ஶ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

திரிசிரபுரம்
ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர், கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ - உ - வே - T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
அவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம. வீ. ஸ்ரீராமாநுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

விலை ரூபா ௫. தபால்சார்ஜ் அணா அ.

1929

(*All Rights Reserved*)

Printed at
THE KESARI PRINTING WORKS, MADRAS.

1 to 13 Formes Printed at
THE INDIA PRINTING WORKS, MADRAS.

ஸ்ரீ:

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இந்தப் பீஷ்மபர்வத்தின் பெருமையை இதன் முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் ஒருவாறு தெரிவித்திருத்தலால், அதனை இங்கே விவரிக்கவில்லை. இதன் முதற்பதிப்பு, 1919 ௵ ஏப்ரல்௴ 1௳ வெளிவந்தது. அப்பொழுது, ஐரோப்பியயுத்தம் காரணமாக நல்ல காகிதம் கிடைக்கவில்லை. மட்டமான காகிதமும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிற்று. ஆகையால், சில பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டன. இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷகாலமாகக் கேட்பவர்களுக்குப் பீஷ்மபர்வம் கொடுக்கப்படவில்லை. வனபர்வத்தை வெளியிட்டபிறகே வேறு வேலைகளைச் செய்வதென்னும் உறுதியுடனிருந்தேன். இருந்தும், சிலர் அடிக்கடி எழுதிக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தமையாலும், அவர்களுக்கு அடிக்கடி ஸமாதானம் எழுதுவது சிரமமாயிருந்தமையாலும், சிலர் தாங்கள் புத்தகம் வாங்கிக் கொள்ளாமைக்கு இந்தப் பர்வமில்லாமையைக் காரணமாகச் சொன்னமையாலும், எப்படியும் செய்யவேண்டிய காரியமேயாதலாலும் இதன் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிடலானேன். இந்த வேலை வனபர்வவேலை தாமதிப்பதற்குச் சிறிது காரணமானாலும் இதுவும் ஸ்ரீமஹாபாரத ஸம்பந்தமான வேலையேயாதலால், ஸ்ரீமஹாபாரத அபிமானிகள் க்ஷமிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய இடங்களில் சில மாறுதல் செய்வது அவசியமாயிருந்தும், அவகாசக்குறைவால் அவை இப்பொழுது செய்யப்படவில்லை. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தைப்போலவே ஸ்ரீபகவத்கீதையையும் தனியே அச்சிட்டுத்தரவேண்டுமென்று பலர் விரும்புதலால், அதனைத் தனியே அச்சிட்டு வெளியிட எண்ணியிருக்கிறேன். அந்தப் பதிப்பில் சேர்க்கவேண்டியவற்றைச் சேர்த்தும் மாற்றவேண்டியவற்றை மாற்றியும் வெளியிடுவேன்.

மஹாபாரதத்தில் எஞ்சியுள்ள வனபர்வத்தையும் நான் இன்னும் செய்யக்கருதியிருக்கிற மற்ற நற்காரியங்களையும் இனிது நிறைவேற்றுமாறு எல்லாம் வல்ல ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

11, கேசவப்
பெருமாள்ஸந்நிதி.
மயிலாப்பூர்.
30—7—29.

இங்ஙனம்
ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்துள் சிறந்த பாகமாகிய பீஷ்மபர்வம் பூர்த்தியான விஷயம் நமது ஆப்தர்களுக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவிக்குமென்பதில் சந்தேகமில்லை. மொழிபெயர்ப்பு முழுதும் சில வருஷங்களுக்கு முன் பூர்த்தியாகி ஸித்தமாக இருந்தமையால், இது முன்னரே வெளிவந்திருக்க வேண்டுமாயினும் ஐரோப்பிய மஹாயுத்த நிகழ்ச்சி காரணமாக நேர்ந்த பல அசௌகரியங்களால் அப்போதே வெளிப்படுத்த முடியாமல் நின்றது. தொடங்கிய நற்காரியத்திலுள்ள ஊக்கமும் அது நடைபெறவில்லையே என்கிற ஏக்கமும் என்மனத்தில் வேரூன்றி நாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டே வந்தன. எப்படியும் நற்காலம் வாய்க்குமென்று எல்லாம் வல்ல ஸர்வேச்வரனது திருவடிகளையே பற்றுக் கொண்டு கவலைக்கடலில் நீந்திக்கொண்டிருந்தேன். அவனுடைய பரம கருணையால் இந்தப் பீஷ்மபர்வம் பூர்த்தியாகி வெளிவந்ததில் எனக்குண்டாயிருக்கிற பெருங்களிப்புக்கு ஓர் அளவின்று.

இந்தப் பீஷ்மபர்வம் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தினுள் மிக்க பெருமை வாய்ந்தது. இது, வேதத்துக்கு உபநிஷத்துக்கள் போல மஹா பாரதமாகிய ஐந்தாம் வேதத்துக்கு ஸ்ரீ பகவத்கீதையாகிய உபநிஷத்தைத் தன்னகத்துடையது. பகவத்கீதையின் பெருமை உலகமெல்லாம் பரவி நிலவுகிறது. அதன் சொற்பொருட் சிறப்புக்களைப் பார்த்துப் பார்த்து எத்தேசத்தினரும் எச்சமயத்தினரும் வியப்படைகின்றனர். அதற்கு உலகத்திலுள்ள பற்பல பாஷைகளிலும் பற்பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் இருத்தலே அதன் பெருமையை நன்கு விளக்கும். முற்றறிவனான ஸர்வேச்வரனது திருவாக்கினால் பரம ஆப்தனான அர்ஜுனனுக்குப் பெருங்கருணையுடன் சொல்லப்பட்டதென்றால், இதன் பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? பாண்டவ கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரும் பாரதர்களுக்கு நடுநாயகமணிபோன்றவரும் பேரறிவாளரும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவரும் யாராலும் செய்தற்கரிய பெரிய விரதத்தை மேற்கொண்டு முற்றுப்பெறச் செய்தவருமான பீஷ்மரது ப்ரபாவத்தை முக்கியமாகக்கொண்டதென்பதிலும் வேறு சிறப்பு என்ன இருக்கிறது? பக்தபராதீனனான பகவான், 'நான் செய்த ப்ரதிஜ்ஞை தவறினும் அடியார் செய்த பிரதிஜ்ஞை தவறலாகாது'

என்று ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தை அநுஷ்டித்துக்காட்டி, 'அச்சுதன்' என்னும் தன் திருநாமத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டதும் இந்தப் பருவத்திலன்றோ?

திரிசிரபுரம் ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருதத்தமிழ்ப் பண்டிதர் மஹாவித்வான் கவிசிகாமணி ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர் ஸ்ரீ. உ. வே. T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் இந்தப் பீஷ்மபர்வத்தையும் மற்ற யுத்த பர்வங்களையும், என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மொழிபெயர்த்துதவினார்கள். இவர்களுடைய பாஷாஞானமும் சாஸ்திர பரிச்ரமமும் யாவராலும் கொண்டாடத்தக்கன. இவர்களுடைய உழைப்பின் பயனாக வெளிவந்த ஹம்ஸஸந்தேச முதலிய அரிய நூல்களால் இவர்களுடைய கவித்திறமையும் இம்மொழிபெயர்ப்பால் கல்விவன்மையும் நன்கு விளங்கும். ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில், ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில் மஹாவித்வான்கள் பலர் கூடிய மஹாஸதஸில் இந்த ஸ்வாமியினுடைய கல்வி வன்மையையும் கவித்திறமையையும் பாராட்டிக் கவிசிகாமணி யென்னும் பட்டத்தை அளித்தார்களென்றால், இவர்களுடைய பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பு வேலையை எடுத்துக்கொண்டதுமுதல் இவர்கள் சிறிதும் ச்ரமம் பாராட்டாமல் விரைவில் மிக்க ஊக்கத்துடன் நிறைவேற்றித்தந்த உதவியை நான் என்றும் மறவேன்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந்தப் பருவம் அச்சிட்டு வெளியிடுதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி செய்து ஆதரித்த பரமோபகாரிகள், ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து உப அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமான், S. Rm. M. Ct. பெத்தாச்சி செட்டியார் M. R. A. S. அவர்கள். இவ்வள்ளற் பெருந்தகையாருடைய கொடைச் சிறப்பை என்னவென்று புகழ்வது! இவர்கள் உபகரித்தமாதிரி மிகப் பாராட்டற்பாலது. முந்திய பழக்கமில்லாமலும் இன்னது செய்ய வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேளாமலும் பிறருடைய நிர்ப்பந்தங்களில்லாமலும் வேறு பயனை எதிர்பாராமலும் அவர்கள் காலத்திற் செய்த பேருதவி புனைந்துரைக்கும் அளவினதன்று. யாசிக்கும் துன்பத்தை நான் அடையாமல் இவர்கள் கொடுத்ததன் சிறப்பை நினைக்குங்கால் என் மனம் மிக இன்புறுகிறது.

"கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்று,
இரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து"

என்னும் பொய்யாமொழியின் பொருளை இவர்களிடத்து உண்மையாகக் கண்டேன். கல்வி வளர்ச்சியில் பெருக்கம் கொண்டவர்களும் புலவர்களுக்கு எய்ப்பினில் வைப்புமாகிய ஸ்ரீமான் செட்டியாரவர்களுக்கு ஆயுள் ஆரோக்கிய முதலிய எல்லா நன்மைகளையும் மேன்மேலும் பொழிந்தருளும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவனை எப்பொழுதும் பிரார்த்தித்தலன்றி யான் செய்யும் கைம்மாறு யாதுளது?

ஸ்ரீ பகவத் கீதையை மதத்ரய பாஷ்யங்களுடன் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதாக நிச்சயித்திருந்தேன். பகவத்கீதைக்கு அந்த அந்த மதச்சார்பாக அநேக மொழிபெயர்ப்புகளிருத்தலாலும் வேறு சில காரணங்களாலும் அதனை இப்பொழுது செய்யாமல் நிறுத்திக்கொண்டேன். கீதையின் மொழிபெயர்ப்பு, மஹாபாரதத்தின் மற்றப் பகுதிகளைப் போலவே, ஒரு மதச் சார்பாக இராமல் பொதுவாக இருக்க வேண்டுமென்பதே எனது விருப்பம். ஆயினும், வேதாந்த பாகங்கள் வரும்பொழுது அங்ஙனம் செய்தல் சாத்தியப்படவில்லை. மொழிபெயர்ப்பவர்கள் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களோ அந்த மதத்தின் சார்பாகத் தான் மொழிபெயர்ப்பு அமைகிறது. இதனை, பகவத்கீதையில் மாத்திரமேயன்றி மற்றப் பருவங்களிலும் வேதாந்தப்பகுதிகள் வருமிடந்தோறும் காணலாம். இந்தமாதிரியான இடங்களில் தங்கள் மதக்கொள்கைகளுக்கு முரணாயிருப்பதாக நினைப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயநூல்களில் வல்ல பண்டிதர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்க.

இந்தப் பருவத்தில் ஆயுதப்பெயர்களும் வாத்தியப்பெயர்களும் பல வந்துள்ளன. அவைகளுள் சிலவற்றுக்குத் தமிழ்ப்பெயர் கிடைக்காமையாலும் சிலவற்றுக்கு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு விதமாகப் பொருள் கூறுதலாலும் அவற்றையும் மற்றுமுள்ள யுத்த பர்வங்களில் காணப்படும் அவ்விதச் சொற்களையும் தொகுத்துப் பொருளெழுதி அகராதியாக அச்சிட நினைத்திருக்கிறேன்.

இனி மற்றப் பர்வங்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கான எல்லா வித ஆற்றலையும் எனக்கு அளித்தருளும்படி எல்லாம்வல்ல ஸர்வேச்வரனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

15-4-1919

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

விஷயஸூசிகை.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம்.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
1	கடவுள்வாழ்த்து ..	1
	கௌரவபாண்டவசேனைகள் குருக்ஷேத்ரம்வந்ததும், யுதிஷ்டிரர் தம் படைவீரர்களுக்கு அடையாளமுதலியவற்றை ஏற்படுத்தியதும் .	1 - 2
	இருதிறத்துச்சேனைகளும் போருக்குவேண்டிய வரையறைகளைச் செய்துகொண்டது	3 - 4
2-3	வ்யாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கண்கொடுப்பதாகச்சொல்லியதும், அவன் போரைக் கேட்கமட்டும் விரும்பியதும்	4 - 5
	வ்யாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு வரங்கொடுத்தது துர்நிமித்தங்களைக்கூறியது .. .	5 - 11
	வ்யாஸர் போரைத்தடுத்து ஸமாதானம்செய்யும்படி திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது .	11 - 12
	திருதராஷ்டிரன் தன்குமாரர்கள் தன் சொல்லைக்கேளாரென்று வ்யாஸருக்குச் சொல்லியது ..	12
	வெற்றிக்குறிகள் .	13 - 14
4	ஸஞ்சயன் ஸ்தாவரஜங்கமங்களின் வகையையும் பூமியின் சிறப்பையும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது .	16 - 17
5	பஞ்சபூதங்களின் உற்பத்திமுதலியன ...	17 - 19
6	ஒன்பது கண்டங்கள், அவற்றிற்கு எல்லையானமலைகள்முதலியவற்றின் விவரணம்	19 - 24
7	உத்தரகுருதேசம் பத்ராச்வகண்டம் இவற்றின் விவரணம்	24 - 27
8	ரமணகம், ஹிரண்மயம், ஐராவதம் என்னும் வர்ஷங்களின் விவரணம் .	27 - 29
9	பாரதவர்ஷத்திலுள்ள மலைகள் நதிகள் தேசங்கள் இவற்றின் விவரணம்	30 - 33
	பூமி நன்கு காக்கப்பட்டால் பிராணிகளுக்கு எல்லாத்துணையுமாமென்பது	33
10	நான்கு யுகங்களின் விவரணம்	34 - 35

பூமிபர்வம்.

அத்யாயம். — பக்கம். (ம.)

11 சாகத்வீப வருணனை ... ..
12 கிரௌஞ்சமுதலான தீவுகளின் வருணனை
கிரகங்களின் அளவு முதலியன 42
பூமிபர்வத்தைப் படித்தல்கேட்டல்களின் பயன் . 43

பகவத்கீதாபர்வம்.

13 ஸஞ்சயன் பீஷ்மருடையவததைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது . . . 43 -
14 திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவததைக்கேட்டுத் துக்கித்து யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி ஸஞ்சயனைக் கேட்டது . . 44 -
15 ஸஞ்சயன் வியாஸரிடம்பெற்ற வரங்கள் . . 52
துரியோதனன் பீஷ்மரைக்காக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டளையிட்டது ... 52 - 5
16 கௌரவபாண்டவசேனைகளின் வருணனை .. 53 - 5
17 கௌரவசேனை போருக்குப் புறப்பட்டது . 56 - 5
பீஷ்மர் க்ஷத்ரியதர்மத்தைத் தம்போர்வீரர்களுக்கு உரைத்தது .. 56
18 கௌரவசேனையின் வருணனை ... .. 59 - 60
19 பாண்டவசேனை போருக்குப் புறப்பட்டது 61 - 64
20 கௌரவபாண்டவசேனைகள் போருக்குச்சென்ற விதமும், அவற்றின் வருணனையும் .. . 64 - 66
21 யுதிஷ்டிரர் கௌரவசேனையைக்கண்டு பயந்தது 67
அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை ஜயத்தின்காரணத்தை எடுத்துக்கூறித் தேற்றியது .. ... 67 - 68
22 யுதிஷ்டிரர்முதலியோர் போருக்குப் புறப்பட்டது 68 - 70
க்ருஷ்ணன் கௌரவசேனைகளைக்கொன்று பீஷ்மரோடு போர்புரியும்படி அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது . 70
23 அர்ஜுனன் துர்க்கையைத் துதித்தது . 70 - 72
துர்க்கை அர்ஜுனனுக்கு வரமளித்தது .. 72
துர்க்காஸ்தோத்திர படனபலன் 72
24 இரண்டுபடைகளுக்குமுள்ள உத்ஸாஹமுதலியன ... 73

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

25 அர்ஜுன விஷாதயோகம் .. ... 74 - 77
துர்யோதனன், எல்லோரும் பீஷ்மரையே காக்கவேண்டுமென்று துரோணருக்குச் சொல்லியது ... 74 - 75
அர்ஜுனன் போருக்குவந்திருக்கும் ஞாதிமுதலியவர்களைக் கண்டு, துக்கத்துடன், போர்புரிய விருப்பமில்லையென்று கிருஷ்ணனிடம்கூறி [illegible]வற்றைக் கீழேபோட்டது... .. .. 76 - 77

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	ஸாங்கியயோகம் ...	78 - 85
	அர்ஜுனன் துக்கம்விலகும் உபாயம் தெரியவில்லையென்று கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது ...	78 - 79
	கிருஷ்ணன அர்ஜுனனுக்குத துக்கம் தகாதென்பதைக் காரணத்தோடு உபதேசித்தது ...	79 - 83
	அறிவுநிலைத்தவனுடைய லக்ஷணமுதலியன ...	83 - 85
	காமயோகம ...	86 - 89
	காமமே பாவத்துக்குக் காரணமென்பது... ...	89
28	கர்மயோகம உலகில் வந்தமுறை ...	89
	யஜ்ஞவிபாகயோகம ...	90 - 94
29	ஸந்யாஸயோகம ...	94 - 97
30	அத்யாத்மயோகம ...	97-102
31	ஞானயோகம் ...	102-105
32	தாரகப்ரமமயோகம் ...	105-108
33	ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம ...	108-112
34	விபூதியோகம் ...	112-115
35	விச்வரூபதர்சனயோகம் ...	116-122
36	பக்தியோகம ...	123-124
37	க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம் ...	125-128
38	குணத்ரயவிபாகயோகம் ...	129-131
39	புருஷோத்தமயோகம ...	132-134
40	தேவாஸுர ஸம்பத்விபாகயோகம ...	134-137
41	ச்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகம ...	137-140
42	ஸந்யாஸயோகம் ...	140-147
	முக்குணங்களும் கலந்த ஞானமுதலியன.. ..	142-144
	நான்கு வருணங்களுக்கும உரியதொழில்கள ...	144-145
	மனிதன் ப்ரம்மத்தை அடையும விதமுதலியன ...	145-146
	கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஞானோபதேசம செய்தது ...	146-147

பீஷ்மவதபர்வம்.

43	ஸ்ரீபகவத்கீதையின் சிறப்பு ...	148-149
	ஸ்ரீபகவத்கீதையில் யார் யார் எத்தனை எத்தனை சுலோகங்களைச் சொல்லினரென்பது ...	149
	கந்தர்வர்முதலியோர் பாரதப்போர்காணவந்தது ..	149
	யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரைநோக்கிச்சென்றதும, கௌரவவீரர்கள் யுதிஷ்டிரர் பயமடைந்தாரென்றதும ...	149-151
	யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதி பெற்றது ...	151-152
	மனிதன் பொருளுக்கு அடி[illegible]வனென்பது ...	151-152
	யுதிஷ்டிரர், துரோணரைவணங்கிப் போருக்குஅனுமதி பெற்று அவருடையவதோபாயத்தையும் அறிந்தது ...	152-154

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	யுதிஷ்டிரர் கிருபரைவணங்கிப்போருக்கனுமதிபெற்றது	154
	யுதிஷ்டிரர் சல்யனைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதிபெற்றதும் சல்யன் கர்ணனுடைய ஊக்கத்தைக்கெடுப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும்	155-156
	கிருஷ்ணன் கர்ணனைப் பாண்டவர்களுடன் சேரச்சொல்லியதும், அவன்மறுத்ததும்	156
	யுயுத்ஸு பாண்டவர்படையிற்சேர்ந்தது . .	156-157
44	கௌரவபாண்டவசேனைகள் போர்தொடங்கியது .	157-160
45	கௌரவபாண்டவசேனைகளுடைய த்வந்தவயுத்தம் ...	160-166
46	ஸங்குலயுத்தம்	166-170
47	உத்தரகுமாரனுடைய வதம் ...	172-173
48	ஶ்வேதன் போர்புரிந்ததும், பீஷ்மர் அவனைக்கொன்றதும்	175-184
49	சங்கனுடைய யுத்தவருணனை ...	186-187
50	தர்மபுத்திரர் கவலையுற்றதும், கிருஷ்ணன் தேற்றியதும்	188-190
	திருஷ்டத்யும்னன் க்ரௌஞ்சவ்யூஹம் வகுத்தது	191-192
51	பீஷ்மர்முதலியோர் எதிரணிவகுத்தது	193-195
52	பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தம்	195-200
53	த்ரோணத்ருஷ்டத்யும்னர்களின் யுத்தம் ...	201-203
54	பீமனுக்கும் களிங்கர்முதலியோருக்கும் யுத்தம்	204
	சக்ரதேவன் வதம்	205
	பானுமான் வதம்	206
	ஶ்ருதாயு வதம்	209
	ஸத்யதேவன் ஸத்யன் இவர்களின் வதம் ..	209
	கேதுமான் வதம்	209
	பீஷ்மரின்ஸாரதி கொல்லப்பட்டதும், குதிரைகள் தேரை இழுத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டதும்	212
55	அபிமன்யுவுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் யுத்தம் ...	213-214
	அர்ஜுனனுடைய யுத்தம்	214-215
56	பீஷ்மர் கருடவ்யூஹம் வகுத்தது	216-217
	அர்ஜுனன் அர்த்தசந்திரவ்யூகம் வகுத்தது ..	217
57	ஸங்குலயுத்தம்	218-221
58	அர்ஜுனன்முதலானவர்களின் யுத்தம் .	221-223
	துர்யோதனன் பீஷ்மரிடம் குறை கூறியது ...	224
59	பீஷ்மர் கடும்போர் புரிந்தது	226-230
	கிருஷ்ணன் பீஷ்மரைக்கொல்லும்படி அர்ஜுனனைத் தூண்டியது	228
	பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்தது	229
	வாஸுதேவர் சக்கரத்தைநினைந்ததும், அது அவரிடம் வந்ததும்	231-232

அத்யாயம். பக்கம்.

வாஸுதேவர் பீஷ்மரைக் கொல்லச் சக்கரமெடுத்தோடியதும், அர்ஜுனன் தடுத்ததும் 232-233
அர்ஜுனன், கௌரவர்களைக் கொலவதாக ப்ரதிஜ்ஞை செய்தது 233
அர்ஜுனன் கடும்போர் புரிந்தது 234-237
60 படைகளின் எதிர்ப்பும், பீஷ்மார்ஜுனர்களின் யுத்தமும் 237-240
61 அபிமன்யு ஐந்துபேரை எதிர்த்தது 241
த்ருஷ்டத்யும்னன சலனுடைய புத்திரனைக் கொன்றது .. 243
62-63 திருஷ்டத்யும்னன முதலானவர்களின் யுத்தம் ... 244-248
பீமன யானைப்படைகளைக் கொனறது 246-248
அபிமன்யு மகதநாதனைக் கொனறது 247
பீமன் மிக்க பெருமபோர் செயததும, ஸாத்யகிக்கும் பூரிஸ்ரவஸுக்கும் யுத்தமும .. 249-251
64 ஸேனபதி, ஜலஸந்தன், ஸுஷேணன், உக்ரன், வீரபாகு, பீமன, பீமரதன, ஸுலோசனன் இவர்களின வதம் ... 254
பீமனுக்கும பகதத்தனுக்கும யுத்தம ... 254-255
கடோத்கசன பகதத்தனோடு மாயாயுத்தம செய்ததும், கௌரவர்கள் பயந்து போரை நிறுத்தியதும .. 255-257
65-68 திருதராஷ்டிரன் வருந்தியதும், ஸஞ்சயன் இருதிறத்தாரின நீதி அநீதிகளையும் கூறியதும 258-260
பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு விஸ்வோபாக்யானம் கூறியது 261-272
ப்ரமமதேவர் நாராயணரைப் பூஜித்தது துதித்தது ... 261-264
ப்ரம்மதேவர் நாராயணரைப் பூமியில அவதரிக்க வேண்டினதும், அவர் அங்கீகரித்ததும 264-266
ப்ரமமதேவர் விஷ்ணுவின பெருமையைத் தேவர்களுக்குச் சொல்லியது 265-266
அர்ஜுனனும கிருஷ்ணனும நரநாராயணரென்பது ... 265
விஷ்ணுவின மகிமை 267-271
ரிஷிகள் கிருஷ்ணனைத் துதித்தது 270-271
பீஷ்மர், கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களிடத்தன்புள்ளவராதலின் அவர்களிடம ஸமாதானத்தோடிருக்கவேணடுமென்று துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது 271-272
69 கௌரவர் மகரவ்யூஹத்தையும பாண்டவர்கள் ஸ்யேனவ்யூஹத்தையும் வகுத்துப் போர்தொடங்கியது ... 272-275
70-72 ஸங்குல யுத்தம் 275-283
அர்ஜுனன் கௌரவசேனைகளைக் கொன்றது .. 277-279
73 யுத்தவருணனை 284-287
அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தயையினால் விட்டது .. 285
அபிமன்யுவுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் யுத்தம்... ... 286

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
74	ஸாத்யகியின் யுத்தம் ..	287-288
	பூரிஶ்ரவஸ் ஸாதயகியின் பத்துக்குமாரர்களைக் கொன்றது	289
	ஸாத்யகிக்கும் பூரிஶ்ரவஸுக்கும் யுத்தம	289-290
75	த்ருஷ்டத்யும்னன் மகரவ்யூகம வகுததது ..	291
	பீஷ்மர் க்ரௌஞ்சவ்யூஹம் வகுததது	291-292
	கௌரவ பாண்டவசேனைகளின் யுதத்ம்	292-293
76	திருதராஷ்டிரன் தன்சேனை அழிநததுகேட்டு வருநதியது	293-295
77	பீமன் துரோணர் இவர்களின் பராக்ரம வருணனை	296-302
	த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமனுக்குத் துணையாக வநதது	298
	அபிமன்யுமுதலான பன்னிருவர் பீமத்ருஷ்டதயும்னர்களைக் காக்க வநதது ...	301
78	ஸங்குல யுத்தம் ...	303-305
	பீமனுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் யுதத்ம்	303-304
79	பீமன் துரியோதனனை அதட்டிக் கூறியது	306
80	துரியோதனனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்	311-312
81	பீஷமர் துர்யோதனனை மகிழ்விதது அவனுக்கு விசல்யகரணியைக் கொடுத்தது ...	313-314
	பீஷமர் மண்டலவ்யூஹம் வகுததது ..	314
	தர்ம புததிரர் வஜ்ரவ்யூஹம் வகுததது ...	315
	அரசர்கள் த்வந்தவயுததத்துக்காக ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தது	315
	அர்ஜுனனுடைய பராக்ரமம்	316
82-83	துரோணர் சங்கனைக் கொன்றது	318
	த்வந்த்வயுத்தமும், இருதிறத்துக்கும் நேர்நத வெற்றி தோல்விகளும்	318-325
	பகதத்தன் கடோத்கசனைப் போரில் வென்றது	323-324
	நகுலஸஹதேவர்கள சல்யனை வெனறது	324-325
84	யுதிஷ்டிரர் ஶ்ருதாயுவை வென்றது	326-327
85	சேகிதானனுக்கும் கிருபருக்கும யுததம்... ...	327-328
	பூரிஶ்ரவஸுக்கும் த்ருஷ்டகேதுவுக்கும் யுத்தம் ...	328
	அபிமன்யுவுக்கும சித்ரஸேனன் முதலியோருக்கும் யுத்தமும், அர்ஜுனன் அபிமன்யுவுக்குத் துணையாக வந்ததும்	328-329
	யுதிஷடிரர், பீஷ்மரைக் கொன்று சபதத்தை நிறைவேற்றுமபடி சிகண்டிக்குச சொல்லியது	332
	சிகண்டியின் பராக்கிரமம்	332-333
	ஜயதரதனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம்	333
	சித்ரஸேனன் பீமனுடைய கதைக்குத் தப்பி ஓடினது . .	333-334
86	பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தது	334
	ஸங்குலயுத்தம	334-338

அத்யாயம். பக்கம்.

87 பீஷ்மர் கூர்மவ்யூஹம் வகுத்தது ... 338
த்ருஷ்டத்யும்னன் ச்ருங்காடகவ்யூஹம் வகுத்தது ... 339
இருதிறத்துச்சேனைகளும் எதிர்த்துப் போர்தொடங்கியது ... 340-341
88 ஸுநாபன், அபராஜிதன், குண்டதாரன், பண்டிதகன், விசாலாக்ஷன், மஹோதரன், ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி இவர்களின் வதம் ... 342-343
துரியோதனன் தம்பியரின்பிரிவுக்காகப் புலம்பியதும் பீஷ்மர் மறுமொழியும் ... 344
89 திருதராஷ்டிரன், புத்ரர்களுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்தது ... 344-345
போரின விவரணம் ... 345-347
90 இராவான் வரலாறு ... 347-349
இராவான் சகுனியின் தம்பியருடன் போர்புரிந்து அவர்களைக் கொன்றது ... 349-351
அலம்புஸனுக்கும் இராவானுக்கும் யுத்தமும், அலம்புஸன் இராவானைக் கொன்றதும் ... 352-353
அலம்புஸன் வெட்டவெட்டப் பிழைத்தது ... 352
இராவானுடையதாய்வம்சம் அவனுக்கு உதவிபுரியவந்ததும், அலம்புஸன் கருடவடிவங்கொண்டு அவற்றைப் பக்ஷித்ததும் ... 353
91 - 94 கடோத்கசனுக்கும் துரியோதனன் முதலியவர்களுக்கும யுத்தம் ... 355-367
வேகவான, மஹாரௌத்ரன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், பிரமாதி இவர்களின் வதம் ... 356
கடோத்கசன் துரியோதனனைநிந்தித்து வீரவாதம்செய்தது ... 357
பீஷ்மர் துர்யோதனனைக் காக்கவேண்டுமென்று துரோணருக்குச் சொல்லியது ... 359
தர்மபுத்திரர் கடோத்கசனைக் காக்கும்படி பீமனை ஏவியது 361
துரோணர் துரியோதனனைக் காக்கும்படி தம் சேனையை ஏவியது ... 364-365
95 துரியோதனன், கடோத்கசனுக்குத் தான்தோற்றதற்காகப் பீஷ்மரிடம் வருந்தியது ... 368
பீஷ்மர் அவனுக்குச் சமாதானம்கூறிப் பகதத்தனைக் கடோத்கசனை எதிர்க்க ஏவியது ... 368-369
பகதத்தன்முதலானவர்களின் யுத்தம் ... 369-374
96 அர்ஜுனன், இராவான்மரணத்துக்காகத் துக்கித்துத் துர்யோதனாதியரையும் க்ஷத்ரியர்தொழிலையும் நிந்தித்தது 374-375
குண்டலி, அநாத்ருஷ்டி, குண்டபேதி, விராஜன், தீப்தலோசனன், தீர்க்கபாகு, ஸுபாகு, மகரத்வஜன் இவர்களின் வதம் 376
சேனைகளின் நெருங்கினபோர் ... 376-380

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	போர்க்களத்தின் வருணனை	377-379
97	துர்யோதனன், தோல்விக்கு வருந்தியது	380
	கர்ணன், பீஷ்மர் ஆயுதமெடாதிருந்தால் தான் பாண்டவர்களை ஜயிப்பதாகக் கூறியது	381
	துர்யோதனன் பீஷ்மரிடம்சென்று கர்ணனுக்குப் போர புரியஅனுமதியளிக்கும்படி அவரை வேண்டினது	381-383
98	பீஷ்மர் துர்யோதனனுக்கு அர்ஜுனன திறமையையும் பாண்டவர்கள் ஒருவராலும ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்பதையும் சொல்லியது	384-385
	பீஷ்மர் சிகண்டியைத்தவிர மற்றப்பாஞ்சாலர் முதலியவர்களைத் தாமகொல்வதாகச் சொல்லியது	385
	துர்யோதனன் பீஷ்மரைக்காப்பதற்குச் சேனைகளை அனுப்பும்படி துச்சாஸனனுக்குச சொல்லியது	386-387
99	பீஷ்மர் ஸர்வதோபத்ரவ்யூகம வகுத்தது	388
	பாண்டவர்கள் எதிரணிவகுத்தது	388-389
	கௌரவபாண்டவசேனைகள ஒன்றையொன்று எதிர்த்ததும், அபசகுனஙகளும்	389-390
100	அபிமன்யுவின்பராக்ரமம்	390-391
	துர்யோதனன் அபிமன்யுவை எதிர்க்க அலம்புஸனை ஏவியது	391-392
	அலம்புஸன் திரௌபதிபுத்திரர்களோடு போர்புரிந்து அபிமன்யுவை எதிர்த்தது	392-394
101	அபிமன்யு அலம்புஸனை வென்றது	394-396
	ஸாத்யகிக்கும் அச்வத்தாமாவுக்கும யுத்தம	397
102	த்ரோணருக்கும அர்ஜுனனுக்கும யுத்தம	398-400
	பீமஸேனனது பராக்ரமம்	400-401
103-104	ஸங்குல யுத்தம்	401-407
	பாண்டவவீரர்கள பீஷ்மரையே எதிர்த்தது	401-402
	அர்ஜுனனுக்கும ஸுசர்மாவுக்கும யுத்தம	405
105	துர்யோதனன் பீஷ்மரைக் காக்கும்படி துச்சாஸனனை ஏவியது	408
	சகுனி குதிரைப்படைகளுடன் யுதிஷ்டிரர்முதலியவர்களை எதிர்த்ததும, அவர்கள் அவற்றை அழித்ததும	408-409
106	பீஷ்மர் கடும்போர் புரிந்தது	410-414
	பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் போரில் புகழ்ந்தது	414
	வாஸுதேவர் தாமே பீஷ்மரைக்கொல்லச்சென்றது	415
	பீஷ்மர் தம்மைக்கொல்லும்படி கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியதும், அர்ஜுனன கிருஷ்ணனைத் தடுத்ததும்	41?-418
107	யுதிஷ்டிர் வாஸுதேவர் முதலியோருடன் ஆலோசித்துப் பீஷ்மரிடம் அவருடைய வதோபாயத்தைக்கேட்டது	419-423

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	பீஷ்மர் தம் வதோபாயங்கூறியது ..	423-425
	அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்லப் பயந்ததும், கிருஷ்ணன் தைரியம சொல்லியதும் ...	425-426
108	சிகண்டியின் யுதத ஸந்நாகமும் அவனுக்குப் பீஷ்மருடன் ஸமவாதமும்	427-430
	அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்லும்படி சிகண்டியைத் தூண்டியது . . .	430-431
109	துர்யோதனனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் ஸம்வாதமும், பீஷ்மரது பராக்ரம வருணனையும	432-434
110	அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம் ...	435-438
111	தவந்த்வயுத்தம்	438-442
	ஸாதயகிக்கு அலம்புஸனோடும பகதததனோடும் தனிததனி யுத்தம்	438-439
112	துரோணர் துர்நிமித்தங்களை அஸ்வத்தாமாவுக்குக் காட்டிப் போருக்குச் செல்லக் கட்டளையிட்டது .	443 445
113	பீமனுக்குப் பகதததன் முதலிய பதின்மருடன் யுத்தம்	446-448
	துரியோதனன பீமார்ஜுனர்களைக் கொல்லுமபடி ஸுசர்மாவை ஏவியது	449
114	பீமார்ஜுனர்கள் கௌரவசேனையை மிக அழிததது ...	449-452
115	யுதிஷ்டிரர் தம் சேனைகளைப பீஷ்மரை வெல்லக் கட்டளையிட்டது . .	454
	வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பலமாக எதிர்த்துத் தாக்கியது ..	454-456
116	அபிமன்யுவுக்கும துர்யோதனனுக்கும் யுததம் ..	456-457
	ஸாதயகிக்கும அஸ்வத்தாமாவுக்கும யுததம ...	457
	திருஷ்டகேதுவுக்கும பௌரவனுக்கும யுததம ...	457-458
	ஸுசர்மாவுக்கும சித்ரஸேனனுக்கும் யுததம் .	458
	அபிமன்யுவுக்கும பிருஹதபலனுக்கும யுத்தம் ...	458-459
	பீமன யானைப்படையைத தாக்கியது	459
	யுதிஷ்டிரருக்கும் சலயனுக்கும் யுததம் ...	459
	விராடனுக்கும் ஜயதரதனுக்கும யுததம்	459
	திருஷ்டதயுமனனுக்கும் துரோணருக்கும் யுத்தம் .	459-460
	அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிட்டுப் பீஷ்மரைஅடித்தது	460
	பீஷ்மர பாணடவ சேனைகளை மிகக் கொனறது ...	461
117	சிகண்டி பீஷ்மரை எதிர்ததது .	462
	துச்சாஸனன் அர்ஜுனனை எதிர்ததும, அர்ஜுனன் அவனைத துரததியதும .. .	462-463
	துரியோதனன் பீஷ்மரைக் காக்கும்படி தன்சேனைகளுக்குக் கட்டளையிட்டது . ..	463-464
	கௌரவர்கள் அர்ஜுனனிடம தோற்றோடியது ...	465

அத்யாயம். பக்கம்.

118 பீஷ்மர் நாள்தோறும் போரில் பதினாயிரவரைக் கொன்றன னென்பது 468
பீஷ்மருடைய பராக்ரமம் . . 468-469
பீஷ்மர் சதாநீகனைக் கொன்றது ... 469

119 அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய விற்களை எடுக்கஎடுக்க அறுத் தது 473
பீஷ்மர் மரிக்கக் கருதியது 473
ரிஷிகளும் வஸுக்களும் உயிரைவிடும்படி பீஷ்மருக்குச் சொல்லியது 473-474
பீஷ்மரின்மீது மலர்மாரி பெய்தது 474
அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய கொடியையும் பாகனையும் வீழ்த் தியது 475
பீஷ்மர் தம்மீது விழும் பாணங்கள் அர்ஜுனனுடையனவே என்று துச்சாஸனனுக்குச் சொல்லியது . 475-476
பீஷ்மர் கீழே சாய்ந்தது 477-478
பீஷ்மர் பூமியைத் தொடாமலிருந்ததும், அவருக்குத் தெய் வத்தன்மை வந்ததும் 478
பீஷ்மர் அசரீரவாக்கைக்கேட்டுத் தாம உத்தராயணம் வருமளவும் உயிர் தரிப்பதாகச் சொல்லியது ... 478
கங்கை பீஷ்மரிடம் ரிஷிகளை அனுப்பியது . 478
ரிஷிகள் பீஷ்மரைக்கண்டு தக்ஷிணாயனத்தில மரிக்கலாகா தென்றதும், அவர்மறுமொழியும் ... 478-479
கிருபர் முதலியோர் துக்கித்ததும் பாஞ்சாலர் முதலியோர் மகிழ்ந்ததும் 479

120 திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடைய வதங்கேட்டுத் துக்கித்தது 480-481
பாண்டவர்கள் ஜயத்தைக் கோஷித்தது . . 481-482
துச்சாஸனன் பீஷ்மர் சாய்ந்ததைத் துரோணருக்குச் சொல்லியது 482
துரோணர் போரை நிறுத்தியது 482
கௌரவபாண்டவரனைவரும் பீஷ்மரிடம் சென்று வணங்கி யது 482
பீஷ்மர் தலையணையை விரும்பியதும், துர்யோதனாதியர் ஸாதாரணத் தலையணை கொணர்ந்ததும் .. 483
பீஷ்மர் அர்ஜுனனுக்குக் கட்டளையிட அவன் அம்புக ளால் தலையணையமைத்தது 483-484
பீஷ்மர் அகழ்தோண்டச் சொல்லியது 484
வைத்யர்கள் வந்ததும், பீஷ்மர் சிகித்ஸையை மறுத்து அவர் களை அனுப்பச் செய்ததும் 484-485
வாஸுதேவரும் யுதிஷ்டிரரும் ஜயவிஷயமாக ஸம்பாஷித் தது 485-486

121 எல்லோரும் காலையில் பீஷ்மரிடம்வந்து வணங்கியது ... 486
பீஷ்மர் தீர்த்தம் விரும்பியதும், அரசர்கள் கொணர்ந்த தும்.. 487

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	பீஷ்மர் அரசர்கள் கொணர்ந்த தீர்த்தத்தைப் பெறாமல் அர்ஜுனனுக்குக் கட்டளையிட்டது	487-488
	அர்ஜுனன் பாதாளகங்கையால் பீஷ்மருக்குத் தாகசாந்தி செய்வித்தது	488.
	பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது	488-489
	எவ்வெவற்றில் எதுஎது சிறந்ததென்பது . .	488-489
	பீஷ்மர் ஸமாதானம் செய்துகொள்ளும்படி துர்யோதனனுக்குச் சொல்லியது . . .	489-490
	பீஷ்மர் யோகத்திலிருந்தது . ..	490
	துர்யோதனன் பீஷ்மர் சொல்லை ஏற்காமற்போனது ...	490
122	கர்ணன் பீஷ்மரிடம்வந்து வணங்கியது ..	491
	பீஷ்மர் கர்ணனுடைய பிறப்பைக்கூறி அவனைப் பாண்டவர்களோடு சேரச்சொல்லியது	491-493
	கர்ணன் வைரத்தை விடமுடியாதென்று பீஷ்மரிடம் கூறிப் போருக்கு அனுமதிகேட்டது...	493
	பீஷ்மர் கர்ணனுக்குப் போர்புரிய அனுமதிகொடுத்தது ..	493-494
	பீஷ்மபர்வ படனபலன் .	494

பீஷ்மபர்வம் விஷயஸூசிகை

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
309	33	*சாதாநீகனை ஸஹோதரர்களான ஐநது கேகயர்கள மிருநதகோபங்கொண்டு எதிர்ததோடினார்கள்.*	*சதாநீகனைக் காக்கக்கருதி ஸஹோதரர்களான ஐந்துகேயர்கள் மிருநத கோபங்கொணடு ஓடிவந்தார்கள்.*
376	31	*துரோணர்.*	*கிருபர்.*

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம: |

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயனாய நம: |

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ்மபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்ட விநிர்மாண பர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌரவபாண்டவ சேனைகள் ஒன்றோடொன்று சேருவதும், இரண்டு பக்ஷத்தார்களும் பிரதிஜ்ஞை செய்துகொள்வதும்.)

ஜனமேஜயர், "வைசம்பாயனரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் பற்பல தேசங்களினின்றும் வந்திருக்கின்ற மஹாத்மாக்களான மற்ற அரசர்களும் எவ்வாறு போர்புரிந்தனர்?" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்.

"ஜனமேஜயமஹாராஜரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் தவம் செய்வதற்கேற்ற குருக்ஷேத்திரத்தில் எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்களென்பதை நீர் கேளும். அதிகபலமுள்ளவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸோமகர்களோடுகூடி ஜயிக்க விரும்பிக் குருக்ஷேத்திரத்தில் வந்திறங்கிக் கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள். வேதாத்யயனத்தினால் நிறைந்தவர்களும் போரில் களிப்பவர்களுமான எல்லோரும் யுத்தத்தில் ஜயத்தைவிரும்பிச் சேனையுடன் யுத்தத்தில் நோக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். யுத்தவீரர்களோடு கூடின பாண்டவவீரர்கள் அவமதிக்கமுடியாத துர்யோதனனுடைய படையை எதிர்த்துவந்து கிழக்குத்திசையைநோக்கி மேற்புறத்தில் தங்கி

1 இதன் உரைவிசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்தில் காண்க.

னார்கள். குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர்[1] ஸமந்தபஞ்சகத்துக்கு வெளியில் சேனைகள் தங்குமிடங்களை ஆயிரமாயிரமாக முறைப்படி ஏற்படுத்தினார். பூமி முழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் வெளியிற் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களும் மிச்சமாயிருந்ததால் ஒருவரும் இல்லாததுபோலாயிற்று. அரசரிற் சிறந்தவரே! ஸூர்யன் ஜம்பூத்வீபமண்டலத்தில் எவ்வளவு வரையில் பிரகாசிக்கின்றானோ அவ்வளவு வரையிலுள்ள சேனைகளெல்லாம் வந்தன. அந்த எல்லா வர்ணத்தாரும் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகி அநேகயோஜனை தூரமுள்ள ராஜ்யத்தையும் தேசங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் காடுகளையும் நானாபக்கங்களிலும் சூழ்ந்தார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டரே! யுதிஷ்டிரர் வாகனங்களையுடைய அவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த பக்ஷணங்களையும் போஜனங்களையும் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். ஐயா! யுதிஷ்டிரர், 'இப்படிச் சொல்லும் இவன் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவனென்று நிச்சயமாக அறியத்தக்கவன்' என்று அவர்களுக்குப் பலவிதமான அடையாளங்களை ஏற்படுத்தினார். குருவம்சத்திற் பிறந்த யுதிஷ்டிரர் யுத்தஸமயம் நெருங்கியிருக்கும்பொழுது எல்லோருக்கும் அடையாளங்களையும் பெயர்களையும் ஆபரணங்களையும் சேர்ப்பித்தார். கம்பீரமான மனமுள்ள துர்யோதனன் பார்த்தனுடைய கொடிநுனியைக் கண்டு எல்லா அரசர்களுடனும் சேர்ந்து பாண்டவருக்கு எதிரணிவகுத்தான். தம்பியர்களால் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டு ஆயிரம் யானைகளுடைய மத்தியில் தலையின்மீது தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகிற வெண்குடையுடன் விளங்கும் துர்யோதனனைக் கண்டு போரில் மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களான பாஞ்சாலர்கள் ஸந்தோஷமும் விருப்பமுமுள்ளவர்களாகிப் பெரிய சங்கங்களை ஊதினார்கள், ஆயிரமாயிரமாகப் பேரிகைகளையும் அடித்தார்கள். பிறகு, பாண்டவர்களும் தம் சேனை மிக்க ஸந்தோஷத்துடனிருப்பதைக் கண்டு மனக்களிப்புற்றார்கள். வீர்யமுடையவரான வாஸுதேவரும் ஸந்தோஷமடைந்தார். புருஷோத்தமர்களான வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும் தேரிலிருந்துகொண்டு தங்களைச் சேர்ந்த போர்வீரர்கள் மகிழும்படி சிறந்த சங்கங்களை ஊதினார்கள். பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தமென்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய சப்தத்தையும் கேட்டு யுத்தவீரர்கள் மலஜலங்களைப் பெருக்குகிறார்கள். கர்ஜிக்கின்ற ஸிம்மத்தினுடைய முழக்கத்தைக் கேட்டு மற்ற மிருகங்கள் பயமடைந்துபோல அந்தச் சேனையானது (சங்கங்களின்) ஒலியைக் கேட்டு வாட்டமுற

[1] மூலத்தில், 'ஸமந்தபஞ்சகம்' என்றிருக்கிறது.

றது. பூமியிலுள்ள புழுதி மேலேகிளம்பியது. ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. ஸூர்யன் சேனையினாலுண்டான புழுதியினால் மூடப்பட்டு அஸ்தமனத்தை அடைந்தவன் போலானான். அந்தஸமயத்தில் மாம்ஸங்களையும் ரக்தங்களையும்பொழிகின்றமேகமானது சேனைகளெல்லாம் நனையும்படி பொழிந்தது. அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, பருக்கைக்கற்களை இறைக்கிறகாற்றும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அந்தச்சேனைகளை (அக்கற்களால்) அடித்துக்கொண்டு மேல லத்தே தானறிப்பது. ராஜேந்திரரே! கொந்தளிக்கும் கடல்போன்ற இரண்டுசேனைகளும் குருக்ஷேத்திரத்தில் மிக்கசந்தோஷத்துடன் யுத்தம்செய்வதற்கு ஆயத்தமாக நின்றன. யுத்தத்தினுடையமுடிவில், இரண்டுகடல்களுக்குச் சோக்கைஉண்டாவதுபோல, அவ்விரண்டு சேனைகளுக்கும் ஆச்சரியகரமான சோக்கை உண்டாயிற்று. பூமிமுழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் வெளியில் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களுமே மிச்சமாயிருப்பதினால், ஒருவரும் இல்லாதது போலாயிற்று. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, அந்தக்கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் ஒரு பிரதிஜ்ஞையை ஏற்படுத்தி யுத்த தர்மங்களை நிலைநாட்டினார்கள்.

'யுத்தஞ்செய்து முடிந்த பிறகு நமக்கு ஒருவருக்கொருவர் ப்ரீதி உண்டாகவேண்டும். ஸமமானவர்கள் யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கவேண்டும். பின்னும், ஒருவனுக்காவது அநியாய யுத்தம் எவ்விதத்தாலும் நேரக்கூடாது. பேச்சினால் சண்டையிடுவதில் முயல்கின்றவர்களோடு பேச்சினாலேயே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யவேண்டும். சேனையின் மத்தியிலிருந்து ஓடிப்போனவர்கள் ஒருபொழுதும் கொல்லப்படத்தக்கவரல்லர். தேராளி தேராளியோடும் யானைவீரன் யானைவீரனோடும் குதிரைவீரன் குதிரைவீரனோடும் காலாள் காலாளோடும் யுத்தம் செய்யவேண்டும். யுத்தவீரர்கள் வீரவாதங்களைச் செய்துகொண்டு சேர்க்கைக்கும் இஷ்டத்திற்கும் உத்ஸாஹத்திற்கும் பலத்திற்கும் தக்கபடி யுத்தம் செய்யவேண்டும். நம்பிக்கைவைத்தவன்மீதும் பயந்தவன்மீதும் ஆயுதம் பிரயோகிக்கக்கூடாது. வேறொருவனோடு போர்புரிகின்றவனும் [1] அஜாக்ரதையுள்ளவனும் அவ்வாறே யுத்தத்தில் புறங்காட்டினவனும் ஆயுதமிழந்தவனும் கவசமுடைந்தவனும் ஒருகாலும் கொல்லப்படத்தக்கவரல்லர். ஸாரதிகள்மீதும் குதிரைகள்மீதும் சஸ்திரங்களைக் கொண்டுவந்துகொடுக்கிறவர்கள்மீது ம்பேரிகை அடிக்கிறவர்கள்மீதும் சங்கத்தை முழக்குகின்றவர்கள்

1 'சரணமடைந்தவனும்' என்பது வேறுபாடம்.

மீதும் எவ்விதத்தாலும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கத்தகாது' என்று இவ்விதமாக அந்த கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் பிரதிஜ்ஞைசெய்துகொண்டு ஒருவரையொருவர் பார்த்து மிக்க வியப்படைந்தார்கள். பிறகு, மஹாத்மாக்களான அந்தப்புருஷ ச்ரேஷ்டர்கள் (குருக்ஷேத்திரத்தில்) பிரவேசித்துச் சேனையிலுள்ளவர்களோடு மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து மனத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களானார்கள்.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(வியாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்குக் கண்கொடுப்பதாகக்கூறியதும், திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைக் கேட்கமட்டும் விரும்பியதும், வ்யாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு யுத்தவிஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை அளித்து யுத்தத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்படி ஏவித் துர்நிமித்தங்களுண்டாவதைக் கூறியதும்.)

பிறகு, மகிமையுடையவரும் எல்லாவேதங்களையும் அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் பரதகுலத்தில்பிறந்தவர்களுக்குப் பாட்டனாரும் (எல்லாவற்றையும்) நேராகப்பார்ப்பவரும் கீர்த்திபொருந்தியவரும் நடந்ததையும் நடக்கிறதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவரும் ஸத்யவதியின் புத்திரருமான வியாஸமகரிஷி, நடக்கப்போகிற கோரமான யுத்தத்திற்காகக் கீழ்த்திசையிலும் மேற்றிசையிலும் நிற்கின்ற இரண்டு சேனைகளையும் பார்த்து, அப்பொழுது ஏகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு துக்கிக்கின்றவனும் தைன்யமுற்றவனும் புத்திரர்களுடைய அநீதியைப்பற்றி ஆலோசிக்கின்றவனுமான திருதராஷ்டிரமகாராஜனைப் பார்த்து, "அரசனே! உன்னுடைய புத்திரர்களும் மற்ற அரசர்களும் காலனால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து நாசஞ்செய்யவேபோகிறார்கள். பாரத! அவர்கள் காலனால் சூழப்பட்டு நாசமடைகையில் நீ காலத்தினுடைய மாறுபாட்டை அறிந்து துக்கத்தில் மனத்தைச்செலுத்தாதே. அரசனே! புத்ர! நீ இந்தயுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்கு விரும்புவாயாயின் உனக்குக் கண்ணைக்கொடுக்கிறேன். இந்தயுத்தத்தைப் பார்" என்று சொல்ல, திருதராஷ்டிரன், "பிரமரிஷிகளுள்சிறந்தவரே! ஞாதிகளுடைய வதத்தைப்பார்ப்பதற்கு நான் பிரியப்படவில்லை. ஆனால், உம்முடைய

அருளினால் இந்தயுத்தத்தை முழுதும் நான் கேட்கக்கடவேன்” என்று பிரார்த்தித்தான். அந்தத்திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைப் பார்ப்பதற்கு விரும்பாமல் கேட்பதற்குவிரும்புமளவில், வரமளிக்கும் பிரபுவான வியாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு ஒருவரத்தைக் கொடுத்தார். வியாஸர், “அரசனே! இந்தஸஞ்சயன் உனக்கு இந்தயுத்தத்தைச் சொல்லுவான். இவனுக்கு யுத்தத்தில் எல்லா விஷயமும் கண்ணுக்குப்புலப்படும். அரசனே! ஸஞ்சயன் ஞானக்கண்ணை அடைந்து யுத்தத்தை உனக்கு உரைப்பான்; ஸர்வஜ்ஞனுமாவான். வெளிப்படையாகவோ ரஹஸ்யமாகவோ பகலிலோ இரவிலோ (நடக்கும்) எல்லாவற்றையும் மனத்தினாலெண்ணப்பட்டாலும் ஸஞ்சயன் அறியப்போகிறான். இவனைச் சஸ்திரங்கள் பிளவா. இவனைச் சிரமம் வருத்தாது. இந்த ஸஞ்சயன் உயிருடன் இந்தயுத்தத்தினின்று விடுபடப்போகிறான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! இந்தக்கௌரவர்களுக்கும், எல்லாப் பாண்டவர்களுக்கும் நான் கீர்த்தியைப் பிரஸித்தப்படுத்தப்போகிறேன். நீ துயரமடையாதே. நரஸ்ரேஷ்டனே! இது தெய்வச்செயல். நீ துயரப்படத்தகாது. இது அடக்குவதற்குமுடியாதது. எங்கு தர்மமோ அங்குஜயம்” என்றுகூறினார்.

மகிமைபொருந்தியவரும் மிக்க பாக்கியசாலியும் கௌரவர்களுக்குச் சிறந்தபாட்டனருமாகிய அந்த வியாஸர்இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் திரும்பவும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, (பின்வருமாறு) சொல்லத் தொடங்கினார். “மகாராஜனே! இந்தயுத்தத்தில் பெரியநாசமுண்டாகப் போகிறது. அவ்வாறே இப்பொழுது பயத்தைக்கொடுக்கின்ற நிமித்தங்களையும் காண்கிறேன். [1]சியேனங்களும் [2]க்ருத்ரங்களும் காக்கைகளும் [3]கங்கங்களும் கொக்குகளோடுசேர்ந்து த்வஜங்களுடைய நுனிகளில் விழுகின்றன; கூட்டமும் கூடுகின்றன. பக்ஷிகள் ஆனந்தத்துடன் ஸமீபத்தில் ஸம்பவிக்கக்கூடிய யுத்தத்தை எதிர்பார்க்கின்றன. இறைச்சியைத் தின்பவைகளான ஜந்துக்கள் யானைகுதிரைகளுடைய மாம்ஸங்களைப் பக்ஷிக்கப்போகின்றன. பயங்கரமானவைகளும் பயத்தைத் தெரிவிப்பவைகளுமான கழுகுகள் நடுப்பகலில்தெற்குத்திக்கை நோக்கி நான்கு பக்கங்களிலும், ‘கடா! கடா!’ என்று சப்தத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூச்சலிடுகின்றன. பாரத! நாள்தோறும் காலைஸந்தியிலும் மாலை ஸந்தியிலும் உதயாஸ்தமனகாலங்களில் சூரியனைக் [4]கபந்தங்களால் சூழப்பட்டதாகக்காண்கிறேன். வெளுப்பும்சிவப்புமான ஓரங்களுள்ளவைகளும் கறுத்திருக்கின்ற இடைவெளியுடைய

1 2 3 கழுகுகளின் வகைகள். 4 தலைஇல்லாத சரீரங்கள்.

வைகளும் மின்னலோடு கூடியவைகளும் மூன்று நிறமுடையவைகளுமான [1] பரிவேஷங்கள் மாலைக்காலத்தில் தவறாமல் சூரியனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுகின்றன. (அமாவாஸ்யையில்) பாபக்ரஹங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற சூரியசந்திரர்களுக்கு இருப்பிடமான நக்ஷத்திரத்துடன் கூடியதும் இரண்டு ஸந்த்யோதயகாலங்களைத் தொடாத [2] க்ஷயதிதியுடன் கூடியதுமான அஹோராத்திரத்தை நான் பார்த்தேன். அது பக்ஷத்தின் பொருட்டேயாகும். கார்த்திகைப் பௌர்ணமாஸியை ஒளியை இழந்ததாகக் காண்கிறேன். செந்தாமரை நிறம்போன்ற நிறமுடைய ஆகாயத்தில் சந்திரன் அக்நியின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவனானான். வீரர்களும் பூமியில் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் சௌர்யமுள்ளவர்களும் இரும்புலக்கைபோன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அரசர்களும் ராஜகுமாரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியை வியாபித்துக்கொண்டு [3] உறங்கப்போகிறார்கள். இரவில் சண்டைபோடுகின்ற பன்றிப்பூனை இவ்விரண்டினுடைய பயங்கரமான மிக்க சப்தத்தை ஆகாயத்தில் நாள்தோறும் கேட்கிறேன். தேவதாப்ரதிமைகளும் நடுங்குகின்றன; சிரிக்கவும் சிரிக்கின்றன; வாய்களால் இரத்தத்தையும் கக்குகின்றன; வேர்க்கின்றன; கீழேயும் விழுகின்றன. அரசனே! அடிக்கப்படாமலே துந்துபிகள் உரக்க ஒலிக்கின்றன; குதிரைகளோடு சேர்த்துப் பூட்டப்படாமலே க்ஷத்திரியர்களுடைய மஹாரதங்கள் நகர்கின்றன; குயில்களும் [4] சதபத்ரங்களும் காடைகளும் பாஸங்களும் கிளிகளும் ஸாரஸபக்ஷிகளும் மயில்களும் கோரமான ஒலிகளை வெளியிடுகின்றன. பருங்கிரிடிகள் என்று பெயர்கொண்ட கறுத்த விட்டிற்பூச்சிகள் உலோகங்களை மூக்கினால் கொத்திக்கொண்டு குதிரைகளின் முதுகின்மீது உட்கார்ந்து கத்துகின்றன. அருணோதயகாலத்தில் நூறு நூறாகச் சலபங்களுடைய கூட்டங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களிலும் திசைகள் எரிதலோடு கூடியனவாக விளங்குகின்றன. பாரத! மேகம் புழுதியையும் இறைச்சியையும் வர்ஷிக்கின்றது. அரசனே! நல்லோர்களால் கொண்டாடப்பட்டதும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதுமான அருந்ததி நக்ஷத்திரமானது இதோ வஸிஷ்டநக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திவிட்டது. அரசனே! இதோ சனியானவன் ரோஹிணியைப் பீடித்துக்கொண்டு நிற்கிறான். சந்திரனுடைய களங்கமானது நாசமடைந்துவிட்டது. ஆதலால், பெரியபயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. மேகமில்லாத ஆகாயத்

1 சூரியனைச் சுற்றி வட்டமாயிருக்கும் ஒருகோடு. 2 வேறுபாடம்.
3 மரிக்கப்போகிறார்கள் என்பது பொருள். 4 ஒரு பறவை.

தில் மஹாகோரமான சப்தம் ஸ்ருதியாகக் கேட்கப்படுகிறது. அழுகின்ற வாகனங்களுடைய கண்ணீர்த்துளிகள் கீழே சிந்துகின்றன.

மூன்றாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் துர்நிமித்தங்களையும் ஜயிப்பவர்களுடைய வெற்றிக் குறிகளையும் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறியது.)

கழுதைகள் பசுக்களிடத்தில் பிறக்கின்றன. புத்திரர்கள் தாய்களோடு ரமிக்கிறார்கள். காட்டிலுள்ள மரங்கள் பருவகாலம் வராமலிருக்கும்பொழுதே புஷ்பங்களையும் பலங்களையும் காண்பிக்கின்றன. இறக்குமுன் மக்களைப்பெற்றவர்களான கர்ப்பிணிகளும் மிக்கபயங்கரமான குழந்தைகளைப் பெறுகிறார்கள். நாய்முதலான மிருகங்கள் பக்ஷிகளோடு சேர்ந்து ஒன்றையொன்று தின்னுகின்றன. மூன்று கொம்புகளையுடையனவும் நான்கு கண்களையுடையனவும் ஐந்துகால்களையுடையனவும் இரண்டு ஆண்குறிகளையுடையனவும் இரண்டு தலைகளையுடையனவும் இரண்டு வால்களையுடையனவும் கோரப்பற்களையுடையனவுமாகப் பசுக்கள் அமங்களமாக உண்டாகின்றன. கருடன்கள் திறக்கப்பட்ட வாயும் அமங்களமான ஒலிகளும் மூன்றுகால்களும் கொண்டைகளும் நான்குகோரப்பற்களும் கொம்புகளுமுடையவைகளாக உண்டாகின்றன. அவ்வாறே, மற்றப்பிரம்மவாதிகளுடைய ஸ்திரீகளும் உனது பட்டணத்தில் பருந்துகளையும் மயில்களையும் பெறுபவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அரசனே! பெண்குதிரை பசுவின்கன்றை உண்டுபண்ணுகின்றது. நாய் நரியை உண்டுபண்ணுகின்றது. ஒட்டகக்குட்டிகள் நாய்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. கிளிகள் அமங்களமான சொற்களைச் சொல்லுகின்றன. சிலஸ்திரீகள் நாலைந்து பெண்களைப் பெறுகிறார்கள். பிறந்தவுடனே, அந்தக்கன்னிகைகள் கூத்தாடுகிறார்கள்; பாடுகிறார்கள்; சிரிக்கிறார்கள். நீசஜாதியனைத்தையும்சேர்ந்த கூனர்களும் குருடர்களும் அதிகமான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்கிறார்கள்; கூத்தாடுகிறார்கள்; பாடுகிறார்கள். சஸ்திரங்களுடன் கூடின இந்தப்பிரதிமைகளும் காலத்தினால் தூண்டப்பட்டு ஒன்றையொன்று அடித்துக் கொள்ளுகின்றன. பாலர்கள் தடிகளைக் கையிலேகொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடுகிறார்கள். சண்டைசெய்ய எண்ணங்கொண்டு கிருத்

திரிமமான நகரங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றில் ஒருவர் ஒருவருடைய நகரத்தை இடிக்கின்றார்கள். மரங்களில் தாமரைப்பூக்களும் கருநெய்தல்களும் ஆம்பல்களும் உண்டாகின்றன. நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் கொடிய காற்றுகள் வீசுகின்றன. புழுதியும் தணியவில்லை. அடிக்கடி பூமி நடுங்குகிறது. ஸூர்யனை ராகு வந்து அணுகுகிறது. அவ்வாறே, கேதுவானது சித்திரை நக்ஷத்திரத்தைத் தாண்டியிருக்கிறது; அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு விசேஷமாகக் கௌரவர்களுடைய நாசத்தைக் காண்பிக்கிறது. மிக்க கோரமான தூமகேது க்ஷத்ரியநக்ஷத்திரமான புஷ்யத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு நிற்கிறது. அந்தப் பெரியக்ரஹமானது இரண்டு சேனைகளுக்கும் கோரமான அமங்களத்தை உண்டுபண்ணப்போகிறது. அங்காரகன் மகநக்ஷத்திரத்திலும் ப்ருஹஸ்பதி சிரவணத்திலும் வக்கிரித்திருக்கிறார்கள். ஸூர்யபுத்ரனான சனியினால் பூர்வபல்குனி நக்ஷத்திரம் ஆக்ரமித்துப் பிடிக்கப்படுகிறது. சுக்ரன் பூரட்டாதியை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு அதிகமாக விளங்குவதுடன் (பரிகம் என்கிற உபக்ரஹத்தோடு) கூடி உத்தரட்டாதியை ஆக்கிரமிக்கப் பார்க்கிறான். கறுத்த நிறமுள்ள கேதுவென்கிற இரண்டாவது உபக்ரஹமானது புகையுடன் கூடிய நெருப்புப்போல நன்றாகஜ்வலித்துக்கொண்டு தேஜஸ்ஸுள்ளதும் இந்திரனைத் தேவதையாகக்கொண்டதுமான கேட்டைநக்ஷத்திரத்தை ஆக்ரமித்து நிற்கிறது. க்ரூரக்ரஹமான ராகுவானது கோரமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டு த்ருவநக்ஷத்திரத்தை வக்ரமாகச் சுற்றிவருவதுடன் சித்திராநக்ஷத்திரத்திற்கும் ஸ்வாதிக்கும் மத்தியிலிருந்துகொண்டு, ரோகிணியையும் (ஒரேநக்ஷத்திரத்திலிருக்கின்ற) சந்திர ஸூர்யர்கள் இருவரையும் பீடிக்கின்றது. அக்னியினுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனும் (மகத்திலிருக்கிறவனுமான) அங்காரகன் அடிக்கடி வக்ரியாகிப் ப்ருஹஸ்பதியினாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட சிரவணநக்ஷத்திரத்தை நன்றாகப் பூர்ணதிருஷ்டியினால் அடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றான். பூமியானது எல்லாப்பயிர்களாலும் மூடப்பட்டுப் பயிர்வகைகளின் மிகுதியையுடையதாயிருக்கிறது. (அந்தப்பூமியில்) யவதான்யங்கள் ஐந்து தலைகளுள்ளனவாயிருக்கின்றன. செந்நெற்பயிர்கள் நூறு தலைகளுள்ளனவாக இருக்கின்றன. எல்லாவுலகத்திற்கும் எவைகள் பிரதானமோ, இவ்வுலகம்(அனைத்தும்) எவைகளைச் சார்ந்திருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பசுக்கள் கன்றுகளால் சுரப்பு உண்டுபண்ணப்பட்டு ரத்தத்தையே பெருக்குகின்றன. வில்லிலிருந்து ஜ்வாலைகள் வெளிப்படுகின்றன. கத்திகளும் மிகவும் ஜ்வ

விக்கின்றன. ஆயுதங்கள் ஸமீபத்திலிருக்கிற யுத்தத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கின்றன. சஸ்திரங்கள், ஜலம், கவசங்கள், த்வஜங்கள் இவைகளுடைய காந்திகள் அக்னியினுடைய காந்திகள் போலிருப்பதால் பெரிதான க்ஷயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. அரசனே! பாரத! கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களோடு நேரக்கூடிய யுத்தத்தில் பூமியானது ரக்தச்சுழலுள்ளதும் த்வஜங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பியதுமாகும். மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு மிக்க பயத்தைக்காண்பித்துக்கொண்டு நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற முகங்களுள்ளனவாகத் திக்குக்களில் மிக்கபயங்கரமாகச் சப்திக்கின்றன. ஒரு சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ளபக்ஷிகள் இராக்காலத்தில் பரபரப்புடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன; ரத்தத்தையும் கக்குகின்றன. சிவந்தநிறமுள்ள அருணனுக்கொப்பான இரண்டுகிரகங்கள் ஒளியுள்ள ஸப்தரிஷிநக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியைமறைத்துக்கொண்டு எரிகின்றவைபோலிருக்கின்றன. (ஒவ்வொரு ராசியிலும்) வர்ஷக்கணக்காயிருக்கின்ற பிருகஸ்பதி சனி ஆகிய இரண்டுகிரகங்களும் விசாகநக்ஷத்ரங்களின் ஸமீபத்திலிருந்து மிகஜ்வலிக்கின்றன. சந்திரஸூரியர் இருவரும் இரண்டு திதிக்ஷயத்தினால் பதின்மூன்றாவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிற தரிசத்தில் ராகுவினால் ஒரு தினத்தில் விழுங்கப்பட்டார்கள். பர்வகாலமல்லாத ஸமயத்தில் ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரஸூர்யர்கள் பிரஜைகளுடைய க்ஷயத்தை விரும்புகிறார்கள். எல்லாத்திக்குகளும் நான்குபக்கங்களிலும் புழுதிமழைகளால் பிரகாசமற்றிருக்கின்றன. பயங்கரமான [1]உத்பாதமேகங்கள் இராக்காலத்தில் ரக்தத்தை வர்ஷிக்கின்றன. வேந்தனே! ஸ்வாதியினுடைய அம்சத்திலிருக்கின்ற க்ரூரக்ரஹமான ராகு கொடியசெய்கைகளோடு (பதினாறாவதான) கிருத்திகாநக்ஷத்திரத்தைப் பீடிக்கிறது. தூமகேதுவை அனுஸரித்துக் காற்றுக்களும் அடிக்கடி வீசுகின்றன. இந்தக்காற்றுக்கள் அழுகைக்குக்காரணமான பெரியயுத்தத்தைக்காட்டுகின்றன. அரசனே! க்ஷத்திரியர்களுக்கு நாசத்தைஉண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் அஸ்வினிதொடங்கி ஒன்பதொன்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டவைகளும் முந்தினவைகளுமான எல்லா மூன்று நக்ஷத்திரங்களிலும் பிராணிகளுக்கு அடிக்கடி பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு புதன் பிரவேசிக்கிறான். நான் இதற்குமுன் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் அமாவாஸ்யையைப் பதினான்கு நாளிலும் பதினைந்துநாளிலும் பதினாறுநாளிலும் கண்டிருக்கிறேன்.

1 பிராணிகளுக்கு அசுபங்களைக் காட்டுகிற குறிகள்.

பதின்மூன்றுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட அமாவாஸ்யையை நான் அறியேன். பதின்மூன்றாவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கின்ற அமாவாஸ்யையில் சந்திரஸூர்யர்கள் இருவரும் ஒருதினத்திலேயே (ராகுவினால்) விழுங்கப்பட்டார்கள். பர்வமல்லாதகாலத்தில் கிரஹத்தால் பிடிக்கப்பட்ட இந்தச்சந்திரஸூர்யர்கள் இருவரும் பிரஜைகளை நாசப்படுத்துவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்தசிதினத்தில் கொடிய மாம்ஸவர்ஷமானது உண்டாயிற்று. அந்தக்கிருஷ்ணசதுர்த்தசிதினத்தில் ராக்ஷஸர்கள் ரத்தங்களால்நிறைக்கப்பட்ட வாயையுடையவர்களாகவும் திருப்தியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நதிகள் ரத்தஜலத்தோடு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றன. கிணறுகள் நுரைகளைக்கக்கிக்கொண்டு காளைகள்போலக்கர்ஜிக்கின்றன. கொள்ளிகள் இடியுடன்கூடி இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்குச்சமமான ஒளியுடன் கீழே விழுகின்றன. இந்த ராத்திரிசென்றுவிடிந்தவுடன் அநீதியின்பயனை அடையப்போகிறீர்கள். [1] மஹரிஷிகள், எல்லாத்திக்குக்களிலும் இருளடர்ந்திருக்கின்ற (இராக்காலத்தில் தீபமில்லாமையால்) பெரியபந்தங்களுடன் வீட்டினின்று வெளிப்பட்டு வந்து, (அவ்விதமானஉத்பாதங்களைக்கண்டு) அந்தஸமயத்தில், 'பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களுடையரக்தத்தைப் பானம் பண்ணப்போகிறது' என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். பிரபுவே! கைலாஸபர்வதமும் மந்தரபர்வதமும் ஹிமவத்பர்வதமுமாகிய இவைகளுடைய சிகரங்கள் ஆயிரமாயிரமாகப் பேரொலியோடு கீழேவிழுகின்றன. பூகம்பமுண்டாகுங்காலத்தில் அதிகமாகவிருத்தியடைகின்ற நான்குஸமுத்திரங்களும் தனித்தனியே பூமியை நிலைகுலையச்செய்துகொண்டு கரையைத் தாண்டுகின்றவைபோல இருக்கின்றன. கொடியகாற்றுக்கள் பருக்கைக்கற்களையிறைத்துக்கொண்டும் மரங்களை முறித்துக்கொண்டும் வீசுகின்றன. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுமுள்ள [2] சைத்யவிருக்ஷங்கள் பெருங்காற்றுக்களாலும் இடிகளாலும் அடிக்கப்பட்டும் நாற்புறத்திலும் ஒடிக்கப்பட்டும் விழுகின்றன. பிராம்மணர்களால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட அக்னி, நீலமாகவும் சிவப்பாகவும் மஞ்சள்நிறமாகவுமிருக்கின்றது. மேலும், அந்த அக்னியானது இடமாகச் சுழலுகின்ற ஜ்வாலை

---

1 'அடர்ந்த இருளில் எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கின பெரிய உற்கைகள் புறப்பட்டால் அப்பொழுது பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களின் ரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுமென்று மகரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றும் கொள்ளலாம்.

2 நாற்புறமும் குறடுகட்டி நடுவில்வைத்து வளர்க்கப்படுகிறமரம்.

புள்ளதாகவும் துர்க்கந்தமுள்ளதாகவும் பயங்கரமான சப்தத்தை வெளியிடுகின்றதாகவுமிருக்கின்றது. அரசனே! ஸ்பர்சங்களும் கந்தங்களும் ரஸங்களும் விபரீதமாயிருக்கின்றன. கொடிய மரங்கள் அடிக்கடி நடுக்கமுற்றுப் புகையை வெளியிடுகின்றன. அவ்வாறே, பேரி முதலிய வாத்தியங்களும் தணலைப்பொழிகின்றன. (புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும்) நிறைந்த மரங்களுடைய நுனிகளில் நான்கு பாகங்களிலும் மேற்புறத்தில் காக்கைகள் இடமாக வட்டமிட்டுக்கொண்டு உக்கிரமாகக் கத்துகின்றன. பக்ஷிகள் '[1] பகவா, பகவா' என்று மிகவும் அதிகமாக அடிக்கடி கூச்சலிடுகின்றன; அரசர்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு த்வஜங்களுடைய நுனிகளில் வந்து உட்காருகின்றன. மதங்கொண்ட யானைகள் தியானஞ் செய்துகொண்டும் (ஜலமலங்களைப்) பெருக்கிக்கொண்டும் நடுக்கமுற்றும் இருக்கின்றன. எல்லாக்குதிரைகளும் வாட்டமுற்றிருக்கின்றன. யானைகளும் மிக்க வெயர்வையுடன் இருக்கின்றன. பூஸம்பந்தம்பெற்றதும் ஸ்வர்க்க ஸம்பந்தம்பெற்றதும் அந்தரிக்ஷஸம்பந்தம் பெற்றதுமான இத்தகைய மூன்றுவகைத் துர்நிமித்தங்களும் அரசர்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு எப்பொழுதும் உண்டாகின்றன. பாரத! இவற்றை நீ கேட்டு இவ்வுலகமுழுதும் நாசத்தைஅடையாமலிருக்கும்படி ஸமயோசிதமான காரியத்தைச் செய்வதற்கு முயற்சிசெய்" என்றுகூறினார்.

திருதராஷ்டிரன், பிதாவினுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, அவரைப்பார்த்து, "மனிதர்களுக்கு க்ஷயம் உண்டாகப் போகிறதென்று முந்தியே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் எண்ணுகிறேன். அரசர்கள் யுத்தத்தில் க்ஷத்திரியர்களுக்குரிய தர்மத்தினால் கொல்லப்படுவார்களாகில் வீரலோகத்தையடைந்து, ஸுகத்தையே அடைவார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் பெருஞ்சண்டையில் பிராணனை இழந்து இம்மண்ணுலகில் கீர்த்தியையும் பரலோகத்தில் நெடுங்காலம் மிக்கஸுகத்தையும் பெறுவார்கள்" என்றுசொன்னான். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! கவிஸ்ரேஷ்டரான வ்யாஸமஹர்ஷி, "இது அவ்விதந்தான் ஆகத்தக்கது" என்று சொல்லிவிட்டுப் புத்திரனைத் திருதராஷ்டிரனுக்காக அதிகமாகச் சிந்திக்கலானார். அவர், அவ்வாறு ஒருமுகூர்த்தகாலம் தியானஞ்செய்துவிட்டு மறுபடியும் திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்து, "ராஜேந்திர! ஸந்தேஹமில்லாமல் காலம் உலகத்தை நாசஞ்செய்கிறது; மறுபடியும் உலகங்

[1] இவை பறவைகத்தும் ஒலிக்குறிப்பு; 'மரணம் நெருங்கியவர்களுக்கு யுத்தம்' என்பது பழையவுரை.

களை உண்டுபண்ணுகிறது. இவ்வுலகில் ஒன்றும் நிலையுள்ளதன்று. ஞாதிகளுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் நண்பர்களுக்கும் தர்மத்தைவிட்டுவிலகாதவழியை நீ காண்பிப்பாயாக. தடுப்பதில் நீ திறமையுள்ளவன். ஞாதிவதத்தை மிகவும் இழிவானதென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு விருப்பமில்லாதகார்யத்தை நீ செய்யாதே. அரசனே! இந்தக்காலமே உன்னுடையபுத்ரரூபமாகத் தோன்றியிருக்கிறது. வேதத்தில் கொலை சிறந்ததென்று புகழப்படவில்லை. எவ்விதத்திலும் அது நன்மையன்று. எவன் குலதாமத்தையும் தன் சரீரத்தையும் நாசம்செய்வனோ அவனைத் தர்மம் நாசஞ்செய்யும். சக்தி இருக்கும் ஸமயத்திலகூட ஆபத்காலத்தில்போலக் காலத்தினால் நீ வழிதப்பியிருக்கிறாய். அரசனே! இந்தவம்சம் அழிவதின் பொருட்டும் அவ்வாறே அரசர்களுடையநாசத்தின்பொருட்டும் அனர்த்தமே ராஜ்யரூபமாக உனக்கு ஏற்பட்டது. தர்மத்தை அதிகமாக அழிப்பவனாக இருக்கிறாய். தர்மத்தை உன் புத்திரர்களுக்குச் சொல்லு. ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவனே! பாபத்தை அடைதற்குக்காரணமான ராஜ்யத்தால் உனக்கு யாதுபயன்? புகழ்ச்சியையும் தாமத்தையும் கீர்த்தியையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய். பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைஅடையட்டும். கௌரவர்கள் சாந்தியை அடையட்டும்" என்றுகூறினார்.

பிராமணோத்தமரான வ்யாஸமஹரிஷி இவ்வாறு சொல்லுகையில், வாக்கியங்களின்ஸாரத்தை அறிந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரன், (அவருடைய)வாக்யத்தைப்புகழ்ந்து திரும்பவும் பின்வருமாறு சொல்லலானான். "தேவரீர் எவ்விதமாக அறிகிறீரோ அவ்விதமாகவே நானும் அறிந்திருக்கிறேன். பிறர்களும் நம்மவர்களுமாகிய இருதிறத்தார்களுடைய இருப்பு அழிவுகளை நான் உள்ளபடி அறிந்திருக்கிறேன். ஐயா! உலகமானது தன்காரியம்வந்தவுடன் மதிமயக்கங்கொள்ளுகிறது. என்னையும் தேவரீர் லோகத்துக்கு உட்பட்டவனாகவே எண்ணும். ஒப்பற்றமகிமையுடையவரான உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரே எங்களுக்குக் கதி; நல்வழியைக்காட்டுகிறவர். அப்படிப்பட்ட என்புத்திரர்கள் எனக்கு வசப்படுகிறார்களில்லை. அவர்கள் அதர்மத்தைச்செய்யத்தகாதென்பதே என்னுடைய எண்ணம். தேவரீரே தர்மம்; பரிசுத்தமான யசஸ்; கீர்த்தி; தைரியம்; ஸ்மிருதி; மேலும், கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் பூஜிக்கத்தக்க பாட்டனார்" என்றான். வ்யாஸர், "விசித்ரவீரியனுடைய புத்திரனே! அரசனே! உன்மனத்தில் இருப்பதை உன்னிஷ்டப்படிசொல். உன் சந்தேகத்தைப்போக்கு,

வேன்" என்றுசொல்ல, திருதராஷ்டிரன், "பகவானே! போரில் வெற்றிபெறுகிறவர்களுக்குள்ள அடையாளங்கள் எல்லாவற்றையும் உண்மையாகக்கேட்கவிரும்புகிறேன்" என்றுவினவினன். வ்யாஸர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

"அக்னியானது நிர்மலமான காந்தியுடையதும் உயர்ந்திருக்கின்ற கிரணங்களுள்ளதும் வலமாகச்சுற்றுகிற ஜ்வாலையுள்ளதும் புகையில்லாததுமாயிருக்கும். ஆகுதிகளுடைய பரிசுத்தமான கந்தங்களும் அதிகமாகவீசும். இதை வரப்போகின்ற ஜயத்துக்கு அறிகுறியாகச் சொல்லுகிறார்கள். சங்கங்கள் கம்பீரமான கோஷமுள்ளவைகளும் மிருதங்கங்கள் மிக்கநாதமுள்ளவைகளுமாக ஒலித்தலும் ஸூர்யனும் சந்திரனும் மாசற்ற கிரணங்களுடன் விளங்குதலும் வரப்போகின்ற ஜயத்தினுடைய அடையாளமென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசனே! பிரயாணம் புறப்பட்டவர்களுக்கும் புறப்படுகிறவர்களுக்கும் காக்கைகளுடைய வாக்குகள் வெளிப்படுதல் விரும்பத்தக்கது. புறப்படுகின்றவர்களுக்குப் பின்புறத்திலிருந்து கத்துகின்ற காக்கைகள் போகிறவர்களைத் துரிதப்படுத்துகின்றன. புறப்படப்போகிறவர்களுக்கு முன்னிருந்து கத்துகின்றகாக்கைகள் பிரயாணத்தைத்தடுக்கின்றன. மங்களகரமான வாக்குக்களுள்ளபக்ஷிகளும் ராஜ ஹம்ஸங்களும் கிளிகளும் அன்றில்களும் சதபத்திரங்களும் எந்த யுத்த(ப்ரயாண)த்தில் வலமாக வருகின்றனவோ அந்தயுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமென்று பிராம்மணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எவர்களுடைய சேனையானது அலங்காரங்களாலும் கவசங்களாலும் கொடிமரங்களாலும் ஸுகரமான த்வனிகளாலும் குதிரைகளினுடைய கனைப்புக்களாலும் பிரகாசிப்பதாகவும் பார்க்கமுடியாததாகவும் இருக்கின்றதோ அவர்கள் பகைவர்களை வெல்வார்கள். பாரத! எந்தயுத்தவீரர்களுக்கு ஸந்தோஷமுள்ளவாக்குக்களும் அவ்வாறே பலமும் விருத்தியடைகின்றனவோ, பூமாலைகளும் வாடாமலிருக்கின்றனவோ அவர்களே யுத்தமாகிற ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள். (யுத்தரங்கத்தில்) பிரவேசிக்கஎண்ணங்கொண்டவர்களுக்குப் பிரயாணகாலத்தில் வாயஸமானது இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமிருந்து (அதிகமாகக் கத்தினால்,) காரியஸித்தியைத் தெரிவிக்கிறது; எதிரிலானால் தடுக்கிறது. சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம்இவைகள் வேறுபடாமல் மங்களகரமாயிருப்பதும் எப்பொழுதும் யுத்தவீரர்களுக்குச் சந்தோஷமுண்டாவதும் இப்புவியில் ஜயசீலர்களுக்குரிய அடையாளம். அரசனே! காற்றுக்கள் அநுஸரித்து வீசுதலும்,

அவ்வாறே மேகங்களும பக்ஷிகளும [1] இந்திரவில்லுகளும, பின் தொடர்ந்துசெல்லுதலுமாகிய இவை ஜயசீலர்களுக்குரிய அடையாளங்கள். அரசனே! மரிக்கப்போகின்றவர்களுக்கு (இவைகளெல்லாம) விபரீதங்களாக ஸம்பவிக்கின்றன. சேனை சிறிதாயினும பெரிதாயினும் யுத்தவீரர்களின கூட்டத்திற்கு முக்யமாக ஸந்தோஷமிருப்பது ஜயத்திற்குரிய லக்ஷணமாகும. இது நிச்சயமென்று சொல்லப்படுகிறது. சேனை மிகப்பெரிதாகஇருந்தாலும (அச்சேனையில்) ஒருவன தைரியமில்லாதவனாயிருப்பானாகில், (அச்சேனைமுழுவதையும்) தைரியமில்லாததாகச்செய்கிறான். மிக்கசூரர்களான யுத்தவீரர்களும உத்ஸாஹத்தையிழந்த அந்த சேனையோடுகூடவே உத்ஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்படுகிறார்கள். மிகவும பங்கமடைந்திருக்கிற பெரிய சேனையானது ஜலத்தினுடையபெரியவேகம்போலவும பயந்த மான்கூட்டங்களைப்போலவும அச்சமயத்தில் திருப்பமுடியாததாகிறது. நெருக்கமான யுத்தத்தில பெரியசேனையை (மீண்டு) ஸமாதானப்படுத்துவதற்கு ஒருகாலும முடியாது. நன்றாககற்றறிந்தவர்களும, (மனம்தளர்ந்த மற்றொருவனைக் கண்டு,) 'இவன் மனமதளர்ந்தான்' என்று எண்ணி மனத்தளர்ச்சி அடைகிறார்கள். பயந்தவர்களையும தோல்வியடைந்தவர்களையும பார்த்தால மறுபடியும பயம விருத்தியடைகிறது. வேந்தனே! முழுதும தோல்வியடைந்தசேனையானது விரைவாகத திக்குக்களில ஓடுகிறது. பெரிய சேனையானது சூரர்களாலும நிலைநிறுத்துவதற்கு இயலாததாகிறது. மேதாவியான அரசன் எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடன் பெரிய சதுரங்கசேனையை உபசரித்து உபாயத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு (ஜயத்தில) முயற்சிசெய்யவேண்டும். அரசனே! உபாயத்தால உண்டாகும்ஜயத்தைச சிறந்ததாகச சொல்லுகிறார்கள். பேதத்தினால் உண்டாகும்ஜயத்தை மத்தியமமாகச சொல்லுகிறார்கள். யுத்தத்தினால ஏற்படும இந்தஜயமானது அதமம். பரஸ்பரம கைகலந்து போர் புரிவது பெரியதோஷம. அதற்கு நாசமே முதன்மையானதென்று சொல்லப்படுகிறது. தமது பலத்தையும சத்துரு பலத்தையும் அறிந்தவர்களும நல்லஸந்தோஷமுள்ளவர்களும புத்திர மித்திர களத்திராதிகளிடத்தில பற்றுதலற்றவர்களும் (ஜயம் அல்லது மரணம இவ்விரண்டில் ஒன்றில) நல்லநிச்சயமுள்ளவர்களுமான சூரர்கள ஐம்பதுபேர்கள் இருந்தாலும் பெரியசேனையை நாசம்செய்வார்கள். அல்லது, முன்வைத்தகாலைப பின்வையாதவர்களான ஐந்து, ஆறு, ஏழுவீரர்களிருந்தாலும பகைவர்களை ஜயிப்பார்கள். பாரத! பலமுள்ள

1 இரட்டித்திருத்தலால் 'மேகா:' என்னும்பதம் விடப்பட்டது.

சிறகுகளுள்ள வைநதேயர், சததுருவின்படை பெரிதாயினும் அதனை அழிப்பது (தமமாலேயேஸாத்யம) எனபதைககண்டு பலரைத தமககு உதவியாகவிருமபவில்லை. சேனை அதிகமாயிருப்பதினாலேயே ஜயம எபபொழுதும உண்டாகாது. ஜயமெனபது அநிசசயமே. தெய்வமே இந்த விஷயததில முககியமான காரணம். யுததததில ஜயமபெறறவாகளை கிருதகிருததியாகளாகிறாகளனறோ ?'' என்றுகூறினார்.

நான்காவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்ட விநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பூமியினுடையதன்மையைச் சொல்லியது.)

வியாஸா, புததிசாலியான திருதராஷ்டிரனிடம இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச சென்றாா. திருதராஷ்டிரனும. அதைக்கேட்டுத தியானததையே அடைநதான. பரதர்களிற சிறந்தவரே! அவன, ஒரு முகூாததகாலம தியானஞ்செய்து அடிககடி பெருமூசசுவிட்டுக கொணடு, பரிசுததசித்தமுளளவனை ஸஞ்சயனைப்பார்தது, "ஸஞ்சய! இவ்வுலகில சூரர்களும் யுதத்தைப் புகழ்கிறவாகளுமான இநத அரசர்கள நானாவிதமான ஆயுதங்களால ஒருவரையொருவா அடித்துககொளளுகிறாகள. அரசர்கள, பூமிநிமிததமாக அடித்துக கொணடு உயிரையிழநது யமனுடையலோகததை விருததிபண்ணுகிறார்கள; அமரிக்கையை அடைகிறார்களில்லை. பூமியிலுளள ஐசுவரியததைவிருமபி ஒருவரையொருவர் பொறுககிறார்களில்லை. ஸஞ்சய! பூமியானது அதிககுணமுடையதென்று எண்ணுகிறேன். அதை எனககுச சொல. அதிகமான காறறு வெயில் தானயஙகளின்நிறைவு இவைகளுள்ள குருக்ஷேததிரததில அனேக ஆயிரஙகள் பததுலக்ஷஙகள கோடிகள ஆயிரமகோடிகளாகக் கணககிடப் படடிருக்கிற உலகத்திலுளள வீராகள் கூடியிருக்கின்றார்கள். ஸஞ்சய! இவர்கள் எங்கிருநது வநதிருக்கிறார்களோ அநத நாடு நகரஙகளுடைய பரிமாணததை உள்ளபடி கேட்கவிருமபுகிறேன. நீ அளவற்ற தேஜஸுளளவரும பிரமமரிஷியுமான அநதவ்யாஸருடையமகிமையினால் கிடைதத விளக்குப்போல்ப் பிரகாசிக்கின்ற திவ்யபுததியினால் (அஜ்ஞானமாகிற இருள் நாசமடையும்படி செய்யபபடுதலால் எல்லாவறறையும) பிரகாசிககச்செய்யும தன்மையுள்ள ஞானக்கண்ணையுடையவனாயிருககிறாய்'' என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“மஹாபுத்திமானே! என்னுடைய அறிவுக்குத்தக்கபடி பூமியினுடைய குணங்களை உமக்குச் சொல்லுவேன். பரதர்ஷபரே! உமக்கு வந்தனம். சாஸ்திரத்தைக் கண்ணுக்கொண்டு பாரும். இந்தப் பூமண்டலத்தில் பிராணிகள் ஜங்கமங்களென்றும் ஸ்தாவரங்களென்றும் இரண்டுவிதம். ஜங்கமங்களுக்கு முட்டை, புழுக்கத்தால் உண்டாகும் வேர்வை, கருப்பை என மூன்று விதமான உத்பத்தி ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா ஜங்கமங்களுள்ளும் ஜராயுஜங்கள் சிறந்தவைகள். ஜராயுஜங்களுள்ளும் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள்; பசுக்களும் சிறந்தவைகள். அரசரே! எவைகளிடத்தில் வேதோக்தமான யஜ்ஞங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட பசுக்களுக்குப் பற்பலரூபமுள்ளவைகளான பதினான்கு பேதங்கள் உண்டு. கிராமவாஸிகளுள் மனிதர்கள் ஶ்ரேஷ்டர்கள். அரண்யவாஸிகளுள் ஸிம்மங்கள் சிறந்தவைகள். எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஒன்றை ஒன்று அடுத்தே ஜீவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. [1] உத்பிஜ்ஜங்கள் ஸ்தாவரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளுடைய வகுப்புக்கள் மரங்கள், [2]குல்மங்கள், [3]லதைகள், [4]வல்லிகள், திருணஜாதிகளான மூங்கில்கள் என ஐந்தாம். அவைகளுடைய பத்தொன்பது பேதங்களும் பஞ்சமஹா பூதங்களுடன் சேர்ந்து இருபத்துநான்குவிதங்களாகின்றன. இந்த இருபத்துநான்கு பேதங்களும் இருபத்துநான்கு அக்ஷரங்களுள்ள உலகங்களுக்கு ஸம்மதமான காயத்ரியென்று சொல்லப்படுகின்றன. பரதஶ்ரேஷ்டரே! எல்லாகுணங்களும் நிரம்பியதும் பரிசுத்தமுமான இந்தக் காயத்ரியை உலகத்தில் எவன் உள்ளபடி அறிவனோ அவன் அழியமாட்டான். இவைகளுள் அரண்யத்தில் வஸிப்பவைகள் ஏழு; கிராமத்தில் வஸிப்பவைகள் ஏழு; ஸிம்மங்கள், புலிகள், பன்றிகள், எருமைக் கடாக்கள், யானைகள், கரடிகள், வானரங்கள் இவ்வேழும் அரண்யத்தில் வஸிப்பவைகளாக எண்ணப்படுகின்றன. அரசரே! பசு, வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, மனிதர்கள், குதிரைகள், கோவேறுகழுதைகள், கழுதைகள் இவை ஏழும் கிராமய பசுக்களென்று ஸாதுக்கள் கூறுகிறார்கள். அரசரே! முற்கூறப்பட்ட இந்தப்பதினான்குவிதமான பசுக்களும் கிராமத்திலும் அரண்யத்திலும் வஸிப்பவைகள். எல்லாம் பூமியிலேயே

---

1 மேலே தோன்றும் செடிகொடிமரம் முதலியவைகள்.

2 நாணல் தர்ப்பை முதலிய புதர்கள்.

3 மரங்களில் ஏறிப்படரும் கொடிகள். } சாந்திபர்வம் 1037-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

4 பூமியில் படர்ந்து ஒருவருஷம்வரை இருக்கக்கூடிய பறங்கி முதலியவை.

உண்டாகின்றன. எல்லாம் பூமியிலேயே அழிகின்றன. பிராணிகள் அனைத்துக்கும் பூமியே ஆதாரம். பூமியே சாச்வதமாயுள்ளது. எவனுக்குப் பூமியிருக்கிறதோ அவனுக்கு ஜங்கமஸ்தாவரஸ்வரூபமான உலகமனைத்தும் வசப்படுகிறது. அந்தப் பூமியினிடத்தில் மிக்க பேராவலுள்ள அரசர்கள் ஒருவரை மற்றொருவர் கொல்லுகிறார்கள்" என்றான்.

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பஞ்சபூதங்களுடைய குணங்களையும் ஜம்பூத்வீபத்தின் அளவுமுதலியவற்றையும் சுருக்கமாகச் சொல்லியது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பரமாணங்களை அறிந்தவனே! நதிகள் பர்வதங்கள் தேசங்கள் மற்றும் பூமியை அடுத்திருப்பவைகளின் பெயர்களையும் நான்குபக்கத்திலும் பூமியினுடைய அளவையும் காடுகளையும் முழுதும் எனக்குச் சொல்" என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

"மஹாராஜரே! கற்றறிந்தவர்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களும் இந்த ஐந்து மஹாபூதங்களென்றும் ஸமமாயிருப்பவைகளென்றும் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, ஜலம், பூமி இவையெல்லாம் மேன்மேல் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொரு குணத்தால் மேற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள், பூமியே தலைமை பெற்றுள்ளது. சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவ்வைந்தும், தத்வத்தை அறிந்தரிஷிகளால் பூமியினுடைய குணங்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அரசரே! ஜலத்தில் நான்குகுணங்களிருக்கின்றன. அதில் கந்தம் இல்லை. சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் மூன்றும் தேஜஸினுடையகுணங்கள். சப்தம் ஸ்பர்சம் இரண்டும் வாயுவிலிருக்கின்றன. ஆகாயத்தில் சப்தமொன்றே. வேந்தரே! சேதனர்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்ற இந்த ஐந்து குணங்களும் பஞ்சமஹாபூதஸ்வரூபமான எல்லா உலகங்களிலுமிருக்கின்றன. போக்தாவானசேதனனுக்கும் போக்யவஸ்துக்களுக்கும் எப்பொழுது [1] ஸாம்யம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது அவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று நாடுகிறதில்லை. எப்பொழுது அவைகள் வைஷம்யத்தை அடைகின்றனவோ அப

1 'ப்ரம்மபாவம்' என்பது பழையஉரை.

பொழுது போக்தாக்களும் போக்ய பதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வரூபங்களால் ஸ்வரூபஸத்தையைப் பெற்று ஒன்றையொன்று அடைகின்றன. வேறுவிதமாக இல்லை. பஞ்சமஹாபூதங்கள் நசிக்கும்பொழுது வரிசையாகத் தத்தம்காரணங்களில் லயமடைந்து நசிக்கின்றன. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் அவைகளுண்டாகும்பொழுதும் தத்தம் காரணவஸ்துக்களிடமிருந்து வரிசையாகவே உண்டாகின்றன. எல்லாவஸ்துக்களும் அளவிடமுடியாதவைகள். ஆதலால், அவைகளுடைய ஸ்வரூபம் ஈச்வரனுடையதே. ஸித்தர்களும் பிரமமாண்டத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஸித்திபலத்தினால் எங்கெங்குச்செல்லுகிறார்களோ அந்த அந்த இடத்திலுமகூடப் பஞ்சபூதஸ்வரூபமான பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம் அளவிடுவதற்கு அஸாத்தியமான பிரபஞ்சத்திலுள்ள அவைகளுடையப்ரமாணங்களை மனிதர்கள் ஊகத்தினால் சொல்லுகிறார்கள். எந்தப்பதார்த்தங்கள், 'இவை இப்படிப்பட்டவை; இவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவை' என்று நினைக்கப்படமுடியாதவையோ அவைகளை ஒருமனிதன் ஊகத்தினால் ஸாதிப்பதற்கு முயற்சிசெய்யக்கூடாது. பிரகிருதிகளைக்காட்டிலும் எது அப்புறப்பட்டிருக்கிறதோ அது சிந்திக்கமுடியாததான பரமாத்தினுடைய லக்ஷணம். குருநந்தனரே! ஸுதர்சனமென்கிற நாவல்மரம் இருப்பதனால் ஸுதர்சனம் என்று பெயர்பெற்ற த்வீபத்தை அளவோடும் அமைப்போடும் நான் சொல்லப்போகிறேன். மஹாராஜரே! அந்தத்வீபமானது அளவினால் இவ்வளவென்று காணக்கூடாததாகவும் சக்கரம்போல வட்டவடிவமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது; நதிஸமூகங்களாலும் மேகங்களுக்கொப்பான மலைகளாலும் பலவடிவமுள்ள நகரங்களாலும் அவ்வாறே மனத்தைக் கவர்வனவாகிய தேசங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்தமரங்களுள்ளதும் தனதான்யங்கள் நிறைந்ததும் நாற்புறத்திலும் உப்புக்கடலால் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. ஒருமனிதன் தன்முகத்தை எவ்வாறு கண்ணாடியில் பார்ப்பனோ அவ்வாறே ஸுதர்சனத்வீபமானது சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகிறது. அந்த ஸுதர்சனத்வீபத்தைக் காட்டிலும் பலக்ஷத்வீபமானது இரண்டுமடங்கு பெரிது. சால்மலித்வீபமானது அதை விட இரண்டுமடங்கு பெரியது. பிப்பலத்வீபமானது அதைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்கு பெரிது. எல்லாவிதமான ஓஷதிகளாலும் நிறைந்ததும் பர்வதங்களால் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்டதுமான குசத்வீபமும் அதைவிட இரண்டுமடங்கு பெரிது. அதைத்தவிர, மற்ற

வைகளெல்லாம ஜலமயங்களாக அறியததககன. மறறபபூமிபாகம் சுருககமாகச்சொலலபபட்டது. அதைக்காட்டிலும வேறுன இநத தவீபததை இபபொழுது சுருககமாகசசொல்லபபோகிறேன. இதனை நீா கேளும்'' என்று கூறினன.

ஆருவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாண பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சியன் ஒன்பது கண்டங்களையும் அவற்றிற்கு எல்லையான மலைகளையும் மேருவையும் வர்ணித்தது.)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞசய! சிறநதபுததியையுடையவனே! சாஸ்திரததில்சொலலியபடி தவீபததினுடையநிலைமையானது உன்னுல் சுருககமாகச் சொலலபபட்டது. நீ தததவஙகளை அறிநதவஞயிருக்கிருய்; எலலாவறறினுடைய விஸ்தாரததையும நீ கூறவேண்டும. முயல்போன்ற வடிவமுளள இநத ஜமபூதவீபத்தில பூமியினுடைய பரபபு எவவளவு காணபபடுகிறதோ அதினுடையஅளவை நன்ருகசசொல். பிறகு, பிபபலதவீபததைச சொல்'' என்றுவினவினன். இவவாறு அரசன்கேடக, அநதஸஞசயன பின்வரும் வாககியத்தை உரைககலானன்.

"மஹாராஜரே! ஹிமாசலம, ஹேமகூடம, பர்வதஙகளுள் உத்தமமான நிஷதம, வைடூரியமயமானநீலம, சநதிரனுக்கொபபான சுவேதம், எலலாத [1] தாதுககளாலும விசிததிரமான ஶ்ருஙகவான ஆகிய ஆறுவர்ஷபர்வதஙகளும இருபக்கததிலும கிழககு மேறகு ஸமுத்திரஙகளை ஆகரமிததுககொண்டு கீழ்ததிசையில நீணடிருககின்றன. அரசரே! இநதப்பர்வதஙகள் ஸிததாகளாலும சாரணர்களாலும் வாஸஸ்தானமாக அடையபபட்டிருககினறன. இநதப்பர்வதஙகளின் நடுவிலுளள (பூமியினுடைய) பரப்பு அநேகஆயிரம யோஜனைகள. பாரதரே! அநதஇடததில புண்ணியமான தேசஙகளும அவ்விதமான [2] வர்ஷஙகளுமிருககின்றன. அவ்விடஙகளில் எல்லாபபக்கஙகளிலும பறபலஜாதிகளைசசார்நத பிராணிகள வஸிககின்றன; இதுதான் பாரதவர்ஷம. இதறகு அப்புறபபட்டது ஹைமவதம். அந்த வர்ஷமானது ஹிமவத்பர்வதத்திறகு அபபுறததிலிருபபதுபற்றி ஹைமவதமென்று சொலலப்படுவதுடன் கிம்புருஷவர்ஷமென்றும

---

1 உலோகஙகள்.

2 பிராணிகளுக்குத் தனதான்யாதிகளையும் தேகசௌக்கிய முதலான எல்லா அபீஷ்டஙகளையும் வர்ஷிப்பதனுல் இப்பெயர்வந்தது.

சொல்லப்படுகிறது. ஹேமகூடபர்வதத்துக்கு அப்புறத்திலிருக்கின்ற வர்ஷத்தை ஹரிவர்ஷமென்று சொல்லுகிறார்கள். மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! நீலபர்வதத்துக்குத் தென்புறமாகவும் நிஷதபர்வதத்துக்கு வடபுறமாகவும் கீழ்த்திசையில் நீண்டதான மால்யவான் என்கிற பர்வதம் இருக்கிறது. அந்தமால்யவத்பர்வதத்துக்கு அப்புறத்தில் கந்தமாதனபர்வதம் இருக்கிறது. அவ்விரண்டுமலைகளின் இடையில் இவ்வளவினதென்று காணமுடியாததும் ஸூர்யனுக்கொப்பானதும் புகையற்றநெருப்புப்போன்றதுமான மேருவென்னும் ஸ்வர்ணமலை இருக்கிறது. அது பூமியின்கீழே பதினாறாயிரம்யோஜனை ஆழ்ந்ததென்றும் மேலே எண்பத்துநாலாயிரம்யோஜனை உயர்ந்ததென்றும் சிகரத்தில் முப்பத்தீராயிரம்யோஜனை அகன்றதென்றும் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அரசரே! அதன்தாழ்வரை எண்பத்துநாலாயிரம் யோஜனை பரப்புள்ளது. அந்தமேருவானது மேலும் கீழும் குறுக்குமாகப் பூமியைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. பிரபுவே! அதனுடைய பக்கங்களில் புண்ணியஞ்செய்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஆஸ்ரமங்களுள்ள பத்ராஸ்வம் கேதுமாலம் [1]பாரதவர்ஷம் உத்தரகுருதேசமென்ற இந்தநான்குத்வீபங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. கருடனுடையகுமாரனான ஸுமுகனென்கிற பக்ஷியானது, காக்கைகளும் பொன்னிறமாயிருத்தலைக்கண்டு, 'இந்தமேருவானது உத்தமமும் மத்யமமும் அதமமுமான எல்லாப்பக்ஷிகளுக்கும் வேற்றுமை இன்மையை உண்டுபண்ணுகிறது. ஆதலால், யான் இம்மலையை விட்டுவிடுகிறேன்' என்று ஆலோசித்தது. ஜ்யோதிர்மண்டலங்களுள் உத்தமமான ஆதித்யன் எப்பொழுதும் அம்மலையைச் சுற்றிவருகிறான்; நக்ஷத்திரங்களுடன்கூடின சந்திரனும் சுற்றிவருகிறான்; வாயுவும் பிரதக்ஷிணமாகவருகிறது. மஹாராஜரே! அந்தமலையானது திவ்யமான புஷ்பங்களும் பலங்களும் நிரம்பியதும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எல்லாக்ருஹங்களாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. வேந்தரே! அந்தமலையில் தேவகணங்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களோடு கூடியவர்களாக எப்பொழுதும் விளையாடுகிறார்கள். அதில் பிரம்மாவும் ருத்ரரும் தேவராஜனான இந்திரனும் ஒருங்குகூடி அநேகதக்ஷிணைகளுள்ள பலவிதயஜ்ஞங்களால் தேவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள். தும்புரு, நாரதர், விஸ்வாவஸு, ஹாஹா, ஹூஹூ (இவர்களெல்லோரும்

1 'ஜம்பூத்வீபம்' என்பது மூலம்; 'பத்ராஸ்வமுதலான வர்ஷங்களுடன் சேர்த்துச்சொல்லியிருத்தலால், பாரதவர்ஷமென்று கொள்ள வேண்டும்' என்பது பழையவுரை.

அந்தமேருவை) அடைந்து, பலபலவிதமான ஸ்தோத்திரங்களால் தேவச்ரேஷ்டர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள். மஹாத்மாக்களான ஸப்தரிஷிகளும் கச்யபப்பிரமமாவும் ஒவ்வொரு பர்வகாலத்திலும் தவறாமல் அந்த மேருவைக்குறித்துச் செல்லுகிறார்கள். உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். அரசரே! அதனுடைய சிகரத்தில் கவிச்ரேஷ்டரான சுக்ராசார்யர் அஸுரர்களோடுகூடி விளங்குகிறார். இந்த ரத்தினங்கள் அவருடையவை. இந்த ரத்தினபர்வதங்களும் அவருடையவை. அவரிடமிருந்து பகவானான குபேரன் நாலில் ஒரு பாகத்தை அடைகிறான். அந்தத்தனத்தின் பதினாறில் ஒருபாகத்தின் ஓரம்சத்தை மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கிறான். அந்தப்பர்வதத்திற்கு வடபக்கத்தில் திவ்யமானதும் எல்லாருதுக்களிலும் உண்டாகக்கூடிய புஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் செங்குத்துப் பாறைகளின்மீது உண்டானதும் மனத்திற்கினியதுமான கோங்குமரக்காடு இருக்கிறது. அதில் திவ்யமான பூதங்களால்சூழப்பட்டவரும் பார்வதியை ஸஹாயமாகக்கொண்டவரும் பிராணிகளைப்படைப்பவரும் காலவரையில தொங்குகிற கொன்றைமாலையைத் தரித்தவரும் உதித்திருக்கும் மூன்றுஸூர்யர்கள்போன்ற மூன்றுகண்களால் பிரகாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரும் ஐச்வர்யமுள்ளவருமான ஸாக்ஷாத் பசுபதியானவர் விளையாடுகிறார். அவரை உக்கிரமான தவமுள்ளவர்களும் நல்லவிரதமுள்ளவர்களும் ஸத்யவாதிகளுமான ஸித்தர்கள் பார்க்கிறார்கள். அந்த மஹேச்வரரை கெட்டநடையுள்ளவர்களால் பார்க்கமுடியாதவரன்றோ? ராஜரே! அந்தமலையினுடைய உச்சியினின்று க்ஷீரதாரைபோன்றதும் [1] விச்வரூபியும் அபரிமிதமானதும் பயங்கரமானஇடிமுழக்கம்போன்ற சப்தமுள்ளதும் புண்யமானதும் சிறந்த புண்யபுருஷர்களால் அடையப்பட்டுள்ளதும் மங்களகரமானதும் பகீரதனுடையபுத்திரியுமான கங்கையானது மலைச்சரிவினாலுண்டானவேகத்தோடு மங்களகரமான சந்திரனுடைய மடுவில்வீழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஸமுத்திரம்போன்றதும் புண்யமுமான அந்தமடுவானது (மேருவினின்று வேகமாய்விழுகின்ற) அந்தக்கங்கையினால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டது. பர்வதங்களாலும் தாங்கமுடியாத அந்தக்கங்கையை அப

---

1 'விச்வரூபா' என்பதுமூலம்; 'விஷ்ணுரூபி' என்பதுபழையவுரை. கங்கை ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் என்னும்விஷயத்தில் ஒரு ஸ்மிருதிச்லோகம் பழையஉரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பொருளாவது, 'வ்யாபகரும் சிதஸ்வரூபியும் நிரஞ்சனருமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவே த்ரவரூபமாகிக் கங்காஜலமாக இருக்கிறார்; இதில் ஸம்சயமில்லை' என்பது.

பொழுது மஹேஸ்வரா லக்ஷம வருஷங்கள் தலையினாலேயே தாங்கினார். அரசரே! மேருவிற்குமேற்பாகத்தில் கேதுமாலவர்ஷமிருக்கிறது. அரசரே! அந்தமேருவிலேயே இருக்கிற ஜம்பூத்வீபத்தில் பெரிதான ஒருதேசமிருக்கிறது. பாரதரே! அங்குவஸிக்கின்றவர்களுக்குப் பதினாயிரம்வருஷம ஆயுள அங்குவஸிக்கின்ற புருஷர்கள் பொன்னிறமுடையவர்கள். ஸ்திரீகளெல்லாம அப்ஸரஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் நோயும துன்பமுமற்றவர்களும எப்பொழுதும ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களுமா யிருக்கின்றார்கள். அவ்விடத்தில் மனிதர்கள் நன்றாகப்புடமிட்டிருக்கின்ற பொன்போன்ற காந்தியையுடையவர்களாகப் பிறக்கிறார்கள். குஹ்யகர்களுக்குத் தலைவனானகுபேரன் கந்தமாதன மலைச்சிகரங்களில ராக்ஷஸர்களோடு கூடி அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்டவனாகி ஸந்தோஷமடைகிறான். கந்தமாதன பர்வதத்தினுடைய பக்கத்தில் அதைத்தொடர்ந்துள்ள நீர்க்குமிழிபோன்றவைகளான வேறுசிறிய குன்றுகளிருக்கின்றன. அங்கு வசிப்பவர்கள பதினோராயிரமவர்ஷம் எல்லையுள்ள ஆயுளையுடையவர்கள். வேந்தரே! அங்கு மனிதர்கள் கறுத்தநிறமும காந்தியுமுள்ளவர்களும அதிகபலமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். பெண்கள் எல்லோரும தாமரைமலர் நிறம்போன்ற நிறமுடையவர்களும மிக்கஇனிய தோற்றத்தை உடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். நீலபர்வதத்திற்கு வடபுறத்தில சுவேதம என்கிற வர்ஷமிருக்கின்றது. சுவேதவர்ஷத்தைக்காட்டிலும அப்புறத்தில ஹைரண்யகவர்ஷமிருக்கின்றது. அரசரே! அதற்கு வடஎல்லையான சிருங்கவத்பர்வதத்திற்கு வடபுறத்தில பற்பல தேசங்களால சூழப்பட்டிருக்கிற ஐராவதமென்கிற வர்ஷமிருக்கிறது. மஹாராஜரே! தெற்கிலும்வடக்கிலுமுள்ள பாரதவர்ஷம ஐராவதவர்ஷமென்கிற இரண்டுவர்ஷங்களும நன்றாகவளைந்து ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறவில்லின் இரண்டு நுனிகள்போலச் சேர்ந்திருக்கின்றன. மத்தியிலுள்ளது இளாவிருதவர்ஷம. இவ்வண்ணமாக, மத்தியில ஐந்துவர்ஷங்கள இருக்கின்றன. இந்த வர்ஷங்களுள் (முன்முன்னுள்ளதைவிட) மேலமேல கூறப்பட்ட வர்ஷமானது குணங்களால் மேற்பட்டது. அவைகளில வஸிப்பவர்களுக்குத் தர்மார்த்தகாம ஸ்வரூபமான மூன்றுபுருஷார்த்தங்களால் நீண்டவாழ்வும ஆரோக்கியமும உண்டாகின்றன. பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அந்தவர்ஷங்களில் பிராணிகள வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. மஹாராஜரே! இவ்வாறு இந்தப்பூமியானது பர்வதங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகப் பெரிதான ஹேமகூடங்

தான் கைலாஸம் என்னும் ப்ரஸித்தமான மலை. அரசரே! குபேரன் குஹ்யகர்களோடு கூட ஸந்தோஷமாயிருக்கிற அந்தமலையில் குளிர்ந்ததும் மனத்துக்கினியதுமான கலத்தையில் தேவரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் தேஜஸ்வியுமான மஹாதேவர் பார்வதியோடு நித்யவாஸஞ்செய்கிறார். அந்தக்கைலாஸத்திற்கு வடப்புறத்திலிருக்கின்ற மைநாகபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் மிகப்பெரியதும் அற்புதமானதும் மணிமயமாயிருக்கிறதுமான ஹிரண்யஸ்ருங்கமென்கிற மலை இருக்கிறது. அதனுடையபக்கத்தில் பெரிதும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் வெண்ணிறமுள்ளதும் தங்கமயமானமணல்களுள்ளதும் மனத்துக்கினியதுமான பிந்துஸரஸ் என்கிற (தடாகம்) இருக்கிறது. பகீரதமஹாராஜன பாகீரதியானகங்காதேவியைக்கண்டு அனேகவர்ஷகாலம் வாஸஞ்செய்தஅந்தஇடத்திலிருக்கும் யூபஸ்தம்பங்கள் ரத்னமயமாயிருக்கின்றன. யாகமேடைகளும் பொன்மயமாயிருக்கின்றன. அவ்விடத்தில மிக்ககீர்த்தியுடையவனை இந்திரன் யாகஞ்செய்து ஸித்தியைப்பெற்றான். எந்த இடத்திலிருந்துகொண்டு பரம்மதேவர் நிலைபெற்ற எல்லாஉலகங்களையும் படைத்தாரோ, எந்த இடத்தில் ஸூர்யன் நான்குபக்கங்களிலும் பிராணிகளால உபாஸிக்கப்படுகிறாரோ, எந்த இடத்தில் நரநாராயணர்களும் பிரம்மதேவரும் மனுவும் ஐந்தாமவரான ஸ்தாணுவும் பிராணிகளால் உபாஸிக்கப்படுகிறார்களோ அந்தப்பிந்துஸரஸில், பிரம்மலோகத்தினின்று வெளிப்பட்டு மூன்று மார்க்கங்களால் செல்லுகிற தேவகங்காநதியானது முதலிலதங்கிப பிறகு [1]வஸ்வோகஸாரை, நளினி, பரிசுத்தமான ஸரஸ்வதி, ஜம்பூநதி, ஸீதை, கங்கை, ஸிந்து என ஏழுவிதமாகப் பிரிந்து செல்லுகின்றது. பிரபுவினுடைய அதபுதமான இந்த (கங்கா) ஸ்ருஷ்டியானது மனத்தினால் எண்ணவும் முடியாதது. இந்த இடத்தில் (ஸூக்ருதசாலிகள்) ஆயிரக்கணக்கான யுகமுடிவுகளில் யாகத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். ஸரஸ்வதிநதியானது சில இடத்தில் கண்ணுக்குப்புலப்பட்டும் சில இடத்தில் புலப்படாமலும் இருக்கின்றது. திவ்யமான இந்த ஏழு கங்காநதிகளும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றிருக்கின்றன. இமயமலையில் ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கின்றார்கள். ஹேமகூடத்தில் குஹ்யகர்கள் வஸிக்கின்றார்கள். நிஷதபர்வதத்தில் [2] ஸர்ப்பங்களும் [3]நாகங்களும் வாசஞ் செய்கின்றன. கோகர்ணம என்

1 ஸ்ரீராமாயணத்தில், 'ஹலாதினி, பாவனி, நளினி, ஸூசக்ஷூஸ், ஸீதை, ஸிந்து' பாகீரதி என்னும்பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. (ஸ்ரீராமாயணம் பாலகாண்டம், 43-வது ஸர்க்கம், 11-வது ஶ்லோகம் முதலியனபார்க்க.)

2 ஒருதலையுள்ளவை.   3 பலதலையுள்ளவை.

னும் தபோவனமும் இருக்கிறது. சுவேதபர்வதமானது தேவா ஸுரர்கள் அனைவருக்கும் (வாஸஸ்தானமென்று) சொல்லப்படுகிறது. நிஷதபர்வதத்தில் கந்தர்வர்களும் அவ்வாறே நீலபர்வதத்தில் பிரம்ம ரிஷிகளும் எப்பொழுதும் வாஸஞ்செய்கிறார்கள். மஹாராஜரே! சிருங்கவானென்கிற பர்வதமானது தேவர்களுக்கு வ்யவஹாரஸ்தான மென்று சொல்லப்படுகிறது. மஹாராஜரே! இவ்வாறு தனித்தனி யாக இந்த ஏழுவர்ஷங்களிருக்கின்றன. (அவைகளில்) ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமான பொருள்கள் இருக்கின்றன. அந்தவர்ஷங்களில் தேவமானுஷ்ய ஸம்பந்தமான செல்வப்பெருக்கானது பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது. அது எண்ணுவதற்கு முடியாதது. நன்மையை அடைய விருப்பமுள்ளவனால் அவசியம் நம்பத்தக்கது. வேந்தரே! முயல்வடிவங்கொண்டதும் திவ்யமும் நீர் என்னைக் கேட்டதுமான [1] இந்தப்பூமிக்கு முற்கூறப்பட்டவைகளான தெற்கிலும் வடக்கிலு முள்ள பாரதவர்ஷம் ஐராவதவர்ஷம் இரண்டும் இரண்டுவிலாப்பக் கங்கள். [2]சாகத்வீபமும் காச்யபத்வீபமும் காதுகள். அரசரே! தாமர பர்ணிநதிக்கு உதபத்திஸ்தானமும் ஸம்பத்துள்ளதுமான மலயபர்வத மானது இந்தத்வீபத்திற்கு முயல்வடிவம்போன்ற இரண்டாவது த்வீபமாகக் காணப்படுகிறது" என்று கூறினான்.

ஏழாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(உத்தரகுருதேசத்தையும் பத்ராச்வகண்டத்தையும் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "மஹாபுத்தியுள்ளவனே! ஸஞ்சய! இதற்கு மேல் மேருவினுடைய வடபாகத்தையும் கீழ்ப்பாகத்தையும் மால்ய வான் என்கிற பர்வதத்தையும் முழுமையும் சொல்" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"அரசரே! நீலபர்வதத்திற்குத் தென்புறத்திலும் அவ்வாறே மேருவினுடைய வடபாகத்திலும் புண்யமுள்ளவையும் ஸித்தர்களால் அடையப்பட்டவையுமான உத்தரகுருதேசங்களிருக்கின்றன. அங்கு மரங்கள் தேன்போன்ற ருசியுள்ள பழங்களையுடையவைகளும் எப்பொ ழுதும் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையவைக

---

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது. 2 'நாகத்வீபம்' என்பது வேறுபாடம்.

ளுமாயிருக்கின்றன. புஷ்பங்கள் நல்ல வாஸனைபொருந்தியவைகளும் பழங்கள் மிகுந்த ரஸமுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றன. அங்கு சில விருக்ஷங்கள் ஸர்வவிதமான அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய பழங்களையுடையவைகள். அரசரே! அவ்விடத்தில் மற்றவிருக்ஷங்கள், 1 'க்ஷீரிகள்' என்று பிரஸித்தி பெற்றவைகளாக விளங்குகின்றன. அந்த மரங்கள் எப்பொழுதும் ஆறுசுவைகளுள்ளதும் அமிருதத்திற்கு ஒப்பானதுமான பாலைக் கறக்கின்றன. பழங்களின்ஸ்தானத்தில் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. அரசரே! பூமிமுழுதும் ரத்னமயமாகவும் பொன்மயமான சிறிய மணலுள்ளதாகவும் எல்லா ருதுக்களிலும் ஸுகமான ஸ்பர்சமுள்ளதாகவும் சேறில்லாததாகவுமிருக்கின்றது. அவ்விடத்திலுள்ள தாமரையோடைகள் மங்களகரமாகவும் ஸுககரமானஸ்பர்சமுள்ளவையாகவும் மனத்திற்கினியவையாகவுமிருக்கின்றன. தேவலோகத்தினின்று நழுவுகின்ற எல்லாமனிதர்களும் அந்தஇடத்தில் பிறக்கிறார்கள். எல்லாரும் 2விஷ்ணுபக்தர்களோடு ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் விரும்பத்தக்க தோற்றமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்; தம்பதிகளாகப்பிறக்கிறார்கள். ஸ்திரீகளோ அப்ஸரஸுகளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் அந்தக்ஷீரிவிருக்ஷங்களுடைய அமிருதம்போன்றபாலைப் பானம் பண்ணுகிறார்கள். உரியகாலத்தில் 3மிதுனம் பிறக்கிறது. அதுவும் ஸமமாகவே நன்றாக விருத்தியடைகிறது; ஸமமானரூபமும் குணமுமுள்ளதும் அவ்வாறே ஸமமானவேஷமுள்ளதுமாயிருக்கிறது. பிரபுவே! அது இவ்விதம் ஒன்றுக்கொன்று இசைந்ததாகவும் சக்ரவாகங்களுடைய இரட்டைக்கு ஒப்பாகவும் இருக்கிறது. அந்தஜனங்கள் எப்பொழுதும் வியாதியற்றவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். மஹாராஜரே! அவர்கள் பதினோராயிரம்வருஷம் ஜீவிக்கிறார்கள். 4ஒருவரையொருவர் விடுகிறதில்லை. நிச்சயம். மரித்த அவர்களைக் கூர்மையானமூக்குள்ளவைகளும் மிக்க பலமுள்ளவைகளுமான பாருண்டங்களென்கிற பக்ஷிகள் இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் குகைகளில்போடுகின்றன. அரசரே! உத்தரகுருதேசங்களைக்குறித்து உமக்குச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இதற்குமேல் மேருவினுடைய கிழக்குத்திசையிலுள்ள பாகத்தை உள்ளபடி

---

1 பாலுள்ளவைகள். 2 'சக்ராபிஜநஸம்பந்நா:' என்பது மூலம்.

3 தம்பதி.

4 'தம்பதிகள் ஒரேஸமயத்தில் மரிக்கின்றனர் என்பதுகருத்து' என்பது பழையஉரை.

நான் கூறுவேன். வேந்தரே! (மேருவினுடைய கீழ்த்திசையிலுள்ள) அந்தப் பத்திராச்வவர்ஷத்திற்கு முக்கியமானது பத்திரசாலவனம்; அந்தக்காட்டில் காலாம்ரமென்கிற மஹாவிருக்ஷமிருக்கிறது. மஹாராஜரே! காலாம்ரவிருக்ஷமோ எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் கனிகளுமுள்ளதும் மங்களகரமானதும் ஒருயோஜனை உயரமுள்ளதும் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. அந்தப் பத்ராச்வவருஷத்தில் அந்தப் புருஷர்கள் வெண்மைநிறமுள்ளவர்களும் காந்தியுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமாயிருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஆம்பல்நிறமுடையவர்களும் அழகுள்ளவர்களும் பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்களும் சந்திரனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களும் சந்திரனுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடையவர்களும் பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகமுடையவர்களும் சந்திரன்போலக் குளிர்ந்த சரீரமுள்ளவர்களும் நடனத்திலும் பாட்டிலும் ஸமர்த்தர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தில் வஸிக்கின்றவர்களுக்கு வாழ்நாள் பதினாயிரம்வருஷம். காலாம்ரவிருக்ஷத்தினுடைய ரஸத்தைக் குடிப்பவர்களான அவர்கள் எப்பொழுதும் நிலைத்தயௌவனமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். நீலபர்வதத்திற்குத் தென்புறமாகவும் நிஷதபர்வதத்திற்கு வடபுறமாகவும் பெரிதும் என்றும்அழிவற்றதும் எல்லாவிருப்பங்களையுங்கொடுக்கின்ற பழங்களையுடையதும் புண்யமும் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான ஸுதர்சனமென்கிற ஒருநாவல்மரம் இருக்கிறது. அதனுடையபெயரினாலே ஸநாதனமான இந்தத்வீபமானது ஜம்பூத்வீபமென்று சொல்லப்படுகிறது. பரதரேறே! [1]மரங்களுள்சிறப்புற்றதான அந்த நாவல்மரமானது ஆயிரத்துநூறுயோஜனை உயர்ந்து வளர்ந்து ஆகாயத்தை அளாவிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தமரத்தினுடைய சுற்றளவோ இரண்டாயிரத்தைந்நூறு [2]அரத்நிகள். (பக்வகாலத்தில் தாமாகவே உடைந்து) ரஸத்தைப்பெருக்குகின்ற அந்தப்பழங்களுடைய ([3]சுற்றளவு நூற்றிருபத்தைந்து அரத்நிகள்.) பூமியில்விழுகின்ற அந்தப்பழங்கள் பெரியஒலியை உண்டுபண்ணுகின்றன; அரசரே! அந்தஇடத்தில் வெள்ளிக்கொப்பானரஸத்தையும் பெருக்குகின்றன. ஜனாதிபரே! அந்த நாவற்பழத்தின்சாறானது நதியாகி மேருவை வலமாகச்சுற்றிக்

---

1 இங்கு விளி ஒன்று விடப்பட்டது. விளிகள் மிகுதியாக வருமிடங்களில் முன்னும் பின்னும் இங்ஙனம் விடப்படுதலைக்கண்டுகொள்க.

2 அரத்னி = சிறுவிரலை நீக்கி முஷ்டியுடன் கூடின கையளவு.

3 இது பழையஉரையின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு எழுதியது.

கொண்டு உத்தரகுருதேசங்களை அடைகின்றது. ராஜரே! அந்த இடத்தில் வஸிக்கிறவர்களுக்கு மனத்தில் அமைதி உண்டாகிறது; தாகங்கிடையாது. அந்தப்பழத்தின்சாற்றைக் குடித்தவுடனே, ஜரையானது அவர்களை வருத்துகிறதில்லை. அந்த இடத்தில் தேவர்களுக்கு அணியாகின்றதும் பட்டுப்பூச்சிகளுக்கு ஒப்பானதும் மிக்கஒளி பொருந்தியதுமான ஜாம்பூநதமென்ற அப்படிப்பட்ட ஸ்வர்ணமானது உண்டாகிறது. அவ்விடத்தில், மனிதர்கள் பாலஸூர்யன்போன்ற நிறமுள்ளவர்களாக உண்டாகிறார்கள். அவ்வாறே, மால்யவானென்னும் மலையினுடைய உச்சியில் எப்பொழுதும் அக்னியானது காணப்படுகிறது. (அது) ஸம்வர்த்தகம் என்று பிரஸித்திபெற்ற காலாக்னி. மால்யவானுடைய சிகரத்தில் மிக்க பழமையான சிறிய ஒருகுன்று இருக்கிறது. மேலும், (அந்த) மால்யவானனது பதினோராயிரம் யோஜனைதூரம் உயர்ந்திருக்கின்றது. அவ்விடத்தில மனிதர்கள் ஸ்வர்ணத்திற்கு ஒப்பானவர்களாகப் பிறக்கின்றார்கள். அவர்களனைவரும் பிரம்மலோகத்தினின்று நழுவினவர்கள். எல்லாரும் எல்லோரிடத்திலும் அன்புடையவர்கள். அவர்கள் தீவிரமான தவம்புரிகிறார்கள்; ஜிதேந்திரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பிராணிகளை ரக்ஷிப்பதற்காகச் சூரியனுடைய ஸமீபத்தை அடைகிறார்கள். அறுபத்தாறாயிரமாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற அவர்கள் அருணனுக்கு எதிரில் சூரியனைச்சூழ்ந்துகொண்டு செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அறுபத்தாறாயிரவருஷங்களாக ஆதித்யனுடையதாபத்தினால் தபிக்கப்பட்டவர்களாகிச் சந்திரமண்டலத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள்" என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(மேருவின் வடக்கிலுள்ள மூன்றுகண்டங்களை வர்ணித்தல்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! வர்ஷங்கள் அவற்றிலுள்ள பர்வதங்கள் இவைகளுடைய பெயர்களையும் அந்தப்பர்வதங்களில் வஸிப்பவர்களையும் உள்ளபடி எனக்குச்சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"சுவேதபர்வதத்திற்குத் தென்புறமாகவும்[1] நீலபர்வதத்திற்கு

---

1 'நிஷதபர்வதத்திற்கு' என்பது வேறுபாடம்.

வடபுறமாகவும் [1] ரமணகமென்றுபிரஸித்திபெற்ற வர்ஷமிருக்கிறது. அந்த வர்ஷத்தில் மனிதர்களெல்லோரும் [2] விஷ்ணுபக்தர்களோடு சேர்க்கைபெற்றவர்களும் மிக்கப்பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்களும் பகைவர்களில்லாதவர்களுமாக உண்டாகின்றார்கள். மஹாராஜரே! அவர்கள், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களாகப் பதினோராயிரத்தைந்நூறுவர்ஷம் ஜீவிக்கிறார்கள். ஶ்ருங்கவானென்கிற பர்வதத்தினுடைய தென்புறமாகவும் சுவேதபர்வதத்தினுடைய வடபுறமாகவும் ஹிரண்மயமென்று பிரஸித்தமான வர்ஷமிருக்கிறது. அதில் ஹைரண்வதியென்கிற நதி பெருகி ஓடுகிறது. மஹாராஜரே! அதில் பக்ஷிகளுடைசிறந்த பக்ஷிராஜரான அந்தவைனதேயர் வாஸஞ்செய்கிறார். மஹாராஜரே! அங்குஇருக்கின்ற மனிதர்கள் யக்ஷர்களைக் கிங்கரர்களாகவுடையவர்களும் தனிகர்களும் இனிய காட்சியுடையவர்களும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அரசரே! ஜனாதிபரே! அவர்கள் பன்னீராயிரத்தைந்நூறுவர்ஷகாலம் ஆயுள்பிரமாணத்தைப் பெற்று ஜீவிக்கிறார்கள். அரசரே! ஶ்ருங்கவானென்கிறபர்வதத்திற்குக் கொடுமுடிகள் மூன்றே. அவைகளில், ஒன்று ரத்னமயம், அவ்வாறே ஆச்சரியகரமான மற்றொன்று தங்கமயம், மற்றொன்று ஸர்வரத்னமயமாகவும் கிருஹங்களால் விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிறது. அதில் சாண்டிலயரிஷியின்புத்திரியான ஸ்வயம்பிரபாதேவியானவள் நித்தியவாஸஞ்செய்கிறாள். அரசரே! ஶ்ருங்கவானென்கிற பர்வதத்தினுடைய வடபாகத்தில் அதற்கு அப்புறமாக ஸமுத்திரத்தின் அருகில் ஐராவதமென்கிறவர்ஷம் இருக்கிறது. அதில் ஸூரியன் பிரகாசிக்கிறதில்லை. மனிதர்கள் கிழத்தன்மையடைகிறதில்லை. நக்ஷத்திரங்களோடுகூடின சந்திரனும் நான்குபக்கங்களிலும் (ஜ்யோதிர்க்கிரஹங்களால்) சூழப்பட்டு ஒரேசோதியாக ஆனவன்போல இருக்கிறான். மனிதர்கள் தாமரைப் புஷ்பங்களின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களும் தாமரை நிறமுடையவர்களும் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களுடையவர்களும் தாமரையிதழ்போன்ற நல்ல வாஸனையுடையவர்களுமாக உண்டாகிறார்கள். அரசரே! (அங்கு இருக்கின்ற) அனைவரும் வெயர்வையற்றவர்கள்; நல்ல கந்தமுடையவர்கள்; ஆகாரத்தைக்கருதாதவர்கள்; இந்திரியங்களை வென்ற

1 'முன் சுவேதவர்ஷம் என்றுசொல்லப்பட்டதற்கு இது வேறொரு பெயர்' என்பது பழையவுரை. [பார்க்க.

2 'சுக்லாபிஜநஸம்பந்நா:' என்பது மூலம். இதன் 25-ம் பக்கம்

வர்கள்; தேவலோகத்தினின்று நழுவி வந்தவர்கள்; அவ்வாறே, ரஜோகுணமற்றவர்கள். அரசரே! பரதவம்சத்தவர்களில் மிகச்சிறந்தவரே! அந்த மனிதர்கள் பதின்மூவாயிரம் வருஷகாலபரியந்தம் ஆயுள் பிரமாணத்தைப்பெற்று ஜீவிக்கின்றார்கள். அவ்வாறே, பாற்கடலுக்கு வடபாகத்தில் ஸ்வர்ணத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற சகடத்தில் பரபுவும் வைகுண்டநாதருமான ஸ்ரீஹரியானவர் வாஸஞ்செய்கிறார். அந்த வாகனமானது எட்டுச்சக்கரங்களுள்ளதும் பூதங்களோடுகூடியதும் மனம்போல வேகமுள்ளதும் அக்கினிபோன்ற நிறமுடையதும் மிக்க தேஜஸுள்ளதும் ஜாம்பூநதமென்னும் பொன்னால் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. பரதர்களில்சிறந்தவரே! அவர் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நாதர்; எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவர்; உலகங்களைப்படைப்பவர்; ஸம்ஹரிப்பவர்; (ஜீவஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டு) காரியங்களைச்செய்பவர்; அவ்வாறே(ஈஶ்வரஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டு) காரியங்களைச்செய்விப்பவர். அரசரே! ப்ருதிவியும் ஜலமும், ஆகாயமும், வாயுவும், தேஜஸும், ஸர்வப்பிராணிகளாலும் அநுஷ்டிக்கப்படுகிற யஜ்ஞமும் அவரே. அவருக்கு அக்கினியானது முகமாயிருக்கிறது" என்று சொன்னான்.

அரசரே! ஸஞ்சயனால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட பெரியமனமுள்ள திருதராஷ்டிரராஜன் புத்திரர்களைப்பற்றிச் சிந்தை அடைந்தான். அதிகதேஜஸுள்ள அவன் ஆலோசித்து மறுபடியும்வசனிக்கலானான். "ஸௌதபுத்ர! காலம் உலகத்தை அழிக்கிறது; மறுபடியும் எல்லாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றது. ஸம்சயமில்லை. இவ்வுலகத்தில் நிலைத்திருப்பது யாதொன்றுமில்லை. ஜீவனும், ஸர்வஜ்ஞராகவும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்றவராகவும் இருக்கின்ற நாராயணருமே சாஶ்வதர்கள். அந்தப்பிரபுவைத் தேவர்கள் வைகுண்டரென்றுசொல்லுகின்றனர். வேதங்கள் விஷ்ணுவென்றுசொல்லுகின்றன" என்றான்.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பாரதவர்ஷத்திலுள்ள நதிகளையும் பர்வதங்களையும் தேசங்களையும் விஸ்தாரமாகக்கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! இந்தச்சேனை விருத்தியுடைந்திருப்பதும் என்புத்திரனான இந்தத்துரியோதனன் மிக்கபேராசைகொண்-

டிருப்பதும் பாண்டுபுத்ரர்கள் மிக்க ஆவலுள்ளவர்களாயிருப்பதும் என்மனம் பற்றுதலடைந்திருப்பதுமான இந்தப்பாரதவர்ஷத்தினுடைய உண்மையை எனக்கு உரைப்பாய். நீ சிறந்த புத்தியையுடையவனென்று மதித்திருக்கிறேனன்றோ?" என்று வினவினன்.

ஸஞ்சயன், "ஓ! அரசரே! அந்தப்பாரதவர்ஷத்தில் பாண்டவர்கள் பேராசையுடையவர்களல்லர். என்வார்த்தையைக்கேளும். அதில் துரியோதனனும் ஸௌபலனான சகுனியும் பற்பல தேசாதிபதிகளான மற்றுமுள்ள மன்னர்களும் பேராசைகொண்டவர்கள். பாரதவர்ஷத்தில் பேராவலுள்ளவர்கள் ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்லை. பாரதரே! பாரதவர்ஷத்தை இப்பொழுது உமக்குச் சொல்வேன். அரசரே! பாரதவர்ஷமானது தேவனான இந்திரனுக்கும் வைவஸ்வதமனுவுக்கும் வேனனுடைய குமாரனான ப்ருதுவுக்கும் மகாத்மாவான இக்ஷ்வாகுவுக்கும் யயாதிக்கும் அம்பரீஷனுக்கும் மாந்தாதாவுக்கும் நஹுஷனுக்கும் முசுகுந்தனுக்கும் உசீநரதேசாதிபதியான சிபிக்கும் ரிஷபனுக்கும் ஐலனுக்கும் ந்ருகனென்னும் அரசனுக்கும் குசிகனுக்கும் மஹாத்மாவான காதிக்கும் ஸோமகனுக்கும் திலீபனுக்கும் மிக்கபலசாலிகளான மற்றக்ஷத்திரியர்களுக்கும் பிரியமானது. ராஜேந்திரரே! பாரதரே! எல்லோருக்குமே பாரதவருஷம் பிரியமானது. பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுடையவரே! அந்தப்பாரதவர்ஷத்தை உள்ளபடி உமக்கு உரைப்பேன். அரசரே! நீர் என்னைக்கேட்கிறதை நான் சொல்லுகிறேன். என்னிடத்தினின்று கேளும்.

மஹேந்திரம், மலயம், ஸஹ்யம், சுக்திமான், ரிக்ஷவான், விந்தியம், பாரியாத்ரம் இவ்வேழும் குலாசலங்கள். வேந்தரே! அவைகளுடைய ஸமீபத்தில் அறியப்படாதவைகளும் உத்தம வஸ்துக்களுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் விசித்திரமான தாழ்வரைகளுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான பர்வதங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக்காட்டிலும் வேறானவைகளும் அறியப்படாதவைகளும் [1] குள்ளர்களின் வாஸஸ்தானமுமான சிறுமலைகளும் இருக்கின்றன. குருகுலத்தில்பிறந்தவரே! ஆரியர்களும் மிலேச்சர்களும் அவர்களோடு கலந்த மனிதர்களும் விசாலமான [2] கங்கை, ஸிந்து, ஸரஸ்வதி, கோதாவரி, நர்மதை, மஹாநதியான பாஹுதை, சதத்ரு, சந்திரபாகை, மஹாநதியான யமுனை, த்ருஷத்வதி, பாப

---

1 'ஹ்ரஸ்வோபஜீவிந:' என்பது மூலம்.

2 இவற்றிலும் பின்வரும் தேசங்களிலும் சில இரண்டுமூன்று முறை வருகின்றன.

மற்றதும் பருத்தமணலுள்ளதுமான விபாசை, ஆழமுள்ளவேத்ரவதி, கிருஷ்ணவேணி, இராவதி, விதஸ்தை, பயோஷ்ணி, தேவிகை, வேதத்திலசொல்லப்பட்ட வேதவதி, தரிதிவை, இக்ஷுலை, கருமி, கரீஷிணி, சித்ரவாகை, ஆழமுள்ள சித்ரஸேனை, பாபங்களைப் போக்குகின்ற கோமதி, மஹாநதியான வந்தனை, கௌசிகி, தரிதிவை, கருத்யை, நிசிதை, லோஹிதாரணி, ரகஸ்யை, சதகும்பை, ஸர்யு, சாமணவதி, வேத்ரவதி, ஹஸ்திஸோமை, திக, சராவதி, பயோஷ்ணி, வேணை, பீமரதி, காவேரி, சுலுகை, வாணி, சதபலை, நீவாரை, அஹிதை, ஸுபரயோகை, பவித்ரை, குண்டலி, ஸிந்து, ராஜனி, புரமாலினி, பூர்வாபிராமை, வீரை, பீமை, ஓகவதி, பாசாசினி, பாபஹரை, மஹேந்த்ரை, பாடலாவதி, கரீஷிணி, அஸிகனி, மஹாநதியான குசசீரை, மகரி, மிக்கசிறப்புற்றமேனை, ஹேமை, க்ருதவதி, புராவதி, அனுஷ்ணை, சைப்யை, காபி, சலக்கமுடியாத ஸதாநீரை, மஹாநதியான குசதாரை, ஸதாகாந்தை, சிவை, வீரவதி, வஸ்த்ரை, ஸுவஸ்த்ரை, கௌரி, கம்பனை, ஹிரண்வதி, வரை, வீரகரை, மகாநதியான பஞ்சமி, ரதசித்ரை, ஜோதிரதை, விஸ்வாமித்ரை, கபிஞ்சலை, உபேந்த்ரை, பஹுலை, குவீரை, அம்புவாஹினி, விநதி, பிஞ்சலை, வேணை, மஹாநதியான துங்கவேணை, விதிசை, கிருஷ்ணவேணை, தாம்ரை, கபிலை, கலு, ஸுவாமை, வேதாஸ்வை, மஹாநதியான ஹரிஸ்ராவை, சீக்ரை, பிச்சிலை, ஆழமுள்ள பாரத்வாஜி, ஆழமுள்ள கௌசிகி, சோணை, பாஹுதை, சந்த்ரமை, துர்க்கை, சித்ரசிலை, பிரம்மவேத்யை, ப்ருஹத்வதி, யவக்ஷை, ரோஹி, ஜாம்பூநதி, ஸுநஸை, தமஸை, தாஸி, வஸாமன்யை, வராணஸி, நீலை, த்ருதவதி, மஹாநதியான பர்ணாசை, மானவி, விருஷபை, பிரம்மமேத்யை, பிருஹத்வதி, எப்பொழுதும் ரோகமற்றதான கிருஷ்ணை, மெதுவாகச்செல்லுகின்ற மந்தவாஹினி, பிராம்மணி, மஹாகௌரி, துர்க்கை, சித்ரோபலை, சித்ரரதை, மஞ்சுளாநதி, மந்தாகினி, வைதரணி, மஹாநதியானகோஷை, சுக்திமதி, அனங்கை, வ்ருஷஸை, லோஹித்யை, கரதோயை, விருஷகை, குமாரி, ரிஷிகுல்யை, மாரிஷை, ஸரஸ்வதி, மந்தாகினி, ஸுபுண்யை, ஸாவை, கங்கை இப்படிப்பட்ட நதிகளிலும் இன்னும் அனேகம் பெரிய நதிகளிலும் ஜலத்தைப் பானம்செய்கிறார்கள். பாரதரே! எல்லாநதிகளும் உலகத்துக்குத் தாய்போன்றவை. எல்லாநதிகளும் மிகுந்த பிரயோஜனமுள்ளவை. அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாயுள்ள (இன்னும் அநேக) நதிகள் மறைவாக இருக்கின்றன. ராஜரே! நினைவுள்ளமட்டிலும் இந்தநதிகள்

என்னால் கூறப்பட்டன. இதற்குமேல் சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று தேசங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்.

பாரதரே! அந்த ஜம்பூத்வீபத்தில், இந்தக் குருதேசம், பாஞ்சாலநாடு, சால்வம், மாத்ரேயம், ஜாங்கலம், சூரஸேனம், புளிந்தம், போதம், மாலம், மத்ஸ்யம், குசல்யம், ஸௌசல்யம், குந்திதேசம், காந்திகோஸலம், சேதிதேசம், மத்ஸ்யம், கரூசம், போஜம், ஸிந்துதேசம், புளிந்தகம், உத்தமம், தசார்ணம், மேகலம், உத்கலம், பஞ்சாலம், கோஸலம், நைகப்ருஷ்டம், துரந்தரம், கோதம், மத்ரம், களிங்கம், காசி, அபரகாசி, ஜடரம், குக்குரம், அவந்தி, தசார்ணம், குந்தி, அபரகுந்தி, கோமந்தம், மந்தகம், ஸண்டம், விதாபபம், ரூபவாஹிகம், அஸ்மகம், பாண்டுராஷ்ட்ரம், கோபராஷ்ட்ரம், கரீதி, அதிராஜ்யம், குசாத்யம், மல்லராஷ்டிரம், கேவலம், வாரவாஸ்யம், ஆயவாஹம், சக்ரம், சக்ராதி, சகம், விதேஹம், மகதம், ஸ்வக்ஷம், மலஜம், விஜயம், அங்கம், வங்கம், களிங்கம், யக்ருல்லோமம், மல்லம், ஸுதேஷ்ணம், ப்ரஹ்லாதம், மாஹிகம், சசிகம், பாஹ்லீகம், வாடதானம், ஆபீரம், காலதோயகம், அபராந்தம், பராந்தம், பஞ்சாலம், சர்மமண்டலம், அடவீசிகரம், மேருபூதம், உபாவ்ருத்தம், அநுபாவ்ருத்தம், ஸ்வராஷ்டரம், கேகயம், குந்தாபராந்தம், மாஹேயம், கக்ஷம், ஸாமுத்ர நிஷ்குடம், அந்திரதேசம், கிரிமத்தியத்திலிருக்கின்ற அநேகம் மலைநாடுகள், மலையின் வெளிப்புறத்திலுள்ள அநேகநாடுகள், அங்கமலஜங்கள், மகதம், மானவர்ஜகம், ஸமந்தரம், ப்ராவ்ருஷேபம், பார்க்கவம், புண்ட்ரம், பாக்கம், கிராதம், ஸுதிருஷ்டம், யாமுனம், சகம், நிஷாதம், நிஷதம், ஆனர்த்தம், நைருதம், தூக்காலம், பிரதிமத்ஸ்யம், குந்தலம், கோஸலம், தீரகரஹம், சூரஸேனம், ஈஜிகம், கன்யகம், குணம், திலபாரம், மஸீரம், மதுமானம், குந்தகம், காஸ்மீரம், ஸிந்து, ஸௌவீரம், காந்தாரம், தாசகம், அபீஸாரம், உலூதம், சைவலம், பாஹ்லிகம், தார்வி, வானவம், தாவம், வாதஜாமம், ரதோரகம், பஹுவாத்யம், ஸுதாமா, ஸுமல்லிகம், வத்ரம், கரீஷகம், குளிந்தம், உபத்யகம், வனாயு, தசபார்ஸ்வரோமா, குசபிந்து, கச்சம், கோபாலகக்ஷம், ஜாங்கலம், குருவர்ணகம், கிராதம், பாப்பரம், ஸித்தம், வைதேஹம், தாம்ரலிப்தகம், ஔண்ட்ரம், மிலேச்சம், சைஸிரித்ரம், பார்வதீயம், இன்னும் மற்றத் தென்னாடுகள், திரவிடம், கேரளம், கீழ்நாடுகள், பூஷிகம், வனவாஸிகம், கானடகம், மஹிஷகம், விகல்பம், மூஷகம், ஜில்லிகம், குந்தலம், ஸௌஹ்ருதம், நபகானனம், கௌகுட்டகம், சோளதேசம், கொங்கணம், மாலவம், நரம், ஸமங்கம், கரகம், குக்குரம், அங்காரம், மாரிஷம், த்வஜினி, உத்ஸவஸங்கேதம், த்ரிகர்த்தம், ஸால்வம்,

ஸேணி, வ்யூகம், கோகபகம், புரோஷ்டம், ஸாமம், வேகவசம், விந்திய சுலிகம், புளிந்தம், வல்கலம், மாலவம், வல்லவம், அபரவல்லவம், குளிந்தம், காலதம், குண்டலம், கரடம், மூஷகம், தனபாலம், நீபம், கடஸ்ருஞ்சயம், அடிதம், பாசிவாடம், தநயம், ஸுநயம், ரிஷிகம், விதபம், காகம், தங்கணம், பரதங்கணம், மற்றவடக்கேயுள்ள ம்லேச்சம், க்ரூரம், யவனம், சீனம், காம்போஜம், தாருணம், ம்லேச்சஜாதி வஸிக்கும்நாடு, ஸக்ருத்க்ருஹம், குலத்தம், ஹூணம், பாரஸீகம், ரமணம், சீனம், தசமாலிகம், க்ஷத்திரியோபநிவேசம், வைஸ்யகுலம், சூத்ரகுலம், சூத்திரம், ஆபீரம், தரதம், காஸ்மீரம், பசு, காசீரம், அந்தசாரம், பஹ்லவம், கிரிகஹ்வரம், ஆத்ரேயம், பரத்வாஜம், ஸ்தனபோஷிகம், புரோஷகம், களிங்கம், கிராதஜாதிவஸிக்கும் தேசம், தோமரம், ஹன்யமானம், கரபஞ்சகம் இவைகளும் அவ்வாறே மற்றக்கீழ் நாடுகளும் வடநாடுகளும் இந்தப்பாரதவர்ஷத்திலிருக்கின்றன. பிரபுவே! என்னால் தேசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. இந்தப் பூமியானது நன்றாக ரக்ஷிக்கப்பட்டால் காமதேனுவைப்போல் சௌர்ய முதலிய குணங்களின் பலத்துக்குத்தக்கபடி அறம்பொருளின்பங்களாகிய சிறந்த பயன்களைத் தரும். இந்தப்பூமியினிடத்தில் சூரர்களும் தர்மார்த்தங்களை நன்றாக அறிந்தவர்களுமான அரசர்கள் பேராவல் கொள்ளுகிறார்கள். தனங்களில் அதிக ஆசைகொண்டவர்களும் பலசாலிகளுமான அவர்கள் யுத்தத்தில் உயிரை இழக்கிறார்கள். பூமியானது (யாகத்தால்) தேவசரீரங்களுக்கும் (அன்னத்தை அளிப்பதால்) மானிடசரீரங்களுக்கும் மிகவும் முக்யரக்ஷகமாக இருக்கிறது. பரதஸ்ரேஷ்டரே! அரசர்கள் பூமியை அனுபவிக்கவிரும்பி, நாய்களில் ஒன்று மற்றொன்றினுடைய புஜிக்கத்தக்க ஒருவஸ்துவைக் கவர்வதுபோல், ஒருவர் மற்றொருவருடைய பூமியைக் கவர்கின்றனர். காமங்களை (எத்தனைவர்ஷங்கள் அனுபவித்தாலும்) பின்னும் ஒருவனுக்காவது திருப்தியுண்டாகிறதில்லை. பாரதரே! ஆதலால், கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸாமதானபேததண்டங்களால் பூமியைக் கவர்ந்துகொள்ள முயற்சி செய்கின்றார்கள். மனிதரிற்சிறந்தவரே! பூமியானது, நன்கு தொடர்ச்சியாகப் பார்த்துவரப்படுமாயின், பிராணிகளுக்குப் பிதாவும் பிராதாவும் புத்திரர்களும் அந்தரிக்ஷமும் ஸ்வர்க்கமும் ஆகின்றது" என்று கூறினான்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பத்தாவது அத்யாயம்.

பூகண்ட விநிர்மாண பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(நான்கு யுகங்களையும் வர்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸூத! ஸஞ்சய! இந்தப் பாரதவர்ஷம் ... வத்தம் இவற்றினுடைய ஆயுளின் பிரமாணத்தையும் பலத்தை ... பாசுபங்களையும் வருவதையும் சென்றதையும் நிகழ்கின்றதை ... அவ்வாறே ஹரிவர்ஷத்தையும் விஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்" ... வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'பாரதர்களிற் சிறந்தவரே! கௌரவர்களை விருத்தி செய்பவரே! ... வர்ஷத்தில் க்ருதம், த்ரேதை, த்வாபரம், கலி என்று நான்கு ... ஞண்டு. பிரபுவே! க்ருதயுகமென்பது முந்தினது. பிறகு, ... தாயுகம். பின்பு த்வாபரம். அதன் முடிவில் கலியுகம் தொடங்கு ... குருகுலத்தவரில் மிகச் சிறந்தவரே! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! க்ருத ... தில் ஆயுளினுடைய ஸங்கியையானது நாலாயிரவர்ஷங்களென்று ... கிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசரே! அவ்வாறே, த்ரேதாயுகத்தில் ... யிரம் வர்ஷங்கள் ஆயுள்காலம். இப்பொழுது த்வாபரயுகத்திலோ ... ல (ஜனங்கள்) இரண்டாயிரம் வர்ஷம் ஜீவித்திருக்கின்றனர். ... ரேறே! இனி, கலியுகத்தில் (ஆயுள்காலத்திற்கு) வரையறை ... ம. இந்தக் கலியுகத்தில் கர்ப்பத்திலிருந்தும் மரிக்கிறார்கள்; ... டியே பிறந்தும் இறக்கிறார்கள். பிறந்தவர்கள் மஹாபல ... வர்களும் மஹாஸத்வமுள்ளவர்களும் ப்ரஜ்ஞையும் குணங்களு ... வர்களுமான ப்ரஜைகளை நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக் ... கும் உண்டுபண்ணுகிறார்கள். அரசரே! க்ருதயுகத்தில் உண்டா ... கள் தனிகர்களும் இனிய தோற்றமுடையவர்களுமாயிருப்பார் ... பிறந்தவர்களும், முனிகளாகவும் தவத்தையே பொருளாகக் ... ண்டவர்களாயுமிருந்துகொண்டு பிரஜைகளை உண்டுபண்ணுகின் ... ர். க்ஷத்ரியர்கள் அதிக உத்ஸாகத்தையுடையவர்களும் மஹாத் ... களும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும் ஸத்தியத்தைச் சொல்லு ... வர்களும் பிரியமான தோற்றத்தையுடையவர்களும் நல்ல தேக ... டையவர்களும் மஹாவீரியமுள்ளவர்களும் வில்லாளிகளும் உத் ... தமான வஸ்துக்களை அனுபவிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களும் யுத் ... தில் சூரர்களுள் சிறந்தவர்களுமாகப் பிறக்கிறார்கள். மன்னரே! ... த்ரேதாயுகத்தில் அரசர்கள் அனைவர்களும் சக்ரவர்த்திகள். த்வாபர ... த்தில் எப்பொழுதுமே எல்லாவர்ணத்தார்களும், அதிக உத்ஸாக

முடையவர்களும் வீர்யமுடையவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களுமாக் உண்டாகிறார்கள். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அரசரே! கலியுகத்திலோ மனிதர்கள் அல்பதேஜஸுள்ளவர்களும் கோபமும் பேராசையுமுள்ளவர்களும் பொய் சொல்லுகிறவர்களுமாகப் பிறக்கிறார்கள். பரதகுலத்திலுதித்தவரே! கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்குப் பொறாமையும் தாமேசிறந்தவரென்கிற எண்ணமும் க்ரோதமும் கபடமும் அஸூயையும் விஷயத்தில் பற்றுதலும் பேரவாவும் உண்டாகின்றன. அரசரே! நராதிபரே! இந்தத்வாபரயுகத்தில் (எல்லா நற்குணங்களுக்கும்) குறையுண்டாகின்றது. ஹைமவதமென்கிற வர்ஷமானது (பாரதவர்ஷத்தைக் காட்டிலும்) குணங்களால் மேன்மைபொருந்தியது. அதைக்காட்டிலும் ஹரிவர்ஷம் உத்தமம்" என்று கூறினான்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம் முற்றிற்று.

பதினோராவது அத்யாயம்.

பூமிபர்வம்.

(சாகத்வீபவர்ணனம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! இப்பொழுது ஜம்பூகண்டமானது உன்னால் உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டது. இதனுடைய விஸ்தாரத்தையும் பரிமாணத்தையும் உள்ளபடி சொல். ஸஞ்சய! ஸமுத்திரத்தினுடைய அளவையும் குற்றமற்றதோற்றமுள்ள சாகத்வீபத்தையும் குசத்வீபத்தையும் எனக்கு நன்றாக உரைப்பாயாக. ஸஞ்சய! சால்மலித்வீபத்தையும் க்ரௌஞ்சத்வீபத்தையும் அவ்விதமே ராஹு, சந்திரன், சூரியன் இவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தையும் உள்ளபடி முழுதும் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லுகிறான்.

"அரசரே! இவ்வுலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிற த்வீபங்கள் அனேகங்களிருக்கின்றன. ஆகையால், ஏழுத்வீபங்களையும் சந்திரஸூர்யர்களையும் அவ்வாறே ராகுவையுங்குறித்துச் சொல்லப்போகிறேன். ராஜரே! [1] ஜம்பூகண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமானது பூர்ணமாகப் பதினெண்ணாயிரத்தறுநூறு யோஜனை அளவுள்

---

1 'ஜம்பூபர்வத:' என்பது மூலம்; 'பர்வதம்போன்ற ஆக்ருதியுள்ளதாயிருப்பதால் ஜம்பூபர்வதமென்று சொல்லப்பட்டது' என்பது பழையவுரை.

ளது. உபபுக்கடலினுடைய விஸ்தாரமானது முப்பத்தேழாயிரத்திரு நூறுயோஜனை அளவுள்ளதென்று கருதப்பட்டிருக்கிறது. (இந்தஜம்பூ கண்டத்தை) வட்டமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரமானது பலவிததேசங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் மணிகளாலும் பவழங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பலவித தாதுவாகங்களால் விசித்திரமான பர்வதங்களோடு விளங்குகின்றதும் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. ராஜரே! இப்பொழுது சாகத்வீபத்தையும் உள்ளபடி சொல்லுகிறேன். குருநந்தனரே! முறைப்படி சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று நீர்கேளும். ராஜரே! அந்தச் சாகத்வீபமானது ஜம்பூத்வீபத்தின் அளவுக்கு இரண்டு மடங்கு அளவுள்ளது. மஹாராஜரே! தனிமையாயிருக்கிற அந்தச் சாகத்வீபத்தைச் சூழ்ந்த ஸமுத்திரமும் பரப்பினால் இரண்டுமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளது. பரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்தச்சாகத்வீபத்தில் பரிசுத்தமான தேசங்களுண்டு. அங்கிருக்கின்றமனிதர்கள் மரணமடைகிறதில்லை. (அவ்விடத்தில்) பஞ்சம் ஏது? அவர்கள் பொறுமையும் காந்தியும் பொருந்தியவர்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! உள்ளபடி சுருக்கமாக இந்தச்சாகத்வீபம் சொல்லப்பட்டது. மஹாராஜரே! வேறெதை நான் உமக்குச் சொல்லவேண்டும்?” என்று கூறினன்.

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! சாகத்வீபமானது இப்பொழுது சுருக்கமாக உள்ளபடி உன்னால் சொல்லப்பட்டது. பெரியபுத்திமானே! விஸ்தாரமாக உள்ளபடி நீ உரைத்தல்வேண்டும்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினன்: “அரசரே! அவ்வாறே இந்தச்சாகத்வீபத்தில் ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழுபர்வதங்களும் (ஏழு) கடல்களும் நதிகளுமிருக்கின்றன. அவைகளுடைய பெயர்களை என்னிடத்தினின்று கேளும். அரசரே! அவ்விடத்திலுள்ளவையெல்லாம் மிக்க நற்குணங்களுள்ளவைகள்; பரிசுத்தமானவைகள். மஹாராஜரே! (அதில்) தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் கந்தர்வர்களோடுங்கூடின மேருவானது பிரதானமாகச் சொல்லப்படுகிறது. கிழக்குத்திசையில் நீண்டதானமலயமென்கிற பர்வதமிருக்கிறது. அதினின்று மேகங்கள் தோன்றி நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றன. அதற்கு அப்புறத்தில் ஜலதாரம் என்கிற பெரியமலை இருக்கின்றது. இந்திரன் அதிலிருந்து சிறந்த ஜலத்தைத் தினந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறான். ஜனங்களுக்கு அதிபரே! அக்காரணத்தினால் வர்ஷாகாலத்தில் மழையுண்டாகிறது. (அந்தத்வீபத்தில்) ரைவதகமென்கிற பெரிதான ஒருமலை இருக்கின்

றது. ஆகாசத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ரேவதீநக்ஷத்திரம் அந்த மலையில் [1] எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மாயாதையானது பிரம்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ராஜேந்திரரே! (அந்த ரைவதகபர்வதத்திற்கு) வடபுறத்தில் நீருண்டமேகம் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் உன்னதமானதும் காந்தியுள்ளதும் பிரகாசஸ்வரூபமுள்ளதுமான ஸ்யாமம் என்கிற ஒரு பெரியமலை இருக்கிறது. அரசரே! அந்தமலையினால் (அங்குஉண்டாகிற) பிரஜைகள் கறுத்தநிறத்தை அடைகின்றன" என்றுகூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! உன்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டவிஷயத்தில் மிகப்பெரியஸம்சயம் எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. ஸூதபுத்ர! இந்தஇடத்தில் பிரஜைகள் எவ்வாறு கறுத்தநிறமடைந்தார்கள்?" என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! குருநந்தனரே! எல்லாத்வீபங்களிலும்வெண்மைநிறமும் கருமைநிறமுமுள்ளபக்ஷிகள் உண்டாகின்றன. அரசரே! ஸ்யாமபர்வதத்திலமாத்திரம் அவ்விரண்டு நிறங்களுக்கும் இடையிலுள்ளநிறத்தோடு பக்ஷிகள் தோன்றுகின்றன. அந்தமலையானது [2] கருநிறமுள்ளதாயிருத்தலால் (அங்கு உண்டானவையெல்லாம்) கருநிறமுள்ளனவாகவே ஆகின்றன. கௌரவேந்திரரே! அதற்கப்புறம் மஹோதயமென்கிற துர்க்கசைலம் இருக்கிறது. நல்ல காற்றுஉண்டாவதும் மகிழமரங்களுள்ளதுமான கேஸரமென்கிற ஒரு மலையும் இருக்கிறது. அவைகளில் ஏழுவர்ஷங்களிருக்கின்றனவென்று வித்வான்கள் கூறுகின்றனர். தனித்தனியாக அவைகளுடைய யோஜனைக்கணக்கான விஸ்தாரமானது வரிசைப்படி இரண்டுமடங்குள்ளது. மஹாராஜரே! (அவைகள்) மஹாமேரு, மஹாகாசம், ஜலதம், குமுதோத்தரம், ஜலதாரம், [3] ஸுகுமாரம் என்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ரைவதபர்வதத்திற்கப்புறம் கௌமாரமென்கிறபர்வதமும் ஸ்யாமபர்வதத்திற்கப்புறம் மணிகாஞ்சனபர்வதமும் கேஸரபர்வதத்திற்கு அப்பால் மௌதாகினனகிற பர்வதமுமிருக்கின்றன. அதற்கப்புறத்தில் மஹாபுருஷர் ஸாந்நித்தியம் செய்கிறார். கௌரவரே! சாகத்வீபமானது நீண்டிருத்தலையும் குறுகியிருத்தலையும் பரிசீலனம் செய்து ஜம்பூத்வீபத்தோடு (ஸமானமாக) எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. மஹாராஜரே! அதனுடையமத்தி

1 'ரேவதிநக்ஷத்திரமானது ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலரூபமாக ஸஞ்சரித்தாலும் திவ்யரூபத்தோடு இம்மலையிலும் இருக்கிறது' என்பது பழையஉரை. 2 'ஸ்யாமம்' என்பதுமூலம்.

3 முன்பு ஏழுவர்ஷங்கள் என்றுகூறி இங்கு ஆறேகூறப்பட்டுள்ளன.

யில் சாகம என்கிற பெரியவிருக்ஷம இருககிறது. பிராணிகள் எப்பொழுதும அதை அனுஸரிததுக கொணடிருககினறன. அந்ததவீபததில புண்யமான தேசஙகளிருககின்றன. அஙகு சங்கரா பூஜிககபபடுகிருா. அதறகு ஸிததாகளும சாரணாகளும தேவாகளும செலலுகினறனா. அரசரே! பரதகுலததிறபிறநதவரே! மனிதாகள் தாாமிகர்களாக இருககின்றனர். நானகுவாணததினாகளும் தஙகளுககுரியகாமஙகளில் பறறுதலுளளவாகளாயிருககினறனா. அதில் திருடன காணபபடுகிறதிலலை. மஹாராஜரே! அவவிடததில பிரஜைகள நீணட ஆயுளுடையவாகளும, ரூபமும மரணமுமிலலாதவாகளுமாகி வர்ஷாகாலததில ஸமுததிரததைககுறிததுச செலலும நதிகள விருததியடைவதுபோல விருததியடைகிருாகள. அதில புண்யமானஜலமுளளநதிகளிருககினறன. கௌரவரே! கஙகையும ஸுகுமாரி, குமாரி, சீதாசி, வேணிகை, மஹாநதி, மணிஜலை, சக்ஷுர்வர்ததனிகை எனறு பலபிரிவாகப்பிரிநது செலலுகின்றது. குருவமசததைவகிபபவரே! அவவிடததில புணயமான தீர்ததமுளள லக்ஷம நதிகள பெருகிஓடுகினறன. இநதிரன எநத நதிகளினிடமிருநது (ஜலததைஎடுதது) வாஷிககிருனே அவறறினபெயாகளும பரிமாணமும நமமால்சொல்வதறகு இயலா. நதிகளுளசிறநத அவை புணணியமானவை. அவவிடததில உலகஙகளால ஸமமதிககபபட்டனவும புணயஙகளுமான மஙகம, மசகம், மானஸம, மநதகம் என்னும நானகுதேசங்கள இருககின்றன. மங்கதேசம பிராம்மணாகளால் நிறைநதது. அஙகுவஸிககின்றவர்கள தமககுரியகர்மானுஷ்டானஙகளில் பறறுதலுளளவாகள். மசகதேசததில தாாமிகர்களும் எல்லாவிருப்பஙகளையும கொடுக்கின்றவர்களுமான அரசர்கள் வஸிககினறனர். மஹாராஜரே! மாநஸதேசவாஸிகள வைசியதர்மத்தை அனுஸரிததுப பிழைக்கின்றவர்களும விருப்பஙகளெல்லாம் நிறைவேறினவாகளும சூராகளும தர்மததிலும் அாத்ததததிலும் நிச்சயமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்ருாகள். மநதகதேசததில் வஸிக்கின்ற மனிதாகள சூததாாகள. அவாகள எபபொழுதும் தர்மத்தையே அனுஷ்டிககின்றவர்கள். ராஜேநதிரரே! அதில அரசனுமிலலை; தண்டனையுமிலலை; தண்டிககிறவாகளுமிலலை. தாமததை அறிநதவர்களான அவர்கள தமதாமததிருலேயே ஒருவரையொருவா ரக்ஷிததுக கொளளுகிருாகள. அநததவீபின்விஷயததில இவவளவுமட்டிலுந்தான எனருல் சொலலமுடியும். மிககஒளியுடைய சாக்ததவீபின் விஷயததில இவவளவுதான் உமமால கேட்கததககது” என்ருன்.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

பூமிபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(க்ரௌஞ்சமுதலான த்வீபங்களைவர்ணித்தல்.)

ஸஞ்சயன், "குருகுலத்தில் பிறந்தவரே! வடபக்கத்திலுள்ள த்வீபங்களிலும் இவ்வாறு கதை கேட்கப்படுகிறது. மஹாராஜரே! அதைச்சொல்லுகிறேன்; என்னிடமிருந்து கேளும். அந்தத்வீபங்களில் நெய்யையே ஜலமாகக்கொண்டஸமுத்திரமும் ஆடைத்தயிரையே ஜலமாகக்கொண்ட வேறொருஸமுத்திரமும் சாராயத்தையேஜலமாகக்கொண்ட ஸமுத்திரமும் மற்றொரு ஜலஸமுத்ரமுமிருக்கின்றன. அரசரே! எல்லாத்வீபங்களும் ஒன்றைவிடவொன்று இரண்டுமடங்கு பெரியவைகள். மஹாராஜரே! பர்வதங்களும் ஸமுத்திரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. அரசரே! மத்தியிலுள்ள த்வீபத்தில் மணிசிலைமயமான கௌரமென்கிற பெரியமலை இருக்கிறது. அரசரே! மேற்குப்பாகத்தில் நாராயணருடன்கூடின கருஷ்ணபர்வதமிருக்கிறது. அதில் மிகச்சிறந்த ரத்னங்களை அவர் தாமே பாதுகாக்கிறார். அவ்விடத்தில் கேசவர் பிரஜைகளுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு பிரஸன்னராகஇருக்கிறார். குசத்வீபத்தின்மத்தியில் தேசங்களுடன்கூடக் குசஸ்தம்பம் இருக்கிறது. அரசரே! சால்மலித்வீபத்தில் சால்மலிவிருக்ஷம் பூஜிக்கப்படுகிறது. க்ரௌஞ்சத்வீபத்தில் ரத்னக்குவியல்களுக்கு இருப்பிடமாயுள்ள க்ரௌஞ்சமென்கிற பெரியமலை இருக்கிறது. மஹாராஜரே! அது நான்கு வர்ணத்தார்களாலும் நாள்தோறும் பூஜிக்கப்படுகிறது. வேந்தரே! மிகப்பெரிதும் எல்லாத் தாதுவர்க்கங்களுமுள்ளதுமான கோமந்தமென்கிற பர்வதமும் இருக்கிறது. அந்தப்பர்வதத்தில் ஸ்ரீமானும் தாமரைமலர்போன்றகண்களையுடையவரும் முக்தியடைந்தவர்களால் நித்யம் நன்றாகப் புகழப்பட்டவரும் பிரபுவும் பக்தர்களுடையபாவத்தை அபஹரிப்பவருமான நாராயணர் நித்யவாஸஞ்செய்கிறார். ராஜேந்திரரே! குசத்வீபத்தில் பவழங்களால்நிறைக்கப்பட்ட ஸுநாமாவென்கிற மலை இருக்கிறது. கௌரவரே! பிறரால்ஆக்ரமிக்கமுடியாததும் இரண்டாவதுமான த்யுதிமான் என்கிற ஸ்வர்ணபர்வதமும் மூன்றாவதானகுமுதமென்கிற பர்வதமும் நான்காவதான புஷ்பவான்என்கிறபர்வதமும் ஐந்தாவதான குசேசயம்என்கிறபர்வதமும் ஆறாவதான ஹரிகிரிஎன்கிற பர்வதமும் இருக்கின்றன. இவ்வாறு, இந்தஆறுசிறந்தமலைகள் இருக்கின்

றன. அவைகளுடைய மத்தியிலுள்ள பரப்பானது எல்லா இடங்களிலும் இரண்டுமடங்காக இருக்கின்றது. முதலாவது ஔதபித்வர்ஷம்; இரண்டாவது வேணுமண்டலம்; மூன்றாவது ஸுரதாகாரம்; நான்காவது கம்பலம்; ஐந்தாவது தருதிமத்வர்ஷம்; ஆறாவது பரபாகரவர்ஷம்; ஏழாவது காபிலவர்ஷம். இவ்வாறு வரிசையாக ஏழு [1] வர்ஷங்களிருக்கின்றன. பூமிக்கு நாதராயிருப்பவரே! இவைகளில் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிரஜைகளும் விளையாடுகிறார்கள்; ரமிக்கவும் ரமிக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒருவரும் மரிக்கிறதில்லை. அரசரே! அவைகளில் திருடர்களில்லை; மிலேச்சஜாதியைச் சேர்ந்தவனுமில்லை. அரசரே! அங்கு வஸிக்கின்ற ஜனங்களெல்லாரும் பெரும்பான்மையாக வெண்ணிறமுடையவர்களும் அழகுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஜனேச்வரரே! மிகுதியுள்ள எல்லாத் தீவுகளின் விருத்தாந்தங்களையும் நான் சொல்வேன். மஹாராஜரே! அவற்றைக் கவனமாகக் கேளும். மஹாராஜரே! க்ரௌஞ்சத்தீவில் க்ரௌஞ்சமென்கிற பெரியமலையிருக்கின்றது. க்ரௌஞ்சத்திற்கப்புறத்தில் வாமனகமென்கிற பர்வதம் இருக்கிறது. வாமனத்திற்கப்பால் அந்தகாரகமென்கிற பர்வதமிருக்கின்றது. வேந்தரே! அந்தகாரத்திற்கப்பால் மைநாகமென்கிற சிறந்தமலை இருக்கிறது. அரசரே! மைநாகத்திற்கப்பால் கோவிந்தமென்கிற உத்தமமானமலை இருக்கின்றது. அரசரே! கோவிந்தத்திற்கப்பால் நிபிடமென்கிற பர்வதம் இருக்கிறது. வம்சத்தை விருத்திபண்ணுகிறவரே! அவைகளுடைய விஸ்தாரமானது மற்றவைகளைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்குள்ளதாயிருக்கின்றது. அந்த இடத்திலுள்ள தேசங்களைச் சொல்லப்போகிறேன். என்னிடத்தினின்றும் அவற்றைக்கேளும். க்ரௌஞ்சபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் குசலமென்கிற தேசமிருக்கிறது. வாமனபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் மனோனுகமென்கிற தேசம். குருகுலத்தைக்காப்பவரே! மனோனுகத்திற்கப்பால் உஷ்ணமென்கிற தேசமிருக்கிறது. உஷ்ணதேசத்திற்கப்புறம் [2] ப்ராவாரதேசம். ப்ராவாரத்திற்கப்பால் அந்தகாரகம். அந்தகாரகதேசத்திற்கப்பால் முனிதேசமென்க் கருதப்பட்டிருக்கிறது. ஜனாதிபரே! முனிதேசத்திற்கப்பால் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் பெரும்பான்மையாக வெண்ணிறமுடையதுமான துந்துபிஸ்வனமென்கிறதேசமிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மஹாராஜரே! இந்ததேசங்கள் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் அடையப்பட்டிருக்கின்றன. புஷ்கரத்வீபத்தில் சிற

1 வேறுபாடம். 2 மூலத்தில், 'ப்ராவரக:' என்றிருக்கிறது.

நதரத்நங்களுள்ள புஷ்கரமென்கிறமலை இருக்கின்றது. அதில் பிரம்மதேவர் தாமே எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ராஜரே! அவரைத் தேவர்களும் எல்லா மஹரிஷிகளும் எப்பொழுதும் மனத்திற்கு இன்பமான வாக்குக்களாலே பூஜித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கின்றனர். ஜம்பூத்வீபத்தினின்று பலவித ரத்னங்கள் உண்டாகின்றன. வேந்தரே! அந்த எல்லாத்தீவுகளிலும் பிரஜைகளுடைய பிரம்மசர்யத்தாலும் ஸத்யத்தாலும் [1] மனவடக்கத்தாலும் ஆரோக்கியத்தாலும் ஆயுள்பிரமாணத்தாலும் (மற்றத்தீவுகளைக்காட்டிலும் புஷ்கரத்தீவானது) இரண்டுமடங்கு மேற்பட்டது. பாரதரே! அரசரே! இந்தத்தீவுகளில் எந்தத்தேசங்கள் (என்றால்) சொல்லப்பட்டனவோ அந்தத்தேசங்களுள் (எந்தத்தேசத்தில) தர்மம் ஒன்றே காணப்படுகிறதோ அந்த ஒருதேசம்தான் (மற்றஎல்லாத்தேசங்களையும் காட்டிலும்) இரண்டுமடங்கு மேன்மைபெற்றது. மஹாராஜரே! பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரானஈஸ்வரர் தண்டத்தை ஏந்தித்தாமே இந்தத்தீவுகளை எப்பொழுதும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார். மன்னரே! அவர் அரசர்; அவர் சிவன்; அவர் பிதா; அவர் பாட்டனுக்குத்தகப்பன். நரஸ்ரேஷ்டரே! அவர் அறிவீனர்களும் கற்றறிந்தவர்களுமான பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறார். கௌரவரே! சிறந்தகைகளுள்ளவரே! இந்தப்புஷ்கரத்தீவில் பிரஜைகள், தானாகவேகிடைத்த ஸித்தமானபோஜனத்தையே நித்தியம் உட்கொள்ளுகிறார்கள். அதற்குப்பால் ஸமதரையுள்ள உலகநிலைமை காணப்படுகிறது. மஹாராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸமசதுரமான முப்பத்துமூன்று மண்டலங்கள் இருக்கின்றன. கௌரவரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவ்விடத்தில் உலகங்களால் புகழப்பட்ட வாமனம் ஐராவதமுதலான நான்குதிக்குயானைகளிருக்கின்றன. அரசரே! ஸுப்ரதீகமென்கிற திக்குயானையானது மதப்பெருக்குள்ள கன்னங்களும் முகமுமுள்ளதாயிருக்கிறது. இந்தநான்கு கஜங்களுடைய பரிமாணத்தையும் அளவிடுவதற்கு நான் சக்தியுள்ளவனல்லேன். அந்தக்கஜஸமூஹமானது குறுக்கிலும் மேலிலும் அவ்வாறே கீழிலும் எப்பொழுதும் அளவிடப்படாததாயிருக்கிறது. அந்தஇடத்தில் எல்லாத்திக்குக்களினின்றும் காற்றுகள் வீசுகின்றன. மஹாராஜரே! கட்டப்படாமலிருக்கின்ற அந்தயானைகள் தாமரைமலர்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மலர்த்தப்பட்டவைகளும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான துதிக்கை நுனிகளாலே அந்தக்காற்றுக்களைத்தடுத்து நிறுத்துகின்றன. மறுபடியும் அந்த

[1] கூறியதுகூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

யானைகள் அக்காற்றுக்களை எப்பொழுதும் நூறுதுண்டாகச் சிதறும்படி விரைவாக வெளியில் விடுகின்றன. மஹாராஜரே! ஸ்வாஸிக்கின்ற திக்குயானைகளால் விடப்படுகின்ற காற்றுக்கள் இந்தப்புஷ்கரத்தீவில் வருகின்றன. அவற்றால், பிரஜைகள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன" என்று கூறினன்.

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! நீவிர்களுடைய மிக்கவிஸ்தாரத்தை நன்றாகக்கூறினை; அவற்றினுடைய அமைப்பையும் விளக்கிக்காட்டினை. ஸஞ்சய! ஸூர்யன் சந்திரன் ராகு இவர்களுடைய பரிமாணத்தைச்சொல்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன், "மஹாராஜரே! நீவிர்கள் கூறப்பட்டன. ஸூர்யன் முதலிய க்ரஹத்தை உள்ளபடி கேளும். கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! மஹாராஜரே! ராகுக்ரஹமானது எவ்வளவு பரப்புள்ளதோ அவ்வளவு சுற்றளவுள்ளதாகக் கேள்வி. அந்த ராகுக்ரஹத்தினுடைய பரப்பானது பனிரீராயிரம் யோஜனை. குற்றமற்றவரே! பண்டிதர்களும் அவ்வாறே பௌராணிகர்களும் (முறையே) இந்த ராஹுக்ரஹத்தை முப்பத்தாறுயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் அதைக்காட்டிலும் ஆறுயிரம் யோஜனை அதிகச்சுற்றளவுள்ளதென்றும் கூறுகின்றனர். வேந்தரே! குருஶ்ரேஷ்டரே! சந்திரமண்டலமானது பதினேராயிரம் யோஜனை பரப்புள்ளதென்றும் முப்பத்துமூவாயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. பெரியஉருவமுள்ள சந்திரமண்டலத்தின்பரப்பானது ஐம்பத்தொன்பதிஞயிரம் யோஜனை அளவுள்ளதென்று சொல்லுகிருர்கள். குருநந்தனரே! அரசரே! மற்றவர்கள் ஸூரியனைப் பதினுயிரம் யோஜனைவிஸ்தாரமுள்ளதென்றும் முப்பதினுயிரம் யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லுகிருர்கள். ராஜரே! குற்றமற்றவரே! மிகச் சிறந்ததும் விரைவாகச் செல்லும் ஸ்வபாவமுடையதுமான இந்தச் ஸூரியன் ஐம்பத்தெண்ணுயிரம்யோஜனை (சந்திரனைக்காட்டிலும்) பெரிதென்றுகேள்வி. பாரதரே! ஸூரியனுடைய அளவை இப்பொழுது சொன்னேன். அந்தராகுவானது பெரிதாயிருப்பதால் இந்த ஸூர்ய சந்திரர்களைத் தக்கதகாலத்தில் மறைக்கின்றது. மஹாராஜரே! க்ரஹங்களுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிக்கேட்ட உமக்குச் சாஸ்திர திருஷ்டியினால் சந்திரஸூர்யர்களைப்பற்றிய இந்தவிஷயத்தைச் சுருக்கமாக இவ்வாறு உரைத்தேன். மஹாராஜரே! இவ்வுலகமானது எவ்விதம் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது உள்ளபடி என்னால் முழுதும் உரைக்கப்பட்டது. ஆதலால்,

ஆறுதலை அடைவீராக. கௌரவரே! ஆதலால், புத்ரனான துர்யோதனனைப்பற்றி மனத்தில் ஸமாதானத்தை அடைவீராக.

பரதஸ்ரேஷ்டரே! அரசரே! மனத்திற்கு இன்பமான இந்தப் பூமிபர்வாவை எவன் கேட்பானோ அவன் ஐசுவரியமுள்ளவனும் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனும் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதனுமாவான். மேலும், அவனுக்கு ஆயுளும்பலமும்கீர்த்தியும்தேஜஸும் விருத்தியடையும். அரசரே! எவன் நல்லவிரதத்துடன் இந்தப்பூமிபர்வாவைப் பர்வகாலத்தில் கேட்கிறானோ அவனுடைய பித்ருக்களும் பிதாமஹர்களும் பிரீதியடைகின்றார்கள். நாம் வஸிக்கும் இந்த இடம் பாரதவர்ஷம். இது முன்னோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது; புண்யமானது. அவைஎல்லாவற்றையும் கேட்டீர்" என்றுகூறினான்.

பூமிபர்வம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம்.

(ஸஞ்சயன் பீஷ்மருடைய வதத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது.)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! பிறகு, கற்றறிந்தவனும் எல்லாவற்றையும் நேரில்காண்பவனும் நடந்ததையும் நடக்கின்றதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவனுமான ஸஞ்சயன் மிக்கமனவருத்தமுற்றவனாகி யுத்தத்தினின்று விரைவாகவந்து அருகிலசென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, பரதகுலத்திற் பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கூறலானான்.

"மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன். பரதரேறே! உமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். சந்தனுவின்புத்திரரும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டார். எல்லாயுத்தவீரர்களுள்ளும்சிறந்தவரும் எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் ஆதாரமானவரும் குருகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான அப்படிப்பட்டபீஷ்மர் இப்பொழுது சரதல்பத்தையடைந்து படுத்திருக்கின்றார். அரசரே! எவருடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு உம்முடையகுமாரன் சூதாடினானோ அந்தப்பீஷ்மர் சிகண்டியினால்கொல்லப்பட்டு யுத்தகளத்தில் படுத்திருக்கின்றார். மஹாரதரும் பெரிய யுத்தத்தில் ஒருங்குசேர்ந்திருந்த எல்லா அரசர்களையும் காசிபட்டணத்தில் ஒரு ரதத்தின் உதவியினாலேயே ஜயித்தவரும் [1]பரபர

---

1 'அஸம்ப்ரம' என்பது மூலம்; 'பயமில்லாமல்' என்பது பழையஉரை.

பில்லாமல் யுத்தத்தில் ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரோடு போர் புரிந்து அவராலும் கொல்லப்படாதவருமான அவர் இப்பொழுது சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டார். அவர் சௌர்யத்தில் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவர்; ஸ்திரமாயிருப்பதில் இமயமலைபோன்றவர்; காம்பீர்யத்தில் ஸமுத்திரம்போன்றவர், பொறுமையில் பூமிக்கு ஒப்பானவர்; அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்ளதும் வில்லாகிற வாயையுடையதும் கத்தியாகிற நாவையுடையதும் நெருங்கமுடியாததுமான உமது பிதாவாகிற நரஸிம்மமானது பாஞ்சாலராஜகுமாரனால் இப்பொழுது வீழ்த்தப்பட்டது. பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையானது ஸிம்மத்தைப்பார்த்துப் பசுக்கூட்டம் நடுங்குவதுபோல் யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவரான தம்மைக்கண்டு பயத்தால் மனவருத்தமுற்று அதிகமாக நடுங்கும்படி செய்தவரும் (சத்துருக்களுடைய) படையை அழிப்பவருமான அந்தப்பீஷ்மர் பத்துநாள் உமது சேனையைக்காப்பாற்றி (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து ஸூர்யன் அஸ்தமனமடைவதுபோல் அஸ்தமயம் அடைந்தார். பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! அரசரே! இந்திரன்போல் (பகைவர்களால்) மனக்கலக்கம் அடையும்படி செய்யமுடியாதவரும் யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை வர்ஷித்துப் பத்துதினங்களில் அர்ப்புதக்கணக்கான யுத்தவீரர்களைக் கொன்றவருமான அந்தப்பீஷ்மர் உமது துராலோசனையில் கட்டுப்பட்டுத் திறமையற்றவனைப்போலக் கொல்லப்பட்டுக் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்போலப் போர்க்களத்தில் படுத்திருக்கிறார்" என்று கூறினன்.

பதினான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்துப் பீஷ்மர்முதலியோரின் யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி ஸஞ்சயனை வினவியது.)

திருதராஷ்டிரன், "கௌரவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மர் சிகண்டியினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? இந்திரனுக்கு ஒப்பானவரும் என்பிதாவுமான அவர் ரதத்தினின்று எவ்வாறு விழுந்தார்? ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவதைக்கு ஒப்பானவருமான பிதாவுக்காக ப்ரம்மசரியத்தை அனுஷ்டித்தவருமான பீஷ்மரால் விடப்பட்டவர்களான என்னுடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்வித நிலைமையி

விருந்தார்கள்? சொல்வாயாக. பேரறிவினரும் சிறந்த வில்லாளியும் மிக்க வலமுள்ளவரும் அதிக முயற்சியுள்ளவருமான அந்தப்புருஷ ஸ்ரேஷ்டர் கொல்லப்பட்டவுடனே, உன்னுடையமனம் என்ன நிலைமையிலிருந்தது? கௌரவர்களுள் சிறந்தவரும் வீரரும் (பகைவர்களைக் கண்டு) நடுங்காதவரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடத்தில் சொல்லுகிறாய். என்மனம் அதிகத் துன்பத்தைஅடைகின்றது. ஓ! ஸஞ்சய! (யுத்தகளத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்ற அவரை எவர்கள் பின்தொடர்ந்தார்கள்? எவர்கள் அவருக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களானார்கள்? எவர்கள் நின்றார்கள்? எவர்கள் திரும்பினார்கள்? எவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்தார்கள்? தேராளிகளுள்சிறந்தவரும் அற்புதமான (வீர்ய முள்ளவரும்) க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டரும் (பாண்டவ) சேனையில் அவ்வாறுபுகுகின்றவருமான பீஷ்மரை எந்தச்சூரர்கள் விரைவாகப் பின்தொடர்ந்துசென்றார்கள்? பகைவர்களை அழிப்பவரும் சூரியனுக்கு ஒப்பானவருமான எவர் ஸூர்யன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல, பகைவர்களுடையபடையை நாசஞ்செய்துகொண்டும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தைஉண்டுபண்ணிக்கொண்டும் போர்க்களத்தில் பாண்டு புத்திரர்களிடத்தில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தாரோ சத்துரு ஸைன்யங்களை விழுங்குகின்றவரும் ஸமர்த்தரும் அவமதிக்க முடியாதவருமான அந்தப் பீஷ்மரை எவர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! நீ அவருக்கு அருகில்இருந்திருக்கிறாய். யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரை எங்ஙனம் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? சத்ருசேனைகளைவெட்டுகின்றதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்ளதும் உதாரமானமனோபாவமுள்ளதும் வில்லாகிற சிறந்தவாயுள்ளதும் கோரஸ்வரூபமுடையதும் கத்தியாகிறநாவுள்ளதும் நெருங்க முடியாததும் ஆகாயத்தில் வெட்கமுள்ளதும் ஜயிக்கப்படாததும் இந்தநிலைமையை அடையத்தகாததும் யுத்தத்தில் (இதுவரையில் ஒருவராலும்) ஜயிக்கப்படாததுமான அந்தப்புருஷப்புலியைக் குந்தி புத்திரன் எவ்வாறுவீழ்த்தினான்? கொடியவில்லுள்ளவரும் உக்ரமான அம்புகளையுடையவரும் உத்தமமானரதத்திலிருந்துகொண்டு பகைவர்களுடையமுடிகளை அம்புகளால்அறுப்பவரும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரும் பிரளயகாலஅக்னிபோல அவமதிக்கமுடியாதவருமான எவரைக்கண்டு பெரியபாண்டவசேனையானது தினந்தோறும் கைகால்களைஉதைத்துக்கொண்டதோ அந்தப்பீஷ்மர் பத்துநாள் சேனையை நடத்தி எவ்விதத்திலும் செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து

ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தை அடைவதுபோல் நாசமடைந்தார். இந்திரன் அக்ஷயமான மழையைப் பொழிவதுபோல், குறைவற்ற பாணமழையைப் பொழிந்து பத்துநாட்களில் [1]அர்ப்புதக்கணக்கான யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தில் கொன்றவரும் பரதகுலத்தில் பிறந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் என்னுடைய துராலோசனையினால், காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட மரம்போல், பூமியில் அடித்துத்தள்ளப்பட்டுச் சக்தியற்றவர் போலப் போர்க்களத்தில் படுத்திருக்கின்றார். பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரைப் பார்த்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையானது ஆயுதப்ரயோகம் செய்வதற்கு அவ்விடத்தில் எவ்வாறு வல்லமையுள்ளதாகியது? பாண்டுபுத்திரர்கள் பீஷ்மரோடு எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! துரோணர் ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில் ஏன் பீஷ்மர் வெற்றிபெறவில்லை? அந்த யுத்தகளத்தில் கிருபரும் துரோணரும் பக்கத்திலிருக்கும்பொழுது (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான அந்தப் பீஷ்மர் எவ்வாறு மரணமடைந்தார்? தேவர்களாலும் அணுகமுடியாதவரும் அதிரதருமான பீஷ்மர் பாஞ்சாலபுத்திரனான அந்தச் சிகண்டியினால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்? ஸஞ்சய! அதிகபலமுள்ளவரும் சிரஞ்சீவியுமான பரசுராமரை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தவரும் அந்தப் பரசுராமராலும் ஜயிக்கப்படாதவரும் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்ரமமுள்ளவரும் மஹாரதர்களுடைய குலத்திலுதித்தவரும் வீரரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப் பீஷ்மரைப்பற்றிய வரலாற்றை எனக்குச் சொல்வாயாக. அவருடைய வதத்தால் நாம் ஸுகமடையவில்லை. ஸஞ்சய! பெரிய வில்லையுடையவர்களான என்னைச் சேர்ந்த எந்த யுத்தவீரர்கள் விரதம் தவறாதவரான பீஷ்மரைவிட்டு விலகாமலிருந்தார்கள்? துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட எந்த வீரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! சிகண்டியை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாப் பாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்களல்லவோ? அந்தக் கௌரவர்கள் எல்லோரும் பகைவர்களைவதஞ்செய்யும் விரதத்தினின்று நழுவாதவரான பீஷ்மரைத் தனியேவிடாமலிருந்தார்களா? புருஷச்ரேஷ்டரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டுப் பிளந்துபோகாமலிருப்பதால் என் மனமானது உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் மிக்க உறுதியுள்ளதுமாயிருக்கிறதென்பது நிச்சயம். பரதச்ரேஷ்டரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான என்னிடத்தில் அளவிட

[1] பத்துக்கோடி.

முடியாத ஸத்யமும் மேதையும் நீதியும் இருக்கின்றனவோ, கர்ஜிக்கின்றமேகம்போன்ற நாணொலிசெய்பவரும் ஜலபிந்துக்கள்போன்ற பாணங்களுள்ளவரும் பேரிடிமுழக்கம்போன்றவில்லினுடைய சப்தத்தையுடையவரும் உன்னதமானமஹாமேகம்போன்றவரும் பூஜ்யரும் வீரருமான எவர் வஜ்ரபாணியான இந்திரன்அஸுரர்களைக்கொல்வதுபோலப் பாஞ்சாலர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்களோடும் கூடினவர்களும் சத்துருக்களும் ரதிகர்களுமான குந்திபுத்திரர்களைத்துன்பஞ்செய்து சரமாரியைப்பொழிந்தாரோ அந்தப் பீஷ்மர் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? கோரமானதும் பாணங்களாகிறமுதலைகளுள்ளதும் நெருங்கமுடியாததும் விற்களாகிற அலைகளுள்ளதும் குறைவற்றதும் [1] திட்டில்லாததும் சலித்துக்கொண்டிருப்பதும் தெப்பமில்லாததும் கதைகளும் கத்திகளுமாகிற சுறுமீன்களுக்கு இருப்பிடமானதும் குதிரைகளாகிற சுழல்களுள்ளதும் யானைகளால்நெருங்கியதும் காலட்களாகிறமீன்களாலே சூழப்பட்டதும் சங்கங்கள் துந்துபிகள் இவைகளுடைய சப்தமுள்ளதுமான பாணங்களும் அஸ்திரங்களுமாகிறஸமுத்திரத்தில் விரைவாகக் குதிரைகளையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் அனேகந்தேர்களையும் அமிழ்த்துகின்றவரும் யுத்தத்தில் சத்துருவீரர்களைக்கொல்கின்றவரும் கோபத்தால் தகிக்கப்படுகின்றவரும் தேஜஸால் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவருமான பீஷ்மரை, கரையானது கடலைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல, எந்தவீரர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஓ! ஸஞ்சய! பகைவர்களைக்கொல்லுகின்றவரானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் எந்தக்காரியத்தைச் செய்தார்? துரியோதனனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்வதின்பொருட்டு எவர்கள் இவருக்கு முன் வந்தார்கள்? அளவுகடந்ததேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய வலப்பக்கத்துச் [2] சேனையை எவர்கள் ரக்ஷித்தார்கள்? வீரவிரதமுள்ள எவர்கள் பின்புறத்திலிருந்துகொண்டு சத்துருவீரர்களைத் தடுத்தார்கள்? எவர்கள் பீஷ்மரை முன்புறத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொண்டு அருகில் நின்றார்கள்? யுத்தம்செய்கிறவீரரான பீஷ்மருக்கு இடப்பக்கத்திலிருந்த [3] சேனையை எந்தவீரர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? ஸஞ்சய! இடப்பக்கத்திலுள்ள [4] சேனையிலிருக்கின்ற எவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களைக்கொன்றார்கள்? படைவீரர்களில்தலைமைபெற்றவரும் (பகைவர்களால்) நெருங்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை முன்னிலையிலிருந்துகொண்டு எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? அடையமுடி

1 'ஆஶ்ரயமில்லாததும்' என்பது பழையஉரை.

2, 3, 4 'சக்ரம்' என்பது மூலம் 'தேருருளை' என்பது பொருந்தும்.

யாத (யுத்த) கதியை அடைகின்றவர்களான எவர்கள் இருபக்கத்திலுமிருந்துகொண்டு (பீஷ்மரைப்) பாதுகாத்தார்கள்? ஸஞ்சய! (நம்முடையசேனைக்) கூட்டத்தில் எவர்கள் சத்துருவீரர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள்? வீரர்களால் பாதுகாக்கப்பட்ட பீஷ்மரும் அந்தப்பீஷ்மரால்பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தக்கௌரவசேனையிலுள்ளவர்களும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவர்களுடைய சேனைகளை யுத்தத்தில் விரைவாக ஏன் ஜயிக்கவில்லை? ஸஞ்சய! அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸர்வலோகேச்வரரும் ஸர்வோத்தமருமான பிரமதேவர்போன்ற பீஷ்மரை அடிப்பதற்காவது எவ்வாறு சக்தியுடையவர்களானார்கள்? ஸஞ்சய! கௌரவர்கள் நடுத்திட்டுப்போன்ற எந்தப்பீஷ்மரை அடுத்து மனத்தில் தைரியங்கொண்டு பகைவர்களோடு போர்புரிகின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட புருஷச்ரேஷ்டர் அமிழ்ந்துபோனாரென்று சொல்லுகின்றாய். எனது புத்திரன் எவருடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாயடைந்து பலமுள்ளவனாகப் பாண்டவர்களை மதிக்கவில்லையோ அவர் பகைவர்களால் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்? பெரியவிரதமுள்ளவரும் எனக்குப்பிதாவும் யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவருமான எவர் முற்காலத்தில் அஸுரர்களைநாசஞ்செய்கின்ற எல்லாத்தேவர்களாலும் உதவிசெய்வதற்காக விரும்பப்பட்டாரோ, மஹாவீர்யமுள்ள எவர் பிறந்தவுடனே உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவரான அந்தச் சந்தனுவானவர் அந்தக்ஷணத்தில் சோகத்தையும் தைன்யத்தையும் துக்கத்தையும் முழுதும் துறந்தாரோ (உலகத்தில்) பரஸித்திபெற்றவரும் சிறந்தகதியானவரும் கற்றறிந்தவரும் க்ஷத்திரியதர்மத்தில் நிலைபெற்றவரும் பரிசுத்தரும் வேதவேதாங்கங்களுடைய தத்வங்களை அறிந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடத்தில் எவ்வாறு சொல்லுகின்றாய்? எல்லா அஸ்திரங்களிலும் சிக்ஷைபெற்றவரும் சாந்தரும் மனத்தை அடக்கினவரும் சிறந்தமனமுள்ளவருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு மிச்சமுள்ளசேனையும் கொல்லப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன். பாண்டவர்கள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் குருவுமான பீஷ்மரைக்கொன்று ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புதலால் அதர்மமானது தர்மத்தைக்காட்டிலும் பலமுள்ளதாக வந்துவிட்டதென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஜமதக்னிகுமாரரும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவரும் ஸர்வோத்தமருமான பரசுராமர் முற்காலத்தில் அம்பைநிமித்தமாக யுத்தத்தில் முயற்சிசெய்து (எந்தப்) பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டாரோ இந்திரனுக்கொப்பான செய்கையையுடையவரும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவருமான அந்தப்பீஷ்

மா கொலலபபடடாரெனறு என்னிடம்சொலலுகிருய். இதைககாட்டிலும மேல்ான துககமெது ? யுததகளததில அனேககஷததிரியாகளுடைய கூடடஙகளை அடிககடிஜயிததவரும சததுருவீரர்களைநாசம்செய்கிற வீரருமான அநதப பரசுராமராலுமகூட எவா கொலலபபடவிலலேயோ அநதமகாபுததிமாஞன பீஷ்மா இபபொழுது சிகணடியிஞலகொலலபபடடாா. (ஆதலால,) துருபதகுமாரஞனசிகணடி, மகாவீாயமுடையவரும யுதததததில மிககமதமகொணடவருமான அநதப பரசுராமரைககாடடிலும தேஜஸ், வீாயம, பலமஇவைகளில மேமபட்டவனெனபது நிசசயம. சூரரும யுதததகிலஸமாத்தரும எல்லாப் படைகளிலும மிககதோசசிபெறறவரும உததமமான அஸ்திரஙகளை அறிநதவரும வீரரும பரதஸரேஷ்டருமான பீஷ்மரைககொன்றவனும பகைவரைககொலபவனுமான அவனைப போாககளததில எநத வீராகள அனுஸரிததாாகள ? பாணடவாகளோடு பீஷ்மருககுஎவவிதமாக யுததமநடநததெனபதை எனககு உரைபபாயாக. ஸஞசய ! தலைவனைஇழநததான எனபுததிரனுடைய சேனையானது(பர்ததாவை இழநத) மஙகையைபபோலாகிவிடடது. எனனுடைய அநதசசேனையானது இடையனை இழநத பசுககூடடமபோல மிககதடுமாறறததை அடைநதுவிடடது. மஹாயுதததததில எவருடைய பௌருஷமானது எலலா உலகததையுமகாடடிலும சிறநததோ அநதபபீஷ்மா பரலோகததை விருமபினபொழுது உஙகளுடையமனம எவவாறிருநதது ? ஸஞசய ! மஹாவீாயமுளளவரும உலகததிலதாாமிகருமான பிதாவை (பபகைவரால) கொலலுமபடி செயவிததது இபபொழுது நாம பிழைதத திருபபதிலும நமமிடத்தில எவவிதமானஸாமாததியம இருககினறது ? பீஷ்மாகொலலபபடவே, என்புததிராகள ஆழமான ஜலததில அமிழ்கினற ஓடததைககணட கரையிலிருபபவாகளபோல மிகவும துககத்திஞல சோகததை அடைவாாகளெனறெணணுகிறேன. ஓ ! ஸஞசய ! புருஷஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மா கொலலபபடடார்ரெனபதைக கேடடும பிளநதுபோகாமலிருபபதால் எனமனம நிசசயமாக வஜரததாலானதுதான். புருஷஶ்ரேஷ்டரும அவமதிககமுடியாதவருமான எநதபபீஷ்மரிடததில அளவிடமுடியாத அஸ்திரஙகளும புததிசகதியும் நீதியும நிலைபெறறிருநதனவோ அவர் யுதததததில எவவாறுகொல்லபபட்டாா ? அஸ்திரததிஞலாவது சௌாயததிஞலாவது தவததிஞலாவது புததியின்சக்தியிஞலாவது தைரியததிஞலாவது கொடையிஞலாவது ஒருவனும் மிருதயுவினிடததினின்று விடுபடான்.ஸஞசய! சநதனுகுமாரரான பீஷ்மரும கொலலப்பட்டாரென்று சொல்லுகிற

காரணத்தினால் நிச்சயமாகவே காலமானது மிக்கவலிமையுடையது. அது எல்லா உலகத்தாராலும் தாண்டமுடியாதது. புத்திரசோகத்தினால் மிகவும்வாட்டமுற்றிருக்கிற நான் (இந்தப்) பெரியதுக்கத்தை எண்ணுதவனுக்கிச் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரைக்காட்டிலுமமேலான ரக்ஷணத்தை விரும்புகிறேன். ஸஞ்சய! பூமியிலவிழுந்திருக்கின்ற சூரியனைபபோல (யுத்தகளத்தில) விழுந்திருக்கின்ற சாந்தனவரைத் துரியோதனனகண்டபொழுது என்னசெய்தான? ஸஞ்சய! நான் புத்தியினால ஆலோசித்தவரையிலும அரசர்களுடையசேனையில நம்மவர்களாவது பிறர்களாவது கொஞ்சமேனும மிஞ்சபபோகிறதில்லை யென்று ஊகிக்கிறேன. பாண்டவர்கள சாந்தனவரைக்கொன்று ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புதலால இந்த க்ஷத்திரியதாமமானது கொடியதென்று ரிஷிகளால நன்றாகககாட்டபபட்டிருக்கிறது. நாமும், பெரிய விரதமுடையவரான பீஷ்மரை வதமஅடையுமபடி செய்வித்து ராஜ்யத்தைவிரும்புகிறோம. க்ஷத்திரியதர்மத்தில நிலைபெறறவர்களும்சிறுவர்களுமான பாண்டவாகள் அபராதிகளலலர். ஸஞ்சய! கஷ்டமான ஆபத்துக்களிலஉத்தமபுருஷனால் பராகரமமுமஅதிகசக்தியுமலலவோ வெளிபபடுத்தத்தககவை? அவை அவரிடத்தில நிலைபெறறிருந்தன. சைனியங்களை அதிகமாக நாசம செய்கின்றவரும அகாயத்தில வெடகமுள்ளவரும ஜயிக்கபபடாதவரும பிதாவுமான பீஷ்மரைப பாண்டுபுத்திராகள் எவ்வாறு எதிரத்துத் தடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! சேனைகள் எவ்வாறு சோந்திருந்தன? மிக்கபலசாலிகளான வீரர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம நடந்தது? என்னுடைய பிதாவான பீஷ்மர் பகைவர்களால் எவ்வாறு கொலலப்பட்டாா? பீஷ்மா கொலலபபட்டவுடன், துரியோதனனும் கர்ணனும வௌபலனான சகுனியும வஞ்சகனான துச்சாஸனனும யாதுகூறினர்? மனிதர்கள யானைகள குதிரைகள் இவைகளுடைய தேகஙகளால பரபபபபட்டதும அம்புகளும் வேலகளும பெரியகததிகளும தோமரஙகளுமாகிற பாசிகைகளுள்ளதும அதிபயஙகரமும யுத்தத்தால் நெருஙகமுடியாததுமான யுத்தகளமாகிற சூதாடுமஸபையில புத்திகெட்டவர்களான சூதாடிகள் நுழைந்துவிட்டாாகள. பயஙகரமானதும பிராணனையே பந்தயமாகக் கொண்டதுமான யுத்தமாகிற சூதாட்டத்தில எந்தபபுருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் விளையாடினாகள்? அந்தயுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரைததவிர எவர்கள ஜயிககபபடுகிறாகள்? எவாகள ஜயிக்கப்பட்டார்கள்? எவர்கள் லக்ஷ்யமவைதது அடித்துத் தள்ளபபட்டார்கள்? ஸஞ்சய! அதைஎனக்குச்சொல்வாயாக. பயஙகரமான

செயகையுள்ளவரும யுததததில விளங்குகின்றவரும் எனக்குப பிதாவும தேவவிரதருமானபீஷ்மா,' கொல்லபபட்டாரென்பதைககேட்டு இபபொழுது எனககு ஆறுதலஉண்டாகவில்லை. ஸஞ்சய ! புததிரனை இழந்ததனுலுண்டானதும மனததில் ஊன்றியதுமான பெரியதுன பததை அகனியை நெயயினுலஜவலிககச்செய்வதுபோல நீ ஜவலிககச்செய்கிருய. பிரஸிததிபெறறவரும எல்லாஉலகஙகளுககும் நன்மையையே செய்கினறவருமானபீஷ்மர் பெரிய பாரததைததாஙகிகொண்டிருநது கொலலப்பட்டாரெனபதைப பார்தது என்புத்திரா கள துககிபபாாகளெனறு எண்ணுகிறேன. ஸஞ்சய ! நான் துரியோதனனுல் உண்டுபணணபபட்ட அவவிதமானதுககஙகளைக கேட்கப்போகிறேன். ஸஞ்சய! ஆதலால, அவ்விடததில் நடநத எல்லாவற்றையும எனககுச சொல ஸஞ்சய! அநத யுததததில மநதனுன (என்புததிரனுடைய) புததிக்குறைவினுல நோநத அநீதியையும நல்ல நீதியையும நடநதபடி எனககுச சொல. ஜயததைவிருமபுகின்றவரும அஸ்தரஙகளிலதோசசிபெறறவருமான பீஷ்மராலே அநதயுததததில பராககரமததுடன எது செயயபபட்டது? கௌரவபாண்டவ சேனைகளுககு அநதயுததம எவவாறுநடநதது ? மேலும, எநதக் காலததில எவவிதமுறையோடு எது எவ்விதமாக நடநதது ? அதை முழுதும உரைககவேண்டும " என்றுகேட்டான.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துர்யோதனன் பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டளையிட்டது)

ஸஞ்சயன, " மஹாராஜரே ! தொடர்ச்சியான இநதக கேள்வியானது உமமால கேட்கததககுநததுதான். அதறகு நீா தகுநதவராயிருக்கின்றீா. இநதத்தோஷததை நீா துரியோதனன்மீது சுமததுவதறகுத தகுநதவரலலீர். தன்னுடைய கெட்டநடையால் கெடுதலைஅடைகிற மனிதன அநதப்பாவததினுல் மறறவனை (ஆக்ரமிககபபட்டவனெனறு) சநதேகிபபதறகுத தகுநதவனலலன். மஹாராஜரே ! மனிதாகளுள எவன் முழுதும்நிநதிககததககவையும் நீக்க இழிநதவையுமான காரியங்களைசசெய்கிருனே அவன் எல்லாஉலகஙகளிலும் கொலலததககவனுகிருன். (பிறர்செய்யும்) வஞ்சனையை அறி

யத திறமையுள்ளவர்களும் மந்திரிகளுடன்கூடினவர்களுமான பாண்டவர்கள் உமக்காகவே காட்டில் துன்பத்தை அனுபவித்தார்கள்; நெடுங்காலம் பொறுத்தார்கள். மஹாராஜரே! குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் அளவற்றதேஜஸுள்ள அரசர்களுக்கும் (யுத்தகளத்தில்நேர்ந்ததும்) என்னால் ப்ரத்யக்ஷமாகவும் யோகபலத்தினுலும் பார்க்கப்பட்டதுமான விஷயத்தைக் கேளும். நீர் துக்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டாம். அரசரே! இது இவ்விதமே ஆசத்தக்கதென்று முன்னமே தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது நிச்சயம். எவருடைய அனுக்ரஹத்தினால் திவ்யமும் ஸர்வோத்தமமுமான அவ்விதஞானத்தை நான் அடைந்தேனே சிறந்த புத்தியுள்ள அந்தவ்யாஸருக்கு வந்தனம்செய்து நன்றாகச் சொல்லுவேன். அரசரே! மஹாத்மாவான வ்யாஸருடையவரத்தினாலே எனக்கு [1] அதீந்திரியமான திருஷ்டியும் தூரத்திலிருந்தே (சப்தங்களைக்) கேட்குந்திறமையும் பிறருடையமனத்தையும் நடந்ததையும் இனி நடப்பதையுமுணர்தலும் சாஸ்திரமரியாதைகளைக்கடந்த துஷ்டர்களுடைய உத்பத்திக்குக் காரணத்தையறிதலும் ஆகாசத்தில் மங்களகரமான கதியும் யுத்தங்களில் அஸ்த்ரங்களாலே தாக்கப்படாமலிருத்தலும் கிடைத்திருக்கின்றன. விசித்ரமும் மிக்கஆச்சர்யமும் மயிர்க்கூச்சலை விளைவிப்பதுமானயுத்தம் பாரதர்களுக்கு நடந்தவிதத்தை விஸ்தாரமாக என்னிடமிருந்துகேளும். மஹாராஜரே! ஆயுத்தமாயுள்ள அந்தச்சேனைகள் முறைப்படி அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில், துர்யோதனன், துச்சாஸனனைநோக்கி, 'ஓ! துச்சாஸன! ரதங்கள் பீஷ்மரை ரக்ஷிப்பதற்காக விரைவாக ஒன்றுசேர்க்கப்படவேண்டும் எல்லாச்சேனைகளையும் விரைவாக (யுத்தத்திற்கு) நீ ஏவவேண்டும். அனேகவர்ஷகாலமாக எண்ணப்பட்டிருந்த ஸைனிகர்களுடன்கூடின பாண்டவகௌரவர்களுடைய அவ்விதமானயுத்தமானது இதோ என்னை நாடிவிட்டது. யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்காப்பதைக்காட்டிலும் முக்கியமான வேறுகாரியம் இல்லையென்றே எண்ணுகிறேன். இந்தபீஷ்மர் பாதுகாக்கப்பட்டால் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்களையும் ஸோமகர்களையும் கொல்வார். பரிசுத்தமானசித்தமுள்ள பீஷ்மர், 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், இவன் முன்பு ஸ்திரீயாயிருந்தவனெனக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆதலால், அவன் என்னுடைய யுத்தத்தில் விலக்கத்தக்கவன்' என்று சொல்லி

1 கண்முதலிய பாஹ்யேந்திரியங்களுக்கு அகோசரமான வஸ்துக்களை நேராகக்கண்டறியுந்திறமையுள்ள ஞானக்கண்.

யிருக்கிறார். ஆதலால், பீஷ்மரை நன்கு பாதுகாக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம். என்னைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் சிகண்டியைக் கொல்லும்விஷயத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறே, எல்லாவிதத்திலும் அஸ்திரங்களில் ஸமர்த்தர்களான அந்தக் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் மேல்நாட்டு வீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும்வடநாட்டுவீரர்களும்பிதாமகரைப் பாதுகாக்கவேண்டும். பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் அதிகபலமுள்ள ஸிம்மத்தையும் ஓநாய் கொன்றுவிடுமன்றோ? நரி ஸிம்மத்தைக்கொல்லுவதுபோலச் சிகண்டியானவன் பீஷ்மரைக் கொல்லும்படி நாம் செய்யக்கூடாது. யுதாமன்யுவானவன் இடப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும் உத்தமௌஜஸானவன் வலப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனை அடைந்திருக்கின்றனர். அர்ஜுனனும் சிகண்டிக்கு ரக்ஷகனாக இருக்கின்றான். துச்சாஸனா! பார்த்தனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றவனும் பீஷ்மரால் (யுத்தத்தில்) விலக்கப்பட்டவனுமான சிகண்டியானவன் பீஷ்மரைக்கொல்லாமலிருக்கும்படி செய்' என்றுகூறினான்.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவபாண்டவசேனைகளை வர்ணித்தல்)

பிறகு, இரவுசென்று விடியற்காலம் ஆகவே, '(யுத்தத்துக்கு) ஆயத்தம்செய்யலாம்; (யுத்தத்துக்கு) ஆயத்தம்செய்யலாம்' என்று உரத்துச்சொல்லுகின்ற அரசர்களுடைய சப்தமானது பெரிதாகத் தோன்றியது. பாரதரே! (ஸைனியம்) முழுவதும் சங்கவாத்ய கோஷங்களும் துந்துபித்வனிகளும் ஸிம்மநாதங்களும் குதிரைகளினுடைய கனைத்தலின் சப்தங்களும் அவ்வாறே தேருருளைகளின்ஒலிகளும் காஜிக்கின்றயானைகளினுடைய ஒலிகளும் காஜிக்கின்றயுத்த வீரர்களுடைய ஸிம்மநாதங்களும் கைகொட்டுதல்களும் உரத்தவீரவாதங்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நிரம்பின. மஹாராஜரே! கௌரவபாண்டவர்களுடைய பெரியசேனைமுழுவதும் மிச்சமின்றி ஒன்று சேர்ந்து சூரியோதயகாலத்தில் யுத்தம்செய்ய ஸன்னத்தமாகப்புறப்பட்டது. ராஜேந்திரரே! உமது புத்திரர்களுடையனவும் அவ்வாறே பாண்டவர்களுடையனவுமான அஸ்திரங்களும் சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் எவ்விதத்திலும் பிளக்க முடியாதவைகளாயிருந்தன. பாரதரே! பிறகு, சஸ்திரங்களையுடையவைகளான

உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பெரியசேனைகளும் எதிரிகளுடைய பெரியசேனைகளும் வெளிப்படையான இடத்தில் நன்றாகக்காணப்பட்டன. அந்தச்சேனையில் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகின்ற யானைகளும் தேர்களும் மின்னலுடன்கூடின மேகங்கள்போலக் காணப்பட்டன. தேர்ப்படைகள் அனேக நகரங்கள் போலக் காணப்பட்டன. அந்தச்சேனையில் உம்முடையபிதா பூர்ணசந்திரன்போல மிகவும்விளங்கினார். யுத்தவீரர்கள் அந்தச்சேனைகளில் விற்களையும் [1] ரிஷ்டிகளையும் கத்திகளையும் கதைகளையும் சக்திகளையும் தோமரங்களையும் குற்றமற்ற ஆயுதங்களையும் ஏந்தினார்கள். அரசரே! யானைகளும் காலாட்களும் தேராளிகளும் குதிரைகளும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் வலைகள்போலச் சூழ்ந்து நின்றனர். உயர எடுத்து நிறுத்தப்பட்டவைகளும் காந்தியுள்ளவைகளும் பலவித வடிவங்களுள்ளவைகளுமான உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கொடிகளும் பிறருடைய கொடிகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்டன. பொன்னாலும் ரத்நங்களாலுமாகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ள ஆயிரமாயிரமாயிருக்கின்ற யானைவீரர்கள் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புக்கள்போல அதிக காந்தியுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் (யுத்தத்திற்கு) எழுந்தவர்களுமான அந்த உத்தமவீரர்கள் மஹேந்திரனுடைய உபரிகைகளிலுள்ள மாசற்றவைகளான கொடிமரங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். உயர்த்தூக்கப்பட்ட ஆயுதங்களால் விசித்திரமாயிருப்பவர்களும் கையுறைபூண்டவர்களும் அம்புத்தூணியை அணிந்தவர்களும் விருஷபங்களுடைய கண்கள்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான அரசர்கள் சேனைமுகத்தை அடைந்து விளங்கினார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும் சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களும் அக்ஷௌஹிணிக்கணக்கான படைகளுக்குத் தலைவர்களும் யாகங்களை அனுஷ்டித்தவர்களும் அளவற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுத்தவர்களுமான ஸௌபலனான சகுநி, சல்யன், [2] ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தாநுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், கலிங்கதேசாதிபதியான ஸ்ருதாயு, ஜயத்ஸேனராஜன், கோஸலதேசாதிபதியான ப்ருஹத்பலன், ஸாத்வதனான க்ருதவர்மா இந்தப் பத்து வீரர்களும், துர்யோதனனுக்கு உடன்பட்டு அவனை அநுஸரிக்கின்றவர்களான இன்னும் அனேகர்களும், சிறந்த நீதியுடையவர்களும் மஹாரதர்

---

1 இருபுறமும் முனையுள்ள கத்தி. 2 வேறுபாடம்.

களுமான மற்ற அரசர்களும், ராஜபுத்திரர்களும் யுத்த ஸன்னத்தர்களாகத் தங்கள் சேனைகளில் நின்றார்கள். கிருஷ்ணாஜினத்தை உடுத்தவர்களும் பலசாலிகளும் யுத்தத்துடன்கூடியவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான எல்லா வீரர்களும் துர்யோதனனுக்காக (உயிரை இழந்து) பிரமலோகத்தை அடைவதில் தீக்ஷைபெற்றவர்களாகிய பத்து அக்ஷௌஹிணிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். எந்த இடத்தில் தலைவரான பீஷ்மர் எல்லாச் சேனைகளுக்கும் முன்னே இருக்கின்றாரோ அந்த இடத்தில் துர்யோதனனைச்சார்ந்ததும் பெரியதுமான கௌரவர்களுடைய பதினோராவது அக்ஷௌகிணிசேனையானது நின்றது. மஹாராஜரே! வெளுத்த தலைப்பாகையையுடையவரும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவரும் வெண்ணிறமுள்ள கவசத்தை அணிந்தவரும் (விரதத்தினின்று) தவறாதவருமான பீஷ்மரை உதித்திருக்கின்ற சந்திரனைப்போல நாங்கள் கண்டோம். பொற்பனைமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவரும் வெள்ளிரதத்தில் வீற்றிருக்கின்றவருமான பீஷ்மரைக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் வெண்மையான மேகத்தின்மீது விளங்குகின்ற சூரியனைப்போலக் கண்டார்கள். கொட்டாவிவிடுகின்ற பெரியஸிம்மத்தைக்கண்டு அற்பமிருகங்கள் நடுங்குவதுபோலப் படைமுகத்திலிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட மகாவில்லாளிகளான பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் மிக்க நடுக்கமடைந்தார்கள். அரசரே! திருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகக்கொண்ட எல்லாயுத்தவீரர்களும் அடிக்கடி மிகுந்தபயமடைந்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய இந்தப் பதினோரக்ஷௌகிணி ஸைனியங்களும் காந்தியுடையவைகளாயிருந்தன. அவ்வாறே, பாண்டவர்களுடைய ஏழு அக்ஷௌகிணி சேனைகளும் மஹாபுருஷர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டன. (யுத்தம்செய்வதற்காக) ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்கின்ற இரண்டுசேனைகளும், அதிகமதங்கொண்ட சுறாமீன்களும் சுழல்களுமுள்ளவையும் பெரியமுதலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் யுகாந்தகாலத்தில் (கொந்தளித்து, ஒன்றோடொன்று) தாக்குகின்றவையுமான இரண்டு ஸமுத்திரங்கள்போலக் காணப்பட்டன. வேந்தரே! ஒன்றோடொன்று (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்துநின்ற கௌரவசேனைகளுடைய அவ்விதமான சேர்க்கையானது எங்களால் இதற்குமுன் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவசேனை யுத்தத்துக்காகப்புறப்பட்டது)

வேதங்களைப்பிரித்தவரும் பகவானுமான அந்தக்கிருஷ்ணத்வைபாயனர்சொன்னதுபோல் எல்லா அரசர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து (குருக்ஷேத்திரத்திற்கு) வந்தார்கள். அந்தத்தினத்தில் சந்திரன் பித்ருலோகத்தை நாடியிருந்தான். ஆகாயத்திலிருந்து ஏழுமஹாக்கிரஹங்கள் ஜ்வலித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன. ஆதித்யன் இரண்டாகப்பிளக்கப்பட்டவன்போல் உதயகாலத்தில் காணப்பட்டான். அவனே காந்தியுடன் ஜ்வலிக்கின்றஜ்வாலையோடுகூடமறுபடியும்தோன்றினன். எரிதலுடன்கூடிய திசையில் மாம்ஸங்களையும் ரக்தங்களையும்புஜிக்கின்றநரிகளும் காக்கைகளும் (மரித்தவர்களுடைய) சரீரங்களை அடையஎண்ணங்கொண்டுகூச்சலிட்டன. பகைவர்களை அடக்குபவர்களும் ஜிதேந்திரியர்களுமான பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப்பிதாமஹருமான பீஷ்மரும் பரத்வாஜபுத்திரரான துரோணரும், தினந்தோறும் காலையிலெழுந்திருந்து, 'பாண்டுபுத்திரர்களான பார்த்தர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவ்விருவரும் அந்தப்பிரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டபடியே உம்முடைய பிரயோஜனத்தைக்கருதி யுத்தஞ்செய்தார்கள். எல்லாத்தர்மவிசேஷங்களையுமறிந்தவரும் உமக்குப்பிதாவுமான தேவவிரதர், அரசர்களை அழைத்து, 'க்ஷத்திரியர்களே! இதோ உங்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போவதற்காகப் பெரியவாயில் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாயில்வழியாக நீங்கள் இந்திரனோடும் பிரமமாவோடும் ஸாலோகயத்தை அடையுங்கள். இந்த வழியானது உங்களுக்கு முன்னோர்களாலும் அவர்களுக்கும் முன்னோர்களாலும் சாசுவதமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் யுத்தத்தில் மனக்கவலையற்றவர்களாக உங்கள் ஆத்மாவைக் கௌரவப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நாபாகனும் யயாதியும் மாந்தாதாவும் நகுஷனும் நருகனும் இப்படிப்பட்டசெய்கைகளால் ஸித்தியடைந்து உத்தமமான ஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள். வீட்டில் வியாதியினால் மரிப்பதென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு அதர்மம். சஸ்திரத்தினால் நாசத்தை அடைவது இவனுக்கு ஸநாதனதர்மம்' என்றுகூறினார். பரதரிற்சிறந்தவரே! பீஷ்மர் இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட அரசர்கள் சிறந்த

தோகளால தமபடைகளைப் பிரகாசிககச்செய்துகொண்டு (யுததததிற்காகப்) புறப்பட்டார்கள். பார்த்தரே! ஸூாயகுமாரனை அந்தக் கர்ணனை மந்திரிகளோடும உறவினர்களோடுங்கூடப் பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் ஆயுததைதக் கீழேவைக்கும்படி செய்விககப்பட்டான். உம்முடைய புததிரர்களும உமமைசசேர்நத அரசர்களும காணவிலககி விட்டு ஸிமமநாததினால பத்துததிககுககளையும எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு புறப்பட்டாாகள். அநதச்சேனைகள் வெள்ளைக் குடைகளாலும் கொடிததுணிகளாலும கொடிமரங்களாலும் [1]யானைகளாலும குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் பிரகாசித்தன. பூமியானது பேரிகைகள் பணவங்கள துநதுபிகள இவைகளுடைய சபதஙகளாலும தேருருளைகளுடைய நுனியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஓசைகளாலும் கலககமுற்றதாயிறறு. ஸ்வாணமயமான கைவளைகளாலும் தோளவளைகளாலும விறகளாலும விளஙகுகின்றமஹாரதர்கள்நெருப்புடன்கூடின மலைகளபோல விளஙகினார்கள். பீஷ்மா ஐநதுநக்ஷத்திரப்ரதிமைகளுள்ள பெரியபனைமரக்கொடியோடு நிாமலமான சூரியனுககு ஒபபாகக கௌரவசேனையின் முன்பககததில் பிரகாசித்துக் கொண்டு நின்றார். பரதர்களிறசிறந்தவரே! உம்மைசசேர்நத மகா வில்லாளிகளான அரசாகள பீஷ்மருடைய கட்டளைபபடி இருந்தார்கள். கோவாஸனதேசத்தில தோன்றியவனும் தாமரைப்புஷ்பத்தின் நிறமுடையவனுமான அநதசசைபயன் எல்லா அரசாகளோடுங் கூடினவனாகி அரசாககுரியதும் கொடியுள்ளதுமான சிறநதயானையின்மீதேறி எலலாசசேனைகளுக்கும முன்னிலையில் நின்றான். அசுவததாமாவானவா யுததமுயறசியுளளவராகி ஸிம்மத்தின் வாலவடிவமானகொடியோடு (யுத்ததிறகாகச்) சென்றார். ஸ்ருதாயுதன், சித்ரஸேனன, புருமித்ரன், விவிம்சதி, சலயன், பூரிஸ்ரவஸ், மகாரதனான விகாணன் இவ்வேழுமகாவிலலாளிகளும் துரோணபுததிரனை முன்னிட்டுககொணடு சிறநத கவசம்அணிநது ரதங்களோடு பீஷ்மருக்கு முன்னால சென்றார்கள். மிககவளர்சசியுளளவைகளும காநதியுள்ளவைகளும பொன்மயமுமான அவர்களுடைய தவஜஙகளும உத்தமமானரதஙகளை விளக்கிககொண்டுஅதிகமாகப்பிரகாசிததன. கமண்டலுவினால் அலஙகரிககபபட்டதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் வில்லுடன் கூடியதுமான ஆசார்யமுக்கியரான துரோணருடைய வேதிதவஜமானது பிரகாசிததது. அனேகலக்ஷக்கணக்கான சேனையை அழைத்துச செல்லுகின்ற துரியோதனனுககு மணிமயமான பெரிய அரவக்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கொடியானது இருந்தது. ரதிகர்களானபௌரவனும் காளிங்கனும் காம்போஜனும் ஸுதக்ஷிணனும் க்ஷேமதன்வாவும் சல்யனும் அந்தத் துர்யோதனனுக்குமுன் நின்றார்கள். கிருபரானவர் விருஷபக் கொடியையுடைய உத்தமமான ரதத்தோடு (ஸைனிகர்களை) அழைத்துக்கொண்டு மகததேசாதிபதியினுடைய சேனாமுகத்தை அடைந்தார். அங்கதேசாதிபதியான (கர்ணபுத்திரனை) விருஷகேதுவினாலும் மனவுறுதியுள்ள கிருபராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட கிழநாட்டுவீரர்களுடைய மிகப்பெரிதான அந்தச்சேனையானது சரத்காலமேகம்போல விளங்கியது. பெரும்புகழுள்ள ஜயத்ரதன் படைத்தலையில் நின்றுகொண்டு பன்றிவடிங்கொண்ட வெள்ளிமயமான பிரதான த்வஜத்தோடு விளங்கினான். லக்ஷம்தேர்களும் எண்ணாயிரம் யானைகளும் அறுபதினாயிரம் குதிரைகளும் அவனுடைய வசத்திலிருந்தன. ஸிந்துதேசாதிபதியும் அரசனுமான ஜயத்ரதனால்பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தப்படையின் முன்னணியானது அளவற்றதேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளுமுள்ள பெரும்படையாகப் பிரகாசித்தது. களிங்கதேசங்களுக்கெல்லாம் அரசனாயிருப்பவன் அறுபதினாயிரம் தேர்களோடும் பதினாயிரம் யானைகளோடும் சேர்ந்து கேதுமான் என்கிற அரசனோடு கூடச் சென்றான். பர்வதங்களுக்கு ஒப்பான அவனுடைய பெரிய யானைகள் யந்திரங்களாலும் தோமரங்களாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் கொடிகளாலும் மிக்க பிரகாசமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டு மிக விளங்கின. களிங்க தேசாதிபதியானவன் அக்னிஸ்வரூபமான சிறந்தகொடிமரம் வெண்கொற்றக்குடை ஸ்வர்ணமயமான கண்டாபரணம் சாமரம் விசிறி ஆகிய இவற்றால் விளங்கினான். அரசரே! கேதுமான் என்பவனும் யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமும் உத்தமமுமான அங்குசமுள்ள யானையின்மீதேறி மேகத்தின்மீதிருக்கின்ற சூரியன்போல (விளங்கினான்.) தேஜஸினால் விளங்குகின்ற பகதத்தராஜன் உத்தமமான யானையின்மீதேறி வஜ்ரதரனான இந்திரன்போலச் சென்றான். பகதத்தனுக்கு ஒப்பானவர்களும் அவந்திதேசாதிபதிகளுமான விந்தன் அநுவிந்தனிருவரும் யானையின் பிடரியின் மீதேறிக் கேதுமானைத்தொடர்ந்து சென்றனர். வேந்தரே! துரோணராலும் அரசரான பீஷ்மராலும் அவ்வாறே ஆசார்யபுத்திரரான அச்வத்தாமாவாலும் பாஹ்லீகனாலும் கிருபராலும் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் தேர்ப்படையுள்ளதுமான அந்தவ்யூகமானது யானைகளாகிற அங்கங்களுள்ளதாகவும் அரசர்களாகிற தலைகளுள்ளதாகவும் குதிரைகளாகிற சிறகுகளுள்ளதாகவும் உக்கிரஸ்வரூபியாக அட்டஹாஸம்

செய்துகொண்டு நாற்புறங்களிலும் முகங்களுள்ளதாகிப் பகைவர் படையை எதிர்த்துச் சென்றது.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவசேனையின்வர்ணனம்.)

மஹாராஜரே! பிறகு, கேட்பவர்களுடைய மனத்தை நடுக்கமுறச்செய்கின்றதான போர்புரிய எண்ணங்கொண்ட போர்வீரர்களுடையசப்தமானது ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் உரக்கக்கேட்கப்பட்டது. சங்கங்களுடைய த்வனிகளாலும் துந்துபிவாத்யங்களுடைய ஓசைகளாலும் யானைகளுடையகர்ஜனைகளாலும் தேர்ச்சக்ரங்களின் ஒலிகளாலும் பூமியானது பிளக்கப்பட்டதுபோலாகியது. அப்பொழுது கனைக்கின்றகுதிரைகளுடைய சப்தத்தினாலும் கர்ஜிக்கின்றயுத்த வீரர்களுடைய சப்தத்தினாலும் க்ஷணத்திற்குள் ஆகாயமும் பூமியும் நான்குபக்கத்திலும் நிரப்பப்பட்டன. (பகைவர்களால்) அவமதிக்கத்தகாதவரே! உம்முடைய புத்திரர்களுடைய சேனைகளும் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளும் ஒன்றையொன்று எதிர்க்குங்காலத்தில் மிகநடுக்கமுற்றன; அவ்விடத்தில் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டயானைகளும் தேர்களும் மின்னல்களுடன்கூடினமேகங்கள்போல விளங்குகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அரசரே! பொன்வளையங்களுள்ளவைகளும் பற்பலவிதமானவடிவங்களுள்ளவைகளுமான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுடையகொடிகள் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள்போல விளங்கின. பார்த்தரே! உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுடையகொடிகளும் சத்துருக்களுடையகொடிகளும் மஹேந்திரனுடைய நிர்மலமான பெரியத்வஜங்கள்போலக் காணப்பட்டன. வீரர்கள் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமான காந்தியுள்ள பொற்கவசங்களை அணிந்து நெருப்புக்கும் ஸூரியனுக்கும் ஸமமான ஒளியுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அரசரே! விசித்திரமான ஆயுதங்களையும் விறகளையுமுடையவர்களும் விசித்திரமான ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியவர்களும் கையுறை பூண்டவர்களும் கொடியையுடையவர்களும் விருஷபத்தினுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் பெரியவில்லையேந்தியவர்களும் சிரேஷ்டர்களுமான கௌரவயுத்தவீரர்கள் படைமுகத்தை அடைந்து விளங்கினார்கள். அரசரே! உம்முடைய குமாரர்களான துச்சாஸனன், துர்விஷஹன், துர்முகன், துஸ்ஸஹன், விவிம்சதி,

சித்ரஸேனன், மஹாரதனான விகர்ணன், ஸத்யவ்ரதன், புருமித்ரன், ஜயன், பூரிச்ரவஸ், சலன் இவர்கள் பீஷ்மருடைய பின்புறத்தைக் காத்தார்கள். அவ்வாறே, இருபதினாயிரம் தேராளிகள் இவர்களைப்பின் தொடர்ந்துவந்தார்கள். சூரர்களும் சரீரத்தைப்பிழக்கத் துணிந்தவர்களுமான அபீஷாஹர்கள், சூரஸேனர்கள், சிபிகள், வஸாதிகள், ஸால்வர்கள், மத்ஸ்யர்கள், அம்பஷ்டர்கள், த்ரிகர்த்தர்கள். கேகயர்கள், ஸௌவீரர்கள், கைதவர்கள், கீழ்நாட்டு மேல்நாட்டு வடநாட்டுவீரர்கள் ஆகிய இந்தப்பன்னிரண்டு தேசத்தைச்சேர்ந்த எல்லா அரசர்களும் பெரிய ரதக்கூட்டங்களுடன் பீஷ்மரைப்பாதுகாத்தார்கள். மிக்கபலமுள்ள பதினாயிரம்யானைகள் அடங்கிய ஒருபடையானது மகதநாட்டு வேந்தன் இருக்கிற இடத்திலுள்ள தேர்ப்படையை அனுசரித்தது. படைநடுவில் ரதங்களுடைய சக்ரரக்ஷகர்களும்யானைகளுடைய பாதரக்ஷகர்களுமான அறுபதுலக்ஷம் பெயர்கள் இருந்தார்கள். வில்லையும் கேடகத்தையும் கத்தியையும் கையிலகொண்டவர்களும். அநேகலக்ஷக்கணக்கானவர்களும் [1]நகரங்களாலும் ரட்டிகளாலும் யுத்தம்செய்கின்றவர்களுமான காலாட்களின் கூட்டங்கள் முன்னணியிலசென்றன. பாரதரே! உம்முடைய புத்திரனுக்குப் பதினோர் அக்ஷௌஹிணி சேனைகளிருந்தன. மஹாராஜரே! அது யமுனையுடன்கூடின கங்கைபோலக்காணப்பட்டது" என்று கூறினான்.

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பாண்டவசேனை புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "அணிவகுக்கப்பட்ட (நம்முடைய) பதினோரக்ஷௌகிணிசேனையையும்பார்த்துப் பாண்டுகுமாரனான யுதிஷ்டிரன அல்பமான சேனையினால் எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தான்? ஸஞ்சய! மானுஷவ்யூஹத்தையும் தெய்வவ்யூஹத்தையும் காந்தர்வவ்யூஹத்தையும் ஆஸுரவ்யூஹத்தையும் அறிந்த பீஷ்மரை எதிர்த்து அந்தக் குந்திபுத்திரன் எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"தர்மாத்மாவும் பாண்டுபுத்திரருமான தர்மராஜா, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற துர்யோதனனுடைய சைனியங்களைக்கண்டு தனஞ்சயனை நோக்கி, 'ஐயா! ப்ருகஸ்பதிமஹர்ஷியினுடைய வசனத்தினால்

---

1 ஒருவகை ஆயுதம்.

(நீதியில்வல்லவர்கள்,) 'பகைவர்படைகளை விட்ட தன்படைவீரர்கள் குறைவாயிருந்தால் (அரசன் அவர்களை) ஒன்றுசேர்த்துப் போர்புரியும்படி செய்விக்கவேண்டும்; அதிகமாயிருந்தால், அவர்களை இஷ்டப்படி (தனித்தனியர்கப்பிரித்து) விஸ்தாரப்படுத்தவேண்டும். கணக்கினால் குறைந்தவர்களுக்கு, அதிகரித்திருக்கின்ற பகைவீரர்களோடு போர்புரிகையில் சூசீமுகம் என்கிற வ்யூகம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளத் தக்கது' என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அவ்வாறே, நம்முடைய படையானது பகைவர்படைகளைக்காட்டிலும் மிகவும் குறைவானது. பாண்டவ! ப்ருகஸ்பதிமகரிஷியினுடைய இந்தவார்த்தையை அறிந்து நீ அணிவகு' என்று கூறினார். இவ்வார்த்தையைக் கேட்டுப் பாண்டு புத்திரனான அர்ஜுனன் தர்மராஜரைப்பார்த்து 'அரசர்களில் மிகச் சிறந்தவரே! பகைவர்களால் வெல்லமுடியாததும் வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் வஜ்ரம் என்று பேர்கொண்டதும் உறுதியுள்ளதுமானவ்யூஹத்தை இதோ நான் உமக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். பெருங்காற்றுப்போலப் போரில் பகைவர்களால் தாங்கமுடியாதவனும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவனுமான அந்தப் பீமன் நமக்குமுன் யுத்தஞ்செய்யப்போகிறான். யுத்த உபாயங்களில் ஸமர்த்தனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனும் தலைவனுமான பீமஸேனன் பகைவர்படைகளின்வன்மையை அடித்துக்கொண்டு நமக்குமுன் யுத்தம் செய்யப்போகிறான். துரியோதனனைமுதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாக் கௌரவர்களும் எவனைப்பார்த்து ஸிம்மத்தைக்கண்ட அல்பமிருகங்கள்போல மிகப்பயந்து திரும்பப்போகிறார்களோ (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்த அந்தப்பீமஸேனனுக்கிறமதிலே, தேவராஜனைத் தேவர்கள் அடுப்பதுபோல், நாமனைவரும் ஓரிடத்தினின்றும் பயமடையாதவர்களாக அடுப்போம். மிக்ககோபங்கொண்டவனும் மிகக் கொடியசெய்கையுள்ளவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான பீமஸேனனைப் பார்ப்பதற்குச்சக்தியுள்ளமனிதன் உலகத்தில் இல்லையென்பது நிச்சயம். இடிபோன்ற பலமுள்ளதும் உறுதியுள்ளதுமான கதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதிகவேகத்தோடு ஸஞ்சரிக்கும் பீமஸேனன் ஸமுத்திரத்தையும் வற்றும்படி செய்வான். அரசரே! மிக்கபலசாலியான பீமஸேனனைத் தன்னுடைய பெரியபலத்தைக் காண்பிக்கும்படி செய்யும். வேந்தரே! கேகயர்களும் த்ருஷ்டகேதுவும் வீர்யவானான சேகிதானனும் மந்திரிகளுடன் (படைகளை) அழைத்துக்கொண்டு திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை நோக்கிச் செல்லட்டும்' என்று மறுமொழிகூறினான்.

பாரதரே! அவ்வாறு சொல்லுகின்றபார்த்தனை அப்பொழுது எல்லாச்சேனைகளும் யுத்தத்தில் அநுகூலமான வாக்குக்களாலே புகழ்ந்தன. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரியகைவன்மையுள்ள தனஞ்சயன் அவ்வாறே செய்தான். அவன் அவ்வாறே அந்தப்படைகளை அணிவகுத்துவிரைவாக (எதிர்த்துச்) சென்றான். பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது (யுத்தஸன்னத்தத்தோடு) புறப்பட்டிருக்கின்ற கௌரவர்களைக்கண்டு (பிரவாகத்தால்) பூரணமான கங்கைபோல அசைவற்றதாகவும் கொஞ்சம் சலிக்கின்றதாகவும் காணப்பட்டது. பீமஸேனனும் வீரியவானான திருஷ்டத்யும்னனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் திருஷ்டகேதுராஜனும் அந்தப் போர்வீரர்களுக்கு முந்திநின்றார்கள். அதற்குப்பிறகு, அந்த விராடராஜன், ஓர் அக்ஷௌஹிணிஸைன்யத்தால் சூழப்பட்டுத் தம்பிமாரோடும் குமாரர்களோடும் (அந்தப்பீமனைப்) பின்புறத்தில் பாதுகாத்தான். மிக்ககாந்தியுள்ள மாத்ரிபுத்திரர்களிருவரும் பீமஸேனனுடைய சக்ரரக்ஷகர்களானார்கள்; அபிமன்யுவுடன் கூடின பலசாலிகளான திரௌபதி புத்திரர்கள் பின்புறத்தை ரக்ஷித்தார்கள். சேனையிலே சூரர்களும் ரதிகர்களுள் முக்கியர்களுமான பிரபத்ரகர்களோடு கூடினவனும் மஹாரதனும் பாஞ்சாலகுமாரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனாக இருந்தான். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! சிகண்டியோ அவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டுப் பீஷ்மரைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவனாகச் சென்றான். மஹாபலசாலியான யுயுதானன் அர்ஜுனனுக்குப்பின்புறத்தில் இருந்தான். பாஞ்சால குமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் சேனையைக்காப்பவர்களாயிருந்தார்கள். குந்திபுத்திரரானயுதிஷ்டிரராஜர் ஜங்கமமானமலைகள்போன்ற மதங்கொண்ட பெரியயானைகளுடன் சேர்ந்து படை நடுவிலிருந்தார். பிறகு, பெரியமனமுள்ளவனும் பராக்கிரமமுடையவனும் பாஞ்சாலராஜனுமான யஜ்ஞஸேனனும் ஓர் அக்ஷௌஹிணி சேனையுடன் பாண்டவர்களுக்காகப் பின்புறத்தில் விராடனை அனுஸரித்துச் சென்றான். அரசரே! சூரியசந்திரர்கள்போல விளங்குகின்றவைகளும் பொன்னணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் பற்பல அடையாளங்களைத்தரித்தவைகளுமான பெரியகொடிகள் அவர்களுடைய ரதங்களிலிருந்தன. அதற்குப்பிறகு, மஹாரதனான அந்த திருஷ்டத்யும்னன் ஸஹோதரர்களுடனும் புத்ரர்களுடனும் சேர்ந்து (முற்கூறியஸேனாவீரர்களை) வேகமாக நடத்திக்கொண்டு யுதிஷ்டிர

யைப்பாதுகாத்தான். உமமைசசார்நத வீரர்களுடைய தேர்களிலும் பகைவர்களுடைய தேர்களிலுமுள்ள பெரியகொடிகளை அவமதித்துக் கொண்டு ஒப்பறற பெரியவானரககொடியானது அர்ஜுனனுடைய ரததகிலிருநதது. கததிகளையும சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில கொண்டவாகளும அனேகலக்ஷககணககாயிருப்பவர்களுமான காலாட்கள் பீமஸேனனுககு ரக்ஷகாகளாக முன்னிலையில சென்றார்கள். மதப் பெருககுள்ளகன்னமும முகமுமுள்ளவைகளும சௌாயமுள்ளவைகளும ஸ்வர்ணமயமான வலைபோனற மேல்விரிபபுககளால் ஜ்வலிக்கின்றவைபோலிருபபவைகளும அசைவறறவைகளும் மழையைப பொழிகின்ற மேகம்போனறவைகளும ஸாவோததமங்களும் தாமரை மலர்போன்ற வாஸனையையுடையவைகளும வாஷாகாலததுப பர்வதங்களபோன்றவைகளுமான பதினாயிரமயானைகள பின்புறததில்அரசனைததொடர்நது சென்றன. (ஒருவராலும) ஜயிகக முடியாதவனும பெரியமனமுள்ளவனுமான பீமஸேனன், பரிகாயுதம போன்றதும பயஙகரமுமான கதாயுததததை நனறாக உருவிககொண்டு பெரியசேனையை நடததிசசென்றான். சூரியனைப்போலப் பார்ப்பதறகு முடியாதவனும சேனையை எரிக்கின்றவன்போலிருபபவனுமான அநதப பீமஸேனனை ஸமீபத்திலுள்ள அநதயுத்தவீரர்களெல்லோரும் எதிரில் பார்ப்பதற்குககூடச சக்தியறறவர்களானார்கள். பயமறறதும் எல்லாபபககஙகளிலும் முகததையுடையதும் மின்னல்போன்றவிற்களையும் த்வஜஙகளையுமுடையதும் கோரமுமான வஜரம்என்று பிரஸிததிபெறற இநதவ்யூஹமானது அர்ஜுனனால பாதுகாககப்பட்டது. பாணடவர்கள உமமுடையசேனைக்கு எதிர்வ்யூஹமாக ஏற்படுததிககொண்டதும அவாகளால் நாறபுறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருககிறதுமான அநத வஜரவ்யூஹமானது மண்ணுலகில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதது. ஸைனியங்கள் விடியறகாலத்தில சூரியோதயததை எதிர்பார்த்துககொண்டிருககையில், மேகமில்லாமலே இடிமுழக்கததுடன் கூடிய காற்றானது பின்புறததில் அதிகமாக வீசியது. நான்கு புறஙகளிலும் பரற்கறகளைவாரியிறைககினற காற்றும கீழேவீசியது. புழுதியும் தூறறிவிடபபட்டது. பேரிருளானது உலகத்தை மூடியது. பரதர்களுள் சிறநதவரே! கிழக்குமுகமாகப பெரியகுறைக் கொள்ளி வீழ்நதது; (விழும்பொழுதே) உதிக்கின்ற சூரியன்மீது உரைநதுகொண்டு பேரொலியுடன் சிதறியது. பரதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, ஸைனியங்கள் (யுதத) ஸன்னாகததைஅடையுமளவில் சூரியன் ஒளியிழந்தவனாகி நேரில் உதித்தான். பூமியானது சப்தத்

துடன் சலித்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அப்பொழுது பூமியானது ஒலியுடன் சிதறியது. அரசரே! எல்லாத்திக்குகளிலும் அநேக இடிகள் உண்டாயின. மிக்கபுழுதி தோன்றியது. ஒன்றும் அறியப் படவில்லை. காற்றினால் விரைவாக அசைக்கப்படுகின்றவைகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கிங்கிணி ஸமூகத்தையுடையவைகளும் பொன் மாலைகளையும் சிறந்த ஆடைகளையுமுடையவைகளும் கொடித்துணிகளையுடையவைகளும் சூரியனுக்குச்சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளுமான பெரிய கொடிமரங்கள் (அசைவதால்) பனங்காடுகளில் சப்தமுண்டாவதுபோல், எல்லாம், 'ஜணஜண'என்கிற சப்தமயமாகியது. பாரதர்களிற்சிறந்தவரே! ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில் களிக்கின்றவர்களுமான அந்தப்பாண்டவர்கள், இவ்வாறு உமது புத்திரனுடைய சேனைக்கு எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு, கதாயுதத்தைக் கையிலகொண்டு முன்னிலையில் நிற்கின்ற பீமஸேனனைக்கண்டு, நமது யுத்தவீரர்களுடைய நிணங்களை விழுங்குகின்றவர்கள்போல நின்றார்கள்" என்று கூறினான்.

இருபதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவசேனைகள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டபோதும் வகையை வர்ணித்தல்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! சூரியோதயமானவுடன், யுத்தம் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களும் பீஷ்மரைத் தலைவராகக்கொண்டவர்களுமான என்னைச்சேர்ந்தவர்களிலாவது பீமஸேனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவர்களிலாவது எவர்கள் அப்பொழுது முதலில் உத்ஸாகமுடையவர்களானார்கள்? எவர்களுக்கு வாயுவுடன்கூடிய சந்திரசூரியர்கள் பின்புறத்திலிருந்தார்கள்? எவர்களுடையசேனையைப் பார்த்துத் துஷ்டமிருகங்கள் கத்தின? எந்தவீரர்களுடைய முகத்தின் காந்திகள் தெளிந்திருந்தன? இவைகளின் உண்மையெல்லாவற்றையும் உள்ளபடி உரைப்பாயாக" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

அரசரே! இரண்டுபடைகளும், ஒன்றுக்கொன்று நிகரானவைபோலிருந்தன. இரண்டுசேனையின் வ்யூகங்களும் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவைகளாயிருந்தன. இரண்டுசேனைகளும் விசித்திரமான வனவரிசைகள்போலப்பிரகாசித்தன. அவ்வாறே, இரண்டுசேனைகளும் யானைகளா

லும் தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியிருந்தன. பாரதரே! அவ்விதமாகவே இரண்டுசைன்யங்களும் பெரியவையும் பயங்கரமான ரூபமுள்ளவையும் (ஒருவராலும்) பொறுக்க முடியாதவையுமாயிருந்தன. அவ்வாறே, இரண்டு சேனைகளும் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிக்கும்பொருட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறே, இரண்டுஸைன்யங்களும் ஸத்புருஷர்களால் அடையப்பட்டிருந்தன. கௌரவர்கள் மேற்கு முகமாக நின்றார்கள்; பாண்டவர்கள் கிழக்குமுகமாக நின்றார்கள். கௌரவர்களுடைய சேனையானது அஸுரராஜனுடைய சேனைபோலிருந்தது. பாண்டவர்களுடைய(சேனையானது) தேவேந்திரனுடைய சேனைபோலிருந்தது. பாண்டவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் குளிர்ந்த காற்றுவீசியது. கௌரவர்களைநோக்கித் துஷ்டமிருகங்கள் கத்தின. (பாண்டவசேனையிலுள்ள) சிறந்தயானைகளுடைய மிருகதியானமதகந்தங்களை உமது புத்திரனுடைய யானைகள் தாங்கவில்லை. துரியோதனன், தாமரைப்பூநிறமுடையதும் ஸ்வர்ணமயமான கச்சையுடையதும் மேல்விரிப்புள்ளதும் மதப்பெருக்குக்கொண்டதுமான யானையின் மீதேறி வந்திகளாலும் மாகதர்களாலும் நன்குபுகழப்பட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற தன்முடியின்மீது சந்திரன்போல விளங்குகின்ற வெள்ளைக் குடையோடுகூடியவனும் ஸ்வர்ணமயமானமாலையை அணிந்தவனுமாகிக் கௌரவர்களுடைய மத்தியிலிருந்தான். காந்தாரராஜனான சகுனியானவன் மலைநாட்டுவீரர்களான காந்தாரர் எல்லாப்பக்கத்திலும் தன்னைச்சூழ்ந்துகொண்டுவர ஏகினான். பிராயமுதிர்ந்தவரும் வெள்ளைக்குடையைத் தரித்தவரும் வெண்ணிறமான வில்லையுடையவரும் கத்தியை ஏந்தியவரும் வெள்ளைத் தலைப்பாகையுள்ளவருமான பீஷ்மர் வெண்ணிறமான கொடியோடும் இமயமலைபோலப் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளைக் குதிரைகளோடும் எல்லாச் சைனியங்களுக்கும் முந்திச் சென்றார். அவருடையசேனையில் கௌரவர்களும் பாஹ்லீகர்களுள் ஒருவனான சலனும் அம்பஷ்டதேசத்தாரான க்ஷத்திரியர்களும் ஸிந்துதேசத்து அரசர்களும் ஸௌவீரர்களும் [1] பஞ்சாப் தேசவாஸிகளான சூரர்களும் சென்றார்கள். சிவப்புக்குதிரைகளையுடையவரும் பொற்றேருள்ளவரும் மஹாத்மாவும் வில்லைக்கையிற் பிடித்தவரும் கம்பீரமான ஸ்வபாவத்தையுடையவரும் ஆப்தரும் எல்லா அரசர்களுக்கும் பிரஸித்தமான ஆசார்யருமான துரோணர் (கௌரவ) சேனைக்குப்பின்புறத்தில் இந்திரன்போலப் பகைவர்களை நோக்கி யுத்தத்திற்கு ஏகினார். விருத்தக்ஷத்ரனுடைய குமாரனும், பூரிச்ரவஸும், புருமித்ரனும், ஜயனும், ஸால்வர்களும்,

1 'பஞ்சநதா:' என்பது மூலம்.

மச்சநாட்டார்களும், யானைப்படைகளோடுகூடினவர்களும் ஸஹோதரர்களும் யுத்தம் செய்யப்போகின்றவர்களுமான எல்லாக்கேகயர்களும் எல்லாச் சேனையினுடைய மத்தியிலும் இருந்தனர். சரத்வானுடைய குமாரரும் உத்தமமான(யுத்த) பாரத்தைத்தாங்குகின்றவரும் மஹாத்மாவும் சிறந்த வில்லாளியும் ஆச்சரியகரமாக யுத்தஞ்செய்கின்ற தன்மையுடையவருமான க்ருபாசாரியர் சகர்களோடும் கிராதர்களோடும் யவனர்களோடும் பஹ்லவர்களோடுங்கூடி (கௌரவ) சேனைக்கு வடபக்கம் சத்ருக்களை எதிர்த்துச்சென்றார். மகாரதர்களும் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் ஆயுதங்களைக் (கையில்) எடுத்தவர்களும் நல்லதேசத்தையுடையவர்களுமான விருஷ்ணிகளாலும் போஜர்களாலும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டதும் க்ருதவர்மாவினால் நான்குபக்கங்களிலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான உம்முடையபெரும்படையானது (உமது) ஸைன்யத்திற்குத் தென்புறமாகச் சத்ருக்களை எதிர்த்துச்சென்றது. அரசரே! ரதிகர்களான பதினாயிரம் ஸம்சப்தகர்களும், அஸ்திரத்தில்தேர்ச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுக்கு மரணமாவது ஜயமாவது உண்டுபண்ணத்தக்கதென்று படைக்கப்பட்டவர்களும் சூரர்களுமான அந்தத்ரிகர்த்தர்களும் எந்தஇடத்தில் அர்ஜுனன் இருக்கிறானோ அந்தஇடத்தில் சென்றார்கள். பாரதரே! உம்முடைய (சேனையில்) லக்ஷத்திற்குமேற்பட்டயானைகள் இருந்தன. பாரதரே! ஒவ்வொரு யானைஉள்ள இடத்தில் நூறுரதங்கள்; ஒவ்வொரு ரதமிருக்குமிடத்தில் நூறுகுதிரைகள்; ஒவ்வொரு குதிரை இருக்குமிடத்தில் பத்துவில்லாளிகள்; ஒவ்வொருவில்லாளியிருக்குமிடத்திலும் நூறுகேடகங்களுள்ளவீரர்கள். இவ்வாறு பீஷ்மரால் உம்முடையசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொருதினமும் வந்தவுடனே, சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் மானுஷம் தைவம் காந்தர்வம் ஆஸுரம் என்றவ்யூகமுறையினாலே சேனையை அணிவகுத்துக்கொண்டு முன்னணியில் நின்றார். மகாரதங்களுடைய கூட்டங்களாலே விஸ்தாரமானதும் ஸமுத்திரம்போலப் பேரொலியிடுகின்றதுமான பீஷ்மரால் (ஏற்படுத்தப்பட்ட) தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய வ்யூகமானது யுத்தத்தில் மேற்குமுகமாக நின்றது. அரசரே! பயங்கரமான உம்முடைய சேனையானது பற்பல ரூபமுள்ளதாயிருந்தது. பாண்டவர்களுடைய சேனையோ அவ்வாறில்லை. எந்தச்சேனைக்குக் கேசவரும் அர்ஜுனனும் நாயகர்களோ அந்தச்சேனை சிறிதாயிருந்தாலும் பெரியதென்றும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன்.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சத்துருவினுடைய சேனையைக்கண்டுபயந்த யுதிஷ்டிரரை அர்ஜுனன் காரணம்காட்டித் தேற்றியது.)

ஸன்னத்தமாயிருக்கின்ற துர்யோதனனுடைய பெரிய சேனையைக்கண்டு குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரராஜா துக்கத்தைஅடைந்தார். யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மராலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் உடைக்கமுடியாததுமான வ்யூகத்தைக் கண்டு உடைக்கத்தகாததுபோல இருக்கிறதென்றெண்ணி (மனவருத்தத்தால்)நிறமமாறி அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'தனஞ்சய! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! பிதாமஹரான பீஷ்மர் எவர்களுக்கு யுத்தம்செய்கின்றவராக இருக்கின்றாரோ அந்தக் கௌரவர்களோடு போர்க்களத்தில் போர்புரிவதற்கு எவ்வாறு நம்மாலாகும்? சத்துருக்களை நாசம்செய்கின்றவரும் மிக்க ஒளியுள்ளவருமான பீஷ்மரால் சாஸ்திரத்தினால் கண்டறிந்துகொள்ளப்பட்ட முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்தவ்யூகமானது ஒருவராலும் குலையச் செய்யமுடியாதது; உடைக்கவும் முடியாதது. பகைவரைக் கொல்லுகிறவனே! அப்படிப்பட்டநாம் சேனைகளோடு ஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டோம். எவ்வாறு இந்த மகாவ்யூகத்தினின்று நமக்கு ஜயமுண்டாகும்?' என்று வினவினார்.

அரசரே! பிறகு, சத்துருக்களைக் கொல்லுகிறவனான அர்ஜுனன், உமது சேனையைக்கண்டு துக்கமடைந்தவர்போலிருக்கும் குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துச் சொல்லலானான். 'வேந்தரே! புத்தியினால் மேற்பட்டவர்களும் சௌர்யமுடையவர்களும் குணமுள்ளவர்களுமான அநேகரை மிக்க அற்பர்கள் எதிரில் ஜயிக்கிறார்களென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும். அரசரே! அஸூயையற்ற உமக்கு அவ்விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். பாண்டவரே! அந்தக்காரணத்தை நாரதரிஷி அறிவார். பீஷ்மரும் துரோணரும் அறிவார்கள். இந்தவிஷயத்தைப்பற்றியே முன்பு தேவாஸுரயுத்தத்தில் பிரமதேவர், தேவலோகவாஸிகளான மஹேந்திரன் முதலானவர்களை நோக்கி, 'ஜயிக்க எண்ணங்கொண்டவர்கள் ஸத்தியத்தாலும் கொடுமையற்ற ஸ்வபாவத்தாலும் தர்மத்தாலும் முயற்சியாலும் எவ்வாறு ஜயிக்கிறார்களோ அவ்வாறு பலத்தாலும் வீர்யத்தாலும் ஜயிப்பதில்லை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அவ்வாறு நீங்கள் அனைவரும் அதர்மத்தைவிட்டு உத்தமமான தர்மத்தை நாடினவர்களும் அஹங்காரத்தை இழந்தவர்களுமாயிருந்து கொண்டு போர்புரியுங்கள். எங்கே தர்மமோ அங்கு ஜயம். மன்னரே! இதை நீர் அறிந்துகொள்ளும். நமக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயம். 'ஸ்ரீவாஸுதேவர் எங்கு இருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம்' என்று நாரதர் சொல்லுகிறார். கிருஷ்ணரிடத்தில் ஜயமானது வசப்பட்டிருக்கிறது. மாதவரை ஜயம் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துவருகின்றது. அவ்வாறு இந்தக்கிருஷ்ணருக்கு விஜயம் ஒருகுணமாயிருப்பதுபோல நல்ல விநயமும் மற்றொரு குணமாயிருக்கிறது. கோவிந்தர் அனந்தமான தேஜஸுள்ளவர்; பகைவர்களுடைய கூட்டங்களில் துக்கமற்றவர்; சாஸ்வதமான பிரம்மஸ்வரூபி. எல்லாவற்றிலும் அந்தர்யாமியான அவர் எங்கு இருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில் ஜயம். முற்காலத்தில் ஹரியான இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணர், (ஒருமன்வந்தரத்தில்) விகுண்டா தேவிக்குப் புத்திரராக அவதாரம்செய்து தடையற்ற பாணங்களை யுடையவராகித் தேவாஸுரர்களைநோக்கி, 'எவர்கள் ஜயமடையவேண்டும்?' என்றுகேட்டார். அச்சமயத்தில், 'கிருஷ்ணனை முன்னிட்டு நாங்கள் ஜயிப்போமாக' என்று கூறிய அவர்கள் ஜயமடைந்தார்கள். அவருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலன்றோ இந்திராதிகளான தேவர்களாலே மூவுலகங்களும் அடையப்பட்டன? பாரதரே! உலகமனைத்தையும் அனுபவிக்கின்றவரும் வைகுண்டநாதருமான பகவானே உமக்கு ஜயத்தைவிரும்புவதால் ஒரு விதமான குறைவையும் இந்தச் சமயத்தில் யான் காணவில்லை' என்றுசொன்னான்.

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது.)

பாரதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் தம்சேனையைப் பீஷ்மருடையசேனைகளுக்கு எதிர்அணிவகுப்பதற்காக ஏவினார். குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் மிகச்சிறந்தவர்களான பாண்டவர்கள் நல்லயுத்தத்தினாலே உத்தமமான ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பினவர்களாக முன்னே சொல்லப்பட்டசேனைகளை முறைப்படி எதிரணிவகுத்தார்கள். நடுவிலிருக்கின்ற சிகண்டியின் சேனையானது அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்டது. முன்னிலையில் ஸஞ்சரிக்கின்ற த்ருஷ்டத்யும்

னன பீமஸேனனால் பாதுகாக்கப்பட்டான. அரசரே! தென்புறத்தி லுள்ள சேனையானது ஐசுவரியமுள்ளவனும ஸாத்வதர்களுள் சிறந்த வனும இந்திரன்போன்றவனும விலலாளியுமான யுயுதானனால பாது காக்கபபட்டது. யுதிஷ்டிரர் யானைப்படையின நடுவில மஹேந்திர னுடைய விமானததுககு ஒபபானதும வேண்டிய வஸ்துக்களோடு கூடியதும பொனனாலும்மணியாலும சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டதும தஙகமயமான அணிகள் கட்டுககயிறுகள் முதலியவைகளுள்ளதுமான ரததநினமீது இருந்தார். உயரததூககிப பிடிக்கபபட்டதும தந்தஙக ளால்செய்த கமபிகளுள்ளதும மிக்கவெண்ணிறமுள்ளதுமான இந்த யுதிஷ்டிரருடையகுடை மிகப்பிரகாசிததது. இந்த ஸமாத்ரான மகா ராஜனை மஹரிஷிகள ஸ்தோததிரஙகளோடு உபசரித்தார்கள். சாஸ் திரஙகளில் வலலவாகளான புரோஹிதர்களும பிரமமரிஷிகளும் ஸித தாகளும சததுருவததைதச சொலலிககொண்டு ஜபஙகளாலும மந் திரஙகளாலும மஹௌஷதிகளாலும் நான்குபககஙகளிலும இவருக்கு க்ஷேமததைதக கூறினாகள. பிறகு, கௌரவர்களுள் சிறபபுறறவரும் மஹாதமாவுமான அநத யுதிஷ்டிரா, வஸ்திரஙகளையும பசுககளையும பழஙகளையும புஷ்பங்களையும ஸுவர்ணாபரணஙகளையும பிராமமணர் களுககுத தானமசெய்துகொண்டு தேவராஜனை இந்திரனபோலப பிரயாணமானா. ஸூரியன்போன்ற வட்டமான ஆயிரம கண்ணாடிக ளுள்ளதும அநேக கிஙகிணிகளுள்ளதும் உததமமான ஜாம்பூநததா லும் தஙகததினாலும அலஙகரிககபபட்டதும ஜவாலைகளுள்ள அக்னி போன்றதும வெணமையான குதிரைகளையுடையதும நல்லசககரங களையுடையதுமான அர்ஜுனனுடைய ரதமானது அதிகமாகப பிர காசிததது. எவனுக்குச்சமமான விலலாளி இபபூமியில் இலலையோ, ஒருகாலும இனிமேலும உண்டாகமாட்டானோ, வானரததைக்கொடி யாகஉடையவனும் காண்டீவத்தையும பாணஙகளையும் கையில்கொண் டவனுமான அநத அர்ஜுனன் கேசவரால் ஸாரதயம்செய்யப்படும அநதத தேரின்மீதேறினன். நல்லபுஜங்களுள்ளவனை எவன் ஆயுத மில்லாமல் புஜங்களால் யுத்தததில் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும யானைகளையும சாமபலாகச்செய்வனோ அந்தப்பீமஸேனன் உம புத திரனுடைய சேனையை அடியோடழிப்பவனாகி மிககபயஙகரமான ஸ்வரூபததைத் தரித்தான். செந்நாயினுடைய வயிறுபோன்ற வயிற றையுடைய அந்தப் பீமஸேனன், நகுலஸஹதேவர்களோடு சேர்ந்து வீரர்களுடைய ரதங்களுக்கு ரக்ஷகனாகஇருந்தான். அவ்விடத்தில் ஸிம்மமபோலவும் ரிஷபம்போலவும் மதஙகொண்ட கதியுள்ளவனும

உலகத்தில் மஹேந்திரனுக்குச்சமமானவனும் படைமுகத்திலிருக்கின்றவனும் (ஒருவராலும்) நெருங்கமுடியாதவனும் யூதபதியான யானைபோலக் காவத்தையுடையவனுமான அந்தபீமஸேனனைக் கண்டு உயர்முடையயுத்தவீரர்கள் பயத்தினாலே பலம் குறைந்தவர்களாகிச் சேற்றிலகப்பட்ட யானைகள்போல மிகுந்ததுன்பத்தை அடைந்தார்கள். படைநடுவிலிருக்கின்றவனும் ராஜபுத்திரனும் சத்துருக்களால் நெருங்கமுடியாதவனும் பரதஸ்ரேஷ்டனுமான அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஜனார்த்தனர் பின்வருமாறு கூறலானார்: 'சேனையிலிருந்துகொண்டு கோபத்தினால் நமதுபடையை மிகத்தவிக்கச்செய்பவரும் சிங்கம்போலப்பார்ப்பவரும் முந்நூறுஅசுவமேதயாகங்கள் செய்தவரும் குருகுலத்திற்கு கொடிபோன்றவருமான பீஷ்மர் இதோ இருக்கிறார். இந்தச்சேனைகள் மஹானுபாவரான பீஷ்மரை, மேகங்கள் சூரியனை மறைப்பதுபோல மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. புருஷஸ்ரேஷ்ட! இந்தஸைனியங்களைக்கொன்று பரதஸ்ரேஷ்டரான (பீஷ்மரோடு) போர்புரியவிரும்பு' என்று கூறினார்.

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் துர்க்கையை ஸ்தோத்திரம் செய்தது.)

யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிற கௌரவசேனையைக் கண்டு, வாஸுதேவர், அர்ஜுனனுக்கு ஜயமுண்டாவதின்பொருட்டு (அவனைப்பார்த்து,) 'மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! நீ சுசியாகி யுத்தத்திற்குஎதிர்முகமாக இருந்துகொண்டு பகைவர்கள்தோற்பதற்காகத் துர்க்காஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்' என்றுகூறினார். புத்திமானான வாஸுதேவராலே போரில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன், ரதத்தினின்று இறங்கிக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு துர்க்காதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்யலானான்.

'யோகிகளுடைய கூட்டத்துக்குப் பரமபதத்தை அடைவிக்கிற யோகஸித்தியை உண்டுபண்ணுகிறவளே! பிரம்மஸ்வரூபிணி! மந்தரவனத்தில்வசிப்பவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். தவறுதபிரமசாயமுள்ளவளே! காலசக்தியே! ருத்திரருடையபத்தினியே! கபிலையே! கருமையும் பொன்மையும் கலந்தநிறமுடையவளே! பக்தர்களிடத்தில் மங்களத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றவளே! உனக்கு வந்தனம். காலரூபியா

பிருந்து, மஹாஸம்ஹாரத்தைச் செய்பவளே! உனக்குவந்தனம். காலாந்தகனுடையமனைவியே! 'தைரியமுள்ளவளே! (ஸங்கடத்தினின்று பிராணிகளைக்)கரையேற்றுபவளே! ஸர்வஸௌபாக்ய லக்ஷணமுமுள்ளவளே! உனக்குவந்தனம். காத்யாயனியே! மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவளே! குரூரமானவளே! சிறந்த ஜயத்தைக்கொடுப்பவளே! ஜயஸ்வரூபிணி. மயில்தோகைகளைக் கொடியாகக் கொண்டவளே! பலவித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளே! மிகக்கொடிய சூலத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டவளே! கத்தி கேடகங்களைத் தரித்தவளே! கோபாலர்களுக்குத்தலைவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணருடைய இளைய ஸஹோதரியே! (எல்லோருக்கும்) மூத்தவளே! நந்தகோப குலத்தில் பிறந்தவளே! மஹிஷாஸுரனுடைய ரத்தத்தில் எப்பொழுதும் பிரீதியுள்ளவளே! குசிககுலத்தில் பிறந்தவளே! மஞ்சளாடையைத் தரிப்பவளே! [1] சிறந்த புன்னகையுள்ளவளே! சக்கரம்போல் (வட்டமான) முகமுள்ளவளே! போரில்விருப்பமுள்ளவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். உமையே! சகம்பரருடைய புத்திரியே! [2] மஹேஸ்வரஸ்வரூபிணி! வாஸுதேவஸ்வரூபிணி! கைடபனைநாசஞ்செய்தவளே! மஞ்சள்நிறமுடைய கண்களையுடையவளே! பற்பல ரூபங்களுள்ள கண்களையுடையவளே! அதிகமான தூம்ரவர்ணமுடைய கண்களையுடையவளே! உனக்கு நமஸ்காரம். வேதத்தினால் புகழப்பட்டவளே! மகா புண்யஸ்வரூபியாயிருப்பவளே! யாக கார்யம் பிராம்மணர் முதலானவர்களுக்கு நன்மைசெய்பவளே! அதீதவிஷயங்களை அறிந்தவளே! ஜம்பூத்வீபத்தைச் சேர்ந்த ராஜதானிகளிலுள்ள தேவாலயங்களில் நித்யமாக ஸாந்நித்யம் செய்பவளே! வித்தைகளுள் நீ பிரம்மவித்தை; பிராணிகளுக்கு மகா நித்திரை. ஸுப்ரம ண்யருடையதாயே! பகவதி! துர்க்கையே! காட்டில் வஸிப்பவளே! நீ ஸ்வாஹாகாரமென்றும் ஸ்வதையென்றும் கலையென்றும் காஷ்டையென்றும் ஸரஸ்வதியென்றும் வேதமாதாவான ஸாவித்திரியென்றும் வேதாந்தத்தில் சொல்லப்படுகிறாய். மகாதேவி! பரிசுத்தமான மனத்தினால் நீ ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாய். உனது அனுக்கிரஹத்தினாலே போர்க்களத்தில் எப்பொழுதும் எனக்கு ஜயமுண்டாகவேண்டும். காடுகளிலும் பயங்கரமான துர்க்கங்களிலும் பக்தர்களுடைய் கிருகங்களிலும் பாதாளத்திலும் நித்தியம் வாஸஞ்செய்கிறாய். யுத்தத்தில் அஸுரர்களை ஜயிக்கிறாய். நீ

---

1 'அட்டஹாஸே' என்பது மூலம். 2 'ஶ்வேதே' என்பது மூலம்.
ஸம்ஹாரம் செய்பவள் என்பது கருத்து.

[1] ஜம்பனி; [2] மோஹினி; மாயை; [3] ஹ்ரீ; ஸ்ரீ; காந்தியுள்ள ஸந்தியை; அவ்வாறே மாதாவான ஸாவித்திரி; துஷ்டி; புஷ்டி; தைர்யம; சந்திரனையும் ஸூர்யனையும் விருத்திபண்ணுமபடியான காந்தி; ஐசுவரியமுடையவர்களுடைய ஸமபத்து; நீ [4] யுத்தத்தில ஸித்தர்களாலும்-சாரணர்களாலும பார்க்கப்படுகிறாய்' என்றான்.

பிறகு, பார்த்தனுடைய பக்தியை அறிந்து மனிதர்களிடத்தில அன்புள்ள (துர்க்கா தேவியானவள்) ஆகாயத்தை அடைந்து கோவிந்தருக்கெதிரில நின்றுகொண்டு, 'பாண்டவ! சிறிது காலத்திற்குள்ளாகவே பகைவர்களை ஜயிப்பாய். (பகைவர்களால) அவமதிக்கமுடியாதவனே! நீ நாராயணரை ஸகாயமாகககொண்ட நரனாயிருக்கிறாய். நீ போரில பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவன். வஜ்ரதரனான இந்திரனாலும ஜயிக்க முடியாதவன்' என்று சொன்னாள். வரங்களைக்கொடுக்கின்ற தேவியானவள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு க்ஷணத்திற்குள் மறைந்தாள். குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன வரத்தைப பெற்று விஜயம் தனக்கெனறே எண்ணினான். பிறகு, பார்த்தன் மிகவும மனத்துக்கிசைந்த ரதத்தின்மீது ஏறினான். கிருஷ்ணனும அர்ஜுனனும ஒரு ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு திவ்யமான சங்கங்களை முழக்கினார்கள். எந்த மனிதன காலையில எழுந்து இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப படிப்பனோ அவனுக்கு எப்பொழுதும யக்ஷர்களிடத்தினின்றும ராக்ஷஸர்களிடத்தினின்றும் பிசாசங்களிடமிருந்தும் பயமுண்டாகாது; அவனுக்குப் பகைவர்களுமில்லை; ஸர்ப்பமுதலான விஷப்பற்களுள்ள பிராணிகளிடத்தினின்றும பயமில்லை; ராஜகுலத்தினின்றும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாது. (அவன்) விவாதத்தில ஜயமடைவான். சிறையில அடைபட்டவன் சிறையினின்றும் விடுபடுவான; கஷ்டத்தை அவசியம தாண்டுவான்; திருடர்களால் விடப்படுவான; யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுவான்; விசேஷமான ஐசுவரியத்தைப் பெறுவான்; ஆரோக்யத்தோடும பலத்தோடுமகூடி நூறுவருஷங்கள ஜீவித்திருப்பான். புத்திமானனவ்யாஸருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே என்னால இது காணப்பட்டது. துராத்மாக்களான உமது புத்திரர்கள் அனைவரும் கோபத்திற்கு வசப்பட்டவர்களாகி இவ்விருவரையும அஜ்ஞானத்தினாலே நரநாராயண ரிஷிகள என்று அறியவில்லை. உமது புத்திரர்கள காலபாசத்தால் கட்டப்பட்டுவிட்டார்கள். வ்யாஸரும் நாரதரும கண்

---

1 ஆலஸ்யம். 2 நித்ரை. 3 லஜ்ஜை. 4 'ஸமாதியில்' என்பது பழைய உரை.

வரும் குற்றமற்ற பலராமரும், ஸமயத்திற்கு உசிதமான இந்த வார்த்தையைச் (சொல்லி) உமது புத்திரனைத் தடுத்தார்கள். அவன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எந்தவிடத்தில் தர்மம் இருக்கின்றதோ அந்தவிடத்தில் தேஜஸ்ஸும் காந்தியும் ஹ்ரீயும் ஸ்ரீயும் புத்தியும் இருக்கின்றன. எந்த இடத்தில் தர்மம் இருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர் இருக்கிறார். எங்கு க்ருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம் இருக்கிறது'' என்று கூறினன்.

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் இரண்டுபடைகளுக்கும் நேர்ந்த அபிவிருத்தியை வர்ணித்தது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! எவர்களுடைய போர்வீரர்கள் அந்தப் போர்க்களத்தில் மிக்க உத்ஸாகமுடையவர்களாக எதிரில் நின்று போர்புரிந்தார்கள்? எவர்கள் அதிக ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தை உடையவர்களானார்கள்? எவர்கள் தீனர்களாக மனத்தை இழந்தார்கள்? மனத்தை நடுக்கமுறச்செய்கின்ற அந்த யுத்தத்தில் என்னைச் சேர்ந்தவர்களா, அல்லது பாண்டவர்களா, எவர்கள் முந்தி அம்புகளைத் தொடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! அதை எனக்குச் சொல்வாயாக. எவனுடைய சேனைக்கூட்டத்தில் பூமாலைகளிலிருந்து (நல்ல) வாசனை தோன்றியது? (பகைவர்களுக்கு) எதிராகக் கர்ஜிக்கின்ற எந்த யுத்தவீரர்களுக்குக் காற்று வலமாக வீசியது?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"அந்த இடத்தில் இரண்டு சேனைகளிலுள்ள யுத்தவீரர்களும் அப்பொழுது ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பூமாலைகள் இருதிறத்திலும் ஸமமாக இருந்தன. இரண்டு பக்கங்களிலும் நல்ல வாஸனைகள் தோன்றின. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஒன்று சேர்ந்தும் அணிவகுக்கப்பட்டும் (சத்துருப்படையின்) சேர்க்கையால் நன்றாக விருத்தி அடைந்துமிருக்கிற சேனைகளுக்கு மிகப்பெரிய கைகலந்த யுத்தம் உண்டாகியது. ஒருவரையொருவர் (பார்த்துக்) கர்ஜிக்கின்ற சூரர்களான போர்வீரர்களுடைய சங்கவாத்யத்தின் ஒலியுடனும் பேரீவாத்யத்தின் ஒலியுடனும் கலந்து நெருங்கிய (நான்குவித) வாத்திய கோஷமும் மிகுதியாக ஒலித்தது. வேந்தரே! பரதர்களிற் சிறந்தவரே! இரண்டு சேனைகளிலும், ஒருவரையொருவர் பார்க்கிற யுத்தவீரர்களுக்கும் கர்ஜிக்கிற யானைகளுக்கும் ஸந்தோஷமடைகிற மற்றச்சேனைகளுக்கும் கைகலந்த யுத்தம் நேர்ந்தது" என்று கூறினான்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:.

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

முதலாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனவிஷாதயோகம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தர்மத்திற்கு இருப்பிடமான குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தம்செய்யும் எண்ணத்துடன் ஒருங்குசேர்ந்தவர்களான நம்மவர்களும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தனர்?" என்று கேட்டனன்.

ஸஞ்சயன், "துர்யோதனராஜன் அப்பொழுது அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டவசேனையைக் கண்ணுற்று ஆசாரியரை அடுத்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானன்.

'ஆசார்யரே! புத்திசாலியும் தேவரீருடைய சிஷ்யனுமான த்ருபதராஜபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டுபுத்ரர்களுடைய பெரிதான இந்தச்சேனையைப்பாரும். இதில் சூரர்களும் சிறந்த வில்லையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான யுயுதானன், விராடன், மஹாரதனான த்ருபதன், த்ருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீரனான காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், புருஷஸ்ரேஷ்டனான சைப்யன், சிறந்த சக்தியுள்ள யுதாமன்யு, பராக்ரமசாலியான உத்தமௌஜஸ், ஸுபத்ராபுத்ரனான அபிமன்யு, த்ரௌபதியின் மைந்தர்கள் இவர்கள் அனைவருமே மஹாரதர்களாயிருக்கின்றனர். பிராம்மணோத்தமரே! நம்மில் சிறப்புற்றவர்களான என்சேனைத்தலைவர்கள் எவர்களோ அவர்களை நீர் தெரிந்துகொள்ளுதற்காக அவர்களை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். தேவரீரும் பீஷ்மரும் கர்ணனும் யுத்தத்தில் ஜயசாலியான க்ருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் விகர்ணனும் 1 ஸோமதத்தகுமாரனான பூரிஸ்ரவஸும் மற்றும் பலசூரர்களும் எனக்காக

1 'ஜயத்ரத:' என்பது வேறுபாடம்.

உயிரைவிடத் துணிந்திருக்கிறீர்கள். எல்லோரும் பற்பலசஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பவர்கள்; யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள். பீஷ்மராலே காக்கப்பட்ட இந்நமது சேனை போதுமானதன்று. பீமனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அவர்களுடைய சேனையோவெனில் போதுமானது. நீங்கள் அனைவருமே எல்லாவழிகளிலும் அவரவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தானங்களை அவரவர்கள் விட்டுவிலகாமலிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே காப்பாற்றக்கடவீர்கள்' என்றான்.

கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹரும் பராக்ரமசாலியுமான பீஷ்மர், அந்தத் துரியோதனனுக்கு உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்து சங்கத்தையும் ஊதினார். பிறகு, சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும் துந்துபிகளும் கொம்புகளும் விரைவாக முழக்கப்பட்டன. அந்தஒலியானது எங்கும் நிரம்பியது. பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்ததேரின்மீதிருந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் திவ்யசங்கங்களை முழக்கினார்கள். பாஞ்சஜன்யத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் தேவதத்தத்தைத் தனஞ்சயனும் பௌண்ட்ரம் என்னும் மஹாசங்கத்தைப் பிறர்பயப்படும்படியான செய்கையுள்ள விருகோதரனும் அநந்தவிஜயமென்னும் சங்கத்தைக் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரமஹாராஜரும் ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்னும் சங்கங்களை நகுலஸஹதேவர்களும் ஊதினார்கள். ராஜரே! சிறந்த வில்லாளியான காசிதேசத்தரசன், மஹாரதனான சிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடன், பகைவர்களால் வெல்லுதற்கு அரிய ஸாத்யகி, த்ருபதன், த்ரௌபதிகுமாரர்கள், மிக்கபுஜபலமுள்ள ஸுபத்திரையின் குமாரனான அபிமன்யு ஆகிய அனைவரும் தனித்தனியாகச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். எங்கும்பரவின அந்தஒலியானது ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களுடைய ஹ்ருதயங்களைப் பிளந்தது. ராஜரே! பிறகு, வானரக்கொடியுடையவனான அர்ஜுனன், ஸன்னத்தர்களாக நிற்கிற உமது புத்திரர்களைக் கண்டு சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் ஸமயம் நேர்ந்தவுடன் வில்லைக் கையிலெடுத்து ஹ்ருஷீகேசரைநோக்கி அப்பொழுது இந்த வாக்கியத்தைக் கூறலானான்.

'அச்சுதரே! யுத்தஞ்செய்யவிருப்பமுற்றவர்களாக நிற்கின்ற இவர்களை நான் பார்க்கும்வரையில் இரண்டுசேனைக்கும் இடையில் என்னுடையரதத்தை நிறுத்தும். இந்த யுத்தத்தொடக்கத்திலெவர்களோடுகூட என்னால் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கது? கெட்டபுத்தியையுடையவனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுமான துர்யோதனனுக்கு யுத்தத்தில்

பிரியத்தைச்செய்ய விருப்பங்கொண்டு இவ்விடத்தில் யுத்தஞ்செய்ய வந்திருக்கின்றவர்களை யான பார்க்கிறேன்' என்று கூறினன்.

பாரதரே! [1]குடாகேசனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஹ்ருஷீகேசர், இரண்டு சேனைகளினடுவில் பீஷ்மருக்கும் துரோணருக்கும் எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில் உத்தமமான ரதத்தை நிறுத்தி, 'பார்த்த! கூடியிருக்கிற இந்தக்கௌரவர்களைப்பார்' என்றுசொன்னார்.

பிறகு, பார்த்தன் அந்தப்போர்க்களத்தில் இரண்டுசேனைகளி லும் இருக்கிற தகப்பன்மார்களையும் பிதாமஹர்களையும் ஆசாரியர்களையும் மாதுலர்களையும் ஸஹோதரர்களையும் புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் ஸ்நேகிதர்களையும் மாமனார்களையும் ஸுஹ்ருத்துக்களையும் கண்டான். அந்த அர்ஜுனன், நிற்கிற அந்த எல்லாப்பந்துக்களையும் பார்த்துப் பெருங்கருணைமேலிட்டுத் துயரத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லலானன்.

'கிருஷ்ண! யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தப் பந்துக்களைப்பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோர்வடைகின்றன. வாயும்வரட்சியை அடைகிறது. என்சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சமுமுண்டாகின்றன. காண்டீவம் கையினின்று நழுவுகிறது. தோலும் நாற்புறத்திலும் எரிகிறது. நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். என்மனம் சுழலுகிறது. கேசவரே! விபரீதமான நிமித்தங்களையும் காண்கிறேன். யுத்தத்தில் ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று (அடையும்) நன்மையை நான் காணவில்லை. கிருஷ்ண! விஜயத்தையாவது ராஜ்யத்தையாவது ஸுகங்களையாவது நான் விரும்பவில்லை. கோவிந்தரே! எங்களுக்கு ராஜ்யத்தால் யாதுபயன்? போகங்களாலாவது பிழைத்திருப்பதினாலாவது யாதுபயன்? எவர்களுக்காக ராஜ்யமும் போகங்களும் ஸுகங்களும் எங்களால் விரும்பப்பட்டனவோ அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்கள், தகப்பன்மார்கள், பிள்ளைகள், பிதாமஹர்கள், மாதுலர்கள், மாமனார்கள், பேரன்மார்கள், மைத்துனர்கள், ஸம்பந்திகள் ஆகிய இவர்கள் உயிரையும் தனங்களையுமிழந்து (இதோ) யுத்தகளத்தில் நிற்கின்றனர். மதுஸூதனரே! (என்னைக்) கொல்லுகிறவர்களாயிருந்தாலும் இவர்களை, மூவுலகங்களின் ஆட்சியின்நிமித்தமாகவும் கொல்லவிரும்பமாட்டேன்; பூமிநிமித்தமாக யான் கொல்ல விரும்புவேனா? ஜனார்த்தனரே! தார்த்தராஷ்டிரர்களைக்கொன்று எங்களுக்கு என்ன உவகைஉண்டாகப்போகிறது? [2]ஆததாயிகளான இவர்

1 சுருண்டமயிருடையவன் அல்லது சோம்பலில்லாதவன்.

2 விராடபர்வம் 175-பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

களைக்கொன்றால் எங்களைப் பாதகமே வந்தணுகும். ஆதலால், பந்துக்களுடன்கூடின தார்த்தராஷ்டிரர்களை நாம் கொல்லுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களல்லோம். மாதவரே! ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று எவ்வாறு ஸுகமுடையவர்களாவோம்? ஜனார்த்தனரே! பேராசையினால்கெடுக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களான இவர்கள் குலத்தினுடைய அழிவினால் விளையுங்கெடுதியையும் மித்திரத்துரோகத்தினால் விளையும்பாதகத்தையும் அறிந்துகொள்ளாமலிருந்தாலும், குலநாசத்தால் உண்டாகக்கூடிய தோஷத்தை நன்றாகஅறிந்திருக்கின்ற எங்களால் இந்தப்பாவத்தினின்று எங்களைவிலக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு எப்படித் தெரிந்துகொள்ளாமல் போகக்கூடும்? குலநாசமடைந்தால் நிலைபெற்றவைகளானகுலதர்மங்கள் அழிகின்றன. தர்மம் அழிந்தால் நிச்சயமாகவே குலமனைத்தையும் அதர்மம் கவர்ந்துகொள்ளுகிறது. கிருஷ்ண! அதர்மம் தலையெடுத்தால் குலஸ்திரீகள் கெட்டுப்போகிறார்கள். விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! மாதர்கள் கற்பழிந்தால் ஒருஜாதியோடு மற்றொருஜாதி கலந்துபோகிறது. ஸாங்கர்யமானது, குலத்தை நாசஞ்செய்தவர்களுக்கும் அக்குலத்திற்கும் நரகத்தின்பொருட்டே ஆகிறது. இவர்களுடையபித்ருக்கள் பிண்டக்கிரியைகளையும் உதகக்கிரியைகளையும் இழந்தவர்களாக (நரகத்தில்) விழுகிறார்கள். வர்ணஸாங்கர்யத்தைஉண்டுபண்ணுகிற குலத்தைக் கெடுத்த பாவிகளுடைய இந்தத்தோஷங்களாலே நிலைபெற்றவைகளான ஜாதிதர்மங்களும் குலதர்மங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. ஜனார்த்தனரே! குலதர்மங்களைஇழந்த மனிதர்களுக்கு நரகத்தில் எப்பொழுதும் ஸ்திரமானவாஸமானது உண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் ராஜ்யஸுகத்திலுள்ளபேராவலால் ஸ்வஜனங்களைக்கொல்லுவதற்கு முயன்றதால் பெரிதானபாதகத்தைச்செய்வதற்கு முயற்சி செய்துவிட்டோம். அந்தோ! கஷ்டம்! ஆயுதங்களைக் கையில்கொண்டவர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்கள், போர்க்களத்தில் எதிர்க்காதவனும் ஆயுதங்களையிழந்தவனுமான என்னைக் கொல்வார்களாகில் அது எனக்கு மிக்க நன்மையைப்பயப்பதாகும்' என்று சொன்னான்.

அர்ஜுனன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சோகத்தினால் மனம் பதைத்து அம்பையும்வில்லையும் கீழே எறிந்துவிட்டுப் போர்க்களத்தில் ரதத்தின்மத்தியில் உட்கார்ந்தான்.

இருபத்தாறாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

(ஸாங்கியயோகம்.)

அவ்வாறு கருணையினால் கவரப்பட்டவனும் நீர்நிரம்பிக் கலக்கமுற்ற கண்களையுடையவனும் துக்கிக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனை நோக்கி மதுஸூதனர் இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைக்கலானார்.

" 'ஓ! அர்ஜுன! அஜ்ஞானிகளாலடையத்தக்கதும் பரலோகத்துக்குக் கெடுதியைவிளைவிக்கக்கூடியதும் அபகீர்த்தியை உண்டுபண்ணக் கூடியதுமான இத்தகையசோகமானது அகாலத்தில் யாதுகாரணத்தால் உன்னை வந்து அணுகியது? ஓ! பார்த்த! நீ பயத்தை அடையாதே. இது உன்னிடத்தில் தகாதது. பகைவர்களைவாட்டுபவனே! மிக்க இழிவான மனத்திலுள்ள அதைரியத்தைவிட்டு எழுந்திரு' என்றார்.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான்: 'ஓ! மதுஸூதனரே! பகைவர்களை அழிப்பவரே! நான் பூஜிக்கத்தக்கவர்களான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் யுத்தத்தில் பாணங்களால் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிவேன்? மஹாமகிமைதங்கியவர்களான ஆசாரியர்களைக் கொல்லாமல் இவ்வுலகில் பிச்சையெடுத்தேனும் உண்பது மேன்மையானது. பொருள்விருப்பமுள்ள ஆசார்யர்களைக்கொன்று இவ்வுலகத்திலேயே ரக்தங்களால் நனைக்கப்பட்டிருக்கிற போகங்களை(எவ்வாறு)புஜிப்பேன்? (நாம் தார்த்தராஷ்டிரர்களை) ஜயிப்போமா? அல்லது (தார்த்தராஷ்டிரர்கள்தாம்) நம்மை ஜயிப்பார்களா? இவ்விரண்டினுள் எது நமக்குச் சிறந்ததோ அதை நாம் அறியோம். எவர்களைக்கொன்று நாம் பிழைத்திருப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களாகமாட்டோமோ அந்தத் துர்யோதனாதிகளே எதிரில் நிற்கிறார்கள். [1] கார்ப்பண்யத்தினாலும் தோஷத்தினாலும் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனான நான் தர்மத்தில் மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையவனாகித் தேவ

1 செய்யவேண்டியதை அறியாமையாலும் சோகத்தைப்போக்கக் கூடிய உபாயமில்லாமையாலும் உண்டாயிருக்கிற தீனத்தன்மை.

ரீரை வினவுகிறேன். எது நிச்சயமாக நன்மைவிளைவிக்கிறதாகுமோ அதை, எனக்குத் தேவரீர் உபதேசிக்கவேண்டும். யான் உமக்குச் சிஷ்யன். உம்மைச் சரணமடைந்திருக்கிற என்னைக் கட்டளையிடும். புவியில் பகைவரற்றதும் ஐசுவரியத்தினால் நிரம்பியதுமான ராஜ்யத்தையும் தேவர்களுக்கு அதிபதியாக இருப்பதையும் அடைந்தாலும் இந்திரியங்களுக்கு அதிகவரட்சியையுண்டுபண்ணுகிற என்னுடைய துக்கத்தை எது விலக்குமோ அதை யான் காணவில்லை' என்றான்.

பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனான குடாகேசன், ஹ்ருஷீகேசரைப்பார்த்து இவ்விதம் சொல்லி (மறுபடியும்) அவரைநோக்கி, 'யான போர்புரியப்போவதில்லை' என்று சொல்லி மௌனியாயிருந்துவிட்டான். பாரதரே! ஹ்ருஷீகேசர், இரண்டு சேனைகளினுடையமத்தியிலும் துக்கமடைந்திருக்கிற அந்த அர்ஜுனனை நோக்கி, நகைத்துக்கொண்டு பின்வரும் வசனத்தை உரைக்கலானார்.

'துக்கிக்கத்தகாதவர்களைக் குறித்து நீ துக்கிக்கிறாய். (தேகாத்மஸ்வபாவவிஷயமான) ஞானவாதங்களையும் பேசுகிறாய். [1] உயிரில்லாதவற்றைப்பற்றியும் [2] உயிருள்ளவற்றைப்பற்றியும் அறிஞர்கள் துக்கிக்கமாட்டார்கள். நான் ஒரு காலத்திலாவது இல்லாமலிருக்கவேயில்லை. நீயும் இல்லாமலிருக்கவில்லை. இந்த அரசர்களும் இருக்கவில்லையென்பதில்லை. நாம் எல்லோரும் இதற்குப்பிற்காலத்திலும் இல்லாமலிருக்கப்போகிறதில்லை. ஜீவாத்மாவுக்கு இந்தத் தேகத்தில் கௌமாரமும் யௌவனமும் மூப்பும் எவ்விதம் ஸம்பவிக்கின்றனவோ அவ்வாறே வேறுதேகத்தையடைதல் ஏற்படுகிறது. ஞானியானவன் அந்த விஷயத்தில் மயங்குகிறதில்லை. குந்திபுத்திர! விஷயேந்திரியஸம்பந்தங்கள் சீதம், உஷ்ணம், ஸுகம், துக்கம் இவைகளைக் கொடுக்கின்றவைகளாகவும் வருதல்போதலுள்ளவைகளாகவும் அநித்யங்களாகவுமிருக்கின்றன. பாரத! அவைகளை நீ பொறுத்துக்கொள். புருஷஶ்ரேஷ்டனே! ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகக்கருதுகிற விவேகமுள்ள எந்தப்புருஷனை இவைகள் துன்பப்படுத்தாவோ அவன் மோக்ஷத்தை அடைவதற்குத் தகுதியுள்ளவன். அஸத்தானவஸ்துவுக்கு நிலையும் ஸத்தானவஸ்துவுக்கு அழிவுமில்லை. இவ்விரண்டினுடையதத்வத்தையும் அறிந்தவர்களால் நிர்ணயம் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. இஃதனைத்தும் எதனால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை அழிவற்றதாக அறி. அழிவற்ற இதற்கு அழிவை யாரும் செய்யமுடியாது. எக்காலத்திலுமிருப்பவனும் நாசமற்றவ

1 தேகங்கள். 2 ஆத்மாக்கள்.

னும அழியததகாதவனுமாயிருககிற சரீரியினுடைய இநதத் தேகங்கள் முடிவை உடையவைகளாகச சொலலபபட்டிருககின்றன. பாரதனே! ஆதலால், யுததமசெயவாயாக. எவன இவனைக கொலலுகிறவனுக அறிகிருனே, எவன் இவனைக கொல்லபபட்டவனுக அறிகிருனே அவவிருவரும அறிநதவாகளல்லா. இவன (ஒருவனைக) கொலலுகிறதுமில்லை; (வேருருவனுல்) கொலலபபடுகிறதுமிலலை. இவன பிறககிறதுமிலலை; இறககிறதுமிலலை; ஒருஸமயததில் உண்டாகி மறுபடி உணடாகப்போகிறதில்லை என்பதுமிலலை. இவன் பிறப்பறறவன. அழிவிலலாதவன்; எபபொழுதுமிருப்பவன்; முன்னேன். தேகமானது கொலலபபட்டாலும (இவன்) கொலலபபடுகிறதிலலை. பாாதத! எவன் இவனை நாசமறறவனென்றும பிறபபறறவனெனறும குறைவறறவனெனறும நிததியனுயிருபபவனெனறும அறிகிருனே அநதபபுருஷன் எவனை எபபடி கொல்லசசெய்கிருன்? யாரைக் கொல்லுகிருன? ஒருமனிதன் எவவாறு பழையதுணிகளைவிட்டுவிட்டு வேறுபுதிய வஸ்திரங்களை எடுததுககொள்கிருனே அவ்வாறே ஜீவன் பழைய சரீரங்களைவிட்டு வேறு புதியசரீரங்களை அடைகிருன். இவனை ஆயுதங்கள வெட்டுகிறதில்லை. இவனை நெருபபும எரிககிறதில்லை; இவனை ஜலமும நனைககிறதில்லை; காறறும் உலாததுகிறதிலலை. இவன் வெட்டப்படததககவனுமலலன; இவன எரிக்கபபடததககவனுமல்லன்; நனைககபபடததககவனுமலலன; உலாததப்படததககவனுமல்லன்; எப்பொழுதுமேஇருபபவன்; எல்லாஇடததிலும் வியாபித்தவன; ஸ்திரமான ஸ்வபாவமுள்ளவன்; அசைவற்றவன்; அநாதியாயிருப்பவன். இவன் அவ்யக்தனென்றும், இவவிதமான ஸ்வபாவமுள்ளவனென்று சிந்திக்கத்தகாதவனென்றும, வேறுபாட்டை அடைவிக்கததகாதவனென்றும் சொலலபபடுகிருன. ஆதலால்,இவனை இவவிதமாக அறிநது நீ துயரப்படாமலிருக்கவேண்டும. [1] அப்படியன்றி இநதஆதமாவை எபபொழுதும பிறப்பவனென்ருவது எபபொழுதும இறபபவனென்ருவது நினைக்கிருயா? மிக்கபாகுபலமுளளவனே! அவவிதமிருநதாலும நீ இவவாறு துககிககததக்கவனல்லை. பிறநதவனுக்கு மரணம நிசசயம. இறநதவனுக்கும பிறபபு நிச்சயம. ஆதலால், விலக்ககக்கூடாதவிஷயததில் நீ துககிததல் தகாது. பாரத! பூதங்களஅறியபபடாத முநதியநிலைமையையுடையவைகளாகவும் பிரகாசமான நடுநிலைமையையுடையவைகளாகவும அறியப்படாத நாசத்தையுடையவைகளாகவும இருககின்றன. அநதவிஷயத்தில் எனனவியஸனம? ஆச

1 'எப்பொழுதும்பிறப்பதும் எப்பொழுதும் இறப்பதுமான சரீரத்தையே இந்த ஆத்மாவென்று எண்ணுகிருயா?' என்றும் கொள்ளலாம்.

சரியம்போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவை (அனேகமனிதர்களுள்) ஒரு வன் பார்க்கிறான். அவ்வாறே, ஒருவன் ஆச்சர்யம்போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவைப்பற்றி (ப்பிறருக்குச்) சொல்லுகிறான். ஆச்சரியம் போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவை ஒருவன் காதினால் கேட்கிறான். கேட்டும் பார்த்தும் சொல்லியும் ஒருவனாவது உள்ளபடி ஆத்மாவை அறிகிறதில்லை. பாரத! எல்லாப்பிராணிகளுடைய தேகமும் கொல்லப்பட்டாலும் இந்த ஆத்மாவானவன் எப்பொழுதுமே கொல்லப்படத்தகாதவன். ஆதலால், எல்லாப்பிராணிகளைக்குறித்தும் நீ துக்கப்படலாகாது. மேலும்,நீ உனக்கு உரிய தர்மத்தைப்பார்த்து நடுங்குவதற்குத்தகுந்தவனல்லை. தர்மத்தைவிட்டு விலகாமலிருக்கின்ற யுத்தத்தைத்தவிர க்ஷத்ரியனுக்கு வேறுவிதமான ஶ்ரேயஸ் கிடையாது. பார்த்த! தற்செயலாக நேர்ந்திருக்கிறதும் திறக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வர்க்க வாயிலுமான இவ்விதயுத்தத்தைப் புண்யவான்களான க்ஷத்ரியர்கள் அடைகிறார்கள். மேலும், நீ நியாயமான இந்த யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில் அதனால் ஸ்வதர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் இழந்து பாவத்தையும் அடைவாய். மனிதர்கள் அழிவற்றதான உன்னுடைய அபகீர்த்தியையும் சொல்லுவார்கள். கௌரவமுள்ளவனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைக்காட்டிலும் அதிகரித்ததாகிறது. முன்பு எந்த மஹாரதர்களுக்கு நீ மதிக்கப்பட்டவனாயிருந்து (இப்பொழுது யுத்தம் செய்யாமலொழிவதினால்) லாகவத்தை அடையப்போகிறாயோ அவர்கள் உன்னைப் பயத்தினால் யுத்தத்தினின்று பின்னிடைந்தவனென்று எண்ணுவார்கள். உன்னுடைய பகைவர்கள் உன்னுடைய வல்லமையை நிந்தித்துப் பலவிதமான சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளையும் சொல்வார்கள். அதைக்காட்டிலும் அதிகமான துக்கம் என்ன இருக்கிறது? குந்திபுத்ர! நீ கொல்லப்பட்டால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய்; ஜயித்தால் பூமியை அனுபவிப்பாய். ஆதலால், நிச்சயமுள்ளவனாகிப் போர் புரிவதற்கு எழுந்திரு. ஸுகதுக்கங்களையும் லாபாலாபங்களையும் ஜயாபஜயங்களையும் ஸமமாக எண்ணிப் பிறகு யுத்தம்செய்யத் தொடங்கு. இவ்வாறு செய்தால் பாவத்தை அடையமாட்டாய். பார்த்த [1]ஸாங்கியத்தில் இந்தப்புத்தியானது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. எந்தப் புத்தியுடன் நீ கர்மபந்தத்தை நீக்குவாயோ அவ்வித யோகவிஷயமான இந்தப்புத்தியைக் கேள். ●இந்தக் கர்மயோகத்தில் ஆரம்பித்த காரியத்திற்கு அழிவில்லை; (தொடங்கி நடுவில்விட்டாலும்) ஒருதோஷமு

1 (சங்கரபாஷ்யம்) பரமார்த்தவஸ்து விவேகவிஷயம். (ராமானுஜ பாஷ்யம்) புத்தியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆத்மதத்வம்.

மில்லை. இந்தக்காம்யோகரூபமான தாமதத்தினுடைய அம்சமானது சிறிது செய்யப்பட்டாலும் பெரிய பயத்தினின்றும் காக்கிறது. குருநந்தன! இந்தக்காம்யோகத்தில் நிச்சயஸ்வபாவமுள்ள புத்தியானது ஒன்றே. நிச்சயஸ்வபாவமில்லாதவர்களுடைய புத்திகள் பற்பல பிரிவுள்ளவைகளாகவும் முடிவற்றவைகளாகவும் இருக்கின்றன. பார்த்த! ஸ்வர்க்காதிலோகஸுகங்களையே காம்யபலனாகக் கூறுகின்ற வேதவாதங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்களும் (அவற்றைத்தவிர) வேறு இல்லை என்று சொல்லுகிறவர்களும் காமத்தில் அழுந்தின மனத்தையுடையவர்களும் ஸ்வர்க்கமே மேலானதென்கிற கொள்கையுள்ளவர்களுமான எந்த அவிவேகிகள் போகங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையும் அடைவதற்கு ஸாதனமாகப் பிறப்பையும் கர்மங்களையும் கர்மபலன்களையும் கொடுக்கின்றதும் அநேககர்மபேதங்களால் மிகுதியாயிருக்கின்றதும் [1]புஷ்பங்களோடுமாத்திரம்கூடியதுமான இப்படிப்பட்ட எந்த வார்த்தையைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்தவார்த்தையினால் அபஹரிக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களும் போகங்களிலும் ஐஶ்வர்யங்களிலும் விசேஷப்பற்றுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றவர்களுக்கு நிச்சயஸ்வரூபமான புத்தியானது மனத்தில் உண்டாகவே மாட்டாது. அர்ஜுன! வேதங்கள் முக்குணங்களைப்பற்றியவை. நீ முக்குணங்களை இழந்தவனும் (ஸுகதுக்கமுதலிய) இரட்டைகளை இழந்தவனும் எப்பொழுதுமே ஸத்வகுணத்தில் நிலைபெற்றவனும் [2]யோக [3]க்ஷேமங்களற்றவனும் ஆத்மவானும் ஆகக்கடவாய். எல்லாப்பக்கத்திலும் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற தடாகத்தில் தாகமுள்ளவனுக்கு எவ்வளவுமட்டிலும் பிரயோஜனமோ அவ்வளவுமாத்திரமே அதனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்படுவதுபோல விசேஷமான ஞானத்தையுடைய பிராம்மணனுக்கு எல்லாவேதங்களிலும் (எது மோக்ஷஸாதனமோ) அவ்வளவு மாத்திரமே எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகிறது. உனக்குக் கர்மத்திலேயே அதிகாரம் இருக்கிறது; ஒருபொழுதும் பலன்களில் அதிகாரமில்லை. கர்மங்களுக்கும் பலன்களுக்கும் நீ ஹேதுவாகாதே. கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதில் உனக்குப் பற்றுதல் வேண்டாம். தனஞ்சய! யோகத்தில் நிலைபெற்றவனாகிப் பற்றுதலைவிட்டு ஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு கர்மங்களைச் செய். (ஸித்தி அஸித்தி இரண்டிலும்) ஸமனாயிருத்தல் யோகம் என்று கூறப்படுகிறது. தனஞ்சய! பயனில் பற்றுதலின்றி ஸமத்வபுத்தியுடன் அனுஷ்டிக்கப்

---

1 பலனில்லாதது என்பது கருத்து. 2 அதிகமாகப் பொருளைத்தேடுதல்.
3 அடையப்பட்ட பொருளைக் குறைவின்றி ரக்ஷித்தல்.

படும் கர்மாவைக்காட்டிலும் (பலாபேக்ஷையுடன் செய்யப்படும்) கர்மாவானது மிக்க இழிவானது. ஆதலால், முற்கூறிய ஸமத்வபுத்தியில் நிலைபெற்றிரு. பலத்தைக்கருதிக் கர்மாவை அனுஷ்டிப்பவர்கள் [1] கிருபணர்களாகிறார்கள். ஸமத்வபுத்தியுள்ளவன் புண்ணியபாவங்களிரண்டையும் இவ்வுலகத்தில்விட்டுவிடுகிறான். ஆதலால், ஸமத்வபுத்தியோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய். காமங்கள் செய்யப்படுங்கால் இந்த ஸமத்வபுத்தியோகமானது மிகுந்தஸாமர்த்தியத்தால் ஸாதிக்கத்தக்கது. ஸமத்வபுத்தியுடையவர்களான ஞானிகள் காமங்களாலுண்டானபயனை ஒழித்துப் பிறவியாகிறபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்களாகித் துன்பமற்றபதத்தை அடைகிறார்களன்றோ? எப்பொழுது உன்னுடையபுத்தியானது மோஹஸ்வரூபமானதோஷத்தைத் தாண்டுமோ அப்பொழுது கேட்கத்தக்கதிலும் கேட்கப்பட்டதிலும் ஒழிவை அடைவாய். அனேக ஆகமங்களைக் கேட்டதினால் [2] விப்ரதிபன்னமும் (ஸ்வயம்) ஏகரூபமுமாயிருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது எப்பொழுது [3] ஸமாதியில் அசைவற்றதாகநிற்குமோ அப்பொழுது யோகத்தை அடைவாய்' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! நிலைத்தபிரஜ்ஞையை அடைந்து ஸமாதியிலிருப்பவனுடையபாஷை எவ்விதமானது? நிலைத்தபிரஜ்ஞையையுடையவன் எப்படி பேசுவான்? எப்படி இருப்பான்? எப்படிநடப்பான்?' என்றுகேட்டனன்.

ஸ்ரீபகவான், 'பார்த்த! ஒருவன் ஆத்மாவினால் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்துஷ்டியுள்ளவனாக எப்பொழுது மனத்தை அடைந்திருக்கின்ற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும்விட்டு ஒழிக்கின்றானோ அப்பொழுது அவன் நிலைபெற்றஞானத்தையுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான். துக்கங்களில் வருந்தாதமனத்தையுடையவனும் ஸுகங்களில் பற்றுதலற்றவனும் ஆசையையும் பயத்தையும் கோபத்தையும் இழந்தவனுமாயிருக்கிற முனியானவன் நிலைத்த பிரஜ்ஞையுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான். எவன் எல்லாவஸ்துவினிடத்திலும் அபிமானமற்றவனும் அந்தஅந்த வேண்டியவை வேண்டாதவைகளை அடைந்தும் விருப்பும் வெறுப்புமற்றவனுமாயிருக்கிறானோ

1 (ரா-ம்) ஸம்ஸாரிகள். 'தீனர்கள்' என்பது பழையவுரை.

2 (ச-ம்) பற்பலவிதமாகப் பிரிந்திருக்கின்ற; (ரா-ம்) ஸகலவஸ்துக்களையுங்காட்டிலும் ஆத்மாவை விஜாதீயமாகவும் நித்யநிரதிசயஸூக்ஷ்மமாகவும் அறிந்த.

3 (ச-ம்) ஆத்மாவினிடத்தில். (ரா-ம்) மனத்தில்.

அவனுக்குப் பிரஜ்ஞை நிலைபெற்றதாகிறது. ஆமையானது தன் அவயவங்களை அடக்கிக்கொள்வதுபோல ஸகலவிஷயங்களினின்றும் அவன் எப்பொழுது தன இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொள்ளுகிருனே அப்பொழுது அவனுடைய பிரஜ்ஞை நிலைபெற்றதாகிறது. விஷயங்களைக் கிரஹிக்காமலிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தினின்று விஷயராகம் நீங்கலாக விஷயங்கள் நிவர்த்திக்கின்றன. இவனுடைய விஷயராகமும் விஷயங்களைக்காட்டிலும் [1] பரமானவஸ்துவைக்கண்டு நிவருத்தி அடைகிறது. குந்திபுத்ர! கலங்கச்செய்யும் தன்மையுள்ள இந்திரியங்கள், (விஷயவிருப்பம் நீங்காமலிருக்கும்போது) என்ன முயற்சிசெய்தாலும், விவேகியான புருஷனுடைய மனத்தையும் பலாத்காரமாக இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றன. அந்த இந்திரியங்களெல்லாவற்றையும் அடக்கி என்னையே பிரதானமாகக்கொண்டு ஸமாதிநிலையுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும். எவனுக்கு இந்திரியங்கள் வசப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் பிரஜ்ஞை நிலைபெற்றதாகிறது. விஷயங்களைச்சிந்திக்கிற மனிதனுக்கு அவைகளில் பற்றுண்டாகிறது. பற்றிலிருந்து ஆசை உண்டாகிறது. ஆசையினின்று குரோதம் உண்டாகிறது. குரோதத்தினின்று அவிவேகம் உண்டாகிறது. அவிவேகத்தினால் ஸ்மிருதிப்ரமசம் உண்டாகிறது. ஸ்மிருதியினுடைய தவறுதலால் புத்தி அழிந்துபோகிறது. புத்தி நாசத்தினால் முழுதும் அழிந்துபோகிருன். ராகத்வேஷங்களினின்று விடுபட்டும் தனக்கு உடன்பட்டுமிருக்கின்ற இந்திரியங்களாலே விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவனாயினும் ஸ்வாதீனமான மனத்தையுடையவன் மனத்தெளிவை அடைகிருன். இந்தப்புருஷனுக்கு மனத்தெளிவு உண்டாகுங்கால் எல்லாத் துக்கங்களுக்கும் நாசமுண்டாகிறது. தெளிந்தமனத்தையுடையவனுக்குப் புத்தியானது சீக்கிரமாக நிலைபெறுகிறது. இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுக்குப் [2] புத்தி உண்டாகிறதில்லை. இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுக்கு ஆத்மபாவனையுமில்லை. ஆத்மபாவனையற்றவனுக்குச் சாந்திஉண்டாகிறதில்லை; [3]சாந்திஅற்றவனுக்கு ஸுகமேது? எந்தமனமானது செல்லுகின்ற இந்திரியங்களை அனுஸரிக்கும்படி (ஒருவனால்) செய்யப்படுகிறதோ அந்தமனமானது, காற்று ஜலத்தில் ஓடத்தைஇழுப்பதுபோலஅவனுடைய விவேகத்தை இழுக்கிறது. மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! ஆதலால், எவனுடைய இந்

1 (ச-ம்) ப்ரம்மம். (ரா-ம்) ஸுகதரமான ஆத்மஸ்வரூபம்.

2 (ச-ம்) ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான புத்தி. (ரா-ம்) விவிக்தாத்மவிஷயமானபுத்தி. 3 விஷயராகம் தணிதல்.

திரியங்களானவை எல்லாவிஷயங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவனுக்குப் பிரஜ்ஞையானது நிலைபெற்றதாகிறது. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எது இரவோ (இரவுபோலப் பிரகாசமற்றதோ) அதில் இந்திரியங்களையடக்கிய யோகியானவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். எதில் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றனவோ அது ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்ற முனிக்கு இரவு (இரவுபோல ப்ரகாசமற்றது) ஆகிறது. நாற்புறங்களிலும் (ஜலத்தினால்) நிரப்பப்பட்டிருக்கிறதும் குறைவுநிறைவின்றி ஒரே நிலைமையிலிருக்கிறதுமான கடலில் (நதிகளுடைய) ஜலம்பிரவேசிக்கிறதுபோல எல்லாக் காமங்களும் எந்தயோகியினிடத்தில் பிரவேசிக்கின்றனவோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான்; விஷயானுபவத்தில் விருப்பமுள்ளவனோ அடையமாட்டான். எந்தப்புருஷன் எல்லாவிஷயங்களையும் விட்டு ஆசையற்றவனும் மமதையற்றவனும் அஹங்காரமற்றவனுமாக ஸஞ்சரிக்கிறானோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான். பார்த்த! இந்த நிலையானது பிரம்மத்தை அடையச்செய்கிறது. இந்தஸ்திதியை அடைந்த புருஷன் மோஹத்தை அடைகிறதில்லை. இந்நிலைமையில் அந்திய காலத்திலும் நிலைபெற்றிருந்து ஆனந்தமயமான பிரம்மத்தை அடைகிறான்' என்றார்.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

மூன்றாவது அத்யாயம்.

(கர்மயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'ஜநார்த்தனரே! கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானமானது சிறந்ததென்பது உமது கொள்கையானால் அப்பொழுது பயங்கரமானகாமத்தில் என்னை ஏன் பிரவ்ருத்திக்கச்செய்கிறீர்? (ஒன்றுக்கொன்று) விரோதம்போலிருக்கிற வாக்கியத்தினாலே என்னுடைய புத்தியை மோஹிக்கச்செய்கிறீர்போலும். நிச்சயமாக எதை அனுஷ்டிப்பதினால் நான் ச்ரேயஸை அடைவேனோ அவ்வொன்றைச்சொல்லும்' என்று கேட்டனன்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்: 'பாபமற்றவனே! இவ்வுலகத்தில் ஸாங்கியயோகாதிகாரிகளுக்கு ஞானயோகத்தினாலும் கர்மயோகிகளுக்குக் கர்மயோகத்தினாலும் ஸித்தி உண்டென்று இரண்டுவிதமான நிஷ்டைகள் என்னால் முன்னமே கூறப்பட்டன. மனிதன் கர்மங்களைத் தொடங்காமலிருப்பதனால் ஞானநிஷ்டையை அடையமாட்டான்; கர்மங்களைவிட்டுவிடுவதனாலேயே ஸித்தியையும் அடையான். ஒருவனாவது ஒருபொழுதும் கர்மங்களைச் செய்யாமல் ஒருக்ஷணங்கூட இருக்கிறதில்லையன்றோ? எல்லோரும் ஸ்வாதீனமற்றவர்களாகப் பிரகிருதிஸம்பந்தத்தினால் உண்டான குணங்களால் கர்மத்தைச்செய்யும்படி ஏவப்படுகிறார்கள். எவன் கர்மேந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டும் மனத்தினால் விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறானோ விவேகமில்லாத அந்தக்கரணத்தையுடைய அவன் பொய்யான ஆசாரமுடையவனென்று கூறப்படுகிறான். அர்ஜுன! எவன் மனத்தினாலே இந்திரியங்களை அடக்கிப் பயனில் ஆசையற்றவனாகிக் கர்மேந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறானோ அவன் சிறந்தவனாகிறான். நீ நியமமாகச்செய்யத்தக்க கர்மத்தைச் செய். கர்மம் செய்யாமலிருப்பதைவிடக் கர்மத்தைச் செய்வது சிரேஷ்டமானது. (அனதிகாரியான நீ எல்லாக்கர்மங்களையும் விட்டு ஞானநிஷ்டையில் பிரவர்த்திப்பாயாகில்) கர்மங்களைவிட்டவனான உனக்குச் சரீரரக்ஷணமும் ஸித்தியாது. குந்திபுத்ர! யஜ்ஞார்த்தமானகர்மத்தைக்காட்டிலும் வேறானகர்மத்தில் பிரவர்த்திக்கின்ற இந்தஜனங்கள் கர்மத்தினால் கட்டப்படுகிறார்கள். (ஆதலால்,) நீ பயனில் ஆசையைவிட்டு யஜ்ஞார்த்தமான கர்மத்தைச் செய். பிரமதேவர், ஆதிகாலத்தில்யஜ்ஞங்களோடுகூடப் பிரஜைகளைப்படைத்து, 'இந்தயஜ்ஞத்தினால் விருத்தி அடையுங்கள். இது உங்களுக்கு இஷ்டமானகாமங்களை நிரப்புகிறதாகட்டும்' என்றுகூறினார். இதனால் தேவர்களை ஆராதியுங்கள். அந்ததேவர்கள் உங்களை விருத்தி அடையச் செய்யட்டும். இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் உபகாரஞ்செய்துகொண்டு சிறந்த நன்மையை அடையப்போகிறீர்கள். யஜ்ஞங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டதேவர்கள் உங்களுக்கு இஷ்டமானபோகங்களைக் கொடுப்பார்கள். அவர்களால்கொடுக்கப்படும் அன்னமுதலியவைகளை அந்ததேவதைகளுக்குக்கொடாமல் எவன் தானே அனுபவிக்கிறானோ அவன் திருடனே. யஜ்ஞஞ்செய்து மிச்சமிருக்கிற அன்னத்தைப் புஜிக்கிறஸாதுக்கள் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறார்கள். எவர்கள் தம்பிரயோஜனத்தின்பொருட்டே அன்னமுதலியவைகளைச்

சமைத்துஉண்கிறார்களோ அந்தப்பாவிகள் பாவத்தையே புஜிக்கிறார்கள். அன்னத்தினின்று பிராணிகள் உண்டாகின்றன. மேகத்தினின்று அன்னம் உண்டாகிறது. யஜ்ஞத்தினால் மேகம் உண்டாகிறது. யஜ்ஞமானது கர்மத்தினால் உண்டாகிறது. கர்மத்தைப் [1]பிரமத்தினிடமிருந்து உண்டானதென்று அறி. பிரம்மமானது [2]அக்ஷரத்தினிடமிருந்து உண்டாகிறது. எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பிரம்மமானது எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. ஆகையால், இவ்விதமாக ஈஸ்வரனால்நடத்தப்பட்டிருக்கிற சக்ரத்தை இவ்வுலகில் எவன் அனுஸரிக்கிறதில்லையோ பாபஸ்வரூபமான ஆயுளையுடையவனும் இந்திரியஸுகங்களில் களிப்பவனுமான அவன் வீணாக ஜீவிக்கிறான். எந்த மனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரீதியுள்ளவனும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவனுமாகிறானோ அவனுக்குச் செய்யத்தக்கது யாதொன்றுமில்லை. (ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்திஅடைந்திருக்கிற) அந்தமனிதனுக்கு இந்த உலகத்தில் செய்யப்பட்டகர்மத்தினால் ஒருவிதமானபிரயோஜனமும் கிடையாது; கர்மங்களைச்செய்யாமையால் யாதொருதோஷமுமில்லை. அவனுக்கு எல்லாபிராணிகளிடத்திலும் பிரயோஜனத்தைக்கருதி ஆஸ்ரயிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால், பயனில்ஆசையற்றவனாக எப்பொழுதும் கர்மாவை நீ நன்றாகச் செய். (ஏனெனில்) பயனில்விருப்பத்தை விட்டுக் கர்மாவை அனுஷ்டிக்கிறபுருஷன் [3]பரத்தை அடைகிறான். ஜனகர்முதலானவர்கள் கர்மயோகத்தினாலேயே ஸித்தியை அடைந்தார்கள். (கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதில் உனக்குப் பற்றுதலில்லாமலிருந்தாலும்) ஜனங்களைத் தர்மங்களில் பிரவ்ருத்திக்கச் செய்வதென்கிற பயனைக்கருதியாவது கர்மாவைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய். நூல்களைக்கற்று அவ்வழியில் நிற்பவன் எந்த எந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறானோ அந்தஅந்தக்காரியத்தையே வேறுமனிதனும் செய்கிறான். அவன் எதைப் பிரமாணமாகக்கொள்கிறானோ அதை உலகமும் அனுஸரிக்கிறது. பார்த்த! எனக்கு மூவுலகங்களிலும் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை; அடையவேண்டியது ஒன்றும் அடையப்படாமலில்லை. (ஆயினும்) கர்மத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கிறேன். ஓ! பார்த்த! யான் எக்காலத்திலாவது ஆலஸ்யமில்லாதவ

---

1 ‘ப்ரம்ம’ என்பதுமூலம். (ச-ம) வேதம்; (ரா-ம்) சரீரம்.

2 (ச-ம்) ப்ரம்மம்; (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

3 (ச-ம்) மோக்ஷத்தை; (ரா-ம்) ஆத்மாவை.

னைக் கர்மத்தில் நிலைபெற்றிராமற்போனால் மனிதர்கள் எல்லாவிதத்தாலும் என்னுடையவழியையே பின்தொடருவார்கள். நான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில் இந்தஜனங்கள் அழிந்துபோவார்கள். நான் ஜாதிஸாங்கர்யத்தைச் செய்தவனாவேன்; இந்தப்பிரஜைகளையும் கொன்றவனாவேன். பாரத! ஆத்மஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் கர்மாவில்பற்றுதலுள்ளவர்களாகி எவ்வாறு கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அப்படியே ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனும் பயனில்பற்றில்லாதவனாக ஜனங்களுடைய ப்ரயோஜனத்தைச்செய்யக்கருதிக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவன் கர்மத்தில் பற்றுதலுள்ள அவிவேகிகளுக்குப் புத்திபேதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடாது. முயற்சியுடன் எல்லாக்கர்மங்களையும் தான் அனுஷ்டித்துப் பிறரையும் அனுஷ்டிக்கும்படிசெய்யவேண்டும். மனிதன் பிரகிருதியைச்சேர்ந்தகுணங்களாலே செய்யப்படுகின்ற எல்லாக்கர்மங்களையும் அஹங்காரத்தினால் தன் உருவத்தை அறியாமல், 'நான்செய்கிறேன்' என்றெண்ணுகிறான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! குணகர்மவிபாகங்களின் உண்மையை அறிந்தவனே, [1]குணங்கள் விஷயங்களில் ப்ரவருத்திக்கின்றன என எண்ணிப் பற்றுதலுள்ளவனாவதில்லை. பிரகிருதியினுடையகுணங்களாலே மதிமயக்கங்கொண்டு குணங்களால் செய்யப்படுகின்ற கர்மங்களில் எவர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களோ சிறிதும் அறியாதவர்களான அந்த மந்தர்களை முழுதும் அறிந்தவன் (அதினின்று) நழுவும்படி செய்யக்கூடாது. நீ என்னிடத்தில் ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமானஞானத்தினால் எல்லாக்கர்மங்களையும் ஸமர்ப்பித்து நிஷ்காமனும் மமதைவிட்டவனும் தாபத்தை இழந்தவனுமாயிருந்து யுத்தம் செய். எந்தமனிதர்கள் (இதுவேசாஸ்திரார்த்தமென்று) எனக்கு ஸம்மதமான இந்த ஸித்தாந்தத்தை எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, ச்ரத்தையுள்ளவர்களோ, அஸூயை அற்றவர்களோ அவர்களும் கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள். எவர்கள் அஸூயையுடையவர்களாக என்னுடைய இந்த ஸித்தாந்தத்தை அனுஷ்டிக்காமலிருக்கிறார்களோ அவர்களை ஒருவித ஞானமுமில்லாத மூடர்களென்றும் நாசமடைந்தவர்களென்றும் புத்தியில்லாதவர்களென்றும் அறி. ஞானமுள்ளவனும் தன்னுடைய [2]பிரகிருதிக்குத்தக்கபடி (விஷயங்களில்) ப்ரவருத்திக்கிறான். (ஏனெனில்), பிராணிகள் ப்ரகிருதியை அனுசரிக்கின்றன. சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட நியமனமானது

1 (ச-ம்) இந்திரியங்கள்; (ரா-ம்) ஸத்வாதிகுணங்கள்.
2 (ச-ம்) தர்மாதர்மஸம்ஸ்காரம்; (ரா-ம்) வாஸனை.

என்ன செய்யும்? ஒவ்வோர் இந்திரியத்தின் விஷயத்திலும் ராகமும் த்வேஷமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. அவ்விரண்டிற்கும் ஸ்வாதீனப்பட்டிருத்தலை அடையக்கூடாது. ஏனெனில், அவ்விரண்டும் இவனுக்குப் பகைகள். ஸ்வதர்மமானது குணமில்லாததாயிருந்தாலும் நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பரதர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது. ஸ்வதர்மத்தில் தீமைவிளைந்தாலும் மேன்மை. பரதர்மமோவென்றால், பயத்தைவிளைவிக்கக்கூடியது' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! ஒருமனிதன், விரும்பாமலிருந்தாலும் எதனால் தூண்டப்பட்டுப் பலாத்காரமாக நியமிக்கப்பட்டவன்போலப் பாவத்தைச் செய்கிறான்?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'இது ராஜோகுணத்தினின்று உண்டாகிறதும் (விஷயங்களைப்) பெருந்தீனியாகவுடையதுமான காமமே. இந்தக் காமமே குரோதரூபமாகப்பரிணமித்து மிக்கபாவங்களுக்குக் காரணமாகின்றது. ஆதலால், இந்த ஸம்ஸாரத்தில் இந்தக்காமத்தை விரோதியாக அறி. எப்படி நெருப்பானது புகையினாலும் கண்ணாடி அழுக்கினாலும் சூழப்படுகின்றனவோ, எவ்வாறு கருவானது பையினால் மூடப்படுகிறதோ அவ்வாறே இந்தப்பிராணிக்கூட்டம் அந்தக்காமத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. குந்தீபுத்ர! ஞானியினுடைய ஆத்மஜ்ஞானமானது, நிரம்பாததும் திருப்தியற்றதுமான இந்தக்காமஸ்வரூபியான நித்யவைரியினாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்காமத்திற்கு இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் இருப்பிடமென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளால் இது ஞானத்தைமறைத்துக்கொண்டு தேஹியைப் பலவகையாக மயக்குகிறது. பரதர்களில் சிறந்தவனே! ஆதலால், நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஞானத்தையும் அதன் விவேகவிஷயமான (அல்லது அனுபவவிஷயமான) ஞானத்தையும் கெடுக்கின்ற இந்தப்பாவியான காமத்தை நாசம்செய். (ஞானத்தைக்கெடுக்கும் விஷயத்தில்) இந்திரியங்களைப் பிரதானமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனம் பிரதானமானது. மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி முக்கியமானது. புத்தியைக்காட்டிலும் எது பிரதானமோ அதுதான் காமம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இவ்விதமாகக் (காமத்தைப்) புத்தியைக் காட்டிலும் மேலானதென்று எண்ணித் தன்மனத்தைத் தன்புத்தியினாலேயே அடக்கி நிலைநிறுத்தி, வெல்லுவதற்குமுடியாத காமஸ்வரூபியான சத்துருவை நீ நாசம்செய்வாயாக.

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

நான்காவது அத்யாயம்.

(1 யஜ்ஞவிபாகயோகம்.)

நான், அழிவில்லாத இந்தக்கர்மயோகத்தை ஸூர்யனுக்கு உபதேசித்தேன். சூரியன் மனுவுக்கு உபதேசித்தான். மனு இக்ஷ்வாகுவுக்கு உபதேசித்தான். சத்துருக்களைத்தபிக்கச்செய்கிறவனே! இவ்விதம் பரம்பரையாகவந்த இந்தக்கர்மயோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். அந்தக்கர்மயோகமானது இவ்வுலகத்தில் வெகு காலமாகிவிட்டதால் அழிந்துபோய்விட்டது. புராதனமான அப்படிப்பட்ட இந்தக் கர்மயோகத்தையே இப்பொழுது நீ பக்தனென்றும் நண்பனென்றும் எண்ணி நான் உனக்கு உரைத்தேன். இது உத்தமமான ரகஸ்யமாகும்' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'உமமுடையபிறப்பானது பிந்தினகாலத்தில் உண்டானது. ஸூர்யனுடைய பிறப்பானது முந்தியது. (இவ்வாறிருக்க,) நீர் மன்வந்தரத்தின்தொடக்கத்தில் ஸூர்யனுக்கு உபதேசித்தீரென்பதை யான் எப்படி அறிவேன்?' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுனா! எனக்கும் உனக்கும் அநேகஜன்மங்கள் சென்றுவிட்டன. சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்கிறவனே! அவை எல்லாவற்றையும் யான் அறிவேன்; நீ அறியாய். யான் பிறப்பற்றவனும் குறைவற்றவனும் பிராணிகளுக்கு ஈச்வரனுமாயிருந்தாலும், என்னுடையஸ்வபாவத்தை அவலம்பித்து என்னுடையமாயையினாலே அவதரிக்கிறேன். பரதகுலத்திலஉதித்தவனே! எந்தஎந்தக் காலத்தில் தர்மத்திற்குக் குறைவு உண்டாகுமோ, அதர்மத்திற்குக் கிளர்ச்சியுண்டாகுமோ அப்பொழுதுஅப்பொழுது யான் என்னை அவதரிப்பிக்கிறேன். ஸாதுக்களைப் பாதுகாப்பதின்பொருட்டும் துஷ்டர்களை அழிப்பதின்பொருட்டும் தர்மத்தைநிலைநாட்டுவதின் பொருட்டும் ஒவ்வொருயுகத்திலும் நான் அவதரிக்கிறேன். அர்ஜுன! இவ்வாறான என்னுடைய அவதாரத்தையும் செய்கையையும் அப்ராக்ருதமென்று உண்மையாக எவன் அறிகிறானோ அவன் தேகத்தைவிட்ட

1 ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

பிறகு திரும்பப் பிறப்பை அடைகிறதில்லை; என்னையே அடைகிறான். ஞானரூபமான தவத்தினால் பரிசுத்தர்களான அநேகர்கள் என்னை ஆச்ரயித்தவர்களாகவும் காமத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் விட்டவர்களாகவும் என்னிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவர்களாகவும் என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைந்தார்கள். பார்த்த! எவர்கள் எவ்விதமாக என்னை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்களை நான் அவ்விதமாகவே அநுக்ரஹிக்கிறேன். மனிதர்கள் எனதுமார்க்கத்தை எல்லா விதத்தாலும் அநுஸரிக்கிறார்கள். இவ்வுலகில் கர்மங்களுடைய ஸித்தியைவிரும்புகிறவர்கள் தேவதைகளைப் பூஜிக்கின்றனர். ஏனென்றால், மனுஷ்யலோகத்தில் கர்மத்தினால் உண்டாகின்ற ஸித்தியானது விரைவாக உண்டாகிறதன்றோ? (பிராம்ம க்ஷத்திரிய வைச்ய சூத்திரர்கள் என்கிற) நான்குவர்ணங்களும் குணங்களினுடைய பிரிவுகளோடும் கர்மாக்களுடைய பிரிவுகளோடும் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குக் கர்த்தாவாயிருந்தாலும் என்னைக் கர்த்தா அல்லனென்றும் நாசமற்றவனென்றும் அறி. என்னிடத்தில் கர்மங்கள் ஒட்டுகிறதில்லை. எனக்குக் கர்மபலத்தில் ஆசை இல்லை. இவ்வாறு எவன் என்னை அறிகிறானோ அவன் கர்மங்களால் கட்டப்படுகிறதில்லை. இவ்விதம் அறிந்து (ஸம்ஸாரத்தினின்று) விடுபடவிருப்பமுற்ற பூர்வ புருஷர்களாலும் கர்மாவானது அநுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஆதலால், பூர்வ புருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதும் வெகுநாளாயுள்ளதுமான கர்மத்தையே நீ செய். 'கர்மம் எப்படிப்பட்டது? அகர்மம் எப்படிப்பட்டது?' என்கிற இந்தவிஷயத்தில் கற்றறிந்தவர்களும் மயக்கமுற்றிருக்கிறார்கள். எதை அறிந்து அமங்களமான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபடுவாயோ அந்தக்கர்மாவை உனக்கு உரைப்பேன். (மோக்ஷ ஸாதனமான) கர்மஸ்வரூபத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும், (நித்தியநைமித்திககாம்யஸ்வரூபமாகப்) பலவகைப்பட்டிருக்கிற கர்மஸ்வரூபத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும், [1] அகர்மத்திலும் அறியத்தக்கவிஷயமிருத்தலாலும் கர்மாவினுடையகதியானது அறியமுடியாதது. கர்மத்தில் எவன் அகர்மத்தைப் பார்க்கிறானோ, அகர்மத்தில் எவன் கர்மத்தைப்பார்க்கிறானோ அவன் மனிதர்களுள் சிறந்தபுத்தியுள்ளவன். அவன் யோகி; எல்லாக்கர்மங்களையும் அநுஷ்டித்தவன். எவனுடைய எல்லாக்கர்மங்களும் பலாபேக்ஷையும் ஸங்கல்பமுமற்றனவாகுமோ அவனை, அறிஞர்கள் ஞானமாகிற நெருப்பினால் வினைகள் எரிக்கப்பட்டவனென்றும் பண்டிதனென்றும்

1 ஞானத்திலும்.

சொல்லுகிறார்கள். எவன் காமத்தில் பற்றுதலைவிட்டு எப்பொழுதும் த்ருப்தியுள்ளவனும் ஆஸ்ரயமில்லாதவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் கர்மத்தில் நோக்கத்துடன் பிரவ்ருத்தித்தவனாயினும் ஒன்றையும் செய்பவனாகான். பயனில் ஆசை இல்லாதவனும் அடக்கப்பட்டதும் சிந்தையற்றதுமான மனத்தையுடையவனும் வெளிப்பொருள்களனைத்தையும் விட்டவனுமாகிச் சரீரம் நிலைப்பதற்குரிய காமத்தைமாத்திரம் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையான். தற்செயலாகக் கிடைத்த பொருளால் திருப்தியை அடைந்தவனும் ஸுகம் துக்கம் சீதம் உஷ்ணம் முதலிய த்வந்த்வங்களைக் கடந்தவனும் மாத்ஸர்யத்தை விட்டவனுமாகி ஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும் ஸமமாயிருப்பவன் காமத்தையே செய்தாலும் கட்டப்படான். [1] ஸங்கத்தை விட்டவனும் பந்தத்தினின்று விடுபட்டவனும் ஞானத்தில் ஊன்றின மனத்தையுடையவனும் யஜ்ஞத்தின் பொருட்டுக் காமத்தை ஆசரிக்கின்றவனுமான மனிதனுக்குக் காமம் முழுதும் நன்கு அழிந்துபோகிறது. பிரமரூபமான ஸ்ருக் ஸ்ருவமுதலியவைகளால் ஹோமம் செய்யத்தக்க பிரமரூபமான ஹவிஸானது பிரமரூபமான அக்னியில் பிரமத்தினால் ஹோமம் செய்யப்பட்டதென்று (எவன் எல்லாக் காமத்தையும் பிரமமயமாக எண்ணுகிறானோ) பிரமரூபமாகக் காமத்தை அநுஸந்திக்கிற அந்த மனிதனாலே பிரமமே அடையத்தக்கது. சில காமயோகிகள் இந்திராதிதேவர்களை உத்தேசித்ததான யஜ்ஞத்தையே உபாஸிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் ஹோமஸாதனமான ஸ்ருக் ஸ்ருவமுதலிய பாத்திரங்களாலே பிரம்மரூபமான அக்னியில் பிரம்மஸ்வரூபமான ஹவிஸை ஹோமம் செய்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் காதுமுதலான ஞானேந்திரியங்களை ஸம்யமமாகிற அக்னிகளில் ஹோமம் செய்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் சப்தமுதலிய விஷயங்களை இந்திரியங்களாகிற அக்னிகளில் ஹோமம் செய்கிறார்கள். சிலர் எல்லா இந்திரியவியாபாரங்களையும் பிராணவாயுவினுடைய வியாபாரங்களையும் ஞானத்தினால் பிரகாசிக்கிற மனோநிக்ரஹமாகிய யோகாக்னியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள். சிலர் நியாயத்தினால் திரவியங்களைத் தேடித் தேவதாராதனரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள். சிலர் தபோரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்கின்றனர். அவ்வாறே, சிலர் யோகத்தை யஜ்ஞமாகச் செய்கிறார்கள். முயற்சியுள்ளவர்களும் தீக்ஷ்ணமான விரதத்தையுடையவர்களுமான சிலர் வேதமோதலையும் அதன்பொருளை அறிதலையும் யஜ்ஞமாகச்செய்கிறார்கள்.

1 (ச-ம்) பலத்தில் பற்றுதல்; (ரா-ம்) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்களின் ஸம்பந்தம்.

பிராணாயாமத்தை முக்கியமாக அனுஷ்டிக்கிற சிலகர்மயோகிகள் பிராணாபானவாயுக்களுடைய கதிகளைத் தடுத்து அபானவாயுவினிடத்தில்பிராணவாயுவை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். (இது பூரகம்.) அவ்வாறே பிராணவாயுவினிடத்தில் அபானவாயுவை ஹோமஞ் செய்கிறார்கள். (இது ரேசகம்.) சிலர் நியதமான ஆஹாரத்தையுடையவர்களாகப் பிராணன்களைப் பிராணவாயுக்களில் ஹோமம்பண்ணுகிறார்கள். (இது கும்பகம்.) யஜ்ஞத்தை அறிந்தவர்களான இவர்கள் எல்லோரும் யஜ்ஞத்தினாலே பாவங்கள் நசித்தவர்களாகி யாகத்தில் மிகுந்திருக்கின்ற அம்ருதமென்று பெயர்கொண்ட ஹவிஸைப்புஜித்து அழிவற்றதான பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். குருகுலஶ்ரேஷ்ட! யஜ்ஞஞ்செய்யாதவனுக்கு இவ்வுலகமே இல்லை. அவ்வாறிருக்க, மற்றப்பரலோகமேது? இவ்வாறு பலவித யஜ்ஞங்கள் வேதத்தினுடைய முகத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாவற்றையும் கர்மங்களால் உண்டானவைகளாக அறி. இவ்வாறு அறிந்தால் விடுபடுவாய். பகைவர்களை வாட்டுபவனே! த்ரவ்யரூபமான ஸாதனங்களால்செய்யத்தக்க யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞமே சிறந்தது. பார்த்த! எல்லாக்கர்மமும் அதைத்தவிர வேறான எல்லா உபாதேயமும் ஞானத்திலேயே முடிவுபெறும்படி செய்யப்படுகின்றன. அந்தப்ரம்மஞானத்தைஸாஷ்டாங்கவந்தனத்தினாலும் கேள்வியினாலும் பணிவிடையினாலும்(ஞானிகளிடமிருந்து) தெரிந்துகொள். பாண்டவ! எந்தஞானத்தைஅறிந்து இவ்வாறு மோஹத்தை மறுபடியும் நீ அடையமாட்டாயோ, எதனால் எல்லாப்பிராணிகளையும் உன்னிடத்திலும் அவ்வாறே என்னிடத்திலும்ஸமமாகப்பார்ப்பாயோ அந்தஞானத்தை ஆத்மதத்வத்தைஅறிந்த ஞானிகள் உனக்கு உபதேசிப்பார்கள். நீ எல்லாப்பாவிகளையுங்காட்டிலும் மிக்கபாவியாயிருந்தாலும் பாவமனைத்தையும் ஆத்மஜ்ஞானமாகிற தெப்பத்தினாலேயே தாண்டுவாய். அர்ஜுன! ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு விறகுகளை எவ்வாறு முழுதும்சாம்பலாக்குமோ அவ்வாறே ஞானமாகிற நெருப்பு எல்லாகர்மங்களையும் சாம்பலாகச் செய்கிறது. இவ்வுலகில் ஆத்மஜ்ஞானத்திற்குச் சமமான (பாவத்தைப் போக்கக்கூடிய) பரிசுத்தமானது வேறொன்றுமில்லை. கர்மயோகத்தால்ஸித்திபெற்றவன் அந்தஞானத்தைத் தன்னிடத்தில் தானே வெகுகாலத்திற்குப்பின் அடைகிறான். (குருஉபதேசத்தில்) ஶ்ரத்தையுள்ளவனும் அந்தஞானத்திலேயே பற்றுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனுமாயிருப்பவன் ஞானத்தை அடைவான்; ஞானத்தை அடைந்து சீக்கிரத்தில் சிறந்தசாந்தியை அடைகிறான். ஶ்ரத்தையில்லாதவனும் விவேக

மில்லாதவனும் ஸமசயமுள்ள மனத்தை உடையவனுமாயிருப்பவன நாசமடைகிறான். ஸமசயமுள்ளமனத்தையுடையவனுக்கு இவ்வுலகமு மில்லை; பரலோகமுமில்லை; ஸுகமுமில்லை. தனஞ்சய! யோகத்தினால கர்மங்களைவிட்டவனும் [1]ஆத்மஞானத்தாலே ஸமசயத்தைஅறுத்த வனும சிறந்தமனமுள்ளவனுமாயிருக்கிறவனைக கர்மங்கள கட்டுப படுத்தா. பரதகுலத்திலஉதித்தவனே! ஆதலால், அஜ்ஞானத்தினால உண்டானமனத்திலுள்ள இந்தஸமசயத்தை ஞானமாகிற கத்தியினால் வெட்டிக காமயோகத்தை அனுஷ்டி; எழுந்திரு' என்றார்.

இருபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஐந்தாவது அத்யாயம்

([2] ஸந்யாஸ யோகம்.)

அர்ஜுனன, ' கிருஷ்ண! காமங்களுடைய ஸந்யாஸத்தையும மீண்டும காமயோகத்தையும சொல்லுகிறீர். இவ்விரண்டினுள எந்த ஒன்று சிறந்ததென்று நன்குநிசசயிககபபட்டிருக்கிறதோ அதனை எனக்குச சொல்லும' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், ' கர்மஸந்யாஸம் கர்மயோகம் இரண்டும மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவை. அவ்விரண்டினுள் கர்மஸந்யாஸத்தைக் காட்டிலும அனுஷ்டிக்கபபடும கர்மயோகம சிறந்தது. நீண்டகைகளையுடையவனே! எவன் வெறுக்கிறதில்லையோ, விரும்புகிறதில்லையோ, ஸுகதுக்க முதலிய த்வந்த்வங்களற்றவனோ அவன் நித்யஸந்யாஸியென்று அறியத்தக்கவன். அப்படிப்பட்டவன் காமபந்தத்தினின்று ஸுகமாக விடுபடுவான். அறிவீனர்கள ஞானயோகத்தையும காமயோகத்தையும் வெவ்வேறெனச சொல்லுகினறனர். பண்டிதர்களோ (அவ்வாறு) சொல்லுகிறதில்லை. (இவ்விரண்டினுள) ஒன்றையாவது நன்குஅனுஷ்டிப்பவன் இரண்டினுடைய பயனையுமஅடைகிறான். ஸாங்கியயோகத்தில்நிலைபெற்றவர்களான அறிஞர்களால எந்த

---

[1] 'ஆத்மவந்தம்' என்பது மூலம். (ச-ம்) தவறுதலற்றவன். (ரா-ம்) உபதேசிக்கப்பெற்ற விஷயத்தில் மனவுறுதியுள்ளவன்.

[2] கர்ம ஸந்யாஸயோகம் என்றும் வழங்கும்.

ஸ்தானம அடையப்படுமோ அநத ஸ்தானமானது காமயோகநிஷ் டாகளாலும அடையப்படுகிறது. ஞானயோகததையும கர்மயோகத தையும ஒன்ருக எவன் பார்க்கிருனே அவனே பண்டிதன. நீண்ட கைகளையுடையவனே! காமஸநயாஸமோவென்ருல், கர்மயோகமின்றி அடைவதறகு மிக்க கஷ்டமானது. காமயோகததுடன் ஆதமாவை மனனமசெய்யும ஸ்வபாவமுடையவன, பிரமமததைச சீககிரமாக அடைகிருன். கர்மயோகததில நிலைபெறறவனும பரிசுததமும ஜயிக் கப்பட்டதுமான மனததையுடையவனும ஜிதேநதிரியனும் எல்லாப பிராணிகளிலுமுள்ள ஆத்மாவையும தன் ஆதமாவையும் ஒன்ரு யறிநதவனுமான ஒருவன் கர்மஙகளைசசெய்தாலும (அவறருல்) பறறப்படான. ஆதமததவததை அறிநதவன் கர்மயோகநிஷ்டனு யிருநதுகொண்டு பாரபபவனும கேட்பவனும் தொடுபவனும முகர்ப வனும புஜிப்பவனும செலபவனும உறங்குபவனும மூசசுவிடுபவ னும் பேசுபவனும (ஜலமலங்களை) விடுபவனும (பொருள்களை) எடுப் பவனும கண்களை விழிப்பவனும மூடுபவனுமாயிருநதும, இநதிரியங் கள் தததமவிஷயஙகளில செல்லுகினறனவென்று மனததில் அனு ஸநதானம் செய்து 'யான் ஒன்றையும் செய்யவில்லை' எனறுநினைப் பான். எவன் கர்மஙகளை ப்ரம்மததினிடத்தில் ஒப்பித்துப பயனில பறறுதலைவிட்டுச செய்கிருனே அவன் ஜலததினுல் தாமரையிலை ஒட்டப்படாததுபோலப் பாபத்தினுல் ஒட்டப்படுகிறதில்லை. கர்ம யோகிகள் பற்றுதலைவிடடு ஆதம சுததியின்பொருட்டுச் சரீரத்தினு லும மனததினுலும புததியினுலும் அபிமானமறறிருககிற இநதிரியங் களாலும கர்மத்தைச செயகின்ருாகள. ஆதமாவினிடத்திலேயே மனத்தைச்சேர்ததவன் காமபலத்தை விட்டு ஸ்திரமானசாநதியை அடைகிருன். ஆதமாவினிடததில் மனததைச்சேர்ககாதவன் காமத தின் தூண்டுதலால் கர்மபலனில் பறறுதலுடையவனுகிக் கட்டப படுகிருன். ஜிதேநதிரியன் மனததினுல் எல்லாக்கர்மங்களையும் ஒன் பதுவாயிலகளுடன்கூடின பட்டணமபோன்ற சரீரத்தில வைதது விட்டு ஒன்றையும்செய்யாமலும் செய்விககாமலும ஸுகமாயிருககி ருன். பிரபுவாயிருககிற ஆதமா உலகததுக்குக காதருதவத்தையும் கர்மஙகளையும காமபலததினஸம்பநதத்தையும உண்டாக்குகிறதில்லை. ஆனுல், பிரகிருதிவாஸனையானது நடைபெறறுவருகிறது. அநதஅந் தக் கர்மததுக்குத்தககபடி எல்லாதேகஙகளிலும் ப்ரவேசிப்பதறகுத் தகுதியுள்ள ஜீவாத்மா ஒருவனுடைய பாபத்தையும் க்ரஹிக்கிற தில்லை; புண்ணியத்தையும க்ரஹிக்கிறதில்லை. அஜ்ஞானத்தினுலே ஞானம மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுல், ஜந்துக்கள் மோகிககின்றன.

எவர்களுக்கு ஆத்மஜ்ஞானத்தினால் அவ்விதமான அஜ்ஞானமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டதோ அவர்களுக்கு அந்த உத்தமஜ்ஞானம் ஸூர்யன்போல (எல்லாவற்றையும்) பிரகாசிப்பிக்கிறது. அவ்விதமான ஆத்மதர்சனத்தில் புத்தியைச்செலுத்தினவர்களும் அந்த ஆத்மவிஷயமான மனத்தையுடையவர்களும் அந்த ஆத்மஸ்வரூபாப்யாஸத்தில் நிலைபெற்றவர்களும் அதையே பரமப்ரயோஜனமென்று எண்ணியவர்களும் ஞானத்தினால் பாபம்போனவர்களுமாயிருக்கின்றவர்கள் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வராமலிருக்கச்செய்யும் மோக்ஷத்தைஅடைகிறார்கள். கல்வியும் வணக்கமுமுள்ள பிராம்மணனிடத்திலும் பசுவினிடத்திலும் யானையினிடத்திலும் நாயினிடத்திலும் நாயின் மாம்ஸத்தைப்பக்குவஞ்செய்து புஜிப்பவனிடத்திலும் ஞானிகள் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவர்கள். எவர்களுடையமனமானது நடுநிலைமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவர்களால் இந்தநிலைமையிலேயே ஸம்ஸாரமானது ஜயிக்கப்பட்டதாகிறது. தோஷமற்றதும் ஸமமுமான ஆத்மவஸ்துவல்லவோ பரமம்? ஆதலால், (ஆத்மஸாம்யத்தில் நிலைபெற்றார்களேயானால்) அவர்கள் பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களே. ஸ்திரமான வஸ்துவினிடத்தில் புத்தியை வைத்தவனும் முழுதும்மோகமற்றவனும் பரமத்தை அறிந்தவனும் பரமத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவனுமான ஞானியானவன் பிரியத்தை அடைந்தும் மகிழான்; அப்பிரியத்தை அடைந்தும் துயரமடையான். எவன் பாஹ்யவிஷயானுபவங்களில் பற்றுதலற்ற மனத்தையுடையவனாகி அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே ஸுகத்தை அடைகிறானோ அவன் ப்ரம்மாப்யாஸத்தில் சேர்க்கப்பட்ட மனத்தையுடையவனாகி அக்ஷயமான ஸுகத்தை அடைகிறான். குந்திபுத்திர! விஷயேந்திரியஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகிற போகங்கள் எவைகளுண்டோ அவைகள் துக்கத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவைகளே. ஏனென்றால், அவைகள் உண்டாவதும் அழிவதுமாகவே இருக்கின்றன. அவைகளில் உண்மைதெரிந்த விவேகியானவன் ரமிக்கிறதில்லை. சரீரத்தைவிடுவதற்குமுன் ஸாதநாநுஷ்டானதசையிலேயே காமக்ரோதங்களால் உண்டானவேகத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வதற்கு எந்தமனிதன் திறமையுடையவனோ அவனே ஆத்மானுபவத்துக்குத்தகுந்தவன்; அவனே ஸுகமுடையவனாவான். எவன் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயேஸுகமுள்ளவனும் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே க்ரீடிக்கின்றவனும் அவ்வாறே அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே பிரகாசமுள்ளவனுமாயிருக்கிறானோ அந்தயோகியானவன் பிரம்மஸ்வரூபியாகிப் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறான். ஸம

சயமற்றவர்களும் இந்திரியங்களை அடக்கினவர்களும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைத்தேடுவதிலேயே பற்றுதலுள்ளவர்களும் கல்மஷமற்றவர்களுமான ரிஷிகள் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறார்கள். காமக்குரோதங்களினின்று விடுபட்டவர்களும் முயற்சி செய்பவர்களும் மனத்தை அடக்கினவர்களும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்களுமான பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குப் பிரம்மானந்தம் இருபுறங்களிலும் இருக்கிறது. பாஹ்யங்களான விஷயஸ்பர்சங்களை வெகு தூரத்தில் விலக்கிக் கண்களை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியிலும் வைத்துப் பிராணாபானவாயுக்களை மூக்கினுள் ஸஞ்சரிக்கும்படி ஸமமாகச்செய்து இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும் அடக்கி, காமத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் நீக்கி மோக்ஷத்தையே முக்கியப்பிரயோஜனமாகக்கருதி ஆத்மாவையே மனனம்செய்துகொண்டிருக்கிறவன் எப்பொழுதும் முக்தனே. கர்மயோகியானவன் என்னை யஜ்ஞங்களையும் தவங்களையும் அநுபவிக்கிறவனும் எல்லாலோகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருத்துமாக அறிந்து சாந்தியை அடைகிறான்.

முப்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஆறாவது அத்யாயம்.

(1 அத்யாத்மயோகம்.)

காமங்களுடையபலனைக்கருதாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை எவன் செய்கிறானோ அவனே ஸந்யாஸி; அவனே யோகி. அக்நிகாரியங்களையும் கிரியைகளையும்விட்டவன் ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகான். பாண்டவ! எதை 2ஸந்யாஸம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதை நீ 3 யோகம் என்றுஅறி. ஸங்கல்பத்தை விடாதவன் ஒருவனாவது யோகியாகான். ஞானயோகத்தை அடையவிரும்புகிற யோகிக்குக் கர்மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஞானயோகத்தை அடைந்திருக்கிற அவனுக்கே கர்மநிவ்ருத்தியானது காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. எப்பொழுது விஷயங்களிலும் காமங்களிலும் பற்

1 ஆத்மஸம்யமயோகமென்றும் யோகாப்யாஸயோகமென்றும் வழங்கும். 2 ஞானயோகம். 3 கர்மயோகம்.

றுதலுள்ளவனுகானே அப்பொழுது 'எல்லாவிருப்பங்களையும் விட்ட அவன் யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான். மனிதன் தன்மனத்தினுல் தன் ஆத்மாவை ஸம்ஸாரத்தினின்று தூக்கிக் கரையேற்றிவிட வேண்டும். ஆத்மாவைக் கெடுக்கக்கூடாது. ஏனெனில், தனக்குத் தன்மனமே உறவு; தன்மனமே பகை. எந்தப்புருஷனுலே தன்னுலேயே தன்மனமானது ஜயிக்கப்பட்டதோ அந்தப்புருஷனுக்குமனமே பந்து. மனத்தை அடக்காதவனுக்குத் தன்மனமே சத்துருவைப் போலத் தனக்குத்தீங்குசெய்வதில் நிலைபெற்றிருக்கும். சீதம்உஷ்ணம் ஸுகம்துக்கம் அவ்வாறே மானம்அவமானம் இவைகளில் வேறுபாட்டை அடையாதமனத்தையுடையவனும் அதிகசாந்தியுள்ளவனுமான மனிதனுடையமனத்தில் பரமாத்மா விசதமான அனுஸந்தானத்துக்கு யோக்கியனுகிறான். ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானத்தினுலும் விஜ்ஞானத்தினுலும் திருப்தியுள்ளமனத்தையுடையவனும் ஆத்மாவினிடத்தில்நிலைபெற்றவனும் இந்திரியங்களை நன்குஜயித்தவனும் மண்ணுங்கட்டி 'கல்' தங்கம் இவைகளை ஸமமாகப்பாவிக்கிறவனுமான யோகியானவன் ஆத்மாவைப்பார்ப்பதான யோகாப்யாஸத்திற்குரியவனென்று சொல்லப்படுகிறான். [1]ஸுஹ்ருத், [2]மித்ரன், [3]சத்ரு, [4]உதாஸீனன், [5]மத்யஸ்தன், [6]த்வேஷி, [7]பந்துஇவர்களிடத்திலும் [8]ஸாதுக்ளிடத்திலும் [9]பாபிகளிடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவன் மேன்மையுடையவனுகிறான். கர்மயோகநிஷ்டன் ஏகாந்தப்பிரதேசத்தில் ஒருவனுயிருந்துகொண்டு நன்குஅடக்கப்பட்ட மனம் தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளையுடையவனும் அபேக்ஷையில்லாதவனும் மமதையற்றவனுமாக எப்பொழுதும் மனத்தை யோகநிஷ்டையில் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். பரிசுத்தமான இடத்தில் அதிகஉயரமில்லாததும் அதிகத்தாழ்

---

1 கைம்மாறுகருதாமல் உதவிபுரிபவன்; அல்லது, பிராயஒப்புமையில்லாமல் ஒருவனுக்கு நன்மையைக்கருதுபவன்.

2 அன்புடையவன்; அல்லது, ஒத்தபிராயத்தையுடைய நண்பன்.

3 காரணமிருத்தலால் பகைப்பவன்.

4 ஒருவனுடையபக்ஷத்தையும் சேராதவன்; அல்லது, விருப்பு வெறுப்பு இரண்டற்கும் காரணமில்லாமையால் இரண்டும் அற்றவன்.

5 விரோதிகளான இரண்டுபக்ஷத்தாருக்கும் நன்மையைநாடுபவன் அல்லது, இயற்கையாகவே விருப்புவெறுப்பு இல்லாதவன்

6 அப்ரியமானவன்; அல்லது, இயற்கையாகவே பகையானவன்.

7 உறவினன்; அல்லது, இயற்கையாகவே நன்மையைநாடுபவன்.

8 சாஸ்திரங்களில் கூறியபடிநடப்பவர், அல்லது, தர்மசீலர்கள்.

9 நூல்களால் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்பவர்.

வில்லாததும் ஒன்றின்மீதொன்றாகப் போடப்பட்டதுமான தர்ப்பம், மான்தோல், வஸ்திரம் இவைகளையுடைய ஸ்திரமான ஆஸனத்தைத் தனக்காக ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து மனத்தை ஒரேநிலையில் நிறுத்தி மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் இந்திரிய வியாபாரங்களையும் அடக்கி அந்தக்கரண சுத்தியின்பொருட்டு யோகத்தைச் செய்யக்கடவன். யோகியானவன் சரீரம் தலை கழுத்து இவைகளை ஸமமாகவும் அசைவற்றனவாகவும் தரித்துக்கொண்டு, 1 உறுதியுள்ளவனாக இருந்து, தன்மூக்குநுனியைப் பார்த்துக்கொண்டு திக்குக்களைப்பாராமல் மனத்தை மிகஅடக்கிப் பயமற்றவனும் பிரமசாரி விரதத்தில் நிலைபெற்றவனும் மனத்தை அடக்கி என்னிடத்திலேயே அம்மனத்தைச் செலுத்தினவனும் என்னையே நினைக்கிறவனுமாயிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு மனத்தை எப்பொழுதும் (என்னிடத்தில்) சேர்த்தவனும் அசைவற்றமனமுடையவனுமான யோகியானவன் ஆனந்தத்தினுடைய மேலான நிலைமையும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றதுமான சாந்தியை அடைகிறான்.. அர்ஜுனா! தியானயோகமானது ஆகாரத்தை அதிகமாக உட்கொள்பவனுக்கும் ஸித்தியாது; முழுதும் உணவற்றவனுக்கும் ஸித்திபெறாது; அதிகத்தூக்கத்தை ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவனுக்கும் ஸித்தியாது; எப்பொழுதும் விழித்திருக்கிறவனுக்கும் கைகூடாது. மிதமான உணவு ஸஞ்சாரம் இவைகளையுடையவனும் அவசியமான அளவு கார்யங்களைச்செய்கிறவனும் மிதமானதூக்கம்விழிப்பு இவைகளை உடையவனுமான மனிதனுக்குத் துக்கங்களைப் போக்குகிற ஸ்வபாவமுள்ள யோகமானது நிறைவேறுகிறது. எப்பொழுது மனம் நன்றாக அடக்கப்பட்டு ஆத்மாவினிடத்திலேயே அசைவற்று நிற்குமோ அப்பொழுதுதான் எல்லா விஷயங்களினின்றும் ஆசையை விட்டவனான அவன் யோகத்துக்குத் தகுந்தவனென்று கூறப்படுகிறான். மனத்தையடக்கி ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்செய்துகொண்டிருக்கிற யோகிக்குக் *காற்றில்லாத இடத்தில் அசைவற்றிருக்கிற தீபமானது உபமானமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. யோகாப்யாஸ பலத்தினால் (வேறுவிஷயங்களில் செல்லாமல்) தடுக்கப்பட்டிருக்கிறமனம் எதில் மிக்கஆனந்தத்தை அடைகிறதோ, எதில் யோகியானவன் மனத்தினாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைகிறானோ, எதில் இந்திரியங்களுக்கு அகோசரமும் புத்தியினாலே கிரஹிக்கத்தக்கதும் அந்தமில்

1 'ஸ்திரம்' என்றும் பாடம்; அதற்கு 'ஸ்திரமாகவும்' என்பதுபொருள்.

லாததுமான ஸுகத்தை அறிகிறானோ, எதில் நிலைபெற்றுத் தத்வத்தினின்று அசையானோ, எதை அடைந்து அதைக்காட்டிலும் மேலான வேறு லாபத்தைக் கருதானோ, எதில் நிலைபெற்றுப் பெரிய துக்கத்தினாலும் அசைக்கப்படானோ துக்கஸம்பந்தத்தைவிட்டு விலகினதான அதை யோகமென்று பெயருள்ளதாக அறியவேண்டும். அந்தயோகமானது மனத்தில் களிப்புடன் நிச்சயமாக அனுஷ்டிக்கத்தக்கது. ஸங்கல்பத்தினாலுண்டாகிற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும் விட்டு மனத்தினாலேயே இந்திரியக்கூட்டத்தை எல்லா விஷயங்களினின்றும் அடக்கி மெள்ளமெள்ளத் தைரியத்துடன்கூடிய புத்தியினால் ஒழிவடைந்து மனத்தை ஆத்மாவினிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து வேறொன்றையும் நினைக்காமலிருக்கவேண்டும். சஞ்சலஸ்வபாவமுள்ளதும் நிலையற்றதுமான மனமானது எந்தெந்த விஷயங்களில் செல்லுகிறதோ அந்தஅந்த விஷயங்களினின்றும் அதை அடக்கி ஆத்மாவினிடத்திலேயே வசப்பட்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும். மிக்க சாந்தமான மனத்தையுடையவனும் பாவமற்றவனும் ரஜோகுணம் நசித்தவனும் பிரம்மமாயிருக்கின்றவனுமான இந்த யோகியை உத்தமமான ஸுகமானது நாடுகிறதன்றோ? இவ்வாறு எப்பொழுதும் மனத்தை யோகத்தில் செலுத்துகிறவனும் பாவங்களை நீக்கியவனுமான யோகியானவன் அளவற்ற பரமானுபவ ஸுகத்தை எளிதில் அடைகிறான். யோகத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமான ஆத்மபாவனையுள்ளவனுமான யோகியானவன் ஆத்மாவை எல்லா வஸ்துக்களிலுமிருப்பவனும் ஸகலவஸ்துக்களையும் ஆத்மாவினிடமிருப்பனவுமாகப் பார்க்கிறான். எவன் என்னை எல்லாவஸ்துக்களிடத்திலும் பார்க்கிறானோ, எல்லா வஸ்துக்களையும் என்னிடத்தில் பார்க்கிறானோ அவனுக்கு நான் காணப்படாமலிரேன். அவனும் எனக்குக் காணப்படாமலிரான். எல்லாப்பிராணிகளிடங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கிற என்னை எந்தயோகியானவன் அபேதத்தை ஆச்ரயித்து ஆராதிக்கிறானோ அந்தயோகியானவன் எவ்விதமிருந்தாலும் என்னிடத்திலேயே இருக்கிறான். ஓ! அர்ஜுன! எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸுகத்தையாவது துக்கத்தையாவது தன்னிடத்திற்போல ஸமமாகவே எவன் பார்க்கிறானோ அந்தயோகிதான் சிரேஷ்டனென்றெண்ணப்படுகிறான்' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'மதுஸூதனரே! உம்மால் சொல்லப்பட்ட எல்லா இடத்திலும் ஸமதர்சனரூபமான யோகத்தினுடைய ஸ்திரமான நிலையை மனத்தினுடைய சாஞ்சல்யத்தினால் நான் காணவில்லை. கிருஷ்ண! மனமானது ஓரிடத்திலும் நிலைத்திராததும் இந்திரியங்களைக்

கலங்கச்செய்கிறதும் அதிகபலமுள்ளதும் உறுதியானபற்றுள்ளது மாயிருக்கிறதன்றோ? அந்தமனத்தை அடக்குவது காற்றை அடக்கு வதுபோல மிகவும் அஸாத்யமென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

ஸ்ரீபகவான், 'நீண்டகைகளையுடையவனே! சஞ்சலமானமன மானது அடக்கமுடியாதது; ஸம்சயமில்லை குந்திபுத்ர! அப்யா ஸத்தாலும் வைராக்யத்தாலும் அடக்கப்படுகிறது. அடக்கப்படாத மனத்தையுடையவனாலே யோகமானது அடையக் கூடியதன்றென் பது என்னுடைய எண்ணம். மனத்தைவசப்படுத்தி முயற்சிசெய் பவனாலோ உபாயத்தினாலே அடையத்தக்கது' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ணா! ச்ரத்தையுடன் யோகத்தில் பிரவே சித்து அதைப்பூர்த்திசெய்வதில் முயற்சியில்லாதவனாகி யோகத்தி லிருந்துநழுவி விஷயத்தில் பிரவேசித்த மனத்தையுடையவன் யோக ஸித்தியைப்பெறாமல் என்னகதியை அடைகிறான்? மிக்கபாகுபல முள்ளவரே! காமயோகத்தில் நிலைபெறாமல் பரமபதத்தை அடை யும்வழியான யோகமார்க்கத்திலும் ஞானமற்று உபய்பிரஷ்டனாயிருக் கிறவன் சிதற அடிக்கப்பட்ட மேகம்போல அழியாமலிருப்பனா? கிருஷ்ணா! என்னுடைய இந்த ஸம்சயத்தை முழுதும் போக்குவ தற்கு நீர் தகுந்தவர். தேவரீரைத்தவிர மற்றவன் இந்தஸம்சயத்தை நிவ்ருத்திசெய்வானென்பது பொருந்தாதன்றோ?' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பார்த்த! அந்தயோகப்ரஷ்டனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஒருகாலும் கெடுதியுண்டாகாது. அப்பா! நல்லகாரி யத்தைச்செய்த ஒருவன் ஒருகாலும் கெடுதிஅடையமாட்டான். யோகத்தினின்றும் தவறியவன் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுக்குரிய உலகங்களைஅடைந்து (அங்கு) அநேகவருஷகாலம் வஸித்து நல் லொழுக்கமுள்ளவர்களான ஸ்ரீமான்களுடையவீட்டில் பிறக்கிறான். அல்லது, ஞானிகளான யோகிகளுடையகுலத்திலேயே பிறக்கிறான். உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிறப்பை அடைவது மிகஅரிது. குருநந் தன! அந்தஜன்மத்தில் பூர்வதேகத்திலுண்டான அந்தப்புத்திஸம்பந் தத்தைப் பெறுகிறான். பிறகு, மறுபடியும் யோகஸித்தியை அடை வதின்பொருட்டு முயற்சிசெய்கிறான். உடன்படாதவனாயிருந்தா லும் அந்தப்பூர்வாப்பியாஸத்தினாலேயே அவன் பலாத்காரமாக இழுக்கப்படுகிறான். யோகஸ்வரூபத்தை அறியவிருப்பமுள்ளவனா லும் (தேவன், மனிதன், பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கமுதலான) [1] சப்தங்

[1] 'சப்தப்ரம்ம' என்பதுமூலம்; (ச-ம்) வேதோக்தகர்மானுஷ் டானபலம்.

களால் வ்யவஹாரிகத்தைக் ப்ரக்ருதியை அதிக்ரமிக்கிறான். முயற்சியினால் யோகாப்யாஸஞ்செய்யும் யோகியானவன் அநேக ஜன்மங்களால் நல்ல ஸித்தியை அடைந்தவனாகியபிறகு உத்தமமானகதியை அடைகிறான். அர்ஜுன! யோகியானவன், தபஸ்விகள் ஞானிகள் (அச்வமேதமுதலான) காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இவர்களெல்லோரையுங்காட்டிலும் மேலானவனாக எண்ணப்படுகிறான். ஆதலால், நீ யோகியாகக்கடவாய். எல்லாயோகிகளுள்ளும் எவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிலைநிறுத்தி ச்ரத்தையுடன் என்னை உபாஸிக்கிறானோ அவன் மிகவும்சிறந்தவனென்பது என்கருத்து.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை

ஏழாவது அத்யாயம்.

(1 ஞானயோகம்.)

பார்த்த! என்னிடத்தில் பற்றுள்ளமனத்தையுடையவனும் என்னையே ஆதாரமாகப்பற்றினவனும் யோகாப்யாஸம் செய்பவனுமான நீ என்னை ஸம்பூர்ணமாக ஸம்சயமின்றி எதனால் அறிவாயோ அந்தஞானத்தைக் கேள். எதை அறிந்தால் மீண்டும் என்னிடத்திலிருந்து அறியத்தக்கது வேறொன்றும் மிச்சமிராதோ அப்படிப்பட்ட 2 விஜ்ஞானத்துடன்கூடின ஞானத்தை மிச்சமின்றியான் உனக்குச்சொல்லப்போகிறேன். மனிதர்களுள் ஆயிரத்தில் ஒருவன் ஸித்தியின்பொருட்டு முயற்சிசெய்கிறான். முயற்சிசெய்து ஸித்தி பெற்றவர்களான ஆயிரவர்களுள் ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அறிகிறான். என்னுடைய இந்தப்ரகிருதியானது பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரமென எட்டாகப் பிரிந்திருக்கிறது. மிக்கதோள்வன்மையுள்ளவனே! இந்தப்பிரகிருதியானது அப்ரதானமாயுள்ளது. எந்தப்ரகிருதியினால் இவ்வுலகம் தாங்கப்பட்டிருக்கிறதோ இதைக்காட்டிலுஞ்சிறந்ததும் ஜீவஸ்வரூபமுமான என்னுடைய அந்த வேறு ஒருப்ரகிருதியையும் நீ தெரிந்து

1 பரமஹம்ஸவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் விஜ்ஞானயோகம் என்றும் ஞானவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

2 (ச-ம்) ஸ்வாநுபவம். (ரா-ம்) விவிக்தாகாரவிஷயகஜ்ஞானம்.

கொள். எல்லாபூதங்களும் இவ்விரண்டுவிதமானப்ரகிருதிகளைக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனவென்று நீ அறி. யான் எல்லா உலகங்களுக்கும் உத்பத்திக்குக்காரணமும் அவ்வாறே லயத்திற்குக் காரணமுமாயிருக்கிறேன். ஓ! தனஞ்சய! என்னைக்காட்டிலுமசிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. நூலில் மணிகளுடைய கூட்டங்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடத்தில் இவை அனைத்தும் கோக்கப் பட்டிருக்கின்றன. குந்தீபுத்ர! நான் ஜலத்தில் ரஸமும் சந்திர சூரியர்களிடத்தில் ஒளியும் எல்லாவேதங்களிலும் ப்ரணவமும் ஆகாயத்தில் சப்தமும் மனிதர்களிடத்தில் பௌருஷமுமாயிருக்கிறேன். நான் பூமியில் பரிசுத்தகந்தமும் அக்னியினிடத்தில் ஒளியும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் உயிரும் தபஸ்விகளிடத்தில் தவமுமாயிருக்கிறேன். பாரத! சாஸ்வதனுயிருக்கிற என்னை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் வித்தாக அறி. புத்திசாலிகளுடையபுத்தியும் தேஜஸ்விகளுடையதேஜஸுமாக நான் இருக்கிறேன். பரதகுலத்திலபிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! பலசாலிகளுடைய காமத்தாலும் ராகத்தாலும் விடுபட்டிருக்கிறபலமும் பிராணிகளிடங்களில் தர்மத்துக்கு விரோதமில்லாதகாமமுமாக நான் இருக்கிறேன். எந்தவஸ்துக்கள் ஸத்வகுணத்தால் உண்டானவைகளோ, எவைகள் ரஜோகுணத்தால் உண்டானவைகளோ, எவைகள் தமோகுணத்தால உண்டானவைகளோ அவைகளை என்னிடத்தினின்றே உண்டானவைகளென்று நீ அறி. நான் அவைகளில இருக்கவில்லை. அவைகளோ என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. குணமயமான இந்த மூன்று பதார்த்தங்களாலே மதிமயங்கியிருக்கிற இந்தப்பிரபஞ்சமனைத்தும் இவைகளைக் காட்டிலும வேறாகவும அழிவற்றவனாகவுமிருக்கிற என்னை அறிகிறதில்லை. முக்குணமயமானதும தேவனான என்ஸம்பந்தம பெற்றதுமான என்னுடைய இந்தமாயையானது ஒருவராலும் தாண்டக்கூடாதது. என்னையே எவர்கள் சரணமடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்தமாயையைத் தாண்டுகிறார்கள். பாவிகளும மூடர்களும மாயையினாலேகவரப்பட்ட ஆத்மஞானத்தையுடையவர்களும் ஆஸுரஸ்வபாவத்தை நாடினவர்களுமான கீழ்மக்கள் என்னைச் சரணமடைகிறதில்லை. பரதகுலத்திலபிறந்தவர்களுள்சிறந்தவனே! அர்ஜுன! வியாதியினாலவருந்துகிறவன், என்ஸ்வரூபத்தை அறிய இச்சிக்கிறவன், ஐஸ்வரியத்திலவிருப்பமுள்ளவன், பரம்மஞானி இந்த நான்கு வித புண்ணியசாலிகளான ஜனங்களும என்னைப் பஜிக்கிறார்கள். அவர்களுள் எப்பொழுதும் என்னுடைய ஸம்பந்தம்பெற்றவனும் என்னிடத்திலேயே பக்தியுள்ளவனுமான ஞானியே சிறந்தவன்.

அந்தஞானிக்கு நான் மிகவும்பிரியமானவன். அவனும் எனக்குப் பிரியன். இவர்கள் எல்லோருமே உதாரர்கள். ஞானியோ என்றால் நானென்பதே என்னுடைய எண்ணம். ஏனெனில், அவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தைச் சேர்த்தவனும் என்னையே மிக உத்தமமானகதியென்று அடைந்தவனுமாயிருக்கிறான். அனேகஜன்மங்கள் எடுத்தபிறகு யாவும் வாஸுதேவஸ்வரூபமென்கிற ஞானமுடையவன் என்னை அடைகிறான். அப்படிப்பட்டமகாபுருஷன் கிடைக்க மிக அரியவன். (மனிதர்கள்) தங்களுடையபரகிருதியினால் ஏவப்பட்டு அந்தஅந்தக் காமங்களாலே கவரப்பட்டஞானத்தையுடையவர்களாகி அந்த அந்தநியமத்தை ஆச்ரயித்து இதரதேவதைகளைப் பஜிக்கின்றனர். எந்தஎந்தப் பக்தன் (என்னுடைய) எந்தஎந்தச் சரீரத்தை ச்ரத்தையுடன் பூஜிப்பதற்கு விரும்புகிறானோ அந்தஅந்தப் பக்தனுக்கு அந்தஅந்த ச்ரத்தையையே ஸ்திரமாக நான் ஏற்படுத்துகிறேன். அவன் அந்தச்ரத்தையோடு அந்ததேவதையினுடைய ஆராதனத்தைச் செய்யவிரும்புகிறான். என்னாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட அவ்விதமான அபீஷ்டங்களை அந்ததேவதையினிடத்தினின்று அடைகிறான். அல்பபுத்தியுள்ள அவர்களுக்கு அதனாலுண்டாகும் பயன் முடிவையுடையதாகவே ஆகிறது. ஏனெனில், இதர தேவர்களை ஆராதிக்கின்றவர்கள் இதரதேவர்களை அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்களோ என்னையே அடைகிறார்கள். அழிவில்லாததும் ஸர்வோத்தமமும் லோகவிலக்ஷணமுமான என்னுடையஸ்வரூபத்தை அறியாதவர்களான அறிவீனர்கள், என்னை முன்பு கண்ணுக்குப்புலப்படாதவனென்றும் இப்பொழுது காமவசத்தினாலே ஜன்மவிசேஷத்தைப்பெற்றுப் பிரகாசத்தை அடைந்திருக்கின்றவனென்றும் நினைக்கிறார்கள். யோகமாயையினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற யான் எல்லோருக்கும் விளங்குவதில்லை. (ஆதலால்) விவேகமற்ற இவ்வுலகம் என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அழிவில்லாதவனென்றும் அறிகிறதில்லை. ஓ! அர்ஜுன! நான் சென்றவைகளும் தற்காலத்தில் இருக்கின்றவைகளும் இனிவருபவைகளுமான பூதங்களை அறிவேன். என்னையோ ஒருவனும் அறியான். பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! சத்துருக்களைத்தபிக்கச் செய்பவனே! ராகத்வேஷங்களாலேஉண்டான த்வந்த்வநிமித்தமான மோகத்தினாலே எல்லாபிராணிகளும் பிறக்கும்பொழுதே மிக்கமயக்கத்தை அடைகின்றன. புண்ணியகர்மங்களையுடையவர்களான எந்த ஜனங்களுக்குப் பாவமானது நசித்ததோ அவர்கள் ஸுகதுக்கமுதலிய த்வந்த்வமோகத்தினின்று விடுபட்டு உறுதியானவிரதத்துடன்

என்னைப்பஜிக்கிறார்கள். எவர்கள் என்னை ஆஸ்ரயித்து மூப்பு, சாவு இவ்விரண்டினின்றும விடுபடமுயல்கிறார்களோ அவாகள் அந்தப் பிரமமததையும ஸகலமான [1]அத்யாதமததையும எல்லாக்காமத்தையும அறிகிறார்கள், எவர்கள என்னை அதிபூதத்துடனும அதிதெய்வததுடனும அதியஜஞத்துடனும கூடியவனாகஅறிகிறாாகளோ அவர்கள் மரணகாலததிலும என்னிடததில மனத்தைச் சேர்த்தவாகளாக என்னை அறிகிறாாகள்' என்று கூறினா.

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

எட்டாவது அத்யாயம்.

([2] தாரகப்ரம்மயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'புருஷோத்தமரே! அநதப்பிரம்மமென்பது யாது? அதயாதமம என்பது யாது? கர்மமென்பது யாது? அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டதும யாது? எது அதிதெய்வமென்று சொல்லப்படுகிறது? ஓ! மதுஸூதனரே! இநதத்தேகத்தில் அதியஜ்ஞன் யார்? அவன் எபபடிபபட்டவன்? மனத்தை அடககினவாகளாலே மரணகாலததில் எவ்வாறு நீா அறியததக்கவராகிறீா?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பிரகிருதியினின்றுவிடுபட்டிருக்கிற அழிவற்ற உத்தமமான ஆத்மஸ்வரூபம பிரமமமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வபாவமானது(பிரகிருதி)அதயாதமமென்று சொல்லப்படுகிறது. மனிதர்முதலியபிராணிகளுடைய உற்பததிக்குக்காரணமான விஸர்க்கமானது காமமென்று சொல்லப்படுகிறது. தேகமுடையவாகளுள் உத்தமனே! அழிவுள்ள வஸ்துவானது அதிபூதமெனச் சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் அதிதெய்வதமென்று சொல்லப்படுகிறான். இந்தததேகத்தில்அந்தர்யாமியாயிருக்கிறநானே அதியஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறேன். எவன் மரணகாலததில் என்னையேநினைத்துக்

---

1 (ச-ம) ப்ரதயகாதமவிஷயமானவஸது. (ரா-ம) ப்ரகிருதி.

2 அக்ஷரபரப்ரம்மயோகமென்றும் அக்ஷரப்ரம்மயோகமென்றும் வழங்கும்.

3 'யஜஞம்' என்றும், 'இந்திரியஸேகம' என்றும்பொருள்கூறுவர்.

கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறானோ அவன் என்னுடைய [1] தன்மையை அடைகிறான். இந்தவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை குந்தீபுத்திர! மனிதன் நிர்யாணகாலத்தில் எந்த எந்த ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறானோ எப்பொழுதும் அந்த அந்த ரூபத்தின் ஸ்மரணமே உடையவனாகி அந்த அந்த ரூபத்தையே அடைகிறான். ஆதலால், எக்காலத்திலும் என்னையே நீ ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு. யுத்தமுஞ்செய். மனத்தையும் புத்தியையும் என்னிடத்தில் வைப்பதனால் என்னையே அடைவாய், ஸம்சயமில்லை. பார்த்த! அப்யாஸமும் த்யானமுமுள்ளதும் வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றதுமான மனத்தினாலே நினைப்பவன் [2] திவ்யனான பரமபுருஷனை அடைகிறான். எவன் பக்தியும் யோகபலமுமுள்ளவனாகி அசைவற்றமனத்தினாலே நிர்யாணகாலத்தில் இரண்டு புருவங்களினிடையில் ப்ராணவாயுவை நன்கு நிலைநிறுத்தி, ஸர்வஜ்ஞனும் அநாதிகாலமாயிருக்கிறவனும் (ஸகலமான பிரபஞ்சத்தையும்) தன்னாஜ்ஞையினால் அடக்கி ஆளுகிறவனும் அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாயிருக்கிறவனும் எல்லாப்பிரபஞ்சங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனும் மனத்தினால் எண்ணவு முடியாத ரூபமுள்ளவனும் சூரியனைப்போல விளங்குகிறவனும் பிரகிருதியைக்காட்டிலும் அப்புறத்திலிருக்கிறவனுமான பரமபுருஷனைத் தியானஞ்செய்வானோ அவன் திவ்யஸ்வரூபியான அந்தப் பரமபுருஷனை அடைகிறான். வேதங்களை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, விஷயவிருப்பமற்ற யதிகள் எதில் பிரவேசிக்கிறார்களோ, எதை அடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் பிரமசரியத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ என்னுடைய அந்தப் [3] பதத்தை உனக்கு நான் சுருக்கமாக உரைப்பேன். எவன் எல்லா இந்திரியத்வாரங்களையும் அடக்கி மனத்தை ஹ்ருதயத்திலுள்ள என்னிடத்தில் நிறுத்திச் சிரஸில் தன்னுடைய பிராணனை வைத்து ஸ்திரமான யோகநிலையை அடைந்து பிரமத்தைச்சொல்லுவதான, 'ஓம்' என்கிற ஓர் அக்ஷரத்தை உச்சரித்து என்னையே தியானஞ்செய்துகொண்டு, தேகத்தைவிட்டுச் செல்லுகிறானோ அவன் சிறந்தகதியை அடைகிறான் பார்த்த! எவன் எப்பொழுதும் வேறிடத்தில் மனம்பற்றாமல் பிரதிதினமும் என்னையே நினைக்கிறானோ நித்யயோகத்தை விரும்பின அந்த யோகிக்கு நான் பிரயாஸமின்றி அடையத்தக்கவன். சிறந்த ஸித்தியை

1 'பாவ:' என்பது மூலம்; (ச-ம்) வைஷ்ணவம் தத்வம். (ரா-ம்) எந்த ரூபமாக ஸ்மரிக்கிறானோ அந்த ரூபத்தை. 2 (ச-ம்) ஸூர்யமண்டலவர்த்தியான. 3 (ரா-ம்) என்னுடையஸ்வரூபத்தை.

அடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னை அடைந்து மறுபடியும துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமும நிலையற்றதுமான பிறப்பை அடையார். அர்ஜுன! பிரமமலோக பரியந்தமுள்ள எல்லா உலகங்களும அடிக்கடி தோன்றுவதும அழிவதுமாயிருக்கின்றன. குந்தீபுத்திர! என்னை அடைந்தவர்களுக்கோ மீண்டும பிறப்புக் கிடையாது (மனிதன்முதல் நான்முகன் ஈறாகவுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுக்கும என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற) பகல் இரவு களின் பாகுபாடுகளை அறிந்த ஜனங்கள், பிரமமதேவரின் பகல் ஆயிரம் சதுர்யுகங்களையும இரவு ஆயிரம் சதுர்யுகங்களையும முடிவாகக்கொண்டவையென்று அறிகிறார்கள் அந்தநான்முகருடைய பகல் வரும்பொழுது பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படும் ஸ்தூலபிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும அவ்யக்தத்தினின்று உண்டாகின்றன; ராத்ரிவரும்பொழுது அவ்யக்தமென்று பெயர்கொண்ட அந்த நான்முகருடைய தேகத்திலேயே ஒடுங்குகின்றன பார்த்த! அப்படிப்பட்ட இந்தப் பூதஸமூகமே பரவசமாயிருந்துகொண்டு பகல் வரும்பொழுது தோன்றுகிறது, இரவுவரும்பொழுது அழிகிறது; இவ்விதம் தோன்றித்தோன்றி அழிகிறது. எது அசேதனபரக்ருதிரூபமான அந்த அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததும அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமும ஒருவிதமானபரமாணத்தாலும புலப்படாததும் நித்யமுமாயிருக்கிறதோ எந்த அவ்விதஅக்ஷரஸ்வரூபமானது எல்லாப் பூதங்களும அழியும்போதும் அழிவதில்லையோ அது அவ்யக்தமென்றும் அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதை ஸர்வோத்தமமானகதியென்று சொல்லுகிறார்கள். எதை அடைந்து மீண்டும திரும்பமாட்டார்களோ மிகவும உத்தமமான அந்தஸ்தானமானது என்னுடையது. பார்த்த! பூதங்கள் எவனுள்ளிருக்கின்றனவோ, எவனால இந்தப் பிரபஞ்ச முழுதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமபுருஷன் வேறிடத்தில் பற்றுதலில்லாதபக்தியினால் அடையத்தக்கவன். பரதஸ்ரேஷ்ட! எந்தமார்க்கத்தில் செல்லுகிறயோகிகள் திரும்பாமலிருத்தலையும திரும்பிவருதலையும் அடைகிறார்களோ அந்த [1] மார்க்கத்தை உரைப்பேன். அக்நியபிமானி தேவதை, பிரகாசத்திற்கு அபிமானிதேவதை, பகலுக்கு அபிமானிதேவதை, சுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபிமானிதேவதை ஆகிய இவர்கள் வஸிக்கும் உலகங்களின் வழியாகச் செல்லுகிற பிரமமவித்துக்களானஜனங்கள் பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். புகைக்கு அபிமானிதேவதை, இராக்காலத்திற்கு

---

1 'காலம்' என்பது மூலம்.

அபிமானிதேவதை, அவ்வாறே கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானி தேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய தக்ஷிணாயனாபிமானிதேவதை ஆகிய இவர்களுக்கு வாஸஸ்தானங்களான உலகங்களின் வழியாகச் செல்லுகிற யோகியானவன் சந்திரப்ரகாசத்துடன் கூடின ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைந்து திரும்புகிறான். இந்த இரண்டுகதிகள் ஞானிகள் கர்மிகளென்கிற அதிகாரிகளடங்கிய உலகத்துக்கு நிலையானவையென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவழியினால் செல்பவன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புகிறதில்லை. மற்றொருவழியினால் செல்பவன் மறுபடியும் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்பிவருகிறான். பார்த்த! இவ்விரண்டுமார்க்கங்களையும் அறிந்தயோகி ஒருவனாவது மோகத்தையடையான. அர்ஜுன! ஆதலால், எல்லாக்காலங்களிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைச் சிந்தித்தலாகிற யோகத்துடனிருப்பாயாக. யோகியானவன் இதையறிந்து வேதங்களிலும் யஜ்ஞங்களிலும் தவங்களிலும் தானத்திலும் எந்தப்புண்ணியபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அது முழுமையும் அதிக்ரமிக்கிறான். சிறந்ததும் ஆதிகாரணமுமான ஸ்தானத்தையும் அடைகிறான்.

முப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம்.)

நீ எதை அறிந்தால் அமங்களமான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபடுவாயோ அப்படிப்பட்ட அதிரஹஸ்யமாயிருப்பதும் விஜ்ஞானத்துடன் கூடியதுமான இந்தப்ரமஜ்ஞானத்தை அஸூயையற்றவனான உனக்குச்சொல்லுகிறேன். இந்தஞானமானது வித்தைகளுளெல்லாம் சிறந்தது, ரஹஸ்யங்களுளெல்லாம் சிறந்தது; மிக்கபரிசுத்தமானது; பிரத்யக்ஷமாக அறியத்தக்கது, தர்மத்தினின்று விலகாதது பிரயாஸமின்றி ஸுகமாகச்செய்யத்தக்கது, குறைவற்றது. சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவனே! இந்த தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாதமனிதர்கள் என்னை அடையாமல் மிருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்புகிறார்கள். அப்ரகாசமானஸ்வரூபத்துடன் கூடின என்னாலே இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [1]ஸகலபூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன.

---

1 'அவைகள் என்னால் நிலைபெறுகின்றன, நான் அவைகளால் நிலைபெறவில்லை' என்பது கருத்து.

அந்தப்பூதங்களிடத்தில் நான் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை பூதங்களென்னிடத்திலிருப்பவையுமல்ல. ஸர்வேச்வரனான என்னுடைய யோக மகிமையைப் பார் பூதங்களை நான் வகிக்கிறேன், நான் பூதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை மனோமயமான என்னுடைய ஸங்கல்பமானது பூதங்களை நிலைபெறும்படி செய்கிறது எல்லா இடத்திலும் செல்லுகின்ற பெரியவாயுவானது எப்பொழுதும் எவ்வாறு ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவ்வாறே எல்லாப் பூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவென்று நீ அறிந்துகொள். குந்திபுத்ரா! எல்லாப்பிராணிகளும் கல்பம் முடியுங்காலத்தில் என்னுடைய பிரகிருதியை அடைகின்றன அந்தப் பூதங்களையே கல்பாதியில் மறுபடியும் நான் ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். என்னுடைய பிரகிருதியை ஆதாரமாகக்கொண்டு பிரகிருதிக்கு வசப்பட்டிருத்தலால் பரவசமாயிருக்கிற இந்தப் பூதஸமூகம் அனைத்தையும் அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன் தனஞ்சய! அப்படிப்பட்ட விஷமஸ்ருஷ்டி முதலான காமங்கள் ஸம்பந்தமற்றவனைப் போலிருக்கின்றவனும் அக்காமங்களில் பற்றுதலற்றவனுமான என்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை குந்தீபுத்திர! பிரகிருதியானது அத்யக்ஷனான என்னால் (பார்க்கப்பட்டுச்) சராசராத்மகமான உலகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. இக்காரணத்தினாலே உலகம் சுழன்று கொண்டு வருகின்றது. என்னுடைய உத்தமமான பரமாத்மதத்வத்தை அறியாத மூடர்கள் பூதங்களுக்கெல்லாம் மஹேச்வரனாக இருப்பவனும் (எல்லாப் பிராணிகளும் என்னை ஆச்ரயிப்பதின் பொருட்டு) மனுஷ்ய தேகத்தைத் தரித்தவனுமாயிருக்கின்ற என்னை (ஸாமான்யமான மனிதனாக எண்ணி) அவமதிக்கிறார்கள். மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற தன்மையுள்ளதும் ஆஸுரமும் ராக்ஷஸமுமானப்ரக்ருதியை ஆச்ரயித்தவர்கள் வீணான ஆசையையுடையவர்களும் பயனற்ற கர்மங்களையுடையவர்களும் வீணான ஞானத்தையுடையவர்களும் புத்தியையிழந்தவர்களுமாகிறார்கள்.

பார்த்த! தேவஸம்பந்தம் பெற்ற பிரக்ருதியை ஆச்ரயித்தவர்களான மஹாத்மாக்களோவென்றால் என்னை ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆதியாயிருக்கின்றவனென்றும் அழிவற்றவனென்றும் அறிந்து வேறிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களாகி என்னையே பஜிக்கின்றார்கள். என்னுடன் நித்திய ஸம்பந்தத்தை விரும்புகின்றவர்கள் எப்பொழுதும் என்னைச் சொல்லுகின்றவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் திடமான விரதமுள்ளவர்களும் பக்தியோடு என்னை நமஸ்கரிக்கின்றவர்களுமாக என்னையே உபாஸிக்கின்றார்கள்.

[1] (கீர்த்தனுதிகளாலும்) ஞானயஜ்ஞததினுலும் ஆராதிக்கின்றவர்களான மறறும சிலா பலவிதமாகவும தனித்தனியாகவும ஜகத் ஸ்வரூபியாயிருக்கிற என்னை ஒருவனுக எண்ணி உபாஸிககின்ருர்கள். நான் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ரூபமான க்ரது. நான் யஜ்ஞும. நான் ஸ்வதா என்கிற மநதிரம நான் ஔஷதம். மநதிரமும் நானே. நானே நெய். நான் அகனி. நான் ஹோமம. நான் இந்த உலகததுக்குத தநதையாகவும் தாயாகவும் போஷகனுகவும் பிதாமஹனுகவுமிருப்பவன். வேதததாலறியத்தக்கதும பரிசுத்தமுமான வஸ்து எதுவோ அதுவும நானே. ஓஙகாரமும் ரிக்கும் ஸாமமும் யஜுஸும நானே. அடையத்தக்கவனும போஷகனும் பரபுவும் ஸாக்ஷியும் இருப்பிடமும ரக்ஷகனும ஹிதத்தைச செய்பவனும ஸ்ருஷ்டிகர்ததாவும ஸ்திதி காத்தாவும நாசததைச செய்பவனும ப்ரபஞ்சமனைத்தும லயமடையும்ஸ்தானமும அழிவற்ற காரணவஸ்துவும நானே. அர்ஜுன! நானே தாபத்தைஉண்டு பண்ணுகிறேன் நானே மழையைத தடுததுக்கொண்டிருககிறேன் நானே மழையைப பொழிகிறேன் நானே உலகம ஜீவிததிருககவும அழியவும காரணமானவன் மேலும் ஸததான வஸதுவும, அஸத்தானவஸதுவுமாகிய அவவிரண்டும நானே. மூன்று வேதங்களை அறிநதவாகள யஜ்ஞஙகளால என்னை ஆராதித்து ஸோமரஸத்தைப் பானம் செய்தவாகளும பாபததினின்று விடுபட்டவாகளுமாகி ஸ்வர்க்கலோகத்தை விருமபுகிருாகள். அவர்கள் புண்ணிய பலமான இநதிரலோகத்தை நாடி அவ்விடத்தில திவ்யமான தேவ போகங்களை அனுபவிக்கின்ருாகள். அவர்கள் விஸதீாணமான அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை அனுபவித்துப புண்ணியம் குறைநதவுடனே மனித லோகத்தை அடைகிருாகள. இவ்விதமான வேதோக்ததாமங்களை அனுஸரிதத விஷயேச்சையுள்ளவர்கள் போக்கு வரவை (பிறப்பிறபபை) அடைகிருாகள எநத ஜனங்கள் என்னைச் சிந்திப்பதைத் தவிர வேறு பிரயோஜனத்தைக் கருதாதவர்களாக என்னையே சிநதித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிருாகளோ எப்பொழுதும் என்னை உபாஸிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ள அவர்களுடைய யோக க்ஷேமங்களை நான் வஹிக்கிறேன். குநதீ புதர! எவர்கள வேறுதேவதைகளிடம் பக்தியுள்ளவர்களாகச சிரததையோடு அநத இநதிராதி தேவதைகளை உபாஸிக்கின்ருாகளோ அவர்களும் முறைதவறி என்னையே ஆராதிககின்ருர்கள். நான்

[1] (ச-ம்) ஞானயஜ்ஞததினல் ஆராதிககினறவாகளான மற்றும சிலர் என்னை ஒருவனென்றும் ஸூர்யசந்த்ராதி ரூபமாகத் தனித்தனியாயிருப்பவனென்றும் விஸ்வரூபியென்றும் பலவாருக உபாஸிக்கிருர்கள்.

அல்லவோ ஸர்வயஜ்ஞங்களையும் அனுபவிக்கின்றவனும் பிரபுவுமாக இருப்பவன். என்னை (அவிவேகிகள்) உள்ளபடி அறியார்கள். ஆதலால், அவர்கள் (ஜனனமரணமார்க்கத்தில) நழுவிவிழுகிறார்கள். தேவதைகளை உத்தேசித்து விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் தேவர்களை அடைகிறார்கள். பித்ருக்களைக்குறித்து விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் பித்ருக்களை அடைகிறார்கள். பூதங்களை உபாஸிக்கின்றவர்கள் பூதங்களை அடைகிறார்கள் என்னைப் பூஜிக்கின்றவர்களோ என்னை அடைகின்றார்கள் எவன் என்பொருட்டுப் பத்ரத்தையாவது புஷ்பத்தையாவது பழத்தையாவது ஜலத்தையாவது பக்தியோடு கொடுக்கிறானோ பரிசுத்தமான அந்தக்கரணமுள்ள அந்தப் பக்தனுடைய பக்தியினால்கொடுக்கப்பட்ட அந்தப் பத்ரபுஷ்பாதிகளை நான் அனுபவிக்கிறேன் கௌந்தேய! நீ எதைச் செய்கிறாயோ, எதைப் புஜிக்கிறாயோ, எதை ஹோமஞ்செய்கிறாயோ, எதைத் தானஞ்செய்கிறாயோ, எந்தத்தவத்தைச் செய்கிறாயோ அதை எனக்கு அர்ப்பணஞ்செய். இவ்விதம் (கர்மங்களை என்னிடத்தில ஒப்பித்தல் என்கிற) ஸந்யாஸயோகத்தோடு சேர்ந்த அந்தக்கரணத்துடன்கூடிய நீ சுபாசுப பலங்களோடுகூடின பிராசீன கர்மபந்தங்களினின்றும் விடுபடுவாய். (அவ்வாறு)விடுபட்ட நீ என்னையே அடைவாய் நான் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் ஸமமாயிருக்கிறவன். எனக்குப் பகைவனுமில்லை, நண்பனுமில்லை எவர்கள் என்னைப் பக்தியினால் பஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கின்றார்கள். நானும் அவர்களிடத்திலிருக்கிறேன் அதிகதுராசாரமுள்ளவனானாலும் [1] வேறு ஒன்றையும் கருதாமல் என்னையே பஜிப்பானானால் அவன் ஸாதுவென்றே எண்ணத்தக்கவன். ஏனெனில், அவன் நல்ல நிச்சயபுத்தியுள்ளவனன்றோ? அவன் சீக்கிரம் தர்மத்தில மனத்தைச் செலுத்தினவனாகிறான்; (கெட்ட நடக்கையினின்று) அடிக்கடி ஒழிவையும் அடைகிறான் குந்தீபுத்திர! என்னுடைய பக்தன் கெட்டுப்போகிறதில்லை என்று நீ பிரதிஜ்ஞைசெய். பார்த்த! ஸ்திரீகளும் வைஶ்யர்களும் அவ்வாறே சூத்ரர்களும் நீசஜாதியில் பிறந்தவர்களும் என்னை விசேஷமாக ஆஶ்ரயித்து உத்தமமான கதியை அடைகிறார்களன்றோ? புண்ணியசாலிகளும் பக்தியுள்ளவர்களுமான பிராமணர்களும் அவ்வாறே ராஜரிஷிகளும் உத்தமகதியை அடைகிறார்களென்பதில் ஸந்தேகமென்ன? நிலையற்றதும் ஸுகமற்றதுமான இவ்வுலகத்தை அடைந்திருக்கின்ற நீ என்னை அடையக்கடவாய். என்னிடத்தில் மனமுள்ளவனும் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனும் என்னை ஆராதிக்கின்றவனும்

1 'அநந்யபாக்' என்பது மூலம். (ச-ம்) வேறுதேவதையைப் பஜியாமல்.

ஆகக்கடவாய். எனக்கு வந்தனம் செய்வாயாக. இவ்விதம் என்னையே முக்கியமானகதி என்று எண்ணி மனத்தை என்னிடத்தில் சேர்த்து என்னையே அடைவாய்.

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

பத்தாவது அத்யாயம்.

1 (விபூதியோகம்)

மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! ப்ரீதியுள்ளவனான உனக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் மறுபடியும் நான் சொல்லப்போகிற என்னுடைய உத்தமமான வசனத்தைக் கேள். தேவஸமூகங்களும் மஹரிஷிகளும் என்னுடையபிரபாவத்தை அறியார் ஏனெனில், தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லாவிதங்களாலும் நான் முந்தினவனாயிருக்கிறேன். எந்த மனிதன் என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அநாதியாயிருப்பவனென்றும் எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேச்வரனென்றும் அறிகிறானோ மனிதர்களுள் மோகத்தை இழந்த அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். வஸ்துக்களுடைய ஸ்வரூபத்தைநிர்ணயிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியம், ஞானம், மோகமின்மை, பொறுமை, உண்மை, அந்தக்கரணத்தையடக்குதல், வெளி இந்திரியங்களையடக்குதல், ஸுகம், துக்கம், உற்பத்தி, நாசம், பயம், பயமின்மை, பிறருக்குத் துன்பத்தை யுண்டுபண்ணாமை, எங்கும் ஸமமாயிருத்தல், ஸந்தோஷம், தவம், தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறுவிதமான மனோபாவங்கள் எல்லாபூதங்களுக்கும் என்னிடத்தினின்று உண்டாகின்றன. உலகத்திலுள்ள இந்தப் பிரஜைகள் எவர்களைச் சார்ந்தவைகளோ முன்னோர்களும் (பிரம்மாவினுடைய) மனத்திலிருந்து உண்டானவர்களுமான அந்த ஏழு மஹரிஷிகளும் அவ்வாறே நான்கு மனுக்களும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்தவர்களே, (அல்லது) என்னிடத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினவர்கள். என்னுடைய இந்த ஐச்வரியத்தையும் யோகத்தையும் எவன் உள்ளபடி அறிகிறானோ அவன் அசைக்க முடியாத பக்தி யோகத்தோடு சேர்க்கப்படுகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை. நான் எல்லா

---

1 விபூதிவிஸ்தாரயோகமென்றும் வழங்கும்.

உலகங்களுடைய உத்பத்திக்கும் காரணம். என்னிடத்தினின்றே அனைத்தும் பிரவர்த்திக்கின்றன என்றெண்ணி அறிஞர்கள் பிரீதியுடன் என்னை பஜிக்கின்றனர். அவர்கள் என்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தவர்களும் என்னிடத்திலேயே உயிரை வைத்தவர்களும் (என்னுடைய குணங்களை) ஒருவருக்கொருவர் தெரிவிக்கின்றவர்களும் என்னைச் சொல்லுகின்றவர்களுமாக எப்பொழுதும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள். ஸுகத்தையும் அடைகிறார்கள். எப்பொழுதும் என் ஸம்பந்தத்தை விரும்புகின்றவர்களும் பிரீதியுடன் என்னை பஜிக்கின்றவர்களுமான அவர்களுக்கு அவர்கள் என்னை அடைவதற்குக் காரணமான புத்தியோகத்தை நான் கொடுக்கிறேன். அவர்களை அநுக்ரஹிப்பதின் பொருட்டே அவர்களுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் நான் நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற ஞானமாகிற விளக்கினாலே அவர்களுடைய அஜ்ஞானத்தால் உண்டான இருளை நாசம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'நீர் பரப்ரம்மம், உத்தமமான தேஜஸ்; மிகப் பரிசுத்தமான வஸ்து. தேவரீரை எல்லாப் பிராணிகளுடைய சரீரத்திலும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவரும் நித்யரும் பிரகாசஸ்வரூபியும் தேவதைகளுக்கு ஆதியும் பிறப்பில்லாதவரும் விபுவுமாக எல்லா ரிஷிகளும் அவ்வாறே தேவரிஷியான நாரதரும் அஸிதரும் தேவலரும் வ்யாஸரும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே நீரும் எனக்குச் சொல்லுகிறீர். கேசவரே! என்னை நோக்கி நீர்சொல்லுமனைத்தும் ஸத்தியமென்று எண்ணுகிறேன். பகவானே! உம்முடைய அவதார மகிமையைத் தேவர்களும் அறியவில்லை, அஸுரர்களும் அறியவில்லை. புருஷோத்தமரே! பூதங்களைப் படைத்தவரே! எல்லாப் பூதங்களுக்கும் ஸ்வாமியாயிருப்பவரே! தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாயிருப்பவரே! ஜகந்நாதரே! உமது ஸ்வரூபத்தை நீரே உமது ஞானத்தால் அறிகிறீர். தேவரீருடைய ஐச்வர்யங்கள் அத்புதங்களல்லவா? எந்த ஐச்வர்யங்களாலே இவ்வுலகங்களை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறீரோ அவைகளை முழுதும் தேவரீர் எனக்கு உரைக்கவேண்டும். நான் பக்தியோகத்தில் நிலைபெற்றுத் தேவரீரை ஒழிவில்லாமல் சிந்தித்துக்கொண்டு தேவரீரை எவ்வாறு அறிவேன்? பகவானே! எந்த வஸ்துக்களில் என்னால் சிந்திக்கத்தக்கவராக இருக்கிறீர்? ஜநார்த்தனரே! உம்முடைய யோகத்தையும் விபூதியையும் ஸவிஸ்தாரமாக மறுபடியும் சொல்லும். ஏனெனில், உம்முடைய (வாக்கியமாகிய) அம்ருதத்தைக் கேட்கின்ற எனக்குத் திருப்தியுண்டாகவேயில்லை' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'குருஶ்ரேஷ்ட! மங்களகரமான என்னுடைய விபூதிகளுள் முக்கிய விபூதிகளை அதிக ஸந்தோஷத்துடன் யான் உனக்குச் சொல்வேன் என்னுடைய (விபூதி) விஸ்தாரத்திற்கு முடிவு இல்லை. குடாகேச! எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கின்ற ஆத்மா நானே பூதங்களுக்கு ஆதியும் மத்தியும் அந்தமும் நானே. நான் ஆதித்யர்களுள் விஷ்ணுவும் ஒளிகளுள் கிரணங்களுள்ள ரவியும் மருத்துக்களுள் மரீசியும் நக்ஷத்திரங்களுக்குச் சந்திரனுமாயிருக்கிறேன், வேதங்களுள் ஸாமவேதமாயிருக்கிறேன், தேவர்களுள் இந்திரனாயிருக்கிறேன், இந்திரியங்களுள் மனமாயிருக்கிறேன், பிராணிகளுடைய சைதன்யமாகவும் நானிருக்கிறேன், ருத்ரர்களுள் சங்கரராயிருக்கிறேன், யக்ஷராக்ஷஸர்களுள் குபேரனாயிருக்கிறேன், வஸுக்களுள் பாவகனாயிருக்கிறேன், பர்வதங்களுள் மேருவாயிருக்கிறேன்; பார்த்த! நீ என்னைப் புரோஹிதர்களுள் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ருஹஸ்பதியாக அறி. நான் சேனாபதிகளுள் ஸ்கந்தனும், ஜலாதாரங்களுள் ஸமுத்திரமுமாயிருக்கிறேன். நான் மகரிஷிகளுள் ப்ருகுமகரிஷியும், சொற்களுள் ஓரெழுத்தான பிரணவமுமாயிருக்கிறேன். யஜ்ஞங்களுள் ஜபயஜ்ஞமும் ஸ்தாவரங்களுள் இமயமலையுமாயிருக்கிறேன் நான் எல்லா மரங்களுள்ளும் அரசமரமும், தேவரிஷிகளுள் நாரதரும், கந்தர்வர்களுள் சித்ரரதனும், ஸித்தர்களுள் கபிலமஹரிஷியுமாயிருக்கிறேன். குதிரைகளுள் அமிருதத்துடன் தோன்றின உச்சைஶ்ரவம் என்கிற குதிரையும் சிறந்த யானைகளுள் ஐராவதம் என்கிற யானையும் மனிதர்களுள் அரசனுமாக என்னை நீ அறி ஆயுதங்களுள் வஜ்ராயுதமும் பசுக்களுள் காமதேனுவுமாயிருக்கிறேன். பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்குக் காரணமான மன்மதனாகவுமிருக்கிறேன். [1]ஸர்ப்பங்களுள் வாஸுகியா யிருக்கிறேன் [2]நாகங்களுள் அநந்தனாக இருக்கிறேன் ஜலதேவதைகளுள் வருணனாக இருக்கிறேன் பித்ருக்களுள் அர்யமாவாக இருக்கிறேன். தண்டனை விதிப்பவர்களுள் யமனாக இருக்கிறேன் தைத்யர்களுள் பிரஹ்லாதனாக இருக்கிறேன் கணக்கிடுகிறவர்களுள் நான் காலனாக இருக்கிறேன். மிருகங்களுள் நான் ஸிம்மம். பக்ஷிகளுள் யான் விநதாபுத்ரனான கருடன் பரிசுத்தம் செய்யும் வஸ்துக்களுள் நான் வாயுவாக இருக்கிறேன். சஸ்திரதாரிகளுள் நான் ராமனும் மீன்களுள் சுறாமீனுமாயிருக்கிறேன் நதிகளுள் கங்கா நதியாயிருக்கிறேன் அர்ஜுன! எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்ற எல்லா வஸ்துக்க

1 ஒரு தலையுள்ளவைகள். 2 அநேகம் தலையுள்ளவைகள்.

ளுக்கும் நான் முதலும ஈறும் நடுவுமாயிருக்கிறேன் வித்தைக
ளுள் அத்யாத்மவித்தையாகவும வாதம்செய்பவர்களுடையவாத
மாகவும் நானே இருக்கிறேன் அக்ஷரங்களுள் நான் அகாரமாக
வும் ஸமாஸங்களுள் த்வந்த்வஸமாஸமாகவும் நானிருக்கிறேன்.
அக்ஷயமானகாலமும் நானே. பிரபஞ்சமனைத்தையும்சிருஷ்டித்த
நான்முகனான ஹிரண்யகர்ப்பன் நானே. நான் எல்லோரையும்
அபஹரிக்கிற ம்ருத்யுவும பிறக்கும்வஸ்துக்களுடையபிறவியும் ஸ்தி
ரீகளுள் கீர்த்திஅபிமானிதேவதையும ஐஶ்வர்யாபிமானிதேவதை
யானலக்ஷ்மியும வாக்குக்கு அபிமானிதேவதையானஸரஸ்வதியும்
ஞாபகத்துக்கு அபிமானிதேவதையும் புத்திக்குஅபிமானிதேவதை
யும தைர்யம பொறுமை இவ்விரண்டுக்கும அபிமானிதேவதை
களுமாயிருக்கிறேன் அவ்வாறே, ஸாமங்களுள் பிருஹத்ஸாமமென்
கிறஸாமமும சந்தஸ்ஸுகளுள் காயத்ரிஎன்கிறசந்தஸ்ஸுமாக இருக்
கிறேன் மாதங்களுள் நான் மார்கழிமாதம ருதுக்களுள் நான்
வஸந்தருது. நான் பிறரைவஞ்சிக்கின்றவர்களுடைய சூதாட்ட
மும் தேஜஸையுடையவர்களுடையதேஜஸ்ஸும ஜய்சீலர்களுடைய
ஜயமும பிரயத்தனம்செய்பவர்களுடைய பிரயத்தனமும் ஸாத்
விகர்களுடைய ஸத்வகுணமுமாயிருக்கிறேன். விருஷ்ணிகளுள்
நான் வாஸுதேவனாகஇருக்கிறேன். பாண்டவர்களுள் நான் தனஞ்
சயனாகஇருக்கிறேன் முனிவர்களுள் வ்யாஸரும், கவிகளுள் சுக்ரா
சாரியருமாயிருக்கிறேன் நான் தண்டிக்கிறவர்களுடைய தண்
டனையாக இருக்கிறேன் ஜயிக்கஇச்சையுள்ளவர்களுடைய (ஜயத்
துக்குஉபாயமான) நீதியாயிருக்கிறேன். ரகஸ்யங்களுள் மௌன
மாயிருக்கிறேன். தத்வஜ்ஞானிகளுடைய ஞானமும நானே. ஓ!
அர்ஜுன! ஸகலபூதங்களுக்கும் எது காரணமோ அது நானே.
ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான எந்தவஸ்து இருக்கிறதோ அது
என்னையன்றிவேறில்லை சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவனே! திவ்ய
மானஎன்னுடையவிபூதிகளுக்கு முடிவுகிடையாது. என்விபூதியி
னுடைய இந்தவிஸ்தாரமானது என்னால் சுருக்கமாக உனக்குச்
சொல்லப்பட்டது ஐஶ்வர்யத்தையுடையதும காந்தியையுடைய
தும் நல்லமுயற்சியுள்ளதுமான எந்தஎந்தவஸ்துவுண்டோ அது
அது என்னுடையதேஜஸின் ஓரம்சத்தினால் உண்டானதென்று
நீ அறியவேண்டும. அர்ஜுன! அப்படியின்றி விஸ்தாரமாகத்
தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இந்தவிபூதியினால் உனக்கு யாதுபயன்?
யான் இவ்வுலகமனைத்தையும் ஓரம்சத்தினாலே தரித்துக்கொண்
டிருக்கிறேன்' என்றுசொன்னார்.

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினோராவது அத்யாயம்.

([1] விச்வரூபதர்சனயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'என்னையனுக்ரஹிப்பதின்பொருட்டு அத்யாத்மஸ்வரூபத்தைவிளக்கக்கூடியதும் சிறந்ததும் ரஹஸ்யமுமான எந்த வசனம் உம்மால் உரைக்கப்பட்டதோ அந்தவசனத்தினாலே என்னுடைய இந்தமோகம் நீங்கியது. செந்தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவரே! பிராணிகளுடைய உத்பத்திவிநாசங்களைத் தேவரீரிடமிருந்து விஸ்தாரமாக நான் கேட்டேன். குறைவற்றதான தேவரீருடையமகிமையும் என்னால் கேட்கப்பட்டது. பரமேச்வரரே! நீர் உம்மைப்பற்றிக் கூறியது உண்மையே. புருஷோத்தமரே! ஈச்வரஸ்வபாவத்துக்குரிய உம்முடையரூபத்தை நான் பார்க்கவிரும்புகிறேன். பிரபுவே! யோகேச்வரரே! அந்தரூபமானது என்னால் பார்ப்பதற்குத்தகுதியுள்ளதென்று எண்ணுவீரானால் அழிவற்ற திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை எனக்குக் காண்பிப்பீராக' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீ பகவான், 'பார்த்த! பலவிதமும் திவ்யமும் பற்பலவர்ணங்களோடும் பற்பலவடிவங்களோடும் கூடினவைகளும் நூறுவிதங்களும் பின்னும்ஆயிரம்விதங்களுமாயிருக்கின்ற என்னுடைய ரூபங்களை நீ பார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! ஆதித்யர்களையும் வஸுக்களையும் ருத்ரர்களையும் அச்விநீதேவதைகளையும் மருத்துக்களையும் பார். இதற்குமுன்பார்த்திராத பலஆச்சரியங்களையும் நீ பார். ஆலஸ்யமற்றவனே! சராசராத்மகமானவஸ்துக்களுடன் கூடியஉலகமனைத்தையும் மற்றும் நீபார்க்கவிரும்புகிறதையும் இப்பொழுது இந்தஎன்னுடையதேகமாகிற ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவையாகப்பார். நீ உன்னுடையஇந்தக்கண்ணால் (விச்வரூபியான) என்னைப்பார்ப்பதற்குச் சக்தனாகமாட்டாய். ஞானஸ்வரூபமான கண்ணை நான் உனக்குக்கொடுக்கிறேன். ஈச்வரனானஎனக்கே உரியதும் சிறந்ததுமான யோகசக்தியைப் பார்' என்றார்.

---

1 விச்வரூபஸந்தர்சனயோகமென்றும்வழங்கும்.

ராஜனே! மஹாயோகங்களுக்கு ஈசுவரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் இவ்விதம் சொல்லிய பிறகு அநேக முகங்களையும் கண்களையுமுடையதும் அநேக அத்புதமான காட்சியையுடையதும் அநேக திவ்யாபரணங்களுள்ளதும் உயர்த்தித் தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்ட திவ்யமான பல ஆயுதங்களையுடையதும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையு மணிந்ததும் திவ்யமான வாஸனை பொருந்திய சந்தனங்களை அணிந்ததும் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமயமாக இருக்கின்றதும் பிரகாசிக்கின்றதும் முடிவில்லாததும் எல்லாத்திக்குக்களிலும் முகங்களுள்ளதும் சிறந்ததுமான ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் குந்தியின் குமாரனான அர்ஜுனனுக்குக் காண்பித்தார். ஆகாயத்தில் ஆயிரம் ஸூரியர்களுடைய காந்தியானது ஒரேஸமயத்தில் உண்டாகுமானால் அந்தக் காந்தியானது (விச்வரூபத்தைத் தரித்த) மஹாத்மாவான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய காந்திக்கு ஒப்பாகும். அப்பொழுது, பாண்டவன் பலவிதமாகவும் தனித்தனியாகவும் இருக்கின்ற எல்லாப்பிரபஞ்சத்தையும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அந்தச்சரீரத்தில் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதாகப் பார்த்தான். பிறகு, அந்தத்தனஞ்சயன் ஆச்சரியமடைந்து தேகம் புளகித்து (விச்வரூபத்தைத்தரித்த) பரமாத்மாவைத் தலையால் வணங்கிக் கைகளைக் குவித்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான்.

'தேவரே! உம்முடைய தேகத்தில் தேவர்களையும் எல்லாப் பூதவிசேஷங்களுடைய கூட்டங்களையும் நான்முகனையும் [1]கமலத்தை ஆஸனமாகவுடைய ப்ரம்மாவினிடத்திலிருக்கின்ற ஈசுவரரையும் எல்லாத் தேவரிஷிகளையும் திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கிறேன். விச்வேச்வரரே! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக் கொண்டவரே! அநேகம் கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் இவைகளையுடையவரும் அனந்தமான ரூபங்களையுடையவருமான உம்மை எவ்விடத்திலும் பார்க்கிறேன். உம்முடைய ஆதியையும் மத்தியையும் முடிவையும் நான் பார்க்கவில்லை. கிரீடம், கதை, சக்ரம் இவைகளையுடையவரும் தேஜோராசியாயிருப்பவரும் நான்கு பக்கத்திலும் பிரகாசத்தையுடையவரும் பார்க்க முடியாதவரும் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு ஸூரியன் இவர்களுடைய காந்திக்குச் சமமான காந்தியுடையவரும் அளவிட முடியாதவருமான உம்மை

---

1 'ப்ரம்மாணமீசம் கமலாஸநஸ்தம்' என்பது மூலம்.

(ச-ம்) பிரஜைகளுக்குத் தலைவரும் பூமியாகிய தாமரையின் மேருவாகிய கர்ணிகையிலிருப்பவருமான பிரம்மாவை.

(ரா-ம்) 'கமலாஸநஸ்தம்' என்பதற்கு, ப்ரம்மாவின் கருத்தின்படி ஒழுகுகின்ற.

நாற்புறங்களிலும் பார்க்கிறேன். உபநிஷத்துக்களில் அறியத்தக்கதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதும் மிக்கச் சிறந்ததும் அழிவில்லாததுமான வஸ்துவும் நீர்; நீர் இந்த எல்லா உலகத்துக்கும் உத்தமமான ஆதாரம்; அழிவற்றவரும் நிலைத்த தர்மங்களைப் பாதுகாப்பவரும் நீர். தேவரீர் எப்பொழுதுமுள்ளவரென்றும் பரமபுருஷரென்றும் நான் எண்ணுகிறேன். தேவரீரை ஆதிமத்யாந்தமில்லாதவரும் முடிவற்ற வீர்யமுள்ளவரும் முடிவில்லாத கைகளையுடையவரும் சூரிய சந்திரர்களைக் கண்களாகவுடையவரும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியைமுகமாகவுடையவரும் தேஜஸினாலே இவ்வுலகமனைத்தையும் தபிக்கச்செய்கின்றவருமாகப் பார்க்கிறேன். மஹாத்மாவே! ஆகாய பூமிகளுடைய இந்த இடைவெளியும் எல்லாத்திக்குகளும் தேவரீர் ஒருவரால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பயங்கரமும் ஆச்சர்யகரமுமான உம்முடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு மூவுலகங்களும் மிக்க பயத்தை அடைந்தன. இந்தத் தேவகணங்கள் உம்மை வந்து சரணமடைகின்றன. சிலர் பயந்து கரங்குவித்துத் துதிக்கின்றனர். மஹர்ஷிகள் ஸித்தர்களின் கூட்டங்கள் மங்களமுண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பரிபூர்ணமான ஸ்துதிகளாலே உம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றன. ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ஸாத்யர்கள், விச்வே தேவர்கள், அச்வினிதேவதைகள், மருத்துக்கள், பித்ருதேவதைகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், அஸுரர்கள், ஸித்தர்களுடைய கூட்டங்கள் இவர்கள் எல்லோரும் ஆச்சரியம் அடைந்து உம்மைப் பார்க்கின்றார்கள். மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! அநேக முகங்களையும் நேத்திரங்களையுமுடையதும் அநேகம் கைகளையும் தொடைகளையும் பாதங்களையுமுடையதும் அநேக வயிறுகளுள்ளதும் அநேக கோரப்பற்களாலே பயங்கரமாயுள்ளதுமான உமது பெரிய ரூபத்தைப் பார்த்து உலகங்கள் அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்றன. அவ்வாறே நானும் பயமடைந்திருக்கிறேன். உலகமனைத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றவரே! ஆகாயத்தை அளாவிக்கொண்டிருக்கிறவரும் ஜ்வலிக்கின்றவரும் அநேகவர்ணங்களுள்ளவரும் திறந்தவாயுள்ளவரும் பிரகாசிக்கின்ற விசாலமான நேத்திரங்களுள்ளவருமான உம்மைப்பார்த்து மனத்தில் மிக்க பயமடைந்திருக்கின்ற நான் தைரியத்தையும் மனச்சமாதானத்தையும் அடையவில்லை. தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஈச்வரரே! உலகங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே! கோரப்பற்களால் பயங்கரமானவைகளும் பிரளயகாலாக்னிக்குச் சமமானவைகளுமான உம்முடைய முகங்களைக் கண்டே திக்குக்களை நான் அறியவில்லை; ஸுகத்தையும் நான் அடைய

வேயில்லை. நீர் பிரஸன்னராகக்கடவீர். இந்தத்ருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் ஸூதபுத்ரனான கர்ணனும் அரசர்களுடையகூட்டங்களுடனும் அவ்வாறே நம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுள் தலைவர்களாயிருக்கிற வீரர்களோடும் கோரப்பற்களால் குரூரமாயிருக்கின்றவைகளும் பயங்கரமா யிருக்கின்றவைகளுமான உம்முடைய வாய்களைநோக்கி விரைவாகச் செல்லுகின்றனர். சிலர் பற்களின் சந்துகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு பொடிபண்ணப்படுகிற தலைகளுடன் காணப்படுகிறார்கள். நதிகளுடைய அனேக ஜலவேகங்கள் எவ்வாறு ஸமுத்திரத்தையேநோக்கி ஓடுகின்றனவோ அவ்வாறே இந்த நரலோகத்திலுள்ளவீரர்கள்நான்கு பக்கங்களிலும் ஜ்வலிக்கின்ற உம்முடைய வாய்களில் பிரவேசிக்கின்றனர் நன்கு ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பில் விட்டில்கள் தாம் அழிவதன்பொருட்டு அதிகவேகத்துடன் பிரவேசிப்பதுபோல உலகங்கள் தாம் அழிவதன்பொருட்டு மிக்க வேகத்துடன் உம்முடைய வாய்களில் பிரவேசிக்கின்றன. எல்லா உலகங்களையும் ஜ்வலிக்கின்றவாய்களால் விழுங்கிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நாக்கினால் அடிக்கடி நக்கிக்கொள்ளுகிறீர் விஷ்ணுவே! தேவரீருடைய உக்கிரமானகிரணங்கள் ஒளிகளாலே உலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டு தவிக்கச்செய்கின்றன தேவஶ்ரேஷ்டரே! உக்கிரமான ஸ்வரூபமுள்ள தேவரீர் யார்? சொல்லவேண்டும். உமக்கு வந்தனம் பிரஸன்னராகக்கடவீர் ஆதியாயிருக்கின்ற தேவரீரை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். தேவரீருடைய பிரவ்ருத்தியை நான் அறியவில்லை' என்று சொன்னான்.

ஸ்ரீபகவான், 'உலகத்திற்கு க்ஷயத்தையுண்டுபண்ணுவதற்காக விருத்தியடைந்திருக்கின்றகாலனாக நானிருக்கிறேன். உலகங்களை ஸம்ஹரிப்பதற்காக இப்பொழுது நான் பிரவ்ருத்தித்திருக்கிறேன். சத்துருக்களுடையபடைகளில் நிற்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அனைவரும் நீ (முயற்சி) இல்லாமலிருந்தாலும் உயிரோடிரார் ஆதலால், நீ எழுந்திரு கீர்த்தியை அடைவாயாக. பகைவர்களை ஜயித்து நிறைந்தராஜ்யத்தை நீ அனுபவிப்பாயாக இந்தவீரர்கள் முன்னமே என்னாலேயே கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். ஸவ்யஸாசியே! நீ நிமித்தமாத்திரமாக இரு. என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற த்ரோணரையும் பீஷ்மரையும் ஜயத்ரதனையும் கர்ணனையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள தலைவர்களான போர்வீரர்களையும் நாசம்செய். மனவருத்தமடையாதே போர்புரி. யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிப்பாய்' என்று சொன்னார்

கிரீடியானவன் கேசவருடைய இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு நடுக்கமுற்று அவரை நமஸ்கரித்து மிகப் பயந்தவனாக மறுபடியும் வணங்கித் தழுதழுத்த குரலுடன் பின்வருமாறு கூறலானான்.

‘ஹ்ருஷீகேசரே! உலகமானது தேவரீருடைய மகிமையைக் கீர்த்தனம் செய்வதனால் அதிக ஸந்தோஷமடைகின்றது, அனுராகமுள்ளதாகவும் ஆகின்றது. ராக்ஷஸர்கள் பயந்துகொண்டு திக்குக்களை நோக்கி ஓடுகின்றார்கள். ஸித்தர்களுடைய கூட்டங்கள் யாவும் தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றன. இவைகள் அனைத்தும் தக்கவைதாம். மஹாத்மாவே! மிக்க கௌரவம்பொருந்தியவரும் பிரம்மதேவருக்கும் ஆதிகர்த்தாவுமான உம்மை (அவர்கள்) ஏன் வணங்காமலிருப்பார்கள்? அழிவில்லாதவரே! தேவேசரே! உலகங்களுக்கெல்லாம் வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே! நீரே அழிவில்லாத ஜீவாத்மதத்வம்; ஸத், அஸத் என்கிற சப்தங்களால் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதித்தத்வமும் நீரே, இந்தப்பிரகிருதித்தத்வம், அதனுடன் சம்பந்தம் பெற்ற ஜீவாத்மதத்வம் இவைகளைக்காட்டிலும் எது வேறானமுக்தாத்மதத்வமோ அதுவும் நீரே. அந்தமில்லாதரூபமுள்ளவரே! தேவரீர் தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியான தேவதையும் புராணபுருஷருமாயிருக்கிறீர்; நீர் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குச் சிறந்த ஆதாரமாகவுமிருக்கிறீர், அறிகிறவரும் அறியத்தக்கவஸ்துவும் உத்தமஸ்தானமுமாயிருக்கிறீர். பிரபஞ்சமனைத்தும் உம்மால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாயுவும் யமனும் அக்னியும் வருணனும் சந்திரனும் நான்முகனும் தேவரீரே. தேவரீர் பிதாமஹருக்கும் பிதாவாயிருக்கிறீர். தேவரீருக்கு ஆயிரந்தடவை நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்; மறுபடியும் மறுபடியும் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் உமக்கு வந்தனம். ஸர்வஸ்வரூபரே! நாற்புறங்களிலும் உமக்கு வந்தனம். அந்தமில்லாத வீர்யமுள்ளவரே! அபரிமிதமான விக்ரமமுள்ள தேவரீர் எல்லாப்பொருள்களையும் வியாபித்திருத்தலால் ஸர்வஸ்வரூபியாயிருக்கிறீர். அச்சுதரே! தேவரீருடைய இவ்விதமான மகிமையை அறியாதவனான என்னால் தவறுதலாலாவது நட்பினாலாவது தோழரென்று எண்ணி அலக்ஷ்யமாக, ‘ஓ! கிருஷ்ணா! ஓ! யாதவ! ஓ! நண்ப!’ என்று கூறப்பட்டதும், மேலும் விளையாடும் பொழுதோ, படுக்கும்பொழுதோ, உட்காரும் பொழுதோ, போஜனம் செய்யும் பொழுதோ, தனித்திருக்கும் பொழுதோ, எதிரிலோ பரிஹாஸார்த்தமாக என்னால் அவமதிக்கப்பட்டதுமாகிய எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொள்ளும்படி பெரியமகி

மைபொருந்திய தேவரீரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒப்பற்ற பிரபாவமுடையவரே! தேவரீர் ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான இவ்வுலகத்துக்குப் பிதாவும், பூஜிக்கத்தக்கவரும், கௌரவமுள்ள குருவுமாயிருக்கிறீர். மூவுலகிலும் உமக்குச் சமானனவன் ஒருவனுமில்லை. அவ்வாறிருக்க, உமக்குமேலான வேறொருவன் ஏது? ஆதலால், எவராலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவருமாயிருக்கிற தேவரீரை நான் சரீரத்தை நன்கு படியச்செய்து வணங்கி க்ஷமிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். தேவரே! புத்திரனுடைய குற்றத்தைத் தந்தையும், சிநேகிதனுடைய குற்றத்தைச் சிநேகிதனும் பொறுப்பதுபோலப் பிரியரான தேவரீர் பிரியனான என்னுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும். இதற்கு முந்திப் பாராமலிருந்த இந்த விஸ்வரூபத்தைக் கண்டு நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன்; பயத்தினாலும் என்மனமானது மிகவருந்துகிறது. தேவரே! முன்னம் இருந்த அந்த ரூபத்தையே எனக்குக் காண்பியும். தேவர்களுக்கு ஈசரே! உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! கருணை புரிவீராக. முன்போலவே தேவரீரைக் கிரீடத்தையுடையவரும் கதாயுதத்தையுடையவரும் சக்ராயுதத்தைக் கையில் கொண்டவருமாக யான் பார்க்கவிரும்புகிறேன். ஆயிரங்கைகளை உடையவரே! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக்கொண்டவரே! நான்கு கைகளுடன் கூடின அந்த ரூபத்தோடே எனக்குப் பிரஸன்னராகக் கடவீர்' என்றான்.

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுனா! பிரகாசமயமானதும் ஸகலபிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றதும் நாசமற்றதும் ஆதியிலுள்ளதும் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவராலும் இதற்குமுன் பார்க்கப்படாததுமான என்னுடைய மிகச் சிறந்த ரூபமானது உன் விஷயத்தில் பிரஸன்னனான என்னால் என்னுடைய யோகமாயாஸாமர்த்தியத்தினால் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. கௌரவர்களுள் சிறந்த வீரனே! மானிட உலகத்தில் உன்னைத்தவிர வேறொருவனால் இவ்வித உருவத்தையுடையவனான நான், வேதங்களாலும் யஜ்ஞங்களாலும் அத்யயனங்களாலும் தானங்களாலும் கிரியைகளாலும் உக்கிரமான தவங்களாலும் காணத்தக்கவனல்லேன். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான என்னுடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு உனக்குத் துன்பமுண்டாகவேண்டாம்; மதிமயக்கமும் உண்டாகவேண்டாம். நீ பயமற்றவனும் மனக்களிப்புற்றவனுமாயிருந்துகொண்டு என்னுடைய நான அதேரூபத்தை மறுபடியும் நன்கு பார்' என்று சொன்னார்.

ஸ்ரீவாஸுதேவர், அர்ஜுனனை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, அவன் பிரார்த்தித்த வண்ணமே தம்முடைய ரூபத்தை மறுபடியும் காண்பித்தார். மகாத்மாவான ஸ்ரீவாஸுதேவர் மறுபடியும் சாந்தமான ரூபமுள்ளவராகி பயந்துகொண்டிருக்கிற அந்த அர்ஜுனனை ஸமாதானம் செய்தார்.

அர்ஜுனன், 'ஜனார்த்தனரே! தேவரீருடைய சாந்தமான இந்த மனுஷ்ய ரூபத்தைக் கண்டு இப்பொழுது மனம் தெளிந்தவனும் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனும் ஆகிறேன்' என்றான்.

ஸ்ரீபகவான், 'நீ பார்த்த என்னுடைய இந்த விச்வரூபமானது எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலுங் காணமுடியாதது. தேவர்களுங்கூட எப்பொழுதும் இந்த ரூபத்தினுடைய தரிசனத்தில் விருப்பமுற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். என்னை எவ்விதமாக நீ பார்த்தாயோ இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்துடன்கூடிய நான் வேதங்களாலும் தவத்தினாலும் தானத்தினாலும் யாகத்தினாலும் பார்க்கத் தக்கவனல்லேன். பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்பவனே! அர்ஜுனா! இவ்வித மகிமையுள்ள நான் என்னிடத்திலேயே வைக்கப்பட்ட பக்தியினாலேயே யதார்த்தமாக அறிவதற்கும் காண்பதற்கும் அடைவதற்கும் தகுந்தவன். பாண்டுநந்தனா! எவன் என்னையே உத்தேசித்துக் காமங்களைச் செய்கிறவனும் என்னையே கதியாகக் கொண்டவனும் என்னிடத்திலேயே பக்தியையுடையவனும் எல்லா விஷயாபிமானங்களையும் விட்டவனும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் த்வேஷமற்றவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் என்னை அடைகிறான்' என்று கூறினார்.

முப்பத்தாறாவது அத்யாயம்

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பக்தி யோகம்.)

அர்ஜுனன், 'இவ்விதமாக உம்மிடத்திலேயே எப்பொழுதும் மனத்தைச் சேர்த்தவர்களாக உம்மை உபாஸிக்கிறவர்களும் அவ்யக்தமான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறவர்களுமான அவ்விரண்டு வகையான பக்தர்களுள் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார்: 'எவர்கள் மனத்தை என்னிடத்தில் வைத்து அதிகமாரத்தையுள்ளவர்களாகவும் என்னோடு நித்யமான ஸம்பந்தத்தை விரும்புகிறவர்களாகவும் என்னை உபாஸிக்கின்றார்களோ அவர்கள் யோகநிஷ்டையில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களென்று என்னால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள், எவர்கள் இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை நன்கு அடக்கி எல்லா இடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவர்களும் ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமாக இவ்விதமென்று குறிக்கத்தகாததும் அவ்யக்தமும் எங்கும் நிரம்பியதும் சிந்திக்கமுடியாததும் ஸர்வஸாதாரணமாயிருப்பதும் சலனமற்றதும் நித்யமாயிருப்பதுமான [1] அக்ஷரஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். அவ்யக்தமான ஆத்மதத்வத்தினிடத்தில் பற்றி நிற்கிற மனத்தையுடையவர்களான அவர்களுக்குத் துன்பமானது மிக அதிகமாக உண்டாகிறது தேகத்தினிடத்தில் ஆத்மாபிமானமுள்ள அவர்களால் அவ்யக்தவிஷயமான மனோவிருத்தியானது வருத்தத்தால் அடையப்படுகிறது. பார்த்த! எவர்கள் எல்லாக்கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பணம்செய்து என்னைப்பிரதானமாகக்கொண்டு வேறு பிரயோஜனத்தைக்கருதாத யோகத்தினால் என்னைத் தியானம் செய்துகொண்டு உபாஸிக்கின்றார்களோ என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவர்களான அந்தப் பக்தர்களை மிருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்திலிருந்து நான் விரைவாகக் கரை ஏற்றுகிறேன். என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிலையாக வை. என்னிடத்தில் புத்தியை நிலைநிறுத்து இதற்குமேல் என்னிடத்திலேயேவாஸம் செய்வாய் ஸந்தேகமில்லை. தனஞ்சய! ஒருகால் என்னிடத்தில் மனத்தைநிலைநிறுத்துவதற்கு நீ சக்தியற்றவனாயிருந்தால் பிறகு அப்யாஸயோகத்தால் என்னை அடைவதற்கு விரும்பு. அப்யாஸம் செய்வதிலுங்கூட நீ ஸாமர்த்தியமில்லாதவனாயிருந்தால் எனக்கு ப்ரீதியை உண்டுபண்ணுங் கர்மங்களையே உத்தமமென்று தெரிந்து அனுஷ்டிக்கின்றவனாகக் கடவாய். என்னுடைய ப்ரீதியைக் கருதியாவது கர்மங்களைச் செய்கின்றநீ ஸித்தியை அடைவாய் எனவிஷயமான பக்தியோகத்தை ஆச்ரயித்து இந்தக் கர்மாக்களையும் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனாயின் அதற்குப்பின் மனத்தை அடக்கி [2] எல்லாக்கர்மங்களுடைய பலனையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய். அப்யாஸத்தைக்காட்டிலும்

1 (ச-ம்) பிரம்மம். (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.
2 'ஸர்வகர்மபலத்யாக:' என்பது மூலம்.

ஞானம் சிறந்தது ஞானத்தைக்காட்டிலும் தியானம் சிறந்தது. தியானத்தைக்காட்டிலும் காம்யபலத்தைப் பகவத்தார்ப்பணம் செய்வது சிறந்தது. தியாகத்தினால் காலவிளம்பமின்றிச் சாந்தியுண்டாகிறது என்னுடைய அந்தப் பக்தன் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவனும் நேசமுள்ளவனும் கருணையுள்ளவனும் அஹங்கார மமகாரங்களைவிட்டவனும் ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் பொறுமையுள்ளவனும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவனும் யோகியும் மனமடங்கினவனும் உறுதியான நிச்சயமுள்ளவனும் என்னிடத்தில் மனம் புத்திகளை வைத்தவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் எனக்குப் பிரியன் எவனிடமிருந்து ஜனங்கள் பயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஜனங்களிடமிருந்து பயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஸந்தோஷம், கோபம், பயம், மனக்குழப்பம் இவைகளால் விடுபட்டிருக்கிறானோ அவனும் எனக்குப் பிரியன் எவன் அபேக்ஷை இல்லாதவனும் சுத்தனும் ஸமர்த்தனும் (மற்றவைகளில்) உதாஸீனனும் (சாஸ்திரீயகாமானுஷ்டானங்களால் ஸம்பவிக்கக் கூடிய சிதோஷ்ணபருஷஸ்பர்சாதிதுக்கங்களால்) மனவருத்தமடையாதவனும் (விஹிதகாமங்களைத் தவிர மற்ற) எல்லாக் காமங்களையும் ஒழித்தவனுமாயிருக்கிறானோ அந்த என் பக்தன் எனக்குப்பிரியன் எவன் ஸந்தோஷிக்கிறதில்லையோ, த்வேஷித்தைப் பாராட்டுகிறதில்லையோ, துக்கமடைகிறதில்லையோ, (ஒன்றையும்) விரும்புகிறதுமில்லையோ, எவன் சுபாசுபங்களில் பற்றற்றவனாகி என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனோ அவன் எனக்குப் பிரியன் எந்தமனிதன், பகைவனிடத்திலும் நண்பனிடத்திலும் அவ்வாறே மானவமானங்களிலும் சிதோஷ்ணஸுகதுக்கங்களிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு (ஒன்றிலும்) பற்றில்லாதவனும் இகழ்தல் புகழ்தலிரண்டையும் ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் மௌனவிரதமுடையவனும் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஸந்தோஷமடைந்தவனும் வீடில்லாதவனும் நிலையான புத்தியுள்ளவனுமாயிருக்கிறானோ, சிறந்த பக்தியுள்ள அவன் எனக்குப் பிரியன் தர்மத்தைவிட்டு விலகாததும் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதுமான இவ்விதப்பக்தியோகத்தைச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி எவர்கள் உபாஸிக்கிறார்களோ ச்ரத்தையுள்ளவர்களும் என்னையே பரமபுருஷார்த்தமென்று நம்பினவர்களுமான அந்தப் பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள்' என்று கூறினார்.

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

பகவத்கீதை.

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்.

(க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! பிரகிருதி, புருஷன், க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன், ஞானம், ஜ்ஞேயம் இவைகளை அறிய விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'குந்திபுத்திர! (போகஸாதனமான) இந்தச்சரீரமானது க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த க்ஷேத்திரத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனை க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று அதை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! என்னை எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலுமுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகவும் தெரிந்துகொள். க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரஜ்ஞன் இவைகளுடைய ஞானம் எதுவோ அதுதான் ஞானமென்பது என்னுடைய நிச்சயம். அந்த க்ஷேத்திரமானது எந்தத்திரவ்யங்களால் உண்டாயிருக்கிறதோ, எவைகளுக்கு ஆச்ரயமோ, எவ்விதமான விகாரங்களையுடையதோ, எந்த ப்ரயோஜனத்தின்பொருட்டு உண்டானதோ, எவைகளுடைய கூட்டமோ, அந்த க்ஷேத்திரஜ்ஞனும் எவ்விதமானஸ்வரூபமுடையவனோ, எவ்விதமான மகிமையுடையவனோ அவைகளைச் சுருக்கமாக என்னிடத்தினின்று கேள். அந்த க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞதத்வமானது பலவாறாக ரிஷிகளாலும் பற்பலவிதமான வேதங்களாலும் யுக்திகளுடன் கூடியவைகளும் ஸந்தேகமற்ற அர்த்தங்களை நிலைநாட்டுகின்றவைகளுமான ப்ரம்மஸூத்ரங்களிலுள்ள பதங்களாலும் தனித்தனியாகப் பகுத்தறுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மஹாபூதங்கள், அகங்காரம், மஹத்தத்வம், மூலபிரகிருதி, ஞானகர்மேந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று, இந்திரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்தங்கள் ஐந்து, இச்சை, த்வேஷம், ஸுகம், துக்கம், [1] சேதனனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற பூதஸங்காதரூபமான சரீரம் என விகாரங்களோடு கூடின இந்த க்ஷேத்ரமானது சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டது. மேன்மைபெற்ற மனிதர்களை அவமதிக்காமலிருத்தல், டம்பமில்லாமை, மூன்று கரணங்களாலும் பிறர்க்குத்

1 (ச-ம) 'ஸங்காத' = தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய சேர்க்கை; 'சேதநா' = அந்தக்கரணவிருத்தி; 'த்ருதிः' = தைர்யம்.

தீங்குசெய்யாமை, பொறுமை, (கரணதரயங்களிலும)ஒரேவிதமான பிரவிருததியோடிருததல, ஆசாரயனை உபாஸிததல, சுததி, உறுதி யோடிருததல, மனததை அடககுதல, இநதிரியங்களால கிரஹிக் கத்தகக விஷயஙகளில வெறுபபடைதல், அகஙகாரமின்மை, பிறபபு இறபபு மூபபு வியாதி துககம ஆகிய தோஷங்களை விலக்க முடியாதவைகளென்று அறிதல, பறறின்மை, புததிரன் மனைவி வீடு முதலானவைகளில அபிமானமிலலாமலிருததல, இஷ்டாநிஷ் டஙகள் நேரிடுஙகாலததிலும எபபொழுதுமே ஒரேவிதமானமனத் தோடிருததல, வேறு தேவஸ்தபினுடைய ஸமபநதமின்றி என்னி டததிலேயே தவறாத பகதியைசசெய்தல, ஜனமிலலாத இடததில் வாஸமசெயதல, ஜனஙகளுடைய கோஷ்டியில விருபபமறறிருத தல, ஆதமததவஞானததில எபபொழுதும நிலைபெறறிருததல, ததவஞானததிறகு எது பிரயோஜனமோ அதைச சிநதிததல் இவை ஞானமென்று கூறபபட்டிருககின்றன இவறறைக்காட்டி லும வேறாயுளளது அஞ்ஞானம [1] எது அறியததககதோ, எதை அறிநது [2] அமிரதத்தை அடைகிறானோ அதை நான் உரைபபேன. அநத [3] ஆதமாவானது அனாதியாக உளளது, என்னையே பிரதானமாககொண்டது, சரீரததினால பரிசசேதிகக முடியாதபடி பெரிதாக இருககிறது அது ஸததென்றாவது அஸததென்றாவது சொலலவொணாதது அநத ஆதமஸவரூபமானது எல்லாவிடததிலும கைகளையும் காலகளையும உடையது, எல்லா இடததிலும் கண் தலை வாய் இவைகளையுடையது; எல்லாவிடததிலும் காதுகளையுடையது, உலகததிலுளள எலலா வஸ்துக்களையும வியாபிததுககொண்டிருக்கிறது அந்தசசுததாதம ஸ்வரூபமானது எலலா இநதிரியஙகளாலும விடுபட்டிருநதாலும எலலா இநதிரியஙகளுடைய தொழிலகளாலும விஷயங்களை அறிவதற்கு ஸாமாததியமுடையது; ஒன்றிலும ஸமபநதமில்லாதிருந்தாலும எலலாவற்றையும தரிபபதில ஸாமாததியமுடையது; குணங் களால விடுபட்டிருநதாலும குணங்களை அனுபவிப்பதில திறமை யுள்ளதாகவுமிருககிறது ப்ருதிவிமுதலான ஐநது மஹா பூதஙக ளுடைய உளளும்புறமும அநதச சுததாதமஸ்வரூபம வியாபித திருககிறது, ஸ்வபாவமாகவே, ஸதாவரரூபமாகவும ஜஙகம ரூபமாகவுமிருக்கிறது. அதிகஸூக்ஷமமாயிருபபதால அது அறிய

1 இஙகு சஙகராபாஷ்யம வேறுபடுகிறது.

2 (ச-ம) மரணமின்மையை. (ரா-ம்) ஆத்மாவை.

3 (ச-ம்) பரப்ரம்மம் (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

முடியாதது. அது தூரத்திலும் ஸமீபத்திலும் இருக்கின்றது. அது பிராணிகளிடம் பேதமின்றி எங்கும் ஒரேவிதமாயிருந்தாலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டதுபோலிருக்கின்றது. அது பிருதிவி முதலான பூதங்களைத் தரிக்கின்றதும் அன்னாதிகளைப் பக்ஷிக்கின்றதும் அவைகளுடைய பரிணாமத்துக்கு ஹேதுவாயிருப்பதுமாக அறியத்தக்கது. அந்தச் சுத்தாத்மஸ்வரூபமானது ஜ்யோதிர்மயமான வஸ்துக்களுக்கும் பிரகாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறது; ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையுள்ள [1] தமஸைக்காட்டிலும் வேறாக இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது ஞானரூபமும் அறியத்தக்க வஸ்துரூபமும் ஞானத்தால் அடையத்தக்கதும் எல்லாப் பிராணிகளின் ஹ்ருதயத்திலும் நிலைபெற்றதுமாயிருக்கிறது. இவ்விதமாக க்ஷேத்திரதத்துவமும் ஆத்மதத்வஞானமும் அறியத்தக்க (க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடையயாதாத்மியமும்) சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டன. என்னுடைய பக்தன் இவற்றையறிந்து என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைவதற்குத் தகுந்தவனாகிறான். பிரகிருதி புருஷன் இவ்விரண்டினையும் அனாதிகளாக அறி. விகாரங்களையும் குணங்களையும் பிரகிருதியினிடத்தினின்று உண்டானவையாக நீ அறி. சரீரத்துக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் செய்கைகளை உண்டுபண்ணும் விஷயத்தில் பிரகிருதியானது காரணமென்று கூறப்படுகிறது (அந்தப்பிரகிருதியை அதிஷ்டானமாகக்கொண்ட) ஆத்மாவானவன் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதில் காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறான். பிரகிருதி ஸம்பந்தம்பெற்ற புருஷன் பிரகிருதிஸம்ஸர்க்கத்தால் உண்டான குணங்களை அனுபவிக்கிறான். உத்தமஜாதிகளிலும் நீசஜாதிகளிலும் பிறப்பை அடைய இந்த ஜீவனுக்குக் குணஸம்பந்தமே காரணமாக இருக்கிறது. இந்தத் தேகத்தில் இருக்கின்ற அளவிடமுடியாத ஞானசக்தியுள்ள புருஷன் (தேகத்தின் செய்கைகளைச்) சமீபத்தினின்று பார்ப்பவனும் அனுமதி கொடுப்பவனும் (தேகத்தைத்) தரிப்பவனும் (ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிப்பவனுமாகிறான். (இவ்வாறு தேகத்தை நியமிப்பதினாலும், தரிப்பதினாலும், தேகத்திற்குத் தலைவனாயிருப்பதினாலும் இவன் இந்தத்தேகம், இந்திரியங்கள், மனம் இவைகளைக் குறித்து) மஹேச்வரனென்றும் பரமாத்மாவென்றும் சொல்லப்படுகிறான். எவன் இவ்விதம் புருஷனையும் ஸத்வாதிகளான முக்குணங்களோடு கூடின பிரகிருதியையும் அறிகிறானோ அவன் எவ்விதமான நிலைமையிலிருந்தாலும் மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை. யோகத்தில் நிலைபெற்ற சிலர் சரீரத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாவை மனத்தினால் தியானயோகத்தால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றார்கள். மற்ற

1 (ச-ம) அஜ்ஞானம். (ரா-ம) ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையிலிருக்கிறபிரக்ருதி.

வர்கள் ஞானயோகத்தாலும் வேறுசிலர் கர்மயோகத்தாலும் அறிகிறார்கள். இவ்வாறு அறியாத மற்றவர்களோ ஞானிகளிடத்தினின்று உபதேசத்தைக் கேட்டு (கர்மயோகாதிகளால்) உபாஸிக்கின்றார்கள். எவர்கள் குருவின் உபதேசத்தைக் கேட்பதையே முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களும் ஸம்ஸாரபந்தத்தைத் தாண்டவே தாண்டுகிறார்கள். பரதஶ்ரேஷ்ட! (உலகத்தில்) ஸ்தாவரஜங்கம ஸ்வரூபமாக உண்டாகிற வஸ்துக்களெல்லாம் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன என்று அறி. எல்லாப் பூதங்களிடமும் பரமேஶ்வரனாயிருக்கின்ற ஆத்மாவை எங்கும் ஸமமாக இருப்பவனென்றும் தேகாதிகள் அழிந்தாலும் அழியாமலிருக்கிறவனென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவனே உள்ளபடி ஆத்மாவை அறிகிறான். எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் நன்கு நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஆத்மாவை ஸமமாகப் பார்க்கிறவன் தன்னாலே தன்னைத் தீங்குக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளான். அதனால் உத்தமமான கதியை அடைகிறான். எல்லாவிதக் கர்மங்களும் ப்ரக்ருதியினாலே செய்யப்படுகின்றவையென்றும் அவ்வாறே ஆத்மா கர்த்தா அல்லனென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் ஆத்மாவை அறிகிறான். தேவர் மனிதர் முதலான பிராணிகளாகத் தனித்தனி இருக்கும் ப்ரபஞ்சமனைத்தையும் ப்ரக்ருதி ஒன்றினிடத்திலேயே இருப்பதாகவும் அதனிடத்தினின்றே விஸ்தாரத்தையடைகிறதாகவும் எப்பொழுது பார்க்கிறானோ அப்பொழுது பரமத்தை அடைகிறான். குந்திபுத்ர! இந்தப் பரமாத்மாவானவன் சரீரத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாலும் அனாதியாயிருப்பதினால் அழிவற்றவனாயிருக்கிறான், ஸத்வாதிகளான குணங்களால் விடுபட்டிருத்தலால் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை, ஒன்றோடும் ஒட்டுகிறதுமில்லை. எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கின்ற ஆகாசமானது ஸூக்ஷ்மமாயிருத்தலால் எவ்வாறு ஒன்றினாலும் பற்றப்படுகிறதில்லையோ அவ்வாறே எல்லாத் தேகங்களிலும் நிலைபெற்றுள்ள ஆத்மாவானவன் அந்த அந்தத் தேகஸ்வபாவங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை. பாரத! ஒரு ஸூர்யன் இந்த உலகமனைத்தையும் எவ்வாறு விளக்குகிறானோ அவ்வாறு க்ஷேத்ரஜ்ஞன் எல்லாச் சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறான். ஞானமாகிற கண்ணால் க்ஷேத்ரத்துக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்குமுள்ள இவ்வித வேறுபாட்டையும் பூதாகாரமாகப் பரிணமித்திருக்கின்ற ப்ரக்ருதியினிடத்தினின்று விடுவித்துக்கொள்வதற்கு உபாயமான (அமானித்வமுதலான) குணங்களையும் எவர்கள் அறிகிறார்களோ அவர்கள் பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்.

முப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினான்காவது அத்யாயம்.

(குணத்ரயவிபாக யோகம்.)

எதை அறிந்து எல்லாமுனிவர்களும் இந்தஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டுச் சிறந்தஸித்தியைப் பெற்றார்களோ வேறானதும் ஞானங்களுள் சிறந்ததுமான அந்த ஞானத்தைத் திரும்பவும் உனக்கு நான் சொல்வேன் இந்தஞானத்தை ஆச்ரயித்து என்னுடன் ஸாதர்மயத்தை அடைந்தவர்கள் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் பிறப்பதில்லை, பிரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை பாரத! உலகமனைத்துக்கும் காரணமும் மஹதாதி விகாரங்களுக்குக் காரணமுமான அசேதனப் பிரகிருதியில் நான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன். அதனால், (பிரம்மாதி ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) எல்லாப்பிரபஞ்சங்களுடைய உத்பத்தியும் உண்டாகிறது. குந்திபுத்திர! (தேவ கந்தர்வ பசு பக்ஷிகள் முதலான) எல்லாஜாதிகளிலும் எந்த மூர்த்திகள் உண்டாகின்றனவோ அவ்வித மூர்த்திகளுக்குப் பிரகிருதியானது காரணமாயிருக்கிறது நான் (அந்தப்ரகிருதியில்) விதைபோட்ட தந்தையாயிருக்கிறேன். பெரியகைவன்மையுள்ளவனே! பிரகிருதியினிடத்தினின்று உண்டாகிற ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ்என்கிற குணங்களும் தேகத்திலிருக்கின்ற அழிவற்றவனான ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றன. தோஷமற்றவனே! ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்என்கிற குணங்கள் மூன்றனுள் நிர்மலமாயிருப்பதால் பிரகாசிக்குந் தன்மையுள்ளதும் ஆரோக்யஹேதுவுமான ஸத்வகுணமானது, ஆத்மாவை ஸுகஸம்பந்தத்தாலும் ஞானஸம்பந்தத்தாலும் கட்டுகிறது. குந்திபுத்திர! ரஜோகுணத்தை, ஆசைக்குக்காரணமாயிருக்கிறதென்றும் சப்தாதிவிஷயாநுபவ இச்சைக்கும் புத்திரமித்திரபந்துக்களோடு சேர்க்கைக்கும் உத்பத்திஸ்தானமென்றும் அறி. அந்த ரஜோகுணமானது தேகியான ஆத்மாவைக் காமஸம்பந்தத்தால் கட்டுகிறது. பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! தமோகுணத்தையோவென்றால், அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகின்றதென்றும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மோகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்றும் அறி. அந்தத் தமோகுணமானது அஜாக்ரதையாலும் சோம்பலாலும் உறக்கத்தாலும் ஆத்மாவைக்கட்டுகின்றது." பரதகுலத்திலுதித்தவனே! ஆத்மாவை

ஸத்வம் ஸுகத்திலும் ரஜோகுணம் கர்மத்திலும் சேர்ப்பிக்கின்றன. தமோகுணமோ ஞானத்தைமறைத்துத் தவறுதலில் சேர்ப்பிக்கின்றது பாரத! ஸத்வகுணமானது ரஜஸ்ஸையும் தமஸ்ஸையும், ரஜோகுணமானது ஸத்வத்தையும் தமஸ்ஸையும், அவ்வாறே, தமோகுணமானது ஸத்வத்தையும் ரஜஸ்ஸையும் அடக்கி வெளிப்படுகின்றன. இந்தத்தேகத்தில (கண்முதலியஞான) த்வாரங்களெல்லாவற்றிலும் எப்பொழுது பிரகாசஞானமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது ஸத்வம் நிச்சயமாக விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்றறியவேண்டும். பரதஸ்ரேஷ்டனே! பேராசை, (பிரயோஜனத்தை எதிர்பாராமலே காரியங்களில் ஒழிவறற்றுப்) பிரவ்ருத்தித்தல், (பயனுக்குஸாதனங்களான) கர்மாக்களைத் தொடங்குதல், இந்திரியங்களுக்கு அடக்கமின்மை, விஷயஇச்சை இவைகள் ரஜோகுணம் அபிவிருத்தியடைந்தால் உண்டாகின்றன. குருநந்தன! தமோகுணம் விருத்தியடையும் ஸமயத்தில் ஞானம்உதியாமலிருத்தல், செய்ய வேண்டியகாரியங்களில் பிரவிர்த்தியில்லாமல் ஸ்தம்பித்துநிற்றல், அகார்யத்தில் பிரவிருத்தித்தலைப் பயனுக்கொண்ட தவறுதல், விபரீத ஞானம் இவைகள் உண்டாகின்றன. ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் தேகியானவன் உயிரைவிட்டால் உத்தமமானதத்வத்தை அறிந்தஞானிகளுடைய பரிசுத்த உலகங்களை அடைகிறான். ரஜோகுணம்விருத்தியடைந்திருக்கும் தருணத்தில் மரணத்தை அடைபவன் பலாபேக்ஷையுடன் காமங்களைச் செய்கின்றவர்களான காமத்தில்பற்றுள்ளவர்களுடைய குலங்களில் பிறக்கிறான். அவ்வாறே, தமோகுணம் தலைமைபெற்றிருக்கும் ஸமயத்தில் உயிரை விடுபவன் நாய்பன்றிமுதலான நீசஜந்துக்களுடைய ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். புண்ணியகர்மத்திற்கு ஸத்வத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதாகவும் சிறிதும் துக்கமில்லாததாகவுமிருக்கின்ற ஸுகத்தைப்பலனாகவும், அவ்வாறே, ரஜோகுணத்திற்குத் துக்கத்தைப்பலனாகவும், தமோகுணத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைப்பலனாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஸத்வகுணத்தினின்று ஞானமுண்டாகிறது. ரஜோகுணத்தினின்று பேராசையுண்டாகின்றது. தமோகுணத்தினின்று அஜாக்ரதையும் விபரீதஞானமும் அஜ்ஞானமுமுண்டாகின்றன. ஸத்வகுணத்தில் நிலைபெற்றவர்கள் மேலானபதவியை (=மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்கள். ரஜோகுணமுடையவர்கள் [1] மத்தியிலே வாஸம்செய்கின்றனர். தமோகுணத்தையுடையவர்கள் நீசமானகுணத்திற்குரிய செய்கைகளில்நிலைபெற்று அதோகதியை (=நரகத்தை) அடைகின்றார்கள்.

---

1 பூலோகத்தில்.

உத்தமமானஸத்வகுணத்தில் நிலைபெற்ற விவேகியானவன்[1] குணங்களைக்காட்டிலும வேறாயிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் கர்த்தா அல்லனென்றும குணங்களைக்காட்டிலும் வேறானவனென்றும அறிந்தபொழுது என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான். தேகியானவன் தேகத்திலுண்டாயிருக்கிற முக்குணங்களையுந் தாண்டிப் பிறப்பு பிறப்பு மூப்புக்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட துக்கங்களால் விடுபட்டவனாகி அழிவற்ற ஆத்மாவை அனுபவிக்கிறான்' என்றார

அர்ஜுனன், 'பிரபுவே! இந்த மூன்று குணங்களையுந் தாண்டியிருக்கிறவன் எவ்விதமான அடையாளங்களோடிருப்பான்? அவன் எவ்வித ஆசாரமுடையவன்? இந்த மூன்று குணங்களையும் எந்த உபாயத்தால தாண்டுகிறான்?' என்று வினவினான்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார். 'பாண்டவ! எவன் ஸம்பவிக்கின்ற பிரகாசத்தையும பிரவிருத்தியையும மோகத்தையும த்வேஷிக்கிறதில்லையோ, எவன் நிவருத்தித்திருக்கின்ற அவைகளை விரும்புகிறதுமில்லையோ, எவன உதாஸீனன்போலிருந்துகொண்டு குணகாரியங்களான ராகம த்வேஷமுதலானவைகளால் அசைக்கப்படமாட்டானோ, எவன் குணங்களே ப்ரவருத்தித்திருக்கின்றனவென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறானோ, (எவன் அவ்விதமான குணகார்யங்களுக்கு அனுகுணமாக நிஷ்டையிலிருந்து) சலிக்கிறதில்லையோ, எவன் ஸுகதுக்கங்களில ஸமமான சித்தவிருத்தியுடையவனும தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே நிலைபெற்றவனும மண்ணாங்கட்டியிலும கல்லிலும தங்கத்திலும் ஸமமான பாவனையுள்ளவனும் பிரியத்தையும் அப்பிரியத்தையும ஸமமாகப் பாவிக்கின்றவனும மனோதைரியமுள்ளவனும புகழையும் நிந்தையையும ஸமமாக எண்ணுகிறவனும மானத்திலும அவமானத்திலும ஸமமாயிருப்பவனும மித்ரபக்ஷத்திலுமசத்ருபக்ஷத்திலும ஸமமாயிருக்கின்றவனும் ஸர்வகாமங்களையும விட்டவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் முக்குணங்களையும தாண்டினவனென்று சொல்லப்படுகிறான். எவன் என்னையே அசஞ்சலமான பக்தியோகத்தால் உபாஸிக்கிறானோ அவன இம்முக்குணங்களையுந் தாண்டிப் பிரம்மமாவதற்குத் தக்கவனாகிறான். நான் அழிவற்றதும குறைவற்றதுமானபிரம்மபாவத்திற்கு ஆச்ரயமாயிருக்கிறேன், சாச்வதமான தர்மத்திற்கும நித்யமான ஸுகத்திற்கும இருப்பிடமாயிருக்கிறேன்.

---

1 'எப்பொழுது குணங்களைக்காட்டிலும வேறு கர்த்தாவைப் பார்க்கவில்லையோ, குணங்களைக்காட்டிலும் மேலானவனை அறிகிறானோ அப்பொழுது' எனினும் பொருந்தும்.

முப்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

(1 புருஷோத்தமயோகம்.)

மேலாயிருக்கின்ற (நான்முகனை) வேராகக் கொண்டதும் கீழான (பூமியில் வஸிக்கின்ற மனிதன், பசு, புழு, பூச்சி, ஸ்தாவர முதலானவைகளைக்) கிளைகளாகவுடையதுமான ஸ்திரமில்லாத ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை நாசமற்றதாகச் சொல்லுகிறார்கள் அந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்திற்கு வேதங்களே இலைகளோ அந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தை அறிபவனே வேதார்த்தத்தை அறிந்தவன் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற முக்குணங்களால் விருத்தியடைந்ததும் ரூபம் ரஸமுதலான விஷயங்களையே தளிராகக்கொண்டிருக்கின்றதுமான அந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய கிளைகள் கீழுலகங்களிலும் மேலுலகங்களிலும் பரவியிருக்கின்றன அப்படிப்பட்ட ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய காமரூபமான வேர்கள் கீழாக மனுஷ்யலோகத்தில் மேன்மேலும் காமங்களையே தொடர்ச்சியாகக் கொண்டு எங்கும் பரவியிருக்கின்றன. இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தினுடைய மேற்சொன்னவிதமான ஸ்வரூபமானது இந்த ஸம்ஸாரத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களாலே அறியப்படுகிறதில்லை இந்த விருக்ஷத்தினுடைய முடிவு, தொடக்கம், நிலைமை இவைகளும் அறியப்படுகிறதில்லை. நன்றாக ஆணிவேருடன் கீழே ஊன்றியிருக்கின்ற இந்த ஸம்ஸாரமாகிற அரசமரத்தை வைராக்கியமாகிற உறுதியான கத்தியினாலே வெட்டிப் பிறகு எந்த இடத்தை நாடினவர்கள் மறுபடியும் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்பமாட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட ஸ்தானமானது தேடத்தக்கது எவனிடத்தினின்று வெகுகாலமாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற ஸம்ஸார பிரவ்ருத்தி பரவியிருக்கிறதோ அந்த ஆதிபுருஷனையே [2] சரணமடையவேண்டும். அகங்காரத்தையும் விபரீதஞானத்தையும் விட்டவர்களும் புத்திரமித்திராதிகளிடத்தில் பற்றுதலென்கிற தோஷத்தை விலக்கினவர்களும

---

[1] புருஷோத்தமப்ராப்தியோகமென்றும் புராணபுருஷோத்தமயோகமென்றும் வழங்கும்.

[2] 'ப்ரபத்யேத' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

ஆத்மவிஷயமான ஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றவர்களும
மற்றவஸ்துக்களிடத்தில் ஆசையற்றவர்களும் ஸுகதுக்கமுதலிய
த்வந்துவங்களால விடுபட்டவர்களும ஆத்மாநாத்மஸ்வபாவங்களை
அறிந்தவர்களுமான ஞானிகள நாசமற்ற அந்த [1]பதத்தை அடை
கிறார்கள். அந்தப்பரிசுத்தமான ஆத்மஜ்யோதிஸை ஸூர்ய
னாவது சந்திரனாவது அக்னியாவது பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை எதை
அடைந்து மறுபடியும திரும்புகிறதில்லையோ அது என்னுடைய
ஸர்வோத்தமமான ஜ்யோதிஸ் என்னுடைய ஓர் அம்சமும அநா
தியுமா யிருக்கின்ற ஜீவாத்மாவானவன் (காமத்தினால்சுற்றப்பட்டு)
பிரகிருதிபரிணாமவிசேஷமான சரீரத்திலிருக்கின்றமனத்தைஆறாவ
தாகக்கொண்ட இந்திரியங்களை ஜீவலோகத்தில் (காமானுகுண
மாக இங்குமங்கும) இழுக்கிறான். தேகேந்திரியங்களுக்குப் பிரபு
வான ஜீவன் எந்தச்சரீரத்தை அடைகிறானோ எந்தச்சரீரத்தி
னின்று வெளிப்படுகிறானோ அந்தச்சரீரத்தில, காற்றானது வாஸ
னைக்கு இருப்பிடமான புஷ்பத்தினின்று வாஸனைகளைக் கவர்ந்து
செல்வதுபோல இந்த இந்திரியங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு செல்லு
கிறான் இந்த ஜீவன் காதையும கண்ணையும தோலையும நாவை
யும் மூக்கையும மனத்தையும ஆதாரமாகக்கொண்டு விஷயங்களை
அனுபவிக்கிறான். (இவ்வாறு தேகத்திலேயே) இருக்கின்றவனும
(தேகத்தினின்று) வெளிப்படுகின்றவனும (குணமயமானவிஷயங்
களை) அனுபவிக்கின்றவனும இந்திரியங்களையுடையவனுமான இந்த
ஜீவனை அஜ்ஞானிகள் (ஞானத்தையே வடிவமாகக்கொண்டவ
னென்றும சரீரத்தைக்காட்டிலும விலக்ஷணனென்றும) பார்ப்ப
தில்லை. ஞானக்கண்உள்ளவர்களோ அந்த ஜீவஸ்வரூபத்தைஅறி
கிறார்கள (காமயோகமுதலானயோகங்களில) முயற்சிசெய்கின்ற
ஞானிகள் தேகத்தில நிலைபெற்றிருக்கின்ற (இந்த ஜீவாத்மாவை
'உள்ளபடி) பார்க்கிறார்கள். முயற்சிசெய்தாலுங்கூடச் சித்தசுத்தி
யற்ற அஜ்ஞானிகள் (இந்தஜீவாத்மாவைக்) காண்பதில்லை.
உலகமனைத்தையும பிரகாசிக்கச்செய்யும ஸூர்யன் சந்திரன் அக்னி
இவர்களின் தேஜஸை என்னுடையதென்றுஅறியக்கடவாய் நான்
பூமியில்பிரவேசித்து என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தினாலே பிராணி
களைத் தரிக்கிறேன் நான் ரஸஸ்வரூபியான சந்திரனாயிருந்து
கொண்டு எல்லாஓஷதிகளையும போஷிக்கிறேன் நான் பிராணி
களுடைய தேகத்தை ஆச்ரயித்து அக்னியாயிருந்துகொண்டு பிரா
ணாபானன்களுடன்கூடி (பக்ஷ்யம், போஜ்யம, லேஹ்யம, சோஷ்

1 (ச-ம) ஸ்தானத்தை. (ரா-ம)பரிசுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை.

யம் என்கிற) நான்குவிதமான உணவுகளைப் பக்குவம்செய்கிறேன். நான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறேன். என்னாலேயே நினைவும் அறிவும் மறப்பும் உண்டாகின்றன எல்லாவேதங்களாலும் நானே அறியத்தக்கவன். வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபலன்களைக் கொடுக்கிறவன் நானே. வேதங்களை அறிந்தவனும் நானே உலகத்தில் க்ஷரமென்றும் அக்ஷரமென்றும் இருவகைப்பட்ட இந்தப் புருஷர்களுண்டு. எல்லாப்பிராணிகளும் க்ஷரமென்று சொல்லப்படுகின்றன. தனக்கு இயற்கையாயிருக்கிற ரூபத்துடன் விளங்குகின்ற முக்தாத்மா அக்ஷரனென்று சொல்லப்படுகிறான் நாசமற்றவரும் ஈச்வரருமானஎந்த ஆத்மா மூவுலகங்களிலும் அநுப்ரவேசித்து அவைகளை ஸம்ரக்ஷிக்கிறாரோ அந்த உத்தமபுருஷர் (க்ஷராக்ஷரசப்தங்களால் சொல்லப்பட்ட பத்தமுக்தபுருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறாயிருக்கிறவரும் பரமாத்மாவுமாக (வேதவேதாந்தங்களில், கூறப்பட்டிருக்கிறார் நான் க்ஷரமான பிரபஞ்சத்தை அதிக்ரமித்திருப்பதனாலும் அக்ஷரமான்முக்தாத்மாக்களைக் காட்டிலும் உத்தமனாயிருப்பதனாலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறேன் பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! எவன் மதிமயக்கமற்றவனாகி என்னை இவ்விதம் புருஷோத்தமனென்று அறிகிறானோ எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனான அவன் என்னை ஸகலவிதத்தாலும் ஆராதிக்கிறான். பாரத! தோஷமற்றவனே! இவ்விதம் அதிரஹஸ்யமான இந்தச்சாஸ்திரம் என்னால் உரைக்கப்பட்டது. இதனை அறிந்த மனிதன் நல்லஞானமுடையவனும் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்தவனுமாவான்

நாற்பதாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை

பதினாறாவது அத்யாயம்.

(தேவாஸுராஸம்பத்விபாகயோகம்.)

பரதகுலத்தினுதித்தவனே! பயமின்மை, அந்தக்கரணசுத்தி, ஞானயோகத்திலநிலைபெற்றிருத்தல், தானம், மனத்தை அடக்குதல், யஜ்ஞத்தைஅநுஷ்டித்தல், வேதாப்யாஸம், தவம், நேர்மை, பிறருக்குத்தீங்குசெய்யாமை, உண்மை, கோபமின்மை, (ஆத்மஹித

விரோதியானவஸ்துக்களை) விடுதல், (பாஹ்யேந்திரியங்களை) அடக்குதல், கோட்சொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில் தயை, விஷயங்களில் ஆசையற்றிருத்தல், மென்மை, (அகார்யத்தைச்செய்வதில்) வெட்கம், (ஆசைப்பட்டதக்கவஸ்து பக்கத்திலிருந்தாலும்) மனநிலை தவறாமை, துர்ஜனர்களாலே அவமதிக்கத்தக்காமலிருத்தல், பொறுமை, தைர்யம், சுத்தி, பிறருக்குத்ரோகஞ்செய்யாமலிருத்தல், அதிகர்வமின்மை இவைகள் அனைத்தும் (பகவதாஜ்ஞானுவர்த்திரூபமான)தேவஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன பார்த்த! பிறர் தன்னைத் தார்மிகனென்று தெரிந்துகொள்வதற்காகவே தர்மத்தை அனுஷ்டித்தல், ஐச்வர்யத்தினாலும் கல்வியினாலும் உண்டாகிற செருக்கு, அகங்காரம், கோபம், ஸாதுக்களுக்கு வருத்தத்தையுண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவம், அஜ்ஞானம் இவைகள் அஸுரஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன. தேவஸம்பந்தமான ஸம்பத்தானது பந்தநிவிருத்திக்கும் ஆஸுரஸம்பத்தானது பந்தத்துக்கும் காரணம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாண்டவ! நீ தெய்வஸம்பத்தை அடைவதற்காகப் பிறந்தவனாயிருக்கிறாய். நீ துயரமடையாதே. பார்த்த! இவ்வுலகத்தில் தெய்வமென்றும், ஆஸுரமென்றும் பூதங்களுடைய ஸிருஷ்டிகள் இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன. தெய்வஸ்ருஷ்டியானது விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டுவிட்டது. அஸுரஸ்ருஷ்டியை என்னிடத்தினின்று கேள். அஸுரஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்கள் இம்மையில் நன்மைக்குச் சாதனமான விஷயங்களையும் மோக்ஷஸாதனமான வைதிகதர்மங்களையும் அறியமாட்டார்கள். உள்ளும் புறமுமுள்ள சுத்தியும் ஆசாரமும் ஸத்தியமும் அவர்களிடமில்லை. அந்த அஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜனங்கள் உலகத்தை அஸத்யமென்றும் பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறாததென்றும் ஈச்வரனற்றதென்றும் ஸ்திரீ புருஷ ஸம்பந்தத்தினாலன்றி வேறு காரணத்தினால் உண்டாகாததென்றும் ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய காமத்தையே காரணமாகக்கொண்டதென்றும் வேறு என்ன காரணம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதமான ஞானத்தைப் பற்றிக்கொண்டு (தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறான) ஆத்மாவையறியாதவர்களும் அல்பபுத்தியுடையவர்களும் குரூரமான கர்மங்களுள்ளவர்களும் உலகத்திற்கே அமங்களஸ்வரூபிகளுமான (குதிருஷ்டிகள்) உலகநாசத்தின்பொருட்டுத் தோன்றுகிறார்கள். எவ்விதத்தினாலும் நிரப்பமுடியாத காமத்தை ஆச்ரயித்து டம்பம் மானம் மதம் இவைகளையுடையவர்களும் அசுத்தமான விரதங்களை

அநுஷ்டிக்கின்றவர்களுமான (அறிவீனர்கள்) அஜ்ஞானத்தினால் கெட்ட பிடிவாதங்களைப் பற்றிக்கொண்டு பிரவ்ருத்திக்கின்றார்கள். அளவிடமுடியாததும் பிரளயமவரையில் தொடாந்திருக்கின்றதுமான மனக்கவலையை அடைந்தவர்களும், காமஸுகானுபவத்தையே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணுகிறவர்களும் '(இதற்கு மேல் புருஷார்த்தம் இல்லை,) இவ்வளவுதான்' என்று நிச்சயித்தவர்களும் ஆசைகளாகிற பல கயிறுகளால் கட்டப்பட்டவர்களும் காமக்குரோதங்களையே முக்கியமாகக் கொண்டவர்களுமாயிருப்பவர்கள் காமஸுகானுபவத்தின்பொருட்டு அநீதியினால் பொருட்குவியல்களை விரும்புகின்றார்கள் 'இந்தப்பொருள் இப்பொழுது என்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது இந்த விருப்பத்தை அடையப் போகிறேன். இந்தப்பொருள் இருக்கின்றது. இந்தப்பொருளும் இனித் திரும்பவும் எனக்குண்டாகும். இந்தச்சத்துரு என்னால் கொல்லப்பட்டான். மற்றவர்களையும் கொல்லுவேன். நான் பிரபு. நான் போகத்தை அனுபவிக்கிறவன். நான் நினைத்தபடியெல்லாம் காரியஸித்தியைப்பெறுபவன் நான் பலமுள்ளவன் நான் ஸுகமுடையவன் நான் ஸம்பத்துடையவன். நான் உயர்குலத்தோன். எனக்கு ஒப்பானவன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? நான் யாகம் செய்யப்போகிறேன், தானம் செய்யப்போகிறேன், ஸந்தோஷம் அடையப்போகிறேன்' என்று இவ்விதம் அஜ்ஞானத்தினால் மதிமயக்கங்கொண்டவர்களும் அனேகவிதமான சித்தப்ரமமுடையவர்களும் மோகவலையினால் சூழப்பட்டவர்களும் விஷய போகங்களில் அதிகப்பற்றுதலுடையவர்களுமாயிருப்பவர்கள் அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகின்றார்கள். தம்மைத்தாம் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறவர்களும் வணக்கமற்றவர்களும் செல்வத்தினால் உண்டான செருக்கும் மதமுமுள்ளவர்களுமான அவர்கள் டம்பத்தினாலே பிரஸித்தியைப் பெறுதலே முக்கிய பிரயோஜனமாகக்கொண்ட யாகங்களாலே சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறையை மீறி என்னை ஆராதிக்கின்றார்கள் எவர்கள் அகங்காரத்தையும் தேகபலத்தையும் இறுமாப்பையும் காமத்தையும் குரோதத்தையும் உடையவர்களாகித் தம் தேகத்திலும் பிறர் தேகங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற என்னைத் துவேஷித்து என்னிடத்தில் அஸூயையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களோ குரூரர்களும் சத்ருக்களும் அமங்களகரர்களுமாயிருக்கின்ற அந்த நராதமர்களை (ஜன்மஜராமரணரூபமாக அடிக்கடி சுழன்றுகொண்டிருக்கின்ற) ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜன்மங்களிலேயே நான் எப்பொழுதும் தள்ளுகிறேன். குந்திபுத்திர!

ஆஸுரமான ஜன்மத்தை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும் விபரீத ஞானமுடையவர்களாக என்னை அடையாமலே அதைக்காட்டிலும் தாழ்ந்ததான கதியை அடைகிறார்கள். காமம் குரோதம் லோபம் என்ற மூன்றுவிதமான இவைகள் நரகத்துக்குவாயிலும் தனக்குக்கெடுதலை விளைவிக்கின்றவையுமாயிருக்கின்றன. ஆதலால், இந்த மூன்றையும் விட்டுவிடவேண்டும். குந்திபுத்திர! நரகத்துக்குவாயிலாயிருக்கின்ற இம்மூன்றினாலும் விடப்பட்டமனிதன் தனக்கு நன்மையைச் செய்துகொள்ளுகிறான். அதனால், உத்தமமான கதியை (=மோக்ஷத்தை) அடைகிறான். எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட முறையைவிட்டுத் தன்இஷ்டப்படி நடக்கிறானோ அவன் ஒருவிதமான ஸித்தியையும் அடையமாட்டான்; ஸுகத்தையும் அடையமாட்டான்; உத்தமமானகதியையும் அடையமாட்டான். ஆதலால், செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதது என்கிற வியவஸ்தையில் உனக்குச் சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கிறது. சாஸ்திரவிதியினாலே சொல்லப்பட்டதை அறிந்து இவ்வுலகத்தில் கர்மத்தைச் செய்வதற்கு நீ தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்' என்று சொன்னார்.

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

(ஶ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! எவர்கள் சாஸ்திரமுறையைவிட்டு ஶ்ரத்தையோடு (பகவானை) ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஸத்வகுணத்திலா அல்லது ரஜோகுணத்திலா அல்லது தமோகுணத்திலா எந்தக்குணத்தில்ஸ்திதி ஏற்பட்டிருக்கிறது?' என்று வினவினான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலானார். 'தேகத்தையுடையவர்களுக்கு (பூர்வகர்மவாஸனையினால்) தானாகவே உண்டாகிற அந்த ஶ்ரத்தையானது ஸாத்விகமென்றும் ராஜஸமென்றும் தாமஸமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அதைக் கேள். பாரத! எல்லாமனிதர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய அந்தக்கரணத்துக்குத்தக்க ஶ்ரத்தை உண்டாகிறது. இந்தப்புருஷனானவன் ஶ்ரத்தையினுடையபரிணாமமா

யிருப்பவன். எந்தப்புருஷன் எவ்விதமான ஶ்ரத்தையுடன்கூடியவனாகிருனே அவன் அப்படிப்பட்டஶ்ரத்தையையுடையவனே. ஸத்வகுணமுடையவர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணமுடையவர்கள் யக்ஷர்களையும ராக்ஷஸர்களையும தமோகுணமுடைய மற்ற ஜனங்கள் பிரேதர்களையும் பூதகணங்களையும பூஜிக்கின்ருர்கள். டம்பத்தையும அகங்காரத்தையுமுடையவர்களும் காமம் ராகம் பலம் இவைகளையுடையவர்களும் விவேகமற்றவர்களும் சரீரத்திலிருக்கின்ற பூதஸங்காதத்தையும அச்சரீரத்தினுள்இருக்கின்ற என்னையும் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்குகின்றவர்களுமாகி எந்த ஜனங்கள் சாஸ்திரத்தினுல் விதிக்கப்படாததும் குரூரமுமாயிருக்கின்ற தவத்தைச செய்கின்ருர்களோ அவர்களை அஸுரஸம்பந்தமான நிச்சயமுடையவர்களென்று அறி. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் (ஸத்வ முதலானமுக்குணங்களுடைய ஸம்பந்தத்தினுல்) பிரியமான ஆகாரமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அவ்வாறே, யஜ்ஞமுமதவமும்தானமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றன அவைகளுடைய இப்படிப்பட்ட பேதத்தைக் கேள். ஸத்வகுணமுள்ளவர்களுக்கு ஆயுள், ஞானம, பலம, ஆரோக்கியம், ஸுகம, பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கின்றவைகளும மதுரரஸமுள்ளவைகளும பசையுள்ளவைகளும் ஸ்திரமானவைகளும மனத்திற்கினியவைகளுமான ஆகாரங்கள் (பிரியமானவை.) உறைப்பு, புளிப்பு, உப்பு, அதிக உஷ்ணம், தீக்ஷ்ணம், வறட்சி, தாபம் இவைகளுள்ளவையும் துக்கம் சோகம் ரோகம் இவைகளை உண்டாக்கத்தக்கவையுமான ஆகாரங்கள் ராஜஸஸ்வபாவமுடையவனுக்கு இஷ்டமானவைகள். [1] பக்குவமாய் அதிக காலம சென்றதும் ஸாரமற்றதும் துர்க்கந்தமுள்ளதும் பக்குவம் செய்து ஓரிரவுசென்றதும் ஒருவன்சாப்பிட்டு மிச்சம்வைக்கப்பட்டதும் அசுத்தமுமாயிருக்கிற ஆகாரமானது தமோகுணமுள்ளவர்களுக்குப பிரியமானது. பயனில் விருப்பமில்லாதவர்களான மனிதர்களால் அவஶ்யமாக யஜ்ஞம்செய்யவேண்டுமென்று மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு சாஸ்திரத்தினுலறியப்பட்ட எந்த யஜ்ஞமானது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகயஜ்ஞம். பரதகுலஶ்ரேஷ்டனே! பலனைக் கருதியாவது டம்பத்துக்காவது எது செய்யப்படுகிறதோ அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமென்றுஅறி. விதிப்படியில்லாததும ப்ராம்மணர்களுக்கு அன்னமிடாததும மந்திரங்களைவிட்டு விலகியதும தக்ஷிணை இல்லாததும ஶ்ரத்தையின்றிச் செய்யப்படுகின்றதுமான யஜ்ஞத்தைத் தாமஸமென்று சொல்

1 'யாதயாமம' என்பதுமூலம்; (ச-ம்) மந்தமக்வம்.

ணுகிறார்கள். தேவதைகள், பிராம்மணர்கள், ஆசார்யர்கள், அறிவில்சிறந்தவர்கள் இவர்களைப்பூஜிப்பதும் சுத்தியும் நேர்மையும் பிரம்மசர்யமும் பிறருக்குத்துன்பம்செய்யாமையும் சரீரத்தினால் செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன. பிறருக்குமனவருத்தத்தைஉண்டுபண்ணாததும யதார்த்தமானதும இன்பமானதும் வருங்காலத்தில் நன்மையைப் பயக்கக்கூடியதுமான வார்த்தையும வேதசாஸ்திராப்யாஸமும வாக்கினால்செய்யத்தக்க தவமென்றுசொல்லப்படுகின்றன. மனத்தினுடையதெளிவும் [1] பிறர் ஆக்கத்தில் மகிழ்ச்சியும் மௌனமும் மனத்தை அடக்குதலும் ஆன்மாவைத் தவிரவேறுவிஷயங்களில் சிந்தையில்லாமலிருத்தலும் மனத்தினால்செய்யத்தக்க தவமென்று கூறப்படுகின்றன. பயனில் ஆசையற்றவர்களும மனத்தையடக்கியவர்களுமான மனிதர்களாலே உத்தமமானச்ரத்தையுடன் மனோவாக்குக்காயங்களால் செய்யப்பட்ட அநதமூன்றுவிதமான தவத்தையும் ஸாத்விகமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறாகள். மனத்தினால் ஆதரித்தல், வாககினால்புகழ்தல், நமஸ்காரம இவைகளை உத்தேசித்தும டம்பத்தினாலும எநததவம செய்யப்படுகிறதோ சஞ்சலமானதும் ஸ்திரமில்லாததுமான அநதத்தவமானது இவ்வுலகத்தில் ராஜஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவிவேகமூலமான துராக்கிரஹத்தினாலேயாவது தனக்கு அதிகமானவருத்தத்தை உண்டுபண்ணிக்கொள்வதினாலேயாவது பிறருடைய நாசத்தின்பொருட்டாவது எந்தத் தவம் செய்யபபடுகிறதோ அது தாமஸமென்றுசொலலபபடுகிறது. கொடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன் எந்தத்தானமானது (பிரதியுபகாரம்கருதாமல்) உபகாரமசெய்யாத தககவனுக்குப் புண்ணியதேசத்திலும புண்ணியகாலததிலும் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தத்தானமானது ஸாத்விகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிப்ரயோஜனததை உத்தேசித்தாவது பலனைக்கருதியாவது மனவருததத்தோடுகூடியாவது எந்தத்தானமானது செய்யப்படுகிறதோ அது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. அசுத்தமான தேசத்திலும காலததிலும அயோக்கியர்களின்பொருட்டு மரியாதையிலலாமலும் அவமதிப்புடனும் எநதத்தானம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொலலபபட்டிருக்கிறது. ‘ஓம்’ என்றும், “ தத ’ என்றும, ‘ ஸத் ’ எனறும், மூன்றுவித சப்தஙகள் வேதோக்தங்களான யாகமுதலியகாமஙகளை ஒட்டினவைகளாயிருக்கின்றன. அநதச் சப்தங்களால [2] பிராமமணர்களும்

1 ‘ஸௌம்யதவம்’ என்பது மூலம். 2 (ரா - ம்) மூன்று வர்ணத்தார்களும்.

மூன்று வேதங்களும் யஜ்ஞங்களும் ஆதிகாலத்தில் (என்னாலேயே) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், வேதத்தைச்சொல்லுகிற வேதியர்களுடைய சாஸ்திரோக்தமான யாகமும் தானமும் தவமுமாகிய கிரியைகள், 'ஓம்' என்கிற சப்தத்தின் உச்சாரணத்தை முன்னிட்டே எப்பொழுதும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களால், 'தத்' என்கிற சப்தத்தை உச்சரித்துப் பலனைக்கருதாமல் பற்பலவிதமான யஜ்ஞங்களும் தவங்களும் கிரியைகளும் தானங்களும் அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. பார்த்த! 'ஸத்' என்கிற இந்தச்சப்தமானது இருத்தல் என்கிற அர்த்தத்திலும் மங்களமென்கிற அர்த்தத்திலும் (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) பிரயோகிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறே சிறந்த கர்மாவினிடத்திலும், 'ஸத்' என்கிறசப்தம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. யஜ்ஞத்திலும் தவத்திலும் தானத்திலும் நிலைபெற்றிருத்தலானது (மங்களகரமாயிருப்பதால்) 'ஸத்' என்றுசொல்லப்படுகிறது. பகவதர்ப்பணமாகச்செய்யும் யஜ்ஞம் தானமுதலான கர்மங்களும், 'ஸத்' என்றே சொல்லப்படுகின்றன. பார்த்த! அச்ரத்தையினால் செய்யப்படும் ஹோமம், தானம், தவம் இவைகள் அஸத் என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை மோக்ஷத்தின்பொருட்டாவது ஸம்ஸாரஸுகத்தின் பொருட்டாவது பயன்படா' என்று சொன்னார்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

([1] ஸந்யாஸயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! ஹ்ருஷீகேசரே! கேசியென்னும் அஸுரனை நாசம்செய்தவரே! ஸந்யாஸம் த்யாகம் இவற்றின் தத்வத்தை நான் தனித்தனி தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலானார்: '(சில) வித்வான்கள் காம்யகர்மங்களை விடுவதை ஸந்யாஸமென்று அறிகிறார்கள். (சில) பண்டிதர்கள் எல்லாக் கர்மங்களுடைய பலத்யாகத்தையும் த்யாகம் எனக் கூறுகின்றனர். சில பண்டிதர்கள் (காபிலர்களும் அவர்களை

1 மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகமென்றும், ஸகலசாஸ்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹ மோக்ஷோபதேச யோகமென்றும் வழங்கும்.

அநுஸரிக்கின்ற வைதிகர்களும (ராகர்தி) தோஷங்களைப்போல (பந்தத்துக்குக்காரணமாயிருத்தலால்) கர்மாவானது (முமுக்ஷுவினால்) விடத்தக்கதென்றும் வேறுசிலர் யாகம் தானம் தவம் இந்தக்கர்மங்கள் விடத்தக்கனவல்லவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! முன்கூறப்பட்டுள்ள தியாகவிஷயத்தில் என்னுடைய நிச்சயத்தைக் கேள் புருஷஸ்ரேஷ்ட! தியாகமானது மூன்றுவிதமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. யாகம், தானம், தவங்களாகிற கர்மங்கள் விடத்தக்கவையல்ல. அவை செய்யத்தக்கனவே. யஜ்ஞமும் தானமும் தவமும் மனனசீலர்களுக்குப் பாவனமாயிருப்பவைகள். பார்த்த! ஆனாலோ, மமதையையும் பயன்களையும் விட்டு (முமுக்ஷுவினால்) இந்தக்கர்மங்கள் அவஸ்யம் அநுஷ்டிக்கத்தக்கனவென்பது நிச்சயமான என்னுடைய சிறந்த அபிப்பிராயம் அவசியம்செய்யவேண்டியதாக விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைவிடுவது கூடாது. அவிவேகத்தினால் அதைவிடுவது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. எவன் கஷ்டப்பட்டு ஸாதிக்கத் தக்கதாயிருப்பதினால் சரீரப்ரயாஸத்துக்குப் பயந்து செய்யத்தக்கதை விடுகிறானோ அவன் ரஜோகுண மூலமான தியாகத்தைச்செய்து தியாகபலனை அடைகிறதேயில்லை. அர்ஜுன! நித்யநைமித்திகஸ்வரூபமான கர்மாவானது அவஸ்யம் செய்யத்தக்கதென்றே, மமதையையும் பலாபேக்ஷையையும்விட்டு, எது செய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகத்யாகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது ஸத்வகுணத்தினால் அடையப்பட்டவனும் தத்வஜ்ஞானமுடையவனும் ஸம்சயமற்றவனுமான தியாகியானவன் துக்ககரமான கர்மத்தை த்வேஷிக்கிறதுமில்லை; க்ஷேமகரமான கர்மத்தில் ஒட்டுகிறதுமில்லை சரீரத்தைத் தரித்திருக்கின்றவனால் கர்மங்கள் முழுதும் விடுவதற்கு ஸாத்தியமாகா. எவன் கர்மபலனை விட்டவனோ அவன் தியாகி என்று சொல்லப்படுகிறான். பலாபேக்ஷையுடன் கர்மங்களைச் செய்பவர்களுக்குக் கர்மாநுஷ்டானத்துக்குப் பிற்காலத்தில் துக்ககரமான நரகம் ஸுககரமான ஸ்வர்க்கம் ஸுகதுக்கங்களோடு கலந்திருக்கின்ற பசுபுத்திராதிகள் என மூன்றுவிதமான கர்மபலன்கள் உண்டாகின்றன; பலாபேக்ஷையின்றிக் கர்மம்செய்பவர்களுக்கு (அவை) ஒருபோதும் உண்டாகிறதில்லை. மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! உள்ளபடி தத்வநிர்ணயத்தின்பொருட்டு பரவுருத்தித்திருக்கிற வேதபாகத்தில் எல்லாக்கர்மங்களின் ஸித்தியின்பொருட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த ஐந்துகாரணங்களையும் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள். சரீரமும், அவ்வாறே

ஜீவாத்மாவும், தனித்தனிமாதிரியுள்ள இந்திரியங்களும், பலவிதங்களும் வெவ்வேறான செய்கைகளையுடையவைகளுமான, பிராணன் முதலானவாயுக்களும காரணங்கள். இவைகளில் தெய்வமும் ஐந்தாவதாயிருக்கிறது. மனிதன் சரீரததாலும் வாக்கினாலும மனத்தினாலும் நியாயமாகவோ அல்லது நியாயத்தவறாகவோ எந்தக்கார்யத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறானோ அந்தக்கர்மத்துக்குக் கீழே கூறப்பட்ட இவ்வைந்தும் காரணங்களாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு பரமாத்மாவினுடைய அநுமதியை முன்னிட்டே ஜீவாதமாவுக்குக் கர்த்ருதவம் விதிததிருக்க, கெட்டபுத்தியுள்ள எநதமனிதன் அநத அந்தவினைகளில தன்னையே கர்ததாவென்று அறிகிறானோ அவன் விவேகமற்ற புத்தியையுடையவனாதலால் உள்ளபடி கர்த்தாவை நன்கு அறிவதில்லை. எவனுக்கு, 'நான்' என்கிற எண்ணமில்லையோ, எவனுடையபுத்தியானது (கர்மபலவிருபபத்தினால்) பற்றப்படவில்லையோ அவன் இவவுலகததார்களைக் கொன்றாலும கொன்றவனாகான். அவன (காமபலத்தினால) கட்டப்படுகிறதுமில்லை. கர்மங்களைபபற்றியவிதியானது அறிவு, அறியததக்ககாமம, அறிகிறவன்என மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. காமஸங்கிரஹமும் ஸாதநபூதமானத்ரவயம, காமம், கர்த்தாஎன இவவாறு மூன்றுவிதமாயிருககிறது குணகாரயங்களை எண்ணுங்கால் ஞானம, கர்மம், காததா (இம்மூன்றும் ஸத்வம, ரஜஸ், தமஸ்என்கிறமூன்று) குணங்களுடைய பேதத்தினால் மூன்றுவிதமாகவே சொல்லபபட்டிருக்கின்றன. அவைகளையும் உள்ளபடி கேள். வெவ்வேறாயிருக்கிற எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கபபடாததும் ஒன்றாயிருபபதும விகாரமற்றதுமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை எதனால பார்க்கிறானோ அந்தஞானத்தைச் ஸாத்விகமென்று அறி. வஸ்துக்களுடைய வேறுபாட்டினால எல்லாப்பூதங்களிலுமிருக்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபங்களையும் நானாவிதங்களாகவும் தனித்தனிமாதிரியுள்ளவைகளாகவும எநதஞானம் அறிகிறதோ அந்தஞானத்தை ராஜஸமெனறு அறி. எநதஞானமானது (அற்பபயனுள்ள) ஒருகார்யத்தில, நிறைந்தபயன்களுடன்கூடின காரியத்தில்போலக் காரணமின்றிப பற்றுதலுள்ளதாயிருக்கிறதோ உண்மையில்லாத அர்த்தங்களையுடையதும் அல்பமுமான அநதஞானமானது தாமஸமென்று சொல்லபபட்டிருக்கிறது. தத்தம்வர்ணாச்ரமங்களுககுரிய எந்தக்கர்மாவானது பயனில் பற்றுதலில்லாத ஒருவனால் கர்த்ருதவம மமதைமுதலியவற்றைவிட்டும ராகத்வேஷங்களைவிட்டும அனுஷ்டிககபபடுகிறதோ அது ஸாத்விகமானகர்மமென்று கூறபபட்டிருக்கிறது. பயனில் விருபபமுள்ளவனாலாவது

அஹங்காரமுள்ளவனாலாவது அதிக ஆயாஸத்துடன்கூடிய எந்தக்கார்யம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக்கர்மாவானது ராஜஸமென்று கூறப்படுகிறது. செய்யப்படுமகாரியத்தில் தொடர்ச்சியாகப பின்னே ஸம்பவிக்கக்கூடிய துக்கத்தையும பொருட்செலவையும் பிராணிஹிம்ஸையையும தன்னுடையவல்லமையையும் ஆலோசியாமல் மோகத்தினால் எந்தக்காரியம தொடங்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியமானது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. பலாபேக்ஷை இல்லாதவனும காத்ருத்வாபிமானத்தை விட்டவனும தைர்யமுடையவனும உத்ஸாஹமுள்ளவனும காரியத்தினுடையஸித்தியிலும அஸித்தியிலும் ஹர்ஷசோகங்களை விட்டவனுமான கர்த்தாவானவன் ஸாத்விகனெனக் கூறப்படுகிறான். (புகழ்ச்சியில்) விருப்பமுள்ளவனும வினைபயனை விரும்பியவனும் க்ருபணனும பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்து அவர்களால் தன்கார்யத்தைமுடிக்கிறவனும(கர்மங்களுக்குஉரிய) சுத்தியில்லாதவனும (காமங்களுடையஸித்திஅஸித்திஇவைகளில்)ஹர்ஷசோகங்களைஅடைகிறவனுமான கர்த்தாவானவன் ராஜஸன்என்று சொல்லப்படுகிறான். மனத்திலஸமாதானமற்றவனும் அவிவேகியும வணக்கமில்லாதவனும [1] அபிசாராதிகர்மங்களில் ருசிஉள்ளவனும வஞ்சனையைப் பிரதானமாகக்கொண்டவனும சோம்பலுள்ளவனும அதிகமாகமனவருத்தத்தைப்பாராட்டுகிறவனும் காலவிளம்பம செய்கிறவனுமான கர்த்தா தாமஸனென்று சொல்லப்படுகிறான். தனஞ்சய! விவேகத்தைமுன்னிட்ட நிச்சயரூபமானஞானம தைர்யம இவ்விரண்டுக்கும ஸத்வாதிகுணங்களால் ஏற்பட்டிருக்கும மூன்றுவிதபேதங்கள் என்னால்தனித்தனியாக முழுதும் எடுத்துஉரைக்கப்படப்போகின்றன. அவைகளை நீ கேள். பார்த்த!பிரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திதாமங்களையும் கார்யாகார்யங்களையும் பயாபயங்களையும பந்தத்தையும மோக்ஷத்தையும எந்தப்புத்தியானது அறிகிறதோ அந்தப்புத்தியானது ஸாத்விகமானது. பார்த்த! எந்தபபுத்தியினால் தர்மத்தையும அதர்மத்தையும் கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும் உள்ளபடியன்றி அறிகிறானோ அந்தப்புத்தியானது ராஜஸமானது. அர்ஜுன! எந்தப்புத்தியானது அஜ்ஞானத்தினால்மூடப்பட்டு அதர்மத்தைத் தர்மமென்றும் தர்மத்தை அதர்மமென்றும ஸகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் எண்ணுகிறதோ அந்தப்புத்தியானது தாமஸமானது. அர்ஜுன! மோக்ஷஸாதனமான பகவதுபாஸநத்தின்பொருட்டு மனம் பிராணன் இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளைத் தவறாமலிருக்கிற

[1] 'சட:' என்பதுமூலம். (க-ம்) மாயாவி.

எந்தத் தைர்யத்தினால் நிலைநிறுத்துகிறானோ அந்தததைர்யம் ஸாத் விகமானது. அர்ஜுனா! குந்திபுத்திர! பயனிலவிருப்பமுள்ளமனி தன் அதிகபபற்றுதலோடு தாமகாமாாத்தஸாதனஙகளான பிரா ணான் இந்திரியஙகளமனம இவைகளுடையசெயகைகளை எந்ததைா யததினால தவறவிடாமலிருபபானோ அந்ததைாயமானது ராஜஸ மானது ஓ!பாாத்த! துஷ்டபுததியைஉடையவன் எததததைர்யததி னாலே உறக்கம, பயம, சோகம, வயஸனம, மதம இவைகளைவிடுவ திலலையோ அந்ததைாயம தாமஸமானது பரதகுலததில பிறந்த வாகளுள் உத்தமனே! புருஷன் எந்தஸுகத்தில பழக்கததினால் ரமிககிறானோ, ஸகலதுக்கஙகளுடையமுடிவையும அடைகிறானோ, அபபடிபபட்ட ஸுகமும மூன்றுவிதமாயிருககிறது. அதை இப பொழுது என்னிடமிருநது கேள. எந்தஸுகமானது தொடக் கததில்விஷமபோலவும முடிவில அமிாதமபோலவும ஆகிறதோ ஆதமவிஷயமான புததியினுடைய தெளிவினாலஉண்டான அந்த ஸுகம ஸாதவிகமென்று சொலலபபட்டிருககிறது. அனுபவிககும காலததில விஷயேந்திரியஙகளுடையஸமபந்ததததினால எந்தஸுக மானது அமிருதத்திற்கு ஒபபானதும முடிவிலவிஷமபோன்றது மாகிறதோ அந்தஸுகமானது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக் கிறது எந்தஸுகமானது தொடககததிலும முடிவிலும் தனககு மோகததை உண்டாககுவதும நித்திரை ஆலஸயம அஜாக்ரதை இவைகளால் உண்டானதுமாயிருக்கிறதோ அந்தஸுகமானது தா மஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூமியில் (மனுஷ்யாதிகளி லாவது) தேவலோகத்தில் தேவர்களுள்ளாவது பிரகிருதியினிடத் தினின்று உண்டான இந்தமுக்குணஙகளாலும் விடுபட்டபிராணி யானது இல்லை. பகைவாகளைவாட்டுப்பவனே! பிராம்மணர்களுக் கும க்ஷத்திரியர்களுககும் வைசியர்களுக்கும் சூத்ராகளுககும் பிராசீனமான காம விசேஷங்களால் உண்டாயிருககிற ஸத்வம் ரஜஸ்தாமஸ எனனுமம மூன்றுகுணஙகளாலும காமங்கள் தனிததனி பிரிககபபட்டிருக்கின்றன. சமம, தமம, தவம, சுததி பொறு மை நோமை, ஞானம, விஞ்ஞானம, வைதிகாாத்தங்கள் முழு மையும் ஸததியம் என்கிற நிசசயம இவைகளெலலாம பிராம மணனுக்கு ஸவபாவத்தினாலுண்டான காமங்களாயிருக்கின்றன. சௌாயம, பிறரால் அவமதிககக்கூடாமலிருததல், தொடங் கினகாாயத்தை எவ்விதமான இடையூறுகள வநதாலும முடிக கும்திறமை, எல்லாக காாயங்களையும நிறைவேற்றுமவலலமை, யுத்தததில் புறஙகாட்டி ஓடாமலிருத்தல், கொடை, எலலாபபிரா ணிகளையும் அடககி ஆளும திறமை இவைகளனைததும க்ஷத்திரியர்

களுக்கு ஸ்வபாவஸித்தமான கர்மங்கள். பயிரிடுதல் பசுக்காத்தல், வாதத்க்ஷுசெய்தல் இவையனைத்தும் வைசியர்களுக்கு இயற்கையாலமைந்த தொழில்கள். ப்ராம்மணர்கள் முதலான மூன்று வருணத்தார்களுக்கும் ஊழியஞ்செய்வது சூத்திரனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண்டான கர்மமாயிருக்கிறது. மனிதன் அவனவனுக்குவிதித்திருக்கின்ற கர்மத்தில் ப்ரீதத்தையோடிருந்தால் ஸித்தியை அடைகிறான். தனக்குரிய கர்மங்களில் நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு ஸித்தியை அடைகிறானென்பதை நீ கேள். எவனிடத்திலிருந்து பிராணிகளுக்கு ப்ரவருத்தி உண்டாகிறதோ, எவனால் இவ்வுலகம் அனைத்தும் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமாத்மாவை மனிதன் தனக்குரிய கர்மங்களால் ஆச்ரித்து ஸித்தியை அடைகிறான். பிறருடைய தர்மத்தை நன்றாக அனுஷ்டிப்பதைக்காட்டிலும், தன்னுடைய தர்மத்தை முறைப்படி அனுஷ்டியாமையால் குணக்குறைவுள்ளதாகச் செய்வதும் சிறந்ததே. ஸ்வபாவஸித்தமான கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான். குந்தீபுத்ர! தோஷமுள்ளதாயிருந்தாலும் தனக்குரிய கர்மத்தைவிடக்கூடாது. எல்லாக்கர்மங்களும் புகையினால் அக்நி சூழப்படுவதுபோலத் தோஷத்தினால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. பயன் முதலானவைகளில் பற்றுதலற்ற மனத்தை யுடையவனும், மனத்தையடக்கினவனும், ஆசையற்றவனும், ஸந்யாஸத்தையுடையவனுமாயிருப்பவன் உத்தமமான ஞானயோகத்துக்கும் பயனாயிருக்கிற த்யானநிஷ்டையை அடைகிறான். குந்தீபுத்ர! கர்மயோகத்தினால் ஸாதிக்கத்தக்க தியானஸித்தியைப்பெற்றவன் த்யானாத்மகமான ஞானத்தினால் முக்கியமாக அடையத்தக்க பரமத்தை அடைகிற விதத்தை என்னிடமிருந்து நீ சுருக்கமாகத்தெரிந்துகொள். பரிசுத்தமான புத்தியுள்ளவனும், தைரியத்தினால் மனத்தை அடக்கிச் சப்தமுதலான விஷயங்களைவிட்டு விருப்பு வெறுப்புக்களை விலக்கி ஏகாந்தஸ்தலத்தில் இருப்பவனும், மிதமான ஆகாரத்தை உட்கொள்பவனும் மனமொழிமெய்களை அடக்கினவனும், எப்பொழுதும் த்யானயோகத்தில் பற்றுள்ளவனும், வைராக்யத்தை நன்றாக அடைந்தவனும், அகங்காரம், பலம், இறுமாப்பு, காமம், குரோதம், புத்திரமித்திராதிகளிடம் அபிமானம் இவைகளை விட்டு மமதையற்றவனும், சாந்தனுமாயிருக்கின்ற மனிதன், ப்ரம்மபாவத்தை அடைவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகிறான். ப்ரம்மமானவனும், தெளிந்த மனமுள்ளவனும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸமத்ருஷ்டியுள்ளவனுமான ஒருவன், விசனப்படுகிறதுமில்லை; விரும்பு

கிறதுமில்லை; சிறந்ததான என்னுடைய பக்தியை அடைகிறான் (ஸ்வ
ரூபத்தாலும், ஸ்வபாவத்தினாலும்) நான் எப்படிப்பட்டவனென்
பதையும், (குணங்களாலும் விபூதியினாலும்) நான் எவ்வளவு பரி
மாணமுள்ளவனென்பதையும் (இவ்விதமான) பக்தியினால் உள்ள
படியறிகிறான். என்னை உள்ளபடி அறிந்து அவ்வித தத்வஞானம்
வந்தபிறகு அந்தப் பக்தியினால் என்னை அடைகிறான். என்னையே
ஆச்ரயித்தவனாகி எல்லாக் காமங்களையும் எப்பொழுதும் செய்கிற
வன் என்னுடைய அருளால் சாச்வதமும் [1] அழிவற்றதுமான
பதத்தை அடைகிறான். நீ எல்லாக்காமங்களையும் மனத்தினால் என்
னிடத்தில் ஒப்பித்து என்னையே பயனாக அடையத்தக்கவனென்று
அநுசந்தானம் செய்பவனும் (இவ்விதமான) புத்தியோகத்தை
நாடி எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவனுமா
க்கடவாய். நீ என்னிடத்திலேயே சித்தத்தைச் செலுத்தினவ
னாகி எல்லாக் கஷ்டங்களையும் என்னுடைய அநுக்கிரஹத்தினால்
தாண்டப்போகிறாய். அவ்விதமின்றி நீ அகங்காரத்தினால் கேளா
விடின் விநாசத்தையடைவாய். அகங்காரத்தை அடைந்து, 'நான்
யுத்தஞ்செய்யமாட்டேன்' என்று நீ நினைத்தால் இப்படிப்பட்ட
உன்னுடைய நிச்சயமானது வீணாகும். ப்ரக்ருதியானது உன்னை
யுத்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்யும். குந்தீபுத்ர! எந்த யுத
த்தை அஜ்ஞானத்தினால் இப்பொழுது நீ செய்ய விரும்பவில்
லையோ அந்த யுத்தகாரியத்தையே ஸ்வபாவஸித்தமான உன்னு
டைய கர்மத்தினால் கட்டுப்பட்டுப் பரவசனாகிச் செய்யப்போகிறாய்.
அர்ஜுன! ஈச்வரன், யந்திரத்தில் ஏறிய வஸ்துக்களைப்போல்
எல்லாப் பிராணிகளையும் (தன்னுடைய) மாயாசக்தியினால்
(கர்மங்களில்) சுழன்று வரும்படி செய்துகொண்டு எல்லாப்
பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் இருக்கின்றான். பரதவம்
சத்தில் பிறந்தவனே! மனம் வாக்குக் காயங்களால் (ஹ்ருதய
கமலவாஸியான) அந்த ஈச்வரனையே நீ சரணமடைவாயாக.
அந்த ஈச்வரனுடைய அருளால் ஸர்வகாமபந்த நிவ்ருத்தியை
யும் சாச்வதமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய். ரகஸ்யத்தைக்
காட்டிலும் அதிரகஸ்யமாயுள்ள ஞானம் இவ்வாறு உனக்கு என்
னால் உரைக்கப்பட்டது. இதை முழுதும் ஆலோசித்து எவ்வாறு
நீ விரும்புகிறாயோ அவ்வாறு செய். எல்லா ரஹஸ்யங்களி
லும் பரமரஹஸ்யமாயிருக்கிற என்னுடைய சிறந்த வசனத்தை

---

[1] 'அவ்யயம்' என்பது மூலம், 'பரமஸர்வோத்க்ருஷ்டம்' என்பது பழைய உரை.

மறுபடியும் நீ கேள். நீ எனக்கு மிகவும் இஷ்டனாக இருக்கிறாயென்கிற காரணத்தினால் உனக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லப் போகிறேன். என்னிடத்தில் மனத்தைவைத்தவனும், என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனும், என்னை ஆராதிக்கிறவனுமாகக்கடவாய், என்னை வந்தனம் செய். என்னையே நீ அடைவாய். எனக்கு ப்ரியனாக இருக்கிறாய். உனக்கு உண்மையாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். எல்லாத் தர்மங்களையும் (முறைகூறியபடி பலம் கர்மம் கர்த்ருத்வம் முதலானவைகளுடைய பரித்யாகத்தினால்) த்யாகம் செய்து என்னை ஒருவனையே சரணமாக அடைவாயாக. நான் உன்னை எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன். நீ விசனமடையாதே. இந்த (பரமரஹஸ்யமான) சாஸ்திரமானது என்னால் உனக்கு உரைக்கப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரமானது தவமில்லாதவன், ஆசார்யபக்தியில்லாதவன், கேட்கவிருப்பமில்லாதவன், என்னிடம் அஸூயையுள்ளவன் இவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் சொல்லத்தக்கதன்று. எவன் இந்தப் பரமரஹஸ்யமான கீதாசாஸ்திரத்தை என்னுடைய பக்தர்களிடங்களில் சொல்லுவனோ அவன் என்னிடத்தில் சிறந்த பக்தியைச்செய்து என்னையே அடைவான். ஸம்சயமில்லை. மனிதர்களுள் அவனைக்காட்டிலும் எனக்கு மிக்க பிரியஞ்செய்பவன் ஒருவனும் இல்லை. பூமியில் அவனைக்காட்டிலும் எனக்கு மிகப்பிரீதிக்கு விஷயமானவன் வேறொருவன் உண்டாகப் போவதுமில்லை. எவன் நம்மிருவர்களுக்கும் நடந்ததும், தர்மத்தைவிட்டு விலகாததுமான இந்த ஸம்வாதத்தை அத்தியயனம் செய்வனோ அவனால் ஞானயஜ்ஞத்தினால் நான் ஆராதிக்கப்பட்டவனாவேனென்பது என்னுடைய எண்ணம். எந்த மனிதன் ச்ரத்தையுடனும் அஸூயையில்லாமலும் இந்தச் சாஸ்திரத்தைக் கேட்பானோ அவனும், ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் புண்யகாமங்களைச் செய்தவர்களுக்குரிய நல்ல உலகங்களை அடைவான். 'பார்த்த! என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்தச் சாஸ்திரார்த்தமானது உன்னால் மனவூக்கத்துடன் கேட்கப்பட்டதா? தனஞ்சய! அஜ்ஞானத்தினாலுண்டான மதிமயக்கமானது உனக்குப் போய் விட்டதா?' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'அச்யுதரே! விபரீதஞானம் ஒழிந்துவிட்டது. உள்ளபடி தத்வஜ்ஞானமானது உம்முடைய அநுக்ரஹத்தினால் என்னால் அடையப்பட்டது. ஸந்தேகங்கள் நீங்கி ஸ்வஸ்தனாக இருக்கிறேன். உம்முடைய வசனத்தை அநுஷ்டிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்.

இவ்வாறு வாஸுதேவருக்கும் மஹாத்மாவான பார்த்தனுக்கும் நடந்தேறியதும், ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும், மயிர்க் கூச்சத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான இந்த ஸம்வாதத்தை நான் உள்ளபடி கேட்டேன். வ்யாஸருடைய அநுக்ரஹத்தினால் (எனக்கு ஞானக் கண்ணும் காதும் கிடைத்தமையால்) தாமே சொல்லுகின்ற யோகேசுவரரான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடத்தினின்று இந்தப் பரமரஹஸ்யமான யோகத்தை நான் நேரில் கேட்டேன் ராஜரே! கேசவருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நடந்த பரிசுத்தமும் ஆச்சரியகரமுமான இந்த ஸம்வாதத்தை நான் நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சந்தோஷமடைகிறேன் அரசரே! (அர்ஜுனனின்பொருட்டுக் காட்டப்பட்டதும்) அத்யாச்சரியகரமுமாயுள்ள ஸ்ரீஹரியினுடைய அந்த விச்வரூபத்தை நினைத்து நினைத்து எனக்கு அதிகமான ஆச்சரியமானது உண்டாகிறது அடிக்கடி ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறேன் எந்த இடத்தில் யோகங்களுக்கு ஈச்வரரான கிருஷ்ணபகவானும் எந்த இடத்தில் வில்லேந்திய அர்ஜுனனும் இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தில் லக்ஷ்மி, விஜயம், அபிவிருத்தி, நீதி இவைகள் சாச்வதமாக நிலைபெற்றிருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்ராயம்' என்றான்

பகவத்கீதை முற்றிற்று.

பகவத்கீதாபாவம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம்.

(யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மர் முதலானவர்களை வணங்கித் திரும்பித் தேரேறியதும், யுத்தபேரிகள் முழங்கியதும்.)

ஸ்ரீபத்மநாபருடைய முகாரவிந்தத்தினின்று தானாகவே வெளியில் வந்த அந்தக் கீதாசாஸ்திரமானது நன்றாகப் பாராயணம் செய்யத் தக்கது. வேறு சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினாலும் மனனஞ் செய்வதினாலும் யாது பயன்? கீதாசாஸ்திரமானது ஸர்வசாஸ்திர ஸ்வரூபம் ஹரியானவர் ஸர்வதேவஸ்வரூபி. கங்கையானது ஸர்வ தீர்த்த ஸ்வரூபம். மந்திரமானது ஸர்வவேதமயம் கீதா, கங்கா, காயத்ரீ, கோவிந்த என்கிற (க) காரத்துடன் கூடின நான்கு பதங்களும் மனத்தில் நிலைபெற்றிருக்குமானால் மறுபடியும் பிறப்புக் கிடையாது. ஸ்ரீகேசவர் அறுநூற்றிருபது சுலோகங்களைச் சொன்னார்.

அர்ஜுனன் ஐம்பத்தேழு சுலோகங்களைச் சொன்னான். ஸஞ்சயன் அறுபத்தேழு சுலோகங்களை உரைத்தான் திருதராஷ்டிரன் ஒரு சுலோகத்தைச் சொன்னான் ஆக எழுநூற்றுநாற்பத்தைந்து சுலோகங்கள் ஸ்ரீபகவத்கீதையினுடைய அளவு என்பது சொல்லப்படுகின்றது. பாரதமாகிற திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அதன் ஸர்வஸ்வமாகிற கீதையென்கிற சிறந்த அம்ருதத்தையெடுத்து ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனுடைய முகத்தில் ஹோமஞ்செய்தார். ஓ! அரசரே! பிறகு பாணங்களையும் காண்டீவத்தையும் தரித்தவனான தனஞ்சயனைக்கண்டு மஹாரதர்கள் திரும்பவும் மிக்க ஆரவாரஞ் செய்தார்கள். பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் இன்னும் இவர்களை அனுசரித்துவந்திருக்கிற வீரர்களும் மகிழ்ச்சியுற்று ஸமுத்திரத்தினின்று உண்டான சங்கங்களை ஊதினார்கள். பிறகு பேரிகைகளும் காகளங்களும் ஜயமங்களைகளும் பசுவின் கொம்பினால் செய்யப்பட்ட வாத்தியங்களும் விரைவாக நான்கு பக்கங்களிலும் முழக்கப்பட்டன. அதனால் மிகுந்த சப்தம் உண்டாகியது. அரசரே! அவ்வாறே கந்தர்வர்களும் தேவர்களும் பித்ருக்களும் அந்த ஸித்தசாரணர்களுடைய கூட்டங்களும் யுத்தத்தைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு ஒருங்கு கூடினார்கள் மிக்க பாக்கியசாலிகளான ரிஷிகளும் சேர்ந்து இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்தப்பெரிய யுத்தத்தைப் பார்ப்பதற்காக அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். கங்கையமுனைகளுடையவேகமானது ஒன்றையொன்று அடைந்தால் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறே அவ்விரண்டு ஸேனைகளும் ஸன்னத்தமாக ஒன்றையொன்று பார்த்துக்கொண்டு அசைவற்றிருந்தன. இவ்வாறு முயல்கின்றவைகளும் ஜனக்கூட்டத்தில் சப்தமில்லாதவைகளுமான அவ்விரண்டு ஸேனைகளும் படத்தில் எழுதப்பட்ட சித்திரங்கள்போலப் பார்க்க மிக்க அழகும் மங்களகரமுமாயிருந்தன. அரசரே! பிறகு, வீரரும் தீரரும் தர்மராஜருமான யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாக நிற்கின்றவையும் சமுத்திரம் போன்றவையும் அடிக்கடி நன்கு ஜ்வலிக்கின்றவையுமான அந்த இரண்டு சேனைகளையுங்கண்டு கவசத்தைக் கழற்றி உத்தமமான ஆயுதத்தையும் வைத்துவிட்டுத் தேரினின்றும் விரைவாகக் கீழே இறங்கிக் கைகளைக் குவித்து மௌனத்துடன் பிதாமஹரை நேராகப் பார்த்துக்கொண்டு கிழக்குமுகமாகக் கால்களாலேயே நடந்து பகைவர்களுடைய படையைக் குறித்துச் சென்றார் செல்லுகின்ற அந்தத் தர்மபுத்திரரைப் பார்த்துக் குந்தீபுத்திரனான தனஞ்சயன் தேரினின்றும் விரைவாக இறங்கிச் சகோதரர்களுடன் அவ

ரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான் பகவானான வாஸுதேவரும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். அவ்வாறே முக்கியர்களான அரசர்களும் அந்தத் தர்மநந்தனனிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தியவர்களும் குதூகலமுள்ளவர்களுமாகச் சென்றார்கள் அர்ஜுனன், 'அரசரே! எங்களை விட்டுவிட்டுக் கிழக்குமுகமாகப் பகைவர்களுடைய படையை நோக்கிக் காலால் நடந்து செல்லுகின்றீர். உம்முடைய முயற்சியானது யாது?' என்று வினவினான் பீமஸேனன், 'ராஜேந்திரரே! பாரதரே! சத்துரு சேனைகள் கவசம் பூண்டிருக்குங்காலத்தில் கவசத்தையும் ஆயுதங்களையும் வைத்துவிட்டுத் தம்பிமார்களையும் விட்டுவிட்டு நீர் எங்கே போகிறீர்?' என்று வினவினான் நகுலன், 'பாரதரே! எனக்கு மூத்தத்தமையனரான நீர் இவ்விதநிலைமையையடைந்திருக்கையில், 1 பயமானது என் மனத்தை வருத்துகிறது நீர் எங்கே போகின்றீர்? சொல்லும்' என்று கேட்டனன். ஸஹதேவன், 'வேந்தரே! மிக்கபயங்கரமான இந்தப் போர்வீரர்களின் கூட்டமானது இருக்கையில் (இதனை) விட்டுவிட்டுப் பகைவர்களுக்கெதிராக எங்கே போகிறீர்?' என்று வினவினான் குருநந்தனரான யுதிஷ்டிரர் ஸகோதரர்கள் இவ்வாறு கேட்கவும் மௌனத்துடன் ஒன்றும் சொல்லாமல் சென்றுகொண்டே யிருந்தார். பேரறிவாளரும் மனவுறுதியுள்ளவருமான வாஸுதேவர் அவர்களைப் பார்த்து, 'நான் இவருடைய கருத்தை அறிந்துகொண்டேன்' என்று நகைத்துக்கொண்டே உரைக்கலானார். 'இந்த அரசர் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் மற்றெல்லாப் பெரியோர்களையும் அனுமதிகொடுக்கும்படி செய்வித்துக்கொண்டு பகைவர்களோடு போர்புரியப் போகிறார் 'பெரியோர்களிடம் அனுமதி பெறாமல் யுத்தம் செய்கின்றவன் பெரியோர்களால் வெளிப்படையாகவே நிந்திக்கப்படுகின்றான்' என்று பழைய நூல்களில் கேட்கப்படுகிறதன்றோ? எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி (பெரியோர்களால்) அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு மிக்க பலசாலிகளோடும் யுத்தம் செய்வானோ அவனுக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமாக உண்டென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்றார் அந்த ஸமயத்தில் கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சொல்லுகையில் கௌரவர்களுடைய சேனையில் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று மற்றவர்கள் பேசாமலிருந்தார்கள் துரியோதனனுடைய சேனையிலுள்ளவர்கள் தூரத்திலிருந்தே யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'இவன் குலத்தில் இழிவானவன் இந்த யுதிஷ்டிரராஜன் ஸகோதரர்களோடு பயந்தவன்போலத்

---

1 வேறு பாடம்.

தன் ரக்ஷணத்தைவேண்டிப் பீஷ்மருடைய பக்கத்தில் வருகிறான். இது நிச்சயம். தனஞ்சயனும் பாண்டுநந்தனனான விருகோதரனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் ரக்ஷகர்களாக இருக்கையில் இந்தப் பாண்டவனை எவ்வாறு பயம் வந்து அணுகியது? வன்மையற்றவனான இவனுடைய மனமானது யுத்தத்தில் பயமடைந்ததால் பூமியில் மிக்க பிரஸித்திபெற்ற க்ஷத்திரியகுலத்தில் இவன் பிறந்தவனல்லனென்பது திண்ணம்' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். பிறகு, உம்முடைய சேனையிலுள்ளவர்களெல்லாம் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் நல்ல மனஉறுதியுடையவர்களுமாகிக் கௌரவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள், வஸ்திரங்களையும் வீசினார்கள். வேந்தரே! உம்முடைய யுத்தவீரர்கள் அனைவரும் ஸகோதரர்களோடும் கேசவரோடுங்கூடின யுதிஷ்டிரரை அவ்வாறு நிந்தித்தார்கள். அரசரே! பிறகு, அந்தக்கௌரவஸேனையானது யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்துவிட்டு மறுபடியும் பேசாமலிருந்தது. 'இந்த யுதிஷ்டிரராஜா என்னசொல்லப்போகிறாரோ? பீஷ்மர் என்ன மறுமொழி கூறப்போகிறாரோ? யுத்தத்தைப்புகழ்கின்ற பீமனும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் என்ன சொல்லப்போகிறார்களோ? இந்த யுதிஷ்டிரர் எந்தவிஷயம் சொல்ல விரும்பியிருக்கிறாரோ?' என்று யுதிஷ்டிரர்விஷயத்தில் இரண்டு சேனைகளுக்கும் அப்பொழுது மிகப் பெரிய ஸந்தேகம் உண்டாயிற்று. அவர் பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் நிறைந்திருக்கிற பகைவர்படையில் நுழைந்து பிராதாக்களால் சூழப்பட்டவராகப் பீஷ்மரை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றார். அரசரான பாண்டவர் போருக்கு வந்திருக்கின்ற சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மருடைய இரண்டு பாதங்களையும் இருகரங்களாலும் பிடித்துக்கொண்டு பிறகு அவரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானார்: 'ஜயிக்கமுடியாதவரே! உம்மைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உம்மோடு யுத்தஞ்செய்யப்போகிறோம். ஐயா! எனக்கு அனுமதிகொடும்; ஆசீர்வாதங்களையும் செய்யும்' என்று வேண்ட, பீஷ்மர், 'மஹாராஜனே! பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! இவ்வாறு யுத்தகளத்தில் (வந்தனஞ்செய்தற்காக) என்னை நோக்கி வராதிருப்பாயாகில் அவமானத்தையடையும்படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன். பாண்டவ! குழந்தாய்! நான் ப்ரீதியை அடைகிறேன். நீ யுத்தஞ்செய், நீ ஜயத்தை அடைவாயாக. யுத்தத்தில் நீ வேறு எதனை விரும்புகிறாயோ அதனையும் அடைவாயாக. பார்த்த! நம்மிடத்தினின்று நீ விரும்புகிற வரத்தைக்கேட்கலாம். மஹாராஜனே! நீ இப்படிச் செய்திருப்பதால் உனக்குத் தோல்வி உண்டாகாது. மஹாராஜனே! 'மனிதன் தனத்திற்கு அடிமைப்

பட்டவன். தனம ஒருவனுக்கும அடிமையானதன்று என்கிற வசனம உண்மையே ஆதலால், யான் கௌரவாகளால் தனத்தால கட்டபபட்டிருககிறேன் குருநநதன ! ஆதலால, நான் சகதியற்ற வனைபபோல உன்னைபபாாதது (இவவிதமான) வாககியததைதச செல்லுகிறேன குருகுலததிற பிறநதவனே ! நான துரியோதன னால பொருளால் போஷிககபபட்டவனுயிருககிறேன் யுததததைத் தவிர வேறுஎதை நீ விருமபுகிறாய்?' என்றுவினுவினா, யுதிஷ்டிரா, 'மிககபாஹு பலமுளளவரே! துரியோதனனநிமிததமாக நீர் யுத தஞ் செயயும. எபபொழுதும எனககு நன்மையைததேடுகிற ஸ்வ பாவமுளளவராகவே ஆலோசியும இதுதான எனக்கு எபபொழு தும வேண்டிய வரன' என்று விணணபபமசெய்தாா. பீஷ்மா, 'ராஜனே ! குருநநதன ! இநத யுத்ததத்தில் உனக்கு யான் எவவித மாக உதவி புரிவேன் ? உனக்குச சததுருவான துரியோதனன நிமிததம கடுமையாகப் போாபுரியபபோகிறேன் நீசொலலவிருமபி யதைச சொல்' என்று கூறினா யுதிஷ்டிரா, 'ஜயிககப்படாதவ ரான உமமை யுததத்தில் எவவாறு ஜயிபபேன் ? எனககு நன்மை யைக் கருதுவீராகில் இநத நனமையை ஆலோசியும' என்று விஜ் ஞாபனம செயதாா பீஷ்மா, 'குநதிபுததிர! ஸாக்ஷாத இநதிரனு யிருநதாலும யுததகளததில போாபுரிகின்ற என்னை ஜயிக்கிற புருஷனைப பாாக்கவிலலை' என்று கூறினா யுதிஷ்டிர், 'பிதா மஹரே ! ஆதலால, தேவரீரை ஸநதோஷததோடு கேட்கிறேன். உமக்கு வநதனம, யுத்ததத்தில் தேவரீருககுப பகைவர்களால எநத உபாயததால வதம் ஏற்படக்கூடுமெனபதைச சொல்லும்' என்றார். பீஷ்மர், 'அப்பா ! யுததத்தில் என்னை ஜயிக்கக்கூடியவனை நான் காணவில்லை மேலும, எனககு மரணகாலமும வரவில்லை. மறுபடி யும் என்னிடம வருவாயாக' என்று கூறினா.

பிறகு, மிகக புஜபலமுளள யுதிஷ்டிரா பீஷ்மருடைய வாக் கியத்தைத நிலையினுல் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும அவருக்கு அபிவாதனமசெய்து பாாததுக்கொண்டிருககும் எல்லாஸைனி காகளுககும் நடுவோடு தமபிமார்களுடன் ஆசாரியருடைய ரதத் தைக்குறிதது மறுபடியுமசென்றாா அநத அரசர் துரோ ணரை வணஙகிப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி ஒருவராலும ஜயிக்க முடியாத அவரைப் பார்ததுத தமக்கு க்ஷேமததை உண்டுபண் ணக்கூடிய வார்த்தையைச சொன்னார் 'பகவானே! உம்மைக் கேட்டுககொள்ளுகிறேன். அநதணரே ! உம்மால் அனுமதி கொடுககப்பெற்று எல்லாச சத்துருக்களையும் எவ்வாறு ஜயிப் பேன் ? கபடமிலலாமல சொல்லும' என்று வினவினுர். துரோ ணா, 'மகாராஜனே ! போர்புரிய நிசசயிதத நீ என்னிடம வரா

மலிருந்தால் எல்லாவிதத்தாலும் அபஜயமடையும்படி உன்னை நான் சபித்திருப்பேன் யுதிஷ்டிர! இப்படி வந்ததால் நான் ஸந்தோஷமுடையவனாகிறேன் குற்றமற்றவனே! உன்னால் யான் பூஜிக்கப்பட்டேன் நான் அனுமதிகொடுக்கிறேன் யுத்தம்செய். விஜயத்தை அடைவாயாக நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றக் கடவேன் உன் விருப்பத்தைச்சொல் மஹாராஜனே! இவ்வாறான பிறகு, யுத்தத்தைத் தவிர வேறெதை விரும்புகிறாய்? மஹாராஜனே! 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன் ஒருவனுக்கேனும் பொருள் அடிமையன்று' என்பது உண்மை நான் கௌரவர்களாற் தனத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன் நான் அசக்தனைப்போல் உன்னைக்குறித்து இதனைச்சொல்லுகிறேன் யுத்தத்தைத் தவிர வேறெதை நீ விரும்புகிறாய்? கௌரவன்நிமித்தமாக நான் யுத்தம் செய்யப்போகிறேன் நான் உனக்கு ஜயத்தை விரும்புகிறேன்' என்றுகூறினார் யுதிஷ்டிரர், 'பிராம்மணரே! எனக்கு ஜயத்தை விரும்பும் எனக்கு நன்மையையும் ஆலோசியும் கௌரவனுக்காகப் போர்புரியும் இந்த வரம் என்னால் வரிக்கப்பட்டது' என்று வேண்ட, துரோணர், 'அரசனே! ஹரியை மந்திரியாகவுடைய உனக்கு ஜயம் நிச்சயம். நான் உனக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன். யுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஜயிப்பாய். எங்குத் தர்மம் உள்ளதோ அங்குக் கிருஷ்ணன்உளன் எங்குக் கிருஷ்ணனுளனோ அங்கு ஜயம் உண்டு கௌந்தேய! போ, யுத்தம் செய் உனக்கு நான் என்ன சொல்லவேண்டும்? என்னைக் கேள்' என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரர், 'பிராம்மணோத்தமரே! நான் விரும்பியதைக் குறித்து உம்மைக் கேட்கிறேன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாத தேவரீரை எவ்வாறு ஜயிப்பேன்?' என்று வினவ, துரோணர், 'யுத்தகளத்தில் நான் எவ்வளவுகாலம்வரையில் யுத்தம்செய்வேனோ அவ்வளவுகாலம்வரையில் உனக்கு ஜயம் கிடையாது. அரசனே! என்னைக் கொல்லும்விஷயத்தில் நீ தம்பிமார்களுடன் சீக்கிரம் முயற்சி செய்' என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரர், 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ஸந்தோஷம் அவ்விதமானால் தேவரீரை வதஞ்செய்யக்கூடிய உபாயத்தைச் சொல்லும். ஆசார்யரே! இதோ நான் வந்தனஞ்செய்து உம்மைக் கேட்கிறேன் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம்' என்று வேண்ட, துரோணர், 'ஐயனே! ரத்தத்திலிருந்துகொண்டு போர்புரிகின்றவனும் அதிகப்பிரபரபுள்ளவனும் மிகுந்த சரமாரியைப் பொழிகின்றவனுமான என்னைக் கொல்லுகின்ற சத்துருவை நான் காணவில்லை. ராஜனே! நான் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்து யோகபலத்தினால்

சரீரத்தில் பற்றற்று மரணத்தின்பொருட்டு, நிச்சயஞ்செய்திருந்தாலன்றி என்னை யுத்தவீரர்களுள் ஒருவனுவது போரில் கொல்லத் திறமையுள்ளவனுகான். இது ஸத்யமென்று உனக்குச்சொல்லுகிறேன். நம்பத்தக்க வார்த்தையுள்ள ஒரு முனிதனிடத்தினின்று பெரிய அப்ரியமானவார்த்தையைக் கேட்பேனுகில நான் யுத்தத்தில சஸ்திரங்களை எறிந்துவிடுவேன் இது ஸத்யமென்று யான் உனக்குச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார். மகாராஜரே! புத்திமானுன பாரத்வாஜருடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவரிடம அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஆசார்யரான அந்த க்ருபரிடம் சென்றார் வாக்கியங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமரான அந்த யுதிஷ்டிரமஹாராஜா (பகைவர்களால்) எவ்விதத்திலும அவமதிக்க முடியாத க்ருபரைப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணி அபிவாதனஞ்செய்து ஒரு வார்த்தைசொல்லலானார். 'குற்றமற்றவரே! குருவே! எனக்கு யுத்தஞ்செய்வதற்கு அனுமதிகொடுக்கும்படி உம்மை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், நான் கல்மஷமில்லாதவனுகப் போர்புரியப் போகிறேன. உம்மால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்று எல்லாசசத்ருக்களையும ஜயிக்கவேண்டும' என்று வேண்ட, க்ருபர், 'மஹாராஜனே! யுத்தத்துக்காக நிசசயஞ்கொண்ட நீ என்னை நாடாமலிருப்பாயாயின் எல்லாவிதத்திலும அவமானம உண்டாகும்படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன் மஹாராஜனே! 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன. பொருளானது ஒருவனுக்கும அடிமைப்பட்டதன்று' என்பது உண்மை. யான் கௌரவர்களாலே பொருளால கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன் மஹாராஜனே! அந்தக் கௌரவர்களின் நிமித்தமாக யுத்தம செய்யத்தக்கதென்பது என்னுடைய எண்ணம ஆதலால, சக்தியற்றவன்போல உன்னிடத்தில பேசுகிறேன் யுத்தத்தைத்தவிர வேறு எதை விரும்புகிறுய?' என்று வினவினார். யுதிஷ்டிரர், 'ஆசார்யரே! ஸந்தோஷம அதற்காகத்தான் தேவரீரை நான் கேட்கிறேன் என்னுடைய வார்த்தையை நீர் கேளும்' என்று சொல்லினர் பிறகு, ராஜாவான தாமநந்தனர் மனவருத்தமுற்றுப் பிரஜ்ஞையிழந்து யாதொன்றும சொல்லாமலிருந்தார். கௌதமர் அவருடைய மனத்திலுள்ள அவ்விதமான விருப்பத்தை அறிந்து, 'அரசனே! யான (ஒருவனுலும) கொல்லத்தகாதவன் நீ யுத்தஞ்செய் ஜயத்தை அடைவாயாக நீ என்னைவந்து நாடினதிலை உன்விஷயத்தில் ப்ரீதியுள்ளவனுகிறேன் அரசனே! எப்பொழுதும உதயகாலத்தில் எழுந்திருந்துகொண்டு உனக்கு ஜயத்தை விரும்பப்போகிறேன் இது ஸத்தியமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றார். மகாராஜரே! கௌதமருடைய இந்த

வார்த்தையைக்கேட்டு, அரசரான தர்மநந்தனர், அவரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மத்ரராஜன் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனர். பிறகு, அந்தத் தர்மநந்தனர் சல்யனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அபிவாதனம் பண்ணி ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாத சல்யனை நோக்கித் தமக்கு க்ஷேமகரமான ஒருவார்த்தையைச் சொல்லலானார்: 'எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரே! அனுமதி கொடுக்கும்படி தேவரீரை வேண்டுகிறேன். கபடமற்றவனாக யுத்தஞ்செய்யப்போகிறேன். ராஜரே! உம்மால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்று நான் [1] சிறந்தவல்லமையுடையவர்களை ஜயிக்கவேண்டும்' என்று வேண்ட, சல்யன், 'மஹாராஜனே! போர்புரிய நிச்சயித்த நீ என்னை நாடாமலிருப்பாயாகில் யுத்தத்தில் அவமானம் உண்டாகும்படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன். நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாகிறேன், உன்னால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமாகிறேன். நீ எதை விரும்புகிறாயோ அது உனக்கு உண்டாகட்டும். உனக்கு நான் அனுமதிகொடுக்கிறேன். யுத்தஞ்செய், ஜயத்தை அடைவாய். வீரனே! மேல் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைச் சொல். உனக்கு என்ன வேண்டும்? உனக்கு எதைக் கொடுப்பேன்? மகாராஜனே! இவ்வாறு நடந்த பிறகு யுத்தத்தைத் தவிர வேறு எதை விரும்புகிறாய்? 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன், பொருள் ஒருவனுக்கும் அடிமையன்று' என்பது உண்மை. மகாராஜனே! கௌரவர்களால் தனத்தால் நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன். மருமானே! விரும்பியதை விரும்பியபடி நிறைவேற்றுவேன். ஆதலால், அசக்தனைப்போல யான் உன்னைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன். யுத்தத்தைத் தவிர வேறெதை நீ விரும்புகிறாய்?' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'மஹாராஜரே! எப்பொழுதும் எனக்குச் சிறந்த நன்மையையே நீர் ஆலோசியும். சத்ருவுக்காக நீர் நன்கு யுத்தம் செய்யும். இந்த வரத்தைத்தான் நான் வரிக்கிறேன்' என்று கேட்க, சல்யன், 'ராஜசிரேஷ்டனே! இந்த யுத்தகளத்தில் உனக்கு எவ்விதமாக உதவி புரிவேன்? சொல். சத்ருவுக்காக நன்றாக யுத்தம் செய்வேன். ஏனெனில், கௌரவர்களால் அர்த்தத்தினால் நான் கட்டப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'சல்யராஜரே! போருக்கு முயற்சிசெய்தபொழுது, எந்தவரன் உம்மால் அளிக்கப்பட்டதோ அதே வரன் எனக்கு வேண்டும். (அதாவது) போர்க்களத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணனுடைய ஊக்கமானது உம்மால் கெடுக்கப்படவேண்டும்' என்று வேண்ட, சல்யன், 'குந்தீபுத்திர! உன்னுடைய இந்த விருப்பமானது நீ விரும்பியபடி நிறைவேறப்போகிறது, போ; மனக்கவலையற்று யுத்தஞ்செய். உன்

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது.

விஷயத்தில் இந்த வசனத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன்' என்று கூறினன். பிறகு, குந்திபுத்திரர் மாதுலனான மத்ரதேசாதிபதியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிராதாக்களால் சூழப்பட்டவராக மஹாஸைனியத்தினின்று வெளியில் வந்தார்.

வாஸுதேவரோ யுத்தகளத்தில் கர்ணனை நோக்கிச்சென்றார். பிறகு, அவர் பாண்டவர்களுக்காகக் கர்ணனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானார். 'கர்ண! பீஷ்மருடைய த்வேஷத்தினால் நீ யுத்தம் பண்ணப்போகிறதில்லையென்று நான் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன் ராதையின் புத்திரனே! பீஷ்மர் கொல்லப்படாமலிருக்கும்வரையில் எங்களைச் சேர்ந்திரு ராதேய! பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனனுக்கு உதவிசெய்வது யுக்தமென்று உனக்குத் தோன்றினால் மறுபடியும் யுத்தத்திற்காகப்போ' என்று சொல்ல, கர்ணன், 'கேசவரே! துரியோதனனுக்கு விருப்பமில்லாத காரியத்தை நான் செய்யமாட்டேன். என்னைத் துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனென்றும் (அவனுக்காக) உயிரைக் கொடுத்துவிட்டவனென்றும் நீர் அறிவீராக' என்று கூறினன். பாரதரே! வாஸுதேவர் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து திரும்பினார் பிறகு, பாண்டவரில் மூத்தவரான தர்மநந்தனர் சேனையின் நடுவிலிருந்துகொண்டு, 'எங்களை எவன் விரும்புகிறானோ அவனை நான் உதவிக்காக விரும்புகிறேன்' என்று இரைந்து கூறினார். பிறகு, அவர்களைப் பார்த்துப் பிரியமான மனமுள்ள யுயுத்ஸுவானவன் தர்மராஜரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி இந்த வார்த்தையைச் சொன்னான். 'மஹாராஜரே! குற்றமற்றவரே! நீர் விரும்பினால் உமக்காக நான் உம்முடைய யுத்தத்தில் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களோடு போர்புரிவேன்' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'யுயுத்ஸுவே! வா, வா; நாம் அனைவரும் மூர்க்கர்களான உன்னுடைய பிராதாக்களோடு போர்புரிவோம்; வாஸுதேவரும் நாங்களும் ஸர்வவித்ததாலும் சொல்லுகிறோம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! உன்னை நான் வரிக்கிறேன். எனக்காக நீ யுத்தம் செய். உன்னிடத்தில் பித்ருயஜ்ஞமும் திருதராஷ்டிரருடைய ஸூத்தியும் காணப்படுகின்றன. ராஜபுத்திர! மிக்க காந்தியுடையவனே! (உன்னை) நாடுகின்ற எங்களை நீ அடைவாயாக. கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் மிக்கபொறாமையுள்ளவனுமான துர்யோதனன் இனி இருக்கப்போகிறதில்லை' என்றார். பிறகு, யுயுத்ஸுவானவன் கௌரவசேனையிலுள்ள

உம்முடைய புத்திரர்களை விட்டுவிட்டு, துந்துபிவாத்யத்தை முழக்கிக்கொண்டு, பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனையை அடைந்தான். பிறகு, யுதிஷ்டிரமகாராஜா தம்பிமார்களோடு மிக்க மனக்களிப்புற்றுக் காந்தியுள்ளதும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்றதுமான கவசத்தை மறுபடியும் அணிந்துகொண்டார். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அந்த வீரர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் ரதங்களில் ஏறினார்கள். பிறகு, அவர்கள் மறுபடியும் முன்போலவே வ்யூஹக்கிரமமாக எதிரணிவகுத்து நின்றார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான பாண்டவவீரர்கள் துந்துபிவாத்யங்களையும் நூற்றுக்கணக்கான காகளவாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள், பலவித ஸிம்மநாதங்களையும் செய்து காஜித்தார்கள் திருஷ்டத்யும்னன் முதலான எல்லா அரசர்களும் ரதங்களின்மீதேறியிருக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களைப்பார்த்து அப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பூஜிக்கத்தக்க அரசர்களைப் பூஜிக்கின்ற பாண்டுபுத்திரர்களுடைய கௌரவத்தைக்கண்டு வேந்தர்கள் அந்த யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களை மிகவும் பூஜித்தார்கள் அரசர்கள் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய அக்காலத்துக்குரிய நட்பையும் அருளையும் தங்கள்ஞாதிகளிடமுள்ள அதிகமான அன்பையும் சொன்னார்கள். மனத்தையும் ஹ்ருதயத்தையும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றவையும் பரிசுத்தமானவையும் புகழப்பட்டவையுமான கீர்த்திமான்களுடைய, 'நல்லது நல்லது' என்கிறவார்க்குக்கள் எல்லா இடத்திலும் வெளிப்பட்டன. அப்பொழுது பாண்டுபுத்திரர்களுடைய அந்நடக்கையைக் கண்டவர்களும் கேட்டவர்களுமான மிலேச்சர்களும் ஆரியர்களும் தழுதழுத்தகுரலுடன் ரோதனம் செய்தார்கள் பிறகு, உதாரமனமுள்ளவீரர்கள் மகிழ்ந்து நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பெரியபேரிகைகளை அடித்தார்கள் பசுவின்பால்போன்ற (வெண்ணிறமுள்ள) சங்கங்களையும் ஊதினார்கள்' என்று கூறினான்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவபாண்டவசேனைகள் போர்செய்யத் தொடங்கியது.)

திருதராஷ்டிரன், '(ஸஞ்சய!) இவ்வாறு என்னுடையசேனைகளும் இதரசேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது அந்த யுத்தத்தில் எவர்கள் முதலில் ஆயுதப்ரயோகம் செய்தார்கள்? கௌரவர்களா? பாண்டவர்களா?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன், 'அரசரே!

உம்முடைய புத்திரனான துச்சாஸனன் பிராதாக்களோடுகூடிப் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு சேனையுடன்சென்றான் அவ்வாறே, எல்லாப் பாண்டவர்களும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மனமகிழ்ந்து பீஷ்மரோடு யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுற்றுச்சென்றார்கள் இருதிறத்துச் சேனைகளினும் ஸிம்மநாதங்களும் கிலகிலாசப்தங்களும் ஜயமங்களை யென்னும் வாத்தியங்களின் ஒலிகளும் பசுவின் கொம்புகளால் செய்யப்பட்ட வாத்தியங்களுடைய ஒலிகளும் பேரி வாத்தியங்கள் மிருதங்கங்கள் மேளங்கள் இவைகளுடைய முழக்கங்களும் குதிரைகளின் கனைப்புக்களும் யானைகளினுடைய பிளிறுதல்களும் உண்டாயின. பிறகு, அவர்கள் எங்களைநோக்கி எதிர்த்து விரைவாக வந்தார்கள். நாங்களும் காஜித்துக்கொண்டு அவர்களை விரைவாக எதிர்த்துச்சென்றோம் அப்பொழுது கைகலந்த பெரும்போர் நடக்க ஆரம்பித்தது. பாண்டவ கௌரவர்களுக்கு நேர்ந்த மிகப்பெரிய யுத்தத்தில் சங்கமிருதங்கங்களுடைய ஒலிகளால் பெரும்படைகள், காற்றினால் மிகவும் அலைக்கப்பட்ட காடுகள்போல நடுங்கின. ராஜேந்திரரே! யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் அமங்களகரமான முகூர்த்தத்தில் (பகைவர்களை) எதிர்த்துவந்திருக்கின்றவையுமான ஸைன்யங்களுடைய நெருங்கியசப்தமானது, காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம்போலஉண்டாகியது நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அந்தச்சப்தமானது தோன்றினவுடனே, மிக்கபுஜபலமுள்ள பீமஸேனன் பெரிய விருஷபம்போல உரக்கக் காஜித்தான். பீமஸேனனுடைய கர்ஜனையானது சங்கவாத்தியங்களுடைய ஓசையையும் துந்துபி வாத்தியங்களுடையகோஷத்தையும் யானையினுடையகாஜனத்தையும் ஸைன்யங்களுடையஸிம்மநாதத்தையும் கீழ்ப்படுத்தியது. காஜிக்கின்ற பீமனுடையசப்தமானது ஸைனியங்களில் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய எல்லாச்சப்தங்களையும் கீழ்ப்படுத்தியது. காஜிக்கின்ற மேகம்போன்ற பீமஸேனனுடைய இடிக்கொப்பான அந்த ஸிம்மநாதத்தைக்கேட்டு உம்முடைய ஸைனிகர்கள் பயந்தார்கள் ஸிம்மத்தினுடைய த்வனியினாலே மற்ற மிருகங்கள்போல வீரனான அந்தப் பீமஸேனனுடைய சப்தத்தினால் எல்லாவாகனங்களும் ஜலமலங்களைப் பெருக்கின. பீமஸேனன் தன்ஸ்வரூபத்தைக் கோரமாகக் காண்பித்துக்கொண்டும் பெரிய மேகம்போலக் காஜித்துக்கொண்டும் உம்முடைய குமாரர்களை அதிகபயமடையும்படி செய்துகொண்டும் எதிர்த்துவந்தான். அவ்வாறுவரும் பெரியவில்லாளியான பீம

ஸேனையை உம்முடையபுத்திரனை துர்யோதனனும் அவனுடைய ஸஹோதரர்களான துர்முகன், துஸ்ஸஹன், சலன், அதிரதனை துச்சாஸனன், அரசனை துர்மர்ஷணன், விவிம்சதி, சித்ரஸேனன், மஹாரதனை விகர்ணன் ஆகியஇவர்களும் புருமித்ரனும் ஜயனும் போஜனும் வீர்யமுடையவனை ஸோமதத்தனுடைய குமாரனும் மின்னலுடன்கூடிய மேகங்கள்போலப் பெரியவில்களை அசையும்படி செய்துகொண்டு சட்டையுரித்த ஸர்ப்பங்களுக்குஒப்பான அம்புகளைக் கையிலெடுத்து மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல அம்புக்கூட்டங்களால் மூடிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, அந்தத்திரௌபதிகுமாரர்களும் மஹாரதனை அபிமன்யுவும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ருபதன்குமாரனை த்ருஷ்டத்யும்னனும் மிக்கவேகமுள்ள வஜ்ராயுதங்களாலே மலைகளினுடையசிகரங்களைப் பிளப்பதுபோலக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே கௌரவர்களைப்பிளந்துகொண்டு எதிர்த்தார்கள் பயங்கரமான நாணொலிகளோடும் கையுறைகளின் சப்தங்களோடுங்கூடின அந்த முதல்யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள்ளாவது பிறர்களுள்ளாவது ஒருவனும் புறங்காட்டியோடவில்லை பரதர்களுள் சிறந்தவரே! லக்ஷ்யத்தை அடிக்கின்றவர்களும் பாணங்களை மிகுதியாகத்தொடுப்பவர்களுமான த்ரோணசிஷ்யர்களுடைய லாகவத்தை நான் பார்த்தேன் அவ்வாறு ஒலிக்கின்ற விற்களுடைய ஓசையானது ஓய்வில்லை ஜ்வலிக்கின்ற அம்புகள் ஆகாயத்தில் விருந்து (விழுகின்ற) நக்ஷத்திரங்கள்போல வெளிப்பட்டன பாரதரே! மற்ற எல்லாஅரசர்களும் பார்க்கிறவர்கள் போலிருந்துகொண்டு பார்க்கத்தக்கதும் பயங்கரமுமான அந்தத் தாயாதிகளுடைய யுத்தத்தைக் கண்டார்கள் அரசரே! பிறகு, மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் குற்றஞ்செய்தவர்களுமான அந்தமகாரதர்கள் ஒருவரையொருவர் மிஞ்சும்விருப்பத்துடன் போர்புரிந்தார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கின அந்தக்கௌரவபாண்டவசேனைகள் இரண்டும், சித்திரபடத்தில எழுதப்பட்டவைபோல் யுத்தரங்கத்தில மிகப்பிரகாசித்தன. பிறகு, உம்முடைய புத்திரனது கட்டளையினால் எல்லா அரசர்களும் வில்லைக்கையிலகொண்டு சேனைகளோடுகூட யுத்தத்துக்காகவந்தார்கள். யுதிஷ்டிரராலே கட்டளையிடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அந்த அரசர்கள் ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு உமது புத்திரனுடைய சேனையை வந்தடைந்தார்கள் இரண்டு சேனைகளிலுமுள்ள ஸைனிகர்கள் தீவ்ரமாகப்போர்செய்தற்கு

எதிர்த்தார்கள். ஸூர்யனும் சேனையில் உண்டான புழுதியினால் மூடப்பட்டு மறைந்தான். இந்த யுத்தத்தில் போர்செய்து தோல்வி அடைந்தவர்களும், மீண்டும் (யுத்தத்தைக்குறித்துத்) திரும்பிவருபவர்களுமான நம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் வேற்றுமை காணப்படவில்லை. கைகலந்ததும் மகாபயங்கரமுமான அந்த யுத்தம் நடக்கும்பொழுது உம்முடைய பிதாவானவர் எல்லாஸைன்யங்களையும்விட மேலாகப் பிரகாசித்தார்.

நாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

((கௌரவபாண்டவ சேனைகளுடைய த்வந்த்வயுத்தம்)

அரசரே! பயங்கரமான அந்தப்பகலினுடைய முன்பாகத்தில் அரசர்களுடைய தேகங்களை அறுக்கின்றதும் மகாகோரமுமான யுத்தம் நடக்கஆரம்பித்தது. பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களான கௌரவர்களுடைய அட்டஹாஸமும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடைய அட்டஹாஸமும் ஸிம்மங்களுடைய கர்ஜனைபோல ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்தன. கையுறைகளின் ஒலிகளோடும் சங்கவாத்யங்களுடைய கோஷங்களோடும் கலகலவென்று சப்தம் தோன்றியது. எதிராகக்கர்ஜிக்கின்ற சூரர்களுடைய ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! கையுறையில் மோதுகின்ற நாண்கயிறுகளின் ஒலிகளும் காலாட்களுடைய பாதசப்தமும் குதிரைகளினுடைய உரத்தகனைப்பும் சவுக்குக்களும் அங்குசங்களும் விழும்சப்தமும் ஆயுதங்களினுடைய சப்தமும் ஒன்றையொன்று எதிர்த்தோடிவருகின்ற யானைகளினுடைய மணியோசையும் எங்கும் பரவின. இடைவெளியற்றதும் மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதுமான அந்தச்சப்தம் மிகத்தோன்றியபோது மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கத்திற்கொப்பான தேரொலியானது உண்டாயிற்று. உயரத்தூக்கிக்கட்டப்பட்ட தவஜத்தையுடையவர்களான அந்தக்கௌரவவீரர்கள் எல்லோரும் உயிரைவிட நன்குதுணிந்தவர்களாகி, மனத்தைக் குரூரமாகச்செய்துகொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். மன்னரே! பிறகு, பீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் காலதண்டத்திற்கு ஒப்பான கோரமானவில்லைக் கையிலெடுத்து அர்ஜுனனை எதிர்த்துவந்தார். தேஜஸ்ஸையுடையவனான அர்ஜுனனும் உலகப்பிரசித்தமான காண்டீவமென்கிற வில்லைக்

கையிலெடுத்து யுத்தமுனையில் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து ஓடிவந்தான். கௌரவசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். பலசாலியான காங்கேயர் யுத்தத்தில் பார்த்தனை அடித்தும் அசையச் செய்யவில்லை. அரசரே! அவ்வாறே பாண்டவனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை அசையச் செய்யவில்லை. சிறந்த வில்லாளியான ஸாத்யகியோ கிருதவர்மாவை எதிர்த்தான். அவ்விருவருக்கும் மயிர்க்கூச்சமுண்டுபண்ணக்கூடிய கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது. ஸாத்யகி கிருதவர்மாவையும் கிருதவர்மா ஸாத்யகியையும் கொடியகணைகளால் ஒருவரை ஒருவர் பிளந்து துன்பஞ்செய்துகொண்டார்கள். அம்புகளாலே நான்குபுறங்களிலும் நிரப்பப்பட்ட எல்லா அங்கங்களையுமுடையவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான அவ்விருவரும் வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்களால் விசித்திரங்களான பூக்கள் நிரம்பிய இரண்டு பலாசமரங்கள் போல விளங்கினார்கள். அபிமன்யுவானவன் பெரிய வில்லாளியான ப்ருஹத்பலனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். வேந்தரே! அந்த கோசலதேசத்தரசன் போரில் அபிமன்யுவினுடைய கொடியை அறுத்து ஸாரதியையும் கீழே தள்ளினான். மஹாராஜரே! பிறகு, ஸுபத்ராபுத்திரனும், ரதத்திலுள்ள ஸாரதி கீழேதள்ளப்பட்டவுடன், கோபமிகுந்து ப்ருகத்பலனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். பகைவரைக் கொல்பவனான அபிமன்யு பின்னும் கூர்மையுள்ள இரண்டு பாணங்களை எடுத்து ஒன்றினால் கொடியையும், மற்றொன்றினால் பின்பக்கத்திலிருந்த ஸாரதியையும் துண்டித்தான். ஒருவர்மீதொருவர் கோபங்கொண்ட அவ்விருவரும் அம்புகளால் ஒருவரை ஒருவர் பிளந்தார்கள். யுத்தத்தில் மானியாயிருப்பவனும் கர்வமுள்ளவனும் விரோதம் செய்தவனும் மகாரதனும் உம்முடைய குமாரனுமான துரியோதனனைப் பீமஸேனன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். நரசிரேஷ்டர்களும் கௌரவர்களுள் முக்கியர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான அவ்விருவரும், போர்க்களத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டார்கள். பாரதரே! மிக்கபலசாலிகளும் ஸமர்த்தர்களும் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்கின்றவர்களுமான அவ்விருவர்களையும் பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆச்சரியமுண்டாகியது. துச்சாஸனனோ மகாபலசாலியான நகுலனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்குந் திறமையுள்ளவைகளுமான அநேக பாணங்களால் அடித்தான். பாரதரே! மாத்ரிகுமாரன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே அவனுடைய கொடியையும் பாணங்களையும் வில்லையும் அறுத்தான்; பிறகு, இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரக

பாணங்களால் அவனை அடித்தான். உம்முடைய குமாரனான துர்த்தர்ஷனோ மகாயுத்தத்தில் பாணங்களாலே நகுலனுடைய குதிரைகளையும் அறுத்து த்வஜத்தையும் கீழே தள்ளினான். துர்முகன் மிக்கபலசாலியான ஸஹதேவனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்கமுயற்சியுடையவனான அவனைச் சரமாரியினால் அடித்தான். பிறகு, வீரனான ஸஹதேவனும் மகாயுத்தத்தில் மிக்க கூர்மையுள்ள அம்பினாலே துர்முகனுடைய ஸாரதியைக் கீழே தள்ளினான். யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும், செய்ததற்குப் பிரதி செய்யவிருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தகளத்தில் ஒருவரையொருவர் நாடிக் கொடிய அம்புகளாலே பயமுறுத்தினார்கள். யுதிஷ்டிரராஜர் மத்ரதேசாதிபதியான சல்யனைத் தாமாகவே எதிர்த்தார். மத்ரதேசாதிபதி அவருடைய வில்லை இரண்டாகத் துண்டித்தான். குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரராஜர் அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு வேகமுள்ளதும் மிக்க பலமுள்ளதுமான வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து வணங்கின கணுக்களுடன் கூடின அம்புகளாலே மத்ரதேசாதிபதியை மூடி மிக்க கோபமுண்டவராகி, 'நில் நில்' என்றும் சொன்னார். பாரதரே! பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை எதிர்த்தான். துரோணர் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சால ராஜகுமாரனுடைய பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்கும் தன்மையுள்ள திடமான வில்லை யுத்தத்தில் மூன்றாகத் துண்டாக்கி மிக்ககொடியதும் வேறொரு காலதண்டம்போன்றதுமான பாணத்தைப் பிரயோகித்து அவனுடைய தேகத்தில் அதை அழுந்தும்படி செய்தார். துருபதபுத்திரன் பிறகு வேறுவில்லை எடுத்து அதில் பதினான்கு கணைகளைப் பூட்டிப் போரில் துரோணரைத் திருப்பி அடித்தான். அவ்விருவரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் கோபித்து மிகவும் பயங்கரமான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். மஹாராஜரே! போரில் பரபரப்புள்ள சங்கன் பரபரப்புள்ள ஸௌமதத்தியை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான்; 'நில் நில்' என்றும் சொன்னான். வீரனான சங்கன் யுத்தத்தில் அந்த ஸௌமதத்தியினுடைய வலக்கையைப் பிளந்தான். அவ்வாறே, ஸௌமதத்தியும் சங்கனைத் தோளின்பூட்டில் நன்றாய் அடித்தான். முற்காலத்தில் காவமுடையவர்களான விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் போர்க்களத்தில் யுத்தம் நடந்ததுபோல் அவ்விருவருக்கும் அப்படிப்பட்ட கொடியயுத்தம் நடந்தது. அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவனும், மகாரதனுமான திருஷ்டகேது கோபங்கொண்ட பாஹ்லீகனை எதிர்த்து மிக்க கோபத்துடன் விரைவாகவந்தான். மன்னரே! கோபமுள்ள பாஹ்லீகனோ திருஷ்டகேதுவை அநேக பாணங்களால்

பிடித்துப் பிறகு சிங்கநாதம் செய்தான். சேதிராஜனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு மதயானையை மதயானை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்து பாஹ்லீகனை ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாக அடித்தான். அந்த யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவர்களும் அடிக்கடி காஜிக்கின்றவர்களுமான அவ்விருவரும் அதிக கோபங்கொண்ட அங்காரகனும் புதனும்போல எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் வலன் என்கிற அஸுரனை இந்திரன் எதிர்த்ததுபோலக் கொடிய செய்கைகளையுடைய கடோத்கசன் ரௌத்ரமான செய்கையுள்ள அலம்புஸன் என்கிற ராக்ஷஸனை எதிர்த்தான். பாரதரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட கடோத்கசன் மகா பலசாலியான அந்த ராக்ஷஸனைக் கூர்மையான தொண்ணூறு பாணங்களால் பிளந்தான். அலம்புஸனோ அழுந்திய கணுக்களுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் மிக்க பலசாலியான கடோத்கசனைப் பலவாறு பிளந்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் பாணங்களாலே மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்ட அவ்விருவரும் தேவாஸுரயுத்தத்தில் மிக்க பலசாலிகளான பலாஸுரனும் இந்திரனும் விளங்கியதுபோல விளங்கினார். வேந்தரே! பலசாலியான சிகண்டி யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்தான். பிறகு, அச்வத்தாமா கோபமுற்று அருகில்வந்த சிகண்டியை மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தால் நன்றாக அடித்து நடுங்கும்படிசெய்தார். அரசரே! பிறகு, சிகண்டியும் நன்றாகத் துவைந்ததும் நுண்ணிய முனையுள்ளதும் சாணையில் தீட்டப்பட்டதுமான அம்பினாலே துரோணபுத்திரரை அடித்தான். அவ்விருவரும் அப்பொழுது யுத்தத்தில் பலவிதமான அம்புகளாலே ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். அரசரே! சேனைத்தலைவனான விராடராஜன் விரைவுடன் போர்க்களத்தில் சூரனான பகதத்தனை எதிர்த்தான். பிறகு, யுத்தம் நேர்ந்தது. பாரதரே! விராடன் அதிக கோபமுண்டு மேகம் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவதுபோலப் பகதத்தன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தான். பிறகு, பகதத்தன், மேகமானது உதித்த சூரியனை மறைப்பதுபோல, ரணகளத்தில் விராடராஜனை விரைவாக மூடினான். பாரதரே! கேகயதேசத்தரசனான பிருஹத்க்ஷத்திரனைச் சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபர் எதிர்த்து அம்புமழையினாலே அவனை மூடினார். கேகயராஜனான பிருகத்க்ஷத்திரன் கோபமுண்டு கிருபாசாரியரைச் சரமாரியினால் நான்கு புறங்களிலும் நிரப்பினான். கோபமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் ஒருவர் ஒருவருடைய குதிரைகளைக் கொன்றும் விற்களை வெட்டியும் தேர்களை இழந்தவர்களாகிக் கத்திச்சண்டையின் பொருட்டு எதிர்த்தார்கள். அவ்விருவருக்கும் கொடியதும் மிக்க

பயங்கரமுமான அவ்வித யுத்தம் நடந்தது. அரசரே! பிறகு, சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனான துருபதனே அதிக ஸந்தோஷத்துடன், மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவனும் ஸிந்து தேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதனை எதிர்த்துச்சென்றான். பிறகு, ராஜாவான ஸைந்தவன் துருபதனை மூன்று பாணங்களால் அடித்தான்; அவனும் அவனை யுத்தத்தில் திருப்பியடித்தான். சுக்கிரனுக்கும் அங்காரகனுக்கும் யுத்தம் நேர்வதுபோல (ப் பார்ப்பவர்களுடைய) கண்களுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணக்கூடியதும் கொடியதும் மிக்க அச்சத்தைத் தருவதுமான அந்த யுத்தம் அவ்விருவருக்கும் நடந்தேறியது. விகர்ணன் என்கிற உமது புத்திரனே மகாபலசாலியான ஸுதஸோமனை அதிவேகமுள்ள குதிரைகளோடு எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது. விகர்ணன் ஸுதஸோமனையும் ஸுதஸோமன் விகர்ணனையும் அம்புகளால் அடித்தும் (ஒருவரையொருவர்) நடுங்கும்படி செய்யவில்லை. அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. நரஸ்ரேஷ்டனும் மகாரதனும் பராக்கிரமசாலியுமான சேகிதானன் பாண்டவன் நிமித்தமாக அதிக கோபங்கொண்டு ஸுசர்மாவை எதிர்த்தான். மகாராஜரே! ஸுசர்மாவும் மகாரதனான சேகிதானனைப் பெரிய சரமாரியினாலே யுத்தத்தில் தடுத்தான். சேகிதானனும் பரபரப்புடன் அந்தப் பெரும்போரில் ஸுசர்மாவை, மகாமேகம் மலையை (மழைத்தாரையினால்) மூடுவதுபோல அம்புகளால் நன்றாக மூடினான். ராஜேந்திரரே! பராக்கிரமசாலியான சகுனி பராக்கிரமசாலியான பிரதிவிந்தியனை, கொழுத்த சிங்கமானது யானையை எதிர்த்தோடுவதுபோல எதிர்த்து ஓடினான். யுதிஷ்டிரபுத்திரனான பிரதிவிந்தியனே மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் இந்திரன் அஸுரனைப் பிளந்ததுபோலக் கூர்மையான அம்புகளால் சகுனியைப் பிளந்தான். மகாபிராஜ்ஞனான சகுனி யுத்தத்தில் தன்னைத் திருப்பியடிக்கின்ற பிரதிவிந்தியனை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் பிளந்தான். ராஜேந்திரரே! காம்போஜர்களுள் மஹாரதனும் பகைவர்களை ஆக்கிரமிக்கின்றவனுமான ஸுதக்ஷிணனை பராக்கிரமசாலியான ஸ்ருதகர்மாவானவன் போரில் எதிர்த்துவந்தான். ஸுதக்ஷிணனே மஹாரதனும் மைநாக பர்வதம்போன்றவனுமான ஸஹதேவபுத்திரனை யுத்தத்தில் அடித்தும் அசையும்படி செய்யவில்லை. பிறகு, கோபங்கொண்ட ஸ்ருதகர்மாவானவன் காம்போஜர்களுள் மகாரதனான ஸுதக்ஷிணனை நாற்புறங்களிலும் பிளக்கிறவன்போல அநேகபாணங்களாலே அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனுமான இராவான் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அதிக முயற்சியுள்ளவனும்

பகைவர்களை அடக்குகிறவனுமான ஸ்ருதாயுஸை எதிர்த்தான் பலசாலியும் மகாரதனுமான அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் அவனுடைய குதிரைகளைக்கொன்று சிங்கநாதஞ்செய்து அவனுடைய ஸைனியத்தைத்திரப்பினான் பிறகு, ஸ்ருதாயுஸ்ஸும் கோபமூண்டவனாகி யுத்தத்தில் பல்குனகுமாரனுடைய குதிரைகளைக் கதாயுதத்தின் முனையினால் அடித்துக்கொன்றான் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது. அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானுவிந்தர்கள் ஸேனையோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடினவனும் மகாரதனும் வீரனுமான குந்திபோஜனைப் போரில் எதிர்த்தார்கள். அந்த இடத்தில் ஆச்சரியகரமும் கோரமுமான அவர்களின் பராக்கிரமத்தைக் கண்டோம் அவ்வீரரிருவரும் பெரியஸேனையுடன் கூட உறுதியாக இருந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள் அனுவிந்தன் கதாயுத்தத்தினால் குந்திபோஜனை அடித்தான் குந்திபோஜனும் பாணக்கூட்டங்களை விரைவாக அவன்மீது இறைத்தான் குந்திபோஜனுடைய புத்திரனும் பாணங்களால் விந்தனை அடித்தான் அந்த விந்தனும் குந்திபோஜனுடையபுத்திரனைத் திருப்பியடித்தான் அது ஆச்சரியமாயிருந்தது சேனைகளையுடையவர்களும் ஸகோதரர்களுமான ஐந்துகேகயதேசத்துராஜாகள் படைகளுடன் கூடின ஐந்துகாந்தாரதேசத்துவீரர்களோடு யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிந்தார்கள் உம்முடைய புத்திரனான வீரபாகுவும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் விராடபுத்திரனுமான உத்தரனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்து கூர்மையான பாணங்களால்அடித்தான் உத்தரனும் அந்தவீரனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் சேதிதேசத்துராஜன் உலூகனை எதிர்த்து விரைவாக வந்து சரமாரியினால் அவனை நன்றாக அடித்தான். உலூகனும் கூரியவைகளும் சிறகுகளுள்ளவைகளுமான பாணங்களாலே அவனை நன்றாக அடித்தான் அரசரே! அவ்விருவருக்கும் மிகக் கொடிய போர் நடந்தது பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாத அவ்விருவரும் மிக்ககோபங்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பிளந்தார்கள் இவ்விதம் உம்முடைய ஸேனாவீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் நேர்ந்த கைகலந்த யுத்தத்தில் ரதிகர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் காலாட்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான த்வந்த்வயுத்தங்கள் நடந்தன அந்த யுத்தமானது ஒருமுகூர்த்தகாலம் பார்ப்பதற்கு இனிமையாக இருந்தது வேந்தரே! பிறகு, பைத்தியம்பிடித்தது போல் ஆயிற்று ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை அந்த யுத்தத்தில் யானை யானையை எதிர்த்தது ரதிகன் ரதிகனை எதிர்த்தான் குதிரை குதிரையை எதிர்த்தது காலாள் காலாளை எதிர்த்தான். பிறகு, அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்த

சூரர்களுக்கு மிகநெருங்குதற்கரியதும் கைகலந்ததுமான யுத்தம் நடந்தது. அந்த இடத்தில் தேவரிஷிகளும் ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் ஒன்றுகூடிய பூமியில் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொப்பாயும் கோரமாயுமிருக்கின்ற அந்தயுத்தத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான யானைகளும் தேர்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் மனிதர்களுடையகூட்டங்களும் யுத்தமுறையைக்கடந்து எதிர்த்தன. நரஸ்ரேஷ்டரே! தேர்களும் யானைகளும் காலாட்களும் குதிரைவீரர்களும் அடிக்கடி ஆங்காங்கு யுத்தம்பண்ணுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்.

நூற்றுப்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தம்.)

அரசரே! பாரதரே! ஆங்காங்கு லக்ஷக்கணக்கான படைகள் வரம்பு கடந்து யுத்தஞ்செய்தன. அதனை உமக்குச் சொல்லுவேன். அந்த யுத்தத்தில் புத்திரன் தகப்பனை அறியவில்லை; பிதாவும் தன் புத்திரனை அறியவில்லை; பிராதாவும் பிராதாவை அறியவில்லை; அம்மான் மருகனை அறியவில்லை; மருகனும் அம்மானை அறியவில்லை; அவ்வாறே ஸ்நேகிதனும் ஸ்நேகிதனை அறியவில்லை. பாண்டவர்கள் (பிசாசத்தால்) பிடிக்கப்பட்டவர்கள்போலக் கௌரவர்களோடு போர்புரிந்தார்கள். சில புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் தேர்ப்படையைத் தேர்களாலேயே எதிர்த்தார்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! நுகத்தடிகள் நுகத்தடிகளாலே நொறுக்கப்பட்டன. தேரின் ஏர்க்கால்களால் தேரின் ஏர்க்கால்களும் தேரைச்சார்ந்த நுகத்தடியிலுள்ள இருப்புமுளைகளால் இருப்புமுளைகளும் நாசஞ்செய்யப்பட்டன. ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்ட சிலர், எதிர்த்து அருகில்வந்தவர்களோடு எதிர்த்தார்கள். சில தேர்வீரர்கள் தேர்வீரர்களோடு போர்புரிவதற்காக எதிர்த்துத்தாக்கி அசைவதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மதப்பெருக்குக் கொண்டவையும், பெரியதேகத்தையுடையவையுமான யானைகள் கோபங்கொண்டு யானைகளோடு எதிர்த்துக் கொம்புகளால் ஒன்றைமற்றொன்று பலவாறுகக் கிழித்தன. மகாராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் தோரணங்களையும் கொடிகளையுமுடைய சிறந்த யானைகளோடு எதிர்த்து வேகமுள்ள மஹாகஜங்களாலே தந்தங்களாலே அடிக்கப்பட்டு மிக்கதுன்பமுற்றவைகளாக வீரிட்டு அலறின. சிக்ஷைகளால்

நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவைகளும் [1] வேணுகங்களாலும் [2] அங்குசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவைகளும் மதப்பெருக்கில்லாதவைகளுமான யானைகள் மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைகளுக்கு எதிராகச் சென்றன. அந்த யுத்தத்தில் சில மஹாகஜங்கள் மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைகளோடு சேர்ந்து சண்டைசெய்கின்றவைகளாகி அன்றிற்பக்ஷிகள்போல அலறிக்கொண்டு நான்கு திக்குக்களிலும் ஓடின. நன்றாக யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டவைகளும் மதப்பெருக்குக்கொண்ட கன்னத்தையும் முகத்தையுமுடையவைகளுமான [3] யானைகள் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு மர்மஸ்தானங்கள் உடைந்து அலறின. உயிர்களையிழந்தும் கீழே விழுந்தன. சில யானைகள் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு திசைகளில் விரைவாக ஓடின. மகாராஜரே! அகன்ற மார்பையுடையவர்களும் பகைவர்களை அடிக்கும் திறமைவாய்ந்தவர்களுமான கஜங்களுடைய பாதரக்ஷகர்கள் ரிஷ்டிகளையும் விற்களையும் பளபளப்புள்ள கோடாலிகளையும் கதாயுதங்களையும் உலக்கைகளையும் பிண்டிபாலங்களையும் தோமரங்களையும் இரும்புமயமான பரிகாயுதங்களையும் தீட்டப்பட்டவையும் பளபளப்புள்ளவையும் நீண்டவையுமான (முப்பது அங்குலத்துக்கு அதிகமான நீளமுள்ள) கத்திகளையும் கையில் ஏந்தியவர்களும் மிகுந்த பரபரப்புள்ளவர்களும் ஒருவரையொருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள். ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடி வரும் சூரர்களுடைய கத்திகள் மனிதர்களுடைய உதிரங்களால் நன்கு நனைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. வீரர்களுடைய கைகளாலே சுழற்றி வீசப்பட்டவைகளும் பகைவர்களுடைய மர்மஸ்தானங்களில் விழுகின்றவைகளுமான கத்திகளுடைய ஓயாத சப்தமானது உண்டாயிற்று. பாரதரே! கதாயுதங்களாலும் முஸலங்களாலும் அடிக்கப்பட்டும், சிறந்த கத்திகளால் வெட்டப்பட்டும், யானைகளுடைய கொம்புகளால் பிளக்கப்பட்டும், யானைகளால் அடிக்கப்பட்டும் ஆங்காங்கு ஒருவரையொருவர் அலறி அழைக்கின்ற யுத்தவீரகூட்டங்களுடைய குரூரமான சொற்களை நரகத்தில் இருக்கின்ற பிராணிகளுடைய சொற்களைப்போல (ஜனங்கள்) கேட்டார்கள். குதிரைவீரர்கள், சாமரத்தைத் தலையலங்காரமாகத் தரித்தவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் அன்னப்பறவைகள்போன்றவைகளுமான குதிரைகளோடு ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து விரைவாக ஓடினார்கள். அவர்களால

1,2 யானையோட்டுங்கருவி. 3கூறியதுகூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளும் விரைவாகச் செல்பவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பெரிய ஈட்டிகள் (லக்ஷ்யங்களில்) நன்றாகப் பாய்ந்தன. சிலகுதிரை வீரர்கள் சிறந்த வேகமுள்ள குதிரைகளிலிருந்து துள்ளிப்பாய்ந்து ரதிகர்களுடைய தலைகளைப் பெரிய ரதத்தினின்று பறித்தெறிந்தார்கள். ஒரு தேர்வீரன் அழுந்திய கணுக்களையுடைய [1] பல்லங்களாலே பாணத்திற்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கும் நிலைமையை அடைந்தான். அனேகம் குதிரைக்காரர்களைநாடி அவர்களைக் கொன்றன புதிய மேகங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மதங்கொண்டவைகளும் ஸ்வர்ணாபரணங்களையணிந்தவைகளுமான யானைகள் குதிரைகளைத் தள்ளிக் கால்களாலேயே மிதித்தன. ஈட்டிகளாலே துன்பஞ்செய்யப்படுகின்ற சிலயானைகள் மஸ்தகங்களும் விலாப்புறங்களும் பிளக்கப்படுமளவில் மிகுந்த துன்பமுற்று வீரிட்டு அலறின. உத்தமமான யானைகள் குதிரைக்காரர்களோடு கூடியிருக்கிற சில குதிரைகளை அடித்து நெருங்கினதும் பயங்கரமுமான அந்த யுத்தத்தில் விரைவாகத் தூக்கி எறிந்தன. கஜங்கள் கொம்புமுனைகளாலே குதிரைக்காரர்களோடு குதிரைகளைத் தூக்கி எறிந்து கொடிகளுடன் கூடின ரதக்கூட்டங்களை நான்குபக்கங்களிலும் அடித்துக்கொண்டு நாற்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தன. அந்தப் போர்க்களத்தில் சில பெரிய யானைகள் ஆண்மைத்தனத்தினாலும் மிக்கமதத்தினாலும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் துதிக்கைகளாலும் கால்களாலும் நாசஞ்செய்தன. யுத்தத்தில் குதிரைவீரர்களாலும் யானைமீதேறியிருக்கின்ற வீரர்களாலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பரிசுத்தமானவைகளும் ஸர்ப்பங்கள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள் யானைகளினுடைய நெற்றிகளிலும் சரீரங்களிலும் விலாப்பக்கங்களிலும் விழுந்தன. அரசரே! வீரர்களுடைய கைகளால் விடப்பட்டவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் பெரிய தீக்கொள்ளிகள்போன்றவைகளும் கோரமுள்ளவைகளுமான சக்திஆயுதங்கள் ஆங்காங்கு மனிதர்களுடைய சரீரங்களையும் குதிரைகளுடைய சரீரங்களையும் இரும்புக்கவசங்களையும் உடைத்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன. (வீரர்கள்) புலித்தோல்களால்கட்டப்பட்டவைகளும் புலித்தோலால் உறை போடப்பட்டவைகளும் உறையினின்று உருவப்பட்டவைகளும்மாசற்றவைகளுமான கத்திகளாலே பகைவர்களையுத்தகளத்தில்அடித்தார்கள். வீரர்கள் தைர்யத்துடன்

1 பிறைவடிவமான முனையுள்ள பாணம்.

எதிரில்வருகின்றவனையும் கோபத்தோடு எதிரில்நிற்பவனையும் இடப்பக்கத்தை அடைந்துநிற்கிறவர்களென்பதையும் பார்த்துக்கொண்டு கத்திகளோடும் கேடகங்களோடும் கோடாலிகளோடும் விரைவாக ஓடிவந்தார்கள். சிலயானைகள் துதிக்கைகளாலே குதிரைகள்பூட்டப்பட்ட தேர்களைக் கீழேதள்ளி இழுத்துக்கொண்டே எல்லாருடைய ஒலிகளையும் அநுஸரித்து எல்லாத்திக்குகளிலும் ஓடின. சிலமனிதர்கள் முனைகளால் பிளக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கோடாலிகளால் பிளக்கப்பட்டார்கள். சிலர் யானைகளால் நசுக்கப்பட்டார்கள். சிலர் குதிரைகளாலே தூளியாக்கப்பட்டார்கள். இன்னுஞ்சிலர் தேருருளைகளால் அரைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கோடாலிகளாலே வெட்டப்பட்டார்கள். அரசரே! ஆங்காங்கு மனிதர்கள் உறவினர்களை அலறியழைத்தார்கள். சிலர் புத்திரர்களையும், வேறுசிலர் தந்தையர்களையும், பந்துக்களையும், பிராதாக்களையும், மாதுலர்களையும், மருகர்களையும், பகைவர்களையும் உரக்க அழைத்தனர். பாரதரே! அநேகமனிதர்கள் நரம்புகள்சிதறியும் தொடைகள் ஒடிந்தும் காணப்பட்டார்கள். சிலர் கைகள் அறுக்கப்பட்டும் விலாப்புறங்கள் பிளக்கப்பட்டும் ஜீவித்திருப்பதில் விருப்பமுற்றுத் தாகத்துடன் அலறுகிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். தாகங்கொண்டவர்களும் அல்பமானபிராணனையுடையவர்களுமான சிலர் யுத்தத்தில் பூமியில்விழுந்து ஜலத்தைத் தேடினார்கள். பாரதரே! ரக்தவெள்ளத்தால் நான்குபக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் துன்பமடையும்படி செய்விக்கப்படுகின்றவர்களுமான வீரர்கள் தங்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற உம்முடைய புத்திரர்களையும் மிகவும்நிந்தித்தார்கள். சூரர்களான சிலக்ஷத்திரியர்கள் ஒருவரிடத்தொருவர் பகையுள்ளவர்களாயிருந்தும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவில்லை; அலறவுமில்லை. சூரர்கள் ஊக்கத்துடன் ஆங்காங்கு ஒருவரை ஒருவர் வெருட்டினார்கள். குரோதத்தினால் பற்களால் தங்கள் உதட்டைக்கடித்துக்கொண்டு புருவநெறித்தலுடன்கூடிய முகங்களுடன் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். திடமானமனமுள்ளவர்களும் மிக்கபலசாலிகளுமான சிலர் பாணங்களால் துன்பமுற்றும் காயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுமிருந்தும் சப்தஞ்செய்யாமலிருந்தனர். மஹாராஜரே! ரதத்தையிழந்து போர்க்களத்தில் அன்னியருடைய ரதத்தைவிரும்பும் சில சூரர்கள் சிறந்தயானைகளாலே கீழேதள்ளி நொறுக்கப்பட்டுப் பூத்தபலாசமரங்கள்போல விளங்கினார்கள். மிக்கபயத்தைச்செய்வதும் சிறந்தவீரர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தம் நடக்

கையில் சேனைகளில் அனேகர் பயங்கரமான சபதங்களைச்செய்தார்கள். போரில் தகப்பன் பிள்ளையைக்கொன்றான்; பிள்ளையும் தகப்பனைக்கொன்றான், மருமகன் மாமனைக் கொன்றான், மாமனும் மருமகனைக் கொன்றான், தோழன் தோழனைக்கொன்றான்; ஸம்பந்தி ஸம்பந்தியைக் கொன்றான் இவ்வாறு, அந்த யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு சமர்புரிந்தார்கள் அப்படி வரம்புகடந்ததும் அச்சந்தருவதுமான அந்தப்போர்நடக்குங்கால், பாண்டவர்களுடைய படையானது பீஷ்மரையடைந்து மிக்க நடுக்கமுற்றது. பரதர்களுள் சிறப்புற்றவரே! வேந்தரே! அப்பொழுது மிக்கபராக்ரமமுள்ள பீஷ்மர் பெரியரதத்தின்மீது உயர்த்தி நிறுத்தப்பட்டதும் ஐந்து நக்ஷத்திரப்பிரதிமைகளுள்ளதும் வெள்ளிமயமுமான பனைமரக்கொடியோடு மேருவில் சந்திரன்விளங்குவதுபோல விளங்கினார்.

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(உத்தரகுமாரனுடையவதம்.)

பெருமைபான்மையாக முற்பகல் முழுதுங்கழிந்த அந்தப் பயங்கரமான தினத்தில், மிகக்கொடியதும் சிறந்தபெரியவீரர்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான (யுத்தம்) அவிதமாக நடக்கையில், துர்முகன், கிருதவர்மா, கிருபர், சல்லியன், விவிம்சதி இவர்கள் உமதுபுத்திரனால் தூண்டப்பட்டு பீஷ்மரை அடைந்து அவரைப்பாதுகாத்தார்கள் பரதச்ரேஷ்டரும் மகாரதருமான பீஷ்மர், அதிரதர்களான இவ்வைவர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்டு பாண்டவர்களுடைய சேனைகளில் புகுந்தார் பாரதரே! சேதிதேசத்தார்கள், காசிதேசத்தார்கள், கருசர்கள், பாஞ்சாலர்கள் இவர்களுக்கிடையில் அசைகிற பீஷ்மருடைய பனைமரக்கொடியானது பலவாறாகக்காணப்பட்டது அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அதிக வேகமுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே பகைவர்களுடைய தலைகளையும் நுகத்தடிகளும் கொடிகளுமுள்ள ரதங்களையும் அறுத்தார். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! நர்த்தனஞ்செய்பவர்போலிருக்கும் பீஷ்மருடைய தேர்செல்லும் வழிகளில் யானைகள் மர்மஸ்தானத்தில் அடிக்கப்பட்டு அதிகமாக அலறின அபிமன்யு மிக்ககோபமுற்றுப் பொன்னிறமுள்ள சிறந்த குதிரைகள்பூட்டிய தேரின்மீதேறிப் பீஷ்மருடையரதத்தைநோக்

கிச் சென்றான். ஜாம்பூநதத்தினால் சித்திரவேலைசெய்த [1] கோங்கு மரக்கொடியோடு அந்த அபிமன்யு பீஷ்மரையும் அங்குள்ள உத்தமர்களான ரதிகர்களையும் எதிர்த்தான் வீரனான அபிமன்யு கூரியதொருகணையினால் பீஷ்மருடைய கொடியை அடித்து அவரோடும் அவரை அடுத்துவருகின்ற வீரர்களோடும் போர்புரிந்தான். கிருதவர்மாவை ஒருபாணத்தினாலும் சல்யனை ஐந்து பாணங்களாலும் அடித்துக் கூரியமுனையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே பிரபிதாமகரான பீஷ்மரையும் அடித்தான் காதுவரையில் நன்கு இழுத்துவிடப்பட்டதும் நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான ஒரு பாணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடியையும் அடித்தான். எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குந்திறமையுள்ளதும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளதுமான ஒரு பாணத்தினால் துர்முகனுடைய ஸாரதியின் தலையைத் தேகத்தினின்று அறுத்தான் கூர்மையான நுனியுள்ளபல்லத்தினால பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிருபருடையவில்லை அறுத்தான். மகாரதனான அபிமன்யு அதிக கோபங்கொண்டு நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போல இருந்துகொண்டு கூரிய முனையுள்ள அம்புகளால் அந்த வீரர்களையும் அடித்தான் அவனுடைய லாகவத்தைக் கண்டு தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்தார்கள் பீஷ்மரை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாரதிகர்களும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யு லக்ஷ்யம்தவறாமல் அடித்தலால் அவனை மஹாபலசாலியான ஸாக்ஷாத் தனஞ்சயனாகவே எண்ணினார்கள். அவனுடைய கைத்தேர்ச்சியினவழி நிறபதும் கொள்ளிவட்டம்போன்ற காந்தியுள்ளதும் ஒலியுள்ளதுமான வில்லானது காண்டீவம்போல் நான்குபக்கத்திலும் ஆக்ரமித்தது பகைவீரர்களை அழிப்பவரான பீஷ்மர் அந்த அர்ஜுனகுமாரனை அடைந்து யுத்தரங்கத்தில் மஹாவேகமுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் விரைவாக அடித்து அதிக பலசாலியான அவனுடைய த்வஜத்தையும் மூன்றுபாணங்களால அறுத்தார். விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவரான பீஷ்மர் மூன்றுகணைகளால் ஸாரதியையும் கொன்றார் அவ்வாறே, கிருதவர்மாவும் கிருபரும் சல்யனும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவை ஹிம்ஸித்தும், மைநாகபர்வதத்தைப்போல அசைக்கஇயலவில்லை. சூரனான அந்த அபிமன்யு மஹாரதர்களான அந்தக் கௌரவர்களாலே சூழப்பட்டு ஐந்துரதங்களின்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பிறகு, அர்ஜுனகுமாரனும் பலசாலியுமான அபிமன்யு சரமாரிகளாலே ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைத் தடுத்துக்கொண்டும் பீஷ்மரின்மீது கணைகளை விடுத்துக்கொண்டும் ஸிம்மநாதம் செய்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும் அம்புகளால்

[1] 'கர்ணிகாரம்' என்பது மூலம்.

பீஷ்மரை அடிப்பவனுமான அந்த அபிமன்யுவினுடைய கைவன்மையானது மிகப்பெரிதாகக் காணப்பட்டது. பீஷ்மரும் கைவா களைக்கவர்கின்ற அந்த அபிமன்யுவின்மீது அம்புகளைத் தொடுத்தார். அந்த அபிமன்யுவும் சமரில் பீஷ்மருடைய வில்லினின்றும் விடுகின்ற அம்புகளைத் துண்டாடினான் பிறகு, பழுதற்ற பாணங்களையுடையவனும் வீரனுமான அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஒன்பது பாணங்களாலே பீஷ்மருடையகொடியை அறுத்தான். பிறகு ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! வெள்ளியாலாகியதும் அடிபருத்ததும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தப் பனைமரக்கொடியானது அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தது பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளால் அந்தப்பனைக்கொடி வீழ்ந்ததைக்கண்டு அவனை மகிழ்விப்பதற்காகப் பீமன் உரத்த ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். பிறகு, மிக்கபலசாலியான பீஷ்மர் மகா பயங்கரமான அந்தயுத்தத்தில் திவ்யமான அநேக மஹாஸ்திரங்களை வெளிப்படுத்தினார். பிறகு அளவிடமுடியாத பலமுள்ளபிரபிதாமஹர் அபிமன்யுவின்மீது ஆயிரம்அம்புகளை இறைத்தார். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது பிறகு, பெரியவில்லாளிகளும் மகாரதர்களுமான விராடன், விராடபுத்திரன், த்ருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், பீமன், கேகயர்கள், ஸாத்யகி ஆகியபாண்டவர்களைச்சேர்ந்தபதின்மர் விரைவுடன் ஸுபத்திரா புத்திரனைக் காப்பதற்காகத் தேர்களோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் வேகத்துடன் வருகின்ற அவர்களுள் பாஞ்சாலராஜபுத்திரனை மூன்று பாணங்களாலும் ஸாத்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் அடித்தார் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான க்ஷுரம் என்கிற ஒரு பாணத்தினாலே பீமஸேனனுடைய கொடியையும் அறுத்தார் பொன்மயமானதும் ஒளிபொருந்தியதுமான பீமனுடைய அந்த ஸிம்மக்கொடியானது பீஷ்மரால் நாசம் பண்ணப்பட்டு ரதத்தினின்று கீழேவிழுந்தது பிறகு பீமன் ரணகளத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை மூன்று பாணங்களால் அடித்தும், கிருபரை ஒரு பாணத்தாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான் விராடபுத்திரனான உத்தரனும் துதிக்கைமுனையை வளைத்துக்கொண்டிருக்கும் யானையோடு மத்ரதேசாதிபதியான அரசனை எதிர்த்து ஓடிவந்தான் வேகத்தோடுவருகின்ற அந்தச் சிறந்த யானையின் ஒப்பற்ற வேகத்தைத் தேரின்மீதுள்ள சல்யன் பாணங்களால் தடுத்தான். அந்தச் சல்யன்மீதுகோபங்கொண்ட அந்தச்சிறந்தயானை

நன்கு ரதத்தைவஹிக்கின்ற பெரிய நான்குகுதிரைகளைக் காலால் நுகத்தடியை மிதித்துக்கொன்றது குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட தேரிலிருக்கும் அந்த மத்ரதேசாதிபதி இரும்பாலானதும் உத்தரனுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் ஸர்ப்பம்போன்றதுமான ஒரு சக்தியை எறிந்தான் உத்தரன் அந்தச்சக்தியினால் கவசம் பிளக்கப்பட்டு அதிக மூர்ச்சையடைந்து அங்குசமும் தோமரமும் நழுவ யானைபிடரியினின்று விழுந்தான் சல்யனும் கத்தியைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு சிறந்ததேரினின்று கீழேகுதித்துப் பிறகு அந்த யானையரசின் பெரியதுதிக்கையை வெட்டியெறிந்தான் பல கணைகளால் மர்மம்பிளந்ததும் துதிக்கையறுபட்டதுமான அந்த யானையானது பயங்கரமான தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழேவிழுந்துமரித்தது அரசரே! மத்ரராஜன் இவ்விதமான இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற கிருதவர்மாவினுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறினான் விராடபுத்திரனான ஶ்வேதன் அப்பொழுது பிராதாவான உத்தரன் கொல்லப்பட்டதையும் சல்யன் கிருதவர்மாவோடு சேர்ந்திருப்பதையும் கண்டு ஹவிஸினாலே அக்னிஜ்வலிப்பதுபோலக் கோபத்தால் நன்குஜ்வலித்தான். பலவானான அந்த ஶ்வேதன் இந்திரனுடைய வில்லுக்கொப்பான பெரியவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு மத்ரதேசாதிபனான சல்யனைக்கொல்வதற்கு எதிர்த்து ஓடிவந்தான் ஶ்வேதன் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டுப் பாணமயமானமழையைப் பொழிந்துகொண்டு சல்யனுடைய ரதத்தைநோக்கி விரைந்துசென்றான். அரசரே! மதங்கொண்ட யானையினுடைய பலம்போன்றபலமுடையவனும் எதிர்த்து வருகின்றவனுமான அந்தஶ்வேதனைக்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள் கோஸலதேசாதிபதியான பிருகத்பலன், மகததேசாதிபதியான ஜயத்ஸேனன், பிரதாபசாலியும் சல்யபுத்திரனுமான ருக்மரதன், அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், ப்ருஹத்க்ஷத்ரனுடைய குமாரனும் ஸிந்துதேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதன் ஆகிய ஏழுரதிகர்களும் மிருத்யுவினுடைய கோரப்பற்களின் நடுவை அடைந்திருக்கின்ற மத்ரராஜனான சல்யனை மீட்க எண்ணங்கொண்டு நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மிக்கபலசாலிகளான வீரர்களுடைய பலவித வர்ணங்களால் விசித்திரமானவைகளும் நாணொலிசெய்யப்பட்டவைகளுமான வில்கள் மேகங்களில் மின்னல்கள்போலக் காணப்பட்டன. அவர்கள் கார்காலத்தில் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் மலையின்மீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோல அம்புமழையை ஶ்வேதனுடைய தலையின்மீது பொழிந்தார்கள் பிறகு, பெரிய வில்லாளியும் ஸேனாபதியுமான ஶ்வேதன் கோபங்கொண்டு

நன்கு தீட்டப்பட்ட ஏழுகணைகளால் அவர்களுடைய வில்லுகளை யறுத்து நாசமபண்ணினான் பார்த்தரே! அவர்களுடைய வில்லுகள அறுக்கபபட்டவைகளாகவே காணபபட்டன. பிறகு, அநத ஏழுவீராகளும அரைநிமிஷததிற்குள்ளாகவே வேறு விற்களைக் கையிலகொணடு ஏழுகணைகளை ஶ்வேதன்மீது தொடுததாாகள. பிறகு, அளவிடுதற்கு அருமையாகிய வலியுள்ளவனும் மிக்க பாகுபலமுள்ளவனுமான ஶ்வேதன விலலாளிகளான அவாகளுடைய விற்களை விரைவாகசசெலலுகின்ற ஏழுபலலங்களாலே மறுபடியும அறுததான் பெரியவில்லுகள அறுபட்டவுடன, மகாரதாகளான அவாகள் ரதசகதிகளை விரைநது கையிலெடுததுப் பயங்கரமாக விமமநாதஙகளைச செயதாாகள். பரதசிரேஷ்டரே! ஏழுரதசக்திகளும ஶ்வேதனுடைய ரததைதக்குறிததுசசென்றன. பிறகு, மகேநதிரனுடைய வஜ்ராயுததததின் ஒலிபோன்ற ஒலியுள்ளவைகளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான அநத ஏழுசக்திகளும தன்னை அடைதற்குள்ளாகவே, உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவனான ஶ்வேதன் ஏழுபல்லங்களாலே அவைகளைத துண்டாடினான் பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு ஶ்வேதன எலலாவீராகளுடையசரீரங்களையும் பிளக்குநதிறமையுளள ஓரமபை எடுதது, ருகமரதனைக்குறிதது எய்தான வஜ்ராயுததததைககாட்டிலும அதிகவல்லமையுள்ளதும பெரிதுமான அவனுடைய பாணமானது ருகமரதனுடைய தேகததில விழுந்தது. அரசரே! பிறகு, ருக்மரதன் பாணததால் உறுதியாக அடிக்கப்பட்டுத தேரின்நடுவினுள் உட்காாநது மிககமூாசசையையும் அடைநதான் பிரஜ்ஞைதவறியவனும் மனநிலை தவறினவனுமான அவனை ஸாரதியானவன எல்லாஜனங்களும பாாத்துககொண்டிருககும பொழுதே ஜாககிரதையாக வேறிடததிற்கு விரைநது கொணடு சென்றான். மிக்க புஜபலமுள்ளவனான ஶ்வேதன் பொன்னால அலங்கரிககபபட்ட வேறு ஆறுபாணங்களைக் கையிலெடுதது அந்த ஆறுவீரர்களின் கொடிகளின் தலைகளையும் அறுத்துக கீழே தள்ளினான் பகைவரைவாட்டுபவரே! அவர்களுடைய குதிரைகளையுமசாரதிகளையும பிளநது அமபுகளை அவாகளின்மீது பொழிநது கொணடு சல்யனுடைய ரதத்தைதக்குறித்துசசென்றான் பாரதரே! பிறகு சல்யனுடையரதத்தை நோககி வேகமாகச்செலலுகின்ற ஸேனாபதியான ஶ்வேதனைக்கண்டு உமமுடைய படைகளில கலகலவெனனும ஒலி உண்டாயிற்று. பிறகு, மிகக பலசாலியான உமது குமாரன் பீஷ்மரைமுன்னிட்டு எல்லாஸைன்யங்களாலும் சூழபபெற்று ஶ்வேதனுடைய தேரைக்குறிததுச சென்றான், மிருத்யுவினுடைய வாயில் விழுந்திருக்கின்ற மத்ரராஜனை விடுவிததான்.

பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் பரஸ்பரம் எதிர்த்து ஒன்றுசேர்ந்து போர்புரிகின்றதேர்களையும் யானைகளையுமுடையதும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும் கைகலந்ததுமான யுத்தம் நேர்ந்தது கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரானவர் மனிதரிற்சிறந்தவர்களான அபிமன்யு, பீமஸேனன், மஹாரதனான ஸாத்யகி, கேகயன், விராடன், த்ருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இவர்கள்மீதும் சேதிதேசத்தரசர்கள்மீதும் மச்சநாட்டார்கள்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்' என்று கூறினான்

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஶ்வேதன் போர்புரிந்ததும், பீஷ்மர் அவனைக் கொன்றதும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சிறந்தவில்லாளியான ஶ்வேதன் இவ்வாறு சல்யனுடைய தேரைநோக்கி வந்திருக்கையில், கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தார்கள்? சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரும் யாது செய்தார்? கேட்கும் எனக்கு அதைச்சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'அரசரே! பாரதரே! பிறகு, ஸேனாதிபதியும் சூரனுமான ஶ்வேதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாரதர்களாகிய லக்ஷக்கணக்கான க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்கள் அரசனான உமது புத்திரனுக்குப் பலத்தைக் காண்பிப்பவர்களாகிச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு (தங்களைப்) பாதுகாப்பதற்கு விரும்பினார்கள் மஹாரதர்கள் கொல்ல விருப்பமுள்ளவரும் போர்வீரர்களுள்சிறந்தவருமான பீஷ்மரை ஜயிக்க எண்ணிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய ரதத்தை எதிர்த்துவந்தார்கள். அப்பொழுது கைகலந்த பெரும்போர்நடந்தது. விரதம்தவறாதவரே! உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் நடந்த பெரிய யுத்தத்தை உமக்கு நான் நன்குசொல்லுவேன் சந்தனுவர் அந்தயுத்தகளத்தில் அநேக ரதமத்தியங்களைச் சூன்யமாக்கினார் அந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மர் பெரிய ஆச்சரியத்தைச்செய்தார்; அம்புகளாலே உத்தமர்களான தேர்வீரர்களைத் துன்பமடையச்செய்தார் ஸூர்யனைப்போன்ற பிரதாபமுள்ள பீஷ்மர் அம்புகளாலே ஸூர்யனை மூடினார். உதிக்கின்ற சூரியன் இருளை நாசம்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் (சத்ருக்களை) ஓடும்படி செய்தார். அரசரே! அந்தப் பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் லக்ஷம்லக்ஷமாகத் தொடுக்கப்பட்டவைகளும்

போரில் க்ஷத்ரியர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் பெரிய பலமுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் வீரர்களுடைய தலைகளை நூறுநூறாக யுத்தபூமியில் கீழே விழும்படிசெய்தன. வஜ்ராயுதத்தால் அடித்துத்தள்ளப்பட்டபர்வதங்களைப்போல முட்களடர்ந்த இரும்புக்கவசங்களைப்பூண்ட யானைகளையும் கீழே வீழ்த்தினார். அரசரே! ரதங்கள் ரதங்களோடு சோக்கை பெற்றனவாகக் காணப்பட்டன. சில குதிரைகள், குதிரைகளுடன் கூடின ரதத்தை இழுத்தன. சில குதிரைகள், கொல்லப்பட்டு வில்லுடன் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற யுவாவான வீரனைப் பொறுத்து அதிக வேகத்துடன் அங்குமிங்கும் சென்றன. கத்திகளும் அம்பறாத்தூணிகளும் கட்டப்பெற்ற வீரர்கள் அடிக்கப்பட்டுத் தலைசிதறி நூறுநூறாகப் பூமியில்விழுந்து வீரசயனங்களில் படுத்தார்கள். அந்தப்போர்க்களத்தில் போர்வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடுகின்றவர்களும் கீழே விழுந்தவர்களும் மறுபடியும் எழுந்தவர்களும் எழுந்து விரைவாக ஓடுகின்றவர்களும் மீண்டும் ஒருவரையொருவர் துன்பப்படுத்திப் புரளுகின்றவர்களுமாகித் த்வந்தவயுத்தஞ்செய்தார்கள். வில்லும் அம்புக்கூடுமுடையவர்களும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் பயமற்றவர்களும் கொல்லப்பட்ட துணைவீரர்களையுடையவர்களுமான வீரர்கள் நூறுநூறாக நாலு பக்கங்களிலும் துன்புறுத்தப்பட்டுக் கணைகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஆங்காங்கு பகைவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள். பாரதரே! மதங்கொண்ட யானையானது, குதிரை வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளை நாற்புறத்திலும் துரத்தி அடித்தது. ரதிகர்கள் ரதிகர்களை நான்கு பக்கத்திலும் அடித்தார்கள். ஒருவன் மற்றொருவனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் தேரினின்றும் கீழேவிழுந்தான். கொல்லப்பட்ட ஸாரதியையுடைய உயர்ந்த ஒரு ரதமானது கட்டைபோலக் கீழே விழுந்தது. அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகளால் நிறைந்த அந்த யுத்தகளத்தில் புழுதி மேலெழுந்திருந்ததலால் யுத்தம் செய்கின்ற ஒரு வீரனும் எதிர் யுத்தம் செய்கின்ற மற்றொரு வீரனும் பரஸ்பரம் விற்களினுடைய ஓசையினால் அறிந்துகொண்டார்கள். யுத்தவீரர்கள் எதிரியைச் சரீரத்தின் ஸ்பர்சத்தினால் அறிந்துகொண்டார்கள். அரசரே! யுத்தவீரர்கள் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு போர்புரியுங்கால் அவர்களாலே செய்யப்பட்ட வீரவாதத்தை நாண்கயிற்றின் ஒலியினாலும் சேனையினுடைய ஒலியினாலும் ஒருவரோடொருவர் கேட்கவில்லை. யுத்தரங்கத்தில் காதைப்பிளக்குந்தன்மையுள்ள படகவாத்தியம் ஒலிக்கும்பொழுது

யுத்ததததில் தன்னுடைய ஆண்மையைப் வெளிப்படுததிக்கொண்டு யுததம் செய்கின்ற வீரனுடைய பெயர்களையும வமசங்களையும் பரஸ்பரம (செய்யபபடும) கீரததனத்தையும் நான் கேட்கவிலலை, யுதததததில பீஷ்மருடைய விலலினின்று வெளிபபட்ட பாணங்களாலே பீடிககபபட்டவாகளும ஒருவரோடொருவா போாபுரி கின்றவர்களுமான இநத வீராகளுடைய மனங்கள அதிக நடுக்க முறறன அதிபயங்கரமானதும மயிாககூச்சத்தைத உண்டுபண்ணு கின்றதும மிக்க மனககுழபபததை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அநத யுததரஙகததில தகபபன் ஒருவனாவது தன் பிளளையை யுத் தத்தில அறிநதுகொள்ளவிலலை சககரம உடைக்கபபடடு நுகத் தடியும வெட்டபபடடு ஒரு பககத்தை இழுக்கினற குதிரையும் கொலலபபடடவுடனே பாணஙகளாலே ஸாரதியுடன் அடிக்கப் பட்ட ஒரு வீரன் தேரிலிருநது கீழே தள்ளபபட்டான் இவ்வாறு அநத யுதததததில் எல்லா வீராகளும ரததததை யிழநது அநதஅநத வழியினாலே நான்கு பககத்திலும ஓடுகின்றவாகளாகக் காணப் பட்டாாகள. யானை கொல்லபபட்டது. தலை அறுக்கபபட்டது மாமஸ்தானம் பிளக்கபபட்டது குதிரை கொலலபபட்டது. பீஷ் மா சததுருககளைக கொலலுமபொழுது கொலலபபடாதவன் ஒரு வனுமிலலை. அநத மகாயுத்தததில ஶ்வேதன் கௌரவாகளுக்கு க்ஷயததை உண்டுபணணினான் பரதாகளிற் சிறநதவரே! ஶ்வேதன் ரதிகாகளில சிறநத ராஜ புததிராகளை நூறு நூறாகவும் கூட்டம கூட்டமாகவும கொன்றான, ரதிகாகளுடைய தலைகளைப் பாணங் களால் அறுததான் வேநதரே! பாரதரே! ஶ்வேதனாலே தோள் வளைகளை யணிநத கைகளும விற்களும ரதததின் ஏாககாலும தேரு ருளைகளும அமபறாத்தூணிகளும நுகததடிகளும உததமமான குடைகளும கொடிகளும குதிரைக கூட்டங்களும் தோக்கூட்டங் களும மனிதாகளுடைய கூட்டஙகளும் யானைகளும நூறு நூறாக நாற்புறஙகளிலும கொலலபபட்டன குருநநதனரே! நம்மைச் சோநதவாகள் ஶ்வேதனிடததினின்று உண்டான பயத்தினால் பயநது சிறநத தேர்களைவிட்டுவிட்டு ஓடினாாகள, பிறகு ஓர் அமபு செல்லககூடிய தூரநதாண்டித் தைரியததுடன் கௌரவர்களாகிய நாங்கள பிரபுவான பீஷ்மரைக் கண்டோம் யுதததததில், சநதனு புத்திரரான பீஷ்மரை நான்கு புறததிலும் சுற்றிஇருநதுகொண்டு கண்டோம். மஹாயுத்தத்தில எங்களுக்குத் தளர்ச்சியுண்டான ஸமயததில் புருஷ ஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மா ஒருவரே மகாமேருமலை போல் அசைவற்றுத் தைரியததுடன் நின்றாா சிசிரருதுவினுடைய முடிவில் அதிதியின் குமாரனை ஸூர்யன் கிரணஙகளால ஜலத் தை உறிஞ்சுவதுபோலக் கிரணங்கள்போன்ற அமபுகளையுடைய

பீஷ்மர் பாணங்களால் பகைவர்களுடைய உயிர்களை வாங்குகின்றவராக நின்றார். மகாவில்லாளியான அந்தப் பீஷ்மர் வஜ்ரபாணியான இந்திரன் அசுரர்களைக் கொல்லுவதுபோல யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொன்றுகொண்டு அம்புக் கூட்டங்களைப் பலபலவாகத் தொடுத்தார். பீஷ்மராலே கொல்லப்படும் அந்த வீரர்கள் மிக்க பலசாலியான அந்த ச்வேதனைவிட்டு ஓடினார்கள். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! தன்னுடைய சேனைக் கூட்டத்தினின்று விடுபட்டதுபோல உம்முடைய ஸேனாஸமூகத்தினின்றும் விடுபட்டவனாக யுத்த பூமியில் மிக்க சூரனாயிருக்கின்ற அந்த ச்வேதனை இவ்விதமாகக் கண்டு, பீஷ்மர் ஒருவரே ஸந்தோஷமுள்ளவரும் புஷ்டியுள்ளவருமாயிருந்தார். அரசரே! துர்யோதனனுக்குப் பிரியத்தைச்செய்வதில் முயற்சியுள்ளவரும் பாண்டவர்கள் வருத்தமடையும்படி செய்கின்றவருமான பீஷ்மர் நல்ல மஹாயுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாததான [1] உயிரையும் பயத்தையும் விட்டுப் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளைக் கீழே தள்ளினார். கௌரவஸைந்யங்களை அழிக்கும் ஸேனாதிபதியான ச்வேதனைக்கண்டு தேவவிரதரென்று பிரஸித்திபெற்ற உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அவனை விரைந்து எதிர்த்தார். அந்த ச்வேதன் பீஷ்மர்மீது அளவற்ற அம்புக்கூட்டத்தை நன்கு இறைத்தான். அவ்வாறே பீஷ்மரும் ச்வேதன்மீது அம்புக் கூட்டங்களை நன்கு இறைத்தார். அவ்விருவரும் இரண்டு காளைகள்போலும், மதங்கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள்போலும் கர்ஜித்துக்கொண்டு புலிகளைப்போல மிகுந்த பரபரப்புடன் ஒருவரோடொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, புருஷ சிரேஷ்டர்களான அந்தப் பீஷ்மர் ச்வேதன் இருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்ல விரும்பி அஸ்திரங்களாலே அஸ்திரங்களைத் தடுத்துக்கொண்டு போர்புரிந்தார்கள். மிகுந்த கோபங்கொண்ட ச்வேதன் அம்புகளால் பாதுகாத்திராவிடின் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையைப் பீஷ்மர் ஒரு பகலிலேயே எரித்துவிடுவார். பிறகு, ச்வேதனால் பீஷ்மர் தோல்வியுற்றதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள் அதிக ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். உம்முடைய புத்திரன் மனவருத்தமடைந்தான். பிறகு, துரியோதனன் கோபமுற்று அரசர்களால் சூழப்பட்டுச் சைனியங்களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவசேனையை எதிர்த்து விரைந்துசென்றான். உம்முடைய புத்திரனாலே ஏவப்பட்டவர்களான துர்முகன், கிருதவர்மா, கிருபர், சல்யன் இந்நால்வரும் பீஷ்மரை நாடி அவரைப் பாதுகாத்தார்கள். துரியோதனனை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லா அரசர்களாலும் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும் பாண்டவர்களு

1 உயிரில் அபிமானத்தையும் என்பது.

டையசேனைகளைக்கண்டு ஸ்வேதன் பீஷ்மரைவிட்டுவிட்டுக் காற்றானது பலத்தாலே மரங்களை முறிப்பதுபோல உமது புத்திரனுடைய சேனையை வேகத்தால் நாசஞ்செய்தான். அரசரே! விராடபுத்திரன் கோபமூண்டு உமது சேனையைத் துரத்தியடித்துவிட்டு, பீஷ்மர் முயற்சியுள்ளவராக இருந்த இடத்திற்கு மறுபடியும் விரைவாக வந்தான். மகாராஜரே! அந்த யுத்தகளத்தில் கிட்டநெருங்கியவர்களும் அம்புகளால் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளும் மகாத்மாக்களுமான அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்லவிரும்பி விருத்திரனும் இந்திரனும்போல ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தார்கள். ஸ்வேதன் விற்பிடித்து ஏழுபாணங்களால் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டு மதயானையை மதயானை தடுப்பதுபோலப் பலத்தினாலே அந்த ஸ்வேதனுடைய பராக்கிரமத்தைத் தடுத்தார். ஸ்வேதன் சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரை அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ள இருபத்தைந்து அம்புகளால் மறுபடியும் அடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் அப்பொழுது அவனைப் பத்துக் கணைகளால் திருப்பியடித்தார். அந்தப்பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்ட பலவானான அந்த ஸ்வேதன் மலைபோல அசைவற்றுநின்றான். பிறகு க்ஷத்திரியர்களை மகிழ்விக்கும் விராடபுத்திரனான ஸ்வேதன் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபங்கொண்டு வில்லை வளைத்துப் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு ஸ்வேதன் மிக அட்டஹாஸஞ்செய்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு ஒன்பது பாணங்களால் பீஷ்மருடைய வில்லைப் பத்தாகத் துண்டாக்கினான். சிறகுகளுள்ள கூர்மையான ஓரம்பை (வில்லில்) பூட்டி மகாத்மாவான பீஷ்மருடைய கொடிநுனியிலுள்ள பனைமரத்தையும் அறுத்துத்தள்ளினான். பீஷ்மரது கொடி கீழே விழுந்ததைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள் பீஷ்மரைக் கொல்லப்பட்டாரென்றும் ஸ்வேதனுக்கு வசப்பட்டாரென்றும் எண்ணினார்கள். பாண்டவர்களும் ஸந்தோஷத்தையடைந்து மிகுந்த உத்ஸாகத்துடன் சங்கங்களை ஊதினார்கள். பிறகு மகாத்மாவான பீஷ்மருடைய பனைக்கொடி கீழே விழுந்ததைக்கண்டு துரியோதனன் கோபத்தினால் தன் சேனையை நோக்கி, 'நீங்கள் முயற்சியுடன் பீஷ்மரை நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு காப்பாற்றுங்கள். நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மர் ஸ்வேதனிடத்தினின்றும் மரணமடையவேண்டாம். சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் சௌரியமுடையவர். உங்களுக்கு நான் உண்மையாகச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொல்லிஏவினான். துரியோதனராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மகாரதர்கள் விரைவாகச் சதுரங்கசேனையுடன் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை

ரக்ஷித்தார்கள். பாரதரே! பாஹ்லீகன், கிருதவர்மா, சலன், சல்யன், ஜலஸந்தன், விகர்ணன், சித்திரஸேனன், விவிம்சதி இவர்கள் விரையவேண்டியகாலத்தில் அதிகவிரைவுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு ஶ்வேதன்மீது மிகவுநெருக்கமான சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள் அளவிடமுடியாத பலத்தையுடையவனும் மகாரதனுமான ஶ்வேதன் மிக்க பரபரப்புடனும் கோபத்துடனும் கைத்தோச்சிலையை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் தடுத்தான். அந்த ஶ்வேதன், சிங்கம் யானைகளைத் தடுப்பதுபோலப் பெரியசரமாரியினாலே அவர்கள் அனைவரையும் தடுத்துப் பீஷ்மருடைய வில்லைத் துணித்தான் ராஜேந்திரரே! பிறகு சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் வேறுவில்லையெடுத்துக் கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே ஶ்வேதனை அடித்தார் அரசரே! பிறகு ஸேனாபதியான ஶ்வேதன் கோபமுற்று யுத்தத்தில் எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இரும்புமயமான அனேக பாணங்களால் பீஷ்மரை அடித்தான் பிறகு, எல்லா உலகங்களுள்ளும் சிறந்தவீரரான பீஷ்மர் அப்பொழுது யுத்தத்தில் ஶ்வேதனாலே தடுக்கப்பட்டாரென்பதைக் கண்டு துரியோதனராஜன் மிக்க வருத்தமடைந்தான் உம்முடைய ஸைனிகர்களுடைய பெரிய ஒலியானது மிகப் பெரிதாகத் தோன்றியது. ஶ்வேதனால் தடுக்கப்பட்டவரும் அம்புகளால் மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்டவரும் அவனுக்கு வசப்பட்டவரும் வீரருமான அந்தப் பீஷ்மரைப்பார்த்து எல்லோரும் ஶ்வேதனால் கொல்லப்பட்டவரென்றே எண்ணினார்கள் பிறகு உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதர், தமதுகொடி அறுக்கப்பட்டதையும் அப்படிப்பட்ட சேனை தடுக்கப்பட்டதையுங்கண்டு குரோதத்தை அடைந்தார் மகாராஜரே! உடனே பீஷ்மர் ஶ்வேதனை லக்ஷ்யம்வைத்துப் பலகணைகளை எய்தார் தேராளிகளிற் சிறந்தவனான ஶ்வேதனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய அந்தக்கணைகளையும் தடுத்து மறுபடியும் பல்லம் என்கிற பாணத்தினால் உம்முடைய பிதாவின் வில்லைத் துண்டித்தான். அரசரே! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் கோபமூண்டு வில்லை எறிந்துவிட்டுப் பெரிதும் மிக்க பலமுள்ளதுமான வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து அதில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட ஏழு பெரிய பாணங்களைத் தொடுத்து நான்கு பாணங்களாலே படைத்தலைவனான ஶ்வேதனுடைய குதிரைகளையும் இரண்டு பாணங்களால் அவன் கொடியையும் ஏழாவதுபாணத்தினால் அவன்ஸாரதியினுடைய தலையையும் அறுத்தார். அதிக கோபங்கொண்டவனும் மிகுந்த விக்ரமமுடையவனும் மகாபலசாலியுமான ஶ்வேதன், குதிரைகளும்

ஸாரதியுங்கொல்லப்பட்ட தேரினின்று கீழேகுதித்துக் கோபத்திற்குடன்பட்டவனும் மனக்கலக்கமுற்றவனுமானான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ச்வேதன் தேரிழந்ததைக்கண்டு பீஷ்மர் கூர்மையுள்ள பாணஸமூகங்களால் நான்குபுறங்களிலும் அடித்தார். பீஷ்மருடையவில்லினின்றுவிடப்பட்ட அம்புகளாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகிற அந்த ச்வேதன் வில்லைத் தன்தேரில் வைத்துவிட்டு ஸ்வர்ணமயமானசக்தியைக் கையிலெடுத்தான். பிறகு அவன் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு உக்கிரமானதும் மகாபயங்கரமானதும் காலதண்டம்போன்றதும் கோரமாயுள்ளதும் மிருத்யுவினுடைய நாவைப்போன்றதுமான சக்தியைக் கையிலெடுத்து அப்பொழுது சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'அதிககோபங்கொண்டவரான நீர் இப்பொழுது நில்லும், என்னைப்பாரும், ஆண்பிள்ளையாயிரும்' என்றுசொன்னான். பெரியவில்லாளியும் பராக்ரமசாலியும் அளவிடமுடியாதபலமுடையவனும் பாண்டவர்களுக்காகப் பகைவர்களின்மீது பராக்கிரமத்தைவெளியிடுகின்றவனும் உமக்கு அனர்த்தத்தை விளைவிக்கஎண்ணங்கொண்டவனுமான ச்வேதன் போர்க்களத்தில் பீஷ்மரைநோக்கி இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு ஸர்ப்பத்திற்குஒப்பானசக்தியை அவர்மீது விடுத்தான். அரசரே! மிகக்கொடியதும் யமதண்டம்போன்றதும் ஒளிபொருந்தியதும் சட்டையுரித்தபாம்புக்கு ஒப்பானதுமான சக்தியானது, ச்வேதனுடைய கையினின்றுவிடப்பட்டதைக்கண்டு உமதுபுத்திரர்கள் ஆ! ஆ! ஆ! என்ற பெரிய சத்தத்தைச் செய்தார்கள். அந்தச்சக்தியானது ஆகாயத்தினின்று எரிநக்ஷத்திரம் விழுவதுபோல் விரைவாக விழஆரம்பித்தது. வேந்தரே! உமதுபிதாவானதேவவ்ரதர் அப்பொழுது பரபரப்பற்றவராகி ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றதும் ஜ்வாலைகளால் நன்குசூழப்பட்டதுபோலிருக்கின்றதுமான அந்தச்சக்தியைப் பதினேழு பாணங்களால் அறுத்தார். சிறந்தபொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தச்சக்தி, கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் பிறகு உரக்க ஆரவாரஞ்செய்தார்கள். விராடபுத்திரனான ச்வேதன் சக்தி நாசம்பண்ணப்பட்டதைக்கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு காலத்தினால் மதிகெட்டுச் செய்யத்தக்கது இன்னதென்பதை அறியவில்லை. அரசரே! கோபமூண்டவனான விராடபுத்திரன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு பீஷ்மருடையவதத்தைக்கருதி மிக்கஊக்கத்துடன் கதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்தால்கண்கள்சிவந்து காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமன்போன்றவனாகி ஜலப்ரவாகமானது

மலையைத்தாக்குவதுபோலப் பீஷ்மரைஎதிர்த்துத் தாக்கினான். பிரதாபசாலியான பீஷ்மர் அந்த ஶ்வேதனுடையவேகம் தடுக்கத் தகாதது என்றெண்ணி அந்த அடியினின்றும் தாம் தப்புவதற்காக உடனே பூமியில் குதித்துவிட்டார். கோபமீறின ஶ்வேதன் தேவனை தனேஶ்வரனைப்போல அந்தக்கதாயுதத்தைச்சுழற்றிப் பீஷ்மருடையதேரின்மீது எறிந்தான். பீஷ்மரைநாசஞ்செய்வதில் நோக்கமுள்ள அந்தக்கதாயுதத்தினாலே அந்தப்பீஷ்மருடையரதமானது கொடிமரத்தோடும் ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ஏர்க்காலோடும் தேர்ச்சட்டங்களோடும் சாம்பலாக்கப்பட்டது. ரதிகர்களுள் சிறந்தவரானபீஷ்மர் ரதத்தையிழந்ததுகண்டு சல்யன்முதலான மஹாரதர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து எதிர்த்துஓடிவந்தார்கள். பிறகு பீஷ்மர் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு வேறுதேரின்மீதேறி வில்லை நாணொலியிடும்படிசெய்து கலங்கினமனத்துடன் ஶ்வேதனை நோக்கி மெதுவாக எதிர்த்துவந்தார். இதனிடையில், 'பீஷ்மரே! பீஷ்மரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! விரைவாக (இவனைக்கொல்லவதில்) முயற்சிசெய்யும் எல்லாஉலகத்துக்கும் காரணபூதரானபரமாத்மாவினாலே இவனைவெல்ல இதுதான்காலமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது' என்று ஆகாயத்தினின்றுஉச்சரிக்கப்பட்டதும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் தமக்குஹிதத்தைச்செய்வதும் அர்த்தகௌரவம்பொருந்தியதுமான வார்த்தையைப் பீஷ்மர் கேட்டார். பீஷ்மர் தேவதூதன்சொல்லிய இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவனைக்கொல்வதில் மனத்தைச் செலுத்தினார். ரதிகர்களுள்சிறந்தவனும் ரதத்தையிழந்துகாலாளாயிருக்கின்றவனுமான ஶ்வேதனைப்பார்த்து மஹாரதர்களான ஸாத்யகி, பீமஸேனன், துருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், கேகயதேசத்தரசனான திருஷ்டகேது, வீர்யமுடையவனான அபிமன்யு இவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து அவனைக் காக்கஎண்ணங்கொண்டு அந்தப்பீஷ்மருக்கெதிரில் வந்தார்கள். இவ்வாறுவருகின்ற அந்தஎல்லாவீரர்களையும், அளவற்ற பலமுள்ளபீஷ்மர், துரோணரோடும் சல்யனோடும் கிருபரோடும் சேர்ந்து ஜலத்தினுடையவேகத்தை மலை தடுப்பதுபோலத் தடுத்தார். மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவவீரர்களெல்லாம் தடுக்கப்படவே ஶ்வேதன் கத்தியைஉருவிக்கொண்டு பீஷ்மருடையவில்லை வெட்டினான். அவர் வெட்டப்பட்ட அந்தவில்லை யெறிந்துவிட்டுத் தேவதூதனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஶ்வேதனை விரைவாகக் கொல்வதில் மனத்தைச்செலுத்தினார் பிறகு விரைவாகஸஞ்சரிக்கின்ற உம்முடையபிதாவும், மகாரதருமானதேவவ்ரதர் வானவிற்போன்றஒளியுள்ள வேறுவில்லை விரைவில்எடுத்து க்ஷணத்திற்குள் நாணேற்றினார். பரதசிரேஷ்டரே! உம்முடையபிதாவான காங்கே

யர் பீமஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களுமான மகாரதர்களால் சூழப்பட்ட ஸேனைபதியான அந்த சுவேதனைக்கண்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தார். பிறகு பிரதாபசாலியும் மகாரதருமான பீஷ்மர் தம்மை எதிர்த்து வருகின்ற சேனைத்தலைவனான பீமஸேனனை அறுபதுகணைகளால் அடித்தார். பரதர்களில் சிறந்தவரும் உம்முடைய பிதாவுமான தேவவ்ரதர் போரில் அபிமன்யுவை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள மூன்றுபாணங்களால் அடித்தார். பரதவம்சத்தில் தோன்றிய அரசர்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹரான அவர் யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை நூறுபாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை இருபதுபாணங்களாலும் கேகயராஜகுமாரனை ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார். உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதர் அந்தப் பெரிய வில்லாளிகளனைவரையும் கோரமான பாணங்களால் தடுத்து சுவேதனை நோக்கி எதிர்த்து ஓடினார். பிறகு, பலவானான அவர் மிருத்யுவுக்கு ஒப்பானதும் பெருங்காரியங்களைச் செய்தற்குச் சாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமானதும் (பகைவர்களால்) நெருங்கமுடியாததுமான ஓரம்பை வில்லிலிட்டு நன்றாக இழுத்து சுவேதன்மீது விட்டார். பிரம்மாஸ்திரத்தோடு நன்கு சேர்க்கப்பட்டதும் சிறகுகளுள்ளதுமான அந்தப் பாணத்தைத் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசங்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் கண்டார்கள். அந்தப்பாணமானது அளவற்றவன்மையுள்ள அந்த சுவேதனுடைய கவசத்தையுடைத்து மார்பைப்பிளந்துகொண்டும் பெரிய இடிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டும் பூமியில் பிரவேசித்தது. அஸ்தமயத்தை அடைகின்ற சூரியன் தனதொளியை எடுத்துக்கொண்டே செல்வதுபோல அந்த அம்பானது அதிவேகத்துடன் சுவேதனுடைய தேகத்தினின்று உயிரைக் கவர்ந்துகொண்டே சென்றது. அவ்வாறு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டு விழுந்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டனான அந்த சுவேதனைப் பூமியில் நழுவிவிழுந்த ஒரு மலையினுடைய கொடுமுடியைப்போலக் கண்டோம். அந்த யுத்தகளத்திலிருந்த பாண்டவவீரர்களும் மகாரதர்களான க்ஷத்திரியர்களும் மனவருத்தமுற்றனர். உமது புத்திரர்களும் கௌரவர்களும் எல்லாவிடத்திலும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள், அரசரே! பிறகு துச்சாஸனன், சுவேதன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு நாற்புறங்களிலும் கோரமான நான்குவித வாத்ய கோஷங்களோடும் கூத்தாடினன். பெரிய வில்லாளியான அந்தச்சுவேதன் போரில் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்ற பீஷ்மராலே கொல்லப்பட்டவுடனே சிகண்டி முதலான பெரியவில்லாளிகளான

ரதிகர்கள் மிக நடுங்கினர். அரசரே! பிறகு தனஞ்சயனும் விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் ஸேனாபதி கொல்லப்படவே, எல்லாப்பக்கத்திலும் மெள்ள யுத்தத்தை நிறுத்தினார்கள். பாரதரே! பிறகு உம்முடைய படைகளுக்கும் பகைவர்களுடைய படைகளுக்கும் நேர்ந்திருந்த யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது. அடிக்கடி உம்முடைய சேனையிலுள்ளவர்களும் சத்ருசேனையிலுள்ளவர்களும் கர்ஜிக்கும்பொழுது மஹாரதிகர்களும் பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்யுந் திறமையுடையவர்களுமான பார்த்தர்கள் (இரண்டு ரதிகர்களுக்கும்) நடந்த தவந்துவயுத்தத்தினால் நேர்ந்த கோரமான (சுவேதனுடைய) வதத்தை நினைத்து மிகுந்த மனவருத்தமுற்றுத் திரும்பினார்கள்' என்று கூறினான்.

நாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(சங்கனுடைய யுத்தவர்ணனம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஐயனே! ஸேனாபதியான சுவேதன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டவுடன் சிறந்த வில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன் சேர்ந்து யாது செய்தனர்? ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸேனாபதியான சுவேதன் கொல்லப்பட்டதையும் பகைவர்கள் அவனிமித்தம் முயன்றும் பயந்து ஓடினதையும் கேட்கின்ற என்னுடைய மனத்திற்கு ஐயமான உன்னுடைய வாக்யமானது ப்ரீதியை அடையும்படி செய்கிறது. என்னுடைய கபடோபாயத்தை நினைத்து ஸாதுஜனங்கள் (என்னிடத்தினின்று) அதிகமாக விலகுகிறார்கள். வீரரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் அக்காலத்தில் அன்புள்ளவராக இருந்தாரன்றோ? புத்திசாலியான அவன் (என்) பிதாவினிடத்தில் எப்பொழுதும் விரோதம் பாராட்டிவந்தான். அவருடைய விரோதத்தினாலுண்டான பயத்தினாலேயே அவன் முற்காலத்தில் பாண்டவர்களை அடுத்து எல்லாப்பயத்தையும்விட்டுத் துர்க்கத்தைஅடைந்து வஸித்தான் பாண்டவர்களுடைய பிரதாபத்தினால் (பிறர்களால்) எவ்விதத்தாலும் பிரவேசிக்க முடியாத வாஸஸ்தலத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டும் பகைவர்களை எப்பொழுதும் பீடித்துக்கொண்டும் சிறந்தவிருத்தியை அனுஷ்டித்துவந்தான். ஸஞ்சய! முற்காலத்தில் அந்த அரசர்களிடத்தில் எப்பொழுதுமே அதிகக்கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் அதனால் யுதிஷ்டிரனிடத்தில் பக்தியுள்ளவனுமாயிருந்த

அந்தச்வேதன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஆச்சரியம் ஸஞ்சய! என் புத்திரன் (ஸூதர்களால்) மிகவும் விலக்கப்பட்டவனென்றே நான் நினைக்கிறேன். மேலும் அவன் அற்பன்; மனிதருள் மிக இழிவானவன் பீஷ்மராவது ஆசாரியரான துரோணராவது கிருபராவது போர்செய்வதற்கு எவ்விதத்தாலும் பிரியப்படவேயில்லை, காந்தாரிக்கும் பிரியமில்லை; நானும் பிரியப்படவில்லை, அவ்வாறே, விருஷ்ணிகுலத்திற் பிறந்த ஸ்ரீவாஸுதேவரும் பாண்டுகுமாரனான தர்மராஜனும் பீமனும் அர்ஜுனனும் புருஷச்ரேஷ்டர்களான நகுல ஸஹதேவர்களும் பிரியப்படவேயில்லை ஸஞ்சய! எப்பொழுதுமே யுத்தம் செய்வதில் நோக்கங்கொண்டவனும் பாபியுமான துரியோதனன் எப்பொழுதும் என்னாலும் காந்தாரியினாலும் விதுரனாலும் ஜமதக்னியினுடைய குமாரரான பரசுராமராலும் மகாத்மாவான வ்யாஸராலும் தடுக்கப்பட்டும் கர்ணன், ஸௌபலனான சகுனி, துச்சாஸனன் இவர்களுடைய கருத்துக்கிணங்கி பாண்டவர்களை மதிக்கவில்லை ஸஞ்சய! அந்த ச்வேதனுடைய நாசத்தினாலும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தினாலும் அந்த அர்ஜுனனுக்குக் கொடுந்துயர் வந்துவிட்டதென்றே எண்ணுகிறேன் கிருஷ்ணனோடு கூடின பார்த்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யாது செய்தான்? அப்பா! அர்ஜுனனிடத்தினின்று எனக்கு உண்டான அதிக பயம் தணியவில்லை. அந்தக் குந்திபுத்ரனான தனஞ்சயனே மிகுந்த சூரன், மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவன் அம்புகளால் பகைவர்களின் சரீரங்களை அழிப்பானென்று நான் எண்ணுகிறேன் உபேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் கோபமும் விருப்பமும் வீணாகாதவனுமான இந்திர குமாரனைப் பார்த்து உங்கள் மனம் எவ்வாறிருந்தது? ஸஞ்சய! அவ்வாறே வேதத்தை அறிந்தவனும் சூரனும் அக்னிக்கும் ஸூர்யனுக்கும் ஸமமான காந்தியுடையவனும் ஐந்திராஸ்திரத்தை யறிந்தவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனும் பகைவர்கள்மீது எதிர்த்துச்செல்லுகிறவனும் யுத்தத்தில் ஜயம்பெறுபவனும் வஜ்ராயுதம்போன்ற மிகக்கொடிய அஸ்திரங்களைத் தொடுப்பவனும் மகாரதனும் கத்தியைக் கையால் சுழற்றிக்கொண்டிருப்பவனும் அட்டஹாஸம் செய்பவனும் சிறந்த அறிவுள்ளவனும் துருபதனுடைய புத்திரனும் பலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன், யுத்தத்தில் ச்வேதன் கொல்லப்பட்டவுடனே என்னசெய்தான்? முன்பு செய்யப்பட்ட குற்றத்தினாலும் ஸேனாபதியினுடைய வதத்தினாலும் மிக்க பலசாலிகளான பாண்டவர்களுடைய மனமானது (கோபத்தால்) மிகப் பொங்கியிருக்குமென்றே நான் எண்ணுகிறேன். துரி

யோதனனுடைய செய்கையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அப்பாண்டவர்களுடைய கோபத்தைப் பகற்காலங்களிலும் இராக்காலங்களிலும் நினைத்துக்கொண்டு மனம் ஆறுதலை அடையவில்லை ஸஞ்சய! அந்த மகாயுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அதை எல்லாம் எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன், 'அரசரே! ஸ்திரமாயிருந்து கேளும், உம்முடைய அநீதியானது பெரிது நீர் துரியோதனன் மீது குற்றஞ் சுமத்துவது தகாது உமது புத்தியானது வெள்ளம் போன பிறகு அணைபோடுவதுபோலிருக்கிறது வீடுபற்றியெரியும் போது கிணறுவெட்டுவது எப்படியோ அப்படியே உம்முடைய புத்தி இருக்கிறது. பெரும்பான்மையாகச் சென்றுபோன முற்பகலோடு கூடின அதிக பயங்கரமான அந்தப்பகலில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துருக்களுக்கும் மறுபடியும் போர்நடந்தது. விராடனுடைய சேனாதிபதியாயிருந்த ச்வேதன் கொல்லப்பட்டதையும் சல்யன் கிருதவர்மாவுடன் கூடி (ப் போருக்கு) வந்து நிற்பதையும் கண்டு சங்கன், ஹவிஸினால் அக்னி ஜ்வலிப்பதுபோலக் கோபத்தினால் மிகஜ்வலித்தான். பலசாலியான அந்தச் சங்கன் போர்க்களத்தில் இந்திரனுடைய வில்லை ஒத்த தன்னுடைய பெரிய வில்லை நாணேலியிடும்படி செய்துகொண்டு மத்ரதேசாதிபதியான சல்யனைக் கொல்ல நினைத்து அவனை எதிர்த்தான் சங்கன் பெரிய ரதக்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் காக்கப்பட்டுச் சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு சல்யனுடைய ரதத்தைக் குறித்துச்சென்றான் வேந்தரே! எதிர்த்துவருகின்றவனும் மதயானையின் விக்ரமம் போன்ற விக்ரமமுடையவனுமான அந்தச் சங்கனைக்கண்டு மிருத்யுவினுடைய கோரப்பல்லின் நடுவை யடைந்தவன்போன்ற மத்ரராஜனைக் காப்பாற்றுவதற்கு மிகுந்த ஆவல்கொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான கோஸல தேசாதிபதியான பிருகத்பலன், மகததேசாதிபதியான ஜயத்ஸேனன், கௌரவநந்தங்கியவனும் சல்யபுத்திரனுமான ருக்மரதன், அவந்தி தேசாதிபதிகளான விந்தானுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன், பிருகத்க்ஷத்திரனுடைய குமாரனும் ஸிந்து தேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதன் இந்த ஏழு ரதிகர்களும் அவனை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். நானாவித தாதுக்களால் விசித்திரமானவைகளும் நாணேலியுடன் கூடியவைகளுமான அந்த மகாத்மாக்களுடையவிற்கள் மேகங்களில் மின்னல்களைப்போலக் காணப்பட்டன அவர்கள் வர்ஷாகாலத்தில் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் மலையின்மீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோலச்சங்கனுடைய தலையில் அம்புமழையைப்பொழிந்தார்கள். பிறகு பெரிய வில்லாளியும் ஸேனாதிபதியுமான சங்கன்

கேசபமுண்டு நன்கு தீட்டப்பட்ட ஏழுபல்லங்களாலே அவர்களுடைய விற்களைவெட்டிக் காஜித்தான். பிறகு மிக்க புஜபலமுள்ளவரான பீஷ்மர் மேகம்போல ஸிம்மநாதம்செய்து ஒருபனைமரத்தினளவுள்ள வில்லை எடுத்து யுத்தகளத்தில் சங்கனை விரைவாக எதிர்த்தார். பிறகு முயற்சியுள்ளவரும் மஹா வில்லாளியும் மஹா பலசாலியுமான அந்தப்பீஷ்மரைப்பார்த்துப் பாண்டவசேனையானது, காற்றின்வேகத்தால் அடிக்கப்பட்ட ஓடம்போல மிக நடுக்கமுற்றது. பிறகு அர்ஜுனன், 'இந்தச் சங்கனைப் பீஷ்மரிடத்தினின்று இப்பொழுது காப்பாற்றவேண்டும்' என்று எண்ணி மிகு விரைந்து சங்கனுக்கு முன்னின்றான். பிறகு யுத்தம் நடந்தது. போர்க்களத்தில் போர்செய்கிறவீரர்களுடைய மிக்க பேரொலி உண்டாயிற்று. (அங்குள்ள வீரர்கள்,) 'தேஜஸ் தேஜஸோடு இவ்வாறு நன்றாகச் சேர்க்கைபெற்றது' என்று ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு சல்யன் கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு பெரியரதத்தினின்று கீழேஇறங்கிச் சங்கனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தச்சங்கன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டரதத்தினின்று கீழேகுதித்து விரைவாகக் கத்தியையெடுத்துக்கொண்டு ஓடி அர்ஜுனனுடைய ரதத்தையடைந்து மறுபடியும் மனத்தேறுதலை அடைந்தான். பிறகு பீஷ்மருடைய ரதத்தினின்று பாணங்கள் அதிவேகமாக வெளிப்பட்டன; அந்த அம்புகளாலே ஆகாயமும் பூமியும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டன. பகைவர்களை அடிக்கும் திறமையுடையவீரர்களுள் சிறந்த பீஷ்மர், பாஞ்சாலர்களையும் மாத்ஸ்யர்களையும் கேகயர்களையும் பிரபத்திரகர்களையும் பாணங்களால் அடித்துத் தள்ளினார். அரசரே! பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனை ஸவ்யஸாசியைவிட்டுவிட்டுப் பாஞ்சாலதேசத்தரசனும் சேனையினால் சூழப்பட்டவனும் பிரியமானசம்பந்தியுமான துருபதராஜன்மீது அனேக அம்புகளையிறைத்துக்கொண்டு அவனை எதிர்த்தார். பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே எரிக்கப்பட்ட அந்த(த் துருபதனுடைய) ஸேனைகள் சிசிரருதுவின் முடிவில் காட்டுத்தீயினால் மிகவும் எரிக்கப்பட்டகாடுகள் போலக் காணப்பட்டன. பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் புகையில்லாத நெருப்புப்போல நின்றார். பாண்டவவீரர்கள் உச்சிப்போதில் தேஜஸினால் தபிக்கச்செய்கின்ற சூரியனைப் பார்க்கமுடியாதது போலப் பீஷ்மரைப் பார்க்கச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. குளிரினால் பிடிக்கப்பட்ட பசுக்கள்போல அந்தப்பாண்டவவீரர்கள் பயத்தால் பிடிக்கப்பட்டு நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்தார்கள்; ரக்ஷகனை அடையவில்லை. அந்த யுதிஷ்டிரருடைய சேனையானது ஹிம்மத்தினால் பிளக்கப்பட்டஇடையனுடைய வெள்ளைப் பசுப்போலக்

கங்காபுத்திரரான பீஷ்மருடைய அம்பினால் பீடிக்கப்பட்டது பாரதரே! பாண்டவசைனியம் கொல்லப்பட்டும் நன்கு அடிக்கப்பட்டும் உத்ஸாகத்தையிழந்தும் ஓடும்பொழுது அவற்றில் ஆ! ஆ! என்னும் பேரொலி உண்டாயிற்று. பிறகு எப்பொழுதும் வட்டமான வில்லையுடைய சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் பற்களில் விஷத்தைக்கொண்ட ஸர்ப்பங்களைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற நுனிகளுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பாரதரே! கடுமையானவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற பீஷ்மர் எல்லாத்திக்குகளையும் அம்புகளாலே ஒரே வழியுள்ளவைகளாகச் செய்துகொண்டு குறிப்பிட்டுக் குறிப்பிட்டுப் பாண்டவரதிகர்களைக் கொன்றார். பிறகு படைகள் நாற்புறங்களிலும் அடித்து நாசம்பண்ணப்பட்டுச் சூரியனும் அஸ்தமிக்கவே ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பெரும்போரில் பராக்ரமத்தால் நன்கு விருத்தியடைகின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு பார்த்தர்கள் சேனைகளுடைய யுத்தத்தை நிறுத்தினார்கள்.

முதல்நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஐம்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ரௌஞ்சவ்யூஹம் வகுத்தது.)

பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அரசரே! சேனைகளுக்கு முதலாவதான போர்நிறுத்தமானது ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பீஷ்மர் போரில் அதிகப்பரபரப்புடனும் துரியோதனன் ஸந்தோஷத்துடனுமிருக்கையில் தர்மராஜர் பீஷ்மருடைய விக்ரமத்தைப்பார்த்து (த்தமது) தோல்வியையும் நினைத்து அதிகதுக்கத்தோடு, விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவருமஜனார்த்தனருமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணரை எல்லா ஸகோதரர்களோடும் எல்லா அரசர்களோடும் விரைவிலடைந்து, 'க்ருஷ்ணரே! வெய்யிற்காலத்தில் உலர்ந்த காட்டைக்கொளுத்தும் நெருப்பைப்போல அம்புகளால் என்னுடைய சேனையைக்கொளுத்துகிறவரும் சிறந்தவில்லாளியும் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளவருமான பீஷ்மரைப் பாரும். அக்னியானது ஹவிஸைப்பக்ஷிப்பதுபோல என்னுடைய படையை அடிக்கடி பக்ஷிக்கிறவரும் மஹாத்மாவுமான இந்தப்பீஷ்மரை எதிர்த்துப்பார்ப்பதற்கு எவ்வாறு வல்லமையுள்ளவர்களாவோம்? வில்லைக் கையில் பிடித்தவரும் மிக்க பலமுள்ளவருமான இந்தப் புருஷசிரேஷ்டரைக் கண்டு யுத்தத்தில் பாணங்களால் அடிபட்ட (என்னுடைய) படையானது

ஒழிவிட்டது யுத்தத்தில் யமனையும் கோபங்கொண்ட வஜ்ரபாணியான இந்திரனையும் பாசத்தைத்தரித்த வருணனையும் கதாதரனான குபேரனையும் ஜயிக்கலாம் மிக்க தேஜஸ்ஸுள்ளவரும் மிக்க பலசாலியுமான பீஷ்மரையோ ஜயிக்க இயலாது கேசவரே! நான் என்னுடைய புத்தியின் குறைவினால், பீஷ்மரையடைந்து, இவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கிறதும் தெப்பமில்லாததுமான பீஷ்மராகிய ஆழ்ந்த ஜலத்தில் முழுகிவிட்டேன். விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்தவரே! நான் கானகம் செல்வேன். அங்கு ஜீவிப்பது எனக்கு மேன்மை. நான் இந்த அரசர்களை பீஷ்மராகிற மிருத்யுவுக்குக் கொடுக்கப் பிரியப்படவில்லை. கிருஷ்ணரே! பெரிய அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான பீஷ்மர் என்னுடைய ஸேனையை நாசம் செய்வார். நன்றாக ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பை விரைவாக எதிர்த்தோடிவருகின்ற விட்டில்பூச்சிகள் நாசத்தின்பொருட்டே நாடுவதுபோல் என்னுடைய படைகள் பீஷ்மரை வந்து நாடுகின்றன. சிறந்த பராக்கிரமசாலியான நான் ராஜ்ய நிமித்தம் குறைவை அடைந்தேன். வீரர்களான என்னுடைய தம்பியர்களும் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். என்னிமித்தமாக இவர்கள் ஸஹோதரவாத்ஸல்யத்தினாலே ராஜ்யத்தினின்றும் சுகத்தினின்றும் நழுவிவிட்டார்கள். நான் உயிரையே பெரிதாக நினைக்கிறேன். அவ்வுயிர்தான் இப்பொழுது துர்லபமாயிருக்கிறது. கேசவரே! மிச்சமுள்ள வாழ்நாட்களில் கடுமையான தவம் புரியப்போகிறேன். இந்த மித்திரர்களை நான் இந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறதில்லை. மிக்க பலசாலியான பீஷ்மர் அடிக்கடி திறமையுள்ளவர்களும் மிக்க சிறப்புற்றவர்களுமான (வீரர்களுடைய) பல்லாயிரம் ரதங்களைச் சிறந்த அஸ்திரங்களால் ஓயாமல் நாசம் செய்கிறார். மாதவரே! எது செய்தால் எனக்கு நன்மையோ அதைக் காலதாமதமின்றிச் சொல்லும். யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியை மத்யஸ்தனைப்போலக் காண்கிறேன். மிக்க புஜபலமுள்ள பீமன் ஒருவனே க்ஷத்ரியதர்மத்தை நினைத்துப் புஜபலம் ஒன்றினாலேயே அதிக வல்லமையோடு போர்புரிகிறான். மனவலிமிக்க பீமஸேனன் தன் உத்ஸாகத்துக்குத் தக்கபடி வீரர்களைக் கொல்லுந் திறமையுடைய கதாயுதத்தினாலே தேர்கள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவைகளுடைய வரிசைகளில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கிறான். வீரரே! நூறு வருஷங்கள் போர் செய்தாலும், ருஜுவான யுத்தத்தினாலே பகைவர் சேனையை நாசம் செய்வதற்கு இவன் திறமையுடையவனாகான். உமக்கு நண்பனும் அஸ்திரங்களையறிந்தவனுமான இந்த அர்ஜுனன் ஒருவன்தான் ஸமர்த்தன். அவனும் மஹாபலசாலியான பீஷ்மராலும் துரோ

ணராலும் கொளுத்தப்படுகின்ற நம்மை மிக உபேக்ஷைபண்ணு கிறான். அடிக்கடி பிரயோகிக்கப்படும் மஹாத்மாக்களான பீஷ்மத் துரோணர்களுடைய திவ்யாஸ்திரங்கள் எல்லாக்ஷத்ரியர்களையும் எரிக்கப்போகின்றன. பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தைப் பார்க் குங்கால் மிக்கபராக்ரமமுள்ளவரான அவர் எல்லா அரசர்களுடனும் கூடி நிச்சயமாகவே நம்மை நாசம்செய்வார். யோகேசுவரரே! காட்டுத்தீயை மேகம் தணிப்பது போல யுத்தத்தில் பீஷ்மரைத் தணிக்கும் மஹாரதனை நீர் பாரும், கோவிந்தரே! உம்முடைய அருளினாலே பாண்டவர்கள் பகைவர்களைக் கொன்று தம் ராஜ் யத்தை மீண்டும் அடைந்து பந்துக்களோடு ஸந்தோஷிக்கப்போகி றார்கள்' என்று சொன்னார் பெரிய மனமுள்ள தர்மபுத்ரர் இவ் வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிறகு நெடுநேரம் கவலையுற்றுத் துக்கத் தால் ப்ரஜ்ஞைதவறித் தியானம் செய்துகொண்டிருந்தார். பிறகு கோவிந்தர் அந்தத் தர்மநந்தனரைச் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவ ரென்றும் துக்கத்தால் மனங்கலங்கியவரென்றும் அறிந்து பாண் டவர்களெல்லாரையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு அந்தச் சமயத்தில் கூறலானார் 'பரதச்ரேஷ்டரே! நீர் துயரப்படாதீர் எல்லா உலகங்களிலும் வில்லாளிகளென்று ப்ரஸித்திபெற்றவர் களும் சூரர்களுமான தம்பிமார்களையுடைய நீர் துக்கிக்கத்தகாது அரசர்களுள் சிறந்தவரே! விரும்பியதைச் செய்பவனான நானும் பெருங்கீர்த்தியுடையவனான ஸாத்யகியும் இந்த விராடனும் துரு பதனும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் சேனைகளையுடைய இந்த அரசர்களும் உம்மிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாகி உம்தருளை எதிர்பார்க்கிறோம் மிக்கபலமுள்ள இந்த த்ருபத குமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் எப்பொழுதும் உமக்கு ப்ரியத்தையும் நன் மையையும் செய்வதில் முயற்சியுள்ளவனாகி உம்முடைய ஸேனாபதி யாயிருக்கும் நிலைமையை அடைந்திருக்கிறான். சிகண்டியும் பீஷ்ம ருடைய நாசத்திற்குக் காரணமன்றோ?' என்று கூறினார். பிறகு இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுத் தர்மராஜர் அந்தஸபையில் வாஸு தேவர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான த்ருஷ் டத்யும்னனை நோக்கி, 'த்ருஷ்டத்யும்ந! ஐயா! நான் உன்னை நோக்கிச் சொல்லுகிறதை நீ தெரிந்துகொள், நான் சொல்லுகிற அந்த வார்த்தையை நீ தாண்டக்கூடாது. என்னுடைய ஸேனா பதியாயிருக்கின்ற நீ வாஸுதேவருக்கொப்பானவன். புருஷ ச்ரேஷ்டனே! முற்காலத்தில் ஸுப்ரமண்யர் தேவர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஸேனாதிபதியாயிருந்ததுபோல நீயும் பாண்ட வர்களுக்கு ஸேனாபதியா யிருக்கிறாய். நீ உன் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டுக் கௌரவர்களை நாசம்செய். ' புருஷர்களிற் சிறந்தவ

ணே! நான் உன்னைப் பின்தொடரப்போகிறேன். பீமனும் அர்ஜுனனும் இணைபிரியாதவர்களான மாத்ரீபுத்திரர்களும் கவசம் பூண்டவர்களான த்ரௌபதிகுமாரர்களும் இன்னும் பிரதானர்களான அரசர்களும் உன்னைப் பின்தொடரப்போகின்றனர்' என்று கூறினர் பிறகு த்ருஷ்டத்யும்னன் எல்லாரையும் மிகமகிழ்வித்துக் கொண்டு சொல்லலானான். 'பார்த்தரே! நான் முற்காலத்தில் ருத்ரரால் துரோணருக்கு யமனாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறேன் அரசரே! போர்க்களத்தில் பீஷ்மரையும் கிருபரையும் துரோணரையும் சல்யனையும் ஜயத்ரதனையும் கொழுப்புள்ள எல்லோரையும் இப்பொழுது எதிர்த்துப்போர்புரியப் போகிறேன்' என்றான். பிறகு, ராஜச்ரேஷ்டனும் பகைவர்களை அழிப்பவனுமான பார்த்தன் நல்லமுயற்சியுள்ளவனும் இருகையில் பெரிய வில்லைக் கையில் தாங்கினவர்களும் யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களாலே உரத்தவிமர்நாதம் செய்யப்பட்டது. பிறகு, யுதிஷ்டிரர் ஸேனாபதியான அந்தப்பார்ஷதனை நோக்கி, 'முற்காலத்தில் தேவாஸுரயுத்தத்தில் பிருகஸ்பதி இந்திரனுக்குச்சொல்லிய க்ரௌஞ்சாருணமென்கிற அந்தவ்யூகம் பகைவர்களை எல்லாம் நாசம்செய்யுந்தன்மையுள்ளது. யுத்தமுறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டதும் பகைவர்களுடையபடையை நாசம்செய்வதும் இதற்குமுன்பார்க்கப்படாததும் பரதிவ்யூஹமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதுமான அந்தக்ரௌஞ்சாருணவ்யூகத்தை அரசர்கள் கௌரவர்களோடு பார்க்கட்டும்' என்றுசொன்னார். இந்திரனால் சொல்லப்பட்ட உபேந்திரன்போல அரசரான தர்மநந்தனராலே சொல்லப்பட்டத்ருஷ்டத்யும்னன் விடிந்தவுடனே, எல்லாச்சேனைகளுக்கும் முன்னணியில் தனஞ்சயனை அமர்த்தினான் இந்திரனுடைய கட்டளையினாலே விச்வகர்மாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் ஆச்சரியகரமானதும் மனத்திற்கினியதுமான அவனுடையகொடியானது ஸூர்யனுடையவழியை அளாவிநின்றது. இந்திராயுதத்தின் நிறம்போன்றநிறமுடைய கொடித்துணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் கந்தர்வநகரம்போன்றதுமான அந்தத்வஜமானது ஆகாயத்தில் பறக்கின்றபட்சிபோலவே இருந்தது ரதமார்க்கங்களில் அக்கொடியானது நர்த்தனம்செய்கிறதுபோல விளங்கிற்று சிறந்த ரத்னமயமான அந்தக்கொடியினாலே பார்த்தன் மிகப்பிரகாசித்தான் ஸூரியனால் மஹாமேரு காந்தியுள்ளதாவதுபோலக் காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்ட அர்ஜுனனாலே அந்தக்கொடியும் அதிக காந்தியுடையதாகியது. துருபதராஜன் பெரியசேனையினால்

சூழப்பட்டு (அந்தவ்யூஹத்துக்குத்) தலையானான். அரசர்களான அந்தக்குந்திபோஜனும் சைத்யனுமாகிய இருவரும் அந்தக்ரௌஞ்ச வ்யூகத்திற்கு இரண்டுகண்களாயினார் பரதர்களிற் சிறந்தவரே! தாசார்ணர்களும் பரபத்ரர்களும் அநூபகர்களும் கிராதர்களும் தாஸேரகர்களுடைய கூட்டங்களோடு வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய கழுத்திலிருந்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் படச்சரர்களோடும் பௌண்டரர்களோடும் பௌரவகர்களோடும் நிஷாதர்களோடும் சேர்ந்து அந்த வ்யூஹக்கிரௌஞ்சத்தினுடைய பின்பாகமானார். பீமஸேனனும் த்ருபதராஜகுமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் ஆகிய இருவரும் இரண்டுசிறகுகளானார்கள் பாரதரே! த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், அபிமன்யு, மஹாரதனான ஸாத்யகி, பிசாசர்கள், தாரதர்கள், குண்டவிஷர்கள், புண்ட்ரர்கள், மாருதர்கள், தேனுகர்கள், தங்கணர்கள், பரதங்கணர்கள், பாஹ்லிகர்கள், தித்திரர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள் ஆகியஇந்த தேசத்தார்கள் அந்த வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்துச்சிறகிருக்கும் இடத்தை அடைந்தனர். அக்னிவேசர்களும் ஹூண்டர்களும் மாளவர்களும் தானபாரிகளும் சபரர்களும் உத்பஸர்களும் நாகுலர்களும் வத்ஸர்களும் நகுலஸஹதேவர்களும் அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தின் இடப்பக்கத்துச்சிறகின ஸ்தானத்தைஅடைந்து நின்றார்கள். அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய இரண்டு சிறகுகளும் பதினாயிரந் தேராளிகளை அடக்கிக்கொண்டிருந்தன அவ்வாறே அதனுடைய தலையும் லக்ஷமவீரர்களை அடக்கிக்கொண்டிருந்தது. பின்புறத்தில ஓர் அற்புதத்திற்குமேல் இருபதினாயிரம்படைகள் அடங்கியிருந்தன. கழுத்தில லக்ஷத்தெழுபதினாயிரம் படைகள அடங்கியிருந்தன சிறகுகளின் முனைகளிலும் அடிப்புறங்களிலும் மத்தியிலும் யானைகள், நடக்கும் மலைகளபோல (சைனியங்களால) சூழப்பட்டுச் சென்றன விராடன் கேகயர்களோடுகூட அதனுடைய இடைப்ரதேசத்தைப் பாதுகாத்தான காசிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் முப்பதினாயிரம் தேர்களோடு அந்தவ்யூஹத்திலிருந்தார்கள் பரதகுலத்திலுதித்தவரே! அந்தப்பாண்டவர்கள் இவ்விதம் இந்தமஹாவ்யூஹத்தை ஏற்படுத்திக கவசம்பூண்டு ஸூர்யோதயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஸஜ்ஜமாயிருந்தார்கள். சூரியனுடையநிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும் நிர்மலமானவைகளும் பெரியவைகளுமான அவர்களுடைய வெள்ளைக்குடைகள் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் பிரகாசித்தன.

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் முதலியோர் எதிரணிவகுத்தது.)

அரசரே! பாரதரே! பிறகு, உமது குமாரன், அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள பார்த்தனால் காக்கப்படுவதும் மிக்க கோரமானதும் உடைக்க முடியாததுமான க்ரௌஞ்சவ்யூகத்தைப்பார்த்து, ஆசாரியரான துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் அடைந்து, ஸோமதத்த குமாரனையும் விகர்ணனையும் அச்வத்தாமாவையும் துச்சாஸனன் முதலான தம்பியர்களனைவரையும் போருக்காக வந்திருக்கின்ற கணக்கிலடங்காத மற்றசூரர்களையும் [1] ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு, அச்சமயத்தில் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். 'நீங்கள் அனைவரும் பற்பல சஸ்த்ரங்களைத் தரித்திருக்கின்றீர்கள், யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள். மகாரதர்களான நீங்கள் ஒவ்வொருவருமே ஸேனைகளையுடைய பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொல்வதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். அவ்வாறிருக்க, ஒருங்குகூடியிருக்கின்ற நீங்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களை ஜயிக்குமவிஷயத்தில் ஸந்தேகம் என்ன இருக்கிறது? பீஷ்மரால் பாதுகாக்கப்படும் நம்முடைய ஸேனையானது கணக்கிலடங்காததாயிருக்கிறது. பீமனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய அந்தச் ஸேனையானது சிறிதாயிருக்கிறது. படைகளை முன்னிட்டவர்களான ஸமஸ்தானர்களும் சூரஸேனர்களும் வேத்ரிகர்களும் குகுரர்களும் ஆரோசகர்களும் திரிகர்த்தர்களும் மத்ரகர்களும் யவனர்களும் சத்ருஞ்சயனோடும் துச்சாஸனனோடும் வீரனான விகர்ணனோடும் நந்தோபநந்தகர்களோடும் சித்ரஸேனனோடும் பாரிபத்ரகர்களோடும் சேர்ந்து பீஷ்மரையே நான்குபுறங்களிலும் சூழ்ந்து ரக்ஷிக்கட்டும்' என்றான். பிறகு, பீஷ்மரும் துரோணரும் உம்முடைய புத்திரர்களும் பாண்டவர்களை எதிர்த்து அடிக்கக்கூடிய பெரிதான வ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். பீஷ்மர் பெரிய ஸேனையினால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டுப் பெரிய ஸேனையை நன்கு நடத்திக்கொண்டு தேவராஜன்போலச் சென்றார். சிறந்த வில்லாளியும் பிரதாபசாலியுமான த்ரோணர் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார். அரசரே! குந்தலர்களோடும் தசார்ணதேசத்து வீரர்களோடும் மாகதர்களோடும் விதர்ப்பர்களோடும் மேகலர்களோடும் கர்ணப்ராவரணர்களோடும் எல்லா ஸைனியங்களையுமுடையவர்களான காந்

1 இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

தாரர்களும் ஸிந்துதேசத்து வீரர்களும் ஸௌவீரர்களும் சிபி களும வஸாதிகளும யுததத்தில விளங்குகின்ற பீஷ்மரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். சகுனியும் தன் சேனையுடன் த்ரோணரைப பாதுகாததான். பிறகு, துரியோதனனுனவன் தம்பியாகள, அஸ்வ வாதகாகள, விகாணாகள, அமபஷ்டாகள, கோஸலாகள, தரதாகள், சகாகள், க்ஷுத்ரகாகள, மாலவாகள ஆகிய இவாகளோடு சோநது மிகுநத ஸநதோஷததுடன் ஸௌபலனுன சகுனியினுடைய சேனை யைப பாதுகாததான் பூரிஸ்ரவஸ்ஸும சலனும சல்யனும பூஜ்ய னுன பகதத்தனும அவநதிதேச ராஜகுமாராகளான விநதானுவிந தர்களும பீஷ்மருடைய இடபபககததைப பாதுகாததாாகள. ஸோமதததகுமாரனும சுசாமாவும காமபோஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும ச்ருதாயுவும அசயுதாயுவும வலபபக்கததில நின் ருர்கள். அஸ்வத்தாமாவும கிருபரும ஸாதவதனுன கிருதவர்மா வும் பெரியசேனையுடன் படையினுடையபின்பககததிலநினருர்கள. பற்பல தேசஙகளுக்குத தலைவாகளான அரசர்களும் கேதுமானும ஸுதானனும காசிராஜ குமாரனுன அபிபூவும அநத வ்யூகத்தினு டைய பினபுறததைககாககின்றவாகளாஞாகள். பரதகுலததிற பிறந தவரே! பிறகு, உமமைசசோநதவாகளான அவாகள் எலலோரும யுத்ததத்திற்கு உத்ஸாஹததுடனும் ஸநதோஷததுடனும சஙகங் களை ஊதினுாகள். அவவாறே, சிஙகநாதங்களையும செய்தாாகள. மனக்களிபபுற்ற அநத வீராகளுடைய (அவவொலியைக்) கேட்டுப பிரதாபசாலியும் பிராயமுதிாநதவரும கௌரவாகளுக்குப பிதா மஹருமான பீஷ்மா ஸிமமநாததததைசசெய்து சங்கத்தையும் மிக முழககினுா. பிறகு, பகைவாகளாலும சஙகஙகள ஊதபபட்டன; பேரிகைகளும பலவிதமான காகளஙகளும ஆனகஙகளும அடிககப பட்டன. அவ்வொலியானது நெருங்கினதாயிற்று பிறகு, வெண் ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடைய பெரிய தேரில் வீற்றிருக்கின்ற க்ருஷ்ணனும தனஞ்சயனுமாகிய இருவரும் பொன்னுலும மணிக ளாலும் இழைககபபட்ட பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தம என்கிற இரண்டு உத்தம சங்கங்களையும் முழக்கினுர்கள். பயஙகரமான செய்கையையுடைய வ்ருகோதரனும் பௌண்ட்ரமென்னும் மகா சங்கத்தை ஊதினுன். குந்திபுத்ரரான யுதிஷ்டிர மகாராஜா அநநத விஜயம் என்கிற சங்கத்தை ஊதினுர். நகுலனும் ஸஹதேவனும் ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகம என்னும் இரண்டுசங்கங்களையும் ஊதி னுர்கள். காசிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் மகாரதனுன சிகண்டி யும் திருஷ்டதயுமனனும் விராடனும் மகாரதனுன ஸாத்யகியும் பாஞ்சாலதேசத்தரசர்களும் சிறநத வில்லாளிகளான த்ரௌபதியி

னுடைய ஐந்துகுமாரர்களும் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து மஹா சங்கங்களை முழக்கினார்கள்; ஸிம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். அந்தஸமயத்தில் அந்த வீரர்களாலே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் மிகப்பெரிதும் மிகநெருங்கியதுமான அந்தச்சப்தமானது ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்தது மகாராஜரே! இவ்வாறு இந்தக் கௌரவ பாண்டவவீரர்கள் மிக்க மனக்களிப்புற்று ஒருவரையொருவர் தவிக்கச்செய்ய எண்ணங்கொண்டு யுத்தத்திற்கு மறுபடியும் ஒன்றுகச்சேர்ந்தார்கள்' என்று கூறினான்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'இவ்வாறு நம்முடையஸேனைகளும் பிறருடையஸேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது, போரில்திறமையுள்ள வீரர்களுள் சிறந்தஅரசர்கள் எவ்வாறு போர்செய்தார்கள்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் கூறலானான் 'அவ்வாறு சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டபொழுது ஸன்னத்தமான அழகியத்வஜங்களையுடைய உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களோடு எவ்வாறு போர்புரிந்தார்களென்பதைக் கேளும். அரசரே! கரையற்றகடல் போன்ற சேனையைப்பார்த்து உமது புத்திரனான துரியோதனன் அவர்களினிடையில் நின்றுகொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரையும்பார்த்து, 'கவசமணிந்தவர்களான நீங்களனைவரும் யுத்தம்செய்யுங்கள்' என்றுசொன்னான். உயர எடுத்துக்கட்டப்பட்ட த்வஜமுள்ள அவர்களனைவரும் உயிரைவிடத்துணிந்தவர்களாகி மனத்தைக்க்ரூரமாகச்செய்துகொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துருவீரர்களுக்கும் நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்திருக்கின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடுங் கூடினதுமான போர் தொடங்கியது. ரதிகர்களாலே விடப்பட்டவையும் ஸ்வர்ணமயமானகணுக்களுள்ளவையும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவையும் மழுங்காதமுனையுள்ளவையுமான பாணங்கள் யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும் விழுந்தன. அவ்வாறு போர்நடக்கையில் பெரியகைவன்மையுள்ளவரும் பயங்கரமானபராக்ரமமுள்ளவரும் கௌரவர்களுக்குப்பாட்டனாரும் முதியவருமானபீஷ்மர்

கவசமணிந்து விலலைக்கையிலெடுத்துப் பகைவர்படையை எதிர்த்து வந்து பகைவர்களை அலக்ஷ்யமசெய்து ஸுபத்திராபுத்திரனை அபிமன்யு, பீமஸேனன், மகாரதனை ஸாத்யகி, கேகயராஜன், விராடன், பாஞ்சாலனை திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இந்தவீரர்களின் மீதும் சைத்யர்களின்மீதும் மாத்ஸ்யர்களின்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார். பிறகு, அப்படிப்பட்டவீரர்கள் சேர்ந்து போர்புரியும்பொழுது வ்யூகம பிளக்கப்பட்டது படையிலிருந்தவர்களெல்லாருக்கும் பெரியயுத்தம நேர்ந்துவிட்டது பாண்டவசேனையிலுள்ள குதிரைவீரர்களும ரதிகர்களும, சிறந்தகுதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் நான்குபுறங்களிலும சிதறியோடுகின்றதோப படைகளுள்ளவர்களுமானார்கள். நர ..ச்ரேஷ்டனை அர்ஜுனனே மகாரதரானபீஷ்மரைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு விருஷ்ணிகுலத்திலதோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணரைநோக்கி, 'எவவிடத்தில் பிதாமஹர் இருக்கின்றாரோ அவவிடத்திற்குச் செல்லும துரியோதனனுக்கு நன்மை உண்டாவதில் ஆவலுள்ள இந்தபீஷ்மா மிகக கோபமுற்று நமதுசேனையை நிசசயமாக நாசமசெய்வார ஜனார்த்தனரே! உறுதியானவிலலைக கையில்கொண்டபீஷ்மராலேகாக்கப்பட்ட துரோணரும கிருபரும் சல்யனும விகர்ணனும துரியோதனனை முதலாககொண்ட அவன்தமபியர்களும பாஞ்சாலர்களைக கொலவார்கள். ஜனார்த்தனரே! நான் (நமது) சைனியங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே பீஷ்மரை வதமபண்ணப்போகிறேன்' என்றுகூறினன் வாஸுதேவர் அந்தஅர்ஜுனனைநோக்கி, 'தனஞ்சய! நீ முயற்சியுள்ளவனாக இரு. இதோ யான் உன்னைப பிதாமஹருடையரதத்தை அடையுமபடி செய்வேன்' என்றுகூறினார். ஸ்ரீவாஸுதேவர் இவவாறுசொல்லிப் பிறகு உலகத்திலபிரஸித்தி பெற்ற அந்தரதத்தைப பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்து நடத்தினார், தீனர்களை ரக்ஷிப்பவனும ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கு ஸந்தோஷத்தின் விருத்திபண்ணுகிறவனும் பாண்டுகுமாரனுமான அர்ஜுனன்,அசைந்துகொண்டிருக்கிற அனேகமகொடிச்சீலைகளுள்ளதும கொக்குப்போல வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளுள்ளதும உயரத் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட மகா பயங்கரமாய்சசப்திக்கின்ற வானரக் கொடியுள்ளதும் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுள்ளதும அளவற்ற ஒளியுள்ளதுமான பெரியதேருடன் கௌரவர்களுடைய சேனையையும் சூரஸேனர்களையும அழித்துக கொண்டு விரைவாகச்சென்றான். அவ்வாறு வேகத்தோடு வருகின்றவனும் மதயானை போன்றவனும் யுத்தத்தில (பகைவர்களைப்) பயமடையுமபடி செய்கின்றவனும் அமபுகளாலே சூரர்களை அடிப்பவனுமான அர்ஜுனனைச் சந்தனுபுத்ரரான பீஷ்மர்

ஸைந்தவனை முதன்மையாகக்கொண்ட கீழ்நாட்டுவீரர்களாலும் ஸௌவீரர்களாலும் கேகயர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தார். காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனைக் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் இம்மூவரையுந் தவிர வேறெந்தத் தேர்வீரன் எதிர்ப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? மகாராஜரே! பிறகு, ஸர்வலோகமகாரதரான பீஷ்மர் பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனனை எழுபத்தேழு நாராசங்களால் நன்கு அடித்தார். துரோணர் இருபத்தைந்து பாணங்களாலும், கிருபர் ஐம்பதுபாணங்களாலும், துரியோதனன் அறுபத்துநான்குபாணங்களாலும், சல்யனும் ஸைந்தவனும் ஒன்பதொன்பது பாணங்களாலும், சகுனி ஐந்துபாணங்களாலும், விகர்ணன் பத்துப்பல்லங்களாலும் அடித்தார்கள். பெரியவில்லைக் கையில்கொண்டவனும் மிக்க கைவன்மையுடையவனுமான அந்த அர்ஜுனன் அவர்களால் விடப்பட்ட கூர்மையான அம்புகளாலே நான்குபக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்டும் மலைபோலத் துன்பமடையவில்லை. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனும் நரஶ்ரேஷ்டனுமான அந்தக்கிரீடியானவன் பீஷ்மரை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும், க்ருபரை ஒன்பதுபாணங்களாலும், துரோணரை அறுபதுபாணங்களாலும், விகர்ணனை மூன்றுபாணங்களாலும், சல்யனை மூன்றுபாணங்களாலும், (துரியோதன) ராஜனை ஐந்துபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தான். அந்தத் தனஞ்சயனை, ஸாத்யகியும் விராடனும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் ஸுபத்ராபுத்திரனான அபிமன்யுவும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, பீஷ்மருக்குப் பிரியத்தைத்தேடுவதில் அதிகநாட்டமுள்ளவரும் மகாவில்லாளியுமான துரோணரைப் பாஞ்சாலராஜகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன் ஸோமகர்களோடுகூடி எதிர்த்தான். அரசரே! ரதிகர்களுள் ஶ்ரேஷ்டரான பீஷ்மரோ கூர்மையுள்ள எண்பதுபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தார். பிறகு, பாண்டவர்கள் அலறினார்கள். ஒன்றுசேர்ந்த அவர்களுடைய சப்தத்தைக்கேட்டுப் பிரதாபசாலியான அர்ஜுனன் அந்தவீரர்களுடைய மத்தியில் மிக்க மனக்களிப்புடன் புகுந்தான். மன்னரே! அந்தத்தனஞ்சயன் மஹாரதர்களான அந்தவீரர்களுக்கு நடுவில்சென்று மகாரதர்களைக் குறிவைத்து வில்லோடு விளையாடினான். அப்பொழுது, மகாரதனான பல்குனன் கொடியபடைகளால க்ஷத்திரியர்களுடைய தலைகளை அறுத்துத் தேர்களின் நடுவிடங்களைச் சூன்யமாகச் செய்துகொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்தான். பிறகு, ஜனங்களுக்கு நாதனான துரியோதனராஜன் போரில் தன்சேனை பார்த்தனால் பீடிக்கப்படு

கின்றதைக்கண்டு பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'கங்காபுத்ரரே! பாண்டுபுத்திரனும் பலசாலியுமான இந்த அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனோடுகூடி, நீரும் ரதிகர்களுள்சிறந்த துரோணரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே முயற்சியுள்ள நம்முடைய எல்லாச் சேனைகளின்வேரையும் அறுக்கிறான். அரசரே! உமக்காகவே அஸ்த்ராப்யாஸஞ்செய்தவனான கர்ணனும், எனக்கு எப்பொழுதும் நன்மைசெய்ய விருப்பமுள்ளவனாக இருந்தும், இப்பொழுது, பார்த்தர்களை எதிர்த்துப் போர் புரியவில்லை. பல்குனன் கொல்லப்படுதற்குரிய உபாயத்தை நீர் செய்யும்' என்று கூறினான். அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட உமது பிதாவான தேவவ்ரதர், 'க்ஷத்திரியதர்மம் நிந்திக்கத்தக்கது' என்று சொல்லிவிட்டுப் பார்த்தனுடைய ரதத்தை எதிர்த்துச் சென்றார். வேந்தரே! வெள்ளைக்குதிரைகளையுடைய அவ்விருவரும் எதிர்த்ததைக்கண்டு அரசர்கள் உரத்த ஸிம்ஹநாதம் செய்தார்கள்; சங்கங்களையும் ஊதினார்கள். துரோணபுத்திரரும் துரியோதனனும் உமது குமாரனான விகர்ணனும் யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற்காக நின்றார்கள். அவ்வாறே பாண்டவர்களெல்லாரும் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பெரிதாகப் போர்புரியும்பொருட்டு நின்றார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது. பீஷ்மரோ போர்க்களத்தில் ஒன்பது பாணங்களை எய்து அர்ஜுனனைத் துன்பமடையும்படி செய்தார். அர்ஜுனன் அந்தப் பீஷ்மரை மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பத்துக் கணைகளால் திருப்பியடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தைக் கொண்டாடுபவனும் பாண்டுபுத்ரனுமான அர்ஜுனன் நன்கு தொடுக்கப்பட்ட ஆயிரம்பாணங்களால் பீஷ்மரைத் திசைதெரியாமல் மறைத்தான். பிறகு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் அப்பொழுது அர்ஜுனனுடைய சரக்கூட்டத்தைச் சரக்கூட்டத்தால் தடுத்தார். அதிக ஸந்தோஷத்தையடைந்தவர்களும் போரில் மகிழ்கின்றவர்களும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் ஸமமாகவே யுத்தஞ்செய்தனர். பீஷ்மருடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட பாணஸமூகங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டுச் சிதறினவைகளாகக்காணப்பட்டன. அவ்விதமே நான்குபக்கங்களிலும் அர்ஜுனனால் விடப்படும் அம்புக்கூட்டங்கள் பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. அர்ஜுனன் கூர்மையுள்ள இருபத்தைந்து பாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான். பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பார்த்தனை அடித்தார். அதிகபலசாலிகளும் பகைவர்களை அழிக்குந்திறமையை யுடைய

வர்களுமான இருவரும், ஒருவர் ஒருவருடைய குதிரைகளையும் கொடிமரங்களையும் தேர்களின் ஏர்க்கால்களையும் தேருருளைகளையும் நாசம்செய்துகொண்டு விளையாடினார்கள் மகாராஜரே! போர்செய்பவர்களுள் சிறந்த பீஷ்மர், பிறகு கோபங்கொண்டு, வாஸுதேவரை மூன்றுபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தார். அரசரே! பீஷ்மருடைய வில்லினின்றுவிடுபட்ட அந்த அம்புகளால் நன்கு அடிக்கப்பட்ட மதுஸூதனர் யுத்தகளத்தில் பூத்திருக்கிற பலாசமரம்போல விளங்கினார் பிறகு, அர்ஜுனன், மாதவர் மிகப் பிளக்கப்பட்டதைக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய ஸாரதியைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பிளந்தான் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில்முயற்சியுள்ள அவ்விருவீரரும் யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஒருவரையொருவர் வஞ்சிக்கத்திறமையுள்ளவர்களாகவில்லை. அவ்விருவீரர்களும் ஸாரதிகளுடைய ஸாமர்த்தியத்தாலும் சுறுசுறுப்பினாலும் விசித்திரமான மண்டலகதிகளையும் பலவாறான போக்குவரவுகளையும் காண்பித்தார்கள் அரசரே! அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் அடிக்கும் விஷயத்தில் தகுந்த ஸமயத்தைச் சிந்திக்கின்றவர்களும் அடிக்கடி துன்பம் விளைவிக்கும் ஸமயத்தைத் தேடுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவீரர்களும் ஸிம்மநாதத்தோடு சங்கவாத்யகோஷங்களையும் விற்களினின்றுண்டாகிற நாணொலியையும் உண்டுபண்ணினார்கள். அவ்விருவருடைய சங்கநாதத்தாலும் தேருருளைகளின் ஒலியாலும் விரைவாகப் பிளக்கப்பட்ட பூமியானது நடுங்கியது; சப்தமுள்ளதும் ஆயிற்று. பரதர்களில் சிறந்தவரே! அவ்விருவருக்குமுள்ள தாரதம்யத்தை ஒருவனாவது காணவில்லை. அவ்விருவரும் பலசாலிகள்; யுத்தத்தில் (எவ்விதத்தினாலும் பகைவர்களால்) அவமதிக்கமுடியாதவர்கள். ஒருவரோடொருவர் ஒப்பானவர்கள் அவ்விடத்தில் கௌரவர்கள் பீஷ்மரை த்வஜத்தினால் மாத்ரம் அறிந்துகொண்டார்கள். அவ்வாறே பாண்டுபுத்திரர்கள் பார்த்தனைக் கொடியினால் மாத்திரம் அறிந்தார்கள் பார்த்தரே! யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களுடைய அவ்வித பராக்கிரமத்தையும் பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தன. தர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஒருமனிதனிடத்தில் பாவத்தை ஒருவனாவது ஒருபொழுதும் எவ்வாறு பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே அந்தயுத்தரங்கத்தில் அவ்விருவருக்கும் நேரக்கூடிய தவறுதலை ஒருவனும் காணமுடியவில்லை. யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களும் சரக்கூட்டத்தினால் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்களானார்கள். மறுபடியும் அவ்விருவரும் விரைவில் பிரகாசமுள்ளவர்களானார்கள். அவ்விடத்தில் கந்தர்வர்

களும் தேவர்களும் ரிஷிகளும் சாரணர்களும் அவ்விருவருடைய பராக்கிரமத்தையும் கண்டு, 'யுத்தத்தில் அதிக கோபமுள்ளவர்களும் மகாரதர்களுமான இவ்விருவீரர்களும் தேவர்களோடும் அசுரர்களோடும் கந்தர்வர்களோடுங்கூடின (எல்லா) உலகங்களாலும் கூட எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். மிகவும் வியக்கத் தக்க இந்த யுத்தமானது உலகங்களில் ஆச்சர்யகரமாயுள்ளது. இவ்வித யுத்தங்கள் எவ்விதத்தாலும் உண்டாகா. வில்லையும் ரதத்தையும் குதிரைகளையுமுடையவரும் அம்புகளைப் போர்க்களத்தில் வாரியிறைக்கிறவருமான இந்தப் பீஷ்மர் புத்திசாலியான பார்த்தனாலே யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவர். அவ்வாறே தேவர்களாலும் யுத்தத்தில் அணுகமுடியாதவனும் வில்லைக் கையில்பிடித்தவனுமான இந்தப் பாண்டவனைப் பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவராகார். இவ்வுலகமுள்ளளவரையில் இவ்விருவருடைய யுத்தமும் ஸமமாகவேயிருக்கும்' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். அரசரே! இவ்வாறு பீஷ்மார்ஜுனரிருவரும் செய்யும் யுத்தத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படும் புகழ்மொழிகள் போர்க்களத்தில் ஆங்காங்குக்கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! அந்த இரண்டு வீரர்களும்சேர்ந்து சண்டைசெய்யுங்காலத்தில் உம்முடைய யுத்தவீரர்களும் பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களும் கூரிய முனையுள்ள கத்திகளாலும் பளபளப்பான கோடாலிகளாலும் வேறு பல அம்புகளாலும் பலவித சஸ்த்ரங்களாலும் ஒருவரையொருவர் அப்பொழுது அடித்தார்கள். அவ்வாறு கோரமும் மிக்க பயங்கரமுமான அந்த யுத்தம் நடக்கையில் இருதிறத்துச் சேனைகளிலுமுள்ள சூரர்கள் ஒருவரையொருவர் வெட்டினார்கள். அரசரே! துரோணருக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பெரும்போர் நடந்தது' என்று கூறினான்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பெரிய வில்லாளியான துரோணர் பாஞ்சாலராஜபுத்ரனான த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய யுத்தமுயற்சியுள்ள இருவரும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக. சந்தனுபுத்ரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டவனை மீறுமையால்

மனிதனுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும தெய்வமே சிறந்ததென்று நான் நினைக்கிறேன் இது என்னுடைய எண்ணம பீஷ்மரோ யுததததில கோபங்கொண்டால சராசரமான உலகஙகளை நாசஞ செயவார ஸஞசய! 'அவா யுதததததில பலததினல் பாண்டவனை ஏன அதிககிரமிககவிலலை?' என்று கேட்க, ஸஞசயன் சொல்ல லானன்

'ராஜரே! உறுதியுடனிருநதுகொண்டு அதிபயங்கரமான இநத யுததததை நீர கேளும பாண்டவாகள இநதிரனேடுகூடிய தேவாகளாலும ஜயிகக முடியாதவாகள. துரோணரோ கூரமை யுளளபாணங்களால் திருஷ்டதயுமனனை அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும ஒரு பலலததினல் அடிததுத தோததட்டினின்று கீழேதளளினர் துரோணா அதிககோபமூண்டு உததமமான நான்கு பாணஙகளால் திருஷடதயுமனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும துனபுறுததினா. பிறகு, வீரனை திருஷ்டதயுமனன் சிரித்துக் கொண்டு துரோணரைக கூரமையுள்ள தொண்ணூறு பாணஙக ளால அடிதது, 'நில்லும, நில்லும' என்றும சொனனன். பிறகு, அளவிடமுடியாத மனேதைரியத்தையுடையவரும பிரதாபசாலியு மான பாரதவாஜா கோபஙகொண்டவனை திருஷ்டத்யும்னனை அம்புகளால மூடி, அவனை வதமசெய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத் தினல கோரமானதும இநதிரனுடைய வஜ்ராயுததததுக்கு ஸமமான ஸபாசமுளளதும வேறுன காலதண்டமபோன்றதுமான ஒரம்பைக் கையிலெடுததாா பரதகுலததில பிறநதவரே! துரோணரால் போரில் தொடுக்கபபட்ட அநதக் கணையைக்கண்டு எல்லா ஸைனி யஙகளிலும பெரிய கூககுரல் உண்டாயிற்று. அநதசசமயத்தில் யுத்தபூமியில் சூரனை திருஷ்டத்யுமனன் ஒருவன்மாததிரம மலை போல அசைவற்று நின்றுன். ஆச்சரியகரமான அவனுடைய ஆண் மையை நாங்கள் கண்டோம். அவன் அவ்வாறு ஜவலித்துக் கொண்டு தன்னைநோககிவருகின்றதும கோரஸ்வரூபமுள்ளதும் தனக்கு மிருத்யுவாயிருப்பதுமான அந்த அம்பைத துண்டித்துப் பாரத்வாஜரின்மீது சரமாரியையும் பொழிநதான். பிறகு, செய்தற் கரியதும் திருஷ்டத்யுமனனல் செய்யபபட்டதுமான அச்செய்கை யைக்கண்டு பாஞசாலாகளனைவரும் பாண்டவாகளோடு சேர்ந்து உரக்க ஆரவாரித்தாாகள. பிறகு, பராக்கிரமசாலியான திருஷ்டத் யும்னன் துரோணரைக் கொல்லும விருபபத்துடன் மிக்க வேக முள்ளதும் பொன்னலும் வைடூரியத்தினலும அலங்கரிக்கப்பட்ட துமான சக்தியாயுதத்தை விடுத்தான். வேகமாக வருகின்றதும்

ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சக்தியாயுதத்தைப் பாரத்வாஜர் யுத்தத்தில் சிரிப்பவர்போலத் தோற்றிக்கொண்டு மூன்று துண்டாக்கினார் வேந்தரே! பிரதாபசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் தனது சக்தியானது அழிக்கப்பட்டதுகண்டு துரோணரின்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பிறகு, மகாகீர்த்திசாலியான துரோணர் அந்த அம்பு மழையைத் தடுத்துத் துருபதபுத்திரனுடைய வில்லை நடுவில் வெட்டினார். அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும் பலசாலியுமான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் மலைபோல உறுதியானதும் பெரிதுமான ஒரு கதாயுதத்தைத் துரோணர்மீது பிரயோகித்தான். துரோணரைக்கொல்லும் எண்ணத்தோடு வேகமாக விடப்பட்ட அந்தக்கதாயுதமானது விரைவாகச்சென்றது. அத்தருணத்தில் துரோணர் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக்கதாயுதத்தை லாகவத்தினாலே தம்மீது தாக்காதபடி செய்துகொண்டார். ஆச்சரியகரமான அவருடைய ஆண்மையை அப்பொழுது நாங்கள் கண்டோம். அவ்வாறு அந்தக் கதாயுதத்தை நாசஞ்செய்துவிட்டுப் பார்ஷதனைக்குறித்து மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் துவையப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணமயமான கணுக்களுள்ளவைகளும் மிகவும் அச்சத்தைத் தருபவைகளுமான பல்லங்களைத் தொடுத்தார். அந்த அம்புகள் யுத்தத்தில் அவனுடைய கவசத்தைப் பிளந்து ரத்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. பிறகு, மகாரதனான த்ருஷ்டத்யும்னன் வேறு வில்லை எடுத்து யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தித் துரோணரை ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். ராஜரே! ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களான அந்தப் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களிருவரும் வஸந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள். பிறகு, படைமுகத்தில் கோபங்கொண்ட துரோணர் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி மறுபடியும் துருபதகுமாரனுடைய வில்லை அறுத்தார். அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள அவர், மேகம் நீர்த்தாரையை மலையில் பொழிவதுபோல வில்லறுபட்ட அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன்மீது வணங்கின கணுக்களையுடைய அம்புகளை வர்ஷித்தார். பிறகு, ஒருபிறைக்கணையால் அவனுடைய ஸாரதியைத் தேர்த்தட்டினின்று கீழேதள்ளினார். பின்பு அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே அடித்துக் கீழேதள்ளி யுத்தத்தில் சிங்கநாதஞ்செய்தார். பிறகு, வேறொரு பல்லத்தினாலே அவன் கையிலிருந்த வில்லை வெட்டினார். வில் அறுபட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமிழந்த அந்தத்

திருஷ்டத்யும்னன் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்து மிக்க ஆண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே குதித்தான் தேரினின்று கீழே இறங்குவதற்குள்ளாகவே அவன் கதாயுதத்தைத் துரோணர் பாணங்களால் விரைவாகக் கீழே தள்ளினார் அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வலியகைகளையுடையவனும் பலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன், பிறகு, பெரிதும் காந்தியுள்ளதும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளுள்ளதுமான கேடகத்தையும் பெரிதும் சிறந்ததுமான கத்தியையும் கையில் கொண்டு துரோணரை வதம்செய்யும்விருப்பத்தோடு காட்டில் மாம்ஸத்தில் விருப்பமுள்ள ஒரு சிங்கம் மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல வேகத்தோடு எதிர்த்தோடிவந்தான். துரோணர் இந்தப்பார்ஷதனைச் சரமாரியினால் தடுத்துவிட்டார். அந்தச்சமயத்தில் ஆச்சரியகரமான த்ரோணருடைய பௌருஷத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் அஸ்த்ரப்பிரயோகத்திலுள்ள திறமையையும் கைவன்மையையும் நாங்கள் கண்டோம். பிறகு, பலசாலியாயினும் த்ருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் நடப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானான். துரோணராலே தடுக்கப்பட்ட மகாரதனான திருஷ்டத்யும்னன் ஹஸ்தலாகவத்துடன் கேடகத்தாலே அந்த அம்புக்கூட்டங்களைத் தடுத்தான். பிறகு, மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமானபீமன் யுத்தத்தில் மிக்கபலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு உதவிசெய்யநினைத்து விரைவாக அவனுக்கு எதிரில் வந்தான். அரசரே! அவன் துரோணரைக் கூர்மையுள்ள ஏழுபாணங்களால் அடித்தான்; அப்பொழுது பார்ஷதனையும் தன்தேரின்மீது விரைவாக ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான். பிறகு, துரியோதனன் பெரியசேனையுடன் கலிங்கனைத் த்ரோணரைக்காப்பதற்காக ஏவினான் பிறகு, கலிங்கர்களுடைய அந்தப்பெரியபடையானது உமது குமாரனுடைய ஆஞ்ஞையினாலே விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்துச் சென்றது பிறகு, தேராளிகளுட்சிறந்த துரோணரும் த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டுவிட்டுக் கிழவர்களான விராடனையும் துருபதனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார் திருஷ்டத்யும்னனும் போர்க்களத்தில் தர்மபுத்ரருக்கெதிரில் சென்றான் பிறகு, யுத்தகளத்தில் கலிங்கர்களுக்கும் மகாபலசாலியான பீமனுக்கும் உலகத்திற்கு அதிக நாசத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதும் பயங்கரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டாக்குவதும் கைகலந்ததுமான போர் நடந்தேறியது' என்றுகூறினான்

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், கலிங்கன்முதலானவர்களைக் கொன்றது.)

திருதராஷ்டிரன், 'என்புத்திரனால் ஏவப்பட்ட சேனாபதியான கலிங்கன், ஆச்சரியகரமான செய்கையும் மிக்கபலமுமுடையவனும் கதாயுதத்தோடு சஞ்சரிப்பவனும் வீரனும் காலதண்டத்தைக்கையிற்கொண்ட யமன்போன்றவனுமான பீமஸேனனைச் சேனையோடு போர்க்களத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்செய்தான்?' என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

'ஓ! ராஜேந்திரரே! உம்முடையபுத்திரனால் அவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட மிக்கபலசாலியான அந்தக்கலிங்கன் பெரியபடையினால் காக்கப்பட்டுப் பீமனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச்சென்றான். பாரதரே! அவ்வாறு தன்னைநோக்கிவருகின்றதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியதும் கையிற்பிடிக்கப்பட்ட பெரிய ஆயுதங்களையுடையதுமான கலிங்கர்களுடைய பெரும்படையையும் எதிர்த்துவருகின்ற நிஷாதர்களுக்குத்தலைவனான கேதுமானையும் பீமஸேனன் சேதிதேசத்துவீரர்களோடு சேர்ந்து [1]எதிர்த்தான். பிறகு, அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற சேதிவீரர்களினிடையிலுள்ள பீமனை அதிககோபங்கொண்ட ச்ருதாயு கேதுமானென்னும் அரசனோடு சேர்ந்து போரில் எதிர்த்துச்சென்றான். ஓ! அரசரே! கேதுமானென்னுமரசன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான கலிங்கர்களுடைய தேர்களோடும் பதினாயிரம்யானைகளோடும் நிஷாதர்களோடும் சேர்ந்து போரில் பீமஸேனனை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டான். பீமஸேனனை அனுஸரித்து வந்திருக்கின்ற சேதிதேசத்தார்களும் மச்சதேசத்தார்களும் கருசதேசத்தார்களும் யுத்தத்தில் அரசர்களுடன் சேர்ந்து நிஷாதர்களை எதிர்த்தார்கள். பிறகு, அச்சத்தைத்தரும் கொடியபோர் தொடங்கியது. போர்வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லும்விருப்பத்தினால் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களையே தாங்கள் அறியவில்லை. பெரிய அஸுரஸேனையோடு இந்திரனுக்குப் போர் நடப்பதுபோலவே பீமனுக்குப் பகைவர்களுடன் மிக்ககொடியபோர் நடந்தது. பாரதரே! ரணகளத்திற்போர்புரிகின்ற அந்தஸைனியத்தினுடைய மிக்க பேரொலியானது முழங்குகின்றகடலினுடைய ஒலிபோல் உண்

---

[1] கூறியதுகூறலால் இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

டாகியது. ராஜரே! அப்பொழுது யுத்த வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்குஇழுத்துக்கொண்டு (படைகளால்) நிறைக்கப்பட்ட யுத்த பூமி முழுமையும் முயலினுடைய ரக்தம்போன்ற நிறமுள்ளதாகச் செய்தார்கள். யுத்தவீரர்கள் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் பிறரையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான சூரர்கள் தங்களைச்சேர்ந்த வீரர்களைத் தாங்களே கொன்றார்கள். அரசரே! குறைந்தவர்களான சேதிதேசத்துவீரர்களுக்கு மிகுந்தவர்களான கலிங்கர்களோடும் நிஷாதர்களோடும் மிகப் பெருஞ் சண்டை நடந்தது. மிக்க பலசாலிகளான சேதிதேசத்துவீரர்கள் சக்திக்கேற்றவாறு பௌருஷத்தை வெளியிட்டுப் பீமஸேனனை விட்டுவிட்டுத் திரும்பினார்கள். அவ்வாறு சேதிநாட்டுவீரர்கள் திரும்பியபொழுது கலிங்கர்கள் கைத்திறத்தைக் காட்டிப் பீமஸேனன்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன் தேரின் நடுவிலிருந்தும் அசையவில்லை, கூரிய அம்புகளைக் கலிங்கனுடைய சேனையின்மீது வாரியிறைத்தான். சிறந்த வில்லாளியான கலிங்கனும் சக்ரதேவன்என்ப பெயர்பெற்ற மகாரதனும் அவனுடையபுத்திரனும் பீமஸேனனை அம்புகளால் அடித்தார்கள். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள பீமன் தன் தோள்வலியைத் துணையாகக்கொண்டும் அழகிய வில்லை அசைத்துக்கொண்டும் கலிங்கனோடு போர் புரிந்தான். சக்ரதேவனோ பலகணைகளைத் தொடுத்து அவற்றால் பீமஸேனனுடைய குதிரைகளைக்கொன்றான். அந்த ரணகளத்தில் பகைவர்களையழிக்கும் திறமையுள்ள பீமஸேனன் தேரையிழந்ததைக் கண்டு, சக்ரதேவன் கூர்மையான அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடி வந்தான். ராஜேந்திரரே! கார்காலத்தில் மேகம் மழையைப் பொழிவதுபோல மிக்க பலமுள்ள சக்ரதேவன் பீமன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட தேரிலிருக்கும் மிக்க பலசாலியான பீமஸேனனும் சக்ரதேவன்மீது முழுதும் எஃகினாலாகிய கூரிய கதாயுதத்தை எறிந்தான். கதையினால் அடிக்கப்பட்ட கலிங்கபுத்ரன் தேரினின்று தவறி ஸாரதியோடு கூடவே பூமியில் விழுந்தான். கலிங்கர்களுக்குத் தலைவனான அரசன் தன் புத்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு பதினாயிரம் யானைகளாலும் நிஷாதர்களாலும் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டுப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு பீமனை நாற்றிசைகளிலும் சூழ்ந்துகொண்டான். பிறகு, பீமன் மிக்க வேகமுள்ள பெரிய மஹாகதையை எறிந்துவிட்டுக் க்ரூரமான காரியத்தைச் செய்ய எண்ணிப் பயங்கரமான கத்தியைக் கையிலெடுத்தான். புருஷச்ரேஷ்டரே! ஸ்வர்ணமயமான நக்ஷத்

திர பிம்பங்களாலும் அர்த்தசந்திர பிம்பங்களாலும் நிறைக்கப்பட்டதும காளையினுடைய தோலினால் செய்யப்பட்டதும ஒப்பற்றதுமான கேடகத்தையும் கையிலெடுத்தான. பிறகு, களிங்கராஜன் கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைக் கொல்ல எண்ணி வில்லில் கட்டிய நாண்கயிற்றை உருவிக் கோரமானதும ஸர்ப்பத்தினுடைய விஷத்திற்கு ஒப்பானதுமான ஒரு பாணத்தையெடுத்துத் தொடுத்துப் பீமஸேனன்மீது விடுத்தான் அரசரே! விடப்பட்டதும வேகத்தோடு வருகின்றதும கூர்மையுள்ளதுமான அந்த அம்பைப் பீமஸேனன் பெரிய கத்தியினால் இரண்டாகத் துண்டாடினான். பிறகு, காளிங்கன் யுத்தத்தில பீமஸேனன்மீது கோபமுற்று அதிக உத்ஸாகத்தோடு பகைவர்படையை நடுங்கச்செய்துகொண்டு பெரியஸிம்மநாதஞ் செய்தான், சாணையில் தீட்டப்பட்ட பதினான்கு தோமராயுதங்களையும் விரைவாகப் பிரயோகித்தான் மிக்க புஜபலமுள்ள பாண்டவன் பரபரப்பில்லாமல அந்தத் தோமராயுதங்கள தன்னிடம் வருமுன், சிறந்த கத்தியினால் ஆகாய மார்க்கத்திலேயே அவைகளை விரைவாகத் துண்டாடினான். ஆண்மையிற்சிறந்தவனான பீமன் யுத்தகளத்தில பதினான்கு தோமரங்களையும அறுத்தெறிந்துவிட்டுப் பிறகு பானுமானைக் குறித்து எதிர்த்துச் சென்றான் பானுமானோ சரமாரியினால் பீமனைமூடி ஆகாயத்தை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதம செய்தான் பீமன் மகா யுத்தத்தில் அந்த ஸிம்மநாதத்தைப் பொறுக்கவில்லை. பிறகு, மிக்க ஆரவாரஞ் செய்யும் பீமஸேனன் பேரொலியோடு ஸிம்மநாதஞ் செய்தான் பரதர்களிற் சிறந்தவரே! களிங்கனுடைய சேனையானது அந்த ஸிம்மநாதத்தினாலேயே மிக்க நடுக்கமுற்று யுத்தத்தில பீமஸேனனை ஒருமனிதனாக எண்ணவேயில்லை பிறகு, மிக்க தோள்வலிமையுள்ள பீமன் பேரொலியோடு ஸிம்மநாதஞ் செய்து கத்தியுடன் உத்தமமான யானையினுடைய இரண்டு தந்தங்களையும பிடித்துக்கொண்டு வேகமாகத் துள்ளிக் கஜராஜனுடைய [1] முதுகின்மீது ஏறினான் பிறகு, காளிங்கன் ஒரு சக்தியைப் பீமன்மீது விடுத்தான். அந்தச் சக்தியைப் பீமன் பெரிய வாளினால் நடுவில் இரண்டு துண்டாக்கினான், பிறகு, பானுமானையும இரண்டு துண்டாக்கினான் பகைவர்களையழிப்பவனான அந்தப் பீமஸேனன் யானையின்மீதிருக்கும போர்வீரனைக்கொன்று மிக்கசுமையைத்தாங்கக்கூடிய யானையின் பிடரில கத்தியாலவெட்டினான. பிடரவெட்டப்பட்ட அந்தச்சிறந்த யானையானது ஸிந்துவின்வேகத்தினால் நான்கு பக்கத்திலும இடிக்கப்படும தாழ்வரைகளையுடைய மலைபோல மிக

1 'மத்யம்' என்பது மூலம்.

அலறிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தது. பார்த்தரே! பரதகுலத்திற்பிறந்தவனும் கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவனும் நல்லகவசமணிந்தவனுமாகப பீமன் கத்தியைககையிலகொண்டு அந்தயானையினின்று துள்ளிக் கீழேகுதித்துப் பூமியில் நின்றான். அந்தபீமன் நான்குபக்கங்களிலும் யானைகளை மடியும்படிசெய்துகொண்டு பலவிதமானயுத்தகதிகளில் ஸஞ்சாரம்செய்தான். நாற்புறத்திலுமசுற்றும அவனுடையகதியானது சுழற்றபபடும கொள்ளிவட்டமபோலக் காணபபட்டது பகைவாகளை அவமதிக்கிறவனும இரத்தத்தினால் நனைக்கபபட்டவனும பலத்தினால அதிகரித்தவனும் மகாபலசாலியும் மிகுநத கோபங்கொண்டவனும பகைவாகளுக்குப பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும பிரளயகாலததில் எலலாப் பிராணிகளையும் அழிக்கிற யமனுக்கு ஒபபானவனுமானபீமன் குதிரைகள் யானைகள தோகள் காலாட்கள ஆகிய இவர்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ்செய்கிறவனும ரணகளததில் பகைவாகளின்மீது பருநதுபோல நான்குபககததிலும் வட்டமிடுகின்றவனும யானையின்மீதேறிப் போாபுரிகின்ற அவாகளுடைய சரீரங்களையும் தலைகளையும கூரியமுனையுள்ளகததியினால துண்டாக்குகின்றவனும் ஸகாயமற்றவனும காலாளுமாயிருநதுகொண்டே அவர்களை மயங்கச்செய்தான். புததிமயககமுற்ற அநதப் பகைவர்கள கர்ஜித்துக்கொண்டு பெருமபோரில் கத்தியுடன் மிகவேகமாகஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பீமனைக்குறிததே எதிாத்தோடிவநதார்கள் பலமுள்ளவனும பகைவர்களை அடிக்கிறவனுமானபீமன் யுத்தத்தில் தேராளிகளுடைய தேரைசசோநத ஏாக்கால்களையும நுகத்தடிகளையும் வெட்டி ரதிகாகளையுங்கொன்றான். பீமஸேனன் அனேகவிதமான யுத்தமாாக்கங்களில் சஞ்சரிக்கின்றவனைக் காணப்பட்டான். பாண்டுபுத்திரனுனபீமன் [1]பராந்தம, [2] ஆவித்தம், [3] உத்ப்ராநதம், [4] ஆப்லுதம், [5] ப்ரஸ்ருதம, [6] ஸ்ருதம், [7] ஸம்பாதம், [8] ஸமுதீர்ணம் என்கிற பலவிதமான கத்தி சுழற்றுமவகைகளையும காண்பித்தான். சிலர் மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே கத்திமுனையினால் வெட்டுண்டு மர்மஸ்தானஙகள் பிளககபபட்டு அலறிக்கொண்டு உயிர் போய்க் கீழேவிழுந்தார்கள். பாரதரே! தநதங்களும் துதிக்கை நுனிகளும அறுக்கப்பட்டுக் கும்பஸ்தலங்களும் பிளக்கபபட்டுப் போர்வீரர்களையிழந்த வேறுயானைகள் தங்கள் சேனைகளையே

1 வட்டமாகச் சுழற்றல். 2 நாற்புறத்திலும் பகைவர்கள் துன்பமடையும்படி வீசுதல். 3 மேலாகச்சுழற்றுதல். 4 நான்குபக்கங்களிலும் மேலாகச் சுழற்றுதல். 5 நோாகநீட்டல் 6 துள்ளும்படிசெய்தல். 7 நன்றாக லக்ஷ்யங்களில் தாக்கும்படி செய்தல். 8 நன்றாக வீசுதல்.

கொன்றன; அவ்வாறே, பேரொலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு பூமியிலும் வீழ்ந்தன. தோமரங்களும் மாவுத்தர்களுடைய தலைகளும் விசித்திரமான மேலவிரிப்புக்களும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற கச்சைகளும் கழுத்தணிகளும் சக்திகளும் கொடித்துணிகளும் உலக்கைகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் யந்திரங்களும் விசித்திரமான வில்லுகளும் பிண்டிபாலங்களும் நிர்மலமான வேணுகங்களும் மாவெட்டிகளும் பற்பலவிதமான மணிகளும் மத்தியில் தங்கத்தால் இழைக்கப்பட்ட கத்திப்பிடிகளும் அறுக்கப்பட்டவைகளையும் குதிரைகள் வீழ்த்தப்பட்டுக் குதிரைக்காரர்களோடுகூடவே கீழே விழுவதையும் நாங்கள் கண்டோம். அரசரே! சரீரத்தினுடைய முன்புறமும் கீழ்ப்புறமும் துதிக்கையும் அறுக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலே நன்றாக நான்குபக்கத்திலும் பரப்பப்பட்ட யுத்த பூமியானது கீழே வீழ்ந்திருக்கின்ற மலைகளால்சூழப்பட்டது போலாயிற்று. மகாபலசாலியான பீமன் இவ்வாறு பெரியயானைகளை அடித்துவிட்டுக் குதிரைகளையும் அடித்தான். சிறந்தவர்களான குதிரைவீரர்களையும் யுத்தத்தில் கீழேதள்ளினான். பாரதரே! அந்தப் பீமனுக்கும் அவர்களுக்கும் அதிகோரமானயுத்தம் நடந்தது. அந்தப் பெரியயுத்தத்தில் கீழேதள்ளப்பட்ட கடிவாளங்களும் பூட்டாங்கயிறுகளும் பொன்னொளிவீசுகின்ற கச்சைகளும் யானையின்மேலவிரிப்புக்களும் ஈட்டிகளும் மிகுந்த விலைமதிப்புள்ள ரிஷ்டியாயுதங்களும் கவசங்களும் கேடகங்களும் விசித்திரமான விரிப்புக்களும் ஆங்காங்குக் காணப்பட்டன. அந்தப்பீமன் [1] பிராஸங்களாலும் விசித்திரமானயந்திரங்களாலும் பளபளப்பான சஸ்திரங்களாலும் யுத்தபூமியைப் பற்பலநிறமுள்ள புஷ்பங்களாலே வியாபிக்கப்பட்டதுபோலச் செய்தான். மகாபலசாலியான பாண்டவன் துள்ளிச் சில தேர்வீரர்களைக் கத்தியினாலேவெட்டி அவர்களைக் கொடிமரங்களோடுகூடவே கீழேதள்ளினான். அடிக்கடி யுத்தரங்கத்தில் மேலேகிளம்புகிறவனும் திக்குகளில் ஓடுகின்றவனும் கீர்த்திபொருந்தியவனும் விசித்திரமானகதிகளுடன் ஸஞ்சரிக்கிறவனுமான பீமனைக்கண்டு ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அந்தப் பீமன் காலால் சிலரைக்கொன்றான்; மற்றவர்களை விசேஷமாகக் கீழேதள்ளி நாசம் செய்தான்; மற்றவர்களைக் கத்தியினாலே வெட்டினான்; மற்றும் சிலரை ஸிம்மநாதத்தினாலே பயமுறுத்தினான், இன்னும் சிலரைத் தொடையினிடத்திலுண்டான வேகத்தினாலே பூமியில் வீழ்த்தினான். சிலர் இவனைப் பார்த்துப் பயத்தினாலேயே மரணமடைந்தனர். இவ்

1 சுருள்கத்தி.

வாயு வேகமுள்ள கலிங்கர்களுடைய அந்தப் பெரும்படையானது ரணகளத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு பீமனை எதிர்த்து அவனுக்கருகில் ஓடிவந்தது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு, பீமஸேனன் கலிங்கனுடைய ஸைன்யங்களுக்கு முன்னிற்கின்ற ச்ருதாயுவைக்கண்டு எதிர்த்தான். அவ்வாறு வருகின்ற பீமஸேனனைக்கண்டு அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள கலிங்கன் ஒன்பது பாணங்களால் அவனது நடுமார்பிலடித்தான். கலிங்கனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்ட பீமஸேனன் வேணுகம் என்கிற ஆயுதத்தினால் துன்பப்படுத்தப்பட்ட யானைபோலவும் விருத்தி பண்ணப்பட்ட நெருப்புப்போலவும் கோபத்தினால் மிகஜ்வலித்தான். பிறகு, தேர்ப்பாகனான அசோகன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்தைக் கொண்டுவந்து பீமனை அதிலேறும்படி செய்தான். பகைவர்களை அழிப்பவனான கௌந்தேயன் விரைவாக அந்தத்தேரின்மீதேறிக் கலிங்கனை எதிர்த்தோடி வந்து, 'நில்; நில்' என்று சொன்னான். பிறகு, பலசாலியான ச்ருதாயு மிக்க கோபமுற்றுக் கைத்தோசசிகையைக் காண்பித்துக்கொண்டு பீமன் மீது கூர்மையான கணைகளை எய்தான். மகாராஜரே! மகாபலசாலியான கலிங்கனாலே சிறந்த வில்லினின்று விடப்பட்ட கூரிய ஒன்பது பாணங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன் தடியினால் அடிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல மிகப்பெரிய ஆரவாரம் செய்தான். பலசாலிகளுள் உத்தமனும் ப்ருதையின் புதல்வனுமான பீமன் கோபங்கொண்டு உறுதியான வில்லை வளைத்து உருக்குமயமான ஏழுபாணங்களால் கலிங்கனைக் கொன்றான். மஹாபலசாலிகளும் கலிங்கனுடைய சக்ரரக்ஷகர்களுமான ஸத்தியதேவனும் ஸத்யனுமாகிய இருவரையும் இரண்டு [1] க்ஷுரப்ரங்களாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுடைய பீமன் கூர்மையுள்ள மூன்று நாராசங்களாலே கேதுமானை யுத்தத்தில் யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பினான். பிறகு, கலிங்கர்கள் ஸன்னத்தர்களாகி கோபமுள்ள பீமனை அநேக ஆயிரக்கணக்கான படைகளோடு நன்றாகச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, கலிங்கர்கள் பீமஸேனன் மீது சக்திகளையும் கதைகளையும் வாள்களையும் தோமரங்களையும் ரிஷ்டிகளையும் கோடாலிகளையும் இறைத்தார்கள். மகாபலசாலியான பீமன், மிகுதியான அந்தக் கொடிய படைமாரியைத் தன்பலத்தால் தடுத்துக் கதையைக் கையிலெடுத்து அதிவேகத்தோடு எதிர்த்துவந்து எழுநூறு வீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பினான். பகைவர்களை அழிப்பவனான பீமன் மறுபடியும் இரண்டாயிரம் கலிங்கர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். அது ஆச்சரியமாயிருந்

1 பட்டாக்கத்தி.

த்து இவ்வாறு அந்தப் பீமஸேனன் போர்க்களத்தில் மகாரதனான பீஷ்மரை அடிக்கடி பார்த்துக் கலிங்கர்களுடைய அந்த ஸேனைகளை விரைவாகப் பிளந்தான். யுத்தகளத்தில் பாண்டவனாலே பாகர்கள் கொல்லப்பட்ட யானைகள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அதிகமாகக் கர்ஜித்துத் தம்ஸேனைகளையே அடித்துக்கொண்டு காற்றினால் சிதறஅடிக்கப்பட்ட மேகங்களைப்போல ஸேனைகளில் அங்குமிங்கும் ஓடின. பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் வாளைக் கையில்பிடித்தவனும் அளவற்ற ஊக்கமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமன் பேரொலியுள்ள சங்கத்தை உரக்கவூதிக் கலிங்கப் படையிலுள்ள எல்லாருடைய மனங்களையும் நடுங்கச் செய்தான். சத்ருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே! கலிங்கர்களை மோகமும் வந்து சூழ்ந்தது. படைகளும் வாகனங்களும் எல்லாவிடங்களிலும் நடுக்கமுற்றன. போர்க்களத்தில் கஜராஜன்போல நான்குபக்கங்களிலும் பலவிதமான யுத்தகதிகளோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவனும் அடிக்கடி மேலே துள்ளிக்குதிக்கின்றவனுமான பீமனாலே கலிங்கஸேனைகளுக்கு மதிமயக்கமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது. முதலையினாலே தடையற்றுக் கலக்கப்படும் பெரியதடாகம்போலக் கலிங்கஸேனையானது பீமஸேனனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தால் பயந்து மிக நடுக்கமுற்றது. ஆச்சரியகரமான செய்கையுள்ள பீமனாலே கலிங்கஸேனைச்சேர்ந்த எல்லாயுத்தவீரர்களும் பயமுறுத்தப்பட்டு யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும்பிக் கூட்டங் கூட்டமாக ஓடுகையில் பாண்டவ ஸேனாபதியான பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், 'யுத்தம்செய்யுங்கள்' என்று தன்னுடையபடைகளைப்பார்த்துக் கட்டளையிட்டான். ஸேனாபதியினுடையவார்த்தையைக் கேட்டுச் சிகண்டியைத்தலைவனாகக்கொண்ட ஸேனைக்கூட்டங்கள் (பகைவர்களை) அடிக்கும் திறமையுள்ள தேர்ப்படைகளோடுகூடவே பீமனையே தொடர்ந்துசென்றன. பாண்டுபுத்ரரான தர்மராஜரும் மேகம்போன்றநிறத்தையுடைய பெரியயானைப்படையோடு பின்புறத்தில் அந்தஸைனிகர்கள் அனைவரையும் அனுஸரித்தார். இவ்வாறு த்ருஷ்டத்யும்னன் தன்னுடையஎல்லாச்சேனைகளையும் யுத்தம்செய்யும்படி ஏவிவிட்டுச் சிறந்தவீரர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பீமஸேனனுடைய பின்பக்கத்தைநாடி நின்றான். உலகத்தில் பாஞ்சாலராஜனுக்கு உயிரைவிட்டாவது பிரியத்தைச்செய்பவன் பீமனையும் ஸாத்யகியையும்விட வேறொருவனுமில்லை. பகைவர்களை அழிப்பவனும் உத்தமவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுமான அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் கலிங்கவீரர்களுடையமத்தியில் ஸஞ்சரித்துக்

கொண்டிருக்கிற மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனனைப் பார்த்தான். அரசரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனான த்ருஷ்டத்யும்னன் பலவாறு கர்ஜித்தான், ஸந்தோஷமுடையவனுமானான், சங்கத்தையும் ஊதினான், யுத்தத்தில் விமர்த்தத்தையும் செய்தான். அந்தப் பீமஸேனன் புறாநிறமான குதிரையையுடைய த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ரதத்தினுள்ள 1 கோவிதாரக்கொடியைக்கண்டு மனத்தேறுதலையடைந்தான். அளவிடமுடியாத வல்லமையுள்ள த்ருஷ்டத்யும்னன், கலிங்கர்களாலே நன்றாக எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்ட பீமஸேனனைக்கண்டு யுத்தத்தில் அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவனுக்கு எதிராகச் சென்றான். உதாரமான மனமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னன் பீமனிருவரும் தூரத்தில் ஸாத்யகியைக்கண்டு கலிங்கர்களோடு போர்புரிந்தார்கள். ஜயசீலர்களுட் சிறந்தவனும் புருஷச்ரேஷ்டனுமான ஸாத்யகி வேகமாக அவ்விடத்திற்சென்று பீமனுக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பின்புறத்தில் நின்றான். கையில் விற்பிடித்த அந்த ஸாத்யகி உக்கிரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பயங்கரமான வடிவத்துடன் கலிங்கர்களைப் பார்த்தான். அந்த யுத்தகளத்தில் பீமன் கலிங்கர்களிடத்தினின்று உண்டானதும் மாம்ஸங்களாலும் ரத்தங்களாலும் சேறுபட்டதும் ரக்தவெள்ளத்துடன் கூடியதுமான ஒருநதியை உண்டுபண்ணினான். மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் கலிங்கவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் இடையில் பெருகுகின்றதும் எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததுமான அந்த ரக்தநதியைத் தாண்டினான். ராஜரே! அவ்வாறு யுத்தம் செய்கிற பீமஸேனனைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள், 'காலனே பீமஸேனஉருவத்துடன் கலிங்கர்களோடு யுத்தம்செய்கிறான்' என்று அலறினார்கள். பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற சேனைகளையுடைய சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்து வந்தார். பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய அந்த ரதத்தை ஸாத்யகி, பீமஸேனன், பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய மூவரும் எதிர்த்துவந்தார்கள். அவர்களனைவரும் ரணகளத்தில் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை விரைவாகச் சூழ்ந்துகொண்டு வன்மையோடு தொடுக்கப்பட்ட மும்மூன்று கொடிய அம்புகளாலே பீஷ்மரை மூடினார்கள். உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அவ்வாறு முயற்சிசெய்கின்ற பெரிய வில்லாளிகளை மும்மூன்று பாணங்களால் திருப்பியடித்தார். பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே அந்த

1 ஒருவகைமரம்.

மகாரதர்களைத்தடுத்து ஸ்வர்ணமயமானகவசத்தையணிந்த பீம னுடையகுதிரைகளை அம்புகளால் கொன்றார். குதிரைகள்கொல்லப் பட்டதேரின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் பிரதாபசாலியுமான பீம ஸேனன் காங்கேயருடையரதத்தைக்குறித்து ஒருசக்தியை விரை வாக எறிந்தான். உமதுடையபிதாவான தேவவ்ரதர் அந்தச்சக்தி தம்மிடம்வருவதற்குள் அதை மூன்றுதுண்டாக்கினார். அந்தச்சக்தி யுத்தபூமியில் சிதறியது. புருஷஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் எஃகினாற்செய்த மிக்ககூரிய ஒருபெரியகதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தரதத்தினின்று விரைவாகத்துள்ளிக் கீழேகுதித்தான். பிறகு, ஸாத்யகியும் விரைவாகப் பீமனுக்குப் பிரி யத்தைச்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு காங்கேயருடைய ஸாரதியை விரைவாகக் கணைகளாலடித்துக் கீழேதள்ளினான். தேராளிகளுட் சிறந்த பீஷ்மரோ அந்த ஸாரதிகொல்லப்பட்ட வுடனே காற்றைப்போலச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே யுத்த பூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார். அரசரே! பிறகு, பெரிய விரதமுள்ளபீஷ்மர் விலகிப்போனவுடன், பீமஸே னன் உலர்ந்த காட்டைக்கொளுத்துகிற பெருநெருப்புப்போல அதிகமாக ஜ்வலித்தான். அவன் எல்லாக்களிங்கர்களையும் கொன்றுவிட்டுச் ஸேனையின் மத்தியில் நின்றான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்டபீமனை உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள் ஒரு வனாவது எதிர்க்கச்சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. தேராளிகளுட்சிறந்த திருஷ்டத்யும்னன் கீர்த்திமானான அந்தப்பீமனைத் தன்தேரின் மீதேற்றிக்கொண்டு எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக் கும்பொழுதே வேறிடத்துக்குச் சென்றான். பரதர்களிற்சிறந்த வரே! அந்தப்பீமஸேனன் பாஞ்சாலவீரர்களாலும் மத்ஸ்யதேசத்து வீரர்களாலும்புகழப்பட்டுத் திருஷ்டத்யும்னனைத்தழுவிக்கொண்டு பிறகு ஸாத்யகியிடம் சென்றான். பிறகு, உறுதியான வலிமை யுள்ளவனும் யதுகுலத்தில் பிறந்தவீரர்களுள் சிறந்தவனுமான ஸாத்யகி திருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமஸேனனைநோக்கி அவன் சந்தோஷிக்கும்படி பின்வருமாறு கூறலானான். 'பாக்யவிசேஷத்தினாலே களிங்கராஜனும் ராஜபுத் திரனான கேதுமானும் களிங்கராஜகுமாரனான சக்ரதேவனும் மற் றக்களிங்கர்களும் யுத்தத்தில் (உன்னால்) கொல்லப்பட்டார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் சூழப்பட்டதும் மகாபுருஷர்களாலே நிரம்பியதும் தைர்யமுடையவர்களான யுத்தவீரர்களால் அடையப்பட்டதுமான களிங்கர்களுடைய பெரிய ஸேனாவ்யூகமானது ஏகாகியான உன்னால் உன் புஜபலத்தினாலும்

வீர்யத்தினாலும் அடிக்கப்பட்டது' என்றான். பகைவர்களை அழிக்குந் திறமையுள்ளவரே! நீண்டகைகளையுடையவனான சினியினுடைய 1 பௌத்திரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் தன் ரதத்தினின்று (திருஷ்டத்யும்னனுடைய) ரதத்தில் விரைவாகத் தாவிப் பாண்டவனைக் கட்டிக்கொண்டான். பிறகு, மகாரதனான ஸாத்யகி மீண்டும் தன்ரதத்தை அடைந்து பீமனுக்குப் பலத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு அதிகோபத்துடன் உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களை நாசஞ் செய்தான்.

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தம்.)

பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! பிறகு, அந்தப் பகலில் 2 பிற்பகுதித் தொடக்கத்தில், தேராளிகள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்படைகள் குதிரைக்காரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு அதிகமான க்ஷயம் உண்டாகவே, பாஞ்சாலராஜகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், அஸ்வத்தாமா சல்யன் மகாத்மாவான கிருபர் இந்த மூன்று மகாரதர்களோடும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான். மிக்கபலசாலியான அந்தப் பாஞ்சால ராஜகுமாரன் கூர்மையுள்ள பத்துக்கணைகளால் உலகப்ரஸித்திபெற்றவைகளான அஸ்வத்தாமாவினுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். வாகனங்கள் கொல்லப்பட்ட துரோணபுத்திரர், பிறகு சல்யனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறித் திருஷ்டத்யும்னன்மீது அம்புகளைப் பொழிந்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! த்ருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவை எதிர்த்ததைக்கண்டு அபிமன்யுவும் கூர்மையுள்ள பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டனான அந்த அபிமன்யு சல்யனை இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் கிருபரை ஒன்பது பாணங்களாலும் அஸ்வத்தாமாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் அடித்தான். பிறகு, அஸ்வத்தாமா அபிமன்யுவை ஒருபாணத்தால் விரைவாக அடித்தான்; பிறகு, சல்யன் பத்துக்கணைகளாலும் கிருபர் கூர்மையுள்ள மூன்றுகணைகளாலும் அடித்தார்கள். உம்முடைய பௌத்திரனான லக்ஷ்மணன் (யுத்தமுனையில்) நிற்கின்ற அபிமன்யுவை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் எதிர்த்தான். பின்பு, யுத்தம் நடந்தது. சத்ருவீரர்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் அதிககோபங்கொண்டு

---

1 ஸாத்யகி. 2 'அபராஹ்ண' என்பது மூலம்; பகல் 18 - நாழிகைக்கு மேல் 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள காலம்.

அபிமன்யுவை அடித்தான். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! கைநீட்டினவனை அபிமன்யுவும் அதிகக்கோபங்கொண்டு பிராதாவான லக்ஷ்மணனை ஐம்பது பாணங்களால் அடித்தான். மகாராஜரே! லக்ஷ்மணனும் அபிமன்யுவினுடைய வில்லைப் பிடிக்குமிடத்தில் ஒருபாணத்தால் இரண்டாகத் துண்டாக்கினன். பிறகு, எல்லா ஜனங்களும் கூச்சலிட்டார்கள். பகைவீரர்களை அழிப்பவனான அபிமன்யு, வெட்டப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு, விசித்திரமாயும் மிக்க வேகமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்தான். புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் அந்த யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துச் செய்வதற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பத்துடன் கூரியசரங்களால் அடித்துக்கொண்டார்கள். பிறகு, பிரஜைகளுக்கெல்லாம் தலைவனும் அரசனுமான துரியோதனன் மகாரதனான தன்புத்திரன் உம்முடைய பௌத்திரனான அபிமன்யுவினாலே பிடிக்கப்படுவதைக்கண்டு விரைவாக அவனிடம் சென்றான். உமது குமாரன் அங்குத் திரும்பிவந்தவுடன், எல்லா அரசர்களும் அனேக ரதங்களோடு அபிமன்யுவை நான்கு புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வேந்தரே! கிருஷ்ணனுக்குச் சமமான பராக்கிரமமுடைய சூரனான அந்த அபிமன்யு யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாத அப்படிப்பட்ட சூரர்களால் சூழப்பட்டும் மனவருத்தமடையவில்லை. பிறகு, தனஞ்சயனும் அந்தயுத்தத்தில் தன்புத்திரனை அபிமன்யு வீரர்களை எதிர்த்தது கண்டு அவனைக்காப்பதில் ஆவலோடு எதிரில் ஓடிவந்தான். பிறகு, பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தேர்களோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் அர்ஜுனனை எதிர்த்தார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் காலாட்படைகளாலும் விரைவாகத் தூற்றப்பட்டுப் பூமியிலுண்டான புழுதியானது சூரியனுடைய ரதத்தையடைந்ததாகக் காணப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான யானைகளும் அனேக அரசர்களும் எவ்விதத்தாலும் அவனுடைய பாணமார்க்கத்தையடைந்து எதிர்க்கவில்லை. எல்லாப்பிராணிகளும் அலறின. திசைகள் இருளடைந்தவையாயின. கௌரவர்களுடைய பயங்கரமான கொடிய அநீதியானது நன்குகாணப்பட்டது. பரதச்ரேஷ்டரே! அர்ஜுனனுடைய அம்புக்கூட்டங்களாலே ஆகாயமும் திக்குகளும் பூமியும் சூரியனும் காணப்படவில்லை. தேர்களும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டன. சிலதேராளிகள் போரில்கொல்லப்பட்ட குதிரைகளையுடையவர்களானார்கள். சில தேர்ப்படைத்தலைவர்கள்

அதிவேகமாக ஓடுகின்ற ரதமுடையவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். சில ரதிகர்கள் தேர்களில் ஏறிநின்றவர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களும் தோள்வளைகளையணிந்த கைகளாலே ஆயுதங்களைப்பிடித்தவர்களுமாக ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார்கள். அரசரே! அர்ஜுனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் முறையே குதிரைகளையும் யானைகளையும் இழந்து நான்குபக்கத்திலும் ஓடினார்கள். அரசர்கள், அர்ஜுனன்பாணங்களால் தேர்களினின்றும் யானைகளினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழேவிழுந்தவர்களும் வீழ்த்தப்படுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள் அர்ஜுனன் ஆங்காங்கு யுத்தத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட கதைகளையும் வாள்களையும் ஈட்டிகளையும் அம்புப்பெட்டிகளையும் பாணங்களையும் விற்களையும் அங்குசங்களையும் கொடித்துணிகளையும் ஏந்திய மனிதர்களுடைய கைகளைக் கொடிய அம்புகளாலே துணித்தான், பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனாகவுமிருந்தான் பரதகுலத்திற் பிறந்த ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் கீழே (அறுத்துத்தள்ளப்பட்டு) ஜ்வலிக்கின்ற ஈட்டிகள்; உலக்கைகள், பிராஸங்கள், பிண்டிபாலங்கள், பட்டாக்கத்திகள், கூர்மையுள்ள கோடாலிகள், தோமரங்கள், அடித்துத் தள்ளப்பட்ட பொற்கவசங்கள், த்வஜங்கள், கேடகங்கள், விசிறிகள், பொற்காம்புகளுள்ள குடைகள், [1] தாற்றுக்கோல்கள், பூட்டாங்கயிறுகள், சாட்டைகள் ஆகிய இவற்றின் குவியல்கள் போர்க்களத்தில் நிறைந்தனவாகக் காணப்பட்டன. பாரதரே! அந்தப் போரில் சூரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்தாலாவது எதிர்க்கக்கூடிய மனிதன் உமது படையில் ஒருவனும் இல்லை. அரசரே! எந்தெந்த மனிதன் யுத்தத்தில் பார்த்தனை எதிர்த்தானோ அந்த அந்த மனிதன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் பரலோகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். உம்மைச்சேர்ந்த அந்த யுத்தவீரர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடும்பொழுது அர்ஜுனனும் வாஸுதேவனும் சிறந்த சங்கங்களை ஊதினார்கள். அந்த ஸேனை முழுதும் தோல்வியடையும்படி செய்யப்பட்டதைக்கண்டு உமது பிதாவான பீஷ்மர், யுத்தத்தில் சூரரான துரோணரை நோக்கிப் புன்னகையுடன் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார். 'வீரரே! பலசாலியான இந்தப் பாண்டுபுத்திரன் கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்து (நம்முடைய) ஸைன்யங்களை நெருப்புப்போல எரிக்கிறான். இவனுடைய ரூபமானது காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்படுதலால் இந்த அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன். இந்தப்பெரிய சேனையானது நம்மால் திருப்பமுடியாதது. இந்த ஸேனையானது

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடு கிறது. நீர் பாரும். இதோ ஸூர்யனும் ஸர்வவிதத்திலும் எல்லாப் பிராணிகளுடைய கண்களையும் கவர்கிறவன்போலச் சிறந்ததான அஸ்தகிரியை நாடுகிறான். புருஷச்ரேஷ்டரே! ஆதலால், இந்த ஸமயத்தில் யுத்தத்தை நிறுத்துவதே உசித மென்று நான் எண்ணுகிறேன். களைத்தவர்களும் பயந்தவர்களு மான நம்முடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்விதத்தாலும் போர்புரியமாட் டார்கள்' என்றனர். அரசரே! மஹாரதரான பீஷ்மர் ஆசார்ய ச்ரேஷ்டரான த்ரோணரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிறகு உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும் படி செய்தார். பிறகு, ரதங்களோடும் யானைகளோடும் தேர்க ளோடுங்கூடின பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்க ளோடு ஜயத்தைப்பெற்று அடிக்கடி ஸிம்ஹநாதம் செய்தார்கள். தனஞ்சயன் முதலான மகாரதர்கள் மனக்களிப்புற்று நான்குவித வாத்யகோஷங்களால் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பாச றையைக் குறித்துச்சென்றார்கள். பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! பிறகு, ஸூரியன் மறைந்து ஸந்தியாகாலம் வரவே, உமது சேனைக ளுக்கும் அந்தப் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யுத்தம் நின்றுவிட்டது.

இரண்டாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இருதிறத்துச் சேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டது.)

பாரதரே! இரவுமுடிந்தவுடனே, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் அப்பொழுது திரும்பவும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்படும்படி சேனை களைக் கட்டளையிட்டார். கௌரவர்களுக்கெல்லாம் பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் அப்பொழுது உம்முடைய புத்தி ரர்களுக்கு ஜயத்தை விரும்பிப் பெரிதான கருடவ்யூகத்தை ஏற் படுத்தினார். உமது பிதாவான பீஷ்மர் தாம் அந்த வ்யூககருட னுடையமுகத்தில் நின்றார்; த்ரோணரும் ஸாத்வதனான கிருதவர் மாவும் இரண்டு கண்களானார்கள்; கீர்த்திசாலிகளான அச்வத்தா மாவும் கிருபரும் தலையானார்கள். ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் தரிகர்த் தர்களோடும் கேகயர்களோடும் வாடதானர்களோடுங் கூடின பூரி ச்ரவஸ், சலன், சல்யன், பகதத்தன், மத்ரகர்கள், ஸைந்தவர்கள், ஸௌவீரர்கள், பஞ்சநதர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஜயத்ரதனோடுங்கூட (அந்தவ்யூகத்தின்) கழுத்தில் அமர்த்தப்பெற்றனர். துரியோதன

ராஜன் பரிவாரங்களோடுகூடின ஸஹோதரர்களால் சூழப்பெற்று (வ்யூஹத்தின்)பின்புறத்திலிருந்தான். மஹாராஜரே! அவந்திதேசத் தரசர்களாகியவிந்தானுவிந்தர்களும் சகர்களோடுகூடியகாம்போஜனும் சூரஸேனர்களும் (அதன்) வாலானார்கள். கவசம்பூண்ட மாகதர்களும் கலிங்கர்களும் தாஸேரகர்களின்கூட்டங்களோடு வியூஹத்தின் வலப்புறத்தை அடைந்திருந்தார்கள். காகருசர்களும் விகுஞ்சர்களும் முண்டர்களும் குண்டீவ்ருஷர்களும் ப்ருகத்பலனோடுகூடி அதற்கு இடப்புறத்தில் நின்றார்கள். அந்தக்கௌரவசேனை அணிவகுக்கப்பட்டது கண்டு பகைவர்களைவருத்துபவனான ஸவ்யஸாசி த்ருஷ்டத்யும்னனோடு யுத்தகளத்தில் தன்ஸைன்யத்தை எதிரணிவகுத்தான். பீமஸேனன் பற்பல ஆயுதத்திரள்களோடு கூடியவர்களும் பற்பலதேசங்களிலேதோன்றியவர்களுமான அரசர்களால்சூழப்பட்டு, அர்த்தசந்திரவடிவமாக அணிவகுக்கப்பட்டு அதிபயங்கரமாயிருக்கின்ற அதன்வலப்பக்கத்துச்கொம்பை அடைந்து பிரகாசித்தான். அவனுக்குப்பின்புறத்தில் விராடனும் மகாரதனான துருபதனும் இருந்தனர் அவர்களுக்குப்பின் நீலன் கூர்த்த ஆயுதங்களுள்ள வீரர்களுடன் நின்றான். மிக்கபலவானான திருஷ்டகேது நீலனை அடுத்துநின்றான். பாரதரே! சேதிதேசத்துவீரர்களாலும் காசியர்களாலும் கரூஷர்களாலும் பௌரவர்களாலும் சூழப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, பாஞ்சாலர்கள், பிரபத்ரகர்கள் ஆகிய இவர்கள் பெரியசேனையின் மத்தியத்தில் யுத்தம் செய்ய நின்றார்கள். அவ்விடத்திலேயே தர்மராஜரும் யானைப் படையால் சூழப்பட்டு நின்றார். மன்னரே! பிறகு, ஸாத்யகியும் த்ரௌபதி புத்ரர்களைவரும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் சூரனான அபிமன்யு இருந்தான் அவனுக்கப்புறத்தில் இராவான் நின்றான மஹாராஜரே! அவனுக்கும் அப்புறத்தில் பீமஸேனனுடைய குமாரனும் மகாரதர்களான கேகய வீரர்களுமாகிய எல்லோரும் அதன் இடவிலாப் புறத்தை அடுத்துநின்றார்கள். எல்லாஉலகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றவரான ஜனார்த்தனரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனுமான அந்தஅர்ஜுனன் அந்தவ்யூகசந்திரனுடைய இடக்கொம்பில் நின்றான். உம்முடையபுத்திரர்களைக் கொல்வதின் பொருட்டு அந்தக்கக்ஷியில்சேர்ந்துகொண்டவர்களும் பாண்டவர்களும் இவ்வாறான இந்தப் பெரிய எதிரணியை அமைத்தார்கள். பிறகு, ஒருவரையொருவர் கொல்லுகின்றவர்களான உம்மைச் சேர்ந்த படையிலுள்ளவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்க்கிற தேராளிகளுடனும் யானைகளுடனுங்கூடின போர்

நடக்க ஆரம்பித்தது அரசரே! பரஸ்பரம் கொல்லுகிற அந்தக் குதிரைக்கூட்டங்களும் தேராளிகளுடைய கூட்டங்களும் ஆங்காங்கு விழுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஓடுகின்றவைகளும் தனித் தனியாக இடித்துக்கொள்ளுகின்றவைகளுமான ரதக்கூட்டங்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது துந்துபிவாத்யங்களினுடைய சப்தங்களோடு சேர்ந்து ஒலித்தது. பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! உம்முடைய படைவீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் நடந்த மிக்கக்கலந்த யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் கொல்லுகின்றவர்களான வீரர்களுடைய முழக்கமானது ஆகாயத்தை அளாவியது.

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பாரதரே! பிறகு, உம்முடையபடைகளும் மற்றவர்களுடைய படைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது தனஞ்சயன் உமது தேராளிகளுடையபடையைக் கொன்றான். அதிரதனான அந்தத்தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் தேர்ப்படையை அம்புகளால் பிளந்தான். யுகமுடியுங்காலத்துக் காலன்போன்ற அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தக்கௌரவர்கள் யுத்தத்தில்முயற்சியுடனே பாண்டவர்களையெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அவர்கள் பிரகாசமானகீர்த்தியைவிரும்பி மிருத்யுவே யுத்தத்தினின்று நிவிருத்திப்பதற்குக் காரணமென்று எண்ணி ஒரேமனத்துடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையைப் பலவாறாக நாசஞ்செய்தார்கள். அவர்களும் யுத்தத்தில் (பகைவர்களை) நன்றாக எதிர்த்தார்கள். ஓடுகின்றவர்களும் அடிக்கப்பட்டவர்களும் நாற்புறங்களிலும் சுற்றிவருகின்றவர்களுமான பாண்டவர்களாலும் கௌரவர்களாலும் ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. அந்தத்தருணத்தில் சூரியனை மறைக்கும் பெரும்புழுதி யுத்தபூமியினின்றும் மேலேஎழுந்தது. அந்தயுத்த பூமியில் ஒருங்குகூடியிருக்கின்ற வீரர்கள் திசைகளையாவது திசைக்கோணங்களையாவது அறியவில்லை. அரசரே! யுத்தத்தில் த்வஜமுதலான அடையாளத்தினாலும் ஸங்கேதங்களாலும் பெயர்களாலும் கோத்திரங்களாலும் ஒருவரையொருவர் தெரிந்துகொண்ட வீரர்களுக்கு அப்பொழுது ஆங்காங்கு யுத்தம் நடந்தது. ஸத்யஸந்தரான த்ரோணராலே காக்கப்பட்ட கௌரவவ்யூகமானது அந்தயுத்தத்தில் எவ்வித்தாலும் உடைக்க

முடியவில்லை. அவ்வாறே, ஸவ்யஸாசியினாலும் பீமனாலும் நன்றாக பாதுகாக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய பெரிய வ்யூகமானது (கௌரவர்களால்) எவ்விதத்தாலும் உடைக்கப்படவில்லை அந்த யுத்தத்தில் இரண்டுபடைகளிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையவர்களான யுத்தவீரர்கள் படைமுகத்தினின்றும் வெளியில் வந்து தாக்கி நன்றாகப் போர்புரிந்தார்கள் பெரும்போரில் குதிரைக்காரர்கள் பளபளப்பானரிஷ்டிகளாலும் ஈட்டிகளாலும் [1] குதிரைவீரர்களால் (குதிக்) கீழே தள்ளப்பட்டார்கள் அதிபயங்கரமான அந்த யுத்தத்தில தேராளி தேராளியை எதிர்த்துப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே யுத்தபூமியில் அடித்துத் தள்ளினான். உமது படையிலும் சத்துருவின்படையிலுமுள்ள யானையின்மீதுள்ளவர்கள் எதிர்த்துப் போர்புரிகின்ற யானைக்காரர்களை நாராசங்களாலும் பாணங்களாலும் தோமரங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளினார்கள் ஒருவன் போரில் பாய்ந்து உத்தமமானயானையின் மீதேறி (அதிலிருப்பவனுடைய) தலைமயிரைக் கையால் பிடித்துத் தலையை [2] அறுத்தான் யானையினுடைய கொம்புமுனையினால் மார்புபிளக்கப்பட்ட மற்றவீரர்கள் யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டே உதிரத்தைக் கக்கினார்கள். யானையினுடைய கொம்பிலிருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனுமான ஒருவீரன் கஜசிக்ஷையையும் அஸ்திரங்களையும் அறிந்த ஒரு வீரனாலே சக்தியினால் பிளக்கப்பட்டு அதிக நடுக்கமுற்றான். ஒன்றற்கொன்று தீங்கிழைப்பவனவான காலாட்கூட்டங்கள் போரில மிகுந்த ஊக்கத்துடன் பிண்டிபாலங்களாலும் கோடாலிகளாலும் காலாட்களை வீழ்த்தின பரதர்களிற் சிறந்தவரே! யுத்தத்தில் இரண்டு சேனைகளிலும், தேராளியும், கஜயூதபதியை எதிர்த்து அதனை நாசஞ்செய்தான். யானைக்காரனும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனை அடித்துக் கீழே தள்ளினான். குதிரைமீதுள்ளவன் ஈட்டியினால் ரதிகனைக் கீழே தள்ளினான். ரதிகனும் குதிரைமீதுள்ளவனைப் போரில் தள்ளினான் காலாள் தேராளியையும், தேராளி காலாளையும் கூர்மையானசஸ்திரங்களாலே அடித்துத் தள்ளினார்கள்; யானையின்மீதுள்ளவர்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களைத் தள்ளினார்கள்; அப்பொழுது, குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின்மீதுள்ளவர்களைக் கீழே தள்ளினார்கள். அது ஆச்சரியமாயிருந்

1 கூறியதுகூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.
2 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தது யானையின்மீதுள்ள உத்தம வீரர்களாலே ஆங்காங்குக் காலாட்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்; அவர்களாலும், யானையின்மேலேறி யுத்தம் செய்பவர்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். குதிரைக்காரர்களாலே காலாட் கூட்டங்களும், காலாட்களாலே குதிரைக்காரர்களுடைய கூட்டங்களும், நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் தள்ளப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன. பரதஸ்ரேஷ்டரே! முறித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற கொடிமரங்களாலும் விற்களாலும் தோமரங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் கதாயுதங்களாலும் பரிகங்களாலும் கம்பனங்களாலும் சக்திகளாலும் சித்ரமான கவசங்களாலும் கணபங்களாலும் அங்குசங்களாலும் நிர்மலமாயிருக்கின்ற பட்டாகத்திகளாலும் பொற்கட்டுக்களுள்ள அம்புகளாலும் பெரிய சித்திரகம்பளங்களாலும் சிறியகம்பளங்களாலும் மிக்க விலைபொருந்திய ஆட்டுரோமகம்பளங்களாலும் அந்த யுத்தபூமியானது விசித்திரமான மாலைகளாலே சித்திரிக்கப்பட்டதுபோல விளங்கியது. மகாயுத்தத்தில் மாம்ஸத்தினாலும் ரக்தத்தினாலும் சேறுள்ளதான யுத்தபூமியானது கீழேவிழுந்திருக்கின்ற மனிதர்களுடைய தேகங்களாலும், குதிரைகளினுடைய உடல்களாலும், யானைகளின் சரீரங்களாலும், நடப்பதற்கு இயலாததாகியது. யுத்தபூமியில் உண்டான புழுதியானது யுத்தத்திலுண்டான ரக்தங்களால் நன்றாக நனைக்கப்பட்டுத் தணிந்தது. எல்லாத்திசைகளும் மாசற்றவையாயின. பாரதரே! எண்ணிறந்த தலையில்லா முண்டங்கள் உலகத்தினுடைய விநாசத்திற்கு அறிகுறியாக நான்கு பக்கங்களிலும் எழுந்து கூத்தாடின. மிக்கக்கொடியதும் அச்சத்தைத் தருவதுமான அந்த யுத்தம் நடக்குமளவில் ரதிகர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு, ஸிம்மத்திற்கொப்பான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களுமான பீஷ்மரும் த்ரோணரும் ஸிந்து தேசாதிபதியான ஜயத்ரதனும் புருமித்திரனும் ஜயனும் போஜனும் சகுனியுடன் கூடின சல்யனும் அடிக்கடி பாண்டவர்களுடைய படைகளை நாசம் செய்தார்கள். அவ்வாறே, பீமஸேனனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும் ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் திரௌபதி புத்திரர்களும் எல்லா அரசர்களோடுங் கூடின உம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும் உம்முடைய புத்திரர்களையும் யுத்தரங்கத்தில் தேவர்கள் அஸுரர்களைத் துரத்தியதுபோலத் துரத்தினார்கள். அவ்வாறே, யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்ளும் க்ஷத்திரிய ஸ்ரேஷ்டர்கள் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களாகவும் கோரரூபிகளாகவும் அஸுரர்களைப்போல விளங்கினார்கள். இரு

திறத்துச்சேனைகளிலுமுள்ள பிரதான வீரர்கள் சத்துருக்களை ஜயித்து ஆகாயத்தில் விளங்கும் கிரகங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு, உமது புத்திரனான துரியோதனன் ஆயிரம் ரதங்களோடு யுத்தத்தில் பாண்டு புத்திரனான பீமஸேனனையும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனையும் எதிர்த்தான். அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் அனைவரும் பெரியசேனையுடன் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களும் சத்துருக்களை அழிப்பவர்களுமான துரோணரையும் பீஷ்மரையும் எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு சிறந்த அரசர்களை நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்தான். அர்ஜுனகுமாரனும் ஸாத்யகியும், ஸௌபலனான சகுனியினுடைய ஸைனியத்தை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் விஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களான உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய யுத்தமானது மறுபடியும் நடந்தது.

ஐம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களும் யுத்தத்தில் பல்குனனைப்பார்த்து அநேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு நான்குபக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டார்கள் பாரதரே! பிறகு, அந்தவீரர்கள் அனைவரும் அந்த அர்ஜுனனைத் தேர்க்கூட்டத்தால் சூழ்ந்துகொண்டு அநேகஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் எப்பக்கத்திலும் தடுத்தார்கள். கோபங்கொண்ட கௌரவவீரர்கள் பல்குனனுடைய ரதத்தைக்குறிவைத்துப் பளபளப்புங்கூர்மையுமுள்ள சக்திகளையும் கதாயுதங்களையும் பரிகங்களையும் ஈட்டிகளையும் கோடாலிகளையும் முத்கரங்களையும் உலக்கைகளையும் எறிந்தார்கள். விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டத்தைப்போல வருகின்ற அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்தைப் பார்த்தன் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே நாற்புறங்களிலும் தடுத்தான். அந்தயுத்தகளத்தில் மனிதர்களுடைய வல்லமைக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற அர்ஜுனனுடைய அந்தத்திறமையைக்கண்டு, அவனை, தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும், 'நல்லது நல்லது' என்று புகழ்ந்தார்கள். ஸாத்யகியும் அபிமன்யுவுமாகிய இருவரும் பெரிதான ஸேனையினால் சூழப்பட்டுச்

சகுனியுடன்கூடின சூரர்களான காந்தாரவீரர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள் அந்தயுத்தத்தில் சகுனியைச் சேர்ந்தவீரர்கள் கோபங்கொண்டு பற்பல ஆயுதங்களாலே விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றிய ஸாத்யகியினுடைய சிறந்த தேரை எள்ளளவு எள்ளளவாகக் கோபத்தால் வெட்டியெறிந்தார்கள் பகைவர்களை வருத்துகிறவனான ஸாத்யகியோ பயங்கரமான யுத்தம் நடந்து வரும்தருணத்தில் தனதுதேரை இழந்து அபிமன்யுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினான். ஒரேரதத்தின்மீதேறியவர்களான அவ்விருவரும் ஸௌபலனுடைய சேனையை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள கூர்மையான அம்புகளாலே விரைவாக நாசம் செய்தார்கள் அந்தயுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான துரோணர் பீஷ்மர் இருவரும், கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகுஇறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளாலே தர்மராஜருடையஸேனையை நாசஞ் செய்தார்கள். பிறகு, ராஜாவான தர்மநந்தனரும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும், சேனையிலுள்ளவர்களனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோணருடையபடையைநோக்கி எதிர்த்து அருகில்சென்றார்கள் முற்காலத்தில் அதிகபயங்கரமான தேவாஸுரயுத்தம்நடந்ததுபோல மயிர்சிலிர்க்கச்செய்வதும்,மிகப் பெரியதும், கைகலந்ததுமானயுத்தமானது நடந்தேறியது. பீமஸேனன் கடோத்கசன் இவ்விருவரும் மிகவும்பெரிதானகாரியத்தைச் செய்தார்கள். பிறகு, துரியோதனன் அவ்விருவரையும் எதிர்த்து வந்து தடுத்தான் பாரதரே! கடோத்கசன்,பிதாவான பீமஸேனனைக்காட்டிலும் மேலாகப் போர்புரிந்தான் ஆச்சரியகரமான ஹிடிம்பாபுத்ரனுடைய அந்தப்பராக்கிரமத்தை நாங்கள் அந்த யுத்தத்தில்கண்டோம். பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனோ மிக்க கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து ரோஷமுள்ள துரியோதனனை ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான் பிறகு,துரியோதனராஜன் வலிமைபொருந்திய அந்த அடியினாலே துன்பமடைந்து ரதத்தின்மத்தியில் உட்கார்ந்தான், மூர்ச்சையுமடைந்தான். அரசரே! துரியோதனன் பிரஜ்ஞையிழந்ததை அறிந்து, அவனுடைய ஸாரதியானவன் மிகவிரைவாக அவனைப் போர்க்களத்தினின்று வேறிடத்திற்குக்கொண்டுபோனான். பிறகு, சேனையானது முறிய அடிக்கப்பட்டது பிறகு, நான்குபக்கங்களிலும் ஓடும் அந்தக் கௌரவசேனையைப் பீமன் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்துக் கொண்டு அதன்பின்புறத்தில் அதனுடன்கூடவே ஓடினான். துரோணரும் காங்கேயரும் அந்தச் சேனையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தேராளிகளுள் சிறந்தவனான த்ருஷ்டத்யும்ன

னும், பாண்டுபுத்திரரான தாமநந்தனரும் பகைவர்களுடைய படையை அழிக்குந்திறமைபொருந்திய கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தார்கள் ஓடுகின்ற உமது புத்திரனைச் சேர்ந்த அந்தச்சேனையை மகாரதர்களான பீஷ்மரும் துரோணரும் தடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. பீஷ்மராலும் மிக்கபலசாலியான துரோணராலும் தடுக்கப்படுகின்றஅந்தச்சேனையானது அவ்விருவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடிக்கொண்டேயிருந்தது. பிறகு, ஆங்காங்கு ரதிகர்கள் ஆயிரக்கணக்காக ஓடும்பொழுது, ஒரேரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்ற அபிமன்யு ஸாத்யகி இருவரும் யுத்தத்தில் சகுனியினுடையசேனையை நான்குபுறத்திலும் நாசஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது, அந்தஸாத்யகி அபிமன்யு இருவரும், அமாவாஸ்யைதிதியை அடைந்து ஆகாயத்தில் சந்திர சூரியர்களிருவரும் விளங்குவதுபோல விளங்கினார் வேந்தரே! அர்ஜுனனோ, பிறகு, கோபமுற்று மேகமானது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோல உமதுடைய சேனையின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தான். பிறகு, அந்த்யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய அம்புகளால் வதஞ்செய்யப்படும் கௌரவசேனையானது துக்கத்தினாலும் பயத்தாலும் நடுக்கமுற்று ஓடியது அந்தச் சேனைகள் ஓடுவதைக்கண்டு துரியோதனனுக்கு நன்மையைச்செய்வதில்விருப்பமுள்ளவர்களும் மகாரதர்களுமான பீஷ்மரும் துரோணரும் பரபரப்புடன் தடுத்தார்கள். பிறகு, அரசனான துரியோதனன தேறுதல் அடைந்து நான்குபக்கத்திலும் ஓடுகின்ற அந்தஸைன்யத்தைத் திருப்பினான். பாரதரே! க்ஷத்திரியர்களுள் மகாரதர்களான எவரெவர்கள் எந்த எந்த இடத்தில் உமது குமாரனைப் பார்த்தார்களோ அவரவர்கள் அந்த அந்த இடத்தில திரும்பினார்கள். திரும்பினவர்களான அந்த வீரர்களைப் பார்த்து அவர்களைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கின்ற மற்றஜனங்களும அன்யோன்யம் பகையோடும் லஜ்ஜையோடுமிருந்தார்கள். அரசரே! சந்திரோதயகாலத்தில் விருத்தியடைகின்ற கடலினுடைய வேகம்போல மறுபடியும் மீண்டுவருகின்ற அவர்களுக்கு வேகமுண்டாயிற்று அரசனான துரியோதனன் யுத்தத்தில் அவர்கள் திரும்பிவருவதைப்பார்த்து விரைவாகச் சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரையடைந்து, 'பாரதரே! பிதாமஹரே! நான் உம்மிடம் ஒன்று சொல்லுகிறேன்; அதனை நீர் தெரிந்துகொள்ளும். கௌரவரே! நீரும் அஸ்த்ரங்களையறிந்தவர்களுள் உத்தமரும் புத்திரரையும் மித்திரவர்க்கங்களையுமுடையவருமானதுரோணரும் மகாவில்லாளியான கிருபரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே, சேனை

ஓடுகிறதென்பதை நான் தக்கதென்று எண்ணவில்லை. யுத்தத்தில் உமக்கும் துரோணருக்கும் துரோணபுத்திரருக்கும் கிருபருக்கும் எவ்விதத்தாலும் பாண்டவர்கள் தகுந்த எதிராளிகளென்று நான் எண்ணவில்லை. பிதாமஹரே! வீரரே! பாண்டவர்களாலே இந்தச் சேனை கொல்லப்படுவதை நீர் பொறுத்துக்கொண்டிருத்தலால் அவர்களிடத்தில் அருளுள்ளவராகிறீர் இது நிச்சயம் அரசரே! முன்னமே சேர்ந்து ஆலோசிக்குங்காலத்தில், 'யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாத்யகியையும் நான் எதிர்த்துப் போர்புரியேன்' என்று நீங்கள் எனக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். தேவரீர், ஆசாரியர், கிருபர் ஆகிய உங்களுடைய வார்த்தையைக்கேட்டன்றோ கர்ணனோடு சேர்ந்து செய்யவேண்டிய காரியத்தைப்பற்றி அப்பொழுதே நான் ஆலோசித்திருக்கிறேன். புருஷசிரேஷ்டர்களே! உங்களிருவராலும் இந்த யுத்தத்தில் நான் கைவிடத்தக்கவனாயின், தக்க வல்லமையோடு நீங்கள் போர்புரியவேண்டும்' என்று சொன்னான்.

பீஷ்மர் இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அடிக்கடி மிகநகைத்துக் கோபத்தினால் இரண்டு கண்களையும் புரட்டிவிழித்து உம்முடைய புத்திரனைப்பார்த்து, 'அரசனே! யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடினதேவர்களாலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று பலவாறாக உண்மையாயும் ஹிதமாயுமுள்ளவார்த்தையை நான் உனக்குக் கூறியிருக்கிறேன். பிராயமுதிர்ந்தவனும் வாழ்நாட்கள் சென்றவனுமான என்னாலே எது இப்பொழுது செய்யமுடியுமோ அதை என்சக்திக்குத்தக்கபடி செய்யப்போகிறேன். நீ பந்துக்களுடன் இப்பொழுது பார். அப்படிப்பட்ட நான் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒருவனாயிருந்துகொண்டு ஸைனியங்களுடன்கூடின பாண்டவர்களைப் பந்துக்களுடன்கூட இப்பொழுது தடுக்கப்போகிறேன்' என்று கூறினார். பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், உமது புத்திரர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு சங்கங்களை ஊதினார்கள்; பேரிகைகளையும் மிகவும் அடித்தார்கள். வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவர்கள் பெரிதான அந்த முழக்கத்தைக்கேட்டுச் சங்கங்களை ஊதினார்கள்; பேரிகைகளையும் முரசங்களையும் அடித்தார்கள்' என்றுகூறினான்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(தமது பிரதிஜ்ஞையைமீறிக் கண்ணபிரான் பீஷ்மரைக் கொல்லச்சென்றதும், அர்ஜுனன்தடுத்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பயங்கரமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது பீஷ்மரால் பிரதிஜ்ஞைபண்ணப்பட்டவளவில், அதிக துக்கத்தையடைந்திருக்கின்ற என்புத்திரனால் கோபமூட்டப் பட்ட பீஷ்மர் அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவவீரர்களின்விஷயத்தில் யாதுசெய்தார்? [1] அல்லது பாஞ்சாலர்களாவது பிதாமஹரான பீஷ்மர்விஷயத்தில் யாதுசெய்தனர்? அதை எனக்குச் சொல்' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'பாரதரே! அன்றைக்குப் பெரும்பான்மையாக முற்பகல் சென்று சூரியனும் மேற்றிசையை அடைந்து மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும் ஜயம்பெற்று மகிழ்ந்திருக்கையில் எல்லாத் தர்ம விசேஷங்களையுமறிந்தவரான உம்முடையபிதாவானபீஷ்மர் பெரிய சேனையினாலும் உமதுபுத்திரர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு வேகமுள்ளகுதிரைகளோடு பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச்சென்றார். பாரதரே! பிறகு, உமது அநீதியினாலே நமக்குப் பாண்டவர்களுடன் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டு பண்ணக்கூடிய கைகலந்த போர் நடக்க ஆரம்பித்தது. அந்த யுத்தத்தில் சப்திக்கின்றவிற்கள் அடிக்கப்படுகின்றகையுறைகள் இவற்றின் பெரியசப்தமானது பிளக்கப்படுகின்றமலைகளினுடையசப்தம் போலத் தோன்றியது. அந்தயுத்தரங்கத்தில் நாற்புறங்களிலும், 'நில்; நிற்கிறேன்; இவனைத்தெரிந்துகொள்; திரும்பு; உறுதியாக நில்; உறுதியாயிருக்கிறேன்; அடி' என்கிற சப்தங்கள் கேட்கப்பட்டன. கீழேவிழுகின்ற பொன்மயமானகவசங்களிலும் கிரீடங்களிலும் கொடிமரங்களிலும், மலைகளின்மீது கற்கள்விழுந்தால் எவ்விதமானசப்தம் உண்டாகுமோ அவ்விதசப்தம் உண்டாயிற்று. பிறகு, நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் விழுகின்ற தலைகளும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றகைகளும் பூமியை அடைந்து துடித்தன. சிலபுருஷசிரேஷ்டர்களின தலைகள் அறுக்கப்பட்டன. சிலர் விற்களைக் கையில் எடுத்தும் மற்ற ஆயுதங்களை ஏந்தியும் நின்றார்கள். பின்பு, உத்தமமானகுதிரைகள் மனிதர்கள் யானைகள் இவைகளி

1 பொருந்தாமையால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

னுடைய சரீரத்தினின்று உண்டாகியதும் யானைகளுடைய அங்கங்களாகிற கற்களையுடையதும் பயங்கரமானதும் மாம்ஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் சேறுள்ளதும் பரலோகமாகிற ஸமுத்திரத்தை நோக்கிச்செல்லுகின்றதும் கழுகுகளையும் நரிகளையும் ஆனந்திக்கச் செய்கின்றதும் மிக்கவேகமுள்ளதும் உதிரவெள்ளம்பெருகுகின்றதுமான ஒருநதியானது ஓட ஆரம்பித்தது. பரதகுலத்திற்பிறந்த மன்னரே! உமதுபுத்திரர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நடந்தது போன்றயுத்தம் ஜனங்களாலே பார்க்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட்டதுமில்லை. அந்தயுத்தத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கிற போர்வீரர்களாலும் மலையின்கொடுமுடிகள்போல விழுந்திருக்கின்ற கறுத்த யானைகளாலும் சூழப்பட்ட அந்தயுத்தபூமியில் ரதம்செல்வதற்கு வழியேயில்லை. இறைந்திருக்கின்ற அழகிய கவசங்களாலும் தலைப்பாகைகளாலும் அந்தப்போர்க்களம் சரத்காலத்திலுள்ள ஆகாயம்போல விளங்கியது. கொழுப்புள்ளவர்களும் அம்புகளால் அதிகமாகப்பிளக்கப்பட்டவர்களுமானசிலர் (வெளியில்வந்திருக்கின்ற) நரம்புக்குவியல்களை நன்றாக இழுத்துக்கொண்டே பயமற்றவர்களாக யுத்தத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். அந்த யுத்தத்தில் விழுகின்றமற்றவர்கள், 'ஐயா! ஸகோதர! மித்திர! பந்துவே! என்சினேகித! மாமா! என்னைவிடாதே' என்றுகூச்சலிட்டனர். இன்னுமமற்றவர்கள், 'என்னை எதிர்த்துவா நீ இங்குவா ஏன் பயப்படுகிறாய்? எங்கு நீ செல்வாய்? நான் இதோ இருக்கிறேன். யுத்தத்தில் நீ பயப்படாதே' என்று கூச்சலிட்டார்கள். அந்தயுத்தத்தில் எப்பொழுதும் மண்டலாகாரமானவில்லையேந்தியவரும் சந்தனுகுமாரருமானபீஷ்மர் பற்களில்விஷமுள்ள ஸர்ப்பங்கள்போல விளங்குகின்றமுனையுள்ள அம்புகளைத் தொடுத்தார். பரதசிரேஷ்டரே! கடுமையான விரதத்தையுடைய பீஷ்மர் எல்லாத்திக்குகளையும் அம்புகளால் ஒரேவழியாகச் செய்து கொண்டு பாண்டவர்களின் தேராளிகளைக் குறிவைத்துக் கொன்றார். அந்தபீஷ்மர் ரதமத்தியத்தில் நர்த்தனம்செய்கின்றவராகவும் கையின்தேர்ச்சியைக்காண்பிக்கின்றவராகவும் கொள்ளிவட்டம்போல ஆங்காங்குக் காணப்பட்டார். யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடினபாண்டவர்கள் சூரரான அந்தப் பீஷ்மர்ஒருவரை லாகவத்தினால் அநேகலக்ஷம்பீஷ்மர்களாகக் கண்டார்கள். அந்த யுத்தத்தில் பீஷ்மரை மாயையினாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட உருவங்களையுடையவர்போலவே எல்லாஜனங்களும் எண்ணினார்கள். ஜனங்கள் அந்தப்பீஷ்மரைக் கிழக்குத்திக்கிலும் கண்டு மேற்குத்திசையிலும் கண்டனர்; பிரபுவே! அவ்வாறே வடக்குத்திக்கிலுங்கண்டு மீண்டும் தெற்குத்திக்கிலும்

கண்டார்கள் சூரரான அந்தக காங்கேயர இவ்வாருக யுத்தத்தில் காணப்பட்டார பாண்டவர்களைச சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவனு வது இவரைப பார்ப்பதற்குச் சகதியுள்ளவனுகவில்லை. பலகணைகள் பீஷ்மருடைய விலலினின்று விடுபட்டுவருவதைமட்டுமே பாண்டவர்கள் கண்டார்கள் யுத்தத்தில் செய்ததககதைச் செய்கிறவருமம் ஸேனையையழிப்பவரும் அமானுஷரூபத்தோடு ஸஞ்சரிப்பவரும் உம்முடைய பிதாவுமான பீஷ்மரைப பார்த்து, அநத யுத்தத்தில் பலவிதமான மனிதர்கள் அதிகமாகச கூச்சலிட்டார்கள அரசர்கள் தெய்வத்தால தூண்டபபட்டு (பகைவர்களை) நோககி மிக்ககோபஙகொண்டிருக்கின்ற அக்னிபோன்ற பீஷ்மர்மீது விட்டில் பூச்சிகள்போல ஆயிரம்ஆயிரமாக விநாசத்தின் பொருட்டு வீழ்நதார்கள் லாகவததினுல் விரைவாகப் போர்புரிகின்ற அந்தப்பீஷ்மருடைய யுத்ததில் மனிதர்கள் யானைகள் குதிரைகள் ஆகிய இவர்களின் சரீரஙகளில விழுகின்ற ஓரமபாவது வீணுகவிலலை அந்தப் பீஷ்மர நலல கூர்மையுளளதும இறகுகள் கட்டியதுமான ஓரமபினுல வஜ்ராயுதததால் மலையைப பிளபபதுபோலக் கவசததால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற யானையைப் பிளந்தார. உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர கவசம்பூண்டு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற இரண்டு மூன்று யானைவீரர்களையும நன்குவிடப்பட்ட ஒரு நாராசத்தால் கொன்ருர யுததத்தில எந்தஎந்த மனிதன் நரசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்தது வந்தானே அந்தஅந்த மனிதன் ஒரு முகூர்ததகாலத்தில யுததபூமியில் வீழ்நதிறந்ததை நான் பார்த்தேன். இவ்வாறு ஒபபற்ற வீரரான பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற தர்மராஜருடைய அந்தப பெரும்படையானது ஆயிரம் விதமாகச் சிதற அடிககபபட்டது வாஸுதேவரும் பார்த்தனும் சிகண்டியும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (பீஷ்மருடைய) சரமாரியினுலே தவிககும்படி செய்யபபட்டு (பாண்டவர்களுடைய) பெருமபடையானது மிக்க நடுக்கமுற்றது. பீஷ்மருடைய பாணததால் நன்குபீடிககபபட்டுஓடுகின்றமகாரதர்களை அநத வீரர்கள முயற்சியைச செய்தும தடுபபதற்குச சக்தியற்றவர்களாயினர். மகாராஜரே! மகேந்திரனுககு ஒப்பான வீர்யமுள்ள பீஷ்மராலே கொல்லபபடும பெருஞ்சேனையானது தோல்வியடைவிககபபட்டது இருவர்கள் சேர்ந்து ஓடவில்லை. மனிதர்களும யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லபபட்டுக் கொடிகளும் கூபரங்களும் வீழ்த்தபபட்ட பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனையானது ஹாஹாகாரத்துடன் மதிமயங்கியதாயிற்று. அந்த யுத்ததத்தில் பிதா புததிரனைக கொன்ருன்; அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்ருன்; தெய்வத்தினுலே ப்ராத்கார்மர்கத்

தூண்டப்பட்டு மித்திரன் பிரியமான மித்திரனைக்கொன்றான். பாரதரே! பாண்டவருடைய படையிலுள்ளவர்களிற் சிலர் கவசங்களையிழந்து விரித்தமயிர்களுடன் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அதிகமாக நிலைதவறியிருக்கின்ற ரதயூதபதிகளுள்ளதும் தீனஸ்வரத்துடன்கூடியதுமான பாண்டுபுத்திரனுடைய அந்தச் சேனையானது அப்பொழுது பசுக்கூட்டம்போல் அதிகமாகச் சுழலுகின்றதாகக் காணப்பட்டது. அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு யாதவநந்தனரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணர் சிறந்த ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு பிருதையின் புத்திரனான அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பார்த்த! உன்னால் விரும்பப்பட்டதான காலம் இதோ வந்துவிட்டது. நரஸ்ரேஷ்ட! நீ மோகத்தால் மதிமயக்கங்கொள்ளாதவனாயிருந்தால் யுத்தஞ்செய் குந்தீபுத்ர! வீர! முன்பு அரசர்கள் சேர்ந்திருக்கும் சமயத்தில், 'போரில் என்னை எதிர்க்கும் பீஷ்மர் துரோணர் முதலான கௌரவ வீரர்களனைவரையும் பந்துமித்ரர்களுடனே கொல்லப்போகிறேன்' என்று நீ சொல்லிய வார்த்தையை நீ உண்மையாகச் செய் பகைவர்களை அழிப்பவனே! அர்ஜுன! உன்னுடைய படை ஆங்காங்கு நாசம் செய்யப்படுகின்றதைப் பார். யுதிஷ்டிரருடைய படையில் அரசர்கள் ஓடுவதைப் பார். போர்க்களத்தில் வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் யமன்போன்ற பீஷ்மரைக் கண்டு நம்முடைய சேனையிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஸிம்மத்தினிடத்தினின்று பயந்த அல்பமிருகங்கள்போல அதிகமாக ஓடுகின்றார்கள்' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட தனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப் பார்த்து, 'மாதவரே! பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும் அந்த ஸேனாஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். பிராயமுதிர்ந்தவரும் ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீஷ்மரை அடித்துத்தள்ளப்போகிறேன்' என்று மறுமொழி கூறினான். அரசரே! பிறகு, எந்தவிடத்தில் பீஷ்மருடைய ரதமானது சூரியனைப்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்ததோ அவ்விடத்திற்கு மாதவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரைகளை நடத்தினார். குருசிரேஷ்டரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரருடைய பெரிய ஸேனை மறுபடியும் திரும்பிவந்ததையும் மிக்ககைவன்மையுள்ள அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கே போரில் முயற்சிசெய்து வருவதையுங் கண்டு பீஷ்மர் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாகச் சரமாரியைப் பொழிந்தார். குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடுங்கூடின அந்த அர்ஜுனனுடைய தேரானது ஒரு க்ஷணத்தினுள் பெரியசரமாரி

யினால் மூடப்பட்டுக் கண்ணுக்குத் தோன்றாமலிருந்தது சிறந்தமுயற்சியையுடையவரான வாஸுதேவரோ பரபரப்பில்லாமல் தைரியத்தை அடைந்து பீஷ்மருடைய அம்புகளால் பிளக்கப்பட்ட அந்தக்குதிரைகளை நடத்தினார் பிறகு, பார்த்தன் மேகம்போலக் கர்ஜிக்கின்ற திவ்யமான வில்லைக்கையிலெடுத்து மூன்றுபாணங்களாலே பீஷ்மருடைய வில்லையறுத்துத்தள்ளினான் வில் அறுக்கப்பட்ட உமது பிதாவான அந்தப் பீஷ்மர் மீண்டும் பெரிதானவேறொருவில்லை எடுத்து ஒரிமைப்பொழுதுக்குள்ளாகவே நாணேற்றி உடனே இரண்டுகைகளாலும் மேகமுழக்கம்போலப் பேரொலி இடும்படி அதனை நன்றாக இழுத்துவிட்டார் பிறகு, அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்தவில்லையும் துண்டாக்கினான் அந்த அர்ஜுனனுடைய அப்படிப்பட்ட லாகவத்தைக்கண்டு சந்தனுபுத்திரர், 'பார்த்த! நல்லது மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! பாண்டுநந்தன! நல்லது; தனஞ்சய! இத்தகைய பெரியசெய்கையானது உனக்கேதகுந்தது மிகவும் பிரீதியடைகிறேன் என்னுடன் யுத்தம்செய்' என்று புகழ்ந்தார். யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை இவ்வாறுபுகழ்ந்து பிறகு பெரிதான வேறொரு வில்லைக்கையிலெடுத்து வீரரான அவர் பார்த்தனுடைய ரதத்தைக்குறித்துக் கணைகளைத் தொடுத்தார் வாஸுதேவர் குதிரைகளை நடத்துவதில் மிக்க திறமையைக்காண்பித்துக்கொண்டும் அந்தப்பீஷ்மருடையபாணங்களை வீணாகச்செய்துகொண்டும் அதிலாகவத்தோடு மண்டலகதிகளுடன் ஸஞ்சரித்தார். பாரதரே! பீஷ்மரோவெனில் அவ்வாறே வாஸுதேவர் தனஞ்சயன் இருவரையும் எல்லா அவயவங்களிலும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் மிக்க வலிமையுடன் அடித்தார். பீஷ்மருடைய பாணங்களாலே அடிக்கப்பட்டநரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கொம்புகளால் கீறப்பட்டுக் காயத்துடன் கூடிய பரபரப்புள்ள இரண்டுகாளைகள்போல விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களின்மீது கோபமுற்றபீஷ்மர் மீண்டும் அதிகப் பரபரப்புடன் லக்ஷக்கணக்கான அம்புகளால் திசைகளைமூடினார். அர்ஜுனனும் பீஷ்மரிடத்தில் கோபங்கொண்டு (அம்புகளால்) திசைகளைமூடினான். கோபமுற்றபீஷ்மர் அப்பொழுது உரக்க அட்டஹாஸஞ்செய்து கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடிக்கடி அடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனையும் நடுங்கச்செய்தார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள கண்ணபிரான் யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய பராக்ரமத்தையும் அர்ஜுனன் மெதுவாக யுத்தம்செய்வதையும்கண்டு, சரமாரிகளை ஓயாமல் பொழிகின்றவரும் நடுப்பகலையடைந்த சூரியனைப் போலஇருதிறத்துச்சேனைகளுக்கும் இடையிலிருந்து(பகைவர்களை) மிகஎரிக்கின்றவரும் மிகவும் சிறப்புற்ற பாண்டுபுத்திரருடைய

படைகளை அதிகமாகக் கொல்லுகின்றவரும் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் பிரளயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவர் போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பொறுக்கவில்லை. சத்ருவீரர்களையழிப்பவரும் பகவானும் கேசவரும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், 'யுதிஷ்டிரருடையசேனை இனியில்லை' என்றெண்ணினார். 'பீஷ்மர் ஒருபகலிலே தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் யுத்தத்தில் அழிப்பார். படைகளையும் பரிவாரங்களையுமுடைய பாண்டுபுத்திரர்களை அழிப்பதில் ஐயம் என்ன இருக்கிறது? மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய பெரியசேனை ஓடுகிறது. இந்தக்கௌரவர்களும், ஸோமகர்கள் விரைவாகத் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைப் பார்த்துப் பிதாமஹரைக்கண்டு அவரைஸந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக நான்குபக்கத்திலும் ஓடுகிறார்கள். நான் பாண்டவனிமித்தம் கவசமணிந்து இப்பொழுது பீஷ்மரைக் கொல்லுகிறேன். மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய இந்தப் பாரத்தை நீக்கப்போகிறேன். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கூர்மையானஅம்புகளால் அடிக்கப்பட்டாலும் பீஷ்மரிடத்திலுள்ள கௌரவத்தினால் யுத்தத்தில் செய்யவேண்டியவிஷயத்தை அறியவில்லை' என்று எண்ணினார். அவ்வாறு அந்தவாஸுதேவர் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பிதாமஹர் மிக்ககோபங்கொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தின்மீது திரும்பவும் கணைகளைத்தொடுத்தார். அந்தக்கணைகள் அதிகமாயிருப்பதினாலே எல்லாத்திக்குக்களும் நன்குமூடப்பட்டனவாயின. ஆகாயமும் திக்குக்களும் பூமியும் கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற சூரியனும் காணப்படவில்லை. நெருங்கினகாற்றும் வீசிற்று. திக்குகளனைத்தும் புகையுடன்கூடிக் கொந்தளிப்புற்றவையாயின. பிறகு, துரோணர், விகர்ணன், ஜயத்ரதன், பூரிச்ரவஸ், கிருதவர்மா, கிருபர், சுருதாயு, அம்பஷ்டதேசாதிபதி, விந்தானுவிந்தர்கள், ஸுதக்ஷிணன், கீழ்நாட்டுவீரர்கள், ஸௌவீரர்களுடையகூட்டங்கள், வஸாதிகள், க்ஷுத்ரகர்கள், மாலவர்கள் ஆகிய இவர்களனைவரும் அரசரான பீஷ்மருடையகட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து விரைவாக அர்ஜுனனை எதிர்த்தார்கள். அநேகலக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் தேர்க்கூட்டங்களாலும் கஜயூதபதிகளாலும் அந்த அர்ஜுனன் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்படுகின்றதைச் சினியின்பேரனான ஸாத்யகி கண்டான். பிறகு, காலாட்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்துப் போர்புரியப்பட்டவர்களும் சஸ்திரங்களைத்தரிக்கின்றவீரர்களுள் உத்தமர்களுமான அர்ஜுனனையும் கண்ணபிரானையும் பார்த்துச் சினி

குலத்தில் பிறந்தவீரர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகி விரைவாக அவர்களுக்கு எதிரில் வந்தான். உறுதியான வில்லைக் கையில் கொண்ட அந்த ஸாத்யகி விரைவாகச் சத்துருப்படைகளை எதிர்த்துவந்து விருத்திரனுக்குப் பகைவனான இந்திரனுக்கு விஷ்ணு உதவிசெய்ததுபோல அர்ஜுனனுக்கு உதவிசெய்தான். யுதிஷ்டிரருடைய படையிலுள்ள யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், கொடிமரங்கள் ஆகிய இவற்றின் கூட்டங்கள் சிதறின. பீஷ்மரால் பயமுறுத்தப்பட்ட போர்வீரர்களெல்லாம் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். சினிபுங்கவனான ஸாத்யகியானவன் அந்தப்படையைப்பார்த்து, 'க்ஷத்திரியர்களே! எங்கே போகப்போகிறீர்கள்? முன்னோர்களாலே ஸாதுக்களுடைய முன்னிலையில் இது தர்மமென்று சொல்லப்படவில்லை. சிறந்தவீரர்களே! உங்கள் பிரதிஜ்ஞையை விட்டுவிடாதீர்கள். உங்களுக்குரிய வீரதர்மத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்றுசொன்னான். அவ்வாறு ராஜச்ரேஷ்டர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஓடுகின்றதையும் அர்ஜுனன் மெதுவாக யுத்தம் செய்கின்றதையும் பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அஸாத்தியமாகப் பராக்ரமத்தால் விருத்தியடைகின்றதையும் எல்லாக்கௌரவர்களும் எதிர்த்து வருகின்றதையும் பார்த்து, பொறுக்கவொண்ணாத மஹாபலசாலியும் தராசார்களையெல்லாம் காப்பவரும் இந்திரனுடைய இளைய ஸகோதரருமான அந்தக்கண்ணபிரான் மஹாகீர்த்திசாலியான ஸாத்யகியைப் புகழ்ந்து பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்: 'சினிகுலத்தில் பிறந்த உத்தமவீர! எவர்கள் போகிறார்களோ அவர்கள் போகட்டும்; எவர்களிருக்கிறார்களோ அவர்களும் செல்லட்டும்; இப்பொழுது யுத்தகளத்தில் ரதத்தினின்று என்னால் பீஷ்மரும் பரிவாரங்களுடன் கூடின துரோணரும் கீழேதள்ளப்படுவதைப்பார். ஸாத்வத! கோபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பார்த்தஸாரதியான என்னிடத்தினின்று இந்த யுத்தகளத்தில் கௌரவர்களுள் ஒருவனாவது இப்பொழுது விடுபட்டமாட்டான் ஸாத்யகியே! ஆதலால், நான் உக்கிரமான சக்ரத்தைக் கையிலேந்திப் பெரியவிரதமுள்ள பீஷ்மருடைய உயிரைக் கவரப்போகிறேன். தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் பரிவாரங்களுடன் யுத்தத்தில் கொன்று தனஞ்சயனுக்கும் தர்மராஜருக்கும் பீமனுக்கும் அச்வினீ புத்திரர்களுக்கும் பிரீதியை உண்டுபண்ணப்போகிறேன். மேலும், திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களனைவரையும் இன்னும் அவர்கள் பக்கத்தில் சேர்ந்த ராஜச்ரேஷ்டர்களையுங் கொன்று ஸந்தோஷத்துடன் யுதிஷ்டிரராஜரை ராஜ்யத்தையடையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னார். இவ்வாறு இந்த வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு மஹானுபாவரான அந்தக் கண்ணபிரான் கூர்மை

யுள்ளதும் புராதனமுமான சக்ராயுதத்தை நினைத்தார். ஸுதர்சன மென்னும் சக்ரமானது நினைத்தமாத்திரத்திலேயே அவருடைய கைந்நுனியில் தானாகவே ஏறிக்கொண்டது நாராயணருடைய பாருவாகிற காம்புள்ளதும் யுத்தத்தில் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது மான அந்தச் சக்ரமாகிற பத்மமானது (முற்காலத்தில்) ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய நாபியிலுண்டானதும் பாலசூரியனுக்குஒப்பான வாணமுள்ளதுமான ஆதிபத்மம்போல விளங்கியது அந்தக்கிருஷ்ணருடைய தேகமாகிற பெரிய தடாகத்தில்முளைத்ததும் அவருடைய கையாகிற காமபுள்ளதும் வாளபோலக் கூர்மையானநுனிகளாகிற அழகிய இதழ்களுள்ளதுமான அந்தச்சக்ரமாகிற பத்மமானது கிருஷ்ணருடையகோபமாகிற உதயகாலத்துஸூரியனால் மலர்த்தப்பட்டு விளங்கியது பிறகு, மகாத்மாவும் வஸுதேவபுத்திரருமான கிருஷ்ணர் நடு அழகியதும் சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளி பொருந்தினதும் வஜ்ராயுதம்போன்ற மகிமையுள்ளதும் கத்திகளை நுனிகளில் கொண்டதுமான சக்ரத்தைக் கையினால் எடுத்துக் குதிரைகளை விட்டுவிட்டு ரதத்தினின்று துளளிக்குதித்துக் காலடிகளாலே பூமியை அதிரச்செய்துகொண்டு பீஷ்மரைநோக்கி விரைந்து சென்றார் யுத்தத்தில் இருக்கும் மதத்தினால் ஒன்று மறியாதவரும் காவமிருகினவருமான பீஷ்மரை, (சத்ருக்களை) அழிப்பவரும் உபேந்திரருமான அந்த ஸ்ரீவாஸுதேவர் கோபங்கொண்டு கஜயூதபதியைக் கொல்ல எண்ணிய ஸிம்மம்போல ஸேனமத்தியத்தில் எதிர்த்து ஓடிவந்து, தொங்குகிற பீதாம்பரத்துடன் ஆகாயத்தில் மின்னலோடுகூடிய மேகம்போல விளங்கினார். சக்ரத்தைக்கையிலேந்தியவரும் உரக்கஸிம்மநாதம்செய்கின்றவரும் கோபங்கொண்டவரும் உபேந்திரருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரைப்பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளும் கௌரவர்களுக்கு அழிவு நேர்ந்ததுபோல எண்ணி அதிகமாக ஆரவாரித்தன சக்ரத்தைக் கையிலேந்தியவரும் எல்லா உலகங்களையும் அழிப்பவர்போன்றவரும் பீஷ்மரை எதிர்த்துப்பாய்கின்றவரும் லோகநாதருமான அந்த வாஸுதேவர் பிராணிகளை எரிக்கப்போகிற (ஊழித்) தீப்போல விளங்கினார். அங்ஙனம் தம்மை எதிர்த்துவருகின்றவரும் கையில் சக்ரம் பிடித்தவருமான கண்ணபிரானைக்கண்டு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் காண்டீவம்போன்ற ஒளியுள்ள அந்தப்பெரியவில்லை இரண்டுகைகளாலும் பரபரப்பின்றி அப்பொழுது இழுத்தார். யுத்தத்தில் மயக்கமற்ற மனத்தையுடைய பீஷ்மர் முடிவற்ற பௌருஷத்துடன்கூடின கோவிந்தரைப் பார்த்து, 'தேவநாதரே! ஜகந்நிவாஸரே! வாரும்; வாரும். மாதவரே! சக்ரபாணியே! உமக்கு வந்தனம். லோகநாதரே!

ஸர்வசரண்யரே! யுத்தத்தில் உத்தமமான ரதத்தினின்று என்னை பலாத்காரமாய்க் கீழேதள்ளும் இப்பொழுது உம்மால் கொல்லப்பட்டாலுங்கூட எனக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மையே. அந்தகர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் நாதரே! வீரரே! நீர் எதிர்த்துவந்ததால் மூவுலகங்களாலும் நான் கௌரவப்படுத்தப்பட்டவனாகிறேன்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார். பிறகு, மிகநீண்டும் பருத்துமிருக்கின்ற கைகளுள்ள பார்த்தனும் அதிக வேகத்துடன் ரதத்தினின்று பாய்ந்து கீழேகுதித்து யதுக்களுள் சிறந்தவீரரும் பருத்துத்தொங்கும் சிறந்த கைகளுள்ளவருமான ஸ்ரீஹரியைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிக் கைகளில் பிடித்துக்கொண்டான். தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியானவரும் யோகியுமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் அப்பொழுது (அர்ஜுனனால்) தடுக்கப்பட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு பெருங்காற்றானது ஒரு மரத்தைக்கொண்டுபோவதுபோல வேகத்தோடு அர்ஜுனனை இழுத்துக்கொண்டே சென்றார். அரசரே! பிருதையின் புத்திரனான அர்ஜுனனோ, பீஷ்மருடைய பக்கத்தைக்குறித்து விரைவாக எதிர்த்து ஓடுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பலத்தினாலே இரண்டு கால்களையுங் கட்டிக்கொண்டு அதிப்ரயாஸத்தினாலே பத்தாவது அடியில் போகவொட்டாமல் பலாத்காரமாகத்தடுத்தான். பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையையுடைய அர்ஜுனன் அவ்வாறு நிற்கின்ற கிருஷ்ணரை ப்ரீதியுடன் ஸாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, 'கேசவரே! நீர் கோபத்தை விலக்கவேண்டும். பாண்டவர்களுக்கெல்லாம் தேவரீரல்லவோ முக்கியமானகதி? கேசவரே! புத்திரர்கள்மீதும் ஸகோதரர்கள்மீதும் நான் ஆணையிடுகிறேன். பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டபடி இந்தக் காரியத்தை நான் (செய்யாமல்) விட்டுப்போகிறதில்லை. உபேந்திரரே! நான் உம்மால் தூண்டப்பட்டுக் கௌரவர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுவேன்' என்று கூறினான். பிறகு, அந்த அர்ஜுனனுடைய பிரதிஜ்ஞையையும் ஸங்கேதத்தையும்கேட்டு மனமகிழ்ந்த ஜனார்த்தனர் கௌரவசிரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் உறுதியாக நின்று, சக்கரத்துடன் மறுபடியும் ரதத்தின்மீதேறினார். [1] பிறகு, பகவான் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஓசையினாலே எல்லாத் திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்தார். கழுத்திலுள்ள பொன்னணிகளும் தோள்வளைகளும் குண்டலங்களும் நிலைகுலைந்திருப்பவரும் புழுதிபடர்ந்த அழகிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரும் மாசற்ற பற்களையுடையவரும் சங்கத்தைக் கையில்கொண்

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டு ஸ்லோகங்கள் விடப்பட்டன.

டவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவரைப் பார்த்துக் கௌரவவீரர்கள் அதிகமாக ஆரவாரித்தார்கள். பிறகு, கௌரவர்களுடைய எல்லாச் சேனைகளிலும் மிருதங்கங்கள், பேரிவாத்யங்கள், பணவங்கள் இவைகளுடைய நாதங்களும் தேருருளைநுனியினால் உண்டு பண்ணப்பட்ட சப்தங்களும் துந்துபிவாத்ய கோஷங்களும் உக்கிரமான ஸிம்மநாதங்களும் தோன்றின. இடிமுழக்கத்திற்கு ஒப்பான பார்த்தனுடைய காண்டீவத்தின் ஒலியானது ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் அடைந்தது. பாண்டவனுடைய வில்லினால் விடப்பட்ட மாசற்ற பளபளப்பான பாணங்கள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் சென்றன. கௌரவர்களுக்கெல்லாம் அதிபனான துர்யோதனன் அதிவேகத்துடன் பீஷ்மரோடும் பூரிஶ்ரவஸோடும் சேர்ந்து கையில் பாணத்தை எடுத்து உலர்ந்தகாட்டை எரிக்க எண்ணங்கொண்ட அக்னிபோல அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தான். பிறகு, பூரிஶ்ரவஸ் பொற்கணுக்களுள்ள ஏழுபல்லங்களை அர்ஜுனன்மீது விடுத்தான். துரியோதனனும் கொடிய வேகமுள்ள தோமரத்தைப் பிரயோகித்தான். சல்யனும் சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரும் கதையையும் சக்தியையும் பிரயோகித்தனர். அந்த அர்ஜுனன், பூரிஶ்ரவஸ் விடுத்த சிறந்த ஏழுபாணங்களை ஏழுபாணங்களால் தடுத்துக் கூர்மையான க்ஷுரத்தினாலே துரியோதனன் கையினால்வீசிய தோமரத்தையும் நாசம் செய்தான். பிறகு, வீரனான அந்த அர்ஜுனன் சந்தனுவரால் விடப்பட்டு மின்னலொளிபோல் பிரகாசிக்கின்றதும் அதிவேகமாய் வருகிறதும் மங்களகரமுமான அந்தச்சக்தியையும், மத்ரதேசாதிபனது கையினால் விடப்பட்ட கதையையும் இரண்டம்புகளால் அறுத்தான். பிறகு, ஆச்சரியகரமானதும் மனத்தினால் எண்ண முடியாததுமான காண்டீவமென்கிற வில்லைக் கைகளால் திடமாக இழுத்து அதிகோரமானதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமானமஹேந்திராஸ்திரத்தை முறைப்படி ஆகாயத்தில் வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, மிக்கபலசாலியும் சிறந்த வில்லைக் கையிலேந்தியவனும் கிரீடமுடையவனுமான அர்ஜுனன் அந்த உத்தமமான அஸ்த்ரத்தாலும் பளபளப்புடன் அக்நிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற சரக்கூட்டங்களாலும் எல்லாச் சேனைகளையும் தடுத்தான். பார்த்தனுடைய வில்லினின்று விடுபடும் அம்புகள், தேர்களையும் கொடிமுனைகளையும் விற்களையும் கைகளையும் அறுத்து, பகைவர்களான அரசர்கள் சிறந்தயானைகள் குதிரைகள் இவைகளின் உடலில் புகுந்தன. கிரீடமும் மாலையும் அணிந்த அர்ஜுனன் நல்லமுனைகளுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் திக்குக்களையும் திக்கோணங்களையும் நிரப்பிக் காண்டீவத்தின் ஒலியினாலே பகைவர்களுடையமனத்தையும் துன்பமுறும்படி செய்தான். மிகவும்கோரமான அந்தயுத்தமானது அவ்

வாத்யநடக்கையில் சங்கொலிகளும் துந்துபியொலிகளும் உக்கிரமான குதிரைகளினுடைய சப்தங்களும் தேரொலிகளும் காண்டீவத்தினுடைய ஒலியினாலே மறைக்கப்பட்டன. பிறகு, அந்தக் காண்டீவத்தின் ஒலியைக்கேட்டுச் சிறந்தபலமுள்ள விராடன்முதலான உத்தமவீரர்களும் வீரனும் பாஞ்சாலநாட்டுத்தலைவனுமான துருபதனும் அவ்விடம் வந்தனர். எந்த எந்த இடத்தில் காண்டீவத்தினின்றும் உண்டாகின்ற பேரொலியானது கேட்கப்படுகின்றதோ அந்த அந்த இடத்திலுள்ள உம்மைச்சேர்ந்த எல்லாச் சேனைகளும் வணக்கத்தையே அடைந்தன. அவனுக்கு விரோதியாக ஒருவனும் நேரில் வரவில்லை. அரசரே! மிக்ககோரமான அந்தயுத்தத்தில் தேர்களோடும் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடுங் கூடின வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். பெரிய கொடிகளையுடையவைகளும் மங்களகரமான பொற்கச்சைகளையுடையவைகளுமான யானைகளும் நாராசங்கள் (மேலே) விழுவதனால் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டன. (வீரர்கள்) குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனனால் கடிய வேகமுள்ளவைகளும் இறகுகளுள்ளவைகளும் நிர்மலமானவைகளும் கூரிய முனையுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே நன்கு அடிக்கப்பட்டுக் கவசங்களும் சரீரங்களும் பிளக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து விரைவாக விழுந்தார்கள். படைமுகங்களில் பெரியத்வஜங்கள் யந்திரங்கள் அறுக்கப்பட்டுப் பேர்த்துத்தள்ளப்பட்ட இந்திரத்துவஜங்கள்போலக் கீழேவிழுந்தன. யுத்தத்தில் காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் தேர்ப்படைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் அர்ஜுனன் தொடுக்கும் அம்புகளால் அடிபட்டு விரைவாக உயிரையிழந்து அங்கங்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! அப்பெரும்போரில் சிறந்த அந்த ஐந்திராஸ்திரத்தினால் (வீரர்கள்) கவசங்களும் உடல்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களானார்கள். பிறகு, சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட மனிதர்களுடைய தேகங்களினின்று பெருகுகின்ற ரக்தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மனிதர்களுடைய மாம்ஸங்களையே நுரையாகக்கொண்டதும் மரித்திருக்கிற யானைகள் குதிரைகளுடைய சரீரங்களாகிற கரைகளுள்ளதும் அரசர்களுடைய மஜ்ஜையும் அதிகமானமாம்ஸங்களுமாகிற சேறுள்ளதும் மயிர்கள் நிறைந்திருக்கும் மண்டையோடுகளாகிற புல்தரைகளுள்ளதும் சிதறிக்கிடக்கின்ற பற்பல கவசங்களாகிற அலைகளாலே வியாபிக்கப்பட்டதும் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவைகளின் எலும்புகளாகிற சுக்கான்கற்களுள்ளதும் அதிவேகமுள்ளதும் பெரிய பிரவாகத்தையுடையதும் - அநேகராக்ஷஸக்கூட்டங்களாலும் பூதங்களாலும் அடையப்பட்டதும் ஆயிரக்கணக்கான சரீரக்குவியல்களை இழுத்துச்செல்லுகிறதும் மஹாகோர

மானதுமான ஒருநதியானது அர்ஜுனனால் அந்தயுத்தகளத்தில் கூாமையான சரக்கூட்டங்களால உண்டுபண்ணபபட்டது. நாய்களாலும் 1 கங்கங்களாலும செந்நாய்களாலும 2 க்ருத்ரங்களாலும காக்கைகளாலும் ஊனுண்ணும மிருகங்களினுடைய கூட்டங்களாலும் சிறுத்தைப்புலிகளாலும் அணுகப்பட்ட கரைகளுள்ளதும் க்ரூரமானதும் பெரிதான வைதரணீநதிபோல விளங்குவதும அர்ஜுனனுடைய அம்புக்கூட்டங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் மாம்ஸம,ஊனீர,ரக்தம் இவைகளோடு பெருகுகின்றதும மிக்கபயங்கரமுமான அந்தரகதநதியை மனிதர்கள் கண்டார்கள். பிறகு, பல்குனனாலே சிறந்த வீரர்களழிக்கப்பட்ட கௌரவர்களுடைய சேனையைக்கண்டு அந்தச சேதிதேசத்துவீரர்களும பாஞ்சாலர்களும் க்ருஷர்களும மச்சதேசத்தார்களும ஜயத்தை அடைவதில் ஸமர்த்தர்களும் புருஷர்களுள உத்தமவீரர்களுமான பாண்டவர்களும் ஆகிய அனைவரும ஒன்றுசேர்ந்து கௌரவசேனையிலுள்ள போர்வீரர்களை மிக்கபயமடையுமபடி செய்துகொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். பகைவர்களுக்குப பயத்தை உண்டுபண்ணுகிற கிரீடியானவன் உத்தமவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட படைகளைக் கண்டு மான்களுடைய பெருங்கூட்டங்களை ஸிம்மமானது பயமடையச்செய்வதுபோல ஸேனாதிபதிகளுடைய ஸேனையை அதிக பயமடையுமபடி செய்தான். காண்டீவத்தை விலலாகக்கொண்ட அந்த அர்ஜுனனும் ஜனார்த்தனரும அதிக ஸந்தோஷத்துடன் ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள். பிறகு, பீஷ்மர், துரோணர், துரியோதனன், பாஹ்லிகன் இவர்களோடுகூடின கௌரவர்கள் ஆயுதங்களால் மிக்ககாயப்படுத்தப்பட்டமேனியுடன் சூரியனுடைய கிரணக்கூட்டங்கள் மறைவதையும் சூரியனுடைய சிவப்பான காந்தியுடன் கூடிய ஸந்தியையடைந்திருக்கின்ற ராத்ரியையும் பரவியிருக்கின்றதும் கொடியதும பொறுக்கமுடியாததும் யுகாந்தகாலத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்த ஐந்திராஸ்திரத்தையும் கண்டு யுத்தத்தைவிட்டு ஓடினார்கள். தனஞ்சயனும உலகத்தில் கீர்த்தியையும் யசஸையும் பெற்றுப் பகைவர்களைவென்று போர்முடித்து அரசர்களோடும் ஸஹோதரர்களோடும் சேர்ந்து இரவில் சேனைதங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான். பிறகு, அந்த ராத்திரியின் தொடக்கத்தில் கௌரவர்களுடைய நெருங்கிய அதிகோரமான சப்தமானது உண்டாகியது. பாரதரே! ' அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் பதினாயிரம் தேராளிகளையும ஏழுநூறு யானைகளையுங் கொன்றான். அவ்வாறே, கீழ்நாட்டுவீரர்களும் எல்லா ஸௌவீரர்

1, 2 கழுகின்வகைகள்.

களுடையகூட்டங்களும் சூதரகர்களும் மாலவர்களும் அடித்துத்தள்ளப்பட்டார்கள். வேறொருவன் எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியாதோ அப்படிப்பட்டபெரிதானகாரியம் தனஞ்சயனால் செய்யப்பட்டது. ஸுருதாயு, அம்பஷ்டதேசாதிபதி, ராஜாவான துர்யோதனன், துர்மர்ஷணன், சித்ரஸேனன், துரோணர், கிருபர், ஜயத்ரதன், பாஹ்லீகன், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன், சலன், பீஷ்மர், நூற்றுக்கணக்காகக் கூடியிருக்கிற அனேகயுத்தவீரர்கள் ஆகிய எல்லோரும் உலகத்தில் மகாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் கோபங்கொண்டவனும் பிருதையின்புத்திரனுமான அர்ஜுனனால் போரினிடையில் தன்கைவன்மையால் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்' என்றுசொல்லிக்கொண்டே உம்மைச்சேர்ந்த எல்லாஸைனிகர்களும் ஸேனாதங்குமிடத்திற்குச் சென்றார்கள். கௌரவர்களுடைய சேனையானது கிரீடியினால்பயமுறுத்தப்பட்ட எல்லாயுத்தவீரர்களுடனும் நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான கொள்ளிக்கட்டைகளோடும் பிரகாசிக்கின்ற தீவட்டிகளுடனுங்கூடி வாஸஸ்தானத்தைக்குறித்துச் சென்றது.

மூன்றாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தவர்ணனம்.)

பாரதரே! மகாத்மாவானபீஷ்மர், இரவுவிடிந்தவுடன், எல்லாச் சேனைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சத்ருக்களைக்குறித்துக் கோபங்கொண்டு பாரதர்களுடைய ஸேனைகளுக்குமுன்னே சென்றார். அந்தப்பீஷ்மரைத் துரோணர், துரியோதனன், பாஹ்லீகர்கள், துர்மர்ஷணன், சித்ரஸேனன், மிக்கபலசாலியானஜயத்ரதன் இன்னும் மற்றஅரசர்கள் ஆகிய எல்லோரும் நாற்புறங்களிலும் (சூழ்ந்துகொண்டு) ஸேனாஸமூகங்களோடு சென்றார்கள். மிக்க மகிமை பொருந்தியவர்களும் மகாரதர்களும் கீர்த்தியுள்ளவர்களும் வீர்யமுள்ளவர்களுமான ராஜஸ்ரேஷ்டர்களாலே சூழப்பட்ட அரசரானபீஷ்மர் தேவர்களால்சூழப்பட்ட வஜ்ரபாணியான இந்திரன் போல விளங்கினார். அந்தப்படைமுகத்தில் கட்டப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி அசைகின்றவைகளும் நல்லசிவப்பும் மஞ்சளும் கறுப்பும் வெளுப்புமானநிறங்களால் விளங்குபவைகளும் பெரிய யானைகளினுடைய பிடரிகளையடைந்தவைகளுமான பெருங்கொடிகள் விளங்கின. பீஷ்மரால்காக்கப்பட்ட அச்சேனையானது மகா

ரதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும்நிறைந்து வர்ஷா காலத்தில் தோன்றியமேகங்களோடும் மின்னலோடும்இடிமுழக்கத்தோடுங்கூடின ஆகாயம்போல விளங்கியது. பிறகு, பீஷ்மரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு மிக்க கடுமையுடனிருக்கின்ற அந்தக்கௌரவஸேனையானது அர்ஜுனனைக்குறித்து நதியினுடையபயங்கரமானவேகம் போன்ற அதிவேகத்துடனே யுத்தத்தில் நோக்கங்கொண்டு சென்றது. மஹாபலசாலியும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன், மறைக்கப்பட்டிருக்கிற பற்பலவிதமான பலத்தையுடையதும் தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இவற்றின் கூட்டங்களாகிற சிறகுகளுள்ளதும் பெரியமேகம் போன்றதுமான வ்யாளம் என்கிற அந்தக் கௌரவசேனையின்வ்யூஹத்தைத் தூரத்திலிருந்தேகண்டான். அஸுரசேனைகளை ஜயிப்பதில் தேவராஜன் எவ்வாறு உறுதியுள்ளவனோ அவ்வாறே சத்ருக்களுடைய படையைஜயிப்பதில் நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் உறுதியுள்ளவனாகித் தகுந்தசமயத்தில் வெள்ளைக்குதிரைகள்பூட்டியதும் கொடியையுடையதுமான ரதத்தோடு புறப்பட்டான். நாராயணரோடு சேர்க்கைபெற்று அவரால்ரக்ஷிக்கப்பட்ட இந்திரனைப் போலவும் சூரியனோடுசேர்க்கைபெற்றசந்திரனைப்போலவும் மஹாத்மாவான அர்ஜுனன் கேசவரோடுசேர்ந்து ஸேனாமுகத்தில் விளங்கினான். உபகரணங்களோடுகூடியதும் உறையுள்ள அழகிய பார்மரத்துடன் கூடியதும் யதுகுலத்தலைவரால் யுத்தரங்கத்தில் நடத்தப்படுகின்றதும் வானரக்கொடிகட்டியதுமான ரதத்தைப் பார்த்துக் கௌரவர்கள் உமது புத்திரர்களோடுகூடவே துன்பமுற்றார்கள். நன்றாக அமைக்கப்பட்டதும் லோகங்களுள்மகாரதனும் ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்தவனுமான அர்ஜுனனால்ரக்ஷிக்கப்பட்டதும் பதினாயிரம்மதங்கொண்டயானைகளால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான அந்த உத்தமமானவ்யூஹத்தை உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பார்த்தார்கள். கௌரவர்களுள்சிறந்தவரான தர்மராஜராலே முற்பகலில் ஏற்படுத்தப்பட்டவ்யூஹம்போல இப்புவியில் உண்டானதேயில்லை; மனிதர்களால் இதற்குமுன் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை. பிறகு, தலைவர்களான பாஞ்சாலர்கள் முக்கியர்களான சேதிதேசத்தார்களுடன் கட்டளைப்படி சமீபத்தை நாடி நின்றார்கள் பிறகு, ரணகளத்தில் (ஸேனைத்தலைவனுடைய) கட்டளையினால் ஆயிரக்கணக்கான பேரிகைகள் அடிக்கப்பட்டு ஒலித்தன. எல்லாச்சேனைகளிலும் சங்கத்தின்ஒலிகளும் தூர்யவாத்யங்களின் ஓசைகளும் ஸிம்மநாதத்தோடு முழங்கின. பிறகு, வீரர்களாலே நாணொலியிடும்படி செய்யப்பட்டவைகளும் பேரொலியுள்ளவைக

ளும் பூரணங்களுடன் கூடியவைகளுமான விற்கள் ஒருக்ஷணத்திற்குள் பேரீவாத்தியங்களினுடைய ஒலிகளையும் பணவவாத்தியங்களினுடைய ஒலிகளையும் சங்கங்களினுடைய பேரொலிகளையும் மறைத்தன. பிறகு, மஹானுபாவர்களான வீரர்கள், ஆகாயமானது அவ்விதமான சங்கவாத்தியங்களினுடைய ஒலியினாலே நிரம்பியதும் பூமியினின்று உயர எழுப்பப்பட்டு விரைவாகப் பரவுகின்ற புழுதிக் கூட்டத்துடன் கூடினதுமாயிருப்பதை விளக்கமாகக்கண்டு, விரைவாக எதிர்த்தார்கள். தேராளியானவன் தேராளியினால் அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடுங் கொடிமரத்தோடும்விழுந்தான். யானையும் யானையால் அடிக்கப்பட்டுவிழுந்தது. காலாளும் காலாளால் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தான். உத்தமமான குதிரைக்கூட்டங்கள் சுழன்றுவருகின்ற சிறந்த குதிரைக்கூட்டங்களாலே அடிக்கப்பட்டும் பயங்கரமானவைகளாகச் செய்யப்பட்டும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் கொல்லப்பட்டும் சுழன்றுகொண்டு ஆச்சரியமானதோற்றத்துடன்விழுந்தன. பொன்னாற்செய்தநக்ஷத்திரக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியையுடையவைகளுமான கவசங்கள் கோடாலிகளாலும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் பிளக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. சில ரதிகர்கள் யானைகளாலே கொம்புகளாலும் தேகத்தின் பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியுடன் கூடவே விழுந்தார்கள். உத்தமமானயானைகள் உத்தமமான யானையினாலும் பாணங்களாலும் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன. யானைக்கூட்டங்களால் அதிவேகத்தோடு சிதற அடிக்கப்பட்டவர்களும் கொம்புகளாலும் தேகத்தின் பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டவர்களுமான குதிரைக்காரர்கள் யௌவனமுடையவர்களான காலாட்கள் இவர்களின் தீனஸ்வரத்தைக்கேட்டு மனிதர்கள் விரைவாகத்துக்கம் அடைந்தார்கள். பரபரப்புள்ள யானைகளையும் குதிரைகளையும்தேர்களையுமுடையதும் குதிரைக்காரர்களுக்கும் யௌவனமுள்ளவர்களான காலாட்களுக்கும் மிக்க நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான அந்தச் சமயத்தில் மகாரதர்களாலே நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்ட அந்த வானரக்கொடியையுடைய அர்ஜுனனைத் தூரத்தினின்று பார்த்து ஐந்துபனைகளை அடையாளமாகக்கொண்ட கொடியையுடையவரும் சிறந்த குதிரைகளுடைய வேகத்தினாலே ஆச்சரியகரமான வீர்யமுள்ள ரதத்தையுடையவருமான பீஷ்மர், மகாஸ்திரங்களாலும் வஜ்ராயுதம்போன்றபாணங்களாலும் விளக்கமுறுகிற அர்ஜுனனை எதிர்த்தோடிவந்தார். அவ்வாறு இந்திரனுக்குச் சமமான பிரபாவத்துடன் கூடின இந்திரபுத்திரனை அர்ஜுனனைக்

குறித்துத் துரோணரைத் தலைவராகக்கொண்ட கிருபாசாரியரும் சல்யனும் விவிம்சதியும் துரியோதனனும் ஸோமதத்த குமாரனும் விரைவாகச் சென்றார்கள். பிறகு, ஸர்வாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனும் ஸ்வர்ணத்தினால் விசித்திரமான கவசமணிந்தவனும் சூரனும் அர்ஜுனபுத்திரனுமான அபிமன்யுவானவன் ரதிகர்களுடைய முற்பண்டியிலிருந்து அருகில்வந்து வேகமாக அவர்களனைவரையும் எதிர்த்தான். பொறுக்கமுடியாத செய்கையுள்ள அபிமன்யு, அந்த மகாரதர்களுடைய மகாஸ்திரங்களை நாசம்செய்து, மகாமந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யப்பட்டதும், ஜ்வாலை கிளம்பியதும் யாகசாலையை அடைந்துள்ளதுமான அக்கினியைப்போலப்பிரகாசித்தான். பிறகு, அதிகபலத்துடன் கூடினபீஷ்மர் யுத்தகளத்தில் சத்துருக்களுடைய ரக்தமாகிற ஜலத்தையும் நுரையையுமுடையநதியை விரைவாக உண்டுபண்ணி அபிமன்யுவைத்தாண்டி மகாரதனான அர்ஜுனனைக்குறித்து எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றார். பிறகு, கிரீடதாரியான அர்ஜுனன் அற்புதமான விக்ரமத்துடன்கூடியதும் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டதும் சாணைக்கல்லில்தீட்டப்பட்டதுமான விபாடங்கள் என்கிற பாணங்களுடைய கூட்டத்தால் பீஷ்மருடைய மகாஸ்திரஸமூகத்தை அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு நாசம்செய்தான். தடையற்ற செய்கையுள்ளவனும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும் மிக்க பலசாலியுமான அர்ஜுனன் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரான அந்தப் பீஷ்மரின்மீது பளபளப்புள்ள பாணஸமூகங்களையும் பல்லங்களையும் விரைவாக வர்ஷித்தான் அவ்வாறே, ஆகாயத்தில் பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறின அர்ஜுனனுடைய மகாஸ்திரஸமூகத்தை உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் சூரியனாலே நாசம்செய்யப்பட்ட இருளைப் போலக் கண்டார்கள். ஸத்புருஷர்களும் உத்தமர்களுமான பீஷ்மரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவராலும் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் விற்களுடைய பயங்கரமான சப்தத்துடன் கூடியதும் தைரியத்தையுடையதுமான இவ்விதமான அந்தத் த்வந்த்வயுத்தத்தை ஜனங்களும் கௌரவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பார்த்தார்கள்.

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(திருஷ்டத்யும்னன் சலனுடைய புத்திரனைக் கொன்றது.)

ஐயா! துரோணபுத்திரரும் பூரிஶ்ரவஸும் சல்யனும் சித்ரஸேனனும் சலனுடைய புத்திரனும் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஒருசிங்கக்குட்டி யானைகளோடெதிர்த்து யுத்தம் செய்வதுபோல அபிமன்யுவானவன் அதிகபராக்கிரமசாலிகளான ஐந்துபுருஷசிரேஷ்டர்களோடு தனியே போர்புரிவதை ஜனங்கள் கண்டார்கள். தவறாமல் லக்ஷ்யத்தை அடிக்குந்திறமையுடனிருத்தலால் சௌர்யத்திலும் பராக்கிரமத்திலும் அஸ்திரத்திலும் கைத்தேர்ச்சியிலும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவுக்கு ஒருவனும் நிகராகவில்லை. அவ்வாறு போரில் வல்லமையை வெளியிடுகின்றவனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மிகுந்தமுயற்சியுடையவனுமான அப்படிப்பட்டபுத்திரனைக் கண்டு பிறகு அர்ஜுனன் ஸிம்ஹநாதஞ்செய்தான். ராஜேந்திரரே! அப்படிப்பட்ட கௌரவஸைன்யத்தைப்பீடிக்கிற உம்முடைய பௌத்திரனைக்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சத்துருக்களைத் தைன்யமடையச்செய்கின்ற அபிமன்யுவானவன் தைர்யமுடையவனாகித் தேஜஸோடும் பலத்தோடும் கௌரவர்களுடையசேனையை எதிர்த்தான். யுத்தகளத்தில் பகைவர்களோடு சண்டையிடுகின்ற அந்த அபிமன்யுவினுடைய கைத்தேர்ச்சி வழிநிற்கும்பெரியவில்லானது ஸூர்யனுக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ளதாகக் காணப்பட்டது. அந்த அபிமன்யு துரோணபுத்திரரை ஒரு பாணத்தாலும் சல்யனை ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு எட்டுப்பாணங்களாலே சலனுடையபுத்திரனது கொடியையும் அறுத்தான். ஸோமதத்தகுமாரனாலே பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொன்மயமான தண்டமுள்ளதும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பாகவிளங்குகிறதுமான அப்படிப்பட்ட பெரியசக்தியை அபிமன்யு கூர்மையான ஓரம்பினால் எதிர்த்து அடித்தான். பல்குனகுமாரனான அவன், யுத்தத்தில் மிக்கவேகமுள்ள பாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்ற சல்யனுடையவில்லைக் கடியவேகமுள்ள ஒருபல்லத்தால் அறுத்தான். அவன் நான்குபல்லங்களாலே நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான். மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களான பூரிஶ்ரவஸ், சல்யன், துரோணபுத்திரர், சலன், அவனுடையகுமாரன் இவர்களனைவரும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவினுடைய புஜபலத்தினது மிகுதியினால்

அவனை எதிர்த்துச்செல்லவில்லை. ராஜேந்திரரே! பிறகு, தனுர்வேதததை அறிநதவாகளும தலைமைபெற்றவர்களும பகைவாகளால் யுததததில்ஜயிக்கமுடியாதவாகளுமான இருபத்தையாயிரம த்ரிகாத்தவீராகளும் கேகயாகளோடுகூடின மதரதேசத்துவீராகளும் உமமுடையபுத்திரனால் ஏவபபெற்று, கொல்லஎண்ணங்கொணடவனும புததிரனுடன் கூடியவனுமான அாஜுனனைச் சூழ்நதுகொண்டாாகள். பகைவாகளையடக்குபவரே! அப்பொழுது நான்குபககங்களிலுமசூழப்பட்டவாகளும மகாரதாகளும் பிதாபுத்திராகளுமான அவவிருவரையும் ஸேனைபதியான பாஞ்சாலராஜகுமாரன் பாாத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரே! அனேக ஆயிரக்கணக்கானயானைகளாலும தேர்க்கூட்டங்களாலும குதிரைகளாலும லக்ஷக்கணக்கானகாலாட்களாலும சூழப்பட்டவனும் புறாநிறமுள்ளகுதிரைகளையுடையவனும் சததுருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அநததருஷ்டத்யுமனன் ரததநின்மீதேறி வில்லில்நாணேலியெழுப்பி மிகுநதகோபத்தோடு ஸைன்யததை ஏவிககொண்டு அந்தமத்ரகாகளுடையபடையையும கேகயர்களையும் எதிர்ததுச்சென்றான். கீர்த்தியுள்ளவனும உறுதியானவில்லையுடையவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னனாலே பாதுகாக்கப்பட்டதும மிகுநத பரபரபபுடன்கூடிய ரதஙகளையும் யானைகளையும குதிரைகளையுமுடையதும யுத்தமசெய்யப்போகின்றதுமான அநதபடையானது மிகவும் பிரகாசித்தது. பாஞ்சாலகுலத்தைவிருத்திசெய்பவனான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன், அர்ஜுனனை எதிாத்துச் செல்லுகின்ற க்ருபரை மூன்றுபாணங்களாலே தோள்பூட்டில் அடிததான். பிறகு, த்ருஷ்டத்யுமனன் பத்துக்கணைகளால் பத்து மத்ரகாகளைக்கொன்று கிருதவர்மாவின் பின்புறத்தைக்காக்கும யுத்தவீரனைப பல்லத்தினால் விரைவாகக் கொன்றான். பகைவர்களைத்தவிக்கச்செய்பவனான அவன் மகாத்மாவான பௌரவனுடையபுததிரனான தமனனை முனைபளபளப்பான ஒருநாராசத்தினாலே அடிததான். பிறகு, சலனுடையபுத்திரன் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்ட த்ருஷ்டத்யுமனனை முப்பதுபாணங்களாலடிதது அவனுடையஸாரதியையும் பததுப்பாணங்களால் அடித்தான். அவவாறு அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான திருஷ்டதயுமனன் இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிககொணடு மிக்ககூர்மையுள்ள ஒருபல்லத்தினாலே அவனுடையவில்லை அறுததான். அரசரே! பிறகு, அவன் இருபத்தைந்து பாணங்களை விரைவாக அவன்மீது பிரயோகித்தான். இருபுறங்களிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கிற அந்தஸாம்யமனியி

னுடையபுத்திரன் மிக்க பலசாலியான் பாஞ்சால ராஜகுமாரனைப் பார்த்தான். புருஷசிரேஷ்டனான அந்தஸாம்யமணியினுடையபுத்திரன் மிகக்கொடியதும எஃகினாற்செய்ததுமான ஒரு சிறந்தசக்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே ரதத்திலிருக்கிற திருஷ்டத்யும்னனைநோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தான். பெரியஜலப்பிரவாகம்போலவருகின்றவனும ஆகாயத்தினின்றுவிழுகின்ற ஸர்பமபோன்றவனும் கேடகத்தையுமகத்தியையும்சுழற்றுகின்றவனும் காலத்தினால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன் போன்றவனும் சூரியன்போல ஜ்வலிக்கின்றவனும் மதயானையின் விக்ரமமபோன்ற விக்ரமத்தையுடையவனுமான சலனுடைய புத்திரனை அந்த யுத்தகளத்தில் பாண்டவர்களும பாரஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்தார்கள். சேனாதிபதியான பாஞ்சாலபுத்திரன் கோபமுற்றுத் தனக்கெதிரியாகி விரைந்து ஓடிவருகின்றவனும கூர்மையான கத்தியைக் கையில்கொண்டவனும கேடகத்தைக் கையிலபிடித்தவனும் அம்பினும் அதிகவேகமுள்ளவனும அவவிதமாகத் தன் ஸமீபத்தை அடைந்தவனுமான சலபுத்திரனது தலையைக் கதாயுதத்தால பிளந்தான். ராஜரே! கொல்லப்பட்டுக் கீழேவிழுகின்ற அந்தஸாம்யமணிபுத்திரனுடைய கையினின்று கத்தியுடன்கூடியதும் நல்லொளியுள்ளதுமான கேடகமானது விரைவாகப் போர்க்களத்தில விழுந்தது. மகாபலசாலியும பயங்கரமான விக்கிரமமுள்ளவனுமான பாஞ்சாலராஜபுத்திரன் கதையினுடைய நுனியினால் அவனைஅடித்து மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான் மகாவில்லாளியும் மகாரதனுமான அந்தச்சலபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே உமதுசேனையினின்று பெரிதான ஆரவாரம் தோன்றியது. பிறகு, சலன் தன்னுடைய புத்திரன் கொல்லபபட்டதுகண்டு கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனான பாஞ்சாலராஜகுமாரனை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தான். சூரர்களும் யுத்தத்தில் அதிகமதங்கொண்டவர்களும் அவ்வாறு யுத்தகளத்தில போர்புரிவதற்காக எதிர்த்திருப்பவர்களுமான அவ்விருவரையும் எல்லா அரசர்களும் கௌரவர்களும பாண்டவர்களும் கண்டார்கள். பிறகு, சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனும் கோபங் கொண்டவனுமான சலன் வேணுகங்களாலே மஹாகஜத்தை அடிப்பதுபோல மூன்றுபாணங்களாலே த்ருஷ்டத்யும்னனை அடித்தான். அவ்வாறே, யுத்தத்தில ஸமர்த்தனானசல்யனும் கோபங்கொண்டு சூரனான த்ருஷ்டத்யும்னனை மார்பிலடித்தான். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது' என்று கூறினான்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன் முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! என்புத்திரனுடைய சேனையானது பாண்டுபுத்திரனாலே கொல்லப்படுதலால் முயற்சியைக்காட்டிலும் ஊழே பெரிதென்று நான் எண்ணுகிறேன். அப்பா! என்னைச் சேர்ந்தவர்களை எப்பொழுதும் கொல்லப்பட்டார்களென்று சொல்லுகிறாய். பாண்டவர்களையோ கவலையற்றவர்களாகவும் மிகுந்த களிப்புள்ளவர்களாகவும் நித்தியம் சொல்லுகிறாய். ஸஞ்சய! என்னைச்சேர்ந்தவர்களை விசேஷமாகக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் அதிகமாக நாசம் அடைந்தவர்களாகவும் எப்பொழுதும் சொல்லுகிறாய். இப்பொழுது என்னைச்சேர்ந்தவர்களை ஆண்மை அற்றவர்களும் கீழே தள்ளப்பட்டவர்களும் தள்ளப்படுகின்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமாகச் சொல்லுகிறாய். சக்திக்குத் தக்கபடி யுத்தம் செய்கின்றவர்களும் ஜயத்தைக்குறித்து முயற்சி செய்கிறவர்களுமான கௌரவர்களைப் பாண்டவர்கள் ஜயிக்கவே ஜயிக்கிறார்கள்; என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் நிச்சயமாகவே ஜயிக்கப்படுகிறார்கள். அப்பா! அப்படிப்பட்ட நான் தீவ்ரமானவைகளும் துரியோதனனாலே உண்டுபண்ணப்பட்டவைகளும் பொறுக்கமுடியாதவைகளுமான பலதுக்கங்களை எப்பொழுதும் கேட்கப்போகிறேன். ஸஞ்சய! எந்த உபாயத்தினாலே என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் பாண்டவர்களைத் தோல்வியடையச்செய்து யுத்தத்தில் விஜயத்தை அடைவார்களோ அந்தவுபாயத்தை யான் காணவில்லை' என்று சொன்னான்.

ஸஞ்சயன், 'வேந்தரே! நீர் உறுதியுள்ளவராக மானிடதேகங்களினுடைய நாசத்தையும் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள் இவைகளினுடைய நாசத்தையும் கேளும். பெரிய அநியாயம் உம்முடையதே. திருஷ்டத்யும்னனோ சல்யனால் ஒன்பது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மிகுந்தகோபமுண்டு மத்ரதேசாதிபதியை எஃகு ஆயுதங்களால் அடித்தான். யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான சல்யனை விரைவாகத் தடுத்ததாகிய த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய அற்புதமான பராக்ரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். அந்த யுத்தகளத்தில் அப்பொழுது ரதிகர்களான அவ்விருவருக்கும் வேற்றுமையானது காணப்படவில்லை. அவ்விருவருக்கும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் யுத்தம் ஸமமாக நடந்தது. மகாராஜரே! பிறகு, சல்யன் துவைந்ததும் கூர்மையுள்ளதுமான பல்லத்தினாலே திருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை அந்தயுத்தத்தில் அறுத்தான்; பிறகு, யுத்தத்தில்

வார்ஷிககாலத்தில் மேகங்கள் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவது போலவே திருஷ்டத்யும்னனைச் சரமாரியினால் மூடினான். திருஷ்டத்யும்னன் பீடிக்கப்பட்டபொழுது, அபிமன்யு கோபங்கொண்டு மத்ரராஜனுடைய தேரைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, அதிககோபமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுடையவனுமான அபிமன்யு மத்ரதேசாதிபனுடைய ரதத்தை நாடிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே ருதாயனனுடைய புத்திரனான சல்யனை அடித்தான். அரசரே! பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் ரணகளத்தில் அர்ஜுனன் புத்திரனைக் கையகப்படுத்த எண்ணங்கொண்டு விரைவாக மத்ரராஜனுடைய ரதத்தை நான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்துநின்றார்கள். பாரதரே! உமக்கு மங்களம். துர்யோதனன் விகர்ணன், துச்சாஸனன், விவிம்சதி, துர்மர்ஷணன், துஸ்ஸஹன், சித்ரஸேனன், துர்முகன், ஸத்யவ்ரதன், புருமித்ரன் இவர்கள் மத்ரதேசாதிபதியினுடைய ரதத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றார்கள். ரதிகர்களான உம்முடைய அந்தப் பத்துக் குமாரர்களை மிகுந்தகோபங்கொண்ட பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதிபுத்திரர்களான ஐந்து உபபாண்டவர்கள், அபிமன்யு, மாத்ரீபுத்திரர்களான இருவர்கள் இந்தப் பத்துவீரர்களும் பற்பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். அவ்விருதிறத்தினரும் மிக்க ஊக்கமுள்ளவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையை அடியாகக்கொண்ட இந்த யுத்தத்தில் அந்த வீரர்கள் எதிர்த்தார்கள். மஹாபயங்கரமும் குரோதமுள்ளதுமான அந்தப்பத்து ரதிகர்களின் போர்நடக்கையில், உம்மைச் சேர்ந்த ஸேனைகளிலும் பகைவர்படைகளிலும் இருக்கிற தேராளிகள் இந்த யுத்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். மஹாரதர்கள் பற்பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகம் செய்துகொண்டும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் யுத்தம் செய்தார்கள். (அந்த வீரர்களனைவரும்) அப்பொழுது ரோஷமுள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்லும் எண்ணமுள்ளவர்களும் ஒருவரையொருவர் அடிக்கிறவர்களும் பரஸ்பரம் பகையுள்ளவர்களுமாகப் போர்புரிந்தார்கள். அந்யோந்யம் ஸ்பர்த்தையால் ஞாதிகள் ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களாகி மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். துரியோதனனோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே திருஷ்டத்யும்னனை மஹாயுத்தத்தில் 1 விரைவாக அடித்தான். அந்த

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னனை துர்மர்ஷணனும், சித்ரஸேனனும், துர்முகனும், துஸ்ஸஹனும், விவிம்சதியும், துச்சாஸனனும் முறையே இருபது பாணங்களாலும், ஐந்து பாணங்களாலும், ஒன்பது பாணங்களாலும், ஏழு பாணங்களாலும், ஐந்து பாணங்களாலும், மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனான த்ருஷ்டத்யும்னன், ஹஸ்தலாகவத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு, ஒவ்வொருவரையும் இருபத்தைந்து இருபத்தைந்து பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பாரதரே! அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஸத்யவ்ரதனையும் புருமித்திரனையும் பத்துப்பத்துக் கணைகளால் அடித்தான். மாதாவினுடைய மனத்திற்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவர்களான மாத்ரீபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மாதுலனான சல்யனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தார்கள். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, சல்யன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மருமான்களை அனேக பாணங்களினாலே அடித்தான். (கணைகளால்) மூடப்படுகின்ற அந்த மாத்ரீபுத்திரர்களிருவரும் அசையவில்லை. பிறகு, மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனன் துரியோதனனைப்பார்த்து முடிவையுண்டுபண்ண நினைந்து கதாயுதத்தைக் கையில் எடுத்தான். கதாயுதத்தைக் கையில் எடுத்தவனும் கொடுமுடியுடன் கூடின கைலாஸம்போன்றவனும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனுமான பீமஸேனனைப் பார்த்து உம்முடைய புத்திரர்கள் பயத்தால் ஓடினார்கள். துரியோதனனே மிகுந்த கோபங்கொண்டு வேகமுள்ள பதினாயிரம் யானைகளடங்கிய படையுடன் மகதநாதனை (யுத்தத்திற்காக) ஏவினான். துரியோதனராஜன், அந்த யானைப் படையோடு மகதநாதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பீமஸேனனை எதிர்த்துச் சென்றான். பீமன் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற யானைப் படையைப்பார்த்துக் கதையைக் கையில்கொண்டு ஸிம்மம்போல உரக்கக் கர்ஜித்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழே இறங்கினான். பீமன் இரும்பாலாகிய கனமான பெரிய கதையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகன் போல யானைப்படையை எதிர்த்து வந்தான். நீண்ட கைகளையுடைய பலசாலியான பீமஸேனன் கதையினாலே யானைகளைக் கொன்றுகொண்டு வஜ்ரத்துடன் கூடின இந்திரன்போல யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்தான். பெரிதும் மனத்தையும் ஹ்ருதயத்தையும் நடுங்கச் செய்கின்றதுமான கர்ஜிக்கின்ற பீமனுடைய அந்தச் சப்தத்தினால் யானைகள் வெருண்டு ஒன்றுகூடி ஒன்றை மற்றொன்று தாக்கின. பிறகு, த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், மகாரதனான

அபிமன்யு, நகுலன், ஸஹதேவன், பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இவர்கள் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தைப்பாதுகாக்கின்றவர்களாகவும் விரைவாக ஓடிவருகிறவர்களாகவும் மேகங்கள் மலைக்கூட்டங்களின்மீது வர்ஷதாரைகளைப் பொழிவதுபோல யானைகளின்மீது அம்புமழையைப் பொழிந்தார்கள். சத்ருக்களுடைய கூட்டங்களையழிப்பவனும் பாண்டுவின்வம்சத்தில் உதித்தவனும் நகுலபுத்திரனுமான சதாநீகன் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள வாள்களாலும் க்ஷுரப்ரங்களாலும் துவையப்பட்ட பல்லங்களாலும் அஞ்சலிகங்களாலும் யானைகளின்மீதேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தான். கீழேவிழுகின்ற தலைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தோள்களாலும் அங்குசங்களுடன்கூடின கைகளாலும் யுத்தபூமியானது கல்மாரியுடன்கூடியது போலவிளங்கியது. யானைகளினுடையபிடர்களில் தலையறுபட்ட யானைவீரர்கள் மலையுச்சிகளில் கிளைகளொடிந்தமரங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். மஹாத்மாவும் பார்ஷதனுமான திருஷ்டத்யும்னனாலே கொன்று வீழ்த்தப்பட்டுக் கீழே விழுகின்ற வேறுபெரியயானைகளையும் கண்டோம். பிறகு, அரசனான மகதநாதன் ஐராவதத்திற்கு ஒப்பான ஒருயானையை ஸுபத்திராபுத்திரனான அபிமன்யுவினுடைய ரதத்தைக்குறித்து யுத்தத்தில் தூண்டினான். சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகிற வீரனான ஸுபத்ராபுத்திரன் மகதநாதனுடைய பெரியயானை தன்னை எதிர்த்துவருவதைக்கண்டு ஒருபாணத்தால் அடித்தான். சத்ருப்பட்டணங்களை ஜயிக்கின்றஸ்வபாவமுடைய அபிமன்யுவானவன், யானையை நடத்திவருகின்ற அந்த மகதநாதனுடைய தலையை வெள்ளிக்கட்டுடன்கூடின ஒரு பல்லத்தினாலே அறுத்தான். பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனும் அந்தயானைப்படையில் நுழைந்து இந்திரன் மலைகளைப் பிளப்பதுபோல யானைகளை அடித்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரித்தான். வஜ்ரத்தால் அடிக்கப்பட்ட மலைகளைப்போல அந்த யுத்தகளத்தில் பீமஸேனனாலே ஒரே அடியினால் யானைகள் கொல்லப்படுவதைக் கண்டோம். அரசரே! தந்தங்கள் முறிந்தவைகளும் துதிக்கைகள் அறுபட்டவைகளும் தொடைகளொடிபட்டவைகளும் முதுகும் முதுகெலும்பினடியும் ஒடிபட்டவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும் பர்வதங்கள் போன்றவைகளுமான சிலயானைகளையும், கர்ஜிக்கின்றவைகளும் துன்பமடைகின்றவைகளும் யுத்தத்தையடைந்து புறங்காட்டி ஓடுகின்றவைகளுமான சிலயானைகளையும் அதிகமாக ஓடுகின்றவைகளும் பயத்தினால் மிக நடுக்கமுற்றவைகளும் மிகுதியாகவிஷ்டைபோடுகின்றவைகளும் பீமஸேனனுடைய யுத்தமார்க்கங்களில் பர்

வதங்கள்போல விழுந்திருக்கின்றவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும் நுரைகளைக் கக்குகின்றவைகளுமான அனேக யானைகளையும் நான்கண்டேன். இன்னும் மற்றப் பெரியயானைகள் கும்பஸ்தலம் உடைந்து உதிரத்தைக்கக்கிக்கொண்டும் மிகத் துடித்துக்கொண்டும் பூமியிலிருக்கின்றமலைகள்போல யுத்தபூமியையடைந்திருந்தன. கொழுப்பினாலும் உதிரத்தாலும் பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் ஊனீரினாலும் மஜ்ஜைகளாலும் நனைக்கப்பட்டவனுமான பீமன் போர்க்களத்தில் தண்டபாணியான அந்தகன்போல ஸஞ்சாரம்செய்தான். யானைகளினுடையரக்தங்களால் நனைக்கப்பட்ட கதாயுதத்தைக் கையில்கொண்டவனும் கோரரூபமுள்ளவனுமான பீமஸேனன் பிநாகம்என்கிறவில்லைக் கையிலேந்திய பரமசிவன்போலப் பயங்கரனாயிருந்தான். கோபங்கொண்ட பீமஸேனனாலே நன்கு நாசம்பண்ணப்படும் யானைகள் துன்புறுத்தப்பட்டு உம்முடைய சேனையை அடித்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடின. மகாவில்லாளியும் யுத்தம் செய்கின்றவனும் வீரனுமான அந்தப்பீமனை, வஜ்ரபாணியான இந்திரனைத் தேவர்கள் காப்பதுபோல, அபிமன்யுமுதலான ரதிகர்கள் பாதுகாத்தார்கள். [1] யானையினுடையரக்தங்களால் நனைக்கப்பட்ட கதாயுதத்தைக் கையில்கொண்ட பீமஸேனன் யமன்போலப் பயங்கரனாகக் காணப்பட்டான். பாரதரே! கதையோடுகூட எல்லாத்திக்குகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் போர்புரிகின்ற பீமனை ரணகளத்தில் நர்த்தனம்செய்கின்ற சங்கரரைப்போலக் கண்டோம். மகாராஜரே! யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் பெரியதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான ஒலியுள்ளதும் கோரமானதும் பகைவர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றதும் மயிர்களோடும் மஜ்ஜைகளோடும் கலந்துகொண்டிருக்கின்றதும் ரக்தத்தால் நன்கு பூசப்பட்டதுமான அந்தப்பீமனுடைய கதாயுதத்தை, கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளைக் கொல்லுகின்ற ருத்திரருடைய பினாகத்தைப்போலக்கண்டோம். இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் தடியினால் ஓட்டுவதுபோலப் பீமன் கதாயுதத்தினாலே யானைப்படையை ஓட்டினான். கதாயுதத்தினாலும் பாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் அடிக்கப்படும் அந்த உம்முடையயானைகள் தமது படைகளையே அடித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடின. பீமன் பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறஅடிப்பதுபோல யானைகளைச் சின்னபின்னமாக அடித்து மயானத்தில் சூலபாணியான ருத்திரர் நிற்பதுபோல நெருங்கின யுத்தகளத்தில் நின்றான்.

---

[1] பொருந்தாமையால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

அறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகியும் பூரிஶ்ரவஸ்ஸும் போர்புரிந்தது.)

அந்தயானைப்படைகொல்லப்பட்டவுடன், உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன், 'பீமஸேனனைக்கொல்லுங்கள்' என்று எல்லா ஸைனிகர்களையும் ஏவினான். பிறகு, எல்லாப்படைகளும் உமது புததிரனுடைய கட்டளையினாலே, பயங்கரமான சபதங்களை வெளியிட்டுக் கர்ஜிககிற பீமஸேனனை எதிாதேதாடிவநதன. எல்லையற்றதும் தேவாகளாலும மிகவும் ஸஹிககமுடியாததும் பர்வகாலத்தில் ஸமுத்திரமபோல நான்குபக்கததிலும பொங்கிவருகின்றதும் எவ்விதத்தாலும் அக்கரை காணமுடியாததும ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியதும சங்கங்கள் துந்துபிகள் இவைகளின் சப்தஙகளால் நிரம்பியதும் எண்ணிறந்த ரதங்களோடும காலாட்படைகளோடுங் கூடியதும் புழுதியினால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் வேறொரு பெருங்கடல போன்றதும் நிலைதவறுமபடி செய்யமுடியாததுமான அநத ஸேனாஸமுத்திரத்தைப் பீமஸேனன் கரைபோலத் தடுத்தான். அரசரே! யுத்தகளத்தில் மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனனுடைய ஆச்சரியகரமானதும் மனிதசசெய்கைக்கு மேறபட்டதுமான அநதசசெய்கையை நாங்கள்கண்டோம. பீமஸேனன் யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவர்களும்,குதிரைகளையுமரதங்களையும்யானைகளையுமுடையவர்களுமான எல்லா அரசாகளையும் பரபரப்பில்லாமலே கதையினாலே தடுத்தான். ரதிகர்களுள் உத்தமனான அநதப்பீமன் அந்த ஸைனியஸமூகங்களைக கதையினால் தடுததுக்கொண்டு கைகலநத அநதயுத்தத்தில் மேருபாவதமபோல் அசைவற்றுநின்றான். மிகுந்தஸங்கடகரமும கோரமும் அதயுகரமுமான அநதக் காலத்தில் ஸஹோதரர்களும் புத்திராகளும பாஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் (பிரதிவிந்தியன் முதலான) தரௌபதி புத்திரர்களும் அபிமன்யுவும பகைவர்களால் ஜயிக்கபபடாதவனான சிகண்டியும் பயமநோந்திருக்கின்ற ஸமயததில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைவிட்டு விலகவில்லை.' பிறகு, பீமஸேனன் கூர்மையுள்ளதும் உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் கனமுள்ளதுமான பெரியகதையைக் கையில எடுத்துக்கொண்டு தண்டபாணியான அந்தகன்போல உம்முடைய யுததவீரர்களைக்குறித்து ஓடிவந்தான். பகைவரை அவமதிப்பவனும் பிரபுவுமான பாண்டவன், தேர்க்கூட்டங்களையும குதிரைக்கூட்டங்களையும் நாசம்செய்துகொண்டும் கைகளின் வேகத்தாலும் தொடைகளின் வேகத்தாலும் தேர்க்கூட்டங்

களை 1 இழுத்துக்கொண்டும் யுகாந்தகாலத்தில் காலன்போலக் கொன்றுகொண்டு யுத்தபூமியில் உலாவினான். யானை கோரைக் காடுகளை அழிப்பதுபோலப் பீமன் கௌரவஸைனியங்களை விரைவாக நன்கு அடித்தான். ரதங்களினின்றும் ரதிகர்களையும் யானைகளினின்றும் யானைவீரர்களையும் குதிரைகளினின்றும் குதிரைவீரர்களையும் பூமியில் காலாட்களையும் அடித்துத்தள்ளினான். மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் உம்முடைய புத்திரனுடைய படையிலிருக்கின்ற எல்லாவீரர்களையும் காற்றானது வலிமையினால் மரங்களை ஒடிப்பதுபோலக் கதையினால் நாசஞ்செய்தான். யானைகளையும் குதிரைகளையும் கீழேவிழும்படிசெய்கின்ற அந்தக்கதாயுதமானது மஜ்ஜையினாலும் ஊனீராலும் மாமஸங்களாலும் ரக்தத்தாலும் நன்றாகப்பூசப்பட்டதும் மஹாபயங்கரமுமாகக் காணப்பட்டது. ஆங்காங்கு கொல்லப்பட்டமனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது மிருத்யுவினுடைய இல்லத்திற்கு ஒப்பாயிற்று. கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளை நாசஞ்செய்கின்ற ருத்திரருடைய பிநாகம்போன்றதும் யமதண்டம்போன்றதும் உக்ரமாயிருக்கிறதும் இந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகரான ஒலியுள்ளதும் நாசஞ்செய்கிறதும் அச்சத்தை விளைவிப்பதுமான பீமஸேனனுடைய கதாயுதத்தை அனைவரும் கண்டார்கள். கதாயுதத்தைச் சுழற்றுகின்ற மஹாபலசாலியான அந்தக் குந்திபுத்திரனுடைய ரூபமானது யுகாந்தகாலத்தில் காலனுடைய வடிவம்போல மகாகோரமாக விளங்கியது. அவ்வாறு பெரியஸேனையை அடிக்கடி துரத்திஅடிப்பவனும் மிருத்யுவைப்போல வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு எல்லோரும் துக்கமுள்ளவர்களானார்கள். பாரதரே! பாண்டவன் கதையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு எந்த எந்த இடத்தில் பாய்கிறானோ அந்த அந்த இடத்தில் எல்லாச் சேனைகளும் பிளக்கப்பட்டன. பலத்தினாலே ஸைநியங்களை நன்றாகப் பிளக்கின்றவனும் அளவற்ற ஆற்றலுள்ளவனும் வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகன்போலச் சைனியங்களை விழுங்குகிறவனும் அவ்வாறு பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்கின்றவனும் கையில் பெரியகதாயுதம் பிடித்தவனுமான அந்தப்பீமனைக் கண்டு பீஷ்மர் மழையுடன்கூடின மேகம்போலச் சரமாரியினால் (பீமனை) மூடிக்கொண்டு பெரிதான தேரொலியுடன் சூரியன்போற் பிரகாசிக்கிற ரதத்தோடு விரைவாக அவனை எதிர்த்து வந்தார். மிக்க பாகுபலமுள்ள பீமன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகன்போல அங்ஙனம்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

வருகின்ற அந்தப்பீஷ்மரைக்கண்டு அவரை எதிர்த்தான். அந்த க்ஷணத்தில் சினிகுலத்திலபிறந்தவர்களுள் சிறந்தவீரனும ஸத்யஸந்தனுமான ஸாத்யகி உறுதியானவில்லினால் பகைவர்களை அடித்துக்கொண்டும உமதுபுத்திரனுடைய ஸைனியத்தை நடுங்கசசெய்துகொண்டும பிதாமஹரை எதிர்த்தான். பாரதரே! வெள்ளிபோல விளங்குகிற குதிரைகளோடுவருகிறவனும், கூர்மையுள்ளவைகளும நல்லகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளை வர்ஷிக்கிறவனுமான அந்தஸாத்யகியை அபபொழுது உமமைச்சேர்ந்த எல்லா (வீரர்களுடைய) கூட்டங்களும் தாஙகிநிற்பதற்குச் சக்தியற்றவையாயின. அபபொழுது, அலமபுஸனென்கிறராக்ஷஸன் இப்படிப்பட்ட ஸாத்யகியைப பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். சினியினுடையபேரனை ஸாத்யகியும நான்குபாணங்களால் அவனைத்திருப்பியடித்துத தேருடன் எதிரததுவநதான். பகைவரினிடையில நாற்புறங்களிலும சுழன்றுகொண்டும, குருபுஙகவர்களை (யுத்தரங்கததைவிட்டு) ஓட்டிககொண்டும, யுததத்தில அடிக்கடி ஸிமமநாதமசெய்துகொண்டும வருகின்ற வருஷ்ணிவீரனை ஸாத்யகியைக்கண்டு உம்முடையயுத்தவீரர்கள், மேகங்கள் ஜலவேகங்களால் மலையைஅடிபபதுபோலச சரமாரிகளைப பொழிந்தார்கள். ஆனாலும், மத்தியான்னகாலத்தில் நன்றாகப்பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைபபோல அவனைஸஹிப்பதற்குச சக்தியற்றவர்களானார்கள். வேந்தரே! அச்சேனையில் ஸோமதத்தனுடையபுத்திரனைத்தவிர வேறு ஒருவனேனும துக்கத்தை அடையவில்லையென்பதில்லை. பாரதரே! மகாத்மாவும் ஸோமதத்தனுக்குக் குமாரனுமான அந்தப் பூரிஶ்ரவஸ் வில்லைக்கையிலெடுத்துத் தன்னைச்சேர்ந்த ரதிகர்கள் துரத்தபபடுவதுகண்டு ஸாத்யகியை எதிர்த்துப்போர்புரிய விரும்பி அவனை எதிரத்தான்.

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் துரியோதனனுடையதம்பிகளெண்மரைக்கொன்றதும், கடோத்கசனிடம்பயந்து கௌரவர்கள் போரை நிறுத்தியதும்.)

அரசரே! பிறகு, பூரிஶ்ரவஸ் அதிககோபங்கொண்டு வேணுகங்களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோல ஒன்பதுபாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்தான். அளவிடுதற்கரிய பராக்கிரமமுள்ள ஸாத்யகியும் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்

போதே பதிவான கணுக்களுடன்கூடின அம்புகளால் கௌரவனைத் தடுத்தான். பிறகு, துரியோதனராஜன் தம்பிகளால் சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் முயற்சியுடன் பூரிச்ரவஸை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டான். அதிகபராக்கிரமமுள்ள பாண்டவர்களனைவரும் யுத்தத்தில் வேகமுடையவனான அந்தஸாத்யகியை நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டுநின்றார்கள். பாரதரே! பீமஸேனனோ மிக்ககோபங்கொண்டு கதையையெடுத்துத் துரியோதனன்முதலான உம்முடையபுத்திரர்கள் எல்லோரையும் வளைத்துக்கொண்டான். கோபமும் பொறுமையுமுள்ள உம்முடையபுத்திரனான நந்தகனோ அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு மகாபலசாலியான பீமஸேனனைக் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஆறுபாணங்களால் அடித்தான். அரசரே! அப்பொழுது துரியோதனன் கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே மஹாரதனான பீமஸேனனை மார்பில் அடித்தான். பிறகு, மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் அளவற்றதேகபலமுள்ளவனுமான பீமன் ரதங்களுட்சிறந்த தன்ரதத்தின்மீதேறி விசோகனென்கிற தன்ஸாரதியைநோக்கி, 'மகாரதர்களும் சூரர்களுமான இந்தத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் என்னையே கொல்வதற்கு முயன்றிருக்கின்றனர். பாகனே! இந்தப்போர்க்களத்தில் இப்பொழுது நான் ஸஹோதரர்களைப் பார்த்தலால் அனேகவருஷகாலங்களாக எண்ணப்பட்டிருக்கின்ற நம்முடைய மனோரதவிருக்ஷம் (இப்பொழுதுதான்) பழத்தோடு கூடியதாயிற்று. அசோக! எந்தவிடத்தில் ரதங்களின் உருளைகளாலேதூற்றப்பட்டபுழுதிகள் திசைகளினிடையில் பாணஸமூகங்களோடு ஆகாயத்தை நாடப்போகின்றனவோ அந்தஇடத்தில் துரியோதன ராஜன் தானே யுத்தஸன்னத்தனாக நிற்கிறான். அந்தஇடத்திலேயே அதிகமதமுள்ளவர்களும் குலபுத்திரர்களுமான இவனுடையபிராதாக்களும் யுத்தஸன்னத்தர்களாக நிற்கிறார்கள். இவர்களை இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே நான் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. ஸாரதியே! ஆதலால், யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவனாக என்குதிரைகளை இழுத்துநடத்து' என்று கட்டளையிட்டான்.

ராஜரே! பீமன் இங்ஙனம்கூறி, பின், உமதுபுத்திரனை நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அடித்தான். நந்தகனையும் மூன்றுஅம்புகளால் நடுமார்பிலடித்தான். மகாபலமுள்ளவனான அந்தப பீமனைத் துரியோதனன் அறுபதுபாணங்களால் அடித்து மிக்ககூர்மையான

வேறு மூன்று பாணங்களினாலே விசோகனையும் அடித்தான். அரசரே! துரியோதனன் நகைத்துக்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள மூன்றுபல்லங்களாலே யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமனுடைய வில்லைக் கைப்பிடிக்குமிடத்தில் துண்டாக்கினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! மஹாராஜரே! பீமஸேனன், ஸாரதியான விசோகனை வில்லைக் கையிற்கொண்ட உமதுபுத்ரன் போரில் கூரியஅம்புகளால் வருத்துவதுகண்டு அதனைப் பொறாமல் பரபரப்புடன் உம்முடைய குமாரனைக் கொல்வதற்காகத் திவ்யமானவில்லைக் கையிலெடுத்தான். பீமன் மிகுந்த கோபமூண்டு இறகுகள் பூண்ட க்ஷுரப்ரம் என்கிற பாணத்தை வில்லிற்பூட்டி அதனால் துரியோதனராஜனுடைய சிறந்தவில்லைத் துண்டாக்கினான். உம்முடைய புத்திரனை அந்தத் துரியோதனன் சினமிகுந்து அறுக்கப்பட்ட (அந்த) வில்லையெறிந்துவிட்டு மிகுந்தவேகமுள்ள வேறு வில்லையெடுத்துக் காலமிருத்யுவுக்குச் சமமாக விளங்குகின்ற கோரமான பாணத்தை அதனிலபூட்டி அதனாலே மிகுந்த கோபத்தோடு பீமஸேனனை நடுமார்பில் அடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் வருத்தமுற்றவனுமான அந்தப் பீமன் தேரின் மத்தியில் உட்கார்ந்தான். ரதத்தின்மத்தியில் உட்கார்ந்த அந்தப் பீமன் மூர்ச்சையையடைந்தான். துன்பமுற்ற அந்தப் பீமனைப்பார்த்து அபிமன்யுவை முதன்மையாகவுடையவர்களும் சிறந்தவில்லாளிகளுமான பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்கள் பொறுக்கவில்லை. பிறகு, அவர்கள் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் உமது புத்திரனுடைய முடியில் உக்ரமான தேஜஸுள்ள சஸ்திரங்களினுடைய நெருங்கின மழையைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, பேராற்றலுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனன் பிரஜ்ஞையையடைந்து, துரியோதனனை மூன்றம்புகளாலும் திரும்பவும் ஐந்தம்புகளாலும் அடித்துப் பொற்கட்டுக்களுள்ள இருபத்தைந்து பாணங்களால் சல்யனை அடித்தான். அடிக்கப்பட்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான அந்தச்சல்யன் யுத்தத்தை விட்டு விலகினான்: பிறகு, ஸேனாபதி, ஸுஷேணன், ஜலஸந்தன், ஸுலோசனன், உக்ரன், பீமரதன், பீமன், வீரபாகு, அலோலுபன், துர்முகன், துஷ்ப்ரதர்ஷன், விவித்ஸு, விகடன், ஸமன் என்கிற உமது பதினான்குபுத்திரர்கள் பீமனை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து பலகணைகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து பீமஸேனனை எதிர்த்து ஓடிவந்து நன்கு அடித்தார்கள். மஹாபலமுள்ளவனும் வீரனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனன் உம்முடைய புத்திரர்களைப்பார்த்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பசுக்களின் மத்தியில் செந்நாய் பாய்வதுபோலப்

பாய்ந்து கிருடன்போன்ற வேகத்துடன் க்ஷுரப்ரத்தினால் ஸேனாபதியினுடைய தலையை அறுத்தான். நீண்டகைகளையுடையவனான பீமன் மனக்களிப்புடன் உரக்க அட்டஹாஸஞ்செய்து மூன்று பாணங்களால் ஜலஸந்தனைப்பிளந்து யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். பிறகு, ஸுஷேணனையுங்கொன்று மிருத்யுவினிடம் அனுப்பினான் சந்திரனுக்கு ஒப்பானதும், குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தலைப்பாகையுடன்கூடியதுமான உக்கிரனுடைய தலையை ஒரு பல்லத்தினாலே பூமியில்தள்ளினான். யுத்தத்தில் வீரனான பாண்டவன் எழுபது பாணங்களாலே குதிரைகளோடும் கொடிமரத்தோடும் ஸாரதியோடும் வீரபாகுவைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினான். மன்னரே! பீமஸேனன் நகைத்துக்கொண்டு கொடியமதங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களுமான பீமன் பீமரதனிருவரையும் யமலோகத்தையடையும்படி செய்தான். பிறகு, பீமன் மகாயுத்தத்தில் எல்லாஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸுலோசனனையும் க்ஷுரப்ரத்தினால் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். அரசரே! உம்முடைய புத்திரர்களும் அங்கு மிச்சமாயிருந்தவர்களும் அந்தப் பீமஸேனனுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு அவனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் மகாபலசாலியான அவனால் அடிக்கப்பட்டும் திசைகளில் ஓடினார்கள். பிறகு, பீஷ்மர், மஹாரதர்களெல்லாரையும் நோக்கி, 'கொடியவில்லைக் கையில்கொண்ட இந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு சிறப்புடையவர்களையும் பிராயமுதிர்ந்தவர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற சூரர்களையும் மஹாரதர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்களையும் நாசஞ்செய்தலால் இவனைத் தாமதமின்றிப் பிடியுங்கள்' என்று கூறினார். பிறகு, இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட துர்யோதனனுடைய ஸைனிகர்களனைவரும் மிகவுங்கோபங்கொண்டு மகாபலசாலியான பீமஸேனனைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். அரசரே! பகதத்தனானவன் பீமனிருக்குமிடத்திற்கு மதப்பெருக்குற்ற யானையுடன் விரைவாக எதிர்த்து வந்தான்; யுத்தம் செய்வதற்காக வரும்பொழுதே, மேகமானது சூரியனை மூடுவதுபோல, பீமஸேனனை அம்புகளாலே யுத்தத்தில் கண்ணிற்குப் புலப்படாமல் செய்தான். அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் தங்கள் புஜபலத்தையே துணையாகக்கொண்டவர்களுமான மஹாரதர்கள், பகதத்தன் பீமனை அம்புகளால் அவ்வாறுமூடினதைப் பொறுக்கவில்லை. அவர்கள் இந்தப்பகதத்தனைச் சரமாரியோடு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பக

தத்தனுடைய யானையையும் சரமாரியினால் பிளந்தார்கள். வேந்தரே! அந்த எல்லா மகாரதர்களாலும் சஸ்திரவருஷத்தினால் அடிக்கப்பட்டதும், பற்பல அடையாளமுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான (அம்புகளாலே) பெரிய உதிரப்பெருக்குண்டு பண்ணப்பட்டதுமான அந்த ப்ராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனுடைய யானையானது, சூரியனுடைய கிரணங்களாலே கோக்கப்பட்ட பெரியமேகம்போல யுத்தத்தில் பார்ப்பதற்கு அழகுள்ளதாயிருந்தது. பகதத்தனாலே தூண்டப்பட்டதும் மதஜலத்தைப்பெருக்கும் தன்மையுள்ளதுமான (அந்த) யானையானது இரண்டுமடங்கு வேகத்தையடைந்து காலடிகளாலே பூமியை நடுங்கும்படிசெய்து கொண்டு காலனால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன்போல அவர்களனைவரையும் எதிர்த்து ஓடிவந்தது. எல்லாமஹாரதர்களும் அந்த யானையினுடைய மிகப்பெரிதான அந்த ரூபத்தைக் கண்டு (இது ஒருவராலும்) ஸஹிக்கமுடியாததென்று எண்ணி மனவூக்கத்தை இழந்தனர். மஹாராஜரே! பிறகு, அரசன் கோபமுண்டு அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள அம்பினாலே பீமஸேனனை நடுமார்பில் அடித்தான். மஹாரதனும் சிறந்தவில்லாளியுமான அந்தப்பீமன் அவ்வரசனாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்டு மயக்கத்தால் மனநிலைதவறிக் கொடிமரத்தில் சாய்ந்தான். பிரதாபசாலியானபகதத்தன் பயந்தவர்களான அந்தப்பாண்டவவீரர்களையும் மூர்ச்சையடைந்த பீமஸேனனையும் கண்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். அரசரே! பிறகு, ராக்ஷஸனும் கோரரூபமுள்ளவனுமான கடோத்கசன், பீமன் அவ்விதநிலைமையை அடைந்ததைக்கண்டு மிக்ககோபமுண்டு அவ்விடத்திலேயே மறைந்தான். அந்தக்கடோத்கசன் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய குரூரமானமாயையைச் செய்து அரை நிமிஷத்திற்குள் பயங்கரமானஉருவத்தைஅடைந்து தன்மாயையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஐராவதத்தின்மீது வீற்றிருப்பவனாகக் காணப்பட்டான். அந்தயானையை மற்றுமுள்ள அநேக திக்கஜங்கள் பின்தொடர்ந்தன. அஞ்சனம், வாமனம், நல்லொளிபொருந்திய மகாபத்மம் ஆகிய மூன்று பெரியயானைகளிலும் அரக்கர்களே வீற்றிருந்தனர். (அந்தயானைகள்) உடல்பருத்தும் மதங்களையும் மிகப்பெருக்கிக்கொண்டு தேஜஸும் வீரியமும் பலமுமுள்ளனவாகவும் மகாபலபராக்கிரமமுள்ளனவாகவும் காணப்பட்டன. சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனான கடோத்கசன் யானையையுடைய பகதத்தனைக் கொல்லஎண்ணி அப்பொழுது தன்யானையைத் தூண்டினான். மகாபலசாலிகளான அவ்வரக்கர்களால் தூண்டப்பட்ட நான்கு தந்தங்களுள்ள (அந்தயானைகளும்)

மற்றயானைகளும் நான்குதிக்குக்களினின்றும் மிக்க கோபத்தோடு பகதத்தனுடைய அந்தயானையைக் கொம்புகளால் குத்தித் துன்புறுத்தின. அந்தயானைகளால் துன்பமடைந்தும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டும் வேதனையினால் தைந்யமுற்ற அந்த (ப் பகதத்தனுடைய) யானையானது இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தின் ஒலி போன்ற ஒலியுடன் மிக்கபெரிதான ஒலியைசசெய்தது. பாரதரே! பீமஸேனபுத்திரனான கடோத்கசனுடைய அமபுகளால் அடிக்கப்பட்டு அலறுகின்ற அநதயானையானது உமது புததிரனுடைய எல்லாச சேனைகளையும் அடித்துககொண்டு ஸஞசரித்தது. கர்ஜிக்கின்ற அநதயானையினுடைய மிககவொடிய பயங்கரமான அநத ஒலியைக்கேட்டு, பீஷ்மா, துரோணரையும துரியோதனராஜனையும் பாாதது, 'இதோ, மஹா வில்லாளியான பகதத்தன் யுத்த களத்தில் துராத்மாவான கடோதகசனோடு போர்செய்கிறான்; கஷ்டமான நிலைமையிலுமிருக்கிறான். ராக்ஷஸனோ பெரியமாயையுடையவன். அநதப் பகதத்தராஜனோ அதிக கோபமுள்ளவன். காலனும்மிருதயுவுமபோன்ற அவ்விருவரும யுத்ததில் எதிாத்துப் போாபுரிகிறார்கள ஸநதோஷமுள்ள பாண்டவர்களுடைய பேரொலியும கேட்கப்படுகிறது. பயநதிருககின்ற யானையினுடைய மிகபபெரிதான ரோதனசபதமும் கேட்கபபடுகிறது. உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும. பகததராஜனை ரக்ஷிபபதற்காக அவவிடம் செல்வோம. யுத்தத்தில் காக்கபபடாவிடில் (அவன்) விரைவில் உயிரை இழப்பான். மிக்கவீர்யமுடையவாகளே! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் வேகமாகப் புறபபடுங்கள நாம ஏன தாமதமாகச் செல்லவேண்டும்? ரௌத்திரமானதும மயிர்ககூச்சத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியதுமான பெரியயுததமலலவோ நடநதுவருகின்றது? ஸேனாபதியான பகததன் நமமிடததில பகதியுள்ளவன்; மேலும, 1 குலபுததிரன்; சூரன். (மனவுறுதி) 2 தவறாதவர்களே! நாம் அந்தப்பகதத்தனை ரக்ஷிககவேண்டும' என்று மொழிநதார். பீஷ்மருடைய அநதவார்த்தையைக்கேட்டு எலலாமஹாரதர்களும் பகதத்தனைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணததுடனே துரோணரையும் பீஷ்மரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே. அந்தபபகதத்தனிருககுமிடம் சென்றாகள். செல்லுகின்ற அவர்களைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரரைத் தலைவராகக்கொண்ட பாஞ்சாலர்கள், பாண்டவர்களுடன்சேர்நது பகைவர்களைப் பின்புறத்தில்

---

1 பிறபபிலை சிறநதவன. ச

2 வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

அனுஸரித்துச்சென்றார்கள். பிறகு, பிரதாபமுடையவனான ராக்ஷஸேந்திரன் அந்தச்சைனியங்களைப்பார்த்து இடிமுழக்கம்போலமிகவும்உரக்க ஸிம்மநாதம்செய்தான். அந்தக்கடோத்கசனுடைய அந்தச்சபதத்தைக்கேட்டும், போர்புரிகின்ற யானைகளைக்கண்டும், சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் திரும்பவும் துரோணரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லததொடங்கினார்: ‘துராத்மாவான ஹிடிம்பையின்புத்ரனோடு யுத்தம்செய்வது எனக்கு விருப்பமாயில்லை. இந்தக்கடோத்கசன் பலமும் வீர்யமுமுள்ளவன்; இப்பொழுது உதவியுடனும் கூடினவன். வஜ்ராயுதமேந்திய இந்திரனே நேரில்வந்தாலும் இவனைப் போரினால் வெல்வது முடியாது இவனோ குறிதவறாமல் ஆயுதப்பிரயோகம்செய்கின்றவன்; நன்றாக அடிக்கின்றவன். நாமோ பகல்முழுவதும் பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் அடித்துக்காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் களைத்திருக்கின்றவாகனங்களையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட இந்த ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாதவன். சூரியனோ அஸ்தமிக்கிறான். இரவில் யுத்தம்செய்யமுடியாது. ஆதலால், யுத்தத்தை நிறுத்துவோம். நாளைதினம் பகைவர்களோடு போர்புரிவோம்’ என்று கூறினர். பிதாமஹரானபீஷ்மருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக் கடோத்கசனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டகௌரவர்கள் அவ்வாறே உபாயத்தால யுத்தத்தைவிட்டு விலகிவிட்டார்கள் பாரதரே! கௌரவர்கள் திரும்பியவுடனே பாண்டவர்கள் வெற்றியால் விளங்கிக்கொண்டு பெரிய ஸிம்மநாதத்தைச் செய்தார்கள்; சங்கங்களையும் ஊதினார்கள் பரதர்களிற்சிறந்தவரே! கடோத்கசனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இவ்விதமான யுத்தமானது பகல்முழுதும் நடந்தது. அரசரே! பிறகு, பாண்டவர்களாலே தோல்வியடைவிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்கமடைந்தவர்களுமான கௌரவர்கள் இரவில் தங்கள்ஸைனியம் தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைந்தார்கள் பாணங்களாலே சரீரத்தில் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மகாரதர்களான பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மனம்குளிர்ந்து தங்களஸைனியம் தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைந்தார்கள பகைவர்களைவாட்டுகின்றவரே! பாண்டவர்படையிலுள்ளவீரர்கள் பீமஸேனனையும் கடோத்கசனையும் முன்னிட்டு, அப்பொழுது, ஒருவரை ஒருவர்புகழ்கின்றவர்களாகவும் அதிகஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாகவும் தூர்யவாத்யகோஷங்களோடு பற்பல கோஷங்களை வெளியிடுகின்றவர்களாகவும் சங்கவாத்யகோஷங்களோடு ஸிம்மநாதங்களைச்செய்கின்றவர்களாகவும் அதிக

மாக அட்டஹாஸம் செய்கின்றவர்களாகவும் பெரும்பலமுள்ளவர்களாகவும் பூமியை நடுங்கச்செய்பவர்களாகவும் உமதுபுத்திரனுடைய மர்மஸ்தானங்களை வருத்துகின்றவர்களாகவும் இராக்காலத்தில் தங்கள் பாசறையையே அடைந்தார்கள். துர்யோதனராஜனோ ஸஹோதரவதத்தினாலுண்டான துக்கத்தால் மெலிந்து கண்களில் நீர்ததும்பக் கலக்கமுற்று ஒருமுகூர்த்தகாலம் சிந்திக்கலானான். தம்பியரின்பிரிவால் வருந்தியவனும் சோகத்தால் மிக வாட்டமுற்றவனுமான துரியோதனன் பாசறைக்கு முறைப்படி எல்லாவிதியையும் செய்துவிட்டு ஆழ்ந்து ஆலோசனைசெய்தான்' என்று கூறினான்.

நான்காம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு விச்வோபாக்கியானத்தைக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! தேவர்களாலும் ஒருபோதும் செய்யமுடியாததான பாண்டுகுமாரர்களுடைய செய்கையைக் கேட்டு எனக்கு மிகஅதிகமானபயமும் ஆச்சர்யமும் உண்டாயின. ஸஞ்சய! ஸூத! எல்லாவிதத்திலும் என்புத்திரர்களுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைக்கேட்டு, 'எவ்விதமாக இது ஆகுமோ?' என்று எனக்குப் பெரியகவலை உண்டாயிருக்கிறது. ஸஞ்சய! விதுரனுடையவாக்கியங்கள் நிச்சயமாக என்மனத்தை எரிக்கப்போகின்றன. தெய்வவசத்தால் யாவும் அவ்வாறே காணப்படுகின்றன. எந்தக்காரணத்தினால் பீஷ்மரை ப்ரதானமாகக்கொண்டவர்களும் சஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களும் உத்தமர்களுமான எல்லாப்போர்வீரர்களையும் பாண்டவர்களுடைய ஸேனைகளில் இருக்கின்றவீரர்கள் எதிர்த்துப்போர்புரிகிறார்கள்? ஐய! மஹாத்மாக்களும் மிக்க பலசாலிகளுமானபாண்டுபுத்திரர்கள் யாதுகாரணத்தால் கொல்லத்தகாதவர்களானார்கள்? யாரால் அவர்களுக்கு அவ்வாறு வரம் அளிக்கப்பட்டது? எவ்விதஞானத்தை அவர்களடைந்திருக்கிறார்கள்? எதனால் ஆகாயத்தில் (நிலைபெற்றிருக்கிற) நக்ஷத்திரங்களுடைய கூட்டங்கள்போல அந்தப்பாண்டவர்கள் க்ஷயத்தையடையாமலிருக்கிறார்களோ? அதையும் பாண்டவர்களாலே என்சேனை அடிக்கடி கொல்லப்படுவதையும் நான் ஸஹிக்கவில்லை. மிக்க உக்கிரமானதண்டமானது என்மீதே விழுகின்றது. ஸஞ்சய! எந்தக்காரணத்தால் பாண்டுபுத்திரர்கள் கொல்லத்தகாதவர்களாகவும் என்

புத்திரர்கள் கொல்லத்தக்கவர்களாகவும் ஆனார்களோ இவ் விஷயமனைத்தையும் உண்மையாக எனக்கு உரைத்தல்வேண்டும். கைகளாலே நீந்துகின்ற ஒருமனிதன் பெரிதான கடலினுடைய அக்கரையைப் பார்க்கமாட்டாமைபோல எவ்விததத்தினாலும் இந்தத் துக்கத்தினுடைய அக்கரையை நான் காணவில்லை என் புத்திரர்களால் அதிபயங்கரமான துயரமானது நிச்சயமாக அடையப் பட்டுவிட்டதென்று எண்ணுகிறேன் என்புத்திரர்களனைவரையும் பீமன் கொல்லப்போகிறான் ஸம்சயமில்லை என்புத்திரர்களை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கத்தக்க வீரனை நான் காணவில்லை. ஸஞ்சய! என்புத்திரர்களுக்கு நிச்சயமாகவே விநாசம் வந்துவிட்டது. ஸூத! ஆதலால், கேட்கிறஎனக்கு (முற்கூறிய விஷயங்களுக்கு) காரணமும் விசேஷித்து (ப்பாண்டவர்களுடைய)வல்லமையுமாகிய அனைத்தையும் உள்ளபடி சொல்வதற்கு நீ தகுந்தவனாக இருக்கிறாய். போரில் தம் சேனைகள் புறங்காட்டிஓடுவதைக் கண்டு துரியோதனன், பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், சகுனி, ஜயத்ரதன், மஹா வில்லாளியான துரோணபுத்திரர், மஹாபலசாலியான விகர்ணன் ஆகிய இவர்கள் யாது செய்தனர்? பேரறிவாளனே! ஸஞ்சய! என் புத்திரர்கள் கவலையுற்றிருக்கும் அத்தருணத்தில் மஹாத்மாக்களான அந்தப் பீஷ்மர்முதலியவர்களுக்கு எவ்விதமான நிச்சயம் உண்டாயிருந்தது?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'அரசரே! நீர் அவதானத்துடன்கேளும், கேட்டு மனத்தில் நிலை நிறுத்திக்கொள்ளும். ராஜரே! பாண்டவர்கள் மந்திரத்தினால் செய்யக்கூடிய ஒன்றையும் செய்யவில்லை. அவ்விதமான மாயையையும் பிறர்பயப்படக்கூடிய ஒருவிதமான செய்கையையும் அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதில்லை யுத்தத்தில் சிறந்தவல்லமையுள்ள அவர்கள் நியாயத்தை மீறாமல் யுத்தம் செய்கிறார்கள். பாரதரே! எப்பொழுதுமே பார்த்தர்கள் பெரிய கீர்த்தியை விரும்பித் தர்மத்தினாலேயே ஜீவனோபாயமுதலான எல்லாக் காரியங்களையும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். உத்தமமான ஸ்ரீயையுடையவர்களும் மஹாபல சாலிகளுமான அந்தப்பார்த்தர்கள் தர்மத்தில் நிலைபெற்று யுத்தத்தினின்று திரும்புகிறதில்லை. எங்குத் தர்மமோ அங்கு ஜயம். அரசரே! அதனால் பார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாதவர்களும் ஜயமுள்ளவர்களுமாக இருக்கிறார்கள் உமமுடையபுத்திரர்களோ கெட்ட எண்ணமுடையவர்கள்; எப்பொழுதுமே பாவங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்கள்; கொடுந்தன்மையுள்ளவர்கள்; இழிவான தொழிலையுடையவர்கள். ஆதலால், யுத்தத்தில் க்ஷீணிக்கின்றார்கள். அரசரே! நீசர்களானமனிதர்கள்போல உம்முடைய

புத்திரர்கள் இப்புவியில் பாண்டவர்களுக்கு அனேகம்கொடிய அபகாரங்களைச் செய்திருக்கின்றனர். பாண்டுவுக்குமூத்தவரே! உமதுபுத்திரர்களால்செய்யப்பட்ட அந்த எல்லாக்கொடுஞ்செயல்களையும நினையாமல் பாண்டவாகள் எப்பொழுதுமே தாமத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டிருந்தாாகள். அரசரே! உம்முடையபுத்திரர்கள் இந்தபாண்டவர்களை மதிப்பதில்லை. எப்பொழுதும் செய்யப்படுகின்ற அவவிதப்பாவசசெயலைச்சோந்த மிகபபெரியகோரமானபயனைது இப்பொழுது அடையபபட்டுவிட்டது. மஹாராஜரே! அப்படிப்பட்ட நீா புத்திரர்களோடும மித்திரர்களோடும் சேர்ந்து அநதப்பலனை அனுபவியும் வேநதரே! மித்திரவாக்கங்களால்தடுக்கப்பட்டும் நீா தெரிந்துகொள்ளவில்லை மேலும், விதுரராலும் பீஷ்மராலும் மஹாதமாவானதுரோணராலும் அவ்வாறே, என்னாலும அடிக்கடி நீர் தடுக்கபபட்டிருந்தும தெரிநதுகொளளவிலலை. (சாகபபோகிற) மனிதன் பத்தியமானஔஷதத்தை எவவாறு உட்கொள்ளாரோ, அவ்வாறே, நீா புததிராகளுடைய அபிப்பிராயததிற்கிணங்கி நன்மையும பததியமுமான (பீஷ்மாமுதலியோரின்) சொல்லை ஏற்றுகொள்ளாமல பாண்டவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டதாகவே எண்ணினீா பரதஸ்ரேஷ்டரே! பாண்டவர்களுடையஜயத்தைப்பற்றி நீா என்னைக் கேட்டலால் அந்தக்காரணததைத் திரும்பவும் உள்ளபடிகேளும. நான் கேட்டபடி அதனை உமக்குச் சொலவேன். ஜநேஸ்வரரே! இவவிஷயத்தைபபற்றித துரியோதனன் பிதாமஹரானபீஷ்மரை நன்கு கேட்டனன். குருகுலத்தில்உதித்தவனான உம்முடையகுமாரன் மஹாரதர்களான தன்னுடைய பிராதாக்களனைவரும யுத்ததத்தில் ஜயிக்கபபட்டது கண்டு சோகத்தினால் மிகமனமயங்கி இராக்காலததில் பேரறிவாளரான பிதாமஹரை அடைந்து மிக்கவணக்கததோடு சொன்னதை என்னிடத்தினின்று கேளும.

துரியோதனன், 'பிதாமஹரே! நீரும துரோணரும கர்ணனும் கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் ஹருதிககுமாரனானகிருதவர்மாவும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும. பூரிஸ்ரவஸும் விகர்ணனும் வீரயசாலியானபகததததனும் மகாரதர்களென்றும் குலபுத்திரர்களென்றும (யுத்ததில) சரீரத்தைவிடத்துணிந்தவர்களென்றும் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறீர்கள். மூவுலகங்களையும (ஜயிப்பதற்கு) நீங்கள் போதுமானவல்லமையுடையவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம் பராக்கிரமத்தில் பாண்டவர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் (எங்களுக்கெதிர்) நிற்கமாட்டார்கள். குநதிபுத்திரர்கள் எதைப்பின்பற்றி ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் நமமை ஜயிக்கிறார்களென்னும விஷயத்தில் என

க்கு ஐயம் உண்டாயிருக்கிறது. கேட்கின்ற எனக்கு அதனுடைய உண்மையை உரைக்கவேண்டும்' என்று வினவினான். பீஷ்மர், 'ராஜனே! குருகுலத்தில் பிறந்தவனே! நான்சொல்வதைக்கேள். பலவாறு நான் உனக்குச்சொன்னேன். அப்படிப்பட்ட என்னுடைய சொல்லை நீ அனுஷ்டிக்கவில்லை. பரதரிற்சிறந்தவனே! பாண்டவர்களோடுகூட ஸமாதானம் செய்யப்படலாம். பிரபுவே! இப்படிச் செய்துகொள்வதை நான் பூமிக்கும் உனக்கும் க்ஷேமமென்று எண்ணுகிறேன். 'ராஜனே! பிராதாக்களோடுசேர்ந்து எல்லாத் துஷ்டர்களையும் வாட்டிக்கொண்டும் பந்துக்களை மகிழ்வித்துக்கொண்டும் இந்தப் பூமியை ஸுகமாக அனுபவிப்பாயாக' என்று முன்னமே நான் உன்னிடத்தில் அலறினேன். ஐயனே! என்வார்த்தையை நீ கேட்கவில்லை. பாண்டவர்களை நீ அவமதித்ததன்பயன் இதோ அடையப்பட்டுவிட்டது. மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! பிரபுவே! சிறந்த செய்கைகளையுடைய அந்தப் பாண்டவர்கள் கொல்லத்தகாதவர்களாயிருத்தற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்; என்னிடத்தினின்றுகேள் சார்ங்கத்தை வில்லாகக்கொண்ட ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலே காக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லாப் பாண்டவர்களையும் வெல்லக்கூடியமனிதன் உலகங்களில் (இப்பொழுதும்) இல்லை, முன்னேயுமில்லை; இனி உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. அப்பா! தர்மங்களையறிந்தவனே! பிரம்மநிஷ்டர்களான மஹர்ஷிகளாலே எனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புராதனமான கீதத்தை உள்ளபடிகேள்.

முற்காலத்தில் தேவர்களும் எல்லாரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து கந்தமாதனபர்வதத்தில் பரமதேவரை அடைந்தனராம். அவர்களுடைய மத்தியத்தில் வீற்றிருந்த பிரமதேவர் காந்தியினால் ஜ்வலிக்கின்றதும் ஆகாயத்திலிருக்கின்றதும் உத்தமமுமான ஒரு விமானத்தைக் கண்டனராம். அவர் அந்த விமானத்தைத் தியானத்தினால் அறிந்து நியமத்துடன் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு மனமகிழ்ந்து அவ்விமானத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமபுருஷரை நமஸ்காரம்செய்தார். பிறகு, எல்லாரிஷிகளும் தேவர்களும் எழுந்திருந்த பிரமதேவரைக்கண்டு பெரிதான அவ்வாச்சரியத்தைப்பார்த்துக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். பிரம்மவித்துக்களுள் சிறந்தவரும் உலகங்களைப் படைத்தவரும் உத்தமமான தர்மங்களையறிந்தவருமான பிரமதேவர், (சாஸ்திரங்களில்) கூறிய முறைப்படி அந்தப் புருஷரைப் பூஜித்துப் பின்வருமாறு கூறலானார். 'தேவரீர் விஸ்வாவஸு; நீர் உலகத்தையே வடிவமாகக்கொண்டவர்; தேவரீர்விஸ்வேதேவர்

கள்; விஷ்வக்ஸேனா; (நித்ய நைமித்திககாம்யரூபங்களான) ஸமஸ்தகர்மஸ்வரூபி; ஜிதேந்திரியா தேவரீா விஸ்வேஸ்வரா. நீா வாஸுதேவா ஆதலால், யோக ஸ்வரூபியும் தேவருமான தேவரீரை நான் சரணமடைகிறேன். விஸ்வஸ்வரூபரே! மஹாதேவரே! தேவரீா ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும். உலகங்களுக்கு நன்மையைப் பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும். யோகீஸ்வரரே! உலகங்களை வியாபித்திருக்கின்றவரே! நீா ஜயமடையவேண்டும். யோகஸ்வரூபரே! பரமேஸ்வரரே! நீா ஜயமடையவேண்டும். தாமரைமலரின் நடுவிதழ்போல அகன்றிருக்கிற கண்களையுடையவரே! லோகேஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரரே! இறந்தகாலம், வருங்காலம், நிகழ்காலம் இவைகளுக்குநாதரே! மங்களகரர்களான புத்திர பௌத்திரர்களை யுடையவரே! நீா ஜயமடைதல் வேண்டும். கணக்கற்ற குணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியகதியாயிருப்பவரே! நீா ஜயசீலராக இருத்தல் வேண்டும் நாராயணரே! எவ்விதத்தாலும் கரைகாணமுடியாத் மகிமையுடையவரே! சாரங்கமென்ற வில்லைத் தரித்தவரே! நீா ஜயமடையவேண்டும். எல்லாக்குணங்களையுமுடையவரே! உலகத்தையே சரீரமாகக்கொண்டவரே! (பிறவிப்) பிணியற்றவரே! நீா பிரகாசிக்கவேண்டும் விஸ்வேஸ்வரரே! மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! உலகங்களுக்கு நன்மையைப்பயப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! நீர் ஜயமுள்ளவராக இரும் ஆதிசேஷஸ்வரூபரே! வராஹ முதலிய உருவமாக அவதாரம் செய்தவரே! ஹரிகேசரே! விபுவே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். ஆதிசேஷனை வாஸஸ்தானமாகவுடையவரே! திக்குகளுக்கெல்லாம் நாதரே! உலகங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவரே! அளவிடமுடியாத ஸ்வரூபத்துடன் கூடியவரே! நாசமற்றவரே! பிரகாசமாகவும், அப்ரகாசமாகவுமிருப்பவரே! அமிதமான ஸ்தானங்களையுடையவரே! இந்திரியங்களையடக்கினவரே! நற்செய்கையுள்ளவரே! கணக்கிடமுடியாத ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வபாவத்தை அறிந்தவரே! ஆழ்ந்தஸ்வபாவமுடையவரே! வேண்டினவர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்றவரே! நீா ஜயமடையவேண்டும் முடிவற்றவரே! அறிந்தவரே! பிரம்மமே! நித்யமாயிருப்பவரே! பிராணிகளை விசேஷமாகப் போஷிக்கின்றவரே! செய்யவேண்டியகாரியங்களைச் செய்தவரே! பேரறிவாளரே! தர்மங்களையறிந்தவரே! விஜயமுடையவரே! காண அரிதான ஸ்வரூபமுடையவரே! ஸர்வயோகஸ்வரூபரே! வ்யக்தமாக அவதரிப்பவரே! பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயிருப்பவரே! உலகத்திலுள்ள தத்வங்களுக்கெல்லாம் ஈசரே! பிராணிகளை ரக்ஷிப்பவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். தம்மையேகாரணமாகக்

கொண்டவரே! மஹாபாக்யமுள்ளவரே! பிரளயகாலத்தில் (உலகத்தை) உபஸம்ஹாரம் செய்வதில் நோக்கமுள்ளவரே!. பிரபஞ்சத்தை வெளிப்படுத்துவதில் நாட்டமுள்ளவரே! பிரம்மமே! ஜயத்தில் பிரீதியுள்ளவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். இயற்கையாகவே படைப்பதில் பற்றுதலுள்ளவரே! அபீஷ்டங்களைப் பூர்த்திசெய்கின்றவரே! பரமேசுவரரே! மோக்ஷத்தை அளிப்பதற்குக் காரணமான ஸ்வரூபத்துடன் கூடியவரே! முக்தாதமஸ்வரூபரே! விஜயத்தைக் கொடுப்பவரே! பிரமமதேவருக்கும் நாதரே! தேவரே! பத்மநாபரே! மஹாபலமுள்ளவரே! பஞ்சபூதங்களை உமது வடிவமாகக்கொண்டவரே! ஸதவஸ்வரூபரே! எப்பொழுதும் தேவரீர் ஜயமடைய வேண்டும் பூமிதேவி உம்முடைய இரண்டுபாதங்கள்; திக்குக்கள் இரண்டுகைகள்; ஆகாயம் உமது தலை; யான் உம்முடைய மூர்த்தி, தேவாகள் உடல்; சந்திர சூரியர்கள் இரண்டு கண்கள், தவமும ஸத்யமும் பலம்; உம்முடைய செய்கை தர்மஸ்வரூபமாயுள்ளது, அகனியானது உம்முடைய தேஜஸ்; காற்று உம்முடைய சுவாஸம; ஜலம உம்முடைய வேர்வை; அஸ்வினிதேவர்கள காதுகள் எபபொழுதும் ஸரஸ்வதிதேவி உம்முடைய நாக்கு. வேதங்கள் உமமிடததிலுள்ள சிறநத குணங்களைக் கூறுவதில நிலைபெற்றிருககின்றன. இவ்வுலகம உம்மையே ஆஸ்ரயித்திருககின்றது. யோகங்களுக்கும யோகிகளுக்குமநாதரே! (உமது) பரிமாணமானது அளவிடமுடியாதது. தேஜஸும பராக்கிரமமும் அவ்வாறே. பகைவரை வாட்டுபவரே! உம்முடைய பலத்தை நாம் அறியோம. தேவரே! விஷ்ணுவே! உம்முடைய பக்தியில் நாங்களனைவரும் பற்றுதலுடன் நியமங்களால் உம்மையே நாடி மஹேஸ்வரராகவும பரமேஸ்வரராகவுமிருக்கின்ற தேவரீரை எப்பொழுதும் அர்ச்சிக்கிறோம். ரிஷிகள், தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷாகள், ராக்ஷஸாகள், பன்னகாகள், பிசாசங்கள், மனிதர்கள், மிருகஙகள், பக்ஷிகள், ஸாப்பங்கள் ஆகிய இவாகளை முதலாகப் பூமியில் என்னால் படைக்கப்பட்டிருககிற எல்லா வஸ்துக்களும் உம்முடைய அனுககிரகத்தினால் உண்டாயிருக்கின்றன பத்மநாபரே! விசாலமான கண்களையுடையவரே! கிருஷ்ணரே! துக்கத்தைப் போக்குகிறவரே! எல்லாப்ராணிகளுக்கும் நீரே கதி; நீரே நாதர்; நீரே ஜகத்குரு; தேவேசரே! உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே எப்பொழுதும தேவர்கள ஸுகமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். தேவரே! பூமியானது தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே எப்பொழுதும பயமற்றதாகியது விசாலாக்ஷரே! ஆதலால், தேவரீர் யதுவம்சத்தை விருத்திபண்ணுகிறவராகவேண்டும். ஸர்வவ்யாபகரே! தர்மத்தை (உலகத்தில்) நிலை நிறுத்துவதற்காவும் தைத்யர்

களை அழிப்பதற்காகவும் உலகத்தைத் தரிப்பதற்காகவும் என் விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். விபுவே! வாஸுதேவரே! பரமரகஸ்யமான இந்த விஷயமானது தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே என்னால் உள்ளபடி கானம்பண்ணப்பட்டது. கிருஷ்ணரே! நீர் உம்முடைய ஸங்கல்பத்தினால் உம்முடைய ஸ்வரூபமான ஸங்கர்ஷணதேவரைத் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்துப் புத்திரனான ப்ரத்யும்னனையும் தாமாகவே ஸ்ருஷ்டித்தீர். எவரை விஷ்ணுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் ஞானிகள் அறிகிறார்களோ அந்த அநிருத்தரையும் ப்ரத்யும்னரிடமிருந்து நீர் உண்டுபண்ணினீர். அநிருத்தர் உலகத்தைத் தரிக்கின்ற பிரம்மாவான என்னை உண்டுபண்ணினார். அப்படிப்பட்டநான் வாஸுதேவஸ்வரூபி; தேவரீரால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். லோகநாதரே! ஆதலால், (வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷணர், ப்ரத்யும்நர், அநிருத்தர் என) நான்குஸ்வரூபத்துடன் விளங்குகின்ற தேவரீரை நானாகவே வேண்டுகிறேன். விபுவே! தேவரீர் உம்மைப் பலகூறுகளாகப் பகுத்துக்கொண்டு மனிதத்தன்மையை அடைவீராக. அந்த மனுஷ்யாவதாரத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுவதின்பொருட்டு அஸுரவதத்தைச் செய்து தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து பரதத்வஸ்வரூபத்தோடு சேர்க்கையடையப்போகிறீர். அளவிடமுடியாத விக்கிரமத்தையுடையவரே! பரமாத்மஸ்வரூபியான உம்மை உலகத்தில் பிரம்மரிஷிகளும் தேவர்களும் (உம்மிடம்) மனத்தைச்சேர்த்தவர்களாக அவ்வவ்விதமான நாமாக்களாலே கானம் செய்கிறார்கள். அழகிய கைகளையுடையவரே! எல்லாபூதஸங்கங்களும் உம்மிடத்தில் நிலைபெற்றுள்ளன. பிராம்மணர்கள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டு வரதரென்றும் ஆதிமத்யாந்தங்களற்றவரென்றும் கரையற்ற யோகமகிமையுடையவரென்றும் உலகத்திற்கு அணைபோன்றவரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்' என்று கூறினார்.

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(விச்வோபாக்யானம்.)

பிறகு, ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் தேவரும் லோகநாதர்களுக்கெல்லாம்நாதருமான அந்தவாஸுதேவர் இன்பமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ளவாக்கினாலே பிரம்மதேவரைப்பார்த்து, 'உம்முடைய இந்த எல்லாவிருப்பமும் யோகமகிமையினால் என்னால்

அறியப்பட்டது. அது அவ்விதமேயாகும்' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு, அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானம அடைந்தார்.

பிறகு, தேவர்கள் ரிஷிகள் கந்தர்வர்கள் ஆகியஎல்லோரும் மிக்க வியபபுற்று அதிககுதூஹலத்துடன் பிதாமஹரைப்பார்த்து, 'விபுவே! பகவானுன நீா யாரைவணங்கி மகிமைபொருந்திய வாக்குக்களால் விநயத்தோடு துதித்தீா? நாங்கள் அவரைக்குறித்துக் கேட்கவிருபபமுள்ளவாகளாயிருக்கிறோம்' என்று வேண்டினார்கள். இவ்வாறு சொலலியதைக்கேட்டு, ஷாட்குண்யபரிபூர்ணரானபிதாமஹரும் எல்லாத் தேவர்களையும் ப்ரமமரிஷிகளையும் கந்தர்வர்களையும நோக்கி, 'தேவசிரேஷ்டர்களே! எது ஸாவோத்தமமோ, எது வருங்காலததிலும இருக்கக்கூடியதோ, இருககத்தககதோ, எது பரம்பொருளோ, எது பஞ்சபூதஸ்வரூபியோ, எது பிரபுவோ, எது ப்ரம்மமோ, எது உததமமான ஸ்தானமோ பிரஸன்னமான அந்தவஸ்துவோடு ஸம்வாதம செய்தேன். 'ஜகந்நாதரும் வாஸுதேவரென்று பிரசித்திபெற்றவருமானதேவரீா உலகத்தை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மானிடவுலகததை அடைவீராக. அஸுரர்களைக் கொல்வதின்பொருட்டுத் தேவரீர் பூமியில் அவதாரமசெய்யும்' என்று அவர் என்னுல் வேண்டப்பட்டார். போரில்கொல்லப்பட்ட தைத்யர்கள் தானவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய அனைவரும், கோரரூபிகளும மஹாபலசாலிகளுமாக மனிதாகளில்வந்து தோன்றியிருக்கிறார்கள். உலகமனைத்தையும் தமவசத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பகவான் அவாகளைக்கொல்லுதற்பொருட்டு நரனோடு மானிடபபிறவியைப பெற்றுப பூதலத்தில ஸஞ்சரிக்கபபோகிறார். அளவற்ற ஒளியுள்ளவர்களும் புராணர்களும ரிஷிசிரேஷ்டர்களுமான நரநாராயணரிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து மனிதஉலகத்தில் பிறக்கப்போகிறார்கள். யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான இவ்விருவரும் ஒன்றுசேர்ந்ததேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். மூடர்கள் இவர்களை நரநாராயணரிஷிகளென்று அறியவில்லை. எல்லா உலகங்களுக்கும் பிரபுவான நான் அந்தப்பகவானுக்கு முதல்புத்திரன். ஸர்வலோகமஹேஸ்வரரான வாஸுதேவர் உங்களால் அர்ச்சிக்கத்தக்கவர். தேவசிரேஷ்டர்களே! மகாவீர்யமுள்ளவரும் சங்கம், சக்கரம், கதை இவைகளைத் தாங்கியவருமான இந்தப் பகவான் மனிதரென்று ஒருபொழுதும் அலக்ஷ்யம்பண்ணத்தக்கவரல்லர். இது உத்தமமானரகஸ்யம். இது உத்தமமானபதம். இது உத்தமமானப்ரம்மம். இது உத்தமமானகீர்த்தி. இது அழிவற்றது; அப்ரகாசமானது. இது சாஸ்வதமானதேஜஸ். புருஷனென்று

பெயருள்ளதாகக் கானஞ்செய்யப்படுவதும் அறியப்படாததுமான உத்தமமான ஒளி இதுதான். இதுதான் உத்தமமான ஸுகம். இது உத்தமமான ஸத்தியமென்று விசுவகர்மாவினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அளவற்ற விக்ரமத்தையுடையவரும் பிரபுவுமான வாஸுதேவர் இந்திரனோடுகூடின தேவர்களாலும் எல்லா உலகத்தார்களாலும், 'இவர் மனிதர்' என்று அவமதிக்கத்தக்கவரல்லர் இவரை ஸாமான்யமனிதரென்று சொல்லுகிறவன் அறிவில்லாதவன் இந்திரியங்களுக்கு அதிஷ்டாதாவான பரமாத்மாவை அலக்ஷ்யஞ்செய்கிறவனை மனுஷ்யர்களில் அதமனென்று (விவேகிகள்) சொல்லுகிறார்கள். யோகமகிமையுடையவரும் மஹாத்மாவும் மனிதசரீரத்தில் பிரவேசித்திருப்பவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரை அவமதிப்பவனைத் தமோகுணமுள்ளவனென்று ஜனங்கள்சொல்லுவார்கள். தேவரும் சராசரஸ்வரூபியும் ஸ்ரீவத்ஸமென்கிறமறுவை அடையாளமாகக்கொண்டவரும் நல்காந்தியுள்ளவரும் பத்மநாபருமான பரமாத்மாவை அறியாதவனைக் கற்றறிந்தவர்கள் தமோகுணமுடையவனென்று சொல்லுகிறார்கள் கிரீடத்தையும் கௌஸ்துபத்தையும் தரித்தவரும் மித்திரர்களுக்கு அபயம் அளிக்கின்றவருமான மகாத்மாவை அவமதிக்கிறவன் கோரமான அந்தகாரத்தில் முழுகுகிறான் தேவசிரேஷ்டர்களே! இவ்வாறு தத்வார்த்தத்தை உணர்ந்து உலகங்களிலுள்ள ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரான வாஸுதேவர் எல்லா உலகத்தார்களாலும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர். எல்லா உலகத்திற்கும் நாதனும் பரமமானென்று பிரஸித்திபெற்றவனுமான நான் அந்தப்பரமாத்மாவினுடைய (ஜ்யேஷ்ட) புத்ரன்' என்று மதுரமானவாக்கினால் மறுமொழிகூறினார்

இவ்வாறு, அந்தப்பகவான் முற்காலத்தில் ரிஷிகணங்களுடன் கூடின தேவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லி எல்லாப்பிராணிகளையும் விட்டுவிட்டுத் தம்முடைய ஸ்தானத்திற்குச் சென்றார். பிறகு, தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் அப்ஸரஸுகளும் பரமதேவரால் கானம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற அந்தக்கதையைக்கேட்டுப் பிரீதியடைந்து ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தார்கள். ஐயனே! வாஸுதேவரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்ற பிரமநிஷ்டர்களான ரிஷிகளுடைய ஸபையில் புராதனமான இந்தவிஷயமானது என்னால் கேட்கப்பட்டது. பரதர்களிற் சிறந்தவனே! ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமர், புத்திமானான மார்க்கண்டேயர், வ்யாஸர், நாரதர் இவர்களிடமிருந்து நான் இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்டேன் வாஸுதேவரே பிரபுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் மகாத்மாவென்றும் லோகங்களிலுள்ள ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரென்

றும் அறிந்துமிருக்கிறேன். எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாவான பிரம்மதேவர் எவருக்குப் புத்திரரோ அப்படிப்பட்ட இந்தவாஸுதேவர் மனிதர்களாலே ஏன் அர்ச்சிக்கத்தக்கவரல்லர்? ஏன் பூஜிக்கத்தக்கவரல்லர்? ஐயனே! வேதங்களின் கரைகளைக்கண்ட ரிஷிகளாலும் என்னாலும், 'வில்லாளியான அந்த வாஸுதேவரோடும் பாண்டவர்களோடும் நீ போர்புரியவேண்டாம்' என்று தடுக்கப்பட்டாய். அஜ்ஞானத்தினால் நீ உண்மையை அறியவில்லை. நீ கோவிந்தரையும் பாண்டவனான அந்தத் தனஞ்சயனையும் பகைத்தலால் உன்னைக் கொடியராக்ஷஸனென்று நான் எண்ணுகிறேன். அவ்விதமே நீயும் தமோகுணத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறாய். உன்னைத்தவிர வேறெந்தமனிதன் நரநாராயணஸ்வரூபிகளான தேவர்களைப் பகைப்பான்? அரசனே! ஆதலால், உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன். இவர் சாச்வதர், குறைவற்றவர்; ஸர்வலோகமயர்; நித்தியர்; உலகத்தையடக்கியாளுகிறவர்; பிராணிகளைப்போஷிக்கின்றவர், இவ்வுலகத்தைத் தரிக்கின்றவர்; ஸ்திரமாயிருப்பவர்; சராசரங்களுக்குக் குருவும் பிரபுவுமாயிருக்கின்றவர்; மூவுலகங்களையும் தரிக்கின்றவர். மேலும், ஈச்வரரே யுத்தம் செய்பவர்; ஜயம்; ஜயிப்பவர்; ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருக்கிறவர். வேந்தே! தமஸினாலும் ராகத்தாலும் விடுபட்டவரான இந்தப் பகவான் ஸர்வஸ்வரூபி. எங்குக் கிருஷ்ணனோ அங்குத்தர்மம். எங்குத்தர்மமோ அங்கு ஜயம். அரசனே! பாண்டுபுத்திரர்கள் அவருடைய மகிமையின் ஸம்பந்தத்தினாலும் ஆத்மமயமான யோகத்தினாலும் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜயமுண்டாகப்போகிறது இந்தப்பகவானான ஸ்ரீவாஸுதேவர் எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களுடைய விஷயங்களில் சிரேயஸை உண்டுபண்ணக்கூடிய எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்; மேலும், யுத்தத்தில் இவர்களுடைய பலத்தையும் நித்யம் போஷிக்கிறார்; பயங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறார். பாரத! எவர்விஷயமாக என்னை நீ கேட்கிறாயோ அப்படிப்பட்ட இந்தப் பகவான் சாச்வதர்; (படைப்பு முதலியவற்றை) விளையாட்டாகவுடையவர்; எல்லா ரகஸ்யங்களின் உருவமாயும் மங்களமாயும் இருப்பவர்; வாஸுதேவரென்றுஅறியத்தக்கவர். தங்கள் தங்களுக்குரியகுணங்களால் பிரசித்திபெற்றவர்களும், எப்பொழுதும் பக்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுமான பிராம்மணர்களாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் வைசியர்களாலும் சூத்திரர்களாலும் தத்தம் கர்மங்களாலே இந்தப்பகவான் உபாஸிக்கப்படுகிறார்; அர்ச்சிக்கப்படுகிறார். இவர் த்வாபரயுகத்தின்முடிவிலும் கலியுகத்தின் தொடக்கத்திலும் ஸங்கர்ஷண

ரால் [1]ஸாத்வததந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி கானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். வாஸுதேவரூபியான இந்தக் கண்ண பிரான் ஸமஸ்தமான தேவலோகங்களையும் மனுஷ்யலோகங்களை யும் ஸமுத்திரமாகிற மேகலையையுடைய 'த்வாரகாநகரியையும மனுஷ்ய லோகவாஸத்தையும் ஒவ்வொருயுகத்திலும் அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறார்' என்று கூறினார்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், விஸ்வோபாக்யானத்தில் வாஸுதேவருடையமகிமை யையும் அவரைஅடுத்ததனுல் யுதிஷ்டிரருக்குஜயமுண்டாதும் என்பதையும் கூறியது.)

துரியோதனன், 'வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபியென்று எல்லா உலகங்களிலும் சொல்லப்படுகிறார். பிதாமஹரே! அவரு டைய ஆகமத்தையும பிரதிஷ்டையையும் அறிவதற்கு நான்விரும்பு கிறேன்' என்றுவினவ, பீஷ்மர சொல்லலானார்.

'பரதர்களிற் சிறந்தவனே! வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபி; எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் தேவர். புண்டரீகாக்ஷரைக்காட்டிலும் உயர்ந்தது காணபபடவில்லை. ஐயா! இவ் விஷயத்தைபபற்றிச் சொல்லிய ஜமதக்னிபுத்திரரான பரசுராமரிடத்தினின்றும் தேவ ரிஷியான நாரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரிடத் தினின்றும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அஸிதரும் தேவலரும் தபோதனர்களான வாலகில்யர்களும் மார்க்கண்டேயரும் கோ விந்தர்விஷயத்தில் பெரிதான ஆச்சர்யத்தைச் சொல்லுகின் றார்கள். ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியான பூதஸ்வரூபியும் மகாத் மாவுமான புருஷோத்தமர் ஜலம், காற்று, தேஜஸ் மூன்றையும் படைத்தார். ஸர்வலோகேசுவரரும் பிரபுவும் மகாத்மாவுமான அந்தப் புருஷோத்தமர் பூதேவியையும் ஸ்ருஷ்டித்து ஜலத்தில் சயனம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஸர்வதேவஸ்வரூபியான அந் தத் தேவர் சயனத்தில் ஸுகமாகப் படுத்துக்கொண்டவராகவே முகத்தினின்று அக்னியையும் பிராணனிலிருந்து வாயுவையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். இந்த அச்யுதர் மனத்தினின்று ஸரஸ்வதியை யும் வேதங்களையும் படைத்தார். இவர் ஆதியில் உலகங்களையும்

---

[1] பாஞ்சராத்திர ஆகமவிதியினாலே ஸ்ரீமந்நாராயணரைப் பூஜிக்கின்றவர் கள் ஸாத்வதர்கள்; அவர்களுக்குரியதந்திரம் ஸாத்வததந்திரம்.

ரிஷிகளுடன் தேவர்களையும் மோக்ஷத்தையும் மரணத்தையும் உண்டுபண்ணினார். இவர் பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்கும் பிரளயத்துக்கும் காரணமாயிருப்பவர். இவர் தர்மம்; தர்மத்தையறிந்தவர்; வரத்தைக் கொடுக்கின்றவர்; ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் அளிக்கின்றவர். இவர் கர்த்தா; காரியம்; ஆதியானவஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஆதி; தமக்குத்தாமே பிரபுவாயிருப்பவர். ஜனார்த்தனர் முன்னமேயே இறந்தகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் படைத்தார். இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களையும் ஸ்வர்க்கங்களையும் ஆகாயத்தையும் நியமங்களையும் உண்டுபண்ணினார். கோவிந்தர் ரிஷிகளையும் தவத்தையும் படைத்தார். மஹாத்மாவும் அழிவற்றவருமான பிரபுவானவர் உலகத்தைப்படைத்தவரான பிரம்மதேவரையும் எல்லாப்பூதங்களுக்கும் முந்தினவரான ஸங்கர்ஷணரையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். அறிஞர்கள், தேவனும் அனந்தனென்று பேர்பெற்றவனுமான சேஷனைப் படைத்தவரென்றும் அவரை அறிகிறார்கள். பிராணிகளையும் பர்வதங்களோடுகூடின இந்தப்பூமியையும் போஷிக்கிற மகாதேஜஸுள்ள பரமபுருஷரைப் பிராம்மணர்கள் தியானயோகத்தால் அறிகிறார்கள். பிரம்மதேவருக்குப் பிதாவும் மகாத்மாவுமான புருஷோத்தமர், தம்முடைய காணமலத்தினின்று உண்டானவனும் உக்கிரமான செய்கையுள்ளவனும் உக்ரமான புத்தியுள்ளவனும் பிரம்மாவினிடத்தினின்று வேதங்களை அபகரித்தவனும் கொடியவனுமான அந்தமதுவென்கிற மஹாஸுரனையும் பிரம்மதேவருக்குப் பூஜையைச் செய்யவேண்டிக் கொன்றார். ஐயனே! தேவர்களும் அஸுரர்களும் மனுஷ்யர்களும் ரிஷிகளும் அந்த மதுவைக் கொன்றதனால் ஜனார்த்தனரை மதுஸூதனரென்று சொல்லுகின்றனர். மேலும், இந்தப்பிரபுவை வராஹரென்றும் நரஸிம்மரென்றும் திரிவிக்கிரமரென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஸ்வரூபியான இந்தப்பகவான் எல்லாப்பிராணிகளையும் படைக்கின்றவர்; போஷிக்கின்றவர். புண்டரீகாக்ஷரிலும் சிறந்தவஸ்துவானது உலகத்தில் உண்டானதுமில்லை; உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. ராஜனே! அந்தபபகவான், முகத்தினின்று பிராம்மணர்களையும் இரண்டு புஜங்களினின்று க்ஷத்திரியாகளையும் தொடையினின்று வைசியர்களையும் இரண்டுகால்களினின்று சூத்திரர்களையும் படைத்தார். தவத்தில் நிலைபெற்றவரும் காந்தியுள்ளவரும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமானவரும் அமாவாஸ்யையில் பிரம்மரூபியாயும் பூர்ணிமையில் யோகரூபியாயுமிருக்கின்றவருமான கேசவரை உபசரிக்கின்றவன் அதிகமான நன்மையை அடைவான். நராதிப! ரிஷிகள் ஹ்ரு

ஷீகேசரைக் கேசவரென்றும் உத்தமமான தேஜஸ்வரூபி என்றும் எல்லா வுலகங்களுக்கும் பிதாமஹரென்றும் சொல்லுகின்றனர். நீ இந்த வாஸுதேவரை இவ்வாறு ஆசாரியரென்றும் பிதாவென்றும் குருவென்றும் அறிவாயாக. கிருஷ்ணபகவான் எவன்விஷயத்தில் கருணைபுரிவரோ அவனால் அழிவற்ற உலகங்கள் ஜயிக்கப்பட்டவைகளே. பயமுண்டான இடத்தில இந்தகேசவரைச் சரணமடைபவனும் எப்பொழுதும் இவ்வுபாக்யானத்தைப் படிப்பவனுமான மனிதன் க்ஷேமமும் ஸுகமுமுள்ளவனுவான். கிருஷ்ணனைச் சரணமடையும் மனிதர்கள் மோகத்தை அடையார்கள். ஜனார்த்தனர், பெரும்பயத்தில் மூழ்கினவர்களை எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறார். பரதகுலத்தில் பிறந்தவனே! வேந்தனே! அந்த யுதிஷ்டிரன் அந்தப்பரமபுருஷரை உண்மையாக அறிந்து மஹாத்மாவும் கேசவரும் ஜகதீசுவரரும் யோகங்களுக்கு ஈசுவரரும் பிரபுவுமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனைச் சரணமடைந்திருக்கிறான்.

அறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர், ரிஷிகள்செய்தகிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தையும் வாஸுதேவர் பாண்டவர்களிடத்தன்புள்ளவராதலின் அவர்களிடம் ஸமாதானத்தோடிருக்கவேண்டுமென்பதையும் துரியோதனனுக்குச் சொல்லியது.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! முற்காலத்தில் பிரமரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் புவியில்சொல்லப்பட்டதும் வேதமந்திரத்துடன் கூடினதுமான கிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தைக்கேள். அதாவது:—உம்மை நாரதரானவர், ஸாத்தியர்களுக்கும் பிரபுவென்றும் தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரென்றும் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுடைய தத்துவத்தையறிந்தவரென்றும் சொல்லுகிறார். மார்க்கண்டேயரும் உம்மை முன்னமே இருந்தவரென்றும் இப்பொழுது இருக்கின்றவரென்றும் இனிமேலும் இருப்பவரென்றும் யஜ்ஞங்களுக்கு யஜ்ஞமென்றும் தவங்களுக்குத் தவமென்றும் சொல்லுகிறார் விஷ்ணுவே! பகவானை ப்ருகுவானவர் தேவரீர, தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரென்றும் உம்முடைய ரூபமானது புராதனமென்றும் ஸர்வோத்தமமென்றும் சொல்லுகிறார். தேவரீர் வாஸுதேவர்; அவ்வாறே, வஸுக்களுக்கு அதிபனை இந்திரனை ஸ்தாபித்தவர். தேவர்களுள்

தேவதேவராயிருக்கிறீரென்று கிருஷ்ணத்வைபாயனரும் சொல்லி யிருக்கிறார். முந்தியதான பிரஜாஸ்ருஷ்டியில் தக்ஷனை ஸ்ருஷ்டி கர்த்தனாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கிரஸ மகரிஷியானவர், அவ்வாறே உம்மை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தராகச் சொன்னார். தேவலரும் அஸிதரும், [1]அவ்யக்தமானது உம்முடைய சரீரத்தினின்று உண்டானதென்றும், [2]வ்யக்தமானது உம்முடையஉள்ளத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதென்றும், தேவர்கள் உம்மிடத்தினின்று உண்டானார்களென்றும் சொன்னார்கள். ஆகாயம் உம்முடைய சிரஸினாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே, பூமியும் உம்முடைய இரண்டு கைகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூவுலகங்களும் உம்முடைய வயிறு. நீர் ஸநாதனபுருஷராயிருக்கிறீர். தவத்தினாலே சிறந்தமஹிமைபெற்ற மனிதர்கள் இங்ஙனம் உம்மை அறிகின்றனர். ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினால் திருப்தியடைந்திருக்கின்ற ரிஷிகளுள் நீர் உத்தமராயிருக்கிறீர். மதுஸூதனரே! உதாரஸ்வபாவமுடையவர்களும் யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவர்களும் ஸர்வதர்மங்களையும் பிரதானமாகவுடையவர்களுமான ராஜரிஷிகளுக்கெல்லாம் நீர் கதியாயிருக்கிறீர்—என்பது. ஆறுகுணங்களாலும்நிறைந்தவரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீஹரியானவர் யோக்மஹிமையை அறிந்தவர்களான ஸநத்குமாரர் முதலியவர்களாலே இவ்விதம் எப்பொழுதும் துதித்துப் பூஜிக்கப்படுகிறார். ஐயனே! கேசவருடைய (மகிமையானது) இதோ விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் உனக்கு உள்ளபடி நன்றாகக்கூறப்பட்டது. நீ அதிகப்பிரீதியுடன் கேசவரைச் சரணமடைவாயாக' என்றுகூறினார்.

மஹாராஜரே! உம்முடையகுமாரன் பரிசுத்தமான இக்கதையைக்கேட்டுக் கேசவரையும் மகாரதர்களானபாண்டுபுத்திரர்களையும் நன்குமதித்தான். மஹாராஜரே! சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் திரும்பவும் அந்தத்துரியோதனனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுகூறலானார். 'அரசனே! நீஅந்த மஹாத்மாவானகேசவருடைய பெருமையையும் நரனுடையபெருமையையுமவினவி உள்ளபடி என்னிடமிருந்துகேட்டாய். வேந்தே! மனிதரைக்காப்பவனே! வீரர்களும் யுத்தங்களில் சத்ருக்களால்ஜயிக்கப்படாதவர்களும் கொல்லத்தகாதவர்களுமான நரநாராயணரிஷிகள் எதற்காக மனிதர்களில் வந்துதோன்றினரென்பதையும், மேலும், பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவர்களானதற்குரிய காரணத்தையும் நீ கேட்டறிந்தாய். ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி, புகழுள்ளவர்களான பாண்டவர்களிடத்

1. மூலப்ரகிருதி; அல்லது பூதஸூக்ஷ்மம். 2. ஸ்தூல ப்ரபஞ்சம்.

தில் உறுதியான பிரீதியுள்ளவராயிருக்கிறானன்றோ? ராஜேந்திர! ஆதலால், பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் உண்டாகவேண்டுமென்று நான்சொல்லுகிறேன். நீ பலசாலிகளான பிராதாக்களோடு ஜிதேந்திரியனாகிப் பூமியை அனுபவி. தேவர்களான நரநாராயணர்களை அவமதித்தால் நீ நாசமடைவாய்' என்று சொன்னார். மன்னரே! இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உமதுபிதா பேசாமல் இருநதார்; அரசனையும் அனுப்பினார். தாமும் சயனத்தில் படுத்துக்கொண்டார். பரதர்களிற்சிறநதவரே! அரசனும் மஹாத்மாவானஅவரை நமஸ்கரித்துத் தன்சேனை தங்கியிருக்குமிடம் சென்றான்; அவ்விரவுமுழுதும் வெண்ணிறமானபடுக்கையில் படுததிருந்தான்.

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர் மகரவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் ஶ்யேனவ்யூஹத்தையும் வகுத்துப் போர்தொடங்கியது.)

மஹாராஜரே! இரவுவிடிந்தவுடன் சூரியன்உதிக்கவே, இரண்டுபடைகளும் யுத்தத்திற்காகவே எதிர்த்தன. அவர்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து மிக்க கோபங்கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதிப் போரில் ஒருவரையொருவர நோக்கி எதிர்த்து வந்தனர். ராஜரே! கோபமுள்ளவர்களும் நல்ல உத்ஸாஹமுடையவர்களும அடிக்குந்திறமையுள்ளவர்களுமான பாண்டவர்களும் உமமுடைய துராலோசனையில் (நிலைபெற்ற) தார்த்தராஷ்டிரர்களும் இரண்டு வியூகங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள் ராஜரே! பீஷ்மர் மகரவ்யூஹத்தை நான்குபுறங்களிலும் பாதுகாத்தனர் பாண்டவர்கள், அவ்வாறே தங்களுடைய (ஶ்யேன) வ்யூகத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். அஜாதசத்துருவான யுதிஷ்டிரர், தௌம்யருடைய வார்த்தையினால் தாம் ஶ்யேனம்போல அந்தவியூகத்தை அணிவகுத்துப் பகைவர்களுடைய மனங்களை நடுநடுங்கச் செய்தார். பாரதரே! அந்த (தாமபுத்திரருடைய) ஶ்யேனவ்யூகஅமைப்பானது யாகங்களில் அவரால் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது. புத்திமானான உமது குமாரனுடைய பெரியமகரவ்யூஹமோ அவனாலும் எல்லாச் சேனைகளாலும் துரோணராலும் அப்பொழுது ஸம்மதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பீஷ்மர் அந்தமகரவ்யூஹத்தை அனுஸரித்தார். மகாராஜரே! ரதிகர்

களுள் உத்தமரும் உமக்குப் பிதாவுமான அந்தத்தேவவிரதர் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தால் சூழப்பட்டு வெளிவந்தார். தேர்வீரர்களும் காலாட்களும் யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும் தாங்கள் இருக்க வேண்டிய இடங்களில் நின்றுகொண்டு ஒருவரையொருவர் அனுசரித்தார்கள். யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களான அவர்களைக்கண்டு கீர்த்திசாலிகளான பாண்டவர்கள் ச்யேனவியூகத்தால் அணிவகுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸன்னத்தர்களானார்கள். மிக்கபலசாலியான பீமஸேனன் அந்த ச்யேனவியூகத்தின் முகத்தில் பிரகாசித்தான். சிகண்டியும் அவமதிக்கமுடியாத பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் இரண்டு கண்களாயினார். வீரனும் ஸத்யவிக்கிரமனுமான ஸாத்யகியானவன் அந்தவியூகத்தினுடைய தலையில் இருந்தான்; அப்பொழுது பார்த்தன் காண்டீவத்தை நாணேற்றிவிடும்படிசெய்துகொண்டு அந்தவியூகத்தின் கழுத்தில் நின்றான். மகாத்மாவும் ஐசுவரியமுடையவனுமான துருபதன் புத்திரனுடன்கூடி அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஓர் அக்ஷௌஹிணிஸைனியத்துடன் அப்பொழுது (அதனுடைய) இடச்சிறகானான். ஓர் அக்ஷௌஹிணிக்கு நாதனான கேகயதேசத்தரசன் வலச்சிறகானான். த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் வீரியமுடையவனான அபிமன்யுவும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். ஐசுவரியமுடையவரும் வீரரும் அழகியவிக்கிரமமுள்ளவருமான யுதிஷ்டிரராஜர் பிராதாக்களான நகுலஸஹதேவர்களோடு தாமே அதற்குப் பின்புறத்தில் நின்றார். பீமன் அப்பொழுது யுத்தத்தில் மகரவியூகத்தின் முகத்தில் நுழைந்து பீஷ்மரை எதிர்த்து ரணகளத்தில் அம்புகளால் மூடினான். பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸைன்யத்தை மோகிக்கச்செய்துகொண்டு மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். அப்பொழுது, சேனை நன்றாக மோகம் அடையவே, தனஞ்சயன் விரைந்து யுத்தமுனையில் பீஷ்மரை ஆயிரம் அம்புகளாலே துன்பமுறும்படி அடித்தான். யுத்தத்தில் பீஷ்மரால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்களைத் திருப்பியடித்து உத்ஸாஹமுள்ள தன்படையோடு தனஞ்சயன் யுத்தத்தின்பொருட்டு (ஸன்னத்தனாகி) அருகில் வந்தான். பிறகு, பலசாலிகளுள் சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான துரியோதனராஜன் ஆரம்பத்தில் தன் படையின் கோரமான வதத்தைக்கண்டும் யுத்தத்தில் ஸஹோதரர்களுக்கு நேர்ந்த வதத்தை நினைத்தும் துரோணரை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானான்: 'மாசற்றவரே! ஆசாரியரான நீர் எனக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தைத் தேடுவதில் விருப்பமுள்ளவர். நாம்

தேவரீரையும் பிதாமஹரான பீஷ்மரையும் அடுத்து யுத்தத்தில் தேவர்களைக்கூட ஜயிப்பதற்கு விரும்புகின்றோம். ஸந்தேகம் இல்லை. அவ்வாறிருக்க, அல்பமான வீர்யமும் பராக்ரமமுமுள்ள வீரர்களான பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில்ஜயிப்பதில் ஸம்சயமென்ன? எவ்வாறு பாண்டவர்கள் கொல்லப்படுவார்களோ அவ்வாறான உபாயத்தை நீர் செய்யவேண்டும். உமக்கு மங்களமுண்டாகுக' என்றுசொன்னான். உம்முடையபுத்திரனாலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட துரோணர், பிறகு, அரசனான அவனை அந்தஸமயத்தில்பார்த்து அதிககோபங்கொண்டவர்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, 'அரசனே! நீ மூர்க்கன், பாண்டவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை நீ அறியவில்லை. மஹாபலசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிப்பதற்கு ஸாத்தியப்படாதவர்கள் நான் என் பலத்திற்கும் வீரியத்திற்கும்தக்கபடி உன்னுடையகாரியத்தைச் செய்வேன்' என்றுகூறினார். அரசரே! துரோணர் உமதுபுத்திரனைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சேனையையடைந்து, ஸாத்யகிபார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பாண்டவஸேனையைப் பிளந்தார். பாரதரே! பிறகு, ஸாத்யகியோ துரோணரைத் தடுத்தான் அவ்விருவருக்கும் கோரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ளயுத்தம் நடந்தது. பிரதாபசாலியான துரோணர் நகைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கோபத்துடன் ஸாத்யகியைத் தோள்பூட்டில் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார். அரசரே! பிறகு, பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு வில்லாளிகளுள்உத்தமரான துரோணரிடத்தினின்று ஸாத்யகியைப் பாதுகாக்கஎண்ணித் துரோணரை அடித்தான் பிறகு, துரோணரும் பீஷ்மரும் சல்யனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பீமஸேனனை அம்புகளால் மூடினார்கள். அப்பொழுது, மிக்ககோபமுண்ட அபிமன்யுவும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்தவர்களான அவர்கள்அனைவரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தார்கள். மிகுந்தகோபங்கொண்டுவருகின்றவர்களும் மிக்கபலசாலிகளுமான துரோணரும்பீஷ்மருமாகிய இருவரையும் மஹாயுத்தத்தில் பெரியவில்லைக் கையில்தாங்கிய சிகண்டி எதிர்த்தான் வீரனான சிகண்டி நல்லபலமுள்ளதும் மேகத்தின்இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுள்ளதுமான வில்லைக்கையிலபிடித்து விரைவாகச் சூரியனை அம்புகளால் மறைத்துக்கொண்டு (பாணங்களை) வர்ஷித்தான். பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மர் சிகண்டியைநாடி அவனுடைய ஸ்திரீத்தன்மையை நினைத்துக்கொண்டு அவனுடன் போர்புரியாமல் ஒழிந்தார். மஹாராஜரே! பிறகு, துரோணர் உமது புத்திரனாலே ஏவப்பட்டு அப்பொழுது பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் அந்தச்சிகண்டியை எதிர்த்தோடினார். சிகண்டியோ யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப்போல்

உக்கிரமாயிருப்பவரும் சஸ்திரங்களைத்தரிப்பவர்களுள் சிறந்தவரு மான துரோணரைப்பார்த்து மிக்கபயமுற்றவனாகி (அவரைவிட்டு) விலகினான். அரசரே! பிறகு, உம்முடையபுத்திரன் மிக்ககீர்த்தியை விரும்பிப பெருஞ்சேனையோடு பீஷ்மரையடைந்து அவரைப்பாது காத்தான். ராஜரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் தனஞ்சயனை முன் னிட்டுக்கொண்டு ஜயத்தில் உறுதியான எண்ணத்துடன் பீஷ் மரையே எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் ஜயத்தையும் அதிக ஆச்சரிய கரமான கீர்த்தியையும் விரும்புகின்ற பாண்டவர்களுக்குக் கௌர வர்களோடு, தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நடந்தது போலக் கோரமான யுத்தம் நடந்தது.

எழுபதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

அப்பொழுது, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் உமதுபுத்திரர்க ளைப் பீமஸேனனிடமுண்டான பயத்தினின்று தாண்டுவிப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவராகக் கைகலந்த சண்டைசெய்தார். முக்கியர்க ளான சூரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணக்கூடிய மஹாபயங்கர மான அந்தயுத்தமானது முற்பகலில் பாண்டவகௌரவ அரசர்க ளுள் நடந்தது. மிகவும் பயங்கரமான அந்தஸங்குலயுத்தமானது நடக்கையில், ஆகாயத்தையளாவும் நெருங்கிய பேரொலியானது தோன்றியது. கர்ஜிக்கின்ற பெரியயானைகளாலும் கனைக்கின்ற குதிரைகளாலும் பேரிகைகள் சங்கங்கள் இவற்றின் ஒலிகளாலும் (யுத்தரங்கமானது)வியாபிக்கப்பட்டது. திறமைவாய்ந்தவர்களும் மிக்க வலிமையுள்ளவர்களுமான அந்த வீரர்கள் போர்புரிவதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பசுக்கொட்டில்களில் பெரிய விருஷபங் கள் கர்ஜிப்பதுபோலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு வெற்றியின்பொருட்டு ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள் பரதர்களிற்சிறந்தவரே!யுத்த களத்தில் கூர்மையான பாணங்களாலே வீழ்த்தப்படும் தலைகளி னுடைய வர்ஷமானது ஆகாயத்தில் கல்மாரிபோலத் தோன்றியது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையுந் தரித்தவைகளும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான தலைகள் வீழ்ந்தவைகளாகக் காணப்பட்டன. பாணங்களால் சின்னபின்ன மாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிற சரீரங்களாலும் விற்களைப்பிடித்த கைக

ளாலும் ஹஸ்தாபரணங்களுடன்கூடின இன்னும் வேறு புஜங்களாலும் பூமியானது மறைக்கப்பட்டதாகியது. அரசரே! கவசங்களால் மூடப்பட்ட சரீரங்களாலும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளாலும் சந்திரனுக்கு ஒப்பானவைகளும் சிவந்த கடைக்கண்களை உடையவைகளும் மங்களகரமாயுள்ளவைகளுமான முகங்களாலும் யானைகள், குதிரைகள், மனிதர்கள் ஆகிய இவர்களின் எல்லா உறுப்புக்களாலும் ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் பூமிமுழுதும் நன்றாகப் பரப்பப்பட்டதாயிற்று. மின்னல்போன்ற சஸ்திரங்களால் பிரகாசிக்கின்றதும் நெருங்கியதும் மேகங்கள்போன்ற புழுதியுள்ளதுமான அந்த யுத்தத்தில் ஆயுதங்களுடைய சப்தமானது இடிமுழக்கத்திற்கொப்பாக இருந்தது. பாரதரே! கைகலந்ததும் மிகக்கொடியதும் ரக்தவெள்ளம் நிரம்பியதுமான யுத்தமானது கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நடந்தது. அச்சத்தை மிகவிளைவிப்பதும் கொடியதும் கைகலந்ததும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுவதுமான அந்த யுத்தத்தில் கெட்ட யுத்தமதங்கொண்டவர்களான க்ஷத்திரியர்கள் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் நடக்கும் அந்த யுத்தத்தில் யானைகள் சரமாரியினால் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டு வீறிட்டன. கோபமுள்ளவர்களும் தைர்யமுள்ளவர்களும் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களுமான வீரர்களுடைய விற்களில் பூட்டப்பட்ட நாண்கயிறுகள் விரலுறைகளின் ஒலியினால் ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. எல்லாப் பக்கங்களிலும் ரக்தவெள்ளத்தோடு கூடிய யுத்தத்தில் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்திருந்து நிற்கவே, அரசர்கள் சத்துருக்களை வதம் செய்வதில் முயற்சியுடன் போர்க்களத்தில் ஓடினார்கள். அளவு கடந்த தேஜஸுள்ளவர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களுமான அந்தச் சூரர்கள் பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் கதைகளாலும் கத்திகளாலும் யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள். அந்த யுத்தபூமியில் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டயானைகள் அங்குசத்தினால் அடித்துத் தடுக்கப்பட்டாலும் அதனை லக்ஷியம் செய்யாமல் நான்கு பக்கங்களிலும் சுழன்றன. குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டிருக்கிற குதிரைவீரர்களையுடையவைகளாகிப் பத்துத் திக்குக்களிலும் ஓடித்திரிந்தன. உம்முடைய சேனையிலும் பகைவருடைய சேனையிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள் பாணங்கள் தாக்குவதினால் மிகப் பீடிக்கப்பட்டு உயரத்துள்ளிக் கீழே விழுந்தார்கள். பாரதரே! பீஷ்மரும் பீமனும் எதிர்த்துப் போர்புரிகையில் அந்த ரணகளத்தில் சிறந்த அங்கங்களையுடைய குதிரைகள், விற்கள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், கைகள், தொடைகள், கால்கள்,

பூஷணங்கள், தோள்வளைகள் இவைகளுடையகுவியல்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் காணப்பட்டன. வேந்தரே! யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும் பாதவைகளான குதிரைகள், யானைகள், தோகள இவைகளுடைய கூட்டங்களும ஆஙகாங்குக காணபபட்டன. யுத்தஸமயம வாய்தத போது க்ஷத்திரியாகள கதைகளாலும கத்திகளாலும ஈட்டிகளா லும அமிழ்ந்த கணுககளுள்ள பாணஙகளாலும் அந்தயுத்தகளத் தில ஒருவரையொருவா அடிததுககொண்டாாகள். கைச்சண்டை யில் ஸமாததாகளான இன்னும மறறவீராகள இருமபிஞல் செய்யப் பட்ட பரிகாயுதமபோன்ற கைகளால யுததரஙகத்தில் பலவாறுக ஒருவரையொருவா தாககிக்கொண்டார்கள். அரசரே! உம்மைச் சோந்தவீராகள் பாண்டவாகளுடன்கூட முஷ்டிகளாலும் முழங் கால்களாலும உளளங்கைகளாலும ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டாாகள ஜனேமஜயரே! ஆங்காங்கு, பூமியில்விழுந்தவா களும் விழும்படிசெய்விககபபடுகின்றவாகளும விழுந்து பலவாறுகப் புரளுகினறவர்களுமான வீராகளாலே யுததம கோரமாக ஆயிற்று. அந்தயுததத்தில் தேராளிகள தோகளையிழந்தவாகளாகவும உத்தம மானகத்திகளைக் கையில்கொண்டவர்களாகவும் ஒருவரையொருவா கொல்வதில விருப்பமுளளவாகளாகவும ஒருவரையொருவர் எதிா ததோடிவந்தாாகள பிறகு, துரியோதனராஜன் கலிங்கதேசத்து வீரர் பலராலேசூழபபட்டு யுத்தத்தில பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக் கொண்டு பாண்டவர்களை எதிாததான். அவ்வாறே, எல்லாப் பாண்டவர்களும விருகோதரனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்து கொண்டு வெகுண்டு பீஷ்மரை எதிர்த்தாாகள். பிறகு, யுததம் நடந்தது.

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பீஷ்மரோடு எதிாத்துநிற்கிற ஸஹோதராகளையும் மற்றஅர சர்களையும் பார்த்து, தனஞ்சயன், ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்துக் கங்காபுத்திரரானபீஷ்மரை எதிாத்தோடிவநதான். பாஞ்சஜன் யத்தினுடைய ஓசையையும காண்டீவம என்னும் வில்லினுடைய ஒலியையுங்கேட்டும் பாாத்தனுடையத்வஜத்தைப்பார்த்தும் எங்க ளனைவரையும பயம் வந்தடைநதது. மஹாராஜரே! ஸிம்மத்தி னுடையவால்போன்றவாலையுடையதும் ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்ற

மலைபோன்றதும் மரங்களில் தட்டுப்படாமல் உயரஎழுந்து நெருப்புப்போல ப்ரகாசிக்கின்றதும அனேக வர்ணங்களையுடையதும் விசித்திரமானதும் திவ்யமானதும் வானரவடிவமுள்ளதுமான காண்டீவததைவில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடையகொடியைக் கண்டோம. பரதகுலத்தில உதித்தவரே! ஆகாயத்தில் மேகமத்தியில்பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்போல விளங்குகின்றதும் ஸ்வர்ணமயமான பின்புறததையுடையதுமான காண்டீவத்தை யுத்தத்தில் நான் கண்டேன். யுத்தவீரர்கள் மஹாயுத்தத்தில் ஸ்வர்ணமயமான பின்புறத்துடன்கூடிய காண்டீவததைக் கண்டார்கள். இநதிரன் போலப பகைவர்களுக்குஎதிராககர்ஜிக்கின்றவனும் உமமுடைய ஸேனையை நாசம்செய்கின்றவனுமான அநத அர்ஜுனனுடைய மிக்ககோரமான கையுறையிலிருந்து உண்டாகிற சப்ததனதயும அதிகமாகக் கேட்டோம். சண்டமாருதத்துடன்கூடியதும் மின்னலுடனும் இடிமுழக்கததுடனும்கூடியதுமான மேகமபோல எல்லாத்திக்குக்களையும் நான்குபக்கங்களிலும் சரமாரிகளால் நிரப்பிக்கொண்டு தனஞ்சயன் பயங்கரமான அஸ்திரங்களோடு பீஷ்மரை எதிர்த்துச் சென்றான். அஸ்திரததினாலே மோகமடைநதவர்களான நாங்கள் கிழக்குத்திக்கையும மேற்குததிக்கையும அறியவில்லை. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பயநது நாற்றிசைகளிலும ஓடுகின்றவர்களும் சிரமத்தையடைந்த வாகனங்களை உடையவாகளும் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளையுடையவாகளும் மன ஊக்கத்தை இழந்தவர்களுமான உமமுடைய யுத்தவீரர்கள் ஒருவரோடொருவர் சேர்க்கைபெற்று உமது எல்லாக் குமாரர்களோடும் பீஷ்மரையே வந்தடைந்தார்கள். சநதனுபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் துன்பமுற்றவர்களான அவர்களுக்கு ரக்ஷகரானார். ரதிகர்கள் மிகப் பயந்து தேர்களினின்று நழுவி விழுநதாாகள். குதிரைவீரர்களும் குதிரைகளினுடைய முதுகினின்று நழுவிவிழுநதார்கள். காலாட்களும அவ்வாறே பூமியில் நிலைதவறினார்கள். பாரதரே! இடிமுழக்கமபோன்ற காண்டீவத்தினுடைய ஒலியைக் கேட்டு எல்லாப் படைகளும பயநது நான்குபக்கங்களிலும பதுங்கின. ராஜரே! பிறகு, கலிங்கதேசாதிபன், காம்போஜ தேசததிலுண்டானவைகளும் பெரியவைகளும விரைவாகச் செல்லும தன்மையுடையவைகளுமான குதிரைகளாலும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான கோபர்களாலும் பாலர்களான கோபாயனர்களாலும் மத்திரதேசத்து வீரர்களாலும் ஸௌவீரர்களாலும் காந்தாராகளாலும் திரிகர்த்தர்களாலும் முக்கியர்களான எல்லாக் காளிங்கர்களாலும் சூழப்பட்டான். துச்சாஸனனை முதன்மையாககொண்ட அரசனை ஜயத்ரதனும் பற்பல மனிதர்களுடைய கூட்டங்களோடும்

எல்லா அரசர்களோடுங்கூடியவனுனான். உமமுடைய புத்திரனுலே ஏவப்பட்ட உததமாகளான பதினுலாயிரம் குதிரைவீரர்கள், சகுனியைச் சூழ்நது கொண்டாராகள். பரதர்களிற் சிறநதவரே! பிறகு, ஒன்றுசோந்துள்ள உம்மைச் சோநதவாகளான அவர்க ளனைவருமதனித்தனியாகப பகுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களோ டும வாகனங்களோடும் கூடியவாகளாக யுத்ததநில் அாஜுனனை அடித்தார்கள். சேதிதேசத்துவீராகளோடும காசிதேசத்துவீரர்க ளோடும் காலாட்படைகளோடும ரதங்களோடும கூடினவாகளும், பாஞ்சாலாகளுடனும ஸ்ருஞ்சயர்களுடனும் கூடியவாகளுமான திருஷ்டத்யுமனனை முதனமையாகக்கொண்ட எலலாப்பாண்டவர் களும் ஒன்றுசேர்நது தாமபுத்திரரால் ஏவப்பட்டு உமமைசசேர்ந் தவர்களை யுத்ததநில் வருத்தினாகள். ரதிகாகளாலும் யானைகளா லும குதிரைகளாலும காலாட்படைகளாலும் தூற்றபபட்டதும் பெரியமேகம்போன்றதுமான புழுதியானது யுத்தத்தைப பயங்கர மாகச்செய்தது. பீஷ்மர், தோமரஙகளாலும நட்டிகளாலும நாரா சங்களாலும் யானைகளாலும குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் போர் புரிகின்றவீராகளுடைய பெருமபடையோடுகூடி அாஜுனனோடு எதிர்த்துப போர்புரிந்தார். அவந்திதேசத்தரசன் காசிராஜ னோடும, ஸைந்தவன் பீமஸேனனோடும போர்புரிநதார்கள். யுதிஷ் டிரர், புத்திரர்களோடும் மிதரர்களோடுங்கூடி, மத்ரதேசத்துவீரர் களுள் சிறந்தவனும கீர்த்திபொருந்தியவனுமானசல்யனோடு போர் புரிந்தார. விகர்ணன் ஸஹதேவனோடும் சித்திரஸேனன் சிகண்டி யோடும போர்புரிநதார்கள் ராஜரே! மத்ஸ்யதேசத்துவீரர்கள் துர் யோதனனையும் சகுனியையும் நாடினாகள். துருபதன், சேகிதா னன், மகாரதனுன ஸாதயகி இவர்கள் மஹாபலசாலியும் புத்திர ரோடுகூடியவருமானதுரோணரை எதிர்த்தார்கள். கிருபரும் கிரு தவர்மாவும் திருஷ்டத்யும்னனை எதிாத்தார்கள். இவ்வாறு, ஓடு கின்றகுதிரைகளோடும் சுழலுகின்றயானைகளோடும ரதங்களோடும கூடின ஸைனியங்கள் நாற்புறத்திலும் நன்ருகயுத்தங்களைச்செய் வதற்காக நெருங்கின மேகமில்லாத ஆகாயத்தில கடுமையான மின் னல்கள் உண்டாயின திசைகளும புழுதியினுல்மூடப்பட்டன இடி யுடன்கூடின பெரிதானவால்நக்ஷத்திரமும தோன்றியது. பெருங் காற்றும வீசியது. புழுதிமழையும் பொழிந்தது ஆகாயத்தில் சூரி யன் ஸைனியததினுலுண்டான புழுதியினுல்மூடப்பட்டு மறைந் தான். புழுதியினுலே ஆக்ரமிக்கபபட்டவைகளும் அஸ்திரஸமூகங் களால் பீடிக்கப்பட்டவைகளுமான எலலாப்பிராணிகளுக்கும் மிக்க மதிமயக்கம் உண்டாயிற்று. வீரர்களுடையகைகளினின்று விடுபட்

டவைகளும், எல்லாக்கவசங்களையும பிளக்கின்றவைகளுமான பாண ஸமூஹங்களினுடைய கூட்டமானது நெருங்கியதாகியது பரதா களிற்சிறநதவரே! உத்தமமான கைகளாலே எடுக்கபபட்டவைகளும நக்ஷத்திரங்கள்போல நிாமலமானகாந்தியுள்ளவைகளுமான ஆயுதங்கள் ஆகாயததைப் பிரகாசமுள்ளதாகச்செய்தன பரதர்களிற்சிறந்தவரே! விசித்திரங்களும பொறபுள்ளிகள்நிரமபினவைகளும் காளைகளினுடையதோல்களாலே செய்யப்பட்டவைகளுமான கேடகங்கள் எல்லாத்திக்குக்களிலும கீழேவிழுநதன சூரியன்போலபபிரகாசிக்கின்ற கத்திகளாலே நாற்புறஙகளிலும் தள்ளப்பட்ட உடல்களும தலைகளும் எல்லாத்திக்குககளிலும காணப்பட்டன. சக்கரங்களும அச்சுக்கட்டைகளும [1] நீடங்களும ஒடிக்கப்பட்டும பெரியத்வஜங்கள் வீழ்ததபபட்டும் குதிரைகள அடிக்கப்பட்டும் பெரியதேர்கள் அங்கங்கே தரையில் விழுநதன. சில குதிரைகள் ஆயுதங்களால் புண்பட்டவையாகி ரதிகாகளகொல்லப்பட்டவுடனே ரதங்களை அங்கும் இஙகுமஇழுததுக்கொண்டு யுதத பூமியில் நான்குபக்கததிலும் ஓடின பாரதரே! அம்பினாலே அடித்துப் பிளக்கபபட்ட தேகமுள்ளவையும் பூட்டப்பட்ட வாாகளையுடையவையுமான சிறநதகுதிரைகள ஆங்காங்கு நுகத்தடிகளை இழுத்துச்சென்றன வேநதரே! ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும ரதிகாகளையுமுடைய ரதங்கள பலமுள்ள ஒரு யானையினால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காணபபட்டன ஸேனாஸமூகங்கள் போர்புரியுங்காலத்தில மதஙகொண்டயானையினுடைய மதஜலப் பெருக்கை மோந்துபார்தது அனேகயானைகள் யானைகளால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டன தோமரங்களோடுகூடியவாகளும் உயிரைஇழநது கீழேவிழுநதவர்களுமான யானைபபாகாகளாலும் நாராசங்களால்அடிக்கபபட்ட யானைகளாலும யுத்தபூமியானது மறைக்கபபட்டதாயிற்று படைக்கூட்டங்கள் போர்புரியுங்காலத்தில் (பாகாகளால்) தூண்டப்பட்ட உத்தமமானயானைகளால் கொல்லப்பட்ட யானைகள் யுததவீராகளோடும கொடிகளோடும யுத்தத்தில் கீழேவிழுநதன. மஹாராஜரே! தேர்களின்ஏாக்கால்கள் யுதததில் யானைகளால் பெரிய ஸர்பபமபோன்ற துதிக்கைகளாலே பலாதகாரமாகப பற்றிஇழுத்து நன்ருக ஒடிக்கபபட்டவையாகக் காணபபட்டன. யானைகளாலே யுதரங்கத்தில் சிதறஅடிக்கபபடட தோககூட்டஙகளையுடைய ரதிகர்கள் மயிரில் பிடிததிழுககபபட்டு மரததின்கிளைகள்போல முறிததுப பொடி-

---

[1] ரதிகன தன்னைககாடபாறறிககொளவதற்காக ரததில ஏற்படுத்திக்கொணடிருககும இடம.

செய்யப்பட்டார்கள். சிறந்தயானைகள், ரதங்களில் சேர்ந்திருக்கின்ற ரதங்களை இழுத்துக்கொண்டு எல்லாச்சப்தங்களையும் அதிக்கிரமித்தவைகளாக எல்லாத்திக்குகளிலும் சென்றன. அவ்வாறு ரதங்களை இழுக்கும் அந்த யானைகளினுடைய ரூபமானது (தம் மீது) நன்றாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற தாமரைக்கொடிகளுடைய ஸமூகத்தைத் தடாகங்களில் இழுக்கின்ற யானைகளினுடைய உருவம்போலப் பிரகாசித்தது. இவ்வாறு, அச்சமயத்தில் பெரிய யுத்தமானது, குதிரைவீரர்களாலும், காலாட்படைகளாலும், த்வஜங்களையுடைய மஹாரதர்களாலும் நன்கு மூடப்பட்டதாயிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனம்.)

அரசரே! சிகண்டி மத்ஸ்யதேசாதிபதியான விராடனோடு சேர்ந்து சிறந்த வில்லாளியும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை விரைவாக நாடினன். தனஞ்சயன் துரோணரையும் கிருபரையும் மகாவில்லாளியும் மகாபலசாலியுமான விகர்ணனையும் சூரர்களான இன்னும் மற்ற அநேக அரசர்களையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். ராஜசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனன் பெரியவில்லையுடையவனும் மந்திரிகளையும் பந்துக்களையும் உடையவனுமான ஸைந்தவனையும் கீழ் நாட்டரசர்களையும் தென்னாட்டரசர்களையும் பெரிய வில்லையுடையவனும் அதிக கோபமுடையவனும் உம்முடைய புத்திரனுமான துரியோதனனையும் துஸ்ஸஹனையும் எதிர்த்தான். ஸஹதேவன் பெரியவில்லையுடையவர்களும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் மகாரதர்களும் பிதாபுத்திரர்களுமான சகுனியையும் உலூகனையும் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! உம்முடைய புத்திரனாலே வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற மகாரதரான யுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தில் யானைப்படையை எதிர்த்தார். யுத்தத்தில் சூரர்களை அலறும்படி செய்கின்றவனும் மாத்ரிபுத்திரனும் பாண்டுபுத்திரனுமான நகுலன், திரிகர்த்தர்களுடைய படைகளோடு எதிர்த்தான். ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் மகாரதனான அபிமன்யுவும் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸால்வர்களையும் கேகயர்களையும் எதிர்த்தார்கள். (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களான திருஷ்டகேது, ராக்ஷஸனான கடோத்கசன், ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் நகுல புத்திரனுமான சதானீகன் ஆகிய இவர்கள் உமது புத்திரர்க

ளுடைய தேர்ப்படையை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! ஸேனாபதியும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனும் மஹாபல சாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் உக்கிரமானசெய்கையுள்ள துரோணரோடு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். இவ்வாறு சிறந்த வில்லாளிகளான உம்மைச் சேர்ந்த இந்தச் சூரர்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களோடு நெருங்கி யுத்தஞ்செய்தனர். சூரியன் நடுப்பகலை அடைந்து, ஆகாயமும் கலக்கமுற்றிருக்கும் நிலைமை யடையவே, கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். கொடிகளையுடையவைகளும் பொன்னால் சித்திர வேலை செய்யப்பட்ட உறுப்புக்களுள்ளவைகளும் கொடித்துணிக ளோடுகூடியவைகளும் புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளுமான ரதங்கள் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறு ஸஞ்சரிப்பவைகளாக விளங்கின, யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க எண்ணங்கொண்ட வீரர்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது கர்ஜிக்கின்ற ஸிம்மங்களுடைய ஒலிபோலத் தோன்றியது. சூரர்களான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களோடுசேர்ந்து யுத்தரங்கத்தில் எதைச்செய்தார்களோ அப்படிப்பட்ட மிக்க பயங்கரமானயுத்தத்தை ஆச்சரியமாக அவ்விடத்தில் கண்டோம். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவரே! வேந்தரே! பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அம்புகளாலே நான்குபக்கங்களும் மூடப்பட்டிருந்தமையால் ஆகாயத்தையாவது திக்குக்களையாவது சூரியனையாவது திக்குக்கோணங்களையாவது நாங்கள் காணவில்லை. (ஆயுதங்களை) ப்ரயோகிக்கின்றவீரர்களுடைய பளபளப்புள்ள முனையையுடைய சக்திகள் தோமரங்கள் துவைப்பட்ட பட்டாக்கத்திகள் இவற்றின் கருநெய்தல்களுக் கொப்பான ஒளிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள் பூஷணங்கள் இவற்றின் ஒளிகளும் காந்தியினால் ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் மூலைத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்தன. ராஜரே! அப்பொழுது சந்திரசூரியர்களுக்கு ஒப்பான ஒளியுடன்கூடின அரசர்களுடைய சரீரங்களால் யுத்தபூமியானது ஆங்காங்கு விளங்கியது. போர்க்களத்தில் வந்திருக்கின்ற தேர்க்கூட்டங்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களும் ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலங்கள்போல யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினார்கள். தேராளிகளுட்சிறந்த பீஷ்மர் மிகுந்த கோப மூண்டு மஹாபலசாலியான பீமஸேனனை எல்லாசேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எதிர்த்தார். பிறகு, பீஷ்மரால் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டுச் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் யுத்தத்தில் பீமனை நேரில் தாக்கித் துன்பத்தை உண்டுபண்ணின. பரதகுலத்திற்பிறந்த

வரே! மிக்கபலசாலியான பீமஸேனன் மகாவேகமுள்ளதும் கோபங்கொண்ட ஸர்பபத்திறகொப்பானதுமான சக்தியாயுதத்தை அந்தப் பீஷ்மரின்மீது விடுத்தான். விரைவாகவருகின்றதும ஸ்வர்ணமயமான தண்டமுள்ளதும் எவ்விதத்தாலும் அணுகமுடியாததுமான அநதசசக்தியைப் பீஷ்மா யுத்தத்தில் அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் துண்டாக்கினர். பாரதரே! பிறகு, துவைந்ததும் கூரமையுள்ளதுமான வேறொருபல்லத்தினுலே பீமஸேனனுடைய வில்லை இரண்டாகத்துண்டாககினர் மஹாபலசாலியானபீமஸேனனே (பீஷ்மரால்) வெட்டபபட்டவில்லையெறிந்துவிட்டு வேறொரு வில்லையெடுத்து அநேகபாணங்களால் சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மரை அடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு, ஸாத்யகியும் யுத்தகளத்தில் உம்முடையபிதாவானபீஷ்மரை விரைவாக அடைந்து காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும நன்கு தீட்டப்பட்டவைகளும் மூனைமழுங்காதவைகளுமான அனேகஅம்புகளாலே அவரை அடித்தான். பிறகு, பீஷ்மா கூர்மையுள்ள மிக்க பயஙகரமானஓரம்பை வில்லிற்பூட்டி விருஷ்ணிவீரனுன ஸாத்யகியினுடையஸாரதியை ரதததினின்று கீழேவிழுமபடிசெய்தார். அரசரே! ரதத்திலிருநதஸாரதி கொலலபபட்டவுடன், மனமுமகாற்றுமபோன்ற வேகமுள்ள அவனுடையகுதிரைகள மிக்கவேகத்துடன் அவ்வவ்வழியிலுல் ஓடின. பின்பு, எல்லாப்படைகளினுடையஒலியும் நெருக்கமாக உண்டாயிறறு. மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள். 'யுயுதானனுடைய தேர் எவ்விடத்திலிருக்கிறதோ அவ்விடததில் எதிர்த்தோடுங்கள்; பிடியுங்கள்; குதிரைகளைத்தடுங்கள்; ஓடுங்கள்' என்கிற நெருங்கின சப்தம் உண்டாயிற்று. இதனிடையில் சநதனுபுத்திரரானபீஷ்மர் இந்திரன் அஸுரஸேனையைக் கொல்வதுபோலப பாண்டவஸேனையை அப்பொழுது வதஞ்செய்தார். பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாஞ்சாலர்கள் ஸோமகர்களுடன்கூட யுத்தத்தில் புத்தியை ஸ்திரமாகசசெய்துகொண்டு பீஷ்மரையே எதிரத்தோடினுர்கள். திருஷ்டத்யும்னனைமுதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர்கள் உமதுபுத்திரனுடையஸேனையை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிரத்தார்கள். வேந்தரே! அவ்வாறே, பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முன்னிட்டவர்களான கௌரவர்கள வேகத்தோடு (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்தோடினுர்கள். பிறகுயுத்தம நடந்தது.

எழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, மஹாரதனான விராடன் மஹாரதரான பீஷ்மரை மூன்று பாணங்களால் அடித்து அவருடைய குதிரைகளையும் மூன்று பாணங்களால் துன்புறும்படி செய்தான். உறுதியான வில்லைக் கையிலேந்தியவரும் கைப்பழக்கமுள்ளவரும் மஹாபலசாலியும் சந்தனு மஹாராஜகுமாரருமான பீஷ்மர் பொற்கட்டுடன் கூடின பத்துக் கணைகளால் அவனைத் திருப்பியடித்தார். பயங்கரமான வில்லையுடையவரும் மஹாரதரும் உறுதியான கைகளுள்ளவருமான அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனை ஆறு பாணங்களால் நடுமார்பிலடித்தார். பகைவர்களை வருத்திக் கொல்பவனான அர்ஜுனன் மிக்க கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அவருடைய வில்லையறுத்து அவரையும் அடித்தான். அரசரே! வேகமுள்ளவரும் குரோதத்தால் விருத்தியடைந்தவருமான அந்த அஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில் அர்ஜுனனால் வில் முறிக்கப்பட்டதைப் பொறாமல் வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்துக் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே பல்குனனை அடித்து உத்தமமான எழுபது பாணங்களாலே வாஸுதேவரையும் அடித்தார். பிறகு, சத்துருக்களை அழிப்பவனும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன், கிருஷ்ணனுடன் கோபத்தால் கண்கள்சிவந்து நீண்ட உஷ்ணமான பெருமூச்சை விட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி மனக்கவலையுற்று இடக்கையினால் வில்லை நன்றாக நெருக்கிப்பிடித்து மிகுந்த கோபத்தோடு கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளும் பகைவர்களுடைய உயிரைக் கவரும்திறமையுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளுமான அம்புகளைக்கையிலெடுத்தான். பலசாலிகளுள்சிறந்த அர்ஜுனன் விரைவாகத் துரோணபுத்திரரை அம்புகளால் அடித்தான். அந்தஅம்புகள் அவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து ரணகளத்தில் அவரது ரக்தத்தைப் பானம்செய்தன. அர்ஜுனனால் அவ்வாறு பிளக்கப்பட்டும் அவர் துன்பமடையவில்லை. மன்னரே! துரோணபுத்திரரும், தளர்ச்சியடையாமல் கணைகளைத்தொடுத்துக் கொண்டு யுத்தத்தில் தம்முடைய மஹாவ்ரதத்தைப் பாதுகாக்க விருப்பமுள்ளவராக நின்றார். அவர் யுத்தரங்கத்தில் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான க்ருஷ்ணார்ஜுனரிருவரோடும் எதிர்த்ததாகிய பெரிய செய்கையையே குருபுங்கவர்கள் புகழ்ந்தனர். அந்த அஸ்வத்-

தாமரைவோ துரோணரிடத்தினின்று ' எவ்விதத்தாலும் அடைய முடியாததும் பிரயோகஸம்ஹாரங்களுடன் கூடியதுமான அஸ்திரஸமூகத்தைப்பெற்று எப்பொழுதும் பயமற்றவராக இருந்துகொண்டு படைகளில் போர்புரிநதார். பகைவர்களை வாட்டிசெய்கின்றவனும் தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் வீரனுமான அர்ஜுனனும் பாரத்வாஜ குமாரரான அஸ்வத்தாமாவைப்பற்றி, ' இவர் எனக்கு ஆசாரியபுத்திரர்; துரோணருக்கும் பிரியமான குமாரர்; மேலும், பிராம்மணர்; என்னுல விசேஷமாகக் கௌரவிக்கத்தக்கவர்' என்கிற எண்ணத்தைக்கொண்டு தயைபாராட்டி வந்தான்: பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் பராக்கிரமசாலியும் குந்திபுததிரனுமான அர்ஜுனன் யுததததில் துரோணபுத்திரரைவிட்டுவிட்டு உமமைச்சேர்ந்தவர்களை நாசம் செய்துகொண்டு விரைந்து போர்புரிந்தான். துர்யோதனன் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுள்ளவைகளுமான பததுபபாணங்களாலே மகாவில்லாளியான பீமஸேனனை அடித்தான். பீமஸேனனும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு உயிரைக்கவரக்கூடியதும உறுதியுள்ளதும் விசித்திரமுமான ஒரு வில்லையும் கூர்மையுள்ள பத்துப்பாணங்களையும கையிலெடுத்து மிகுநத ஊக்கத்துடன் காதுவரையில் இழுத்து விடப்பட்டவைகளும், கூர்மையுள்ளவைகளும், வேகமுள்ளவைகளும், லக்ஷ்யத்தில் நேராகத் தாக்குகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே குருராஜனை விசாலமான மாரபில் விரைவாக அடித்தான் அநதத் துரியோதனனுடைய மார்பில் பொன்னூலினுல் கோக்கப்பட்டுள்ள ஒரு மணியானது அம்புகளால் மறைக்கப்பட்டு, ஆகாயத்தில் கிரகங்களால் சூழபபட்ட சூரியன்போல விளங்கியது ஒளியுள்ள உம்முடைய புத்திரன் பீமஸேனனுல் அடிக்கப்பட்டவனுகி மதமிஞ்சிய ஒருயானையானது நாணொலியைப பொறுததுபோகப் பொறுக்கவில்லை. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸைன்யத்தைப பயபபடுத்துகின்றவனும் மிகுந்த கோபமூண்டவனுமான துரியோதனன், தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் பீமனை அடித்தான் போர்புரிகின்றவர்களும், யுத்தத்தில் ஒருவரால் ஒருவர் அதிகக் காயபபடுத்தபபட்டவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான உம்முடைய புத்திரர்களிருவரும் இரண்டு தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களாக விளங்கினுர்கள். சத்துரு வீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுன அபிமன்யு நரசிரேஷ்டனுன சித்திரஸேனனைப பத்துப்பாணங்களாலும், புருமித்ரனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான். யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பான வீரனுகிய

அந்த அபிமன்யு ஸத்யவிரதனை எழுபதுபாணங்களால் அடித்து யுத்தரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கிறவன்போல் இருந்துகொண்டு நமக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினான். அந்த அபிமன்யுவைச் சித்திரஸேனன் பத்துப்பாணங்களாலும் ஸத்தியவிரதன் ஒன்பது பாணங்களாலும் புருமித்திரன் ஏழுபாணங்களாலும் திருப்பி அடித்தார்கள். அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனகுமாரன் ரக்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு பகைவர்களை நன்றாகத் தடுக்குந் திறமையுடையதும் பெரியதும் விசித்திரமாயுள்ளதுமான சித்திரஸேனனுடைய வில்லை அறுத்தான்; அவனுடைய கவசத்தையும் உடைத்து ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான். பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் வீரர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த ராஜபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களாக ஒன்றுகூடிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அபிமன்யுவை அடித்தார்கள். சிறந்த அஸ்திரங்களை அறிந்தவனான அபிமன்யு அவர்களனைவரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான். அவனுடைய அச்செய்கையைப்பார்த்து உமது புத்திரர்கள், வெய்யிற்காலத்தில் காட்டில் உலர்ந்தபெரும்புதரைக் கொளுத்துகின்றதும் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றதுமான நெருப்பைப்போல யுத்தத்தில் ஸைன்யத்தைக் கொளுத்துகின்ற அந்த அபிமன்யுவை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஸுபத்ராபுத்திரனான அபிமன்யு உமது சேனைகளை நாசஞ்செய்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான் அரசரே! உம்முடைய பௌத்திரனான லக்ஷ்மணன் அவனுடைய அந்தச் செய்கையைப் பார்த்து, யுத்தத்தில் அபிமன்யுவை விரைவாக எதிர்த்தான். அபிமன்யு மிக்ககோபமூண்டு கூரிய ஆறுபாணங்களாலே நல்ல லக்ஷணங்களுள்ள லக்ஷ்மணனையும், மூன்று பாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே, லக்ஷ்மணனும் ஸுபத்திராபுத்திரனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது மிக்க பலசாலியான ஸுபத்ராபுத்திரன் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங் கொன்று அவனையும் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். பகைவர்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்திலிருந்துகொண்டு மிகுந்தகோபத்துடன் ஸுபத்திராபுத்திரனுடைய ரதத்தைக்குறிவைத்து ஒரு சக்தியாயுதத்தை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும் கோர ரூபமுள்ளதும் எவ்விதத்தாலும் அணுக முடியாததும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்தச்சக்தியாயுதத்தை அபிமன்யுவானவன் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே துண்டாக்கினான்.

பிறகு, க்ருபா அப்பொழுது லக்ஷ்மணனைத் தம் ரதத்திலேற்றிக் கொண்டு எல்லாசசேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்தரங்கத்தில் அவனை ரதத்தோடு வேறிடத்திற்குக் கொண்டு சென்றா. பிறகு, கைகலந்ததும் மஹாபயங்கரமுமான அநத யுத்தமநடக்கையில், (பகைவாகளைக்) கொல்ல எண்ணங் கொண்ட வீரர்கள் ஒருவரையொருவா வதம்செய்வதில் விருப்பத் துடன் எதிரததார்கள் மஹாவில்லாளிகளான உம்மைச் சோநத வீரர்களும மஹாரதாகளானபாண்டவர்களும் யுத்ததநில்பிராணனை ஹோமஞசெய்கின்றவாகளாகி ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள். விரித்த தலைமயிரகளையுடையவாகளும் கவசத்தை இழந்தவர்களும் ரததனதயிழநதவாகளும அறுக்கப்பட்ட விற்களையுடையவர்களு மான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களுடன்கூடக் கைகளால் மிகுந்த யுத்தம செய்தனா. பிறகு, நீண்டகைகளையுடையவரும் மிக்கபல முளளவருமான பீஷ்மா மிகுநத கோபம்கொண்டவராக மஹாத் மாக்களான பாண்டவாகளுடைய ஸேனையைத் திவ்யாஸ்திரங் களால் அடிததாா. அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட யானைவீரர் களாலும யானைகளாலும வீழ்த்தபபட்ட மனிதர்களாலும் குதிரை களாலும் ரதிகாகளாலும குதிரைவீரர்களாலும பூமியானது பரப பபபட்டது.

எழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பூரிஸ்ரவஸ் ஸாத்யகியின் குமாரர் பதின்மரைக் கொன்றதும், ஸாத்யகிக்கும் பூரிஸ்ரவஸுக்கும் நடந்த யுத்தமும்.)

அரசரே! பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனுமான ஸாதயகி யுததத்தில் பாரத்தை ஸஹிக்கக்கூடிய சிறநத வில்லை நாண்கயிற்றையிழுத்து நண்பனை அர்ஜுனனிடத்தினின்று முன்புகற்றதும ஆச்சர்யகரமானதும் சுறுசுறுப்புடன் கூடியதுமான ஹஸ்தலாகவத்தை நன்றாகக்காண் பித்துக்கொண்டு கட்டுக்களுடன்கூடியவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பாணங்களை நன்றாகப் பிரயோகித்தான். வில்லை நாணொலியிடும்படி செய்கின்றவனும் அனேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் பின்னும் வேறுபாணங்களை எடுத்து நாண்கயிற்றில் பூட்டுகின்றவனும் இன்னும் அனேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும யுததத்தில் பகைவாகளைக் கொல்லுகின்ற வனுமான அந்த ஸாத்யகியினுடைய ரூபமானது, அதிகமாக வர்ஷ

தாரைகளைப் பொழிகின்ற மேகத்தினுடைய உருவம்போலக் காணப்பட்டது. பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன், அவ்வாறு பராக்கிரமத்தால் பிரகாசிக்கின்ற அந்த ஸாத்யகியைப் பார்த்து அவனை எதிர்ப்பதற்காகப் பதினாயிரம் தேர்களை அனுப்பினான். ஸத்தியமான விக்கிரமத்துடன் கூடியவனும் உத்தமமான வில்லையுடையவனும் வீர்யமுடையவனுமான ஸாத்யகி திவ்யாஸ்திரத்தினாலே சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றான். கையில் விற்பிடித்த வீரனான அந்த ஸாத்யகி பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் பூரிஶ்ரவஸை நாடினான். கௌரவர்களுக்குக் கீர்த்தியை விருத்தி பண்ணுகிறவனான அந்தப் பூரிஶ்ரவஸ் மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுயுதானனாலே தள்ளப்பட்ட உமது சேனையைக் கண்டு (அவனை) எதிர்த்து வந்தான். மஹாராஜரே! அந்தப் பூரிஶ்ரவஸ் இந்திராயுதத்திற்குச்சமமான வர்ணமுள்ள மிகப்பெரியவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்து கைத்தேர்ச்சியை ஆயிரம்மடங்காகக் காண்பித்துக்கொண்டு வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பானவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! அப்பொழுது ஸாத்யகியினுடைய காலாட்கள் மிருத்யுவைப்போலத் தாக்குகின்ற அந்தப் பாணங்களை ஸஹிக்கவில்லை. அரசரே! அவர்கள் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட ஸாத்யகியை விட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். மஹாரதர்களென்று மிக்க ப்ரஸித்திபெற்றவர்களும் மிக்கபலசாலிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள், ஆயுதங்கள், த்வஜங்கள் இவைகளையுடையவர்களுமான ஸாத்யகியினுடைய பத்துக் குமாரர்களும் மிகுந்த பரபரப்புடன் யுத்தத்தில் சிறந்த வில்லாளியும், யூபஸ்தம்பத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனுமான அவனிடம் சென்று மஹாயுத்தத்தில் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்கள். 'ஓ! ஓ! குருவம்சத்திற் பிறந்தவனே! மிக்க பலசாலியே! வா. எங்கள் அனைவருடனுமாவது தனித்தனியாவது யுத்தம் செய். எங்களையாவது நீ தோல்வியடையும்படி செய்துவிட்டு யுத்தத்தில் கீர்த்தியை அடை. அல்லது, நாங்களேனும் உன்னைத் தோல்வி அடையும்படிசெய்து எங்கள் பிதாவான ஸாத்யகிக்குப் பிரீதியை விருத்திபண்ணுகிறோம்' என்றார்கள். இவ்வாறு சூரர்களாலே அப்பொழுது சொல்லப்பட்டவனும் மஹாபலசாலியும் வீர்யத்தினால் புகழ்ச்சிபெற்றவனும் ஆண்மையிற்சிறந்தவனுமான பூரிஶ்ரவஸ், ஸன்னத்தர்களாக நிற்கின்ற அந்த ஸாத்யகிபுத்திரர்களைப்பார்த்து, 'சூரர்களே! நீங்கள்சொல்லும் இது நல்லவிஷயமே; இவ்வாறான எண்ணம் இப்பொழுது உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்க

எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள். யுத்தத்தில் உங்களை நான் கொல்வேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டு, மஹாவில்லாளிகளும் மிக்க சுறுசுறுப்புடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் பெரிதான அம்புமழையோடு பகைவரைக்கொல்பவனான பூரிஸ்ரவஸை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள் மகாராஜரே! ஒருவனான பூரிஸ்ரவஸுக்கும் யுத்தபூமியில் ஒன்றுகூடினவர்களான அனேக வீரர்களுக்கும் பிற்பகலில் கைகலந்த அவ்விதமான சண்டை நடந்தது. அரசரே! வர்ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் எவ்வாறு மேருபர்வதத்தை (வர்ஷதாரைகளால்) நனைக்குமோ அவ்வாறு அவர்கள் ரதிகர்களுள் உத்தமனான பூரிஸ்ரவஸை அம்புகளால் நனைத்தனர். மஹாரதனான பூரிஸ்ரவஸ் அவர்களால் விடப்பட்டவைகளும் கோரஸ்வரூபமுள்ளவைகளும் யமதண்டத்துக்கும் வஜ்ராயுதத்துக்குமொப்பான காந்தியுள்ளவைகளுமான பாணங்களைத் தன்னை வந்து நாடுவதற்குள் பரபரப்பில்லாமலே விரைவாக அறுத்தெறிந்தான். ஸோமதத்தனுடைய குமாரனான பூரிஸ்ரவஸ் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அனேகர்களோடு பயமற்றவன்போல் எதிர்த்துப் போர்புரிந்த அத்புதமான பராக்ரமத்தை அவ்விடத்தில் நாங்கள் அனைவரும் பார்த்தோம் வேந்தரே! பத்து மஹாரதர்களும் அவ்விதமான சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பூரிஸ்ரவஸைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனைக்) கொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு, கோபங்கொண்டவனான ஸோமதத்தகுமாரன் மகாரதர்களான அவ்வீரர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அவர்களுடைய விற்களை வெட்டினான். பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு, அவன் விற்களறுக்கப்பட்ட அந்த வீரர்களுடைய தலைகளைப் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் அறுத்தான். அரசரே! கொல்லப்பட்ட அந்த ஸாத்யகிபுத்திரர்கள் இடியினால் முறிக்கப்பட்ட மரங்களைபோலக் கீழே விழுந்தார்கள். மன்னரே! விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றியவனும் வீரனுமான ஸாத்யகி, மஹாபலசாலிகளான தன் புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு பூரிஸ்ரவஸை எதிர்த்தான். மஹாபலசாலிகளும் மஹாரதர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் ஒருவர் ஒருவருடைய ரதத்தை ரதத்தினால் பிடித்து ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் கொன்று ரதத்தை இழந்தவர்களும் எதிரில் யுத்தப்பரபரப்புள்ளவர்களுமாக எதிர்த்தார்கள். பெரிய கத்தியைக் கையில் பிடித்தவர்களும் உத்தமமான கேடகத்தைத் தரித்தவர்களும் நரசிரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தத்தின் பொருட்டு ஸன்னத்தர்களாக

நின்றுகொண்டு விளங்கினார்கள். மஹாரதனான விருகோதரன் யுத்தத்தில் பூரிச்ரவஸ்ஸைக் கத்திச்சண்டையில் பிறரால் ஸஹிக்கத் தகாதவன் என்று எண்ணி விரைவாக அவன் அருகில் வந்தான். ராஜரே! பிறகு, பீமஸேனன், மிக விரைந்து உத்தமமான கத்தியைக் கையில் தாங்கின ஸாத்யகிக்கு எதிராக வந்து அப்பொழுது அவனைத் தன் தேரில் ஏறும்படி செய்தான். அரசரே! உமது புத்திரனும், யுத்தகளத்தில் எல்லா வில்லாளிகளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பூரிச்ரவஸ்ஸை விரைவாகத் தன் ரதத்தின்மீதேறும்படி செய்தான். அவ்விதமான யுத்தம் நடக்கும்பொழுது பரபரப்புள்ள பாண்டவர்கள் மஹாரதரான பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். சூரியன் சிவந்த நிறமுடையவனாகுங்காலத்தில் தனஞ்சயன் விரைவாக இருபத்தையாயிரம் மஹாரதர்களைக் கொன்றான். பார்த்தனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட அந்த வீரர்கள், விட்டில்பூச்சிகள் நெருப்பையடைந்து நாசமுறுவதுபோல அப்பொழுது அர்ஜுனனை அடைந்தே நாசமடைந்தார்கள். பிறகு, தனுர்வேதத்தில் திறமையுள்ளவர்களான மத்ஸ்யதேசத்தார்களும் கேகயர்களும் அப்பொழுது புத்திரனோடுகூடின மஹாரதனான பார்த்தனை நான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். இந்த ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தை அடையவே எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் மிகுந்த மயக்கம் உண்டாயிற்று. மஹாராஜரே! களைப்புற்ற வாகனங்களுடன்கூடின உமது பிதாவான தேவவிரதர் ஸந்தியாகாலத்தில் ஸைனிகர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படி செய்தார். பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் பரஸ்பரம் நேர்ந்த யுத்தத்தில் அந்த இருதிறத்துச் சேனைகளும் மிகுந்த துன்பமடைந்து தம்தம் இருப்பிடத்தை அடைந்தன. பாரதரே! பிறகு, ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் தம் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தை அடைந்து அவ்விடத்தில் முறைப்படி தங்கியிருந்தார்கள்.

ஐந்தாம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர் க்ரௌஞ்சவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் மகரவ்யூஹத்தையும் வகுத்துப் போர் புரிந்தது.)

வேந்தரே! கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் இனிதுபொழுது போக்கி அவ்விரவுசென்றவுடன் திரும்பவும் யுத்தத்திற்குப்புறப்பட்

டார்கள் பாரதரே! பிறகு உம்முடையவையும், அவர்களுடைய வையுமான சோபிக்கின்ற உத்தமரதங்கள், விசித்திரஞ்செய்யப் படுகின்ற யானைகள், ஸன்னாஹத்துடன் கூடின காலாட்கள், குதிரைகள் இவற்றின் சப்தமானது பெரிதாகத் தோன்றியது பாரதரே! சங்கங்கள் துந்துபிகள் இவற்றின் ஒலியானது நெருக்கமாக எல்லாப்பக்கத்திலும் தோன்றியது பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் திருஷ்டத்யும்னனைப்பார்த்து, 'பாஞ்சால! சத்துருக்களை நாசஞ்செய்யும் திறமையுள்ள மகரவ்யூஹத்தை ஏற்படுத்து' என்று சொன்னார் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் மகாரதனுமான திருஷ்டத்யும்னன் யுதிஷ்டிரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு ரதிகர்களை நோக்கி யுத்த முறைப்படி கட்டளையிட்டான் துருபதனும் பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயனும் அதனுடைய தலையானார்கள். மகாராஜரே! ஸஹதேவனும் மகாரதனான நகுலனும் (அதனுடைய) கண்களானார்கள்; மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் முகமானான்; ஸுபத்ராபுத்திரனான அபிமன்யு, திரௌபதிபுத்திரர்கள், ராக்ஷஸனான கடோத்கசன், ஸாத்யகி, தர்மராஜா இவர்கள் கழுத்தில் நின்றார்கள். மகாராஜரே! ஸேனாபதியான விராடன் பின்புறத்திலிருந்தான். பெரியசேனையினால் சூழப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னனும், பிராதாக்களான ஐந்து கேகயதேசத்துவீரர்களும் அதனுடைய இடவிலாப்புறத்தையடைந்து நின்றார்கள். புருஷசிரேஷ்டனான திருஷ்டகேதுவும் வீரமுடையவனான சேகிதானனும் அதன் வலப்பக்கத்தையடைந்து வியூகத்தைக்காப்பதில (ஸன்னத்தர்களாக) நின்றார்கள் மஹாராஜரே! ஐசுவரியமுடையவர்களும் மஹாரதர்களுமான குந்திபோஜனும் சதாநீகனும் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டு (அந்த வியூஹமகரத்தினுடைய) இரண்டு கால்ஸ்தானங்களில் நின்றார்கள். பிறகு, மஹாவில்லாளியும் ஸோமகர்களால் சூழப்பட்டவனும் பலசாலியுமான சிகண்டியும் இராவானும் (அந்த) வ்யூஹமகரத்தினுடைய வால்பக்கத்தில் நின்றார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்த மஹாராஜரே! பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரிதான இந்த மகரவியூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கவசம்பூண்டு யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் தேர்களோடும் காலாட்களோடும் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட கொடிகளோடும் குடைகளோடும் தீட்டப்பட்டவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளுமான சஸ்திரங்களோடுங் கூடியவர்களாகிச் சூரிய உதயகாலத்தில் மீண்டும் யுத்தத்தின்பொருட்டு விரைவாகக் கௌரவர்களை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் அரசனே! அந்தப்பாண்டவசைனியம் அணிவகுக்கப்பட்டதைக்கண்டு உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதர் தம் சேனையைப் பெரிதானகிரௌஞ்சபக்ஷியின் வடிவம்போல் எதிரணி வகுத்தார். ஜனேஜயரே! பெரியவில்லைக்கையில்கொண்ட பாரத்

வாஜர் அந்த வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய முகத்தில் விளங்கினார். அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும இரண்டு கண்களானார்கள். பிறகு, நரசிரேஷ்டனும் விற்பிடித்த எல்லா வீரர்களுள்ளும் சிறந்தவனுமான கிருதவர்மா காமபோஜர்களோடும பாஹலிகர்களோடும் சேர்ந்து (அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சத்தினுடைய) தலையில் நின்றான். மஹாராஜரே! சூரஸேன தேசத்தரசனும் அனேக அரசர்களால் சூழப்பட்ட உமமுடைய குமாரனான துரியோதனனும (அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சத்தினுடைய) கழுத்தில் நின்றார்கள். மத்திர தேசத்து வீரர்களோடும் ஸௌவீரர்களோடும் கேகயர்களோடுங்கூடின ப்ராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன் பெரும் படையினால் சூழப்பட்டவனாக (அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சத்தினுடைய) மார்பில் நின்றான். பெரிய விற்களையுடையவர்களும காலாட்களுடன் கூடியவர்களுமான அவந்திதேசத்தரசர்களிருவரும் (அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சத்தினுடைய) பின்புறத்தில் நின்றார்கள். பிரஸ்தலாதிபனான ஸுசர்மா கவசமணிந்து தன் சேனையோடு (அந்தவியூகக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) இடபக்கத்திலுள்ள சிறகையடைந்து நின்றான். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! துஷாரர்களும் யவனர்களும் சகர்களும சூசுபர்களோடு சேர்ந்து அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சத்தினுடைய வலபக்கத்தையடைந்து நின்றார்கள். ஸ்ருதாயுவும சதாயுவும் ஸோமதத்தகுமாரனும ஒருவரை ஒருவர் காப்பவர்களாகி அந்தவ்யூஹகிரௌஞ்சத்தினுடைய இடைபக்கத்தில் நின்றார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தார்கள். சூரியன் உதயமாகவே ஜனக்ஷயமானது பெரிதாக நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. ராஜரே! அந்தப்பெரியயுத்தத்தில் தேராளிகள் யானைகளை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். யானைகள் தேராளிகளை எதிர்த்தன. தேரிலேறியிருந்தவர்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களை எதிர்த்தார்கள். குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் தேரின்மீதிருந்தவர்களை எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! குதிரைக்காரர்கள் குதிரைக்காரர்களையும் தேராளிகளையும் எதிர்த்தார்கள். குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின்மீதுள்ளவர்களையும் அவ்வாறே குதிரைவீரர்கள் ரதிகர்களையும் எதிர்த்தார்கள். (அந்த மகா) யுத்தத்தில் தேராளிகள் கோபங்கொண்டவர்களாகக் காலாட்படைகளோடும குதிரைக்காரர்கள் காலாட்களோடும ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பீமஸேனனாலும் அர்ஜுனனாலும நகுல ஸஹதேவர்களாலும் இன்னும் மற்றமகாரதர்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்ட பாண்டவசேனையானது நக்ஷத்திரங்களால் இரவு விளங்குவதுபோல் விளங்கியது. அவ்வாறே, உம்முடையசேனையும் பீஷ்மர், கிரு

பர், துரோணர், சல்யன் துரியோதனன்முதலானவர்களாலே சூழப்பட்டு ஜ்யோதிககிரகங்களால ஆகாயம விளங்குவதுபோல் விளங்கியது பராக்கிரமசாலியும குந்தீபுத்திரனுமான பீமஸேனன் துரோணரைக்கண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு அவருடைய சேனையை எதிரதது வநதான் யுததத்தில் புகழ்சசிபெற்றவரும் வீர்யமுள்ளவருமான துரோணரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரும்புமயமான ஒன்பதுபாணங்களால பீமனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்தார நையப்புடைக்கபபட்டபீமன் பிறகு யுததத்தில் பாரத்வாஜருடையஸாரதியை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்துக்கு அனுப்பினன். சிறந்தபிரதாபசாலியான பாரதவாஜா தாமே குதிரைகளை நடத்திககொண்டு பஞ்சுக்குவியலைத் தீ எரிப்பது போலப் பாண்டவசேனையை நாசமசெய்தார் துரோணராலும் பீஷ்மராலும கொல்லபபட்ட அந்தபபுருஷசிரேஷ்டர்களான ஸ்ருஞ்சயாகள கேகயாகளுடன்கூட ஓடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களானாகள. அவ்விதமாகவே பீமனாலும் அர்ஜுனனாலும் நான்கு பக்கங்களிலும காயபபடுததப்பட்ட உமமுடைய சேனையானது மதத்துடன்கூடின உத்தமஸ்திரீபோல் ஆங்காங்கு மோஹமடைந்தது பரதகுலததில் பிறந்தவரே! அவ்வாறு உத்தமர்களான வீரர்கள் நாசமடையுங்காலத்தில அவ்விரண்டு வியூஹங்களும் உடைந்தன உமமைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் கோரமான கைகலந்தயுத்தம நடந்தது. உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் ஒரேநிச்சயமுடையவர்களாகப பகைவாகளுடன் செய்த அத்புதமான யுத்தத்தை நாங்கள் கண்டோம் ராஜரே! மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவாகளும் கௌரவாகளும் அஸ்திரங்களை (அஸ்திரங்களால்) தடுத்துக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போராபுரிந்தார்கள்' என்றுகூறினன்.

எழுபத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் தன் சேனைகளழிந்ததுகேட்டு வருந்தியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இவ்வாறு அநேககுணங்களை உடையதும இவ்வாறு பலவிதமாயுள்ளதும் சிறபபுற்றதும் சாஸ்திரத்திற்சொல்லியபடி அணிவகுக்கப்பட்டதும் வீணாகாததும் நமமால் பரீதியோடு அடையபபட்டதும நமக்கு அதிகமாக அபீஷ்டத்தை எப்பொழுதும்விளைவிக்கின்றதும் மிகுந்தஸந்தோஷ

முள்ளதும் யுத்தத்தில் பற்றுதலுள்ளதும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்பட்ட வலிமையுடையதும் மிகவும்வயதுசெல்லாததும அதிபால்யமில்லாததும இளைக்காததும பருக்காததும விரைவாகக் காரியங்களைச் செய்கின்றதும உயர்ந்தமனிதர்களாலே நிறைந்ததும் கடல்போன்றதும குறைவற்றதும யுத்தஸன்னாகத்தினால் கையில் எடுக்கப்பட்ட அனேக சஸ்திரங்களையுடையதும கத்திச்சண்டையிலும, கைச்சண்டையிலும, கதாயுத்தத்திலும தேர்ச்சியுள்ளதுமான நமதுசேனையானது யுத்தகளத்தில ஈட்டிகள, ரிஷ்டிகள், தோமரங்கள், இரும்புமயமானபரிகாயுதங்கள, பிண்டிபாலங்கள, சக்திகள், உலக்கைகள, கம்பனங்கள், விறகள, கணபங்கள், விசித்திரமானக்ஷேபணீயங்கள் ஆகிய இவைகளிலும முஷ்டியுத்தங்களிலும மிக்கதிறமையுடையது, மேலும,வித்யைகளில் (ஸாரத்தை) பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டறிந்திருக்கிறது; யுத்தத்தில் மிகுந்த உழைப்புடன்கூடியிருக்கிறது; எல்லாச சஸ்திரக்கிரகணவித்தைகளிலும பூரணமானஸாமர்த்தியமுடையது ; யானைமுதலியவைகளின்மீதேறுவதிலும் யானைமுதலியவைகளிலிருந்து இறங்குவதிலும மதியில் துள்ளுதலோடுகூடின (தடையற்ற) ஸஞ்சாரத்திலும நன்றாக அடிப்பதிலும் (பகைவர்களை) எதிர்ப்பதிலும திரும்பிஓடுவதிலும் மிக்கதேர்ச்சியுடையது; யானையேற்றங்களிலும குதிரையேற்றங்களிலும ரதாரோஹணங்களிலும பலவாறு நன்றாகப பரீக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; பரீக்ஷைசெய்து நியாயப்படி (தகுந்த) வேதனத்தினால் நம்மால அந்தந்தஸ்தானத்தில ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; அப்படியின்றி, கோஷ்டியினாலும உபகாரத்தினாலும உறவின்முறையினாலும் நட்பினாலும் இழிகுலத்திற்பிறந்தவர்களுடைய அங்கீகாரங்களாலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை ஜனங்களால் நிரம்பியதும சிறந்ததும ஸந்தோஷமடைந்த ஸம்பந்திகளோடும் பந்துக்களோடுங்கூடியதும உபகாரத்தையடைந்த ஜனங்களாலே நிறைந்ததும புகழ்பெற்றதும பெருந்தன்மையுள்ளதுமாயிருக்கின்றது. ஐயா! மேலும நெருங்கியசுற்றத்தார்களாலும் பலவாறு காணப்பட்ட செய்கைகளையுடையவர்களும் லோகபாலர்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமாயிருக்கின்ற முக்கியர்களான மனிதர்களாலும காக்கப்பட்டும உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றுமிருக்கிறது. பூமியில எல்லா ஜனங்களாலும ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களும விருப்பத்தினாலே நம்மையடைந்திருப்பவர்களும் படைகளையுடையவர்களும காலாட்களையுடையவர்களுமான அனேக க்ஷத்திரியர்களாலே காக்கப்பட்டதும் நதிகளாலே நான்குபுறத்திலும நிரப்பப்பட்ட மகாஸமுத்திரம்போன்றதும சிறகில்லாத பக்ஷிகளுக்கொப்பான

தேர்களாலும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டதும் பலவித யுத்தவீரர்களாகிற ஜலத்தோடுகூடியதும் பயங்கரமானதும் வாகனங்களாகிற அலைவரிசைகளையுடையதும் க்ஷேபணிகள், கத்திகள், கதைகள், சக்திகள், அம்புகள், ரிஷ்டிகள் இவைகளால் நிரம்பியதும் த்வஜங்களாலும் பூஷணங்களாலும் நெருங்கியதும் ரத்நபட்டங்களால் நன்றாக நிறைக்கப்பட்டதும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற குதிரைகளால் உண்டுபண்ணப்பட்ட காற்றுவேகத்தினால் அசைக்கப்பட்டதும் கரையற்ற ஸமுத்திரம்போலப் பெரிதானதும் காஜிக்கின்றதும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கிருதவர்மாவினாலும் கிருபராலும் துச்சாஸனனாலும் ஜயத்ரதன்முதலானவர்களாலும் பகதத்தனாலும் விகர்ணனாலும் துரோணபுத்திரராலும் ஸௌபலனாலும் பாஹ்லிகனாலும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் மகாத்மாக்களும் சிறந்தவீரர்களுமான ஜனங்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான என்னுடைய ஸைன்யமானது கொல்லப்பட்டதனால் தெய்வத்தையே இவ்விஷயத்தில் முக்கியமென்று எண்ணுகிறேன். ஸஞ்சய! இவ்விதமான யுத்தத்தை மனிதர்களேனும் ரிஷிகளேனும் மஹாபாக்கியசாலிகளான பூர்வபுருஷர்களேனும் பூமியில் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். ஆயுதங்களை மிகுதியாகக்கொண்ட இவ்விதமான சேனைத்திரளும் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்படுமேயாயின் நமது துரதிர்ஷ்டத்தைத் தவிர வேறென்ன இருக்கிறது? ஸஞ்சய! இவ்விதமான கோரமாயிருக்கின்ற இந்த ஸைன்யம் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைக் கொல்லாமலிருந்தமையால் இது முழுமையும் எனக்கு விபரீதமாகத் தோன்றுகிறது ஸஞ்சய! நம்முடைய சேனை கொல்லப்பட்ட காரணத்தால் பாண்டவர்களுக்காகத் தேவர்களே அங்கு ஒன்று சேர்ந்து நிச்சயமாகப் போர்புரிகிறார்கள். விதுரனால் தினந்தோறும் ஹிதமாயும் பத்யமாயுமுள்ளவார்த்தை சொல்லப்பட்டிருந்தும் புத்திக்குறைவுள்ள என் புத்திரனான துரியோதனன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஐயா! விதுரனால் முன்பு கண்டறியப்பட்ட இது அவ்வாறே வந்தமையால் ஸர்வஜ்ஞனான அந்த மகாத்மாவினுடைய புத்தியை யதார்த்தமென்று எண்ணுகிறேன். ஸஞ்சய! அன்றேனும் இது எவ்விதத்தாலும் இவ்வாறே ஆகும். தெய்வத்தினாலே எது முன்பு எவ்விதமாகவேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறதோ அது அவ்விதமே ஆகத்தக்கது, வேறுவிதமாகாது' என்று கூறினான்.

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன், துரோணர் இருவருடைய பராக்ரமத்தையும் வர்ணித்தல்.)

ஸஞ்சயன், 'அரசரே! உம்முடைய தோஷத்தினாலே இவ்வித்த துயரமானது உம்மால் அடையப்பட்டது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அரசரே! தாமஸாங்கர்யத்திற்குக் காரணமாக எந்தத் தோஷங்களைப் பார்க்கிறீரோ அவ்வித தோஷங்களைத் துரியோதனன் பார்க்கவில்லை. உம்முடைய தோஷத்தினாலே முன்பு இந்தச் சூதாட்டமானது ஏற்பட்டது. உம்முடைய தோஷத்தினாலேயே பாண்டவர்களுடன் யுத்தம் நடக்கஆரம்பித்தது. ராஜரே! நீர் கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தீர். அதன் பயனை நீரே இப்பொழுது அனுபவியும். தன்னால் செய்யப்பட்ட செய்கையானது தன்னாலேயே இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் அனுபவிக்கப்படுகிறது.' (வினைப்பயன்) உள்ளபடி உம்மால் அடையப்பட்டுவிட்டது. ஆதலால், நீர் இந்தப் பெரிய வியஸனத்தையடைந்து ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, சொல்லுகின்றவென்னிடத்தினின்று அந்த யுத்தம் நடந்தவகையைக் கேளும். பிறகு, வீரனான பீமஸேனன் மிக்க கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பெருஞ்சேனையைப் பிளந்து துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களனைவரையும் நாடினான். மஹாரதனான அவன், துச்சாஸனன், துர்விஷஹன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன், ஜயன், ஜயத்ஸேனன், விகர்ணன், சித்ரஸேனன், ஸுதர்சனன், சாருசித்ரன், ஸுவர்மா, துஷ்கர்ணன், கர்ணன் இவர்களையும் இன்னும் ஸமீபத்திலுள்ள கோபங்கொண்டிருக்கிற மற்றக் கௌரவர்களையும் அநேகமகாரதர்களையும் நோக்கிப் பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் காக்கப்பட்ட பெருஞ்சேனையில்பிரவேசித்தான். பிறகு, பிரவேசித்த அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு, 'அரசர்களான நாம் இவனை உயிரோடு பிடிப்போம்' என்று சொன்னார்கள். பிரளயகாலத்தில் குரூரமான மஹாகிரஹங்களாலே சூரியன் சூழப்படுவதுபோல நிச்சயங்கொண்டவர்களான அந்தப் பிராதாக்களால் அந்தப்பார்த்தன் சூழப்பட்டான். எவ்வாறு தேவாஸுரயுத்தத்தில் தானவர்களைஅடைந்த மகேந்திரனைப் பயம்அணுகவில்லையோ அவ்வாறே (சத்துரு) ஸைன்யத்தினுடைய மத்தியத்தைஅடைந்த பாண்டுபுத்திரனைப் பயம் அணுகவில்லை. பிரபுவே! பிறகு முயற்சியுள்ளவர்களான லக்ஷக்கணக்கானரதிகர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் தீவிரமானபாணங்களோடு ஸகாயமற்றவனாயிருக்கின்ற அந்தப்பீமஸேனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சூரனான அந்தப் பீமன்கௌ

ரவர்களை மதியாமல் அவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேர்களையும் குதிரைக்காரர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்றான். அதிகமான மனோதைரியத்தையுடைய பீமஸேனன், தன்னைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்ட அவர்களனைவருடைய முயற்சியையும் அறிந்து, அவர்களெல்லோரையும் கொல்வதில் மனத்தைச் செலுத்தினான். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமன் ரதத்தை விட்டுவிட்டுக் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்தத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை யான் கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு நில்' என்று சொன்னான் பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரிய சேனையில் நுழைந்து கௌரவர்களுடைய மஹாஸமுத்திரம்போன்ற அந்த ஸேனாஸமூகத்தை நாசஞ்செய்தான். அவனால் கதாயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பெரியதேகத்துடன் கூடின சிறந்த யானைகள் மத்தகங்களும் முதுகுகளும் உடல்களும் பிளக்கப்பட்டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு யுத்தகளத்தில் சாய்ந்தன. போர்வீரர்களேறிய நூற்றுக்கணக்கான தேர்கள் யுத்தரங்கத்தில் எள்ளளவெள்ளளவாக உடைக்கப்பட்டன. குதிரைகளும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களோடுகூட நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் கால தண்டத்தைக் கையில்கொண்ட அந்தகன் எதிர்ப்பதுபோல ஒருவனான பீமன் யுத்தத்தில் அநேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தானென்னும் பீமனுடைய ஆச்சரியகரமான விக்கிரமத்தை அந்த இடத்தில் கண்டோம். அவன் பிரவேசித்தவுடனே, பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகத் துரோணரை விட்டுவிட்டுச் சென்றான். நரசிரேஷ்டனான திருஷ்டத்யும்னன் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பெரிய சேனையைப் பிளந்துகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனுடைய ரதத்தை யுத்தத்தில் நாடினான். மஹாராஜரே! திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தகளத்தில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோகனைக் கண்டு மனம்நொந்து பிரஜ்ஞையை இழந்து கண்ணீரால் மிகவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன், 'விசோக! எனக்குப் பிராணன்களைக் காட்டிலும் பிரியமான பீமன் எங்கே?' என்று (அவனைக்) கேட்டான். விசோகன் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, 'பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான பாண்டுபுத்திரர் என்னை இங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிர குமாரர்களுடைய இந்தப் படையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிறார். புருஷசிரேஷ்டரும் மஹாபலசாலியுமான அவர், 'ஸூத! என்னைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொழுது யான் கொல்லும்

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன், துரோணர் இருவருடைய பராக்ரமத்தையும் வர்ணித்தல்.)

ஸஞ்சயன், 'அரசரே! உம்முடைய தோஷத்தினலே இவ்விதத் துயரமானது உம்மால் அடையப்பட்டது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அரசரே! தாமஸாங்கர்யத்திற்குக் காரணமாக எந்தத் தோஷங்களைப் பார்க்கிறீரோ அவ்வித தோஷங்களைத் துரியோதனன் பார்க்கவில்லை. உம்முடைய தோஷத்தினலே முன்பு இந்தச் சூதாட்டமானது ஏற்பட்டது. உம்முடைய தோஷத்தினலேயே பாண்டவர்களுடன் யுத்தம் நடக்கஆரம்பித்தது. ராஜரே! நீர் கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தீர். அதன் பயனை நீரே இப்பொழுது அனுபவியும். தன்னல் செய்யப்பட்ட செய்கையானது தன்னலேயே இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் அனுபவிக்கப்படுகிறது.' (வினைப்பயன்) உள்ளபடி உம்மால் அடையப்பட்டுவிட்டது. ஆதலால், நீர் இந்தப் பெரிய வியஸனத்தையடைந்து ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, சொல்லுகின்றனென்னிடத்தினின்று அந்த யுத்தம் நடந்தவகையைக் கேளும். பிறகு, வீரனை பீமஸேனன் மிக்க கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பெருஞ்சேனையைப் பிளந்து துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களனைவரையும் நாடினன். மஹாரதனை அவன், துச்சாஸனன், துர்விஷஹன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன், ஜயன், ஜயத்ஸேனன், விகர்ணன், சித்ரஸேனன், ஸுதர்சனன், சாருசித்ரன், ஸுவர்மா, துஷ்கர்ணன், கர்ணன் இவர்களையும் இன்னும் ஸமீபத்திலுள்ள கோபங்கொண்டிருக்கிற மற்றக் கௌரவர்களையும் அநேகமகாரதர்களையும் நோக்கிப் பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் காக்கப்பட்ட பெருஞ்சேனையில் பிரவேசித்தான். பிறகு, பிரவேசித்த அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு, 'அரசர்களான நாம் இவனை உயிரோடு பிடிப்போம்' என்று சொன்னர்கள். பிரளய காலத்தில் குரூரமான மஹாக்கிரஹங்களாலே சூரியன் சூழப்படுவதுபோல நிச்சயங்கொண்டவர்களான அந்தப் பிராதாக்களால் அந்தப்பார்த்தன் சூழப்பட்டான். எவ்வாறு தேவாஸுரயுத்தத்தில் தானவர்களை அடைந்த மகேந்திரனைப் பயம் அணுகவில்லையோ அவ்வாறே (சத்துரு) ஸைன்யத்தினுடைய மத்தியத்தை அடைந்த பாண்டுபுத்திரனைப் பயம் அணுகவில்லை. பிரபுவே! பிறகு முயற்சியுள்ளவர்களான லக்ஷக்கணக்கான ரதிகர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் தீவிரமான பாணங்களோடு ஸகாயமற்றவனுயிருக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சூரனை அந்தப் பீமன் கௌ

ரவர்களை மதியாமல் அவர்களுடைய' சிறந்த வீரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தோகளையும குதிரைக்காராகளையும் யுத்ததில் கொன்றான். அதிகமான மனோதைரியத்தையுடைய பீமஸேனன், தன்னைப பிடிக்க எண்ணங்கொண்ட அவாகளனைவருடைய முயற்சியையும அறிநது, அவாகளெல்லோரையும் கொல்வதில மனத்தைச செலுததினான். பிறகு, பாண்டுபுத்திரனான பீமன் ரதத்தை விட்டுவிட்டுக் கதாயுதததைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன் கூடின இந்தத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை யான் கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு நில்' என்று சொன்னான் பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரிய சேனையில் நுழைந்து கௌரவாகளுடைய மஹாஸமுத்திரம்போன்ற அந்த ஸேனாஸமூகததை நாசம்செய்தான் அவனால் கதாய்தத்தினால் அடிக்கபபட்ட பெரியதேகத்துடன் கூடின சிறந்த யானைகள மத்தகஙகளும் முதுகுகளும உடல்களும் பிளக்கப் பட்டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு. யுத்தகளததில் சாய்நதன. போர்வீராகளேறிய நூற்றுக்கணககான தேர்கள் யுத்தரங்கத்தில எள்ளளவெள்ளளவாக உடைககபபட்டன. குதிரைகளும குதிரைக்காராகளும் காலாட்களோடுகூட நாசம செய்யப் பட்டார்கள். பிரளயகாலத்தில் எல்லாப பிராணிகளையும காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட அநதகன் எதிர்ப்பதுபோல ஒருவனான பீமன் யுததத்தில் அநேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப் போாபுரிந்தானென்னும பீமனுடைய ஆசசரியகரமான விக்கிரமத்தை அநத இடத்தில் கண்டோம். அவன் பிரவேசிததவுடனே, பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும பீமஸேனனிருநதவிடத்திற்கு விரைவாகத துரோணரை விட்டுவிட்டுச சென்றான். நரசிரேஷ்டனான திருஷ்டதயும்னன் உம்மைச சோநதவாகளுடைய பெரிய சேனையைப் பிளநதுகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனுடைய ரதத்தை யுத்தத்தில் நாடினான். மஹாராஜரே! திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தகளததில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோகனைக் கண்டு மனமநொந்து பிரஜ்ஞையை இழந்து கண்ணீரால் மிகவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன், 'விசோக! எனக்குப் பிராணன்களைக காட்டிலும பிரியமான பீமன் எங்கே?' என்று (அவனைக்) கேட்டான். விசோகன் கைகளைக் குவித்துக்கொணடு அநதத திருஷ்டத்யுமனனைப் பார்த்து, 'பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான பாண்டுபுததிரர் என்னை இங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிர குமாரர்களுடைய இந்தப் படையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிறார். புருஷசிரேஷ்டரும் மஹாபலசாலியுமான அவர், 'ஸூத! என்னைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொழுது யான் கொல்லும்

வரையில் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு ஒரு முகூர்த்த காலம என்னை எதிர்பார்த்திரு' என்று என்னைப் பார்த்துப் பிரீதியுடன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு, கதாயுதத்தைக்கையில் கொண்டு அப்படிப்பட்ட கௌரவ ஸேனையை நோக்கி எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றார். பிறகு, கதையைக் கையில்கொண்டு விரைவாகச்செல்லும் மஹாபலமுள்ள அவரைக்கண்டு எல்லா ஸைனிகர்களுக்கும் அதிகமான சந்தோஷம் உண்டாகியது. அரசரே! அதிகமாகக் கைகலந்த பயங்கரமான அந்த யுத்தம் நடக்கையில் உமது நண்பரான அவர் மகாவ்யூஹத்தைப்பிளந்து (அதனுள்ளே) பிரவேசித்தார்' என்று கூறினான்.

பிறகு, மிக்கவலிமையுள்ள பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னன் விசோகனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு யுத்தரங்கத்தின் நடுவில் அவனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறலானான். 'யுத்தத்தில் பீமஸேனனைவிட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸ்நேஹத்தை இழந்து யான் உயிரோடிருப்பதினால் (கொஞ்சமேனும) இப்பொழுது எனக்குப் பிரயோஜனமில்லை. பீமன் (சத்துருஸம்ஹாரரூபமான) ஒருவழியை அடைந்திருந்து நானும் யுத்தகளத்திலிருக்கையில் பீமனைவிட்டு யான் சென்றால் க்ஷத்திரியர்கள் என்னை என்ன சொல்லுவார்கள்? எவன் ஸஹாயர்களை இழந்துவிட்டு க்ஷேமத்தோடு வீட்டிற்குச் செல்லுவனோ அவனுக்கு இந்திரனை முதன்மையாகக்கொண்ட தேவர்கள க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணார்கள். அப்படிப்பட்ட மனிதன் மனிதர்களாலே எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததும் தெப்பமில்லாததுமான ரௌரவநரகத்தில் முழுகுவான். வலிமைமிக்க பீமன் எனக்கு நண்பன்; எனக்கு ஸம்பந்தி; நம்மிடங்களில் அன்புள்ளவன்; பகைவர்களை அழிப்பவனை அவனிடத்தில் நானும் அன்புள்ளவன். ஆதலால், அப்படிப்பட்ட நான் எந்தவிடத்தில் அவனிருக்கிறானோ அங்குச் செல்லப் போகிறேன். அஸுரர்களைக் கொல்லுகின்ற இந்திரன்போலச் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற என்னைப் பார்' என்றான். பிறகு, வீரனை திருஷ்டத்யும்னன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சேனையின் நடுவிற்புகுந்து கதாயுதத்தினாலே பொடியாக்கப்பட்ட யானைகளாலே (தெரிந்துகொண்டு) பீமஸேனனுடைய மார்க்கங்களில் சென்றான். அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன், சத்துரு ஸேனையைக் கொளுத்துகின்றவனும் காற்று மரங்களை ஒடிப்பதுபோலப் பலாத்காரமாக யுத்தத்தில் சத்துருக்களை நாசம்செய்கின்றவனுமான பீமனை அபபொழுது கண்டான். யுத்தத்தில் (பீமஸேனனால்) கொல்லப்படுகின்ற அந்த ரதிகர்களும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களும் யானைகளும் மிக்க தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டார்கள். விசித்திரயுத்தம் செய்கின்றவனும் ஸமர்த்

தனுமான பீமனால் கொல்லப்படுகின்ற உம்முடைய படையில் ஆ! ஆ! என்னும் ஒலி மிகவுண்டாயிற்று பிறகு, அஸ்திரபயிற்சியுள்ள அவர்களெல்லோரும் பீமனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பயமற்றுச் சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு நின்றார்கள். பகைவர்களை எதிர்த்துச் சென்றவனும் ஆயுததாரிகளுள் சிறந்தவனும் கோரமானவனும் நன்றாக ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட ஸைனியத்தால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவனும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனனை லோகவீரனும் பலசாலியுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் கண்டான். பிறகு, அவன் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் காலாளாக நிற்கின்றவனும் குரோதமாகிற விஷத்தைக் கக்குகிறவனும் கதையைக் கையில்கொண்டவனும் பிரளய காலத்தின் காலன்போல விளங்குகின்றவனுமான பீமஸேனனைத் தேற்றிக்கொண்டு அருகிற்சென்றான். மிக்க பலசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் பீமனை நன்றாகத் தழுவி அவன் தேகத்தின்மீது பாய்ந்திருக்கிற அம்புகளை விரைவாக வெளிப்படுத்தி (அவனை)த் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு சத்துருக்களுடைய மத்தியில் அவனைத் தேறுதலடையும்படி செய்தான்.

அது அவ்விதமிருக்கும்பொழுது, உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனனும் அதிவேகத்துடனே தன் பிராதாக்களை வந்தடைந்து நடந்துவருகின்ற [1] ஸங்குலமான அந்தயுத்தத்தில்(அவர்களைப்) பார்த்து, 'இதோ துராத்மாவான துருபதகுமாரன் பீமஸேனனோடு சேர்ந்திருக்கிறான். நாமனைவரும் பெரும்படையுடன் அவனையெதிர்த்துப் போவோம். அவன் உங்களுடைய படையை (யுத்தத்தின் பொருட்டு) விரும்ப வேண்டாம்' என்று இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தான். (துரியோதனனுடைய) அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பொறாதவர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்கள் மூத்தோனான துரியோதனனுடைய கட்டளையினால் தூண்டப்பட்டவர்களாக ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு யுகக்ஷயத்தில் உக்கிரமான தூமகேதுக்கள்போல (திருஷ்டத்யும்னனைக்) கொல்லவதற்காக வெளிப்பட்டார்கள். அந்த வீரர்கள் அஸ்திரங்களையும் விற்களையும் கையில் பிடித்து வண்டியுருளைகளின் ஒலிகளால் பூமியை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு மேகங்கள் வர்ஷதாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோல அம்புகளைத் துருபதபுத்திரன் மீது வர்ஷித்தார்கள். யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள துருபதகுமாரன், அந்தப் பாணங்களை மிக்ககூர்மையுள்ள பாணங்களாலடித்துத் தான் துன்பமடையாமலிருந்தான். ராஜரே! மகாரதனும் உக்கிரமானவனும் யுவாவுமாயிருக்கிற அவன் பகைவர்களுக்கு எதிரில் பராக்ரமத்தினால் மிகப்

1 ஒருசொல் விடுபட்டது.

பிரகாசிக்கின்றவர்களும் யுத்தகளத்தில் அவ்வாறாக நான்குபக்கங்களிலும் நிற்கிறவர்களும் வீரர்களுமான உம்முடைய குமாரர்களைக்கண்டு அவர்களைக் கொல்லஎண்ணங்கொண்டு யுத்தத்தில் அஸுரர்களின்மீது மஹேந்திரன் எவ்வாறுகோபங்கொள்வானோ அவ்வாறே உம்முடைய புத்திரர்களின்மீது அதிக கோபங்கொண்டவனாக மோஹனாஸ்திரத்தை ஸந்தானஞ்செய்ய ஆரம்பித்தான். வேந்தரே! பிறகு, மஹாபலசாலியும் செய்கையில் திறமையுள்ளவனுமான அந்தத் துருபதராஜகுமாரன் அந்த யுத்தத்தில் உமது படையின்மீது அதிகமான பிரபாவமுள்ளதும் துரோணரால் கொடுக்கப்பட்டதுமான பிரமோஹனாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, யுத்தத்திலுள்ள வீரர்கள் பிரமோஹனாஸ்திரத்தினால் புத்தியும் பலமும் கெடுக்கப்பட்டவர்களாகி மோஹமடைந்தார்கள். உமது புத்திரர்கள் காலனால் கவரப்பட்டவர்கள் போலப் பிரஜ்ஞையிழந்து மோஹமடைந்ததைக் கௌரவர்களெல்லாரும் பார்த்துக் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் கூடியவர்களாக நாலுபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். அடிக்குந்திறமையுள்ள வீரர்களுள் சிறந்த பீமன், இச்சமயத்திலேயே அமிருதம்போல ருசியுள்ள ஜலத்தைக்குடித்து இளைப்பாறி மறுபடியும் ஸன்னாகஞ்செய்துகொண்டு மிக்க கோபமுடையவனாகி யுத்தத்தில் போர்புரிந்தான். திருஷ்டத்யும்னனோடுகூடி (க் கௌரவஸேனையை) ஓடச்செய்தான். ராஜரே! சஸ்திரங்களைத்தரித்தவர்களுள் சிறந்தவரான துரோணர் இச்சமயத்தில் துருபதனை எதிர்த்து உக்கிரமான மூன்று பாணங்களால் அவனைத் துன்பமடையும்படி அடித்தார் அரசரே! பிறகு, துரோணராலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தத் துருபதராஜன், [1] முன்வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு விலகிச்சென்றான் பிரதாபசாலியான துரோணர் துருபதனைஜயித்துச் சங்கத்தை முழக்கினார். அவருடைய சங்கத்வனியைக்கேட்டு எல்லாஸோமகர்களும் மிகப்பயந்தார்கள். பிறகு,சஸ்திரதாரிகளுட்சிறந்தவரும் காந்தியுள்ளவருமான துரோணர் பிரமோகனாஸ்திரத்தினால் யுத்தத்தில் உமது குமாரர்கள் மயங்கியிருப்பதைக் கேட்டார். பிறகு, துரோணர் விரைவுடன் யுத்தரங்கத்தினின்று (உம்முடைய குமாரர்கள் இருக்குமிடத்தை) நோக்கி வந்தார். மிக்க வில்லாளியும் பிரதாபசாலியும் மகாரதருமான துரோணர் அந்தப் பெரும் போரில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமனையும் மயக்கமடைந்திருக்கிற உம்முடைய புத்திரர்களையும் கண்டார். பிறகு, துரோணர் பிரஜ்ஞாஸ்திரத்தை எடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது?

மோஹனாஸ்திரத்தை நாசம் செய்தார். பிறகு, மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்து ரணகளத்தில் ஜயிக்கஎண்ணங்கொண்டு மறுபடியும் யுத்தத்திற்காக முயன்றார்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரர் தமது படைகளை அழைத்து, 'அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்ட வீரர்களான பன்னிரண்டு ரதிகர்கள் கவசம்பூண்டு பீமத்ருஷ்டத்யும்னர்களின் வழியை யுத்தகளத்தில் வல்லமையுடன் தொடர்ந்து செல்லட்டும், அவ்விருவருடைய விருத்தாந்தத்தையும் நன்றாக அறிந்துகொள்ளட்டும்; என்மனம் கலக்கமுற்றிருக்கிறது யுத்தத்தில் பீமஸேனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் இவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தை அறியவேண்டும். சீக்கிரமாக யுத்தத்தில் ரதங்களாகிற ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசியுங்கள். நீங்கள் அதிக வல்லமையுடன் செல்லவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று கூறினார். இவ்வாறு அநுமதிகொடுக்கப்பட்டவர்களும் திறமையுடன் போராபுரியும் தன்மையுடையவர்களும் சூரர்களும் தமது சக்தியில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுமான அந்த எல்லா வீரர்களும், 'இவ்விதமே செய்கிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டு, சூரியன் உச்சிப்பொழுதை அடைந்திருக்கும் சமயத்தில் புறப்பட்டார்கள் கேகயர்களும் திரௌபதி குமாரர்களும் வீர்யமுடையவனான த்ருஷ்டகேதுவும் அபிமன்யுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டவர்களானார்கள் அவர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களைத் துன்பஞ்செய்யும் திறமையுள்ள ஸூசீமுகம் என்னும் வியூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களுடைய அந்தத் தேர்ப்படையைப் பிளந்தார்கள். எதிர்த்து வருகின்றவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களுமான அந்த வீரர்களைப் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் த்ருஷ்டத்யும்னனால் அதிகமாக மதிமயக்கமடையும்படி செய்விக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற உம்முடைய ஸேனையானது தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றதாகி மதத்தோடும் மயக்கத்தோடுங்கூடின மனத்தையுடைய ஒரு யுவதிபோல வழியில் நின்றது. நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும் மஹாவில்லாளிகளும் ஸ்வர்ணத்தால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கொடிகளையுடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் பீமஸேனனையும் பாதுகாக்க எண்ணி எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். சிறந்த வில்லாளிகளான அவ்விருவரும் அபிமன்யுவை முதன்மையாகக் கொண்ட அவர்களைக் கண்டு சந்தோஷத்துடன் உமது ஸேனையைக் கொல்பவர்களானார்கள். பாஞ்சால ராஜகுமாரனும் வீரனுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் அம்புகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தரும் எல்லா வித்தைகளிலும் கரைகண்டவருமான விரைவாகத் தன்னை எதிர்த்து

வருகின்றவரும் தன் குருவுமான துரோணரைப் பார்த்து உமது புத்திரர்களைக் கொல்லுவதில் பிரியப்படவில்லை. பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகப் பீமனைக் கேகயராஜனுடைய தேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு பாணங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் முழுதும் தேர்ச்சிபெற்றவரான துரோணரை எதிர்த்து ஓடினான். பிரதாபசாலியும் பகைவர்களை அழிப்பவருமான துரோணர் கோபங்கொண்டு விரைவாகத் தம்மையெதிர்த்துவரும் திருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை ஓரம்பினால் துண்டாக்கி ராஜாவான துரியோதனன் தமக்களித்துவரும் அன்னத்தை நினைத்துத் துரியோதனனுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்காகத் திருஷ்டத்யும்னன்மீது நூற்றுக்கணக்கான வேறுபாணங்களையும் பிரயோகித்தார். சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற திருஷ்டத்யும்னன், பிறகு, வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்துத் தங்கக்கட்டுக்களுடன்கூடியவையும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான இருபது பாணங்களால் துரோணரை அடித்தான். பகைவர்களை அழிக்கும் திறமையுள்ள துரோணர் அந்த த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய வில்லை மறுபடியும் துண்டாக்கி உத்தமமான நான்கு பாணங்களாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் சீக்கிரமாகக் கோரமான யமனுடைய ஸ்தானத்திற்கு அனுப்பி ஒருபாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் மிருத்யுவினிடத்தில் அனுப்பினார். மகாரதனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனுமான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்து அபிமன்யுவினுடைய மகாரதத்தின்மீதேறினான். பிறகு, பீமஸேனனும் திருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதங்களோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடுங்கூடின (பாண்டவர்களுடைய) சேனையானது நடுக்கமுற்றது. அளவற்ற தேஜஸுள்ளவரான துரோணராலே மிகவும் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டுள்ள அச்சேனையைக் கண்டு அந்த மஹாரதர்களனைவரும் அதைத்தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். துரோணரால் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தச் சேனையானது கடையப்பட்ட ஸமுத்திரம்போல அங்குமிங்கும் சுழன்றது. பாரதரே! பாண்டவசேனை அவ்வாறிருப்பதைக் கண்டு உம்முடைய சேனை மனக்களிப்புற்றது. மிக்ககோபங்கொண்டவரும் சத்துருக்களுடைய படையைத் தபிக்கச்செய்கின்றவருமான ஆசாரியரைக்கண்டு நாற்புறங்களிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

எழுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, துரியோதனராஜன் மோகந்தெளிந்து பிரஜ்ஞையடைந்து (ஜயத்தினின்று) நழுவாதவனான பீமனை மறுபடியும் சரமாரிகளைப்பொழிந்து தடுத்தான். பிறகு, மஹாரதர்களான உம்முடைய குமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தரங்கத்தில் பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். மிக்க பாகுபலமுள்ள பீமஸேனனும் யுத்தரங்கத்தில் மீண்டு தன் ரதத்தை அடைந்து அதன்மீதேறிக்கொண்டு எவ்விடத்தில் உம்முடைய குமாரனிருக்கிறானோ அவ்விடம் சென்றான் பீமன் மிக்க வேகமுள்ளதும் பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதுமான வில்லைக் கையிற்பிடித்து நாணேற்றி யுத்தத்தில உம்முடைய குமாரனைப் பாணங்களால் பிளந்தான். பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் மகாபலசாலியான பீமஸேனனை மிகக் கூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் மர்ம ஸ்தானத்தில் நன்றாக அடித்தான். பெரிதானவில்லைக் கையிலகொண்ட அந்தப பீமன் சிறந்த வில்லையுடையவனான உமதுபுத்திரனாலே மிக அடிக்கப்பட்டுக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச சிவந்து விலலை வேகத்துடன் வளைத்து இழுத்துத துரியோதனனை மூன்று பாணங்களினால் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலுமடித்தான். துரியோதனராஜன் அந்த ரணகளத்தில் (தன்மீது பாய்ந்திருக்கிற மூன்று பாணங்களாலே மூன்று) சிகரங்களோடுகூடிய பர்வதராஜன் போல விளங்கினான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருவரையுங் கண்டு உயிரையிழக்கத் துணிந்தவர்களும் சூரர்களுமான துரியோதனனுடைய இளைய ஸகோதரர்களனைவரும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள பீமஸேனனை நிக்கிரகிக்கும் விஷயத்தில் முந்திய ஆலோசனையை நினைத்துககொண்டு ஸ்திரமான நிச்சயத்துடனே (பீமனை) நிக்கிரகிக்க ஆரம்பித்தாாகள். யுத்தத்தில் தன்னை நோககி வருகின்ற அவாகளை மிகக பலசாலியான பீமஸேனன், ஒரு யானை பகையுள்ள யானைகளை எதிாப்பதுபோல எதிர்த்தான். மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும தேஜஸ்வியுமான பீமஸேனன் மிக்க கோபங்கொண்டு உமமுடைய புத்திரனான சித்திரஸேனனை நாராசத்தால் அடித்தான். பீமன் தங்கக்கட்டுக்களுடன் கூடியவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பலவித பாணங்களாலே இன்னும் மற்ற உம்முடைய பிள்ளைகளையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பின்பு, உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பட்ட பீமஸேனனைக் கண்டு அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்

கொண்ட அந்தப் பன்னிரண்டு மஹாரதர்கள் தர்மராஜரால் ஏவப்பட்டு பீமஸேனனை பின்தொடர்ந்து மகாபலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்களை எதிர்த்து வந்தார்கள். ரதத்தின்மீதிருக்கின்றவர்களும் சௌர்யமுடையவர்களும் சூரியனுக்கும் அக்கினிக்கும் ஒப்பான தேஜஸுள்ளவர்களும் மகாவில்லாளிகளும் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீயினால் வரிக்கப்பட்டவர்களும் மகாயுத்தத்தில் விளங்குகின்றவர்களும் பொன்மயமான கிரீடங்களாலே அதிகமாக ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான அவர்களனைவரையும் கண்டு மஹாபலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்கள் போர்க்களத்தில் பீமனை விட்டு விலகினார்கள் குந்திபுத்திரன், உயிரோடு தப்பிப்போய் விட்டார்களென்று அவர்களைப்பற்றிப் பொறுக்கவில்லை. மறுபடியும் அவன் பின்தொடர்ந்து உமது புத்திரர்களனைவரையும் பிடித்தான். பிறகு, அபிமன்யு யுத்தத்தில் பீமஸேனனோடு சேர்க்கை பெற்றான். எல்லாக் கேகயர்களும் திரௌபதிபுத்திரர்களும் த்ருஷ்டத்யும்னனோடு சேர்ந்தார்கள் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அவர்களைக்கண்டு துரியோதனன் முதலான உம்முடைய ஸைன்யத்திலுள்ள மகாரதர்கள் விற்களைக் கையில் பிடித்து மிக்க வேகமுள்ள குதிரைகளோடு அந்தரதிகர்களிருக்குமிடம் சென்றார்கள். [1]அபராண்ண காலத்தில் பலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்களுக்கும் சத்துருக்களுக்கும் பெரிய யுத்தம் நடந்தது. அபிமன்யு அம்மகாயுத்தத்தில் விகர்ணனுடைய குதிரைகளைக் கொன்று, பிறகு, இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரபாணங்களால் அந்த விகர்ணனையும் அடித்தான். பாரதரே! மகாரதனான விகர்ணனோ குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தை விட்டுவிட்டு, சித்திரஸேனனுடைய ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு யுத்தத்தில் போர்புரிந்தான். அது ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரே ரதத்திலிருக்கின்றவர்களும் குலத்தை விருத்திபண்ணுகின்றவர்களும் ஸகோதரர்களுமான அவ்விருவரையும் அர்ஜுனகுமாரன் சரமாரியினால் மூடினான். சித்திரஸேனனும் விகர்ணனும் அர்ஜுனகுமாரனை அபிமன்யுவை இரும்பினாலாகிய ஐந்து பாணங்களால் அடித்தார்கள். அபிமன்யுவோ மகாமேருவைப்போல அசைவற்று நின்றான். துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் ஐந்து கேகயர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வேந்தரே! திரௌபதிகுமாரர்கள் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பம்போன்ற அம்புகளால் உமது குமாரனை துரியோதனனைத் தடுத்தார்கள். உமது புத்திரனை துாத்தர்ஷனும் திரௌபதிகுமாரர்களைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தனித்

1 18 - நாழிகைக்குமேல் 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள 6 - நாழிகை.

தனியாக அடித்தான். அவர்களால் அடிக்கப்பட்டு இரத்தத்தால் நன்ருக நனைக்கப்பட்ட துர்த்தர்ஷன், பலவித தாதுக்களையுடைய அருவிகளோடுகூடிய ஒரு மலைபோல விளங்கினன். பலவானுன பீஷ்மரும் யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினர். பிறகு, ஸைனியத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற பார்த்தனுடைய காண்டீவத்தினின்று உண்டாகும் ஓசையானது தோன்றியது. கௌரவபாண்டவஸைனியங்களில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அந்த யுத்தத்தில் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்தன. புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் ரத்தமாகிற ஜலமுமம் அம்புகளாகிற சுழல்களும் யானைகளாகிற திட்டுக்களும் குதிரைகளாகிற அலைகளுமுள்ள சேனையாகிற ஸமுத்திரத்தை ரதங்களாகிற கப்பல்களாலே தாண்டினர்கள். கைகளறுக்கப்பட்டவர்களும் கவசமிழந்தவர்களும் தேகத்தையிழந்தவர்களுமான நரசிரேஷ்டர்கள் நூறுநூருகவும் ஆயிரம்ஆயிரமாகவும் அந்த ரணகளத்தில் விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்டும் ரத்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானைகளாலே அந்த யுத்த பூமியானது பர்வதங்களால் நிறைக்கப்பட்டதுபோல விளங்கியது. அந்த ரணகளத்தில் உம்முடைய சேனையிலும் அந்தப் பாண்டவர்களுடைய சேனையிலும் யுத்தத்தை விரும்பாதவனுக ஒருவனுமே இல்லை என்கிற இந்த ஆச்சரியத்தை அந்த யுத்தத்தில் பார்த்தோம். உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் ஜயத்தையும் பெரிய கீர்த்தியையும் விரும்பிப் பாண்டவர்களுடன் இவ்வாறு போர் புரிந்தார்கள்.

எழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பரபரப்புடன் சூரியன் சிவந்திருக்குமளவில், பீமனைக் கொல்லவேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்த்தோடிவந்தான். அவ்வாறு தன்னை எதிர்த்து வருகின்றவனும் திடமான வைரத்துடன் கூடியவனும் புருஷஸிரேஷ்டனுக விளங்குகின்றவனுமான துரியோதனனைக் கண்டு பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு இந்த வார்த்தையை உரைக்கலானுன்.

"அநேக வருஷகாலமாக என்னால் வேண்டப்பட்ட அக்காலம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது. நீ யுத்தத்தைவிட்டு விலகாமலிருப்பாயாயின் இப்பொழுது உன்னைக் கொல்வேன். இப்பொழுது நீ கொல்லப்பட்டாயாகில் குந்தியினுடைய கிலேசத்தையும் வனவாஸதுக்கத்தையும் திரௌபதியினுடைய துன்பத்தையும் போக்கச் செய்வேன். காந்தாரியின் புத்திர! முற்காலத்தில் நீ பொறாமையுடையவனாகிப் பாண்டவர்களை அவமதித்த பாவத்தினுடைய (பயனாக இந்த) வ்யஸனமானது வந்துவிட்டது, பார். முற்காலத்தில் கர்ணன் ஸௌபலனான சகுனி இவர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கிப் பாண்டவர்களை மதியாமல் ஆசையினால் இஷ்டப்படி செய்தாயல்லவோ? (ஸமாதானத்தை) வேண்டின கிருஷ்ணரை நீ அறியாமையால் அவமதித்ததனாலும் ஸந்தோஷமுள்ளவன்போல உலூகனுக்குக் கட்டளையிட்டதனாலும் உன்னை மித்திரவர்க்கங்களோடும் பந்துவர்க்கங்களோடும் யான் கொல்லப்போகிறேன். முற்காலத்தில் (எங்கள் விஷயத்தில்) எந்தப் பாவத்தைச் செய்தாயோ அந்தப் பாவச்செயலை நான் இப்பொழுது தணிக்கப் போகிறேன்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லிக் கோபமுண்டு கோரமான வில்லை இழுத்து அடிக்கடி சுழற்றிக் கொடிய உருவமுள்ளவைகளும் பெரிய வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியினுடைய ஜ்வாலைபோன்றவைகளும் இடிக்கொப்பானவைகளும் நேரிலேபோய்த் தாக்குகின்றவைகளுமான இருபத்தாறு கணைகளைத் தொடுத்துத் துரியோதனன்மீது விரைவாக விடுத்துப் பின் இரண்டம்புகளால் அவனுடைய வில்லை அறுத்துப் பின்னும் இரண்டுசரங்களாலே அவன் ஸாரதியையுங் கொன்று நான்கு பாணங்களாலே வேகமுள்ள அவனது குதிரைகளையும் யமலோகத்திற்கனுப்பினான். பகைவர்களை அடிக்கின்ற அந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட இரண்டு பாணங்களாலே அந்தத் துரியோதனராஜனுடைய குடையையும் அறுத்து ஆறுபாணங்களாலே ஜ்வலிக்கின்ற உத்தமமான அவனுடைய கொடியையும் அறுத்தான். அவன் கொடியை அறுத்துவிட்டு உம்முடைய புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிய ஸிம்மநாதம் செய்தான். பலவித ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்தினின்று காந்தியுடன்கூடின அந்த த்வஜமானது மேகத்தினின்று மின்னல்விழுவதுபோலப் பூமியில் விரைவாக விழுந்தது. எல்லா அரசர்களும், ஜ்வலிக்கின்றதும் ஸூரியனுக்கொப்பானதும் மங்களகரமானதுமான குருராஜனுடைய மணிமயமான அரவக்கொடி அறுத்துக் கீழே தள்ளப்பட்டதைக் கண்டார்கள். பிறகு, மகாரதனான பீமஸேனன் மந்தஹாஸத்துடன் வேணுகங்களால்

பெரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பத்துக்கணைகளால் வீரனை துரியோதனனை யுத்தத்தில் அடித்தான். பீமஸேனனாலே யுத்தத்தில் நன்கு அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்ட அந்த துரியோதனன் மயக்கத்தினால் அறிவழிந்து ரதமத்தியில் உட்கார்ந்தான். பிறகு; தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் மிக்கபலசாலியுமான ஸிந்துதேசத்தரசன் தன்னைச் சேர்ந்தமனிதர்களாலேசூழப்பட்டுத் துரியோதனனுடைய பின்புறத்தைப் பற்றிக்கொண்டான். வேந்தரே! ரதிகர்களுள்சிறந்தவரான கிருபர் பிரஜ்ஞையிழந்தவனும் கொடுங்கோபமுள்ளவனும் உமதுகுமாரனுமான துரியோதனனைத் தமது ரதத்தின்மீதேற்றிவைத்துக்கொண்டார். பிறகு, ஜயத்ரதன் பீமனை ஜயிக்கஎண்ணி அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலே அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு திசைதெரியாமல் மறைத்தான். அரசரே! பிறகு, திருஷ்டகேதுவும் வீர்யமுடையவனான அபிமன்யுவும் கேகயர்களும் திரௌபதிபுத்திரர்களும் உமதுபுத்திரர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். சித்திரஸேனன், ஸுசித்திரன், சித்திராங்கன், சித்திரதர்சனன், சாருசித்திரன், ஸுசாரு, நந்தோபநந்தகர்கள் ஆகிய இந்த ஸுகுமாரர்களும் கீர்த்திசாலிகளுமான எட்டுமகாவில்லாளிகள் அபிமன்யுவின்ரதத்தை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, மிக்கமனோதைரியத்தையுடைய அபிமன்யு கூர்மையுள்ளவைகளும் பதிவானகணுக்களுள்ளவைகளும் வஜ்ராயுதத்திற்கும் மிருத்யுவுக்கும் ஒப்பானவைகளும் விசித்திரமான ஆயுதங்களோடு வெளிப்படுகின்றவைகளுமான ஐந்துபாணங்களாலே ஒவ்வொருவரையும் விரைவாக அடித்தான். அவர்களெல்லாரும் கோபங்கொண்டு ரதிகர்களுட்சிறந்த ஸுபத்திராபுத்திரன்மீது மேகங்கள் மகாமேருவின்மீதுபொழிவதுபோலக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே வர்ஷித்தார்கள். அஸ்த்ரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவனுமான அந்த அபிமன்யுவானவன் யுத்தத்தில் பீடிக்கப்பட்டு, தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரபாணியான மகேந்திரன் அஸுரர்களை நடுங்கும்படி அடித்ததுபோல உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை நடுங்கும்படி அடித்தான். பிறகு, ரதிச்ரேஷ்டனான அபிமன்யு அச்சந்தரும் உருவமுள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான பதினான்குபல்லங்களை விகர்ணன்மீது விடுத்தான். வீர்யமுடையவனான அந்த அபிமன்யு யுத்தத்தில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு அந்தக் கணைகளாலே விகர்ணனுடைய ரதத்தினின்று கொடியையும் பாகனையும் குதிரைகளையும் வீழ்த்தினான். மகாபலசாலியான அபிமன்யு மறுபடியுங்கோபங்கொண்டு துவையப்பட்டவைகளும்

முனைமழுங்காதவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான வேறு அம்புகளை விகர்ணன்மீது பிரயோகம்செய்தான். கழுகிறகு களையுடையவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பங்கள்போன்றவைகளு மான அந்த அம்புகள் விகர்ணனையடைந்து அவன்தேகத்தைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. பொன்னாலாகியகட்டுக் களும் முனைகளுமுள்ளவைகளும் விகர்ணனுடைய ரக்தத்தால்நனைக் கப்பட்டவைகளுமான அந்த அம்புகள் ரக்தத்தைக்கக்குகின்றவை கள்போல யுத்தபூமியில் காணப்பட்டன. விகர்ணன்பிளக்கப்பட்ட தைக்கண்டு அவனுடையமற்றஸகோதரர்கள் அபிமன்யுவை முதன் மையாகக்கொண்ட ரதிகர்களைநோக்கி யுத்தத்தில் எதிர்த்து விரை வாகச்சென்றார்கள். யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களான அந்த விகர்ணனுடையஸகோதரர்கள் சூரியன்போல விளங்குகின்ற அந்த ரதிகர்களையும் இன்னும் மற்றமகாரதர்களையும் பரபரப புடனெதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்தார்கள். துர்முகனானவன் ஏழுபாணங்களால் ச்ருதகர்மாவை அடித்து த்வஜத்தை ஒருபாணத்தால் அறுத்து ஏழுபாணங்களால் அவ னுடையஸாரதியையும்அடித்துப் பொற்கவசங்களால்மூடப்பட்ட வைகளும் காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அவ னுடையகுதிரைகளையுங்கொன்று ஆறுபாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும்நாடிக் கீழேதள்ளினான். குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட ரதத்திலிருக்கும் மகாரதனான அந்தச்ருதகர்மா அதிககோபங் கொண்டு ஜ்வலிக்கின்ற பெரிய தூமகேதுவைப்போன்ற சக்தியா யுதத்தை விடுத்தான். தன்னுடையதேஜஸினால்விளங்குகின்ற அந் தச்சக்தியானது கீர்த்திமானான துர்முகனுடைய நிர்மலமானகவ சத்தையுடைத்துப் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு சென்றது. பிரபுவே! துர்முகன் யுத்தத்தில் துன்பமடைந்து நிலைதவறினவனாகி அந்தத் தேரில் உட்கார்ந்தான். துர்முகன் நிலைவுதப்பியதைக்கண்டு அவனுடையபிராதாக்களனைவரும நான்குபுறங்களிலும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மகாரதனானஸுதஸோமன் அந்தயுத்த ரங்கத்தில் துர்முகன்தேரிழந்ததுகண்டு எல்லாஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன்ரதத்தின்மீ தேற்றிவைத்துக்கொண்டான். வீரனானச்ருதகீர்த்தியும், கீர்த்தி மானுமஉம்முடையபுத்திரனுமானஜயத்ஸேனனைக் கொல்லக்கருதி யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். உம்முடைய குமாரனான ஜயத்ஸே னன் புன்னகைசெய்துகொண்டு நாண்கயிற்றையிழுத்துவிடுகின்ற அந்தச்ருதகீர்த்தியினுடைய பேரொலியுடன்கூடின வில்லை மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே யுத்தத்தில் விரைவாகத்துண் டாக்கினான். வில்அறுக்கப்பட்ட அந்த ஸகோதரனான ச்ருதகீர்

த்திரையைக்கண்டு தேஜஸ்வியான சதாநீகன் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு ஜயத்ஸேனனை எதிர்த்து வந்தான். சதாநீகனே யுத்தத்தில் உறுதியானவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்து கொண்டு ஜயத்ஸேனனைப் பத்துக்கணைகளால் விரைவாகத் துன்பமுறும்படி அடித்தான்; மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைபோல மிகப்பெரியகர்ஜனை செய்தான். பிறகு, சதாநீகன் எல்லாக்கவசங்களையும் உடைக்குந்திறமையுள்ள மிக்ககூர்மையான வேறோர் அம்பினாலே ஜயத்ஸேனனை மார்பில அதிகமாக அடித்தான். அவன் அவ்வாறிருக்குமளவில், ஸகோதரனை ஜயத்ஸேனனுடைய பக்கத்திலிருக்கின்றவனும் கோபமூண்டவனுமான துஷ்கர்ணன் சதாநீகனை லக்ஷ்யம்வைத்து, தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிரயோகித்து நகுலகுமாரனுடையவில்லை யுத்தத்தில் துண்டாக்கினன். பிறகு, மகாபலசாலியான சதாநீகன் பெருஞ்செய்கைக்குத் தக்க சிறந்த வேறொருவில்லை எடுத்துக் கோரமான அம்புகளைப்பூட்டிப் பிராதாவுக்கெதிரில் நிற்கின்ற துஷ்கர்ணனை, 'நில், நில்' என்று கூவி (குரோதத்தால்) ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பங்களைப்போலுள்ள கூர்மையான பாணங்களை அந்தத் துஷ்கர்ணன்மீது தொடுத்தான். பிறகு, சதாநீகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்தத் துஷ்கர்ணனுடைய வில்லை ஒரு பாணத்தாலும் ஸாரதியை இரண்டுபாணங்களாலும் அடித்து அவனையும் ஏழுபாணங்களாலே விரைவாக அடித்து மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் பலவித நிறமுள்ளவைகளும காற்றின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அந்தத் துஷ்கர்ணனுடைய குதிரைகளனைத்தையும் கூர்மையுள்ள பன்னிரண்டுபாணங்களால் விரைவாக அடித்தான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபங்கொண்டு நன்கு பூட்டப்பட்டதும் விரைவாகத் தாக்கும் தன்மையுடையதுமான வேறொரு பல்லத்தினாலே துஷ்கர்ணனை மார்பில் மிக்க துன்பமுறும்படி அடித்தான். பிறகு, அவன் வஜ்ராயுதத்தினலடிக்கப்பட்ட மரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான். துஷ்கர்ணன் துன்பமுற்றதைக்கண்டு ஐந்து மஹாரதர்கள் சதாநீகனைக் கொல்ல எண்ணி நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அம்புக்கூட்டங்களால் மறைக்கபபடுகின்றவனும் கீர்த்தியுள்ளவனுமான சதாநீகனை ஸகோதரர்களான ஐந்துகேகயர்கள் மிகுந்த கோபங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார்கள். அந்தக் கேகயர்கள் எதிர்த்து வருவதைப்பார்த்து மகாரதர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் பெரியயானைகள் யானைகளை எதிர்பபதுபோல

எதிர்த்தார்கள். புகழ்பெற்றவர்களும ஸ்ஹோதரர்களுமான துர்முகன், துர்ஜயன், யுவாவான துர்மர்ஷணன், சத்ருஞ்சயன், சத்ருஸஹன் இவர்களனைவரும கோபங்கொண்டு கேகயர்களை ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தார்கள். அம்புகளையும் விற்களையுங் கையில்கொண்டவர்களும விசித்திரமான கவசங்களையும கொடிகளையுமுடையவர்களுமான அந்தவீரர்கள பலவித வர்ணங்களால் விசித்திரமாயிருக்கின்ற கொடித்துணிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும நகரங்களுக்கொப்பானவைகளும மனோவேகமபோன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளையுடையவைகளுமான ரதங்களோடு ஸிம்மங்கள காட்டினின்று வேறுகாட்டில் நுழைவதுபோலச் சத்ரு ஸைன்யத்தில் நுழைந்தார்கள். பரஸபரம அடித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களும அன்னியோன்யம அபராதிகளுமான அந்த வீரர்களுக்கு அதிகக்கைகலந்ததும் அன்யோன்யம எதிர்க்கின்ற ரதங்களோடும யானைகளோடுமகூடினதும மகாபயங்கரமானதும யமனுடைய ராஜயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தமானது நடந்தது. வேந்தரே! சூரியன் ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் அஸதமிக்கவே மகாபயங்கரமான யுத்தத்தை (எல்லா வீரர்களும) செய்தார்கள தேராளிகளும குதிரைக்காரர்களும, ஆயிரம ஆயிரமாகச் சிதற அடிக்கப்பட்டார்கள், பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு பதிவானகணுக்களுள்ள அமபுகளாலே மகாத்மாக்களான அவர்களுடைய அந்தஸேனையை நாசம்செய்தார். பாஞ்சாலர்களுடைய படைகளையும் அமபுகளாலே யமலோகத்திற்கனுபபினார். சிறந்த வில்லாளியான பீஷ்மர் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை இவவாறு பிளந்து ஸைனியங்களை யுத்தத்தினின்று நிறுத்தித் தம ஸைனியம தங்கியிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார். வீரர்களான திருஷ்டத்யுமனனும பீமனும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ள அமபுகளாலே கௌரவர்களுடைய படைகளை நாசம் செய்தார்கள் தர்மராஜரும், திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமனையும பார்த்து அவர்களை உச்சிமோந்து மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து தமது ஸேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றார். அர்ஜுனனும் வாஸுதேவரும கௌரவர்களுடைய ஸேனையைக் கொன்றும பாணங்களால் துரத்தியடித்தும் பாசறையை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

ஆறுவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எண்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்.)

மஹாராஜரே! ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான அந்த க்ஷத்திரியர்கள் ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டுத் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே அடைந்தார்கள். இளைப்பாறி முறைப்படி ஒருவரையொருவர் பூஜித்து மீண்டும் போர்புரியக்கருதி யுத்தம் செய்வதற்கு ஸன்னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ராஜரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரன் மனக்கவலையினால் கவரப்பட்டவனாகவும் மிக்க உதிரப்பெருக்கினால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனாகவும் பிதாமஹரை அடைந்து இவ்வாறு வினவினான்: 'கீர்த்திசாலிகளான அந்தப் பாண்டவர்கள் உக்ரமானவைகளும் பயங்கரமானவைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த பல கொடிமரங்களுள்ளவைகளுமான ஸைனியங்களைப் பிளந்தும் சூரர்களைக் கொன்றும் யுத்தத்தில் நம்மனைவரையும்மோகிக்கச்செய்து வெற்றி பெற்று மிக்க சந்தோஷமடைந்தார்கள். மிருத்யுவுக்கு ஒப்பான அந்த மகரவ்யூகத்தினுள்புகுந்து யமதண்டங்கள்போல விளங்குகின்ற கொடிய அம்புகளால் பீமனால் யான் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டேன். அரசரே! கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனன் கோபமுற்றது கண்டு பயமிஞ்சியநான் இப்பொழுதும் மனத்தில் ஆறுதலை அடையவில்லை. ஸத்தியஸந்தரே! உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினாலே ஜயத்தை அடைவதற்கும் பாண்டவர்களைக் கொல்வதற்கும் நான் விரும்புகிறேன்' என்றான். இவ்வாறு அந்தத் துரியோதனனால் சொல்லப்பட்டவரும் மஹாத்மாவும் துயரமற்றவரும் உதாரமான மனமுள்ளவரும் ஆயுததாரிகளுட்சிறந்தவரும் கங்காபுத்திரருமான பீஷ்மர் மிக்க நகைத்துத் துரியோதனன் துக்கத்திற்கு ஆள்பட்டிருப்பதை அறிந்து அவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு மறுமொழி சொல்லலானார். 'ராஜபுத்திர! நான் அதிக முயற்சியோடு உன்னுடைய ஸேனையில் பிரவேசித்து எல்லாவகையாலும் உனக்கு விஜயத்தையும் ஸுகத்தையுங்கொடுக்க விரும்புகிறேன். உன் நிமித்தமாக என்ஸ்வரூபத்தை நான் மறைக்கவில்லை. யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்றவர்களாகவும் சிரமத்தைப் பொறுக்கின்றவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு ரோஷமாகிற விஷத்தைக் கக்குகிறவர்களும் பயங்கரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களும் கீர்த்திபொருந்தியவர்களும் மிக்க சூரர்களும் அஸ்திரங்களில் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களுமான அநேக மஹா-

ரதர்கள் இதோ நிற்கின்றார்கள். வீர்யத்தினால் கர்வங்கொண்டவர்களும் உன்னால் வைரம் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களுமான பாண்டவர்கள் இப்புவியில் யாரால் விரைவில் ஜயிக்கத்தகுந்தவர்கள்? ராஜனே! வீர! யான் எல்லாவிதத்தினாலும் உயிரை இழந்தாவது இவர்களை எதிர்த்துப் போராபுரியப்போகிறேன். யுத்தத்தில் உனக்காக என்னுடைய உயிரானது இப்பொழுது காபபாற்றத்தக்கதன்று. தேவர்களோடும் அஸுரர்களோடுங்கூடின எல்லாவுலகங்களையும் உன்னிமித்தமாக எரிப்பேன். அவ்வாறிருக்க, இந்தச் சத்துருஸேனையை எரிப்பதில் ஸந்தேகமென்ன? அந்தப் பாண்டவர்களை யான் எதிர்த்துப போர்புரியப் போகிறேன். உனக்கு எல்லாவிதமான விருப்பத்தையும் நான் செய்கிறேன்' என்றார்.

பிரஸித்திபெற்ற துரியோதனன் உமது பிதாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பிரீதியுள்ள மனத்தையுடையவனானான். பிறகு, மகிழ்ச்சியுற்று எல்லாப்படைகளையும் எல்லா அரசர்களையும், '(யுத்தத்திற்குப) புறப்படுங்கள்' என்றுசொன்னான். அவனுடைய கட்டளையினாலே அந்தஸேனைகள் பதினாயிரக்கணக்கான யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்படைகளோடும் ரதங்களோடும் விரைவாக வெளிப்பட்டன. அரசரே! உம்முடைய அந்தப் பெரிய ஸைனியங்கள் மிகுந்த உத்ஸாகமுள்ளவைகளாகவும் பற்பலவித ஆயுதங்களையுடையவைகளாகவும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையுமுடையவைகளாகவும் யுத்தத்தில் நிலைபெற்றவைகளாகவும் விளங்கின. வேந்தரே! சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்களையும் அறிந்த உத்தமர்களானபோர்வீரர்களாலே உம்முடையபடைகளுடைய கூட்டங்கள் அடையப்பட்டிருந்தன. யுத்தமுறைப்படி நடத்தப்பட்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற தேர்ப்படைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் யானைக்கூட்டங்களாலும் குதிரைக்கூட்டங்களாலும உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாலஸூரியனுடைய நிறம்போன்றதுமான (பூமியிலுள்ள) புழுதியானது ஸூரியகிரணங்களை மறைத்துக்கொண்டு விளங்கியது. அரசரே! அந்த யுத்தத்தில் தேர்களிலும் யானைகளிலுமிருக்கின்றவைகளும் காற்றினால் அலைக்கப்படுகின்றவைகளும நாற்புறமும் சுழல்கின்றவைகளும் பலவித அடையாளங்களுள்ளவைகளுமான கொடித்துணிகள், மேகங்களோடுகூடின மின்னல்கள் ஆகாயத்தில்விளங்குவதுபோல விளங்கின. மிகுதியான யானைக்கூட்டங்கள் நன்றாக யுத்தத்தில் ஏவப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் விளங்கின. விற்களை நாணொலியிடும்படி செய்கின்ற அரசர்களுடைய மிகக் கொடிய நெருங்கிய சப்தமானது அப்பொழுது ஆதியுகத்தில் தேவ-

கணங்களாலும் பெரிய அஸுரக்கூட்டங்களாலும் கடையப்படுகின்ற பாற்கடலினுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது. உக்கிரமான யானைகளையுடையதும் பலவித உருவமும் நிறமுமுள்ளதும் மிக்க கோபமூண்டதும் சத்துருக்களுடைய ஸைனியங்களைக் கொல்லுகின்றதுமான உமது புத்திரனுடைய ஸேனையானது அப்பொழுது யுகாந்தகாலத்தில் மேகக்கூட்டத்திற்கு ஒப்பாக விளங்கியது.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனனை மகிழ்வித்ததும், அரசர்கள் துவந்துவ யுத்தத்திற்காகச் சேர்ந்ததும், அர்ஜுனனுடைய பராக்கிரமமும்.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுட்சிறந்த கங்காபுத்திரர் உமது புத்திரனைக்குறித்து நல்ல உத்ஸாகத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய வார்த்தையைப் பின்வருமாறு கூறலானார். 'ராஜனே! யான், துரோணர், சல்யன், ஸாத்வதனான கிருதவர்மா, அச்வத்தாமா, விகர்ணன், பகதத்தன், ஸௌபலனான சகுனி, அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், தனது வீரர்களோடுகூடின பாஹ்லிகன், பலசாலியான திரிகர்த்தராஜன், எவ்விதத்தாலும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனான மகததேசாதிபன், பிருகத்பலன், கோஸலதேசாதிபதி, சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, உனது ஸஹோதரர்களோடு கூடிய கிருபர் ஆகிய நாங்கள் உன்னைப் பின்தொடருகிறோம். பெரியத்வஜங்களையுடைய அழகிய அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களும், நல்ல தேசங்களிலுண்டானவைகளும் குதிரைவீரர்களாலே ஏறப்பட்டிருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளும், மதத்தினாலே அடங்காதவைகளும் மதம்பெருக்குகொண்ட கன்னங்களையும் முகங்களையுமுடையவைகளுமான சிறந்த யானைகளும், யுத்தத்தில் சௌர்யமுள்ளவர்களும் பற்பல ஆயுதங்களையுடையவர்களும் பற்பலதேசத்திலுண்டானவர்களுமான காலாட்களும் உன்னிமித்தமாக யுத்தம்செய்வதற்கு முயற்சியுடனிருக்கின்றார்கள். உன்னிமித்தமாக உயிரையுமிழக்கத்துணிந்தவர்களான இவர்களும், இன்னும் மற்ற அனைவரும் யுத்தத்தில் தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். எப்பொழுதுமே என்னால் உனக்கு ஹிதமானது அவசியம் சொல்லத்தக

கது.' வாஸுதேவரை ஸஹாயமாகக்கொண்டவர்களும் மஹேந்திரனுக்கொப்பான விக்கிரமமுள்ளவர்களுமான பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவர்கள். யான் எவ்விதத்தாலும் உன்னுடைய வார்த்தையை அநுஷ்டிக்கப்போகிறேன். பாண்டவர்களையாவது யுத்தத்தில் யான் ஜயிப்பேன்; அல்லது, பாண்டவர்களாவது என்னை ஜயிப்பார்கள்' என்று சொன்னார்.

பீஷ்மர் இங்ஙனம் சொல்லிவிட்டு, மங்களத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும் வீர்யத்துடன்கூடியதுமான விசல்யகரணியென்கிற ஔஷதியை இவனுக்குக் கொடுத்தார். அப்பொழுது சல்யங்கள் நீங்கினவனான். நன்றாகப்பொழுதுவிடிந்தவுடன், வ்யூஹம் ஏற்படுத்துவதில் ஸமர்த்தரும் சிறந்த வீர்யமுடையவரும் புருஷர்களுள் சிரேஷ்டருமான பீஷ்மர், பற்பலசஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், பிரதானர்களான யுத்தவீரர்களாலே நிறைந்ததும், யானைகளாலும் காலாட்களாலும் அநேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்டதும், ரிஷ்டிகளையும் தோமரங்களையும் கையில் கொண்ட பெரிய குதிரைவீரர்களுடைய கூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கின்றதுமான மண்டலவ்யூகத்தைத் தாமே தமதுசேனையைக் கொண்டு அணிவகுத்தார். ஒவ்வொரு யானை இருக்குமிடத்திலும் ஏழேழுதேர்களும், ஒவ்வொருதேருள்ள இடத்திலும் ஏழேழு குதிரைகளும், ஒவ்வொரு குதிரையுள்ள இடத்திலும் பப்பத்து வில்லாளிகளும், ஒவ்வொருவில்லாளியுள்ள இடத்திலும் பப்பத்துக் கேடகக்காரர்களுமாக இவ்வண்ணம் பீஷ்மரால் அணிவகுக்கப்பட்டும் கவசம்பூண்டும் யுத்தத்தில் அவரால் காக்கப்படும் சேனைவ்யூகமானது பெரும்போருக்கு ஸித்தமாயிருந்தது. பதினாயிரங்குதிரைகளும், பதினாயிரம்யானைகளும், பதினாயிரந்தேர்களும், கவசமணிந்தவர்களும் சூரர்களுமான சித்திரஸேனன் முதலான உம்முடைய புத்திரர்களும் பிதாமஹரைப் பாதுகாத்தார்கள். அந்தச் சூரர்களால் காக்கப்படுகின்றவர்களும் அந்தப் பீஷ்மரால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்த அரசர்கள் யுத்தஸன்னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். துரியோதனன் கவசமணிந்து ரதத்தின்மேலேறிக் காந்தியுடன் கூடியவனாக ஸ்வர்க்கத்தில் இந்திரன்போல யுத்தத்தில் விளங்கினான். பிறகு, உமது புத்திரர்களுடைய பெரியசப்தமும் ரதங்களுடையஒலியும் நான்குவிதவாத்யங்களுடைய மிக்க முழக்கமும் தோன்றின. பீஷ்மரால் யுத்தரங்கத்தில் மேற்குமுகமாக அணிவகுக்கப்பட்டதும் பகைவர்களால் உடைக்கமுடியாததும் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் பகை

வர்களால் நாடமுடியாததுமான கௌரவர்களுடையமண்டலாகார மான அந்தபெரியவ்யூகமானது போாக்களததில் நான்குபக்கங் களிலும விளங்கியது. யுதிஷ்டிரமகாராஜா ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாத அநதமண்டலாகாரமான வியூகததைப்பாாத்து, பிறகு, தாம வஜ்ரவ்யூகத்தை எற்படுத்தினா அவ்வாறு படைகள் அணிவகுக்கப்பட்டபொழுது அநதஅந்தஇடஙகளில் நிலைபெற்றி ருக்கினற எல்லாரதிகாகளும் குதிரைவீராகளும ஸிமமநாதமசெய் தாாகள். பிறகு, ஒருவரைவிடஒருவா (அதிக) சௌாயமுளளவர் களும் யுத்தத்தை விருமபுகின்றவாகளும் (பகைவாகளை) அடிக்கும் தன்மையுள்ளவாகளுமான வீரர்கள் ஸைன்யஙகளையுடையவர்க ளாகி (சத்துருவினல்எறபடுததபபட்ட) வியூகத்தைப்பிளக்க எண் ணங்கொண்டு புறபபட்டார்கள். துரோணா மச்சதேசாதிபதியான விராடனையும், துரோணபுத்திரர் சிகண்டியையும் எதிர்த்தாாகள். துரியோதனராஜன் தானே த்ருஷ்டத்யும்னனைக்குறித்து ஸமீபத தில் ஓடிவநதான். நகுலஸகதேவரிருவரும மத்திரதேசாதிபனை சல்யனை எதிாத்தார்கள். அவநதிதேசாதிபதிகளானவிநதானு விந்தர்கள் யுயுதானனை எதிாததோடிவநதார்கள் மற்ற மன்னரனை வரும் யுத்தத்தில் தனஞ்சயனை எதிாத்துப போாபுரிந்தார்கள் திறமையுள்ளபீமஸேனன் யுத்தத்தில்செல்லுகின்ற க்ருதவர்மாவை யும் சித்திரஸேனனையும் விகர்ணனையும் துர்மர்ஷணனையும் எதிர்த் தான் அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களைஎதிர்த் துப் போர்புரிந்தான். மகாவில்லாளியான பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனானவன் ராக்ஷஸசிரேஷ்டனானகடோதகசனை, ஒருமத யானையானது மற்றொருமதயானையைஎதிாப்பதுபோல வேகத்து டன் எதிர்த்து ஓடினன். யுததத்தில் கோபங்கொண்டவனான அலம்புஸன்என்கிறராக்ஷஸன் சேனைகளையுடையவனும் யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகியை அப்பொழுது எதிர் த்துச்சென்றான். பூரிஶ்ரவஸானவன் யுததத்தில் முயற்சியுடன் திருஷ்டகேதுவோடு போர்புரிந்தான். தர்மபுததிரரானயுதிஷ்டிரர் ராஜாவானஶ்ருதாயுவை எதிர்த்தார். சேகிதானன் யுத்ததில் கிருபரை எதிாத்துப் போர்புரிந்தான். மற்றவர்கள் முயற்சியுடன் மகாரதரானபீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். பிறகு சக்திகள், தோமரங்கள், நாராசங்கள், கதைகள், பரிகங்கள் ஆகியஇவை களைக்கையில்கொண்ட அந்தஅரசக்கூட்டங்கள் தனஞ்சயனைச சூழ்ந்துகொண்டன. பிறகு, அர்ஜுனன் மிகுந்தகோபத்துடன் கிருஷ்ணரைப்பார்த்து, 'மாதவரே! வ்யூகங்களை அறிந்தவரும் மிக்

கபலசாலியுமான கங்காபுத்திரராலே அணிவகுக்கப்பட்ட திருத ராஷ்டிரபுத்திரனுடையசேனைகளை யுத்ததத்தில் பாரும். மாதவரே! யுத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும சூரர்களும் கவசமணிந்தவர் களுமானஇவர்களைப பாரும. கேசவரே! பிராதாக்களுடன்கூடின திரிகர்த்தராஜனைப பாரும். ஜனார்த்தனரே! யதுசிரேஷ்டரே! யுத்தரங்கததில் எவர்கள் என்னுடன் யுத்தம்செய்ய விருப்பமுற் றிருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்டஇவர்களை நீர் பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே நான் நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னான். கௌந்தேயன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு நாண்கயிற்றை உருவிக்கொண்டு ராஜாக்களுடைய கூட்டங்களின்மீது சரமாரி களைப்பொழிந்தான். பெரியவில்லைக்கையில்தாங்கின அவர்களும், மேகங்கள்வர்ஷாகாலத்தில் தடாகத்தை நீர்த்தாரைகளால் நிரப்பு வதுபோல அந்தஅர்ஜுனனை அம்புமழைகளால் நிரப்பினார்கள். மகாயுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்படும் [1] கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவ வரையுங்கண்டு உமமுடையஸைனியத்தில் பெரியகூக்குரல் உண்டா யிற்று. அவ்வித நிலைமையடைந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணார்ஜுனர் இருவரையுங்கண்டு தேவர்களும தேவரிஷிகளும் உரகர்களும் கந்தர் வர்களும அதிக ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, அர் ஜுனன் கோபங்கொண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அந்தயுத்தத்தில் பகைவர்களால்விடப்படும ஆயுதவருஷத்தை அம் புக்கூட்டங்களாலே தடுத்ததாகிய விஜயனுடைய அத்புதமான பராக்கிரமத்தைக் கண்டோம். ராஜரே! அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப் படாதவன் ஒருவனாவது இல்லை. ஐயா! பார்த்தன் ஆயிரக்கணக் கான அவ்வரசர்களையும குதிரைகளையும் யானைகளையும் மற்றவர் களையும் இரண்டுபாணங்களாலும் மூன்றுபாணங்களாலும் அடித் தான். பார்த்தனாலே அடிக்கப்படுகின்ற அவர்கள் சந்தனுபுத்திர ரானபீஷ்மரை அடைந்தார்கள். ஆழ்ந்ததான (பார்த்தனென்கிறகட லில்) முழுகுகின்றவர்களுக்குப பீஷ்மர் அப்பொழுது தெப்பமா னார். வந்துதாக்குகின்ற அந்தப்பாண்டவவீரர்களாலே உமது சேனையானது மிகவுமநாசஞ்செய்யப்பட்டு, காற்றுக்களால் பெருங் கடல்போலக் கொந்தளிப்புற்றது.

---

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது.

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர் சங்கனைக்கொன்றதும், துவந்துவயுத்தமும்)

யுத்தம் தொடங்கி ஸுசர்மா திரும்பவே மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே வீரர்கள் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டும் சமுத்திரம் போன்ற உம்முடைய சேனையானது விரைவாகக் கலங்கும்படி செய்யப்பட்டும் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும் விஜயனை நோக்கி விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றபொழுது துரியோதனராஜன் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய விக்கிரமத்தைக்கண்டு விரைவாக அந்த எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில் வந்து அவர்களுக்கு முன்னிலையில் எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் மத்தியில் சூரனும் மகாபலசாலியுமான ஸுசர்மாவை மிகவும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான். 'இதோ கௌரவசிரேஷ்டரும் சந்தனு குமாரருமான பீஷ்மர் எல்லாவிதத்தாலும் உயிரைவிடத் துணிந்து தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போர்புரிய விருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறார். எல்லா ஸைனியங்களுடனும் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்றவரும் வீர்யமுள்ளவரும் பரதகுலத்தில் தோன்றியவரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரை நீங்கள்[1] அனைவரும் போரில் மிக்கமுயற்சியுடன் காக்கக்கடவீர்' என்று சொன்னான். அரசர்களுடைய அந்தச் சேனைகளெல்லாம், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டுப் பிதாமஹரை அடைந்தன. பிறகு, (யுத்தத்திற்குப்) புறப்பட்டவரும் மஹாபலசாலியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் தம்மை நோக்கி வருகின்றவனும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவனுமான அர்ஜுனனை விரைவாக எதிர்த்தார். வெள்ளை நிறமுள்ள பெரிய குதிரைகளையுடையதும், பயங்கரமான வானரக்கொடியுள்ளதும் மேகமுழக்கம்போன்ற மிக்க சப்தமுள்ளதும் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றதுமான பெரியதேருடன் யுத்தரங்கத்தில் எல்லா ஸைனியங்களுடைய ஸமீபத்திலும் வருகின்ற கிரீடியான தனஞ்சயனைக்கண்டு கௌரவசேனையில் பயத்தால் நெருங்கின சப்தம் உண்டாகியது. கௌரவவீரர்கள் கடிவாளங்களைக் கையில்பிடித்தவரும் வேறு சூரியன்போன்றவருமான வாஸுதேவரைக்கண்டு நடுப்பகலை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனை எவ்வாறு பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் அவரைப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அவ்வாறே, வெண்மையான

---

1. ஒருசொல் விடப்பட்டது.

குதிரைகளையுடையவரும் வெண்ணிறமான வில்லைக் கையிலேந்தியவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரை உதிக்கின்ற வெண்ணிறமுள்ள ஜ்யோதிக்கிரகத்தைப்போலப் பாண்டவர்கள் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந்தப்பீஷ்மர் ஸகோதரர்களோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடின மஹாபலசாலிகளான திரிகர்த்தர்களாலும், இன்னும் மற்ற மகாரதர்களாலும் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்டார். துரோணாசார்யர் மச்சராஜனை விராடனை யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தால் அடித்து அவனுடைய கொடியையும் ஒரு பாணத்தால் அறுத்து வில்லையும் மற்றொரு பாணத்தால் அறுத்தார். ஸேனாதிபதியான விராடன் வெட்டப்பட்ட அந்தவில்லை யெறிந்து விட்டு வேகத்தோடு உறுதியானதும் பெரும்போரைச்செய்தற்குத் தக்கதுமான வேறுவில்லையும் ஸர்ப்பம்போல 1 ஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளையுங் கையிலெடுத்துத் துரோணரை மூன்று பாணங்களாலும், அவருடைய குதிரைகளை நான்கு பாணங்களாலும், த்வஜத்தை ஒரு பாணத்தாலும், ஸாரதியை ஐந்து பாணங்களாலும், வில்லை ஒரு பாணத்தாலும் அடித்தான். அச்சமயத்தில் பிராம்மணோத்தமரான துரோணர் கோபங்கொண்டார். அவர் பதிவான கணுக்களுள்ள எட்டுப்பாணங்களாலே அவனுடைய குதிரைகளையும் ஒரு பாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றார். ரதிகர்களுள் உத்தமனான விராடன் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் இழந்த ரதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்து விரைவாகத் தன் புத்திரனுடைய ரதத்தின்மீதேறினான். பிறகு, பிதாவும் புத்திரனுமாகிய இருவரும் ஒரு தேரிலிருந்துகொண்டு பெரிதான அம்புமழையினாலே துரோணரைப் பலத்தால் தடுத்தார்கள். பிறகு, 2 துரோணர் கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பம்போன்ற ஓரம்பைச் சங்கனைக்குறித்து யுத்தத்தில் விரைவாகத்தொடுத்தார் அந்தப்பாணமானது அவனுடைய ஹ்ருதயத்தைப்பிளந்து யுத்தத்தில் ரக்தத்தைப் பானம்செய்து ரக்தத்தினால் நனைந்த சிறந்த சிறகுகளுடன் பூமியை அடைந்தது. துரோணருடைய அம்பினாலே அடிக்கப்பட்ட சங்கன் யுத்தத்தில் விரைவாக வில்லையும் பாணங்களையும் நழுவவிட்டுப் பிதாவினுடைய அருகிலேயே விழுந்தான். அந்தக்குமாரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு விராடன் திறந்தவாயையுடைய அந்தகன்போல யுத்தத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) துரோணரை விட்டுவிட்டுப் பயத்தால் ஓடினான். பிறகு, துரோணர் யுத்தத்தில் நூறு நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும், பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்சேனையை விரைவாகப்பிளந்தார். சிகண்டியோ யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்து விரைவாகச் சென்று

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது. 2 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கின்ற மூன்று பாணங்களாலே புருவங்களினிடையில் அடித்தான். ரதிகசிரேஷ்டரான அந்த அசுவத்தாமா நெற்றியில் பொத்திருக்கின்ற மூன்று பாணங்களாலே பொன்மயமான உயர்ந்த மூன்று கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு விளங்குவதுபோல விளங்கினார். பிறகு, கோபங்கொண்ட அசுவத்தாமா அரை நிமிஷத்திற்குள் அனேக அம்புகளாலே சிகண்டியினுடைய தவஜத்தையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் ஆயுதங்களையும் அறுத்து யுத்தரங்கத்தில் கீழே விழும்படி செய்தார். ரதிகர்களுள் உத்தமனும் பகைவர்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவனுமான அந்தச் சிகண்டி கோபங்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று கீழே துள்ளிக் குதித்து நன்றாய்த் தீட்டப்பட்டுப் பளபளப்பான ஒருவாளையும் கேடகத்தையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பருந்துபோல வட்டமிட்டான். கத்தியுடன் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தச் சிகண்டிக்குத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தைத் துரோணபுத்திரர் காணவில்லை. அது ஓர் ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, அதிக கோபமுள்ள துரோணபுத்திரர் சிகண்டியின்மீது யுத்தத்தில் பலவாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான சிகண்டி யுத்தத்தில் வருகின்ற மிகக்கொடிய அந்தச் சரமாரியைக் கூர்மையான முனையுள்ளவாளால் விலக்கினான். பிறகு, துரோணபுத்திரர், அனேக சந்திரபிம்பங்களை அலங்காரமாகக் கொண்டதும் மனத்திற்கினியதும் நிர்மலமானதுமான சிகண்டியினுடைய கேடகத்தையும் கத்தியையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே யுத்தத்தில் பலவாறாகத் துண்டித்து அவனையும் அடித்தார். சிகண்டியோ பிறகு அந்த அசுவத்தாமாவினால் பாணங்களால் துண்டிக்கப்பட்ட கத்தியை ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பம்போல விரைவாகச் சுழற்றி எறிந்தான். வேகத்துடன் வருகின்றதும் ஊழித்தீயைப்போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அந்தக்கத்தியைத் துரோணபுத்திரர் போர்க்களத்தில் ஹஸ்தலாகவத்தைக் காண்பித்துத் துண்டித்தார்; உருக்குமயமான அனேக பாணங்களால் சிகண்டியையும் அடித்தார். கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டுள்ள சிகண்டி மிக்கவல்லமையுள்ள ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான். பலசாலிகளுட்சிறந்த ஸாத்யகியும் மிகுந்தகோபத்துடன் யுத்தத்தில் குரூரனான அலம்புஸனென்னும் ராக்ஷஸனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான். பிறகு ராக்ஷஸேந்திரனான அலம்புஸன் யுத்தத்தில் அர்த்த சந்திரபாணத்தால் அந்த ஸாத்யகியினுடைய வில்லைத் துண்டாக்கி அவனையும் அம்புகளாலே அடித்தான். மேலும், ராக்ஷஸர்களுக்

குரிய மாயையை வெளிப்படுத்திச் சரமாரிகளையும் பொழிந்தான். அந்த யுத்தத்தில் ஸாத்யகியின் அத்புதமான பராக்கிரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே ஹிமஸிக்கப்படும் ஸாத்தியகியானவன் பரபரப்பற்றவனாகி ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். புகழ்பெற்றவனான ஸாத்யகியினால் விஜயனிடத்தினின்று அடையப்பட்ட ஐந்திராஸ்திரமானது அப்பொழுது ராக்ஷஸனுடைய அவ்விதமான மாயையைச் சாம்பலாகச் செய்தது. வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் நீர்த்தாரைகளை மலையின்மீது வர்ஷிப்பதுபோல ஸாத்யகி அலம்புஸன்மீது நான்குபக்கங்களிலும் வேறு அம்புகளையும் வாரி இறைத்தான். கீர்த்தியுள்ள அந்த ஸாத்யகியினால் அவ்வாறு பீடிக்கப்பட்ட அவ்வரக்கன் யுத்தரங்கத்தில் பயத்தினாலே அவனை விட்டுவிட்டு ஓடினான். இந்திரனாலும் ஜயிக்கத்தகாதவனான அந்த அலம்புஸனை, சினியினுடைய பௌத்திரனான ஸாத்யகியானவன் ஜயித்துவிட்டு உம்மைச் சேர்ந்த [1] யுத்தவீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பலக்க ஸிம்மநாதம் செய்தான். உண்மையான ஆற்றலுள்ள அவன் கூர்மையுள்ள அநேக அம்புகளாலே உம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் அடித்தான். அவர்கள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடிவிட்டார்கள். இச்சமயத்தில் பலசாலியும் துருபதனுடைய குமாரனுமான திருஷ்டத்யும்னனானவன் உம்முடையபுத்திரனைக் கணுக்கள்படிவான அம்புகளால் மறைத்தான். திருஷ்டத்யும்னனால் அம்புகளாலே மூடப்படும் உம்முடைய புத்திரனான அந்தத் துர்யோதனன் துன்பத்தை அடையவில்லை. பின்பு துரியோதனன் அறுபது பாணங்களாலும் முப்பது பாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை யுத்தத்தில் விரைவாக அடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஸேனாபதியும் மகாபலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் கோபங்கொண்டு துரியோதனனுடைய வில்லையும் அறுத்து நான்கு குதிரைகளையும் சீக்கிரமாகக் கொன்று மிக்க கூர்மையுள்ள ஏழு பாணங்களாலே அவனையும் துன்பமுறும்படி விரைவாக அடித்தான். மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான அந்தத் துரியோதனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று குதித்துக் கத்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே த்ருஷ்டத்யும்னனைக் குறித்து விரைவாக ஓடிவந்தான். அரசனிடத்தில் அன்புள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான சகுனி அவனைநாடி எல்லா உலகத்துக்கும் அரசனான அந்தத் துரியோதனனைத் தன் ரதத்தின்மீதேறும்படி செய்தான். பிறகு, சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனராஜனைத் தோல்வியடையச்செய்து இந்திரன் அஸுரர்

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

களைக் கொல்வதுபோல உமது படையை நாசம் செய்தான். மகாரதனான கிருதவர்மா, மஹாமேகம சூரியனை மறைப்பதுபோலப் போர்க்களத்தில அம்புகளால அந்தப பீமனை மூடினான். பிறகு, போரில் பகைவர்களை வாட்டும தன்மையுடைய பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அட்டஹாஸம்செய்து கிருதவர்மாவின் மீது அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்தான். அதிரதனும் சஸ்திரங்களை அறிந்தவனுமான கிருதவர்மா அவைகளால அடிக்கப்பட்டும நடுக்கமுறவில்லை; பீமனையும், அவன் கூர்மையான அம்புகளாலே அடித்தான். மகாரதனான பீமஸேனன் அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்று ஸாரதியையும நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட த்வஜத்தையும கீழே தள்ளினான் சத்ருவீரர்களை அழிப்பவனான பீமஸேனன் பலவித அம்புகளாலே கிருதவர்மாவினுடைய தேகத்தை நிரப்பினான். துளைக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்களையுமுடைய கிருதவர்மா முட்களால நிறைந்த முள்ளம்பன்றிபோல விளங்கினான் பிறகு, குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட கிருதவர்மா, உமது புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, உமது மைத்துனனான சகுனியினுடைய ரதத்தைக் குறித்து விரைவாக ஓடினான். பீமஸேனனும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு உமது ஸைனியத்தின் பக்கத்தில் ஓடிவந்தான், தண்டத்தைக் கையில் கொண்ட யமன்போலக் கோபங்கொண்டு (கௌரவஸைனியத்தை) நாசம் செய்தான்' என்று கூறினான்.

எண்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(த்வந்த்வயுத்தவர்ணனம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பாண்டவர்களுக்கு நமது வீரர்களுடன் நடந்த அனேக விசித்திரமான ரதிகர்களுடைய த்வந்த்வ யுத்தங்களைச் சொல்லுகின்றவனான உன்னிடமிருந்து நான் கேட்டேன். ஸஞ்சய! என்னைச் சேர்ந்த வஸ்து ஒன்றாவது ஸந்தோஷமுள்ளதாயிருந்ததென்று நீ சொல்லவில்லை. எப்பொழுதும் பாண்டுபுத்திரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களென்றும் தோல்வி அடையாதவர்களென்றும நன்கு புகழ்கிறாய். ஸூத! என்னைச் சேர்ந்த வீரர்களை யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்படுகின்றவர்களாகவும் மனோதைரியத்தை இழந்தவர்களாகவும் பராக்கிரமத்தை இழந்தவர்களாகவும சொல்லுகிறாய் இது தெய்வச் செயலே; ஸம்சயமில்லை' என்று கூறினான்.

ஸஞ்சயன், 'புருஷ ஸ்ரேஷ்டரே! உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் வல்லமையுடன் அதிக பௌருஷத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு சக்திக்கேற்றபடியும் ஊக்கத்திறகுத் தகுந்தபடியும் யுத்தரங்கத்தில் போர் புரிகிறார்கள். தேவநதியான கங்கையினுடைய ருசியுள்ள தீர்த்தமானது மகோததியின் ஸமீபத்தை அடைந்து உப்பாயிருக்கும் நிலைமையை அடைவதுபோல உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய அந்த ஆண்மையானது வீரர்களான பாண்டுபுத்திரர்களை நெருங்கி யுத்தத்தில் வீணாகின்றது. சக்திகுத்தக்கபடி யுத்தத்தைச் செய்பவர்களும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களுமான கௌரவர்களின்மீது தோஷத்தைச் சொல்வதற்கு நீர் தகுந்தவரல்லீர். புத்திரர்களுடன் கூடின உம்முடைய தோஷத்தினாலே மிக்க பெரிதும் யமனுடைய தேசத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றதும் கொடியதுமான பூமியினுடைய க்ஷயமானது நேர்ந்துவிட்டது. உமது குற்றத்தினாலே உண்டானதைப்பற்றி நீர் துக்கிக்கத்தக்கவரல்லீர். அரசர்கள் எல்லாவிதத்திலும் இப்பொழுதும் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதில் ஆவலுள்ளவர்களான அரசர்கள் யுத்தத்தில் புண்யசாலிகளுக்குரிய உலகங்களை விரும்பிச் சேனையில் நுழைந்து எப்பொழுதும் யுத்தம் செய்கின்றனர். முற்பகலில் ஜனங்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது. தேவாஸுரயுத்தம்போன்றதான அதனை ஒரே மனமுடையவராயிருந்து நீர் கேளும். யுத்தத்தில் கொழுப்புள்ளவர்களும் பெரிய வில்லைக் கையில் தாங்கினவர்களும் பெரிய சேனையையுடையவர்களும் மிக்க பலசாலிகளும் அவந்திதேசத்தரசர்களுமான விந்தானுவிந்தர்கள் யுதாமன்யுவை நோக்கி யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச் சென்றார்கள். அவர்களுக்கு மிகவும் பெரிய மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய யுத்தம் நடந்தது. யுதாமன்யுவும் மிகுந்த கோபம் பூண்டு கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே தேவதைகளுடைய ரூபம்போன்ற ரூபமுடையவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான விந்தானுவிந்தர்களை விரைவாக அடித்தான். விசித்திரமாக யுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் யுதாமன்யுவைத் திரும்பி அடித்தார்கள். அரசரே! பகைவர்களைக் கொல்வதற்கு முயற்சிசெய்கின்றவர்களும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் போர் புரிகின்றவர்களுமான அவர்களுக்கு வேற்றுமையொன்றும் காணப்படவில்லை. பிறகு, யுதாமன்யுவானவன் நான்கு பாணங்களாலே அனுவிந்தனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் யமலோகத்திற்கனுப்பினான். மேலும், யுதாமன்யு மிக்க கூர்மையுள்ள இரண்டு பல்லங்களாலே

யுத்தத்தில் அந்த அநுவிந்தனுடைய வில்லையும் கொடியையும் அறுத்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, அநுவிந்தன் தன்னுடைய ரதத்தை இழந்து, சிறந்ததும் பெரியகாரியங்களைச் செய்யத்தக்கதும் உத்தமமுமான வில்லைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு விந்தனுடைய ரதத்தின்மீதேறினான். ஒரே ரதத்தின் மீது ஏறியிருக்கின்றவர்களும் வீரர்களும் ரதிகர்களுள் உத்தமர்களுமான அந்த அவந்திராஜகுமாரர்கள் மகாத்மாவான யுதாமன்யுவின்மீது யுத்தத்தில் விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார்கள். அவ்விருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் மிகுந்த வேகமுள்ளவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் சூரியனுடைய வழியை அடைந்து ஆகாயத்தை மறைத்தன. யுதாமன்யு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு மகாரதர்களும் பிராதாக்களுமான விந்தாநுவிந்தர்களின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்து ஸாரதியையும் வீழ்த்தினான். அந்த ஸாரதி உயிரையிழந்து கீழே விழுந்தவுடனே, தேரானது மிகவெருண்ட குதிரைகளையுடையதாகித் திக்குகளில் ஓடியது. யஜ்ஞஸேனகுமாரனும் பிரபுவுமான யுதாமன்யு அவ்விருவரையும் ஜயித்து ஆண்மையை வெளியிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய சேனையை விரைவாக நாசம் செய்தான். யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்ற உமது அந்தப் பெரியசேனையானது விஷத்தைப் பானஞ்செய்த ஒரு மனிதன்போலப் பலவித வேகங்களைச் செய்தது. மகாபலசாலியும் ராக்ஷஸசிரேஷ்டனுமான ஹிடிம்பாபுத்திரன், சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் கொடியுடன்கூடியதுமான ரதத்தோடு பகதத்தனை எதிர்த்தான். பிறகு, பிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் பெரிய யானையின்மீதேறி முற்காலத்தில் தாரகாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரத்தைத் தரித்த இந்திரன் பிரகாசித்ததுபோலப் பிரகாசித்தான். அவ்விடத்தில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் ஹிடிம்பாபுத்திரனுக்கும் பகதத்தனுக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தைக் காணவில்லை. தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதனான இந்திரன் எவ்வாறு அஸுரர்களைப் பயமடையும்படி செய்தானோ அவ்வாறே பகதத்தராஜன் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை ஓடும்படி அடித்தான். அந்தப் பகதத்தனாலே எல்லாத் திக்குக்களிலும் துரத்தியடிக்கப்படுகின்ற பாண்டவர்கள் தங்கள் படைகளுள் ஒரு ரக்ஷகனையும் அடையவில்லை. அந்த யுத்தகளத்தில் பீமஸேனகுமாரன் மாத்திரம் தேரிலிருந்ததை நாங்கள் கண்டோம். மற்ற மகாரதர்கள் மனோதைரியத்தை இழந்து ஓடிவிட்டார்கள். பாண்டவர்களுடைய ஸைனியங்கள் மறுபடியும் திரும்பிவந்தவுடனே யுத்தரங்கத்தில் உமது படையினுடைய கோரமான சப்தமானது தோன்றியது.

பிறகு, கடோத்கசன் மேகம் மகாமேருகிரியை வர்ஷதாரைகளால் மூடுவதுபோல மகாயுத்தத்தில பகதத்தனை அம்புகளாலே மூடினான். பகதத்தன் ராக்ஷஸனுடைய வில்லினின்றுவிடுபட்டு வரும அந்த அம்புகளை நாசஞ்செய்து பீமஸேனபுத்திரனை யுத்தத்தில எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும விரைவாக அடித்தான். ராக்ஷஸேந்திரனான கடோத்கசன் பிளக்கப்படுகின்ற மலைபோல, பதிவான கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டும வருத்தமடையவில்லை. பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் கோபங்கொண்டு பதினான்கு தோமராயுதங்களை அந்தக் கடோத்கசன் மீது பிரயோகித்தான. ராக்ஷஸனான கடோத்கசன யுத்தத்தில் அவைகளைத் துண்டாக்கினான். மிக்க பாகுபலமுள்ள கடோத்கசன் அந்தத் தோமராயுதங்களைக் கூர்மையான பாணங்களால் அறுத்துக் கழுகிறகுகள பூண்ட எழுபது பாணங்களாலே பகதத்தனையும அடித்தான். பிறகு, பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் அட்டஹாஸத்துடன்கூடியவனாகி அம்புகளால் அவனது நான்கு குதிரைகளையும யுத்தபூமியில தள்ளினான். குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தில வீற்றிருக்கின்ற பிரதாபசாலியான அந்த ராக்ஷஸேந்திரன் பிராகஜ்யோதிஷாதிபதியினுடைய யானையின்மீது வேகத்துடன் ஒரு சக்தியை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும பொற்காம்புள்ளதும நல்ல வேகமுடையதுமான அந்தச் சக்தியாயுதத்தைப பகதத்தன் மூன்றாகத் துண்டாக்கினான. அது பூமியில் சிதறியது. சக்தியாயுதம நாசம செய்யப்பட்டதைக் கண்டு ஹிடிம்பாபுத்திரன், முற்காலத்தில இந்திரனுடைய யுத்தத்தினின்று அஸுரசிரேஷ்டனான நமுசி எவ்வாறு பயந்தோடினானோ அவ்வாறு பயந்தோடினான் யுத்தத்தில் சௌர்யமுடையவனும் விக்கிரமமுள்ளவனும பிரசித்தமான பௌருஷத்தையுடையவனும் யுத்தத்தில் யமனாலும் வருணனாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் வீரனுமான அந்தக் கடோத்கசனைப பகதத்தன தோல்வியடையும படி செய்து யானையுடன்கூடியவனாகிப பாண்டவசேனையை, காட்டு யானை தாமரை ஓடையை அழித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பதுபோல அழித்தான். மத்ரதேசத்தரசனான சல்யனோ நகுல ஸகதேவர்களோடு போர்புரிவதற்காக எதிர்த்தான், ஸகோதரீபுத்திரர்களும பாண்டுநந்தனர்களுமான நகுலஸகதேவர்களை அம்புக்கூட்டங்களால் மூடினான். ஸஹதேவனோ யுத்தத்தில (தன்னோடு போர்புரிவதற்காக) அருகில்வந்திருக்கின்ற மாதுலனான சல்யனைக் கண்டு மேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோல அம்புக்கூட்டத்தால் தடுத்தான். பாணஸமூகத்தால மூடப்படுகின்ற சல்யன் மிக்கஸந்தோஷமுடையவனானான. அவ்விருவர்களுக்கும, மாதாவான மாத்ரி

நிமித்தமாகச் சல்யன்மீது ஒப்பற்றப்ரீதியுண்டாயிருந்தது. பிறகு, மகாரதனான சல்யன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் நகுலனுடையகொடியை அறுத்து ஓரம்பினால் அவன் வில்லையும் அறுத்தான். பிறகு, சல்யன், வில்லறுபட்ட நகுலனை (அம்புகளால்) மூடினான் அந்த நகுலனை யுத்தத்தில் அடித்துவிட்டு அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினான். பிறகு, மகாரதனானசல்யன், பலாத்காரமாக, நகுலனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் நான்கு சிறந்தபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அடித்து யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்பினான். பிறகு, மகாரதனான நகுலன் குதிரைகளிறந்தரதத்தினின்று விரைவாக இறங்கி, கீர்த்தி பொருந்திய ப்ராதாவான ஸகதேவனுடையரதத்தின்மீது ஏறினான். யுத்தத்திலசூரர்களும் ஒரேரத்தில வீற்றிருப்பவர்களுமான அவ்விருவரும் திடமான விற்களையிழுத்து ஒருக்ஷணத்திற்குள் மத்ரராஜனுடையரதத்தை விரைவாகமூடினார்கள் ஸகோதரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்களால் பதிவானகணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலேமூடப்படுகின்ற அந்தப்புருஷச்ரேஷ்டனானசல்யன் மலைபோல அசைவற்று நின்றான், மேலும், அட்டஹாஸத்துடன் அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்தையும் நாசஞ்செய்தான் வீர்யமுடையவனானஸஹதேவன் பிறகு ஓரம்பைக்கையிலெடுத்துக் கோபத்துடன் மத்ரராஜனைக் குறித்து விடுத்தான். கருடனுக்கும் காற்றுக்குமொப்பானவேகமுடைய அந்த அம்பானது ஸகதேவனால் தொடுக்கப்பட்டவுடனே சல்யனுடையதேகத்தைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் விழுந்தது நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்த மகாரதனான அந்தச்சல்யன் தேர்நடுவிலேயே உட்கார்ந்து மூர்ச்சையடைந்தான் நகுலஸகதேவர்களால் யுத்தத்தில் நன்கு அடிக்கப்பட்டு (ரதத்தில்) அறிவுமயங்கிவீழ்ந்த அந்தமத்ரராஜனை ஸாரதியானவன் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்து ரதத்தோடு (அவனை) வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்றான். த்ருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் அனைவரும் புறங்காட்டி ஓடுகின்ற மத்ரராஜனுடைய ரதத்தைக்கண்டு மனவருத்தமுற்று, 'இது இனிஇல்லை' என்று எண்ணினார்கள். மஹாரதர்களான மாத்ரீபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில மாதுலனைஜயித்து மகிழ்ந்து சங்கங்களை ஊதினார்கள்; ஸிம்மநாதத்தையுஞ்செய்தார்கள். ஸந்தோஷமுற்ற அவ்விருவரும் உமமுடையஸைனியத்தைக்குறித்து, தேவர்களான இந்திரன் உபேந்திரன் இருவரும் அஸுரஸேனையைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்வதுபோல எதிர்த்துவந்தார்கள்.

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்களுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, சூரியன் நடுப்பகலையடைந்திருக்கும் பொழுது, சுருதாயுவை லக்ஷ்யமாக வைத்துக் குதிரைகளை ஓட்டினார். பிறகு, அவர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனான சுருதாயுவைக் கணுக்கள்படிவாயுள்ள கூர்மையான ஒன்பது பாணங்களாலே விரைந்து அடித்தார். மஹாவில்லாளியும் அரசனுமான அந்தச் சுருதாயு, தர்மபுத்திரரால் தொடுக்கப்படும் அம்புகளைத் தடுத்து யுத்தத்தில் அவர்மீது ஏழுகணைகளைத் தொடுத்தான். அந்த அம்புகள் அவருடைய கவசத்தையுடைத்து மஹாத்மாவான அவருடைய தேகத்திலுள்ள பிராணன்களைத் தேடுகின்றவைபோல யுத்தத்தில் இரத்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. மஹாபலசாலியான அந்தச் சுருதாயுவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட பாண்டுபுத்திரரோ கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் வராஹகர்ணமென்கிற பாணத்தினால் அரசனான சுருதாயுவை மார்பிலடித்தார். பிறகு, தேராளிகளுட் சிறந்தவரான தர்மநந்தனர் மிக்கபலசாலியான சுருதாயுவினுடைய கொடியை வேறொருபல்லத்தினாலே (அறுத்து) ரதத்தினின்று பூமியில் விரைவாகத் தள்ளினார். கொடிவிழுந்ததைக் கண்டு அரசனான சுருதாயு பாண்டுநந்தனரைக் கூர்மையுள்ள ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு, தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் யுகாந்தகாலத்தில் பிராணிகளை எரிக்கநினைந்த தீயைப்போலக் கோபத்தால் நன்குஜ்வலித்தார். பாண்டுபுத்திரர் கோபமுற்றதைக் கண்டு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ராக்ஷஸர்களும் மனத்தில் துன்பமடைந்தார்கள்; உலகமும் மனக்குழப்பமுற்றது. 'மிக்ககோபங்கொண்ட யுதிஷ்டிரராஜர் இப்பொழுது மூவுலகங்களையும் எரிக்கப்போகிறார்' என்னும் இஃது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மனத்தில் தோன்றியது. அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டிருக்கையில், ரிஷிகளும் தேவர்களும் உலகங்களுக்கு (அனிஷ்டம்) தணிவதின்பொருட்டுப் பெரிய ஆசீர்வாதத்தைச் செய்தார்கள். கோபமூண்ட அந்தத் தர்மநந்தனரும், இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு தமது சரீரத்தை யுகாந்தகாலத்திலுள்ள சூரியன்போலக் கோரமாகத் தரித்தார். பிறகு, உம்முடைய படைகளெல்லாம் அந்தயுத்தரங்கத்தில் உயிரைப்பற்றி ஆசையற்றவைகளாயின. மிக்கபுகழையுடைய தர்மநந்தனர் தைரியத்தினால் அந்தக்கோபத்தையடக்கி

ஸ்ருதாயுவினுடைய பெரியவில்லைக் கைப்பிடி உள்ள இடத்தில் நன்கு அறுத்தார். பிறகு, தர்மராஜர் வில்அறுக்கப்பட்ட ச்ருதாயுவை எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் நாராசத்தினால் நடுமார்பில் பிளந்தார். அதிகபலசாலியான தர்மநந்தனர் மஹாரதமாவான அந்தச் ச்ருதாயுவினுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகக்கொன்று ஸாரதியையும் அப்படியே கொன்றார். அப்பொழுது ச்ருதாயு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தைவிட்டு இந்த அரசருடைய ஆண்மையைக் கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக ஓடினான். சிறந்த வில்லாளியான அந்தச்ருதாயு யுத்தத்தில் தர்மபுத்திரரால் ஜயிக்கப்பட்டவுடன் துரியோதனனுடைய சைனியம் முழுவதும் புறங்காட்டிஓடியது. தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு (ச்ருதாயுவை) ஜயித்து வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் காலன்போலிருந்துகொண்டு உம்முடைய சேனைகளைக்கொன்றார். விருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்த சேகிதானனே ரதிகர்களுள் சிறந்தவரான கிருபரை எல்லா ஸைனியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அம்புகளால்மூடினான். சரத்வானுடையகுமாரரானகிருபரும் யுத்தத்தில் அந்த அம்புகளை (அம்புகளால்) தடுத்து யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள சேகிதானனைப் பாணங்களால் அடித்தார். பிறகு, யுத்தத்தில் ஹஸ்தலாகவமுள்ள கிருபாசாரியர் வேறொருபல்லத்தினாலே சேகிதானனுடைய வில்லை அறுத்து அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினார். அவர் சேகிதானனுடைய குதிரைகளையுங்கொன்று இருபக்கத்திலுமுள்ள ஸாரதிகளையுங் கொன்றார். ஸாத்வதன் தேரினின்று விரைவாக இறங்கி ஒருகதையைக் கையிலெடுத்தான். கதையைத் தரித்தவர்களுள் உத்தமனான அந்தச் சேகிதானன் வீரர்களைக்கொல்லும் தன்மையுள்ள அந்தக் கதையினாலே கிருபருடைய குதிரைகளைக் கொன்று ஸாரதியையும் தள்ளினான். கௌதமர் பூமியில் நின்றுகொண்டு சேகிதானன்மீது பதினாறம்புகளை விடுத்தார். அந்த அம்புகள் சேகிதானனைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. பிறகு, சேகிதானன் கோபங்கொண்டு விருத்திரனுடையவதத்தில் நோக்கங்கொண்ட புரந்தரன்போலக் கிருபருடையவதத்தையே விரும்பி அந்தக்கதையை மறுபடியும் எறிந்தான். வருகின்றதும் பளபளப்புள்ளதும் ரத்னங்களால் நடுவில்இழைக்கப்பட்டதுமான அந்தப் பெரிய கதாயுதத்தைக் கிருபர் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தார் சேகிதானன், பிறகு, கோபத்தால் கத்தியை உருவிக்கொண்டு அதிகலாகவத்துடனே கிருபாசாரியருடைய பக்கத்தை நோக்கி ஓடிவந்தான். கிருபரும் வில்லை

எறிந்துவிட்டு மிகுந்த ஜாக்ரதையுடன் கத்தியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அவனுடையபக்கத்தில் ஓடிவந்தார். பலமுள்ளவர்களும், உத்தமமான கத்தியைக் கையிலேந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும், மிக்ககூர்மையுள்ள கத்திகளாலே ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொண்டார்கள். பிறகு, புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கத்தியின்வேகத்தால்அடிக்கப்பட்டு எல்லாப்பிராணிகளாலும் அடையப்பட்டிருக்கிற பூமியை அடைந்து யுத்தம் செய்ததினால் மயக்கமடைந்தவர்களும் மூர்ச்சையினால் தளர்ச்சியடைந்த அங்கங்களையுடையவர்களுமானார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பீமஸேனன், அந்தநிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற சேகிதானனைக்கண்டு நேசத்தினால் வேகத்தோடு அவனுக்கெதிராக ஓடிவந்து எல்லாசைனியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன் ரதத்தின்மீது ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான். அவ்வாறே, உமதுடைய மைத்துனனும், சூரனுமான சகுனி ரதிகர்களுள் உத்தமரான கிருபரை விரைவாகத் தன் ரதத்தில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான் பிறகு, மிக்க வல்லமையுள்ள திருஷ்டகேது கோபங்கொண்டு ஸோமதத்தகுமாரனைத் தொண்ணூறு பாணங்களாலே மார்பில் விரைவாக அடித்தான். ஸோமதத்தகுமாரன் மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்தப பாணங்களாலே, சூரியன் உச்சிப்போதில் கிரணங்களாலே பிரகாசிப்பதுபோல,அதிகமாகப்பிரகாசித்தான். பூரிச்ரவஸோ, யுத்தரங்கத்தில் மகாரதனான திருஷ்டகேதுவை, உத்தமமான பாணங்களாலே ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கொன்று தேரையும் இழக்கச்செய்தான்; அவன் தேரிழந்ததையும் அவனதுகுதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்டதையும்கண்டு யுத்தத்தில பெரிய அம்புமழையினால் அவனை மூடினான் உறுதியானமனமுள்ள திருஷ்டகேது, அந்த ரதத்தைவிட்டுச் சதானீகனுடைய ரதத்தின்மீதேறினான். ரதிகர்களான சித்திரஸேனனும் விகர்ணனும் துர்மர்ஷணனும் பொற்கவசங்களை அணிந்து ஸுபத்திராபுத்திரனை அபிமன்யுவை எதிர்த்து ஓடினார்கள். பிறகு, வாதம் பித்தம் கபம் என்னும் மூன்றோடு சரீரத்திற்கு யுத்தம் எவ்வாறுநேருமோ அவ்வாறே அபிமன்யுவுக்கு அம் மூவர்களோடு கோரமானயுத்தம்நடந்தது. புருஷஸ்ரேஷ்டனான அபிமன்யுவானவன் பெரும்போரில் உமது குமாரர்களை ரதங்களையிழந்தவர்களாகச்செய்து அப்பொழுது பீமனுடைய வார்த்தையை நினைத்துக்கொண்டு அவர்களைத் தான்கொல்லவில்லை. பிறகு, யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும் ரதத்தின்மீதும் ஏறிச்செல்லுகிற அனேகநூற்றுக்கணக்கான அரசர்களாலே

சூழப்பட்டவரும், தேவர்களாலும் நெருங்கமுடியாதவரும், உமது குமாரர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகப், பாலனும் தனியாயிருப்பவனும் மகாரதனுமான அபிமன்யுவை லக்ஷ்யம்வைத்து விரைவாக வருகின்றவருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன், வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'ஹ்ருஷீகேசரே! ரதங்கள் மிகுதியாயிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும் மாதவரே! சௌர்யமுள்ளவர்களும் அஸ்திரவித்தையில் பாண்டித்யமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான இவர்களனைவரும் நம்முடைய சேனையைக் கொல்லாவண்ணம் (நம்முடைய குதிரைகளை) நடத்தும்' என்று சொன்னான் அளவுகடந்தபராக்கிரமமுள்ள அர்ஜுனன் இவ்வாறுசொல்ல, அந்த வாஸுதேவர் வெண்மையான குதிரைகளோடுகூடின (அந்த) ரதத்தை யுத்தத்தில் ஓட்டினார் அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்களை லக்ஷ்யம்வைத்துப் புறப்பட்ட காரணத்தினாலே உம்முடைய ஸைன்யத்தில் பெரியஆரவாரம் உண்டாயிற்று. அர்ஜுனன், பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கின்ற அந்த அரசர்களைநாடி ஸுசர்மாவைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனத்தை உரைக்கலானான்: 'உன்னை நான் போர்வீரர்களுள் மிகச் சிறந்தவனென்றும் பூர்வவைரியென்றும் அறிவேன் அநியாயச் செய்கையினுடைய மிகக் கொடியபயனானது இப்பொழுது உன்னால் அடையப்பட்டது; பார். முன்மரித்தவர்களான உன் பிதாமகர்களை இப்பொழுது உனக்குக் காண்பிக்கப்போகிறேன்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லுகின்றவனும் பகைவர்களை அழிக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய குரூரமான வார்த்தையைக் கேட்டு ரதயூதபதியான ஸுசர்மாவானவன் அர்ஜுனனைப் பார்த்து நல்லதையோ கெட்டதையோ ஒன்றையும் சொல்லவில்லை. மஹாரதனான ஸுசர்மா அநேக அரசர்களால் சூழப்பட்டவனாக வீரனான அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்து முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் இரண்டு விலாப்பக்கங்களிலும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் உமது புத்திரர்களுடன்சேர்ந்து யுத்தத்தில் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மேகங்கள் சூரியனை மூடுவது போல அம்புகளால் மூடினான் பிறகு, யுத்தகளத்தில் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ரக்த வெள்ளத்துடன் கூடின மிகப் பெரியயுத்தம் நடந்தது.

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனம்.)

பலசாலியான அந்தத் தனஞ்சயன் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவனாகிக் காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு யுத்தத்தில் மஹாரதர்களுடைய பாணங்களைப் பாணத்தால் பலாத்காரமாகத் துண்டாக்கி அவர்களுடைய விற்களையும் வெட்டி எறிந்தான். மஹாரதமாவான அர்ஜுனன் அவர்கள் மிச்சமில்லாமல் நாசமடையவேண்டுமென்றெண்ணி யுத்தத்தில் வீர்யமுடையவர்களான அந்த அரசர்களுடைய அப்படிப்பட்டவிற்களை ஒரு க்ஷணத்தில் துண்டித்துச் சரங்களால் (அவர்களனைவரையும்) ஒரே ஸமயத்தில் அடித்தான். இந்திரபுத்திரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டும் அந்த அரசர்கள் ரக்தத்தினால் நன்கு பூசப்பட்டும் சரீரம் பிளக்கப்பட்டும் தலைகள் கீழேவீழ்த்தப்பட்டும் கவசங்களும் சரீரங்களும் அறுக்கப்பட்டும் உயிரை இழந்து விழுந்தார்கள். பார்த்தனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் விசித்திர ரூபமுள்ளவர்களுமான மன்னர்கள் பூமியை அடைந்தவர்களாக ஒரே ஸமயத்தில் நாசமடைந்தார்கள். போரில் கொல்லப்பட்ட அந்த ராஜபுத்திரர்களைக்கண்டு திரிகர்த்தராஜன் ரதத்தோடு விரைவாகச்சென்றான். பிறகு, அந்த ரதிகர்களுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாக்கின்ற வேறு முப்பத்திரண்டு வேந்தர்கள் பார்த்தனை எதிர்த்துவந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, பெரிய சப்தத்துடன்கூடின விற்களை நாணொலியிடும்படி செய்து, மேகங்கள் நீர்த்தாரைகளை மலையில் பொழிவதுபோல அம்புமயமான பெருமழையைப் பார்த்தன்மீது பொழிந்தார்கள். தனஞ்சயன் சரக்கூட்டங்களின் மாரியால் நன்கு பீடிக்கப்பட்டுக் கோபங்கொண்டு எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட அறுபது பாணங்களாலே அந்தப் பின்புறம் காக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றான். கீர்த்திமானான அர்ஜுனன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த ரதிகர்களை ஜயித்து மனக்களிப்படைந்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் சேனைகளை நாசம் செய்துவிட்டுப் பீஷ்மரைக் கொல்லச்சென்றான். திரிகர்த்தராஜன் மஹாபலசாலியான அர்ஜுனனாலே அவர்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யுத்தத்தில் அந்த அரசர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பார்த்தனைக் கொல்வதின்பொருட்டு விரைவாகச் சென்றான். அஸ்திரதாரிகளுட்சிறந்த அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவினால் எதிர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, சிகண்

டியை முதன்மையாகக்கொண்ட அந்தவீரர்கள் கூர்மையான ஆயுதங்களைக் கையிலகொண்டு அர்ஜுனனுடைய ரதத்தைக் காக்கக்கருதி அதனை நோக்கி வந்துசேர்ந்தார்கள் வில்லாளியான பார்த்தனும திரிகர்த்த ராஜனோடு கூடிய அந்த வீர புருஷர்கள் தன்னை எதிர்த்துவருவதுகண்டு காண்டீவத்தினின்று விடுபடும கூர்மையான பாணங்களாலே யுத்தத்தில அவர்களை நாசஞ்செய்து பீஷ்மரை நோக்கிச்செல்ல எண்ணித் துரியோதனனையும் ஸைந்தவன் முதலான அரசர்களையும பார்த்தான். வீரனும முடிவற்ற வீர்யமுடையவனும பெரிய பிரதாபமுள்ளவனும பயங்கரமான பலமுள்ளவனும உதாரமனமுள்ளவனும அம்புகளையும் வில்லையும் கையில் கொண்டவனுமான தனஞ்சயன் நன்றாக எதிர்க்கின்ற வீரர்களை நாலாபக்கத்திலும தடுத்துப பலத்தோடு ஒரு முகூர்த்த காலம் யுத்தஞ்செய்து துரியோதன ராஜனையும ஜயத்ரதன் முதலான அரசர்களையும விட்டுவிட்டுப பிறகு கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரை நோக்கிச் சென்றான். அந்தப பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் அஸ்த்ரங்களில் நல்ல பயிற்சியுள்ளவர்களும (பலத்தினால்)மிக்க மேன்மை பெற்றவர்களுமான பாண்டவசேனையிலுள்ள ரதிகர்களைக்கண்டு யுத்த முனையில (அவர்களை) விட்டுவிட்டுப பிருதையின்புத்திரனை அர்ஜுனனையே வேகத்தோடு மறுபடியும எதிர்த்துவந்தனர். அதிகபலசாலியும மஹாத்மாவும முடிவற்ற கீர்த்திபெற்றவருமான யுதிஷ்டிரரும கோபங்கொண்டவராக விரைவுடனே யுத்தத்தில தமக்குப் பாகமாகக்கிடைத்திருக்கிற மத்ரராஜனைசல்யனைவிட்டுவிட்டு மாத்ரிபுத்திரர்களோடும பீமனோடும சேர்ந்து யுத்தஞ்செய்வதின் பொருட்டுச் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை அடைந்தார். பற்பலவிதமாக யுத்தஞ்செய்யும ஸாமர்த்தியமுடையவரும் மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும சந்தனுகுமாரருமான அந்தப பீஷ்மர் மஹாரதிகர்களுட்சிறந்த பாண்டு புத்திரர்களனைவராலும் ஒன்று சேர்ந்து (ஆயுதங்களைப) பிரயோகித்தும் (சிறிதும) துன்பமுறும்படி செய்யப்படவில்லை பிறகு, ஸத்தியஸந்தனும அத்யுக்கிரமான பலமுடையவனும் நல்ல மனமுள்ளவனும அரசனுமான ஜயத்ரதன் யுத்தத்தில (சத்துருக்களிடம) வந்து அந்த மஹாரதர்களுடைய விற்களைத் தன்னுடைய சிறந்தவில்லினால் பலாத்காரமாக அறுத்தான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனும் கோபமாகிற விஷமுள்ளவனும மிக்க உறுதியுள்ளவனுமான துரியோதனன் நெருப்புப போலப் பிரகாசிக்கின்ற அம்புகளாலே யுதிஷ்டிரரையும் பீமஸேனனையும் நகுலஸஹதேவர்களையும அர்ஜுனனையும் மாதவரையும அடித்தான். மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற கோபத்தையுடையவைகளும் ஒன்றுசேர்ந்தவைகளுமான அஸ்த்ரக்கூட்டங்க

ளால் தேவர்கள் எவ்வாறு அடிக்கப்பட்டார்களோ அவ்வாறே கிருபரும் சல்யனும் சலனும் அங்ஙனமே சித்திரஸேனனும் யுத்தத்தில் அம்புகளால் அவர்கள் அடிக்கப்பட்டார்கள். கோபமுண்ட மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜர், பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் சிகண்டியினுடைய ஆயுதங்கள் அறுக்கப்பட்டதுகண்டு அவனைப் பார்த்துக் கோபத்துடன் கூறலானார்

'சிகண்டியே! 'நிர்மலமான சூரியனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடைய பாணஸமூகங்களாலே மஹாவிரதத்துடன் கூடின அந்தப் பீஷ்மரை நான் கொல்லுவேன். ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன்' என்று நீ உன்பிதாவுக்கு முன்னிலையில் என்னைப் பார்த்துச் சொல்லிப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தாய். நீ பீஷ்மரைக் கொல்லாமையால் அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச்செய்யவில்லை வீர! நீ இந்த யுத்தத்தில் வீண் பிரதிஜ்ஞையைச்செய்தவனாகாதே உனக்குரிய தர்மத்தையும் குலத்தையும் கீர்த்தியையும் காப்பாற்றிக்கொள். பயங்கரமான வேகமுள்ளவரும் அதியுக்கிரமான வேகமுள்ள பாணஸமூகங்களாலே என்னுடைய சேனைக் கூட்டமனைத்தையும் ஒரு க்ஷணத்தில் நசிக்கச்செய்கிறவரும் காலத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலன்போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பார். அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்பமில்லாதவனும் யுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரனான பீஷ்மரால் தோல்வி அடைவிக்கப்பட்டவனுமாகிப் பந்துக்களையும் ஸஹோதரர்களையுமிழந்து நீ எவ்விடம் செல்லப்போகிறாய்? இவ்வண்ணமிருப்பது உனக்குத் தகாது த்ருபதகுமார! முடிவற்ற வீர்யத்துடன்கூடின அந்தப் பீஷ்மரையும் முறிய அடிக்கப்பட்டு இவ்வாறாக ஓடுகின்ற சேனையையும் பார்த்து நிச்சயமாக நீ பயந்துகொண்டிருக்கிறாய் அதனால், உன் முகத்தினுடைய தேஜஸ் சந்தோஷமில்லாமையைக் காட்டுகிறது வீர! நன்றாகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற மஹாயுத்தத்தில் வீரபுருஷனான தனஞ்சயன் பின்புறத்தில் நிற்குங்கால் பூமியில் பீஷ்மரைக்காட்டிடினும் பிரஸித்திபெற்றவனான நீ எப்படி பயத்தை இப்பொழுது பாராட்டலாம்?' என்றார் மஹாபலசாலியான அந்தச்சிகண்டியானவன் கொடுமையானதும் பிரதிஜ்ஞைதவறியதைத் தெரிவிப்பதுமான தர்மராஜருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு நிந்தையை நினைந்து பீஷ்மருடைய வதத்தின்பொருட்டு மிகவிரைந்தான். அதிகமான வேகத்துடனே பீஷ்மரைநோக்கி வருகின்ற அந்தச் சிகண்டியைச் சல்யன் கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாததுமான அஸ்திரத்தினாலே தடுத்தான். மஹேந்திரனுக்கு ஒப்பான பிரபாவத்தையுடைய அந்தத் த்ருபதகுமாரனும்

நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்டதும் ஊழித் தீபோன்ற ஒளியுள்ளதுமான அஸ்திரத்தைக் கண்டும் புத்தி மயக்கத்தை அடையாமல் பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்து அம்புகளாலே அந்த அஸ்திரத்தைத் தடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலேயே நின்றான், பிறகு, சிகண்டி அந்த அஸ்திரத்தைத் தடுக்கக்கூடியதும் உக்கிரமுமான வேறொரு வாருணாஸ்திரத்தை எடுத்தான் வாருணாஸ்திரத்தினால் பிளக்கப்படும் அந்த ஆக்னேயாஸ்திரத்தை ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவர்களும் அரசர்களும் கண்டார்கள் மஹாத்மாவும் வீரருமான பீஷ்மரோ, அஜமீடனுடைய குலத்தில் தோன்றியவரும் பாண்டு குமாரருமான யுதிஷ்டிர ராஜருடைய ஆச்சரியகரமான வில்லையும் கொடியையும் அறுத்து ஸிம்மநாதம் செய்தார் பிறகு, யுதிஷ்டிரர் பயமடைந்திருப்பதைக்கண்டு, பீமஸேனன் பாணத்துடன் கூடின வில்லைப்போட்டுவிட்டுக் கதையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஜயத்ரதனைக் குறித்து யுத்தரங்கத்தில் காலால் நடந்தே எதிர்த்துச்சென்றான். வேகத்துடன் வருகின்றவனும் கதையை ஏந்தியவனுமான அந்தப் பீமஸேனனை ஜயத்ரதன் கோரமானவைகளும் யமதண்டம்போன்றவைகளுமான கூர்மையான ஐந்நூறு பாணங்களாலே எல்லாப் பக்கங்களிலும் அடித்தான். பலமுள்ளவனும் குரோதத்தால் மூடப்பட்ட மனமுள்ளவனுமான அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்களைக் கவனியாமல் (பலத்தில்) நன்றாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஸிந்துராஜனுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் நாற்புறங்களிலும் அடித்தான். பிறகு, நிகரில்லாத பிரபாவத்தையுடையவனும் தேவராஜன்போன்றவனுமான உம்முடைய குமாரன், பீமஸேனனைப் பார்த்து அவனைக் கொல்வதின்பொருட்டு அஸ்திரத்தைக் கையிலெடுத்து ரதத்துடன் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். ஜயத்ரதன் பீமனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தினால் மயக்கமுற்ற மனமுள்ளவனாகி அங்கு யுத்தம் செய்வதினின்று பயந்து குதிரைகள் நாசஞ்செய்யப்பட்ட அந்த ரதத்தை விட்டுவிட்டுச் சகுனியுடன் குருராஜனிருக்குமிடம் சென்றான் பிறகு, பீமனும் விரைவாக ஸிம்மநாதஞ்செய்து ஜயத்ரதனை வெருட்டிக் கதாயுதத்துடன் எதிர்த்தான். பீமனாலே யமதண்டம்போன்ற அந்தக் கதாயுதம் தூக்கப்பட்டது கண்டு, நாற்புறத்திலுமுள்ள அந்தக் கௌரவர்களனைவரும் நெருங்கியதும் நன்றாக அடிப்பதும் அதிபயங்கரமானதும் புத்தி மயக்கத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான அந்த யுத்தத்தில் கதாயுதத்தினுடைய உக்கிரமான வீழ்ச்சியை விலக்கிக்கொள்ள எண்ணி உமது புத்திரனைவிட்டு ஓடிவிட்டார்கள். பிறகு, மயங்காத மனமுள்ள சித்ரஸேனன் பெரிய கதாயுதம் எதிரில் வருகின்றதைக்கண்டு யுத்த

ததில் ரதத்தைவிட்டுவிட்டுக் காலாளாகவே கத்தியையும் பெரிதான கேடகத்தையும் கையில்கொண்டு மலையினுடைய நுனியினின்று குதிக்கின்ற ஸிம்மம்போலத் துள்ளி வேறொரிடத்தை அடைந்தான். அந்தக் கதாயுதமும், யுத்தத்தில் மிக்க ஆச்சரியகரமாயுள்ள ரதத்தையடைந்து குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமுடைய அந்த ரதத்தை நாசஞ்செய்து, ஜ்வலிக்கின்ற பெரிய எரிநக்ஷத்திரம் ஆகாயத்தினின்று நழுவிப் பூமியில் விழுவதுபோல, பூமியில் விழுந்தது. மிக்க பெரிய ஆச்சரியகரமாயுள்ள உமது புத்திரனுடைய அவ்விதச் சௌர்யத்தைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களனைவரும் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தார்கள். நாலு பக்கங்களிலும் ஒன்றுகூடிப் புகழவும் புகழ்ந்தார்கள்.

எண்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனம்.)

ரதத்தை யிழந்தவனும் கீர்த்திசாலியுமான அந்தச் சித்ரஸேனனை உமது புத்திரனான விகர்ணன் தன் ரதத்தில் ஏற்றிவைத்துக் கொண்டான். கைகலந்த அந்த ஸங்குல யுத்தம் அவ்வாறு நடந்து வருமளவில், சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் விரைவாக யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து ஸமீபத்தில் நெருங்கினார். பிறகு, ரதங்களோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடுங் கூடின ஸ்ருஞ்சயர்கள் மிக்க நடுக்கமுற்றார்கள்; யுதிஷ்டிரரை ம்ருத்யுவினுடைய வாயை அடைந்தவரென்றும் எண்ணினார்கள். குருவம்சத்துதித்தவரும் பிரபுவுமான யுதிஷ்டிரரும், நகுல ஸஹதேவர்களோடு, பெரிய வில்லைக் கையிற்கொண்டவரும் புருஷ ச்ரேஷ்டரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரைக் குறித்துச் சென்றார். பிறகு, பாண்டவர் யுத்தத்தில் ஆயிரம் பாணங்களை நன்கு தொடுத்துக்கொண்டு மேகம் ஸூர்யனை மூடுவதுபோலப் பீஷ்மரை நன்றாக மூடினார். அந்த யுதிஷ்டிரரால் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் நன்கு தொடுக்கப்படும் அம்புத் திரள்களைப் பீஷ்மர் ஏற்றுக்கொண்டார். பீஷ்மரால் விடப்படும் அம்புத் திரள்கள் ஆகாயத்தில் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்கள்போலக் காணப்பட்டன. யுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் அரை நிமிஷத்திற்குள் குந்தீ புத்திரரைப் பாண ஸமூஹத்தால் கண்ணிற்குப் புலப்படாதபடி செய்தார். பிறகு, ராஜாவான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு மஹாபலசாலியான பீஷ்மர்மீது

ஸர்பபூத்திற்கு ஒபபான ஒரு நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். யுத்ததநில் அவருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட, அந்த நாராசமானது தமமைவநது நாடுவதற்குள மகாரதரான பீஷ்மா அதனை ஒரு க்ஷுரபரததிறைல துண்டாக்கினார். பீஷ்மர் ரணக்கணத்தில காலனுக்கு ஒப்பான அநத நாராசததை அறுத்துக் கௌரவேநதிரரான யுதிஷ்டிரருடைய பொன்னணிகள் பூண்ட குதிரைகளையுங கொன்றா. தாமராஜனுடைய புத்திரரான யுதிஷ்டிரா குதிரைகள கொலலபபட்ட ரதத்தைவிட்டு மஹாபலசாலியான நகுலனுடைய ரததநில விரைவாக ஏறிக்கொண்டாா. சத்துருபட்டணங்களை ஜயிககின்ற பீஷ்மர் மிகுநத கோபமூண்டு யுததததில், அபபொழுது, நகுலஸஹதேவாகளை நாடி அவர்களை அமபுகளால மூடினா. பீஷ்மருடைய பாணத்தால். அவ்விருவரும மிகப பீடிக்கபபடடது கண்டு தர்மராஜர் பீஷ்மரைக் கொலலவேண்டுமெனகிற எண்ணததால அதிக கவலையுற்றார் பிறகு, யுதிஷ்டிரா தமககு விதேயாகளான அநத அரசர்களையும ஸநேகிதாகளுடைய கூட்டங்களையும் பாாத்து, ‘சநதனுபுததிரரான பீஷ்மரை நீஙகளனைவரும கொல்லுஙகள்’ என்று ஏவினார் பிறகு, அநத அரசரனைவரும பாாததருடைய வார்ததையைக் கேட்டுப பெரிய தோககூட்டத்தோடு பிதாமஹரைச் சூழ்நதுகொண்டாாகள. உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதா (வீராகளால) நான்கு பககஙகளிலும் சூழப்பட்டவராகத் தனுவினால் மகாரதர்களைத தள்ளி விளையாடினா. காட்டில் மிருககங்களினுடைய மத்தியததில பிரவேசிததுச சிஙககுட்டி எவ்வாறு ஸஞசரிக்குமோ அவவாறு யுத்தததில் ஸஞசரிததுக்கொண்டிருக்கிற அநதப பீஷ்மரைப பாாததாகள் பாாத்தாாகள் யுத்ததநில் வீராகளை அதட்டுகினறவரும அமபுகளால் பயபபடுத்துகின்றவருமான பீஷ்மரைக் கண்டு ஸிமமததைக்கண்ட மான் கூட்டங்கள்போல எலலோரும நடுஙகினாாகள. பாரதரே! உலர்நத காட்டைக்கொளுத்த விருபபமுள்ளதும் காற்றுடன் கூடினதுமான நெருபபினுடைய கதி எவ்விதமோ அவ்விதம் பரதசிரேஷ்டரான பீஷ்மருடைய கதியை யுததததில க்ஷததிரியாகள கண்டார்கள். பீஷ்மா யுதததநில தோவீராகளுடைய தலைகளை, பக்குவமான பனமபழங்களை ஸமாததனை ஒரு மனிதன் பனைமரங்களினின்று அடிததுத தள்ளுவதுபோல அடித்துத் தள்ளினா. விழுகின்ற கறகளுடைய சபதமபோலப் பூதலத்தில் விழுகின்ற தலைகளாலே நெருங்கின சப்தமானது உண்டாயிற்று. அவ்வாறு மிக்க நெருக்கமுற்றதும் பயங்கரமுமான அநத யுத்தம் நடக்கையில் எல்லாஸைனிகாகளுக்குமே பெரிதான கைகலநத யுத்தம் நடந்தது. அநதவ்யூஹஙகள உடைநதிருக்கையில் க்ஷத்திரியாகள் பரஸ்பரம்

யுத்தத்துக்காக ஒருவரையொருவர் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். சிகண்டியோ பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்து, 'நில்லும் நில்லும்' என்று சொன்னான். பிறகு, பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்தச் சிகண்டியை அலக்ஷியம் செய்து அவனுடைய ஸ்திரீத்தன்மையை நினைந்து ஸ்ருஞ்சயர்களை நோக்கிக் கோபங்கொண்டு சென்றார். ஸ்ருஞ்சயர்களோ, பிறகு, மஹா யுத்தத்தில் ஸந்தோஷமுள்ளவரான பீஷ்மரைக்கண்டு சங்கத்வனிகளையும் பற்பல ஸிம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். சூரியன் மேற்குத் திசையைநாடி இருக்கவே, பிறகு, ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துத் தாக்குகின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடின போர் தொடங்கியது. பிறகு, பாஞ்சால குமாரனான திருஷ்டத்யும்னனும் மஹாரதனான ஸாத்யகியும் சக்திகள் தோமரங்களுடைய வர்ஷங்களால் சத்ரு ஸைன்யத்தை அதிகமாகத் துன்பமடையச்செய்து யுத்தத்தில் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களை அநேக சஸ்திரங்களால் அடித்தார்கள். யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான அந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் உத்தமமான புத்தியைச் செலுத்தி யுத்தத்தை விட்டு விலகவில்லை. உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்திற்குத் தக்கபடி (பகைவர்களைக்) கொன்றார்கள். மஹாத்மாவான த்ருஷ்டத்யும்னனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலிகளான உம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுக்கு அத்தருணத்தில் பெரிதான யுத்தம் நடந்தது. உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய கோரமான அந்தத்வனியைக் கேட்டு மஹாரதர்களும் அவந்தி தேசத்தரசர்களுமான விந்தாநுவிந்தர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவரும் விரைவுடன் அவனுடைய குதிரைகளைக் கொன்று சரமாரியினால் அவனை மூடினார்கள். பிறகு, மஹாபலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தினின்று வேகமாகத் துள்ளிக்குதித்து மகாத்மாவான ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறினான். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டுச் சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவர்களும் கோபங் கொண்டவர்களும் அவந்தி தேசத்தரசர்களுமான விந்தாநு விந்தர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார். அவ்வாறே, உம்முடைய புத்திரனும் எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் விந்தாநுவிந்தர்களை யுத்தத்தில் சூழ்ந்து நின்றான். க்ஷத்திரியர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனனும் கோபங்கொண்டவனாகி யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட இந்திரனானவன் அஸுரர்களோடு போர் புரிந்தது போல க்ஷத்திரியர்களோடு போர்புரிந்தான். உம்முடைய புத்திரனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்ற துரோணரோ யுத்தத்தில்

கோபங்கொண்டு நெருப்பானது பஞ்சுக்குவியலை எரிப்பதுபோல எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் எரித்தார். துர்யோதனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட உம்முடைய புத்திரர்கள் ரணகளத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடன் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, துர்யோதனராஜன், சூரியன் செந்நிறமுடையவனாகையில, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களனைவரையும் பார்த்து, 'விரைவு செய்யுங்கள்' என்று சொன்னான். அவர்கள் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டு அவ்வாறு போர்புரியச் சூரியனும் அஸ்தகிரியையடைந்து பிரகாசியாமலிருக்க ஒருக்ஷணத்திற்குள் இரவின் தொடக்கத்தில் இரத்த வெள்ளத்தினால் அலைமோதுகின்றதும் நரிக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுமான கோரமான நதியானது பெருக ஆரம்பித்துவிட்டது. கோரமான அந்த யுத்தமானது அமங்களகரமான குள்ளநரிகளாலும் பயங்கரமான சப்தத்தை வெளியிடுகின்ற பூதங்களுடைய கூட்டங்களாலும் நெருங்கியதாயிற்று. ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் மாம்ஸங்களைப் புஜிக்கின்ற மற்ற ஜந்துக்களும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் காணப்பட்டன. பிறகு, அர்ஜுனன் காலாட்படைகளையுடைய ஸுசர்மாவை முதன்மையாகக் கொண்ட அந்த அரசர்களை ஸேனாமத்தியத்தில் ஜயித்துத் தன் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் சென்றான். அவ்வாறே, குருகுலத்தில் பிறந்த யுதிஷ்டிர ராஜரும் இரண்டு ஸஹோதரர்களுடன் இரவில் சேனையினால் சூழப்பட்டுத் தமசேனை தங்கியிருக்குமிடம் சென்றார். பீமஸேனனும் துர்யோதனனை முதன்மையாகக் கொண்ட ரதிகர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து, பிறகு, தன்சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான். துர்யோதனராஜனும் மஹாயுத்தத்தில் சந்தனுபுத்ரரான பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு விரைவாகத் தன் சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக் குறித்துச் சென்றான். துரோணர், துரோணபுத்திரர், கிருபர், சல்யன், ஸாத்வதனான க்ருதவர்மா இவர்கள் எல்லா ஸைன்யத்தையும் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு படைவீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அவ்வாறே, ஸாத்யகியும் பார்ஷதனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு தங்களுடைய படைவீட்டை நாடினார்கள். இராக்காலத்தில் இவ்வாறு ஒன்று கூடியிருக்கின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான இந்த வீரர்களும் பாண்டவர்களும் (தங்கள் தங்களுடைய படைவீடுகளை நோக்கிச்) சென்றனர். பிறகு, பாண்டவர்களும் அவ்வாறே கௌரவர்களும் தத்தம்பாசறையை அடைந்து ஒருவரைஒருவர் உபசரித்துக்கொண்டு வஸித்தார்கள். பிறகு, புகழ்பெற்ற சூரர்கள் எல்லோரும் சேனைகளுக்குப் பாதுகாவலை ஏற்படுத்திச் சாஸ்திரங்

களில் சொல்லியபடி காவற்படைகளை அமைத்து உடலில்தைத்திருக்கும் ஆயுதங்களைப்பிடுங்கிப் பற்பலஜலங்களால் ஸ்நானம்செய்து மங்களாசீர்வசனங்கள் செய்யப்பெற்றும் வந்திகளால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டும் ஸங்கீதத்வனியோடும் நான்குவித வாத்ய கோஷத்தோடும் உல்லாஸமாகப் பொழுதுபோக்கினார்கள். ஒரு முகூர்த்தகாலம், அதுமுழுவதும் ஸ்வர்க்கத்திற்கொப்பாக இருந்தது. மஹாரதர்கள் அவ்விடத்தில் யுத்தவிஷயமான வார்த்தை ஒன்றையும் பேசவில்லை அவ்விடத்தில் களைத்திருக்கின்ற ஜனங்களோடு கூடியவையும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியவையும் நன்றாகஉறங்குகின்றவையுமான அந்தஇருதிறத்துச்சேனைகளும் இராக்காலத்தில் பார்ப்பதற்கு ரமணீயமாயிருந்தன.

ஏழாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இரண்டுசேனைகளும் அணிவகுத்து எதிர்த்தது.)

வேந்தரே! அரசர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸுகமாக நித்திரைசெய்து அன்றிரவுசென்றதும் மீண்டும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, யுத்தத்திற்காகப் புறப்படுகின்ற அந்தஇரண்டுசேனைகளிலும், கரைகடந்து பொங்கிவருகிற இரண்டுகடல்களில் ஒலிஉண்டாவதுபோலப் பேரொலியுண்டாயிற்று. பிறகு, துர்யோதனராஜன், சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, ரதிகர்களுள்சிரேஷ்டரான பீஷ்மர், பிராம்மணரான பாரத்வாஜர் இவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்தமுயற்சியுள்ளவர்களாகிக் கவசம் பூண்டவர்களாகி பாண்டவர்களைநோக்கிக் கௌரவர்களுடைய பெரும்படையை அணிவகுப்பதின்பொருட்டு (தகுந்தஒழுங்குகளைச்) செய்தனர். பிறகு, உமதுபிதாவும் சந்தனுகுமாரருமான பீஷ்மர் கடல்போலப் பயங்கரமானதும் அதன்அலைகளும் வேகமும்போன்ற குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடையதுமான கூர்மவ்யூஹத்தை ஏற்படுத்தி மாளவர்களோடும் தென்னாட்டரசர்களோடும் அவந்திதேசத்துவீரர்களோடும் எல்லாஸைனியத்திற்கும் முன்னிலையில்சென்றார். பிறகு, பிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் புளிந்தர்களோடும் [1]பாரதர்களோடும்க்ஷுத்ரகமாலவர்களோடும் அந்தப்பீஷ்மரை அடுத்துநின்றார். பிரதாபமுடையவனான பகதத்தன்

1 இவர்கள் ஒரு ஜாதியார்; பரதவம்சத்தாரல்லர்.

மகதர்களோடும் கலிங்கர்களோடும் [1]பிசாசர்களோடுங்கூடி மிகுந்த முயற்சியுடன் துரோணரையடுத்து நின்றான். பிறகு, கோஸல தேசாதிபதியான பிருஹத்பலன் மேகலர்களோடும் குருவிந்தர்களோடும திரிபுரவாஸிகளான வீரர்களோடும் பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபனையடுத்து நின்றான் பிரஸ்தல தேசாதிபதியான திரிகர்த்தராஜன் அநேககாம்போஜர்களோடும ஆயிரக்கணக்கான யவனர்களோடும பிருகத்பலனையடுத்து நின்றான். சூரரும அதிவேகமுடையவருமான துரோணபுத்திரரோ ஸிம்மநாதத்தினாலே பூமியை எதிரொலி இடும்படி செய்துகொண்டு திரிகர்த்தராஜனை அனுஸரித்துச் சென்றார். அவ்வாறே, துர்யோதனராஜன் அப்பொழுது தம்பிமார்களால் சூழப்பட்டு எல்லாச் சேனையுடனுங்கூடித் துரோணபுத்திரரை அடுத்துச்சென்றான். பிறகு, சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபாசாரியரும் துரியோதனனை அனுசரித்துச் சென்றார் இவ்வாறு, இந்தமஹாவ்யூஹமானது கடல்போலச்சென்றது. அதில் கொடிகளும் வெண்குடைகளும விசித்திரமான தோள்வளைகளும சிறந்தவிற்களும விளங்கின. மஹாரதரான யுதிஷ்டிரர் உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய அந்த மஹாவ்யூஹத்தைப் பார்த்துச் சேனாபதியான பார்ஷதனைக் குறித்து, 'மஹா வில்லாளியே! மஹாரத! சூரனே! ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ள ஸமுத்திரம போன்ற ஸேனாவ்யூஹத்தைப் பார். சீக்கிரமாக யுத்தத்திற்காக எதிரணி வகுக்க வேண்டும்' என்று விரைவாகச் சொன்னார். பிறகு, குரூரனான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன், சத்துரு வ்யூகத்தை அழிக்கக்கூடிய திறமையுள்ளதும மிக்க பயங்கரமுமான [2]சிருங்காடகம் என்ற வ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினான். பீமஸேனனும மஹாரதனான ஸாத்யகியும் அநேக ஆயிரக்கணக்கான தேர்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட் படைகளோடும இரண்டு சிருங்கங்களிலும் நின்றார்கள். நரஶ்ரேஷ்டனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் நாபிஸ்தானத்தில் நின்றான். யுதிஷ்டிரராஜரும மாத்ரீ புத்திரர்களான பாண்டவர்களும் மத்தியில் நின்றார்கள். பெரிய வில்லைக் கையில தாங்கினவர்களும வ்யூஹ சாஸ்திரத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான மற்ற அரசர்கள் ஸைன்யங்களுடன் கூடியவர்களாக அந்த வ்யூகத்தை நிரப்பினார்கள். சூரர்களும் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு இந்த மஹாவ்யூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தம செய்யக்கருதி ரணகளத்தில் நின்றார்கள். ஸ்பஷ்டமாகக் கேட்கப்படுகின்ற பேரிகைமுழக்

1 சில தேசத்தவர்; 2 நாற்சந்தி வீதிபோன்றது.

கங்களோடுகூடின சங்கத்வனிகளாலும் ஸிம்மநாதங்களாலும் தோள்தட்டுகிற த்வனிகளாலும் இரைந்தகூச்சல்களாலும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் திசைகள் எதிரொலியிடும்படி செய்யப்பட்டன. பிறகு, அந்தச் சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் நாடி இமைகொட்டாமல் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தார்கள். அந்தயுத்த வீரர்கள் மனத்தினாலேயே யுத்தஞ்செய்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் பரஸ்பரம்அழைத்துச் சரீரங்களாலும் போர்புரிந்தார்கள். பரஸ்பரம் வதஞ்செய்கின்றவர்களான உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துரு வீரர்களுக்கும் கொடியபயங்கரமானயுத்தம் பிறகு நடந்தது. யுத்தத்தில் கூர்மையானநாராசங்கள், திறந்தவாயுடன்கூடிய பயங்கரமான ஸர்ப்பங்கள்போலக் கூட்டங்கூட்டமாக வந்துவிழுந்தன. எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளும் மிகக்கூர்மையுள்ளவைகளுமான சக்தியாயுதங்கள் மேகங்களினின்று பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்கள்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு விழுந்தன. நிர்மலமான பட்டங்களால் கட்டப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அந்த யுத்தரங்கத்தில் விழுகின்றவைகளும் மங்களகரமானவைகளுமான கதாயுதங்கள் மலைகளின் கொடுமுடிகளுக்கு ஒப்பாகக் காணப்பட்டன. நிர்மலமான ஆகாயத்திற்கு ஒப்பாயுள்ள நீண்ட பட்டாக்கத்திகளும் (அங்கு) காணப்பட்டன. எருதுகளுடைய தோல்களினால் செய்யப்பட்டவைகளும் அனேக சந்திரப்பிரதிமைகளுள்ளவைகளுமான கேடகங்களும் யுத்த ரங்கத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் தள்ளப்பட்டவைகளாக விளங்கின. யுத்த ரங்கத்தில் ஒன்றோடொன்று சண்டை செய்கின்ற அந்த இருசேனைகளும் யுத்த முயற்சியுடன் கூடின தேவாஸுர சேனைகள்போல விளங்கின. அந்தக் கௌரவ பாண்டவ வீரர்கள் யுத்தத்தில் நான்குபக்கத்திலும் அந்யோந்யம் எதிர்த்தார்கள். மஹாயுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதிகர்களாலே விரைவாக ஓட்டப்பட்டன. ராஜசிரேஷ்டர்கள் (தத்தம ரதங்களின்) நுகத்தடிகளால் (சத்துரு ரதங்களின்) நுகத்தடிகளை மோதும்படிசெய்து கொண்டு யுத்தஞ்செய்தார்கள். யுத்தஞ்செய்கின்ற யானைகளுடைய தந்தங்களில் ஒன்றோடொன்று உரைவதினால் புகையுடன் கூடின நெருப்பு எல்லாத் திக்குகளிலும் உண்டாயிற்று. ப்ராஸங்களால் அடிக்கப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் விழுகின்ற சில யானைவீரர்கள் மலையுச்சியினின்று கீழேவிழுகின்ற மரங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். காலாட்படைகளும் ஒன்றையொன்றெதிர்த்துத் துன்பம் செய்கின்றவைகளாகக்காணப்பட்டன. விசித்திரரூபங்களை தரித்த

வர்களும் சூரர்களும் நகங்களாலும் ரஷ்டிகளாலும் போர்புரிகின்றவர்களுமான அந்தக் கௌரவபாண்டவ ஸைனிகர்கள் யுத்தத்தில் நன்றாக எதிர்த்துத்தாக்கிக் கோரமான நானாவித அஸ்திரங்களால் பரஸ்பரம் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையும்படி செய்தார்கள். பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் ரதத்தினுடைய சப்தத்தினாலே (திக்குக்களை) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் வில்லினுடைய ஓசையினாலே பாண்டவர்களை மோகமடையச்செய்துகொண்டும் யுத்தரங்கத்தில் (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்து வந்தார். திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவ ரதிகர்களும் பயங்கரமான சப்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு முயற்சியுடன் சத்துருஸேனையை எதிர்த்தார்கள் பிறகு, உம்முடைய மனிதர்களுக்கும் அவர்களுடைய மனிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் ரதங்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பரஸ்பரம் ஸங்குலமான யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது.

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன், ஸுநாபன்முதலான எண்மரைக் கொன்றது.)

யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு நான்கு பக்கங்களிலும் தபிக்கச் செய்கின்ற பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் தபிக்கச்செய்கின்ற சூரியனைப் போலப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, எல்லாச் சேனைகளும் கூர்மையான அம்புகளாலே அடிக்கின்ற பீஷ்மரைத் தர்மபுத்திரருடைய ஆஜ்ஞையினாலே விரைவாக எதிர்த்தன. யுத்தத்தில் புகழ்சிபெற்ற அந்தப்பீஷ்மரோ ஸ்ருஞ்சயர்களோடுகூடின ஸோமகர்களையும் சிறந்த வில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களையும் அம்புகளினால் அடித்துத் தள்ளினார். பீஷ்மராலே வதம் பண்ணப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களோடுகூட மரணபயத்தைவிட்டு விரைவாகப் பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். வீரரும் சந்தனுபுத்திரருமான அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்த ரதிகர்களுடைய கைகளையும் தலைகளையும் விரைவாக அறுத்தார். உம்முடைய பிதாவான தேவவ்ரதர் ரதிகர்களை ரதத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்தார் குதிரைவீரர்களுடைய தலைகள் குதிரைகளின்மீதிருந்து கீழே விழுந்தன. பீஷ்மருடைய அஸ்திரத்தினால் நாசம்பண்ணப்பட்டுப் பாகர்களையிழந்து பர்வதங்கள்போல விழுந்திருக்கின்ற யானைகளைக் கண்டோம். பாண்டவர்களுள் மஹாபலசாலியும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனுமான பீம

ஸேனனைத்தவிர வேறு ஒரு மனிதனாவது அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை அந்தப் பீமஸேனனே பீஷ்மரை எதிர்த்து அவரை அம்புகளால் மூடினான். பிறகு, பீஷ்மருக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்திருக்கும் சமயத்தில், கோரமானதும் கோரரூபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான எல்லாப் படைவீரர்களுடைய பேரொலியும் தோன்றியது. அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஸிம்மநாதம் செய்தனர். பிறகு, யுத்தத்தில் வீரர்கள் நாசமடையும்போது, துரியோதனராஜன் ஸஹோதரர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பீமனே பீஷ்மருடைய ஸாரதியைக் கொன்றான்; அந்தப் பீஷ்மருடைய ரதமானது நாலுபக்கங்களிலும் செல்லும் குதிரைகளையுடையதாக ஓடிக்கொண்டிருக்கையில், ஸுநாபனுடைய தலையை ஓரம்பினாலே சீக்கிரமாகத் துண்டாக்கினான் மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரமென்னும் பாணத்தினாலே அவன் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். மஹாரதனான உம்முடைய அந்தக்குமாரன் கொல்லப்படவே யுத்தத்தில் சூரர்களான ஏழுஸஹோதரர்களும் யுத்தரங்கத்தில் பொறுக்கவில்லை. ஆச்சரியகரமான ஸன்னாகத்துடன் கூடியவர்களும் விசித்திரமான கவசமணிந்தவர்களும் த்வஜத்தையுடையவர்களும் யுத்தம்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடிக்கின்றவர்களுமான ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, குண்டதாரன், மஹோதரன், அபராஜிதன், பண்டிதகன், எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனான விசாலாக்ஷன் இந்த ஏழுபேர்களும் யுத்தத்தில் பாண்டவனை எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். மஹோதரனே, விருத்திரசத்ருவான இந்திரன் நமுசியை எவ்வாறு அடித்தானோ அவ்வாறே வஜ்ராயுதம்போன்ற ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்தில் பீமனையடித்தான் ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, குண்டதாரன், விசாலாக்ஷன் ஆகிய இவர்கள் பீமனை முறையே எழுபது பாணங்களாலும் ஐந்து பாணங்களாலும் தொண்ணூறு பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மஹாராஜரே! பராஜயம் அடையும்படி செய்கின்றவனான அபராஜிதன் மஹாரதனும் மிக்கபலசாலியுமான பீமஸேனனை அனேக அம்புகளாலே மூடினான் யுத்தத்தில் பண்டிதகனும் அந்தப் பீமன் மீது மூன்று பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்தப்பீமன் ரணகளத்தில் சத்துருக்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தத் துன்பத்தைப் பொறுக்கவில்லை பகைவர்களை அழிக்கும் திறமையுடையவனான பீமன் இடக்கையினால் வில்லை அழுத்திப் பிடித்துக் கொஞ்சம் வளைந்திருக்கின்ற கணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே யுத்தத்தில் உமது குமாரனான அபராஜிதனுடைய நல்ல மூக்குடன்கூடிய

தலையை அறுத்தான். பீமனாலே அறுக்கப்பட்ட அபராஜிதனுடைய தலையானது பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, பீமன் எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான குண்டதாரனை வேறொரு பல்லத்தினால் மிருத்யுலோகத்திற்கு அனுப்பினான். பிறகு, அளவிடமுடியாத பலத்தையுடைய பீமன் ஓரம்பை வில்லிற்பூட்டி யுத்தரங்கத்தில் பண்டிதகன்மீது பிரயோகித்தான். அந்த அம்பு காலனால் ஏவப்பட்ட ஒரு ஸர்ப்பமானது ஒருமனிதனைக்கொன்றுவிட்டு எவ்வாறு பூமியில் பிரவேசிக்குமோ அவ்வாறே பண்டிதகனைக் கொன்றுவிட்டுப் பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தது. பின்னும், தளர்ச்சியடையாத தைரியமுள்ளவனான பீமன் முந்தினகிலேசத்தை நினைத்துக்கொண்டு மூன்றம்புகளாலே விசாலாக்ஷனுடைய தலையை அறுத்துப் பூமியில் தள்ளினான். பீமன் சிறந்த வில்லாளியான மஹோதரனை நடுமார்பில் நாராசத்தினால் அடித்தான். அந்த மஹோதரன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். பீமன் யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தினாலே ஆதித்யகேதுவினுடைய கொடியை அறுத்துவிட்டு மிக்க கூர்மையுள்ள பல்லத்தினாலே அவன் தலையையும் அறுத்தான். பிறகு, பீமன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சிறிது வளைந்தகணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே பஹ்வாசியை அடித்து யமனுடைய வீட்டிற்கனுப்பினான். பிறகு, உம்முடைய மற்றக் குமாரர்கள் ஸபையில் சொன்ன பீமனுடைய வார்த்தையை உண்மையென்றெண்ணி வேகமாக ஓடினார்கள். பிறகு, துரியோதனராஜன், பிராதாக்களுடைய துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு, உம்மைச்சேர்ந்த யுத்த வீரர்களைப் பார்த்து, 'இந்தப் பீமனைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு, சிறந்த வில்லாளிகளான இந்த உமது புத்திரர்கள் பிராதாக்கள் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து, 'பேரறிவாளரான விதுரர் முன்பு ஹிதமும் குற்றமற்றதுமான எந்த வார்த்தையைச் சொன்னாரோ திவ்ய தர்சியான அந்த மஹானுபாவருடைய அந்த வசனத்தின் பலன் இதோ நன்றாக அடையப்பட்டுவிட்டது' என்று அந்த வசனத்தை நன்றாக நினைத்தார்கள். யதார்த்தமானதும் மகிமைதங்கியதுமான முன்னமே சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தையை நீர் லோபத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்து புத்திரர்களிடத்தினுள்ள பிரீதியினாலே நினையாமலிருந்துவிட்டீர். மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான பாண்டவன், கௌரவர்களைக் கொல்லுதலால், உமது புத்திரர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டு நிச்சயமாகத் தோன்றியிருக்கிறான். பிறகு, துர்யோதனராஜன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரையடைந்து அதிகமான துக்கத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு மிகவுந் துன்பமுற்றுப் பின்வருமாறு புலம்பலானான்.

'யுத்தத்தில் பீமஸேனனாலே சூரர்களான என்னுடைய ஸகோதரர்கள்' கொல்லப்பட்டார்கள்; அவ்வாறே, முயற்சிசெய்கின்ற மற்ற எல்லா ஸைனிகர்களும் கொல்லப்படுகிறார்கள். தேவரீரோ நடுநிலைமையிலிருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் எம்மை உபேக்ஷை பண்ணுகிறீர். அவ்விதமான யான் கெட்ட வழியை அடைந்துவிட்டேன். என்னுடைய இந்தத் துரதிர்ஷ்டத்தைப் பாரும்' என்றான். இந்தக் கொடிய வார்த்தையைக்கேட்டு உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் கண்களில் நீர் ததும்பத் துரியோதனனைப்பார்த்து, 'அப்பா! முன்பு என்னாலும் த்ரோணராலும் விதுரனாலும் கற்பினால் புகழப்பட்டவளான காந்தாரியினாலும் இந்த விஷயம் உரைக்கப்பட்டது. அதை நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை. பகைவர்களை அழிப்பவனே! என்னாலே முன்னமே சபதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யுத்தத்தில் நானாவது அன்றி ஆசார்யரான த்ரோணராவது எவ்விதத்தாலும் ஏவதத்தக்கவர்களல்லர். துரியோதன! நான் உனக்கு இவ்விஷயத்தை ஸத்யமாக உரைக்கிறேன். பீமன் யுத்தத்தில் தார்த்தராஷ்டிரர்களுள் எவனெவனைப் பார்ப்பானோ அவனவனை யுத்தத்தில் நிச்சயம் கொல்லப்போகிறான். அப்படிப்பட்ட நீ உறுதியாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் திடமான புத்தியைச் செலுத்தி ஸ்வர்க்கத்தை முக்கியமாக அடையத்தக்க கதியென்றெண்ணிப் பார்த்தர்களுடன் ரணகளத்தில் யுத்தம்செய். பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவர்கள். பாரத! ஆதலால், யுத்தத்தில் ஸ்திரமான எண்ணத்தை வைத்து யுத்தம்செய்' என்று கூறினார்' என்றான்.

எண்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்களுடைய வதத்தைக் கேட்டுத் துக்கித்தது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! ஒருவனாலே என்னுடைய அநேக புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் கிருபரும் என்ன செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! நாள்தோறும் என் புத்திரர்கள் க்ஷயமடைகிறார்கள். எல்லாவிதத்தினாலும் என் புத்திரர்களைத் தெய்வத்தால் மிகவும் கெடுக்கப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன். என்னுடைய எல்லாப் புத்திரர்களும் வெல்லப்பெறுகிறார்களேயன்றி வெற்றியைப்பெறவில்லை. ஐயா! பின்வாங்காத சூரர்களான பீஷ்மர், த்ரோணர், மஹாத்மாவான கிருபர், ஸோமதத்த குமாரன்,

வீரனான பகதத்தன், அஸ்வத்தாமா, மற்றுமுள்ளசூரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கிடையிலிருந்தும் என்னுடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுதலால் அதிருஷ்டத்தைத்தவிர வேறு என்ன இருக்கத் தக்கது? மந்தனான துர்யோதனன் முன்புசொல்லப்பட்டதை அறியவில்லை. ஐயனே! எப்பொழுதும் நன்மையை விளைவிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு என்னாலும் பீஷ்மராலும் விதுரனாலும் காந்தாரியினாலும் முன்பு தடுக்கப்பட்டும் துர்புத்தியுள்ள துர்யோதனன் மோகத்தினாலே தெரிந்துகொள்ளவில்லை அதனுடைய பயன் இதோ வந்துவிட்டது பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு புத்தியில்லாத என்பிள்ளைகளை யுத்தத்தில் நாடோறும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்புகிறகாரணத்தினால், விதுரனுடைய மிகச் சிறந்த அந்தவாக்கியமானது இப்பொழுது பலித்துவிட்டது. 'பிரபுவே! சூதாட்டத்தினின்றும் பிள்ளையைத் தடு. பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யாதே' என்று அப்பொழுது உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையை நானதெரிந்துகொள்ளவில்லை அந்த அந்த விஷயத்தையே உரைக்கின்றவர்களும் நன்மையைத் தேடுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான ஸுஹ்ருத்துக்களுடைய வாக்கியத்தை, சாகப்போகிறவன பத்தியமான ஔஷதத்தை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளானோ அவ்வாறே முற்காலத்தில் நான் கேட்கவில்லை நன்றாக எடுத்துரைக்கப்பட்ட அந்தவசனமானது இதோ வந்துவிட்டது விதுரன், துரோணர், பீஷ்மர், ஹிதத்தைத்தேடுவதில் முயற்சியுள்ள மற்றவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய பத்தியமான வார்த்தையை அனுஷ்டிக்காமல் கௌரவர்கள் நாசமடைகிறார்கள். ஸஞ்சய! அப்படிப்பட்ட இந்தவிஷயம் முந்தியேசென்றுவிட்டது. ஆதலால், எவ்வாறு யுத்தம்நடந்ததோ அதை உள்ளபடி எனக்கு உரைப்பாயாக' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'ராஜரே! மத்தியான்னகாலத்தில் மிகவும் அதிக பயங்கரமாயுள்ளதும் உலகங்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது நடந்தது சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று அதைக் கேளும். பிறகு, எல்லாச் சேனைகளும் தர்மபுத்திரருடைய ஆஜ்ஞையினால் பீஷ்மரையே கொல்லவிரும்பிப் பரபரப்புடன் எதிர்த்துநின்றன. திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, மகாரதனான ஸாத்யகி இவர்கள் ஸைனியங்களுடன் கூடியவர்களாகப் பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். விராடனும் துருபதனும் எல்லா ஸோமகர்களோடுங்கூடி யுத்தத்தில் மஹாரதரான பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். கேகயர்கள், திருஷ்டகேது, கவசமணிந்தவனான குந்திபோஜன் இவர்கள் ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து பீஷ்மரையே

எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனன், த்ரௌபதி குமாரர்கள், வீர்யமுள்ள சேகிதானன் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பட்ட எல்லா அரசர்களையும் எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறே, சூரனான அபிமன்யுவும் மஹாரதனான ஹிடிம்பாபுத்திரனும் அதிக குரோதமுள்ளவனான பீமஸேனனும் கௌரவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள். [1] மூன்று வகுப்பாகப் பிரிந்திருக்கின்ற பாண்டவ வீரர்களாலே யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, கௌரவர்களாலும் யுத்தத்தில் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ரதிகர்களுள் சிறந்த துரோணரோ அதிககோபமுண்டு ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின ஸோமகர்களை யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்ப நோக்கங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார். வில்லாளியான துரோணராலே யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கு அந்த ரணகளத்தில் பெரும்போர் நடந்தது. துரோணராலே அந்த யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டுப் புரளுகிற அனேகக்ஷத்திரியர்கள் வியாதியினால் வருத்தப்படும் மனிதர்களைப்போலக் காணப்பட்டார்கள். கூக்குரலிடுகிறவர்களும் ரோதனம் செய்கிறவர்களும் உரக்கக்கத்துகிறவர்களுமான யுத்தவீரர்களுடைய சப்தமானது பசியினால் வருந்துகின்ற மனிதர்களுடையசப்தம்போல ஓய்வில்லாமற்கேட்டது. அவ்வாறே, மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங் கொண்டு வேறொரு காலன்போலக் கௌரவர்களுக்குக் கோரமான துன்பத்தைச் செய்தான். அந்த மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றொன்று கொல்லப்படுகிற ஸைன்யங்களிடத்தினின்று ரக்தவெள்ளத்தோடு பெருகுகின்ற கோரமான நதியானது தோன்றியது. கோரரூபமுள்ளதும் பெரிதுமான அந்தக் கௌரவ பாண்டவயுத்தமானது யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுவதாயிற்று. பிறகு, பீமன்கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் விசேஷித்து வேகத்துடன் யானைப்படையைநாடி (அதனை) மிருத்யுவினிடத்துக்கு அனுப்பினான். அந்தரணகளத்தில் பீமனால் யானைகள் நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டு விழுந்தன; வீரிட்டன; சிதறின; திக்குக்களில் எல்லாப்பக்கத்திலும் நிலைதவறிச் சுற்றின. துதிக்கை அறுபட்டவைகளும் அங்கங்கள் அறுபட்டவைகளுமானபெரிய யானைகள் பயந்து அன்றிற்பக்ஷிகள்போல அலறிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, நகுலனும் ஸஹதேவனும் குதிரைப்படையை எதிர்த்தார்கள். பொன்னாலாகிய தலையலங்காரங்களையும் மற்ற ஆபரணங்களையும் மேல் விரிப்புக்களையும்

1 அபிமன்யு கடோத்கசன் பீமஸேனன் இம்மூவருடனும் மூன்றுவிதமாக ஸேனைகள் பிரிந்துசென்றபடியால் மூன்று வகுப்பு.

அணிந்த அந்தக் குதிரைகள் நூறுநூறாகவும ஆயிரம் ஆயிரமாக வும கொல்லபபடுகின்றவைகளாகக் காணபபட்டன விழுகின்ற குதிரைகளாலே யுததபூமி பரபபபபட்டது யுத்தபூமியானது பறபல ரூபஙகளையுடையவைகளும் நாகமையிழநதவைகளும் பெரு மூசசு விடுகின்றவைகளும கததுகினறவைகளும உயிரை யிழந்தவை களுமான குதிரைகளாலே விளங்கியது அர்ஜுனனால் யுத்தத்தில் கொல்லபபடும அரசாகளாலே ஆங்காங்கு யுததபூமி பயங்கரமாக விளங்கியது. ஒடிக்கபபட்டிருக்கிற ரதங்களாலும் த்வஜங்களா லும அறுக்கப்படடும் ஒடிக்கப்பட்டுமிருக்கிற பெரிய ஆயுதங்களா லும் சாமரங்களாலும விசிறிகளாலும மிக்க ஒளி பொருநதின குடைகளாலும மாலைகளாலும பொன்னாபரணஙகளாலும் தோள் வளைகளாலும குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் புரட்டித் தளளபபடடிருக்கிற தலைபபாகைகளாலும எலலாப பக்கங்களிலு முள்ள கொடிததுணிகளாலும மங்களகரமான அண்டை மரங்க ளாலும கட்டுக்கயிறுகளாலும குதிரைகளைக கட்டும கயிறுகளா லும் நிரப்பபபட்ட யுத்த பூமியானது வஸநதகாலததில புஷ்பங் களால் இறைக்கபபட்ட பூமிபோல விளஙகியது. சநதனு புத்திர ரான பீஷ்மரும ரதிகாகளுள் உத்தமரான துரோணரும் அஸ்வத் தாமாவும் கிருபரும கிருதவாமாவும இன்னும் மற்றப் போர்வீரர் களும் கோபத்துடனிருககும ஸமயத்தில், பாண்டவர்களைச்சேர்ந் தவாகளுக்கும இவ்வாறே நாசமுண்டாகியது; உம்மைச் சேர்ந் தவர்களுககும நாசமுண்டாயிற்று.

தொண்ணூறாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(இராவான் சகுனியினுடைய ஸகோதரர்களைக் கொன்றதும், அலம்புஸன் இராவானைக் கொன்றதும்.)

மஹாராஜரே! பயங்கரமும் சிறந்த வீராகளுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான யுத்தம அவவாறு நடக்கையில், செல் வப் பெருககுள்ளவனும் ஸுபல புததிரனுமான சகுனியானவன் பாண்டவாகளை நன்றாக எதிாதது வந்தான். பகைவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும ஸாத்வத வமசத்தைச் சேர்ந்தவனுமான கிருதவர்மாவும அவ்வாறே யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தான். பிறகு, அர்ஜுனனுக்குப் புத்திரனும் பலசாலியும அதிக ஊக்கமுள்ளவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவனும் காந்தியுள்ளவனும் சிறந்த வீர்யமுடையவனும் புத்தி சாலியான பார்ததனாலே நாகராஜனுடைய கன்னிகையினிடத்தில்

உண்டானவனுமான இராவான், காம்போஜ தேசத்தில் தோன்றிய குதிரைகளுள் சிறந்தவைகளும் நதீஜம் மஹீஜம் என்பவைகளும் ஆரட்ட தேசத்திலும் ஸிந்து தேசத்திலும் வனாயுதேசத்திலும் பிறந்தவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் மலைகளில் வசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளுடைய பெரும்படைகளாலும் தித்திரி தேசத்தில் தோன்றியவைகளும் 1 பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நல்ல கவசமுள்ளவைகளும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவைகளும் காற்றுப்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் சிறந்தவைகளுமான இன்னும் மற்ற அனேகம் குதிரைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சத்துரு சேனையை எதிர்த்தான். கருடனால் பர்த்தா கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் இரக்கப்படத்தக்கவளும் பேதைமையுற்றவளும் புத்திரனில்லாதவளுமான அந்த உலூபிகையானவள் மஹாத்மாவான ஐராவதநாகனாலே அர்ஜுனனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். பார்த்தன் மன்மதனுக்கு உடன்பட்டவளான அவளையும் 2 கார்யார்த்தமாகக் கைக்கொண்டான். இவ்வாறு இந்த அர்ஜுன புத்திரனை இராவான் 3 பரக்ஷேத்திரத்தில் உண்டு பண்ணப்பட்டான். அவன், அர்ஜுனனிடத்திலுள்ள த்வேஷத்தினால் துராத்மாவான அச்வஸேனனென்னும் சிறிய தகப்பனால் விலக்குண்டு, தாயான உலூபிகையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நாகலோகத்தில் வளர்ந்தான். உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவனும் நாகர்களுள் சிரேஷ்டனுமான இந்த இராவான், அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கலோகம் சென்றிருக்கிறானென்பதைக்கேட்டு ஆகாயத்தில் கிளம்பி விரைவாக இந்திரலோகம் சென்றான். மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் உறுதியான வலிமையுள்ளவனுமான அந்த இராவான் மனக்கவலையற்றுப் பிதாவை அடைந்து வணக்கத்துடன் கைகூப்பி நமஸ்காரம் செய்தான் மகாத்மாவான அர்ஜுனனிடத்தில், 'பிரபுவே! யான் இராவான், உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும். நான் உங்களுடைய புதல்வன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்துக்கொண்டான்; தன் தாயோடு அவனுக்கு நேசமுண்டான விதத்தை முழுதும் தெரிவித்தான். அஃதனைத்தையும் நடந்தபடி பாண்டவன் நினைத்துக்கொண்டான் பார்த்தனும், குணங்களால் தனக்கு ஒப்பான புத்திரனைக் கட்டிக்கொண்டு பிரீதியுடன் தேவராஜனுடைய அரண்மனைக்கு அழைத்துச்சென்றான் மிக்க கைவன்மையுள்ள அந்த இராவான் தேவலோகத்தில் அர்ஜுனனால் அப்பொழுது தன்னு

1 இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன.
2 'பார்யார்த்தம்' என்பது வேறுபாடம். 3 பிறன் மனைவி.

டையு காயத்தை உத்தேசித்துப் பிரீதியுடன் கட்டளையிடப்பட்டான். நரசிரேஷ்டனும் புலிக்குச் சமமான விக்கிரமமுள்ளவனுமான அவனும் அர்ஜுனனை நோக்கி, 'மாசற்றவரே! நான் இருக்கிறேன். நான் உங்களுக்குக் கிங்கரனாகவும் புத்திரனாகவுமிருக்கிறேன். நீங்கள் எல்லா விதத்தாலும் என்னை நோக்கிக் கட்டளையிடலாம். யான் உங்களுக்கு எந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்? நீங்கள் எந்த அபீஷ்டத்தை இச்சிக்கிறீர்கள்?' என்று அப்பொழுது சொன்னான். இந்திரகுமாரனான அர்ஜுனன் புத்திரனான அந்த இராவானை அன்புடன் கட்டிக்கொண்டு அவனை நோக்கி, '(பகைவர்களுடைய) கர்வத்தையழிப்பவனே! (என் காரியங்களைப்) பிரீதியோடு செய்யக்கடவாய், (என்னிடம்) அன்போடிருக்கக்கடவாய். யுத்தசமயம் நேர்ந்தபொழுது நீ எமக்கு உதவிசெய்யவேண்டும்' என்று மறுமொழிகூறினான். இராவனும், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லி யுத்தகாலத்தில் இங்குவந்தான், விரும்பத்தக்க நிறமுடையவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளாலே சூழப்பட்டவனாக விளங்கினான். ஸ்வர்ணாபரணங்களையுடையவைகளும் பற்பலநிறமுள்ளவைகளும் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அந்தக்குதிரைகள் பெருங்கடலில் அன்னப்பறவைகளைபோல (யுத்தகளத்தில்) விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்தன. அந்தக்குதிரைகள் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளான உமது குதிரைக்கூட்டங்களை நாடி மார்புகளோடுமார்புகளையும் மூக்குக்களோடுமூக்குக்களையும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டும் அதிகவேகத்தால் அடிக்கப்பட்டும் விரைவாக யுத்தபூமியில் விழுந்தன. அந்தக் குதிரைக்கூட்டங்கள் ஒன்றோடொன்று அவ்வாறு (மோதி) விழுவதனால், கருடன் பறக்குங்காலத்தில் கேட்கப்படுவதுபோலக் கோரமான சப்தம் கேட்கப்பட்டது. அவ்வாறே, உம்முடைய குதிரைவீரர்கள் எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள். கைகலந்து மிகநெருங்கின யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில், இருதிறத்துச் சேனையிலுமுள்ள குதிரைக்கூட்டங்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் உயிரையிழந்தன. ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொள்ளுகின்ற சூரர்கள் பாணங்களை இழந்தும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டும் சிரமத்தினால் மிகவருத்தப்பட்டும் நாசத்தை அடைந்தார்கள். பிறகு, குதிரைப்படையழிந்து சிறிதுமிகுந்திருக்கும்பொழுது, சூரர்களான ஸௌபலனுடைய இளையஸஹோதரர்கள் காற்றுப்போல வேகமாகத் தாக்குகின்றவைகளும் வேகத்தில் காற்றுக்கொப்பானவைகளும் பலத்தினால் நிறைந்தவைகளும் யௌவனமுள்ளவைகளுமான உத்தமமான குதிரைகளின்மீதேறிக்

கொண்டு யுத்தமுனையில் வெளிப்பட்டார்கள். பலத்திலுஞ்சிறந்தவர்களும் ஸன்னாஹமுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும் பயங்கரமான ரூபத்தையுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான கஜன், கவாக்ஷன், விருஷகன், சர்மவான், ஆர்ஜயன், சுகன் என்னும் இந்த அறுவர் சகுனியினாலும் அதிகபலமுள்ள தங்களைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாலுஞ்சூழப்பட்டு பெரும்படையினின்று வெளிப்பட்டார்கள். அதிகமானபலமுள்ளவர்களும் விஜயத்தைவிரும்புகின்றவர்களும் யுத்தத்தில்கெட்டமதங்கொண்டவர்களுமான அந்தக்காந்தாரவீரர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பி ஸந்தோஷத்துடன் அப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவசேனையைப் பிளந்துகொண்டு பிரவேசித்தார்கள். புகுகின்ற அந்தக்காந்தார வீரர்களைக்கண்டு அப்பொழுது வீர்யவானான இராவானும் யுத்தத்தில் விசித்திரமான குதிரைகளின்மீதிருக்கின்ற தன்னைச்சேர்ந்த வீரர்களைப்பார்த்து, ‘துணைவீரர்களுடனும் வாகனங்களுடனுங் கூடின துர்யோதனனைச்சேர்ந்த இந்த யுத்தவீரர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் கொல்லத்தக்க உபாயத்தை நீங்கள் செய்யவேண்டும்’ என்றுகட்டளையிட்டான். இராவானுடைய அந்த யுத்தவீரர்களனைவரும், ‘அங்ஙனமே செய்கிறோம்’ என்றுசொல்லிவிட்டு, பகைவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாததான அந்தக்காந்தாரர்களுடையபடையை நாசம்செய்தார்கள். யுத்தத்தில் (இராவானுடைய) படையினாலே நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப்படையைக்கண்டு ஸுபலனுடைய புத்திரர்களனைவரும் யுத்தத்தில கோபங்கொண்டு இராவானுக்கெதிரிற் சென்று நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அந்தசூரர்கள் ஒருவரையொருவர் தூண்டியும கூர்மையானஈட்டிகளாலே (இராவானைக்) குத்தியும் மிகுந்தகுழப்பத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் விரைவாக ஓடினார்கள். பிறகு, வேணுகமென்கிற ஆயுதங்களாலே அடிக்கப்பட்டயானைபோல மிக்கபலசாலிகளான சூரர்களாலே கூர்மையுள்ளஈட்டிகளால் பிளக்கப்பட்டவனும் பெருகுகின்ற ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவனும் மார்பிலும முதுகிலும இரண்டு விலாவிலும் அனேகர்களாலேமிகவும்அடிக்கப்பட்டவனும் ஒருவனாகத்தனித்திருப்பவனுமான இராவான் தைரியத்தால் வருத்தம் அடையவில்லை. சத்துருபட்டணங்களைஜயிப்பவனான இராவானும் மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தத்தில கூர்மையான அம்புகளாலே அவர்களனைவரையும் அடித்து மோகிக்கச்செய்தான் சத்துருக்களை அடக்குபவனான இராவான் பலத்தினால் தன்சரீரத்தினின்று ஈட்டிகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு ரணகளத்தில அந்தஈட்டிகளாலேயே

ஸௌபலர்களை அடித்தான். கூர்மையான கத்தியை உருவிப்பிடித்துக் கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே யுத்தத்தில் ஸௌபல புத்திரர்களைக் கொல்ல எண்ணி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, மீண்டுவந்திருக்கின்ற பிராணனையுடையவர்களான அந்த ஸௌபலபுத்திரர்களனைவரும் கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவர்களாக இராவானை நோக்கி எதிர்த்தோடினார்கள். இராவானும் யுத்தத்தில் கத்தியினால் கைத்தேர்ச்சியைத் தேவர்களும் மனிதர்களும் காணச்செய்துகொண்டு எதிர்த்தான். பிறகு, வேகமாகச் செல்லுகின்ற குதிரைகளோடு ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த ஸௌபல புத்திரர்களனைவரும் லாகவத்துடனே ஸஞ்சரிக்கின்ற இராவானுக்குத் துன்பத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை அடையவில்லை. பிறகு, ரணகளத்தில் ஆகாயத்தினின்று குதித்துப் பூமியிலிருக்கின்ற இராவானை ஸௌபலர்களெல்லோரும் அதிகமாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடிப்பதற்குத் தொடங்கினார்கள். பிறகு, சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனான இராவான் கத்தியைக் கையிற்கொண்டு தன்னருகில் வந்தவர்களும் அஸ்திரங்களைக் கையிற்கொண்டவர்களுமான அந்தக் காந்தார வீரர்களுடைய அவயவங்களையும் எல்லாருடைய ஆயுதங்களையும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கைகளையும் அறுத்தான். (அங்குள்ள வீரர்கள்) அங்கங்கள் அறுக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து பூமியில் விழுந்தார்கள். பலவாறாக உடல் முழுதும் மிகவும் வெட்டப்பட்ட விருஷகனே வீரர்களை வெட்டுகிறவனும் மிகவும் பயங்கரனுமான அந்த இராவானிடத்தினின்று விடுபட்டான். பிறகு, கீழே விழுந்திருக்கின்ற அவர்களனைவரையுங் கண்டு பயந்தவனான துரியோதனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கொடிய உருவமுள்ளவனும் பெரிய வில்லைக் கையில் ஏந்தியவனும் மாயாவியும் பகைவர்களைத் துன்பஞ் செய்கின்றவனும் முன்பு பகாஸுரனைக்கொன்றதனால் பீமஸேனனுக்கு வைரியும் ராக்ஷஸனுமான 1 ஆர்ச்யச்ருங்கியை நோக்கி, அவனருகில் ஓடி, 'வீர! பலமுள்ளவனும் மாயையையுடையவனுமான இந்த அர்ஜுன குமாரனை இராவான் எனக்கு அப்பிரியமான காரியஞ் செய்வதற்காக எனக்குப் பலக் குறைவை உண்டுபண்ணிவிட்டான், பார். ஐயனே! நீயும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸ்பாவமுடையவனாகவும் மாயா சாஸ்திரத்திலும் ஸமர்த்தனாகவும் பார்த்தனோடுண்டுபண்ணப்பட்ட விரோதத்தையுடையவனாகவுமிருக்கிறாய். ஆதலால், இவனை நீ யுத்தத்தில் கொல்' என்று கூறினான். கோரமான தோற்றத்தையுடைய ராக்ஷஸன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று ஒப்புக்கொண்டு யௌவனமுள்ள இராவானிருக்குமிடத்திற்கு ஸிம்மநாதத்தோடு சென்றான். அந்த

1 இவனே அலம்புஸன்.

ஆர்ஸ்யசிருங்கி யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களும் பளபளப்பான ஈட்டிகளைக் கொண்டு போர்புரிகின்றவர்களும் வீரர்களும் சத்துருக்களை நன்றாக அடிக்கின்ற தன்மையுடையவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தவர்களுமான தன் சேனையிலுள்ள போர்வீரர்களால் சூழப்பட்டவனாக மரித்துப்போக மிச்சமிருக்கின்ற சிறந்த இரண்டாயிரம் குதிரைகளுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் மஹா பலசாலியான இராவானைக் கொல்லக் கருதி அவனை எதிர்த்தான். பராக்கிரமசாலியும் பகைவர்களை அழிக்கின்றவனுமான இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகத் தன்னைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனான ராக்ஷஸனை விரைவாக எதிர்த்தான். அவ்வாறு, இராவான் தன்னை எதிர்த்து வருவது கண்டு, பிறகு, மிக்க பலசாலியான ராக்ஷஸன் விரைந்து மாயையை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தொடங்கினான். பயங்கரமான உருவமுள்ளவர்களும் சூலங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவர்களுமான ராக்ஷஸர்களாலே நன்கு ஏறப்பட்டிருப்பவைகளும் மாயாமயங்களுமான (இராவானுக்கு எவ்வளவு குதிரைகளுண்டோ) அவ்வளவு குதிரைகளே அந்த ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்டன. மிக்க கோபமுள்ளவைகளும் நன்றாக அடிக்கும் திறமையுடையவைகளுமான அந்த இரண்டாயிரம் குதிரைகளும் (இராவானுடைய குதிரைகளை) எதிர்த்து அதிசீக்கிரத்தில் ஒன்றையொன்று யமலோகத்தை அடையும்படி செய்தன. அச்சேனை கொல்லப்பட்டவுடன், யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவர்களான அவர்களிருவரும் விருத்திரனும் இந்திரனும்போல யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்றார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனும் எதிர்த்தோடிவருகின்றவனுமான ராக்ஷஸனைக்கண்டு மஹா பலசாலியான இராவானும் மிகுந்த பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடினான். கெட்ட மதமுள்ளவனான இராவானும் ரணகளத்தில் ஸமீபத்தை அடைந்தவனான அந்த ஆர்ஸ்யசிருங்கியினுடைய ஜ்வலிக்கின்ற வில்லையும் கேடகத்தையும் கவசத்தையும் வாளினாலே துண்டாக்கினான். அந்த ஆர்ஸ்யசிருங்கியானவன் வில் அறுக்கப்பட்டதைக் கண்டு அதிககோபங்கொண்டு இராவானை மாயையினால்மோகிக்கச்செய்து கொண்டு வேகத்துடன் ஆகாயத்தில் கிளம்பினான். பிறகு, எல்லா மாமங்களையும் அறிந்தவனும் தன்னிஷ்டப்படி ரூபத்தை யெடுத்துக்கொள்ளும் சக்தியுடையவனும் அணுக முடியாதவனுமான இராவானும் ஆகாயத்தில் கிளம்பி ராக்ஷஸனை மாயைகளால் மோகிக்கச்செய்து அம்புகளாலே அவனுடைய அவயவங்களைப் பிளந்தான். அவ்வாறாக அந்த ராக்ஷஸ ஸ்ரேஷ்டன் அம்புகளால் வெட்டப்பட்டு (உயிரை யிழந்தும்) மறுபடியும் மறுபடியுந் தோன்றினான்; யௌவனத்தையும் அடைந்தான்.

அந்த ராக்ஷஸர்களுக்கு மாயையும் இஷ்டப்படி வயதையும் ரூபத்தையும் எடுப்பதும் இயற்கையானவை. இவ்வாறு அந்த ராக்ஷஸனுடைய அங்கம் அறுக்க அறுக்க (மறுபடியும் மறுபடியும்) உண்டாயிற்று. மிக்க கோபங்கொண்ட இராவானும் மஹா பலசாலியான அந்த ராக்ஷஸனை ஆர்ஷ்யசருங்கியைக் கூர்மையுள்ள கோடாலியினாலே அடிக்கடி வெட்டினான். பலசாலியான அந்த இராவானாலே மரம்போல வெட்டப்படுகின்ற வீரனான அந்த ராக்ஷஸன் கோரமாகச் சப்தித்தான். அந்தச் சப்தமானது எங்கும் நெருங்கியதாயிற்று. கோடாலியினால் வெட்டப்பட்ட ராக்ஷஸன் அதிகமாக ரக்தத்தைப் பெருக்கினான். பிறகு, பலசாலியான அவன் கோபங்கொண்டான், யுத்தத்தில் வேகத்தையும் வெளியிட்டான். பிறகு, ஆர்ஷ்யசருங்கியானவன் யுத்தத்தில் பலசாலியான சத்துருவைப் பார்த்து வீரனும் புகழ்பெற்றவனும் அர்ஜுனகுமாரனுமான அவனை யுத்தமுனையில் மத்தியில் அங்குள்ள அனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே கோரமான பெரிய உருவங்கொண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தான். அற்புதமான ராக்ஷஸனுடைய அந்தமாயையைக் கண்டு இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு மாயையை உண்டுபண்ண ஆரம்பித்தான். கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனும் யுத்தத்தில் திரும்பாதவனுமான அந்த இராவானுடைய தாயின் வம்சம் அவனை வந்தடைந்தது. அந்த இராவான் அனேக நாகங்களாலே யுத்தத்தில் சூழப்பட்டவனாகச் சிறந்த உடலுள்ள நாகராஜனான அனந்தன்போல மிகவும் பெரிதான ரூபத்தைத் தரித்தான். பிறகு, பலவிதமான நாகங்களாலே ராக்ஷஸனை மூடினான். ஸர்ப்பங்களாலே மூடப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸசிரேஷ்டனோ தியானம்செய்து கருடனுடைய ரூபத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களைப் பக்ஷித்தான். இராவானுடைய தாயின் வம்சமானது மாயையினால் பக்ஷிக்கப்படும்பொழுது ராக்ஷஸன் மோகித்திருக்கின்ற இராவானைக் கத்தியால் வெட்டிக் குண்டலங்களோடும் கிரீடத்தோடுங் கூடியதும் தாமரைப் புஷ்பத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பான ஒளிபொருந்தியதுமான அவனுடைய தலையைப் பூமியில் தள்ளினான். வீரனான அந்த அர்ஜுனகுமாரன் ராக்ஷஸனால் கொல்லப்பட்டவுடன், அரசனோடு கூடின தார்த்தராஷ்டிரர்கள் துயர் நீங்கினவராயினார். பயங்கரமாயும் பெரிதாயுமிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யுத்தத்தில் மறுபடியும் இரண்டு சேனைகளும் (யுத்தத்தின் பொருட்டு) கோரமாக மிக எதிர்த்தன. வேந்தரே! உம்முடைய சேனைகளுக்கும் அந்தப் பாண்டவ வீரர்களுக்கும் கைகலந்து நடந்துவரும் அந்தச் சண்டையில் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கின்ற யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் யானைகளால் கொல்லப்பட்டன. ரதத்தில்

பூட்டப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளும் யானைகளும் அந்த யுத்தத்தில் காலாட்களால் நாசம் செய்யப்பட்டன. அவ்வாறே, காலாட்களும் தேர்க்கூட்டங்களும் அனேகம் குதிரைகளும் ரதிகர்களாலே நாசம்செய்யப்பட்டன. அர்ஜுனனும் தன்னுடைய ஔரஸ புத்திரனை இராவான் கொல்லப்பட்டானென்பதை அறியாமல் யுத்தரங்கத்தில் சூரர்களும் பீஷ்மரை ரக்ஷிக்கின்றவர்களுமான அந்த அரசர்களைக் கொன்றான். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ருஞ்சயர்களும் யுத்தத்தில் பிராணன்களை ஹோமம் செய்பவர்களாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். விரிந்த கூந்தலுடையவர்களும் கவசத்தையிழந்தவர்களும் ரதங்களையிழந்தவர்களும் விற்களறுக்கப்பட்டவர்களுமான அந்த வீரர்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவரோடொருவர் கைகளால் போர் புரிந்தார்கள். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கச்செய்துகொண்டு உயிர்நிலைகளைப் பிளக்கின்ற அம்புகளாலே மஹாரதர்களை அடித்தார். அந்தப் பீஷ்மரால் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் அனேக மனிதர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, யானைகளும் குதிரை வீரர்களும் தேராளிகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன. அந்த யுத்தத்தில் இந்திரனுடைய [1] பராக்கிரமத்தைப் போல அத்யாச்சரியகரமாயுள்ள பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். அவ்வாறே, பீமஸேனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் வில்லாளியான ஸாத்யகி இவர்களுடைய யுத்தமானது ரணகளத்தில் பயங்கரமாக நடந்தது. துரோணருடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு பாண்டவர்கள் பயத்தை அடைந்தார்கள். யுத்தத்தில் துரோணரால் அடிக்கப்படுகின்ற வீரர்கள், 'துரோணர் ஒருவரே யுத்தத்தில் எல்லாச்சேனைகளையும் கொல்வதற்குச் சக்தியுள்ளவர்; அவ்வாறிருக்க, பூமியிலுள்ள சூரர்களாலும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் துரோணர் சத்துரு வீரர்களை ஜயிப்பதில் யாது ஸந்தேகம்?' என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு பயங்கரமான யுத்தம் நடந்துவருமளவில், இரண்டு ஸேனைகளிலும் சூரர்கள் ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்லை. வில்லாளிகளான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களும் பாண்டவ வீரர்களும் கோபத்துடன் ராக்ஷஸர்களாலும் பூதங்களாலும் ஆவேசிக்கப்பட்டவை போன்ற பெரிய ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து போர் புரிந்தார்கள். தேவாஸுர யுத்தம் போல விளங்குகின்ற அந்த யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களுள் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள நினைப்பவன் ஒருவனையும் நாங்கள் காணவில்லை' என்று கூறினான்.

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது

தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனனுக்கும் கடோத்கசனுக்கும் யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! இராவான் கொல்லப்பட்டது கண்டு மஹாரதர்களான பார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் யாதுசெய்தனர்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'அரசரே! யுத்தத்தில் இராவான் கொல்லப்பட்டது கண்டு, பீமஸேனனுடைய குமாரனான கடோத்கசனென்கிற ராக்ஷஸன் மிகப்பெரிதான சப்தத்துடன் கர்ஜித்தான். கர்ஜிக்கின்ற அந்தக் கடோத்கசனுடைய சப்தத்தினால் ஸமுத்ரத்தை ஆடையாக உடையதும் மலைகளோடும் காடுகளோடுங் கூடினதுமான பூமியானது அப்பொழுது மிகவும் நடுக்கமுற்றது. அந்தஸமயத்தில் அந்தச் சப்தத்தினால் எதிரொலியிடும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற ஆகாயமும் எல்லாத் திக்குக்களும் திக்கோணங்களும் விரைவாக நடுக்கமுற்றன. மிகப்பெரிய அந்த ஒலியைக்கேட்டு உமது ஸைன்யத்துக்குத் தொடைகளை அசைக்கமுடியாமல் விருத்தலும் நடுக்கமும் வெயர்வையு முண்டாயின. உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவருமே வாடிய மனத்துடன் சிங்கத்தினிடமிருந்து பயந்த யானைகள்போல மிக நடுங்கினார்கள். ராக்ஷஸன் இடிபோலப் பெரியஸிம்மநாதம் செய்து ஜ்வலிக்கின்ற சூலத்தைக் கையிலெடுத்து அதிக பயங்கரமான ரூபத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு மிக்ககோபமூண்டவனாகவும் [1] கால னுக்கும் [2] அந்தகனுக்கும் [3] யமனுக்கும் ஒப்பானவனாகவும் பற்பல ஆயுதங்களை ஏந்திய ராக்ஷஸ சிரேஷ்டர்களால் சூழப்பட்டவனாக வும் (உமது ஸேனாவீரர்களை) நாற்புறங்களிலும் துன்பஞ்செய்தான். எதிர்த்து வருகின்றவனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும் பயங்கர மான தோற்றமுடையவனுமான அந்தக் கடோத்கசனைக் கண்டு அவனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினாலே கௌரவஸேனை பெரும்பாலும் யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது. பிறகு, துரியோதனராஜன் பெரிதான வில்லைக் கையிலேந்தி ஸிம் மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு கடோத்கசனுடைய அரு கில் ஓடினான். துரியோதனனுக்குப் பின்புறத்தில் மதப்பெருக்

---

1 சாந்திபர்வம் ௯௯௬-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க. 2 முடிவைச்செய்பவன்.
3 " " " "

குள்ளவைகளும் மலைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பதினாயிரம் யானைகளோடு வங்கதேசாதிபன் தானே தொடர்ந்து சென்றான். யானைப்படையினால் சூழப்பட்டுத் தன்னை நோக்கி வருகின்ற உம்முடைய புத்திரனை அந்தத் துர்யோதனனைக் கண்டு அந்த ராக்ஷஸன் கோபங்கொண்டான். பிறகு, ராக்ஷஸர்களுக்கும் துர்யோதனனுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க் கூச்சத்தையுண்டு பண்ணுவதுமான பெரும்போர் நடந்தது. மேகக்கூட்டம்போலத் தோன்றின யானைப்படையைக்கண்டு மிகுந்த கோபங்கொண்ட ராக்ஷஸர்கள் மின்னலுடன் கூடிய மேகங்கள்போலச் சஸ்திரங்களைக் கையில் ஏந்திப் பற்பலவித ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள். அந்த வீரர்கள் அம்புகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் நாராசங்களாலும், யானையின்மீதேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்களை நாசஞ் செய்துகொண்டு பிண்டிபாலங்களாலும் சூலங்களாலும் உலக்கைகளாலும் கோடாலிகளாலும் பர்வதங்களுடைய கொடுமுடிகளாலும் விருக்ஷங்களாலும் பெரியயானைகளை அடித்தார்கள். ராக்ஷஸர்களாலே வதஞ்செய்யப்படுகின்றவைகளும் மத்தகம் பிளக்கப்பெற்றவைகளும் ரக்தத்தைச் சொரிகின்றவைகளும் உடல்பிளக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகளை நாங்கள் கண்டோம். யானையின்மீதேறிப் போர் புரிகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள் அடிக்கப்பட்டு நாசமடையும்போது துர்யோதனன் கோபத்திற்கு வசப்பட்டுத் தன்னுயிரையிழக்கத் துணிந்து ராக்ஷஸர்களை எதிர்த்து விரைவாக ஓடினான். சிறந்த வில்லாளியான துர்யோதனன் அரக்கர்களின்மீது கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்து அந்த யுத்தத்திலுள்ள பிரதானர்களான ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றான். மஹா பலசாலியும் உமது குமாரனுமான துர்யோதனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு நான்கு பாணங்களாலே வேகவான், மகாரௌத்ரன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், பிரமாதி என்கிற நான்கு ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றான். பிறகு, அளவிட முடியாத மனோதைரியத்தை யுடையவனும் பரதகுலத்திற் பிறந்தவீரர்களுள் உத்தமனுமான துர்யோதனன் அரக்கர்களுடைய படையைக் குறித்து ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத சரமாரியைப் பொழிந்தான். அதிக பலமுள்ளவனான பீமஸேனனுடைய குமாரன் உமது புத்திரனுடைய அந்தப் பெரிய செய்கையைக்கண்டு மிக்க கோபத்தோடு விளங்கினான். அந்தக்கடோத்கசன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்குச் சமமான ஒளிபொருந்திய பெரியவில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பகைவர்களை அழிப்பவனான துர்யோதனனை

நோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தான். உமது புத்திரனான துர்யோதனன், எதிர்த்து வருகின்றவனும் காலத்தினாலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்தகனைப் போலிருக்கின்றவனுமான அந்தக் கடோத்கசனைப் பார்த்துச் சிறிதும் (பயத்தால்) மனவருத்தமடையவில்லை. பிறகு, கொடுந் தன்மையுள்ளவனும் சிவந்த கண்களையுடையவனுமான அந்தக் கடோத்கசன் கோபங்கொண்டு துர்யோதனனை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானான்: 'மிகக் கொடியவனான உன்னாலே எவர்கள் நெடுங்காலம் காட்டில் ஓட்டப்பட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட பிதாக்களின் விஷயத்திலும் மாதாவின் விஷயத்திலும் கடனாளியாகாதிருத்தலை நான் இப்பொழுது அடையப்போகிறேன். ராஜனே! மதிகெட்டவனே! குலத்தில் இழிந்தவனே! அந்தப் பாண்டவர்கள் கபடமான சூதாட்டத்தில் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதும், ஒரே வஸ்திரம் தரித்தவளும் வீட்டுக்கு விலக்காயிருப்பவளும் த்ருபத ராஜகுமாரியுமான கிருஷ்ணையானவள் உன்னால் சபைக்குக் கொணர்ந்து பலவாறு துன்புறுத்தப்பட்டதும், உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ள துஷ்டனான ஜயத்ரதன் ஆசிரமத்தில் வஸிக்கின்ற அவளை என் பிதாக்களை அலக்ஷ்யம் செய்து அபகரித்ததும், மற்றுமுள்ளனவுமான அவமானங்களுடைய முடிவை, நீ யுத்தத்தை விட்டு விலகாமலிருந்தால், இன்று அடையப்போகிறேன்' என்றான். ஹிடிம்பாபுத்திரன் இவ்வாறு சொல்லிப் பெரியவில்லை நாணேற்றிச் செய்து பற்களால் உதட்டைக் கடித்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு கார்காலத்தில் மேகமானது மழைத்தாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோலப் பெரிய சரமாரியைத் துரியோதனன்மீது பொழிந்தான்

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசனுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, அஸுரர்களாலும் தாங்கமுடியாத அந்தச் சரமாரியை ராஜசிரேஷ்டனான துரியோதனன், பெரிய யானையானது வர்ஷதாரையைத் தாங்குவதுபோல யுத்தத்தில் தாங்கினான். பிறகு, கோபமிகுந்தவனும் ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனுமான உமதுடைய புத்திரன் மிக ஐயமுற்று, தீட்டப்பட்ட கூர்மையான இருபத்தைந்து நாராசங்களைக் கடோத்கசன்மீது விடுத்தான். அந்த நாராசங்கள் கந்தமாதன பருவதத்திலுள்ள கோபங்கொண்ட ஸர்ப

பங்கள்போல அந்தராக்ஷஸசிரேஷ்டன்மீது விரைவாகவிழுந்தன. அந்தராக்ஷஸன் அவைகளால் அடிக்கப்பட்டு மதப்பெருக்குக் கொண்ட யானைபோல ரக்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு துரியோதனனைக் கொல்லக்கருதினான். மிக்கபுஜபலமுள்ள அந்தராக்ஷஸன் மலைகளையும் பிளக்குந்திறமையுடையதும நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதும் பெரிதான தூமகேதுவைப்போலப பிரகாசிக்கின்றதும் ஜ்வலிக்கின்ற வஜ்ராயுதமபோன்றதுமான ஒருபெரிய சக்தியைகையில் எடுத்து உம்முடையபுத்திரனைக்கொல்லக்கருதி எதிர்த்துவந்தான். அந்தசக்தியாயுதம எடுக்கப்பட்டதுகண்டு வங்கதேசாதிபதியானவன் மலைபோன்றயானையை ராக்ஷஸனைக்குறித்து விரைந்து ஏவினான். அவன் பலமுள்ளதும் யுத்தத்திலவிரைவாகச்செலலும் ஸ்வபாவமுள்ளதுமான சிறந்தயானையினால் துரியோதனனுடைய ரதமிருக்கிறவழியைத் தடுத்துக்கொண்டான். அந்த வங்கதேசத்தரசன் யானையினால் உமது புத்திரனுடைய [1] ரதத்தையும தடுத்தான். புத்திமானான வங்கராஜனாலே மார்க்கம் தடுக்கப்பட்டதைக் கண்டு கோபத்தினால சிவந்தகண்களையுடைய கடோத்கசன் எடுக்கப்பட்ட அந்தப்பெரியசக்தியை அந்த யானையின்மீது எறிந்தான். கடோத்கசனுடைய கையினின்று விடுபட்ட மஹாசக்தியினால அடிக்கப்பட்ட அந்த யானை ரக்தத்தைப பெருக்கிக் கொண்டு கீழே விழுந்து உயிரையும் இழந்தது. பிறகு, யானை கீழேவிழுந்தவுடனே, பலசாலியான வங்கதேசாதிபன் வேகத்தோடு துள்ளிக்குதித்துப் பூமியில் நின்றான் துரியோதனனும் உத்தமமான யானை கீழேவிழுந்ததையும சைனியம் நாசம்பண்ணப்பட்டதையுங் கண்டு அதிகமனவருத்தமடைந்தான் அந்தக் கடோத்கசனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு எதிர்த்துப போரபுரிவதற்குச சக்தியற்ற துரியோதனராஜன் ஓடவேண்டிய சமயம நேர்ந்திருந்தும் க்ஷத்திரியதாமத்தையும தனக்குள்ள அதி கௌரவத்தையும் முன்னிட்டு மலைபோல அசைவற்று நின்றான். அவன் அதிககோபங்கொண்டு ஊழித்தீபபோன்றஒளியுள்ள கூர்மையான பாணத்தை ஸந்தானஞ்செய்து கோரமான அந்தராக்ஷஸன்மீது பிரயோகித்தான். மிக்க உறுதியுள்ளவனான கடோத்கசன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம்போலப பிரகாசிக்கின்றதும் தன்னைநோக்கிவருகின்றதுமான அந்தபபாணத்தைபபார்த்து லாகவத்தினால் அதனைத் தன்மீது படாமலிருக்கும்படி செய்துகொண்டான். கோபத்தினால் கண்கள மிகச்சிவந்த அந்தக்கடோத்கசன் யுகாந்தகாலத்து மேகம்போல மறுபடியும் உக்கிரமாகக் காஜித்து சைனியங்களைப் பயமடையும்படி செய்தான். பயங்கர

[1] வேறுபாடம

னை அந்த ராக்ஷஸனுடைய அந்தப் பயங்கரமான ஒலியைக் கேட்டு சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மா ஆசாரியரை அடைந்து சொல்லலானார்.

‘ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பயங்கரமான இந்தச் சப்தமானது கேட்கப்படுதலால் ஹிடிம்பாபுத்திரனை கடோத்கசன் நிச்சயமாகத் துரியோதனராஜனோடு போர்புரிகிறான். இந்த ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் ஒரு பிராணியினாலும் ஜயிக்கப்படத்தகாதவன், அரசனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவ்விடம் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம். ராக்ஷஸனால் மிகப் பீடிக்கப்பட்ட மிக்க புஜபலமுள்ள துரியோதனனைக்குறித்து விரைவாக ஓடுங்கள் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவர்களே! நம்மனைவருக்கும் இது வன்றோ முக்கியமான காரியம்?’ என்றார் பிதாமஹருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு மஹாரதர்களான துரோணர், ஸோமதத்தன், பாஹ்லிகன், ஜயத்ரதன், கிருபர், பூரிச்ரவஸ், சல்யன், அவந்திதேசத்தரசன், பிருகத்பலன், அசுவத்தாமா, விகர்ணன், சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, மற்றும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறவர்கள் ஆகிய அநேக ஆயிரக்கணக்கான ரதிகர்கள், கடோத்கசனால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிற உம்முடைய புத்திரனை துரியோதனனைப் பாதுகாக்க எண்ணித் துரியோதனனிருக்கிறவிடத்திற்கு அதிவேகமாகச் சென்றார்கள். அவமதிக்க முடியாததும் மஹாரதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டதும் தன்னைக்கொல்வதற்காக வருகின்றதுமான அந்தச் சேனையைக் கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் பெரிய வில்லைக் கையில் பிடித்து, சூலங்களையும் உலக்கைகளையும் கையில் கொண்டவர்களும் பற்பல ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான பந்துக்களாலே சூழப்பெற்று மைநாகம் என்கிற மலைபோல அசைவற்று நின்றான். பிறகு, ராக்ஷஸர்களுள் முக்கியனான கடோத்கசனுக்கும் துரியோதனனுடைய சேனைகளுக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான போர் நடந்தது. சப்திக்கின்ற விற்களுடைய ஒலியானது எரிக்கப்படுகின்ற மூங்கில்களுடைய சப்தம்போல யுத்தத்தில் எங்கும் நெருங்கினதாகக் கேட்கப்பட்டது. யுத்த வீரர்களுடைய கவசங்களில் போடப்படும் ஆயுதங்களின் ஒலியானது பிளக்கப்படுகின்ற மலைகளின் ஒலிபோலஉண்டாகியது. வீரர்களுடைய கைகளால் பிரயோகிக்கப்படும் தோமரங்களுடைய ரூபமானது ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸர்ப்பங்களுடைய ரூபம் போலாயிற்று. பிறகு, தோள்வலி யமைந்த ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டன் கோபமூண்டு மிகவும் பெரியவில்லில் நாணொலியெழுப்பிப் பயங்கரமான சப்தத்துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு ஓர் அர்த்தசந்திர பாணத்

தினால் ஆசார்யருடைய வில்லை அறுத்தான். ஒரு பல்லத்தினாலே ஸோமதத்தனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய்து விமனாக்கினான்(?) செய்தான். பாஹ்லிகனை மூன்று பாணங்களாலும், கிருபரை ஒரு பாணத்தாலும், சித்திரஸேனனை மூன்று பாணங்களாலும் மார்பில் திருப்பியடித்தான். பின்பு, விகர்ணனை அணுகிக் காது வரையில் நன்கு இழுத்து விடப்பட்டதும் மிகுந்த கவனத்துடன் லக்ஷியத்தை நோக்கி விடப்பட்டதுமான ஒரு பாணத்தினாலே தோட்பூட்டில் அடித்தான். அந்த விகர்ணன் ரக்தத்தால் எங்கும் நனைக்கப்பட்டுத் தன்னுடைய ரதத்தின் மத்தியிலேயே உட்கார்ந்தான். பிறகு, அளத்தற்கரிய பலமுள்ள கடோத்கசன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு மறுபடியும் பூரிச்ரவஸின்மீது பதினைந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவைகள் அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துக்கொண்டு பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தன. கடோத்கசனானவன், விவிம்சதி அச்வத்தாமா இவர்களின் ஸாரதிகளையும் அடித்தான். அவ்விருவரும் குதிரைகளுடைய கடிவாளங்களை நழுவவிடுத் தேர்த்தட்டிலேயே சாய்ந்தார்கள். ராக்ஷஸேந்திரன் ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தாலே ஸிந்துராஜனுடைய பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பன்றிக்கொடியையறுத்து இரண்டாவதான அர்த்தசந்திரபாணத்தினாலே அவனுடைய வில்லையுமறுத்தான். பிறகு, அவன் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து நான்கு நாராசங்களாலே மிகுந்த தைரியமுள்ளவனான அவந்திதேசத்தரசனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொன்றான். காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டதும் துவைந்ததும் கூர்மையுள்ளதுமான ஒரு பாணத்தினாலே ராஜபுத்திரனான பிருகத்பலனையும் பிளந்தான். அந்தப் பிருகத்பலன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்து தேரின் நடுவிலேயே உட்கார்ந்தான். தேரிலிருக்கிற ராக்ஷஸேந்திரன் அதிகமான கோபாவேசங்கொண்டு ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களைச் சல்யன்மீது விடுத்தான். அந்த அம்புகள் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான சல்யனைப் பிளந்தன.

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

ராக்ஷஸனான கடோத்கசன் யுத்தரங்கத்தில் உம்மைச்சேர்ந்த அனைவரையும் புறங்காட்டியோடும்படி அடித்துக் கொல்லநினைந்து துரியோதனனுக்கு ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான். அவன் துரியோதன

ராஜனை விரைவாக எதிாததுவருவது கண்டு யுத்தத்தில் கெட்ட மதஙகொண்டவாகளான உமமைச சோந்த வீராகள அவனைக் கொல்லக் கருதி எதிர்த்தோடினார்கள். மகாரதர்கள் ஒரு பனை மர உயரமுள்ள விறகை நாலுபக்கத்தில் அடித்து எரிந்துகொண்டிருக்கின்ற நெருப்பை எண்ணியெண்ணி நாறுமலிபிடும்படி செய்துகொண்டும் ஸிமமநாதம செய்துகொண்டும் ஸிமமக் கூட்டங்கள்போல ராக்ஷஸன் ஒருவனை எதிாத்து ஓடினாகள பிறகு, அந்த வீரர்கள் சரத்காலத்தில் மேகங்கள பர்வததத்தில் நீாததாரைகளைப் பொழிவது போல ராக்ஷஸன்மீது சரமாரியை எலலாபபக்கஙகளிலும்பொழிந தாாகள் வேணுகமென்கிற ஆயுதத்தினலே அடிக்கபபட்ட யானை போல நன்ருக அடிககபபட்டுத துன்பததையடைநத அநத ராக்ஷஸன், அபபொழுது, கருடனைபபோல ஆகாயத்தில் கிளம்பி எங்குமஸஞசரிததான் பயங்கரமான சப்ததததையுடைய அநத ராக்ஷஸன் சரத்கால மேகமபோலத திக்குககளையும் ஆகாயத்தையும் திக்குக்கோணங்களையும எதிரொலியிடுமபடி செய்துகொண்டு இரைந்து காஜித்தான் அவனுடைய அநதச சபததைதக்கேட்டு யுதிஷ்டிரராஜா பகைவாகளை அடக்குகிறவனை பீமனைபபார்தது, 'காஜிக்கின்ற இநதக் கடோற்கசனுடைய பயங்கரமானசப்தம் கேட்கபபடுதலால் இநதராக்ஷஸன் மகாரதர்களான தார்த்தராஷ்டிராகளோடு போாபுரிகிருனென்பது திண்ணம் அநத ராக்ஷஸபுங்கவனை கடோத்கசன் தனியே மிகப பெரிய காரியத்தைச் செய்கிருனென்று நான் எண்ணுகிறேன். பிதாமஹரோ மிகுந்த கோபங்கொண்டு பாஞசாலாகளைக் கொலவதற்கு முயற்சிசெய்திருக்கின்ருா. அநதப்பாஞ்சாலர்களைக காப்பதற்காகப் பல்குனன் பகைவாகளோடு போர்புரிகிருன். மிகக கைவன்மையுள்ளவனே! ஸமீபத்தில் நோநதிருக்கிற இநத இரண்டு காரியத்தையும் அறிந்து நீ செல். அதிக சநதேகநிலைமையிலிருக்கின்ற ஹிடிம்பாபுத்திரனை ரக்ஷி' என்று கூறிஞா.

பீமஸேனன் பிராதாவினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு விரைநது எல்லா அரசாகளையுமஸிம்மநாதத்தினல் பயமடையச் செய்துகொண்டு பர்வகாலததில் ஸமுத்திரம்போல அதிவேகத்துடன் சென்ருன். அநதப பீமஸேனனை ஸத்தியதிருதியும் யுத்தத்தில் துஷ்டமதங்கொணட ஸௌசிததியும் ஶ்ரேணிமானும் வஸுதானனும காஶ்யனுடைய புததிரனை அபிபூவும் பின்தொடர்ந்தாாகள் அபிமன்யுவைத் தலைவனுகக்கொண்ட மகாரதர்களான திரௌபதிபுத்திராகளும் வல்லமையுள்ளவனை க்ஷத்ரதேவனும க்ஷத்ரதர்மாவும் தன் ஸைன்யத்துடன் கூடியவனும் அநூபதேசாதிபதியுமான நீலனும் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தோடு ஹிடிம்பாபுத்திரனும் ராக்ஷஸேந்திரனுமான கடோத்கசனைச்

சூழ்ந்துகொண்டு எப்பொழுதும் மதமுள்ளவைகளும் அடிக்கும் தன்மையுள்ளவைகளுமான ஆறுயிரம யானைகளோடு பாதுகாத்தார்கள். அவர்கள் பெரிய ஸிம்மநாதத்தாலும் சக்கரத்தின் நுனியினின்றுண்டாகும சப்தத்தாலும குதிரைக்குளம்புகளின் ஒலிகளாலும் பூமியை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு வந்தார்கள். அங்ஙனம் வருகின்ற அந்த வீரர்களுடைய அவ்வித சப்தத்தைக்கேட்டு உம்முடைய சேனையானது பீமஸேனனிடத்தினின்றுண்டான பயத்தால் மனக்கவலையுற்று நிறம்மாறியிருக்கின்ற முகங்களோடு கடோத்கசனைவிட்டு யுத்ததினின்றும் திரும்பியது. பிறகு, அந்த யுத்தகளத்தில மகாபலசாலிகளும் யுத்தங்களில் புறங்காட்டாதவர்களுமான பாண்டவ வீரர்களுக்கும உம்மைச் சேர்ந்த கௌரவவீரர்களுக்கும யுத்தம நடந்தது. மகாரதர்கள் பற்பலவித ஆயுதங்களைப பிரயோகித்துக்கொண்டும ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தும ஒருவரோடொருவர் கைகலந்தும மகாபயங்கரமாயும பயந்தவர்களுக்குப பயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாயுமுள்ள போரைச செய்தார்கள். அந்த யுத்தத்தில குதிரைகள் குதிரைகளோடு எதிர்த்தன. காலாட்கள் காலாட்களோடும் தேராளிகள் தேராளிகளோடும யானைகள யானைகளோடும எதிர்த்துப் போர்புரிந்தனர். யுத்தரங்கத்திலுள்ள வீரர்கள் (ஜயத்தை) விரும்பி ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தார்கள். (அவ்விருதிறத்து வீரர்களும) ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப போர்புரிந்தால் உடனே பெருந்தூளியானது விரைவாகத்தோன்றியது. யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள இவர்களினுடைய பாதங்களாலும் சக்கரத்தின் நுனிகளாலும நன்றாக எழுப்பப்பட்டதும் புகைநிறமானதும சிவப்புநிறமுள்ளதுமான கொடிய புழுதியானது யுத்தபூமியை நன்றாகச சூழ்ந்துகொண்டது. தம்மவரென்றும் பகைவரென்றும ஒருவரை ஒருவர் அறியவில்லை. தகப்பன் பிள்ளையை அறியவில்லை. அவ்வாறே, புத்திரனும பிதாவை அறியவில்லை. அவ்வாறு வரம்புகடந்ததும மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமான அந்த யுத்தத்தில் சஸ்திரங்கள் கர்ஜிக்கின்ற மனிதர்கள் இவர்களின் மிக்க பேரொலியானது [1] ப்ரேதங்களுடைய த்வனிபோல உண்டாயிற்று. அவ்விடத்தில் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவற்றின் ரக்தத்தினாலும் நரம்புகளாலும் அலைமோதுகின்றதும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களோடும் புல்தரைகளோடும் கூடியதுமான (பெரிய ரக்த) நதியானது, பெருகஆரம்பித்தது. மனிதர்களுடைய உடல்களிலிருந்து யுத்தத்தில் விழுகின்றதலைகளுடைய பெரிய சப்தமானது கீழேவிழுகின்ற கற்களுடைய சப்தம்

[1] ஒருவகைப் பிசாசுகள்.

போலக் கேட்கப்பட்டது தலையையிழந்த மனிதர்களாலும் சரீரங்க ளறுக்கப்பட்ட யானைகளாலும் உடல்கள் பிளக்கப்பட்ட குதிரை களாலும் பூமி வியாபிக்கப்பட்டதாகியது. யுத்தத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற மகாரதர்கள் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து வந்தார் கள். குதிரையின் மீதுள்ள வீரர்களாலே தூண்டப்பட்ட குதிரை கள் (எதிரியின்) குதிரைகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்து ஒன்றை ஒன்று தாக்கிக்கொண்டு உயிரையிழந்து விழுந்தன மனிதர்கள் மிகுந்த கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவர்களாக மனிதர்களை எதிர்த்து மார்புகளால் மார்புகளில் மோதி ஒருவரையொரு வர் வதஞ்செய்தார்கள். பகைவர்களை எதிர்த்துத் தடுக்குந் திறமையுள்ளவர்களான யானைப்பாகர்களாலே தூண்டப்பட்ட யானைகள் யுத்தத்தில் (எதிரியினுடைய) யானைகளையே கொம்பின் நுனிகளால் குத்தி நாசஞ்செய்தன. மேலே தோன்றியிருக் கின்ற ரத்தவெள்ளத்தை யுடையவைகளும் கொடிகளால் அலங்க ரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த யானைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கை பெற்று மின்னல்களுடன் கூடின மேகங்கள்போலக் காணப்பட்டன. சில யானைகள் கொம்பின் நுனிகளாலே பிளக்கப் பட்டும் தோமரங்களாலே மத்தகங்கள் உடைக்கப்பட்டும் கர்ஜிக் கின்ற மேகங்கள்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடி வந் தன. கைகலந்த அந்த யுத்தத்தில் சில யானைகள் துதிக்கைகள் இரண்டாக அறுக்கப்பட்டும் சில யானைகள் சரீரங்கள் அறுக்கப் பட்டும் சிறகுகளறுபட்ட மலைகள்போலக் கீழே விழுந்தன. சில உத்தமமான யானைகள் எதிரியின் யானைகளாலே விலாப்புறங்க ளில் பிளக்கப்பட்டு, மலைகள் அதிகமாகத் [1] தாதுக்களை பெருக் குவதுபோல அதிகமாக ரத்தத்தைச் சொரிந்தன. மற்றும் சில யானைகள் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு (தம்மீதுள்ள வீரர்களை இழந்து) வீரிட்டுக்கொண்டு கொடுமுடி களை யிழந்த மலைகள்போலச் சத்துருயானைகளை எதிர்த்தோடின. சில யானைகள் சினமிகுந்து மதத்தினால் மதிமயங்கித் தடையற்று யுத்தரங்கத்தில் நூறுநூறாகத் தேர்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்படைகளையும் அடித்தன அவ்வாறே, குதிரைகள் குதி ரைக்காரர்களால் ஈட்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட் டுத் திசைகளைக் கலங்கச்செய்துகொண்டு அவ்வவ்வழியினாலே எதிர்த்தன. நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களும் சரீரத்தை யுத்தத்தில் இழக்கத் துணிந்தவர்களுமான ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு அதிக மான சக்தியைக்கைக்கொண்டு பயமற்றுக் காரியங்களைச் செய்தார்

[1] செம்பு முதலியவைகள்.

கள். போரில்வல்ல அரசர்கள் புகழையாவது அல்லது ஐஷ்வர்க்கத்தையாவது அடைய விரும்பி ஸ்வயம்வரத்தில் செய்வதுபோல யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய அவ்வித யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில் துரியோதனனுடைய பெரிய சேனையானது யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்விக்கப்பட்டு விரைவாக ஓடியது.

தொண்ணூற்றுநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசன் யுத்தம்.)

தன்னுடைய சைனியம் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு துரியோதனராஜன் மிக்க கோபங்கொண்டு பகைவரைப்பிடிக்கும் பீமஸேனனைக்குறித்துத் தானே நேரில் எதிர்த்து வந்து இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தையுடைய மிகப் பெரிய வில்லைக் கையிற் பிடித்துப் பெரிய சரமாரியைப் பாண்டவன்மீது பொழிந்தான். கோபத்தையுடைய துரியோதனன் மிக்க கூர்மையுள்ளதும் இறகுகள் கட்டியதுமான ஓர் அர்த்தசந்திர பாணத்தையும் ஸந்தானம் செய்து பீமஸேனனுடைய வில்லைத் துண்டாக்கினான். அந்த ஸமயத்தை நன்றாகப் பார்த்து மஹாரதனான துரியோதனன் விரைந்து மலைகளையும் பிளக்கும் திறமையுள்ள கூர்மையான ஓர் அம்பை வில்லிற் பூட்டினான், அந்த அம்பினாலே பீமஸேனனை மார்பிலடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பராக்கிரமசாலியுமான அந்தப் பீமஸேனன் துன்பத்தை அடைந்து இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிமரத்தை நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டான். அவ்வாறு, நல்ல மனநிலைமையை இழந்திருக்கிற பீமஸேனனைக் கண்டு கடோத்கசன் எரிக்கப்போகின்ற தீயைப்போலக் கோபத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்தான். அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் துரியோதனராஜனைக் கூவி அழைத்துக்கொண்டு பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். கோபங்கொண்டு அதிகப் பரபரப்புடன் வருகின்ற அந்தப் பாண்டவ வீரர்களைக் கண்டு துரோணர் உமது சேனையிலுள்ள மஹாரதர்களை நோக்கி, 'நீங்கள் விரைவாகச் செல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம். வியஸனமாகிற ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி அதிக ஸந்தேஹத்தை அடைந்திருக்கின்ற அரசனைக் காப்பாற்றுங்கள். இதோ பாண்டவ சேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் கோபங்கொண்டு

பெரியவில்லைக் கையிற்கொண்டவர்களாகவும் பற்பலவித சஸ்திரங்களை 1 பிரயோகிக்கின்றவர்களாகவும் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு கர்ஜிக்கின்றவர்களாகவும் அரசர்களைப் பயமடையச்செய்கின்றவர்களாகவும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு துரியோதனனை எதிர்த்துவந்துவிட்டார்கள்' என்று கூறினார். ஆசாரியருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு பூரிச்ரவஸை முதன்மையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தார்கள் கிருபர், பூரிச்ரவஸ், சல்யன், துரோணபுத்திரர், விவிம்சதி, சித்ரஸேனன், விகர்ணன், ஸைந்தவன்; பிருஹத்பலன், சிறந்த வில்லாளிகளான அவந்திதேச ராஜகுமாரர்களான விந்தானுவிந்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் துரியோதனனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பங்கொண்டவர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் இருபத்தடி அளவில் நெருங்கிச்சென்று போர்புரிந்தனர். மிக்க புஜபலமுள்ள பாரத்வாஜர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரிய வில்லை நாணொலிசெய்து, பிறகு, இருபத்தாறு பாணங்களைப் பீமன்மீது விடுத்தார். கைவன்மைமிக்க துரோணர் மாரிக்காலத்தில் மேகமானது நீர்த்தாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோல அம்புகளை விரைவாக மறுபடியும் பீமன்மீது இறைத்தார். மஹா பலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியுமான பீமஸேனன் விரைந்து பத்துப்பாணங்களாலே இடவிலாப்புறத்தில் அந்தத் துரோணரைத் திருப்பியடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவரும் துன்பமடைந்தவரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான துரோணர் பிரஜ்ஞை தப்பி உடனே தேரின் நடுவில் உட்கார்ந்தார். ஆசாரியர் மிக்க துன்பமுற்றாரென்பதைக் கண்டு துரியோதனராஜனும் துரோணபுத்திரரும் மிக்க கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைத் தாங்களே எதிர்த்தார்கள். எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான அவ்விருவரையும் பார்த்து மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் கதையை த்வரையுடன் எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று வேகமாகக் குதித்து யமதண்டம் போன்ற அந்தப் பெரிய கதையை ஓங்கிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் மலைபோல அசைவற்று நின்றான். கதாயுதத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு கொடுமுடியையுடைய கைலாஸம்போல நிற்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனைக் கண்டு துரியோதனனும் அச்வத்தாமாவும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தோடினார்கள். ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் பரபரப்புள்ளவர்களும் பலசாலிகளுள் உத்தமர்களுமான அவ்விருவரையும் த்வரையுடன் கூடினவனான பீமஸே

1. ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

னன் வேகத்துடன் எதிர்த்தான். எதிர்த்துவருகின்றவனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும் பயங்கரமான தோற்றமுள்ளவனுமான அந்தப் பீமனைக் கண்டு கௌரவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். பாரத்வாஜரை முதன்மையாகக் கொண்ட எல்லாக் கௌரவ வீரர்களும் பீமஸேனனைக் கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நாற்புறங்களிலும் பாண்டவனைப் பிடித்துக்கொண்டு பற்பலவித சஸ்திரங்களைப் பீமனுடைய மார்பில் பிரயோகித்தார்கள். துன்புறுத்தப்படுகின்றவனும் ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு அபிமன்யுவைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் இழத்தற்கரிய உயிரை இழந்தாவது பாதுகாக்க வெண்ணிய பீமஸேனனுக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். சூரனும் பீமனிடத்து அன்புள்ள நண்பனும் காரமேகம்போன்ற வடிவமுள்ளவனும் அநூபதேசாதிபதியுமான நீலன் அதிக கோபங்கொண்டு துரோண புத்திரரை எதிர்த்தான். சிறந்த வில்லாளியான அந்த நீலன் எப்பொழுதுமே துரோண புத்திரரோடு விரோதம் பாராட்டுகிறவன். முற்காலத்தில் இந்திரன் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் தேவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் கோபங்கொண்டு தன் பிரதாபத்தினால் மூவுலகையும் பயமடையச்செய்தவனுமான விப்ரசித்தியென்கிற அஸுரனை அடித்ததுபோலப் பெரிய வில்லில் நாணேற்றி எழும்பித் துரோண புத்திரரை ஒரு பாணத்தால் அடித்தான். [1] நீலனாலே நன்கு தொடுக்கப்பட்ட அம்பினால் பிளக்கப்பட்டவரும் மேலே பெருகுகின்ற ரக்தவெள்ளத்தோடு கூடியவரும் கோபமுள்ளவரும் புத்திசாலிகளுள் உத்தமருமான அந்த அச்வத்தாமா இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தோடு கூடின ஆச்சர்யகரமான வில்லை நாணேற்றிச்செய்துகொண்டு நீலனை அழிக்க நினைந்தார். பிறகு, அச்வத்தாமா பளபளப்புள்ளவைகளும் சிற்பியினால் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான பல்லங்களை ஸந்தானம்செய்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையுங் கொன்று கொடிமரத்தையும் கீழே தள்ளி ஒரு பல்லத்தினாலே அவன் ஸாரதியையும் அடித்துத் தேர்த்தட்டினின்று கீழே விழும்படிசெய்தார் ஏழாவது பல்லத்தினாலே நீலனையும் மார்பிலடித்தார். நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த நீலன் துன்பமுற்று ரதமத்தியில் உட்கார்ந்தான். பர்வதம்போன்றவனும் மோகமடைந்தவனுமான நீலராஜனைக் கண்டு கடோத்கசன் மிக்க கோபங்கொண்டவனாகவும் ஞாதிகளால் சூழப்பட்டவனாகவும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்

[1] அதிகபாடமான அரைச்லோகம் விடப்பட்டது.

கின்ற துரோண புத்திரரை விரைவாக எதிர்த்தோடினான். அவ்வாறே, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட இன்னும் சில ராக்ஷஸர்கள் துரோண புத்திரரை எதிர்த்தார்கள். புஜபலம்மிக்கவனும் வீரனுமான பீமஸேனன் கறுத்த மைபோன்ற நிறமுடைய நீலனைத் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு துரியோதனனுக்கு அருகில்வந்தான். பராக்கிரமசாலியான அஸ்வத்தாமா கோரமான தோற்றமுள்ள ராக்ஷஸனான கடோத்கசனைப் பார்த்து விரைந்து எதிர்த்தோடினார். அஸ்வத்தாமா மிகுந்த கோபமுற்று, கடோத்கசனுக்குமுன் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவர்களாக முன்னிலையிலிருந்த அச்சந்தரும்தோற்றமுள்ள ராக்ஷஸர்களை அடித்தார். துரோணபுத்திரருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளால் அவ்வரக்கர்கள் தோற்கச்செய்யப்பட்டதுகண்டு பெரிய தேகத்தை யுடையவனும் பீமஸேனனுடைய புத்திரனுமான கடோத்கசன் கோபம்கொண்டான். பிறகு மாயாவியான ராக்ஷஸேந்திரன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை மயங்கும்படிசெய்துகொண்டு கொடியதும் மிக்கபயங்கரமுமானமாயையை வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களனைவரும் கடோத்கசனுடைய மாயையினாலே புறங்காட்டியோடும்படி செய்யப்பட்டார்கள். அறுக்கப்பட்டவர்களும் யுத்தபூமியில் புரளுகின்றவர்களும் தளர்ச்சியுற்றவர்களும் ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு துரோணரையும் துரியோதனனையும் சல்யனையும் அஸ்வத்தாமாவையும் பார்த்தார்கள். சிறந்தவில்லாளிகளும் பிரதானர்களுமான கௌரவ ரதிகர்களெல்லோரும் பெரும்பாலும் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். யானைகளும் கொல்லப்பட்டன. குதிரைகளும் குதிரைவீரர்களும் ஆயிரக்கணக்காக அறுக்கப்பட்டார்கள். அதைக்கண்டு உமது ஸைனியம் பாசறையை நோக்கி ஓடிற்று. 'யுத்தம்செய்யுங்கள்; ஓடாதீர்கள்; இது கடோத்கசனால் விடப்பட்ட ராக்ஷஸ ஸம்பந்தம்பெற்ற மாயை' என்று நானும் பீஷ்மரும் இரைந்து அலறிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (உமது சேனை) அதிக மோகம்கொண்டு நிலைபெறவில்லை. பயந்தவர்களான அவர்கள், சொல்லுகின்ற எங்கள் வார்த்தையை நம்பவில்லை. அந்தக் கௌரவர்கள் வேகமாக ஓடுவதைக்கண்டு பாண்டவர்கள் ஜயத்தை அடைந்து கடோத்கசனோடுசேர்ந்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தனர். சங்கதுந்துபிகளுடைய கோஷங்கள் பலபக்கங்களிலும் அதிகமாகக் கேட்கப்பட்டன. இவ்வாறு மகாபலசாலியான ஹிடிம்பா புத்திரனாலே உம்முடைய ஸைனியமனைத்தும் தோற்கச்செய்யப்பட்டுச் சூரியாஸ்தமனஸமயத்தில் திக்குக்களில் ஓடின.

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பகதத்தன்முதலானவர்களின் யுத்தம்.)

பகைவரை வாட்டும் துரியோதனன் பெரிய அந்தயுத்தத்தில் ராக்ஷஸனாலே தனக்குண்டான தோல்வியை அப்பொழுது பொறுக்கவில்லை. துரியோதனன் பீஷ்மரையடைந்து வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்து அவரிடம் விருத்தாந்த முழுமையும் உள்ளபடி சொல்லத் தொடங்கினான். பகைவர்களால் அவமதிக்கத் தகாத துரியோதனன் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கடோத்கசனுடையஜயத்தையும் தன்னுடைய அபஜயத்தையும் தெரிவித்தான். துரியோதனன், அப்பொழுது கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'பிதாமஹரே! பிரபுவே! உம்மையும் துரோணரையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பாண்டவர்களுடன் கோரமான சண்டையானது என்னால் தொடங்கப்பட்டது. பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! நல்ல்பிரஸித்திபெற்றிருக்கிற என்னுடைய பதினோரு அக்ஷௌஹிணி ஸைனியங்கள் உம்முடைய கட்டளையில் என்னுடன் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன. பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட நான் யுத்தத்தில் கடோத்கசனை எதிர்த்துப் பீமஸேனனை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டேன். பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே! உலர்ந்தமரத்தை நெருப்பு எரிப்பதுபோல அந்தத் தோல்வி என் அங்கங்களை எரிக்கின்றது. மஹாபாக்யமுள்ளவரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! பிதாமஹரே! ஆதலால், பிறரால் அவமதிக்க முடியாத உம்மை அடுத்து உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் அந்த நீசனானராக்ஷஸனைநானே கொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். எனக்கு அதனைச் செய்வதற்கு நீர் தகுதியுள்ளவராயிருக்கிறீர்' என்று வேண்டிக்கொண்டான். ராஜாவான துரியோதனனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டுச் சந்தனுபுத்ரரான பீஷ்மர் துரியோதனனை நோக்கி இந்த வாக்கியத்தை உரைக்கலானார்.

'ராஜனே! கௌரவ! மஹாராஜனே! பகைவரை வாட்டுபவனே! நீ நடந்துகொள்ள வேண்டியதைப்பற்றி நான் சொல்லும் வார்த்தையைக்கேள். சத்துருக்களை அடக்குகிறவனே! அப்பா! எல்லா நிலைமைகளிலும் நீ உன் தேகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். தோஷமற்றவனே! எப்பொழுதுமே தர்மராஜனோடு நீ போர்புரிய வேண்டும். அல்லது, அர்ஜுனனோடாவது நகுலஸஹதேவர்களோடாவது பீமஸேனனோடாவது இன்னும் மற்ற அரசர்களோடாவது நீ போர்புரியவேண்டும்.

எப்பொழுதும் அரசன் அரசனையே எதிர்த்துச்செல்லுகிறான். ராஜனே! நீ துராத்மாவான ஹிடிம்பாபுத்திரனோடு போர்புரியத் தகாது. நான், துரோணர், கிருபர், அசுவத்தாமா, ஸாத்வதனான கிருதவர்மா, சல்யன், விருஷஸேனன், மஹாரதனான விகர்ணன், துச்சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்ட உன்னுடைய மற்றத் தம்பியர்கள் ஆகிய நாங்கள் உன்னிமித்தமாக மஹாபலசாலியான அந்த ராக்ஷஸனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறோம். பயங்கரனான அந்த ராக்ஷஸேந்திரன் விஷயத்தில் உனக்கு அதிகமான [1] பச்சாத்தாபம் இருந்தால் யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமனான இந்தப் பகதத்தராஜன் கெட்டபுத்தியுடையவனான அந்தக் கடோத்கசனோடு போர்புரிவதின்பொருட்டு யுத்தரங்கத்தைக்குறித்து வரட்டும்' என்றார். வாக்கியங்களை உரைப்பதில் விசேஷஸாமர்த்தியமுடையவரான பீஷ்மர் துரியோதனராஜனைப் பார்த்து இவ்வளவுமாத்திரம் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அரசர்களுள்சிறந்தவனான துரியோதனனுக்கெதிரில் பகதத்தனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே! நீ விரைவாகச்செல். எல்லாவில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனும் குரூரமானசெய்கையுடையவனும் ஹிடிம்பாபுத்திரனுமான ராக்ஷஸனை, முற்காலத்தில் இந்திரன் தாரகாஸுரனை எதிர்த்ததுபோல நீ முயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பாயாக. பகைவர்களை வாட்டுகிறவனே! உன்னிடத்தில் திவ்யமான அஸ்திரங்களிருக்கின்றன. விக்கிரமமும் உன்னிடத்தில் இருக்கிறது. உனக்கு முற்காலத்தில் அனேகதேவர்களோடு யுத்தம் நேர்ந்ததுண்டு. ராஜச்ரேஷ்டனே! மகாயுத்தத்தில் நீ ஒருவனே அவனை எதிர்த்துப் போர்புரியும் வல்லமைபொருந்தியவன். நீ உன்னுடைய சேனையினால் சூழப்பட்டவனாகச்செல். ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனைக்கொல்' என்று கூறினார். ஸேனாதிபதியான பீஷ்மருடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் பகதத்தன் ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு பகைவர்களைநோக்கி விரைவாகஎதிர்த்துச்சென்றான். கர்ஜிக்கின்றமேகம்போல ஸிம்மநாதத்துடன் வருகின்ற அந்தப்பகதத்தனைக்கண்டு பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்களான பீமஸேனன், அபிமன்யு, ராக்ஷஸனான கடோத்கசன், திரௌபதிபுத்திரர்கள், ஸத்யத்ருதி, க்ஷத்ரதேவன், சேதிதேசாதிபதியான வஸுதானன், தசார்ணதேசத்தரசன் ஆகியஇவர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு பகதத்தனை எதிர்த்தார்கள். பகதத்தனும் அவர்களை ஸுப்ரதீகம் என்கிறயானையோடு விரைவாக நெருங்கிவந்தான். பிறகு, பாண்டவர்களுக்குப் பகதத்தனோடு யமனுடையராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதும் கொடிய

1 வேறுபாடம்.

தும் பயங்கரமுமான போர் நடந்தது. ரதிகர்களால் விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வேகமுள்ளவைகளும் நல்ல கூர்மையுள்ளவைகளுமான அந்தப் பாணங்கள் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின் மீதும் விழுந்தன. நல்ல மதப்பெருக்குக் கொண்டவைகளும் பாகர்களால் நன்கு பழக்கப்பட்டவைகளுமான பெரியயானைகள் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துப் பயமற்றவைகள்போலக் கடும்போர்புரிந்தன. மதத்தினாலே மதிமயங்கிய பெரியயானைகள் மஹாயுத்தத்தில் ரோஷாவேசம் கொண்டு உலக்கைகள்போன்ற தந்தங்களாலே ஒன்றைமற்றொன்று தாக்கிக் கொம்பின்நுனிகளால் பிளந்தன. ஈட்டிகளைக் கையில்கொண்டவீரர்களாலேயேறப்பட்டவைகளும் சாமரங்களைத் தலையின் அணிகளாகக் கொண்டவைகளுமான குதிரைகள் குதிரைவீரர்களாலே தூண்டப்பட்டு ஒன்றைமற்றொன்று விரைவாகக்கொன்றன. காலாட்படைகளும் காலாட்படைகளினுடைய கூட்டங்களாலே சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு அப்பொழுது நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் யுத்தபூமியில் விழுந்தன. ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் கணைகளாலும் நாரீகங்களாலும் தோமரங்களாலும் நானாவிதமான ரதங்களையும் வீரர்களையும் நாசஞ்செய்து விம்மநாதம் செய்தார்கள். மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கும்பொழுது மஹாவில்லாளியான பகதத்தன் நாற்புறங்களிலும் ஜலத்தைப்பெருக்குகின்ற மலைபோல ஏழுவிதங்களாக மதஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானையோடு பீமஸேனனை எதிர்த்துவந்தான். ஐராவதத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் இந்திரன் நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோல ஸுப்ரதீகமென்கிற யானையின் சிரத்தில் வீற்றிருக்கும் பகதத்தன் ஆயிரம் அம்புகளைப் பீமஸேனன்மீது வாரி இறைத்தான். வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் பர்வதத்தின்மீது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவதுபோலப் பகதத்தராஜன் பீமனைச் சரதாரைகளால் அடித்தான். மஹாவில்லாளியும் மிகுந்தகோபங்கொண்டவனும் அதிகப்பராக்ரமமுள்ளவனுமான பீமஸேனனோ நூற்றுக்கணக்குக்கு அதிகப்பட்டிருக்கின்ற பாதரக்ஷகர்களைச் சரமாரிகளால் அடித்தான். அவர்கள் கொல்லப்படுவதைக்கண்டு பிரதாபசாலியான பகதத்தன் கோபமூண்டு பீமஸேனனுடையரதத்தைக் குறித்துத் தன்சிறந்தயானையைத் தூண்டினான். பகதத்தனால் தூண்டப்பட்ட அந்தயானையானது நாண்கயிற்றினின்று இழுத்துவிடப்பட்ட பாணம்போலச் சத்துருக்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேனனைக்குறித்து வேகத்துடனே ஓடியது. எதிர்த்துவருகின்ற அந்த யானையைக்கண்டு, பீமஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்

டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் வேகத்தோடு அதனை எதிர்த்தார்கள். மஹாபலசாலிகளான கேகயதேசத்து வீரர்கள், அபிமன்யு, திரௌபதி புத்திரர்கள், சூரனும் தசார்ண தேசாதிபதியுமான க்ஷத்திரதேவன், சேதிதேசத்தரசன், திருஷ்டகேது இவர்களெல்லோரும் கோபங்கொண்டு தேவஸம்பந்தம்பெற்ற உத்தமமான அஸ்திரங்களை எல்லா விதத்திலும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அந்த ஒரு யானையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அநேக வீரர்களாலே அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு ரத்த வெள்ளம் பெருகுகின்ற அந்த மகா கஜமானது தாதுக்களால் விசித்திரமாக விளங்குகின்ற சிறந்த மலைபோல விளங்கியது. தசார்ண தேசாதிபதியும் மலைபோன்ற யானையின் மீதேறிக் கொண்டு பகதத்தனுடைய யானையை எதிர்த்து வந்தான். யுத்தத்தில் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற அந்த யானையை ஸுப்ரதீக மென்கிற கஜபதியும் ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோலத் தடுத்தது. மிக்க தைரியமுள்ள தசார்ணதேசாதிபதியினுடைய பெரிய யானையானது ஸுப்ரதீகத்தால் தடுக்கப்பட்டது கண்டு உம்முடைய ஸைனியங்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று புகழ்ந்தன. பிறகு, பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசாதிபதியானவன் கோபங்கொண்டு அந்தயானைக்கெதிரில் பதினான்கு தோமரங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்தத் தோமரங்கள் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த யானையினது கும்பஸ்தலத்தின் மீதுள்ள கவசத்தைப் பிளந்து புற்றில் பாம்புகள் நுழைவதுபோல விரைவாக (கும்பஸ்தலத்தில்) நுழைந்தன. நன்றாக அடிக்கப்பட்டதும் துன்பமுற்றதுமான அந்தயானையானது மதத்தையிழந்து வேகமுள்ள பிராக்ஜ்யோதிஷாதிபதியினுடைய யானையினிடத்தினின்று திரும்பிப் பயங்கரமாகப் பிளிறிக்கொண்டு, காற்று வேகத்தால் மரங்களை ஒடிப்பதுபோலத் தனது ஸைனியத்தையே அடித்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடியது. அந்த யானையானது தோல்வியடைவிக்கப் பட்டிருக்கையில் பாண்டவ ஸேனையிலுள்ள மகாரதர்கள் பெரிய சிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு யுத்தத்தின் பொருட்டே ஸன்னத்தர்களாக நின்றார்கள். பிறகு, பற்பல பாணங்களையும் பற்பல சஸ்திரங்களையும் இறைத்துக்கொண்டும் பீமனை முன்னிட்டுக்கொண்டும் பகதத்தனுடைய அருகில் ஓடிவந்தார்கள். எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் கோபமுடையவர்களும் பொறுமையுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவ வீரர்களுடைய கோரமான சப்தத்தைக் கேட்டு மஹாவில்லாளியான பகதத்தன் பயமின்றிக் கோபத்துடன் தன்யானையைத் தூண்டினான். அங்குசத்தினாலும் கட்டைவிரலாலும் யுத்தத்தில் தூண்டப்பட்ட அந்த உத்தமமான யானை

யானது அந்த க்ஷணத்தில் ஊழித்தீப்போலாகியது மிகுந்த கோபமூண்ட அந்தப் பகதத்தனுடைய யானை யுத்தரங்கத்தில் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டு நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தேர்க்கூட்டங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் நசுக்கிற்று அந்தயானையினால் நன்றாகக் கலக்கப்படும் பெரிய பாண்டவ சேனையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போலக் குறைவடைந்தது. புத்திசாலியான பகதத்தனால் தன்சேனை நாசம்பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு கடோத்கசன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பகதத்தனை எதிர்த்து அருகில் வந்தான். விகார ரூபத்தையுடையவனும் கொடுந்தன்மையுள்ளவனும் ஜ்வலிக்கின்ற வாயையுடையவனும் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான கடோத்கசன் மிக்கபயங்கரமான உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்தால ஜ்வலிக்கின்றவன்போல மலைகளையும்பிளக்குந்திறமையுள்ள நிர்மலமான சூலத்தையெடுத்து யானையைக்கொல்லக்கருதி எறிந்தான். நெருப்புப்பொறிகளுடைய கூட்டங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் விரைவாகவருகின்றதுமான அந்தச்சூலத்தைக்கண்டு பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசன் வேகமுள்ளவனாக அழகியதும் கூர்மையுள்ளதும் மிக்கபயங்கரமுமான ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்தப்பாணத்தினாலே அந்தப்பெரியசூலத்தைத் துண்டாக்கினான். இரண்டாகவெட்டப்பட்டதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான சூலம், இந்திரனால் பிரயோகிக்கப்பட்டு ஆகாயத்தையடைந்து கீழேவிழும் பெரியவஜ்ராயுதம்போலக் கீழே விழுந்தது. பகதத்தராஜன் சூலம் இரண்டாக அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்ததுகண்டு பொன்மயமான தண்டத்துடன்கூடியதும் அக்னிஜ்வாலை போன்றதுமான ஒரு பெரிய சக்தியைக் கையிலெடுத்து அதை ராக்ஷஸன்மீது பிரயோகித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான் இடிபோல ஆகாயமார்க்கத்தில் வருகின்ற அந்தச்சக்தியைக்கண்டு ராக்ஷஸன் விரைவாகக்கிளம்பி அதனைக்கையிற் பற்றிக்கொண்டு ஸிம்மநாதஞ் செய்தான். ராக்ஷஸன் விரைந்து, பகதத்தராஜன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சக்தியைப் பிடித்து முழங்காலில்வைத்து இரண்டாக முறித்தான். அது ஆச்சரியமாக இருந்தது. பலசாலியான ராக்ஷஸன்செய்த அச்செய்தியைக்கண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பீமஸேனனை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களும், 'நல்லது, நல்லது' என்கிற சொற்களின் ஒலியினால் பூமியை எதிரொலியிடச் செய்தார்கள். ஸந்தோஷ

மடைந்தவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான பாண்டவர்களுடைய அந்தப் பெரிய ஸிம்மநாதத்தைக்கேட்டு, பெரிதானவில்லைக் கையிலேந்தியவனும் சிறந்தபிரதாபமுடையவனுமானபகதத்தன் பொறுமல் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற பெரிய வில்லை நாணொலிசெய்து பாண்டவசேனையிலுள்ள மகாரதர்களை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அந்தப்பகதத்தன், பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும அக்னிபோலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களைப்பிரயோகித்துக்கொண்டு, பீமனை ஒருபாணத்தாலும ராக்ஷஸனை ஒன்பதுபாணங்களாலும அபிமன்யுவை மூன்றுபாணங்களாலும கேகயர்கள் ஐவரையும ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான் அந்தப்பகதத்தன் காதுவரையில் நன்றாகஇழுத்துவிடப்பட்டதும் வணங்கினகணுக்களுள்ளதுமான ஓரம்பினாலே யுத்தத்தில் க்ஷத்திரதேவனுடையவலக்கையைப் பிளந்தான். அம்புகளுடன்கூடின உத்தமமான அவனுடையவில்லானது விரைவாகக் கீழேவிழுந்தது பிறகு, திரௌபதிபுத்திரர்கள் ஐந்துபேர்களையும அந்தப்பகதத்தன் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான், பீமஸேனனுடையகுதிரைகளையும குரோதத்தாலே கொன்றான், கூர்மையுள்ள மூன்றுஅம்புகளாலே, ஸிம்மரூபமான அவனதுகொடியையும் அறுத்து வேறுமூன்றுபாணங்களாலே அவனுடைய ஸாரதியையும பிளந்தான் யுத்தத்தில பகதத்தனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த (ஸாரதியான) விசோகன் துன்பமுற்று ரதமத்தியத்தில் உட்கார்ந்தான். பிறகு, நீண்டகைகளையுடையவனும ரதத்தை இழந்தவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனுமானபீமன் கதையைக் கையிலெடுத்து வேகத்தோடு உத்தமமானரதத்தினின்று கீழேகுதித்தான் கையில்தூக்கப்பட்டகதாயுதத்தையுடையவனும் கொடுமுடியுடன்கூடின மலைபோன்றவனுமான அப்பீமனைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்குக் கோரமானபயமுண்டாயிற்று இந்தச சமயத்தில கிருஷ்ணனை ஸாரதியாககொண்ட பாண்டுநந்தனனான அர்ஜுனன், எல்லாவிடங்களிலும சத்துருக்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு, புருஷசிரேஷ்டர்களும் மகாபலசாலிகளும தகப்பன்பிள்ளைகளுமான பீமன் கடோத்கசன் இருவரும பிராக்ஜ்யோதிஷாதிபதியோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கிறஇடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தான் பாண்டவன், போர்புரிகின்றமகாரதர்களான பிராதாக்களைக்கண்டு விரைந்து அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அங்குப போர்புரிந்தான். பிறகு, மகாரதனான துரியோதனராஜன் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியிருக்கின்ற சேனையைப் பரபரப்புடன் விரைவாகத்தூண்டினான். விரைவாக

வருகின்ற கௌரவர்களுடைய அந்தப்பெரும்படையைப் பாண்டு புத்திரனான அர்ஜுனன் வேகத்தோடு எதிர்த்தான். பகதத்தனும் யுத்தத்தில் அந்த யானையினாலே பாண்டவசேனையை அடித்துக் கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கு அருகில்வந்தான். பகதத்தனுக்கும் பாஞ்சாலர்களோடும் பாண்டவர்களோடும் ஆயுதங்களைக்கையிற் கொண்ட கேகயர்களோடும் அப்பொழுது மிகப்பெரிதான போர் நடந்தது. பீமஸேனனும், யுத்தத்தில் அந்தக்கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவருக்கும் இராவானுடைய பெரியவதத்தை நடந்தபடி சொன்னான்.

தொண்ணூற்றாறாவது அத்யாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் துரியோதனனுடைய ஸகோதரர் சிலரைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், தன்புத்திரனான இராவான் கொல்லப்பட்டதைகேட்டு அதிகதுக்கத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாக ஸர்ப்பம் போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, யுத்தரங்கத்தில்வாஸுதேவரைப்பார்த்து இவ்விதமானவார்த்தையைச்சொன்னான். 'பேரறிவாளரும் மகாபுத்திமானுமானவிதுரர் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நேரும் இந்தக்கோரமானநாசத்தை முன்னமே நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார். ஆதலால், அந்தவிதுரர் திருதராஷ்டிரராஜரை யுத்தத்தினின்று தடுத்தார். மதுஸூதனரே! மற்ற அநேகவீரர்கள் யுத்தத்தில் கௌரவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, நம்மாலும் யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் நரஶ்ரேஷ்டரே! பொருளுக்காக இழிவானதொழில் செய்யப்படுகிறது. பொருளுக்காக இவ்விதமான ஞாதிகளின் நாசம்செய்யப்படுதலால் அப்பொருளை நிந்திக்கவேண்டும். ஞாதிகளைக்கொன்று செல்வம்படைத்தலைக்காட்டிலும் வறுமையினால் மரணமடைதலே மேலானது. கிருஷ்ணரே! ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற ஞாதிகளைக்கொன்றுவிட்டு எதை அடையப்போகிறோம்? துரியோதனனுடைய அபராதத்தினாலும் ஸுபலபுத்திரனான சகுனியினுடைய தோஷத்தினாலும் கர்ணனுடையதுராலோசனையினாலும் க்ஷத்திரியர்கள் நாசமடைகிறார்கள் மதுஸூதனரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! யுதிஷ்டிரராஜர், துரியோதனனை (ஸமாதானவிஷயமாக) வேண்டினது நல்லகாரியமென்றே நான் இப்பொழுது எண்ணுகிறேன். துர்ப்புத்தியுள்ள ஸுயோதனன் பாதி ராஜ்யத்தையாவது ஐந்துகிராமங்களையாவது கொடுக்க

வில்லை. சூரர்களும் யுத்தபூமியில் படுத்திருக்கின்றவர்களுமான க்ஷத்திரியர்களைக்கண்டு என்னை நான் மிகவும் நிந்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். க்ஷத்திரியனுடையபிழைப்பை நிந்திக்கவேண்டும். (அநியாயமாகப் பந்துக்கள் இறந்துபோவார்கள் என்கிறகருணையினால் நான் போர்புரியாமல் இருப்பேனாயின்) இந்தக்ஷத்திரியர்கள் யுத்தத்தில் என்னை அசக்தனென்று எண்ணுவார்கள். மதுஸூதனரே! இதற்காகவே நான் யுத்தத்தை அங்கீகரித்தேன். துரியோதனனுடைய சேனையைக்குறித்து நீர் விரைவாகக் குதிரைகளை ஓட்டும். கரைகாண்பதற்கு அரிதான யுத்தமாகிறஸமுத்திரத்தை நான் கைகளால் தாண்டப்போகிறேன். மாதவரே! ஒரிடத்திலாவது இந்தக் காலமானது [1] வீணாக்குவதற்குத் தகுதியுள்ளதன்று' என்றான். பார்த்தன் இவ்வாறுசொல்ல, சத்துருவீரர்களை அழிக்கிறவரான ஸ்ரீகேசவர், வெண்மைநிறமுள்ளவைகளும் காற்றைப்போன்ற வேகமுடையவைகளுமான அந்தக்குதிரைகளை நடத்தினார். பிறகு, பர்வகாலத்தில் காற்றினால் அதிகவேகமாக அலைக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடையஒலிபோல உமதுஸைனியத்தினுடைய பேரொலிஉண்டாகியது. பீஷ்மருக்குப் பாண்டவர்களோடு பிற்பகலில் மேகத்தினிடிமுழக்கம்போன்றமுழக்கத்தையுடையயுத்தமானது நடைபெற்றது. பிறகு, உம்முடையகுமாரர்கள், வஸுக்கள் இந்திரனைச்சூழ்வதுபோல,யுத்தரங்கத்தில்துரோணரைச்சூழ்ந்துகொண்டுபீமஸேனனை எதிர்த்துவந்தார்கள். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான கிருபரும் பகதத்தனும் ஸுசர்மாவும் அர்ஜுனனை எதிர்த்து அவன்அருகில் வந்தார்கள். ஹார்த்திக்யனும் பாஹ்லிகனும் ஸாத்யகியை எதிர்த்தார்கள். அம்பஷ்டராஜன் அபிமன்யுவை எதிர்த்தான். மிகுந்திருக்கின்ற மற்றவர்கள் மகாரதர்களான மற்றவர்களையே எதிர்த்தார்கள். பிறகு, கொடிய பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பீமஸேனனோ, உமதுபுத்திரர்களைப்பார்த்து யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ஹவிஸினாலே அக்னி ஜ்வலிப்பதுபோல ஜ்வலித்தான். மேகங்கள் கார்காலத்தில் மலையைமூடுவதுபோல உம்முடையபுத்திரர்கள் பீமனை அம்புகளால் மூடினார்கள். உம்முடையபுதல்வர்களாலே (அம்புகளால்) பலவாறு மூடப்படுகின்றவனும் இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொள்ளுகின்றவனும் புலிபோன்றகர்வமுடையவனும் அகன்றமார்புள்ளவனும் வீரனுமான அந்தப்பீமன் அதிககோபங்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ளதும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான க்ஷுரப்ரத்தினாலே அந்த மகா

---

1 வேறுபாடம்.

யுத்தத்தில் துரியோதனராஜனை அடித்தான். துரியோதனன்
பொறிகள்கலங்கினவனானான்; அராவித் துவைநதவேறொருபல்லத்தி
னாலே, ஸிம்மம் பலக்குறைவுள்ள மானைக்கொல்வதுபோல, குண்
டலியைக் கீழேதள்ளினான். பிறகு, பீமஸேனன் உம்முடையபுத்தி
ரர்களைக் கொல்வதின்பொருட்டு மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளும்
சாணையில் தீட்டபபட்டவைகளுமான ஏழுபாணஙகளை ஸந்தானம்
செய்தான். திடமானவில்லைக் கையிற்கொண்ட பீமஸேனனாலே
தொடுககப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள், சிறந்தமகாரதர்களாயுள்ள உம்
முடையபுத்திரர்களான அநாதிருஷ்டி, குண்டபேதி, விராஜன்,
தீபதலோசனன், தீர்க்கபாகு, ஸுபாகு, மகரத்வஜன் ஆகிய இவர்
களை ரதங்களினின்று கீழேதள்ளின. கீழேவிழுகின்ற அந்தவீரர்கள்
வஸந்தகாலததில நிறைநதபுஷ்பங்களோடு கீழேவிழுந்திருககின்ற
பலாசமரங்கள்போல விளங்கினார்கள். பிறகு, மகாயுததததில்
மிகுந்திருக்கின்ற உமதுகுமாரர்கள் மகாபலசாலியான அந்தப்
பீமஸேனனைக் காலனைபபோலஎண்ணி ஓடிவிட்டார்கள். துரோண
ரோ யுத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களைக் கொளுத்துகின்ற வீரனை
பீமன்மீது, மலையின்மீது மேகமானது நீர்த்தாரைகளைபபொழிவது
போல, நான்குபக்கஙகளிலும அமபுகளை வாரிஇறைத்தார். துரோ
ணராலேதடுக்கபபட்டும பீமன் உமமுடையகுமாரர்களைக் கொன்
றதனால் குந்திபுத்திரனுடைய ஆண்மையை அந்தயுத்தத்தில் ஆச்
சரியமாகக்கண்டோம ஆகாயத்தினின்றும் விழுகின்றமழையைப்
பெரியகாளை தாங்குவதுபோலப பீமன் துரோணரால் தொடுக்கப்
பட்டசரமாரியைத் தாஙகினான். விருகோதரன் அந்தயுததத்தில்
உமதுபுத்திரர்களைக்கொன்றும துரோணரைத்தடுத்தும ஆச்சரி
யத்தைச் செய்தான் மகாபலமுள்ளபுலி மிருகங்களின்மீது பாய்
நது விளையாடுவதுபோல, அர்ஜுனனுக்கு மூத்தவனான பீமஸே
னன் வீரர்களாயே உமமுடைய புத்திரர்களின்மீதுபாய்ந்து போர்
விளையாட்டைசசெய்தான். பசுக்களுடையமத்தியிலிருக்கின்றஓநாய்
பசுக்களைஓட்டுவதுபோல, விருகோதரன் யுத்தரங்கத்தில் பிரவே
சித்து உம்முடையகுமாரர்களை நன்றாக ஓட்டினான். மஹாரதா
ளான பீஷ்மர் பகதத்தன் துரோணர் ஆகிய இவர்கள், யுத்தத்தில்
வேகமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான அர்ஜுனனைத் தடுத்
தார்கள். அதிரதனான அந்த அர்ஜுனன் யுததத்தில் அவர்
களுடைய அஸ்திரஙகளை அஸ்திரங்களால் தடுத்து உமதுசைனி
யங்களிலுள்ள உத்தமவீரர்களை யமனிடத்திற்கு அனுப்பினான்.
அபிமன்யுவோ உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவனும் ரதிகர்களுள்
சிறநதவனுமான அம்பஷ்டராஜனை அம்புகளால் ரதத்தை

இழந்தவனுக்குச்செய்தான். ரதத்தையிழந்தவனும் மஹாபலசாலியு மான அம்பஷ்டராஜன் கீர்த்திமானான ஸுபத்திராபுத்திரனாலே அடிக்கப்பட்டு ரதத்தினின்று விரைவாகக் கீழேகுதித்து மிக்கபல சாலியான ஸுபத்திராபுத்திரன்மீது யுத்தத்தில் கத்தியையெறிந்து ஹார்திக்யனுடைய ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டான். தன்னை நோக்கிவருகின்ற கத்தியை, யுத்தமார்க்கத்தில் ஸமர்த்தனும் சத் துருவீரர்களையழிப்பவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன், லாகவத்தி னால் கீழேவிழும்படிசெய்தான். அப்பொழுது, ரணகளத்தில் அபி மன்யுவினாலே கத்தியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, 'நல்லது, நல்லது' என்கிற ஸைனிகர்களுடைய பெரியசப்தமானது தோன்றியது. திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்டபகை வர்கள் உமது ஸைனியத்தோடு போர்புரிந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் பாண்டவஸைனியத்தை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். ஒருவரையொருவர் திடமாக அடிக் கின்றவர்களும் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய் கின்றவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் அச்சமயத்தில் பெரிதான யுத்தம் நடந்தது. அகங்காரங் கொண்டவர்களான சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் மயிர்பிடித்துக்கொண்டு நகங்களாலும் பற்களாலும் கைக்குத் துக்களாலும் முழங்கால்களாலும் (கன்னத்தில்) அறைதல் களினாலும் கத்திகளாலும் நன்றாக யுத்தஞ்செய்யப்பழக்கப் பட்ட கைகளாலும் போர்புரிந்தார்கள். வீரர்கள் தக்க ஸமயம் வாய்க்கப்பெற்று ஒருவரையொருவர் யமலோகத்துக்கு அனுப் பினார்கள். பிதா புத்திரனைக் கொன்றான், அவ்வாறே, புதல் வனும் பிதாவைக்கொன்றான். அந்தயுத்தரங்கத்தில் மனிதர்கள் எண்ணம்குலைந்தவர்களாகப் போர்புரிந்தார்கள். யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற வீரர்களுடைய விழுந்திருக்கின்ற ஸ்வர்ணமயமான பின்புறத்தையுடைய அழகியவிற்களும், விலை யேறப்பெற்றபூஷணங்களும் பொன்வெள்ளிக் கட்டுக்களுள்ளவை களும் கூர்மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்ட வைகளும் சட்டையுரித்தபாம்புகள்போன்றவைகளுமான அம்புக ளும், தந்தப்பிடிகளுள்ள பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கத்தி களும், கீழேவிழுந்திருக்கின்றவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளுமான வில்லாளிகளுடைய கேடகங்களும், பொன்னால் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும் நன்கு மூறிக்கப்பட்டவைகளுமான ஈட்டிகளும், பொன்மயமானதடிகளும், பொன்னால் ஒளிர்கின்ற சக்திகளும், கீழேவிழுந்திருக்கின்ற [1] கவசங்களும், பெரியஉலக்கைகளும், பரி

1 வேறுபாடம்.

காயுதங்களும், பட்டாக்கத்திகளும், பிண்டிபாலங்களும், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆச்சரியகரமான பலவிதவிற்களும், பலவிதவிசிறிகளும், சாமரங்களும், விசிறிகளும் பிரகாசித்தன. பற்பலவிதசஸ்திரங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்து உயிரையிழந்தமகாரதர்கள் உயிருடன்கூடிய மனிதர்கள்போலவே காணப்பட்டார்கள். அந்தயுத்தபூமியில் மனிதர்கள் கதாயுதத்தினால் உடல்நொறுக்கப்பட்டவர்களும் உலக்கைகளாலே தலைகள் பிளக்கப்பட்டவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் பொடிபண்ணப் பட்டவர்களுமாகப் பூமியில் படுத்தார்கள். அப்பொழுது, போர்க்களமானது, அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட மலைகள் போன்ற குதிரைகள், மனிதர்கள், யானைகள் இவைகளின்சரீரங்களால் மூடப்பட்டதாக விளங்கியது. யுத்தபூமியானது, போரில் விழுந்திருக்கின்றசக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் நீண்டகத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் அவஸ்கந்தங்களாலும் கோடாலிகளாலும் பரிகங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் சதக்னிகளாலும் சஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற தேகங்களாலும் எங்கும் நன்றாகப்பரப்பப்பட்டது. சப்தமற்றவர்களும் மெதுவாகச் சப்திக்கின்றவர்களும் இரத்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான உயிரையிழந்தவர்களால் ரணகளமானது நிரப்பப்பட்டுவிளங்கியது. பலசாலிகளும் காளைகளுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான வீரர்களுடைய அறுத்துத்தள்ளப்பட்டவைகளான கையுறைகளையுடையவைகளும் தோள்வளைகளையுடையவைகளும் சந்தனக்குழம்பினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான கைகளாலும் யானைத்துதிக்கைகளுக்கு ஒப்பான தொடைகளாலும் உத்தமமான சிரோரத்தினங்களையுடையவைகளும் குண்டலங்களை அணிந்தவைகளுமான தலைகளாலும் யுத்தபூமியானது விளங்கியது. ரக்தத்தால் நான்குபக்கங்களிலும் பூசப்பட்டவைகளும் நாற்புறங்களிலும் இறைக்கப்பட்டவைகளுமான பொற்கவசங்களாலே யுத்தபூமி அடங்கினஜ்வாலையுள்ள நெருப்புக்களால் விளங்குவதுபோல மிக விளங்கிற்று. புரட்டித்தள்ளப்பட்ட அம்புப்பெட்டிகளாலும் விழுந்திருக்கின்ற விற்களாலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிதற அடிக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலும் எல்லா இடங்களிலும் உடைக்கப்பட்டவைகளும் கிண்கிணித்திரள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான தேர்களாலும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் தொங்கினநாக்குக்களுடன் உதிரத்தைக்கக்குகின்ற குதிரைகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் கொடித்துணிகளாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் கொடிமரங்களாலும் சிதற

அடிக்கப்பட்ட வெண்மையான பெரியவீரர்களுடைய மகாசங்கங்களாலும் துதிக்கையிழந்து கீழே படுத்திருக்கின்ற யானைகளாலும் நிறைந்திருக்கிற அந்த யுத்தபூமியானது பற்பல அலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நல்ல யௌவனமுடைய ஒரு ஸ்திரீயைப்போல விளங்கியது. அங்கு உயிருடனிருப்பவைகளும அதிகமான வேதனையுற்றவைகளும துதிக்கைகளால் சப்தத்தையும அடிக்கடி நீர்த்துளிகளையும விடுகின்றவைகளுமான வேறு யானைகளாலே அந்த யுத்த பூமியானது அருவிப பெருக்கையுடைய மலைகளால விளங்குவதுபோல விளங்கியது. பற்பல நிறமுள்ள கம்பளங்களாலும் யானைகளினுடைய மேலவிரிப்புகளாலும் வைடூரியங்களும் ரத்னங்களுமிழைத்த பிடிகளுடன் கீழே விழுந்திருக்கிற மங்களகரமான மாவெட்டிகளாலும நாலு பக்கங்களிலும விழுந்திருக்கின்றசிறந்த யானைகளுடைய மணிகளாலும் கிழிக்கப்பட்ட பலவிதமான விரிப்புக்களாலும [1] பற்பல வடிவமுள்ள கண்ட பூஷணங்களாலும் பொற்கச்சைகளாலும் பலவாறு அறுக்கப்பட்ட யந்திரங்களாலும் பொன்னலாகிய தோமரங்களாலும யுத்தபூமி ஆங்காங்கு அதிகமாகப் பிரகாசித்தது. புழுதிகளாலே கோரோசனை நிறமுள்ளவைகளும் பொன்னால் மறைக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளுடைய கவசங்களாலும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழே விழுந்திருக்கின்ற தோள்வளைகளுள்ள குதிரைவீரர்களுடைய கைகளாலும் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான ஈட்டிகளாலும் மாசற்ற ரிஷ்டிகளாலும ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்ட விசித்திரமான தலைப்பாகைகளாலும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட விசித்திரமான சரங்களின் வாஷங்களாலும குதிரைகளின் மேல்விரிப்புக்களாலும் மிதிக்கப்பட்ட கம்பளங்களாலும மிகுவிலைபெற்ற விசித்ரமான அரசர்களின் சூடாமணிகளாலும் புரண்டு கிடக்கின்ற குடைகளாலும் சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் தாமரைமலர்போலவும் சந்திரன்போலவும் பிரகாசிக்கின்றவைகளும அழகிய குண்டலங்களை யுடையவைகளும் நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மீசைகளையுடையவைகளும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும அறுத்துத் தள்ளபபட்டவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினால் விளங்குகின்றகுண்டலங்களை அணிந்தவைகளுமான வீரர்களுடைய முகங்களாலும் யுத்த பூமியானது க்ரஹங்களாலும் நக்ஷத்திரங்களாலும நிறைந்த ஆகாயம் போலாகியது. உம்முடையதும் சத்துருக்களுடையதுமான இந்த இரண்டு பெரியசேனைகளும் ஒன்றோடொன்று தாக்கி இவ்வாறு அந்த யுத்தரங்கத்தில் அடிக்கபபட்டன. அவர்கள் தோல்வியடை

1. ஒரு சொல் விடப்பட்டது.

விக்கப்பட்டும் அடிக்கப்பட்டும் களைப்புற்றிருக்குமளவில் இரவு தொடங்கியது. பிறகு, அந்த இரவில் உதவி வீரர்களை நாங்கள் காணவில்லை. பிறகு, கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் படைகளை யுத்தத்தை விட்டு ஒழியும்படி செய்தார்கள். 'கோரமாயும் ரௌத்ராகாரமாயும் மிக்க பயங்கரமாயுமுள்ள மாலைக்காலம் வந்ததும், கௌரவ பாண்டவர்கள் (தம்மவர்களுடன்) சேர்ந்து யுத்தத்தை நிறுத்தி அவ்விராக்காலத்தில் சென்று தத்தம் பாசறைகளை அடைந்தார்கள்.

எட்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

கர்ணன், பீஷ்மர் ஆயுதமெடாதிருந்தால் தான் பாண்டவர்களை ஜயிப்பதாகச் சொல்லியதும், துரியோதனன் கர்ணனுக்குப் போர் புரிய அனுமதி கொடுக்கும்படி பீஷ்மரிடம் வேண்டியதும்.)

பிறகு, துரியோதனராஜன், ஸுபல புத்திரனான சகுனி, உம்முடைய புத்திரனான துச்சாஸனன், பிறரால் ஜயிக்கமுடியாத ஸூதபுத்திரன் ஆகிய இவர்கள் ஒன்றுகூடி யுத்தத்தில் ஸைனியங்களுடன் பாண்டு புத்திரர்களை எவ்வாறு ஜயிக்கலாமென்று சொல்வதற்கு விரும்பப்பட்டிருக்கிற மந்திராலோசனையைச் செய்தார்கள். பிறகு, துரியோதனராஜன் அந்த மந்திரிகளனைவரையும் பார்த்து, ஸூதபுத்திரனையும் மஹாபலசாலியான சகுனியையும் அழைத்துச் சொல்லலானான்: 'துரோணர், பீஷ்மர், கிருபர், சல்யன், ஸோமதத்த குமாரனான பூரிச்ரவஸ் ஆகிய இவர்கள் பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் பிடிக்கவில்லை என்ன காரணமோ யான் அறியேன். கொல்லப்படாமலிருக்கின்ற அந்தப் பாண்டவர்களோ என்னுடைய சேனையை நாசம் செய்கின்றனர் காண்! அப்படிப்பட்ட யான் யுத்தத்தில் பலங்குறைந்தவனும் ஆயுதங்கள் குறைந்தவனுமாகிறேன். ராதையின் புத்திரனே! நானும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோணருக்கெதிரில் வீரர்களான என்னுடைய தம்பியர்கள் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டார்கள். தேவர்களாலும் வதம் செய்யத்தகாத சூரர்களான பாண்டவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு (பிராண) ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யான் எவ்வாறு யுத்தத்தை நன்றாகச் செய்வேன்?' என்றான். மஹாராஜரே! ஸூதபுத்திரனான கர்ணன் அந்தத் துரியோதன ராஜனைப

பார்த்து, 'பரதஸ்ரேஷ்ட! நீ துக்கப்படவேண்டாம் யான் உனக்குப்பிரியத்தைச் செய்யப்போகிறேன். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தினின்றும் விரைவாக விலகிப்போகட்டும். பாரத! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தினின்று திரும்பி ஆயுதத்தைக் கீழேவைத்தவுடனே யான் எல்லா ஸோமகர்களுடனுங்கூடின பார்த்தர்களை, யுத்தத்தில், பீமன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, கொல்லப் போகிறேன். ராஜனே! நான் உன்னிடத்தில் உண்மையாகச் சபதம் செய்கிறேன். அந்தப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களின்மீது எப்பொழுதும் தயை பாராட்டுகிறாரல்லவா? பீஷ்மர் யுத்தத்தில் இந்த மகாரதர்களான பாண்டவர்களை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவரா? அவர் யுத்தத்தில் நல்ல அபிமானமுள்ளவர்; எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் பிரீதியுள்ளவர். ஐயா! அவர் ஒன்று சேர்ந்த பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பார்? பாரத! அந்த நீ இவ்விடத்தினின்று பீஷ்மருடைய பாசறையை விரைவாக அடைந்து 'பிராதத்தித்து ஆசார்யரும் பிராயம் முதிர்ந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மரை ஆயுதத்தைக் கீழே வைக்கும்படி செய். ராஜனே! பீஷ்மர் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்தவுடனே யுத்தரங்கத்தில் என் ஒருவனாலேயே பாண்டவர்கள் மித்ரவர்க்கங்களோடும் பந்துக்களோடும் சேர்ந்து கொல்லப்படுவதை நீ பார்' என்று கூறினான். இவ்வாறு கர்ணனால் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன், அவ்விடத்தில், பிராதாவான துச்சாஸனனை நோக்கி, 'துச்சாஸன! ஒவ்வொரு யாத்திரையிலும் எல்லாம் எல்லா இடத்திலும் ஸன்னத்தமாகும்படி எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாக ஒழுங்குபடுத்து' என்று சொன்னான். துரியோதனராஜன் இங்ஙனம் சொல்லிக் கர்ணனை நோக்கி, 'பகைவர்களை அழிப்பவனாகிய கர்ண! இதோ நான் புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரிடம் சென்று, நீ யுத்தம் செய்யும் விஷயத்தில் அவரை அனுமதி கொடுக்கும்படி செய்து, பிறகு, விரைவாக உன்னிடம் வந்துசேருவேன். பீஷ்மர் யுத்தத்தை விட்டு விலகிப்போனவுடன், யுத்தத்தில், நீ பாண்டவர்களை அடிப்பாய்' என்று கூறினான்

வேந்தரே! பிறகு, உம்முடைய புத்திரன் தேவர்களோடுசேர்ந்த மகேந்திரன்போல அந்தச் சகோதரர்களோடு விரைவாக அவ்விடத்தினின்று வெளியிற்புறப்பட்டான். புலிபோன்ற வன்மையுள்ள அந்த ராஜசிரேஷ்டனை அப்பொழுது ஸகோதரனான துச்சாஸனன் விரைவாகக் குதிரையின்மீது ஏறும்படி செய்தான். தோள்வளைகளையும் கிரீடத்தையும் சிறந்த ஹஸ்தாபரணங்களையுமுடையவனும் மார்க்கத்தில் செல்லுகிறவனுமான அந்தத் துரியோதனன் மிக

விளங்கினான் மஞ்சிஷ்டாபுஷ்பத்திற்கு ஒப்பானதும் பொன்போன்ற நிறமுடையதும் சிரேஷ்டமானதும் நறுமணம் பொருந்தியதுமான சந்தனத்தால் பூசப்பட்டவனும் சுத்தமானவஸ்திரங்களை உடுத்தவனும் ஸிம்மம்போல அழகியநடையுள்ளவனுமான அந்தத்துரியோதனன் ஆகாயத்தில மாசற்றஒளியுள்ளசூரியன்போல விளங்கினான் பீஷ்மருடைய பாசறையை நோக்கிச் செல்லுகின்ற புருஷசிரேஷ்டனான அந்தத்துரியோதனனை உலகமனைத்திலும் வில்லாளிகளென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களும் பெரியவில்லைக்கையிலேந்தியவர்களுமான தம்பிமார்களும், மஹாவில்லாளிகளான தேவர்கள் இந்திரனைத்தொடர்ந்ததுபோலப் பின்தொடர்ந்தார்கள். சிலர் குதிரைகளின்மீதும் சிலர் யானைகளின்மீதும் சிலர் ரதங்களின் மீதும் ஏறிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நரசிரேஷ்டனான துரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் நகங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் போர்புரியும் ஸ்வபாவமுள்ள காலாட்கள் விரைந்து சிறந்தவில்லாளியும் மகாரதனுமான துரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சினேகிதர்கள் அரசனைப்பாதுகாப்பதற்காகச் சஸ்திரங்களைக்கையில்கொண்டு ஒன்றுகூடி ஸ்வர்க்கலோகத்தில் இந்திரனை ரக்ஷிப்பதற்காகத் தேவர்கள் தோன்றினதுபோலத் தோன்றினார்கள். கௌரவர்களுள் மஹாபலசாலியான அந்த அரசன் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவனும் இடைவெளியற்று ஸகோதரர்களால் பின்தொடர்ந்து சூழப்பட்டவனுமாகிக் கீர்த்திமானான பீஷ்மருடைய வாஸஸ்தானத்தைக்குறித்துச் சென்றான். ஸமர்த்தனான அவன் அந்தஸமயத்தில் யானைத்துதிக்கை போன்றதும் மங்களகரமானதும் எல்லாச்சத்துருக்களையும் அழிக்குந் திறமையுள்ளதுமான தன்வலக்கையை நன்றாக மேலேதூக்கி எல்லாத்திக்குக்களிலும (தன்னைக்குறித்து) உயரஎடுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்களுடைய அஞ்சலிபந்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பற்பலதேசவாஸிகளுடைய மதுரமான ஸ்தோத்திரவாக்குக்களையுங்கேட்டான். பெரிய கீர்த்தியுள்ளவனும் எல்லா அரசர்களுக்குந்தலைவனுமான அவன் ஸூதர்களாலும் மாகதர்களாலும் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டு அவர்களனைவரையும் ஸன்மானித்தான். அவ்விடத்தில் கந்த தைலத்தால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் நாற்புறங்களிலும் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் பொன்னாற்செய்தவைகளுமான தீவர்த்திகளோடு கிங்கரர்கள் மகாராஜனைச் சுற்றிநின்றார்கள். அந்த ஸ்வர்ணதீபங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற அந்த அரசன் பிரகாசிக்கின்ற மகாகிரகங்களோடு

கூடின சந்திரன்போலப் பிரகாசித்தான். சட்டையும் தலைப் பாகையும தரித்தவர்களும் பிரம்பினால் சுரசுரப்பான உள்ளங்கை களையுடையவர்களுமான கிங்கரர்கள் எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஜனங்களை மெதுவாகவிலக்கினார்கள். பிறகு, ஜனநாதனான துரியோ தன ராஜன் பீஷ்மருடைய மஙகளகரமான இருப்பிடத்தை அடைந்து குதிரையினின்று கீழேயிறங்கிப பீஷ்மரை அடுத்துப் பிறகு அவரை நமஸ்கரித்துப பொன்னாற்செய்ததும் ஸாவகாசத்தி னுடைய மங்களகரமானதும சிறந்த விரிப்பினால் மூடப்பட்டதுமான உத்தமமான ராஜாஸனத்தில் உட்கார்ந்து கைகளைக் குவித் துக்கொண்டு பாஷ்பத்தினால் குரல் தடுமாறக் கண்களில் நீர ததும் பப பீஷ்மரை நோக்கிப பின்வருமாறு கூறலானான்.

“சத்துருக்களை அழிக்குந் திறமையுடையவரே! நாங்கள் தேவ ரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களை யுங்கூட யுத்தத்தில ஜயிப்பதற்கு உத்ஸாகமுள்ளவர்களாவோம். அவ்வாறிருக்க,மித்ரவாக்கங்களையும்பரிவாரங்களையும்பந்துக்களையு முடைய வீரர்களான பாண்டவர்களை ஜயிப்பதில் ஸந்தேகமென்ன இருக்கிறது? கங்காபுத்திரரே! பிரபுவே! ஆதலால், என் விஷயத் தில் நீர் கருணை புரியவேண்டும. இந்திரன் அஸுரர்களை வதம செய்வதுபோல வீரர்களான பாண்டவர்களை வதம்செய்யும். பரத குலத்திலுதித்தவரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ‘ஸோமகர்களோ டும் கேகயர்களோடும் கரூசர்களோடுங் கூடின பாஞ்சாலர்களை நான் கொல்வேன்’ என்று முன்னமேயே தேவரீரால் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பாரதரே! தேவரீருடைய வசனம் யதார்த்தமா கவே ஆகட்டும. ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் சிறந்த வில்லாளிகளான ஸோமகர்களையும நீர் வதம்செய்யும். ஸத்திய வாக்கையுடையவராகக் கடவீர். அரசரே! பிரபுவே! தயையி னாலோ அல்லது என்னிடத்திலுள்ள பகையினாலோ அல்லது என் னுடைய பாக்யக்குறைவினாலோ தேவரீர் பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கி றீர் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற கர்ணனுக்கு யுத்தம் செய்வதின் பொருட்டுத் தேவரீர் அனுமதிகொடுக்கவேண்டும. அவன் நண்பர் களோடும் பரிவாரங்களோடும் பந்துக்களோடுங் கூடின பாண்ட வர்களை ஜயிப்பான்” என்று வேண்டினான். உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனராஜன் ஸத்ய பராக்கிரமரான பீஷ்மரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பின் ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தான்.

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துர்யோதனனுக்கு அர்ஜுனனுடைய திறமையையும் பாண்டவர்கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்பதையும் சொல்லிச் சிகண்டியைத்தவிர மற்றப்பாஞ்சாலர்முதலியவர்களைக் கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது.)

உம்முடைய புத்திரனாலே வாக்குக்களாகிற இருப்புமுளைகளாலே அடிக்கப்பட்டவரும் உதாரமானவருமான பீஷ்மர், துக்கத்தால் அடிக்கப்பட்டு, அப்பிரியத்தையாவது பிரியத்தையாவது அணுவளவேனும் சொல்லவில்லை. அவர் நெடுங்காலம் தியானம் செய்து துக்கத்தையும் ரோஷத்தையுமுடையவரும் துரியோதனனுடைய வாக்காகிற சலாகையினாலே நன்றாகக் குத்தப்பட்டவரும் மகாநாகம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகிறவருமாகிக் கண்களை உருட்டி விழித்துத் தேவாஸுரகந்தர்வர்களுடன் கூடின உலகத்தைக் கோபத்தால் எரிக்கின்றவர்போலவும் வேறொரு காலன்போலவும் உமது புத்திரனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு நன்மொழி கூறலானார்:

'துரியோதன! சக்திக்குத் தக்கபடி முயற்சிசெய்கின்றவனும் உனக்குப் பிரியத்தைச் செய்கின்றவனும் உனக்குப் பிரியத்தைத் தேடும் விருப்பத்தினால் யுத்தத்தில் பிராணனை ஹோமம்செய்கின்றவனுமான என்னை ஏன் இவ்வாறு வாக்குக்களாகிற சல்யங்களால் அறுக்கிறாய்? சூரனான பாண்டவன் யுத்தத்தில் இந்திரனைத் தோல்வியடையச்செய்து காண்டவ வனத்தில் அக்கினியைத் திருப்தியடையும்படி செய்ததே போதுமான நிதர்சனம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பாண்டுகுமாரன் கந்தர்வர்களாலே கவரப்பட்ட உன்னைப் பராக்கிரமத்தினாலே விடுவித்ததே போதுமான நிதர்சனம். பிரபுவே! சூரர்களான உன் ஸஹோதரர்களும் ஸூத புத்திரனான கர்ணனும் ஓட [1] அப்பொழுது விராட நகரத்தில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற நம்மனைவரையும் பார்த்தன் ஒருவனாகவே ஜயித்ததே போதுமான நிதர்சனம். யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ள துரோணரையும் என்னையும் யுத்தரங்கத்தில் ஜயித்து வஸ்திரங்களை அந்த அர்ஜுனன் கவர்ந்ததே போதுமான நிதர்சனம். அவ்வாறே, சிறந்த வில்லாளியான துரோண புத்திரரையும் க்ருபரையும் கோக்கிரஹணத்தில் அவன் முன்பு ஜயித்ததே போதுமான நிதர்சனம். எப்பொழுதும், தானே வீர புருஷன் என்ற

1 இரட்டித்தலால் சில சொற்கள் விடப்பட்டன.

அகங்காரமுடைய கர்ணனைத் தோல்வியடையச் செய்து உத்தரைக்கு வஸ்திரத்தைக் கொடுத்ததே போதுமான நிதர்சனம். இந்திரனாலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களான நிவாதகவசர்களை யுத்தத்தில் பார்த்தன் ஜயித்ததே போதுமான நிதர்சனம். ஜகத்ரக்ஷகரும் சங்கசக்ரங்களையும் கதையையுந் தரித்தவரும் வாஸுதேவரும் முடிவற்ற சக்திகளை யுடையவரும் ஆக்கல் அழித்தல் இரண்டினையுஞ் செய்பவரும் ஸர்வேச்வரரும் தேவதேவரும் பரமாத்மாவும் சாச்வதருமான ஸ்ரீமந்நாராயணரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் யுத்தத்தில் வேகமுடையவனுமான பாண்டவனை எவன் ஜயிக்க வல்லமையுடையவன்? ராஜனே! நாரதர்முதலிய மகரிஷிகளாலே பலவாறு நீ சொல்லப்பட்டிருக்கிறாய் ஸுயோதன! நீயோ அஜ்ஞானத்தினால், 'இது சொல்லத்தக்கது; இது சொல்லத்தகாதது' என்பதை அறியவில்லை காந்தாரீபுத்திர! சாகப்போகின்ற ஒருமனிதன் எவ்வாறு எல்லாமரங்களையும் ஸ்வர்ண மயமாகக் காண்பானோ, அவ்வாறே, நீயும் எல்லாவஸ்துக்களையும் விபரீதமாகக் காண்கிறாய். ஸ்ருஞ்சயர்களோடு சேர்ந்த பாண்டவர்களோடு நீயாகவே பெரிய வைரத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டாய் இப்பொழுது நீ அவர்களோடு யுத்தரங்கத்தில் சண்டைசெய் நாம் பார்க்கிறோம். நீ ஆண்மைத்தனமுள்ளவனாயிரு. பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலேகூட ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் நரசிரேஷ்ட! நானோ சிகண்டியைத்தவிர ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற ஸோமகர்களையும் எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லப் போகிறேன் அவர்களாலே நான் யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டு யமனிடம் செல்வேன். அல்லது, அவர்களையாவது யுத்தத்தில்கொன்று உனக்குப்பிரீதியை யான் செய்வேன் சிகண்டி ராஜகிருஹத்தில் முன்பு ஸ்திரீயாகப் பிறந்தவன், வரதானத்தினாலே ஆண்பிள்ளை ஆனவன். ஆகையால், அப்படிப்பட்ட இவன் சிகண்டினியென்கிற ஸ்திரீயே. பாரத! முற்காலத்தில் பிரமதேவராலே சிகண்டினி என்கிற ஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்தச் சிகண்டியைப் பிராணன் போனாலும் யான் வதம் செய்யமாட்டேன். காந்தாரி புத்திர! ஸுகமாகத் தூங்கு. நாளைத்தினம் ஜனங்கள் பூமியுள்ளவரையில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கத்தக்க மாஹாயுத்தத்தை நான் செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினார். இப்படிச் சொல்லக் கேட்ட உமமுடைய புத்திரன் குருவை முடியினால் வணங்கிவிட்டு தன்னிருப்பிடம் சென்றான். பிறகு, பகைவர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற துரியோதன ராஜன் வந்து மகாஜனங்களை விட்டு விரைவாகத் தன்னுடைய இருப்பிடத்தை அடைந்தான். அரசன் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக அவ்விரவைக் கழித்தான். அவன், மறுநாள் விடிந்த

வுடன், காலையில் எழுந்து, 'சேனையை ஒன்று சேருங்கள்; இப்பொழுது பீஷ்மர் யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொண்டு ஸோமகர்களைக் கொல்லப் போகிறார்' என்று அரசர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். பீஷ்மர் ராத்திரியில் பலவாறான துரியோதனனுடைய அந்தப் புலம்பலைக் கேட்டு அதைத் தமக்கு அவமதிப்புப் போல எண்ணி அதிக ஒழிவையடைந்து பராதீனத் தன்மையை நிந்தித்துக்கொண்டு யுத்த ரங்கத்தில் அர்ஜுனனோடு போர் புரிய விரும்பி நெடுநேரம் ஆலோசித்தார்.

காங்கேயரால் எண்ணப்பட்ட அந்த விஷயத்தைத் துரியோதனன் இங்கிதத்தால் அறிந்து துச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'துச்சாஸன! பீஷ்மரைப் பாதுகாக்கின்ற ரதங்கள் விரைவாகப் பூட்டப்படலாம். இருபத்திரண்டு படைகளை முழுதும் ஏவு. அநேக வர்ஷகாலமாக விரும்பியிருந்த ஸைன்யங்களுடன் கூடின பாண்டவர்களுடைய வதமும் ராஜ்யத்தின் வரவும் இதோ நேர்ந்துவிட்டன. அந்த யுத்தத்தில் பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் காப்பதே முக்கியமான காரியமென்று நான் எண்ணுகிறேன். அவர் பாதுகாக்கப்பட்டால் நமக்கு ஸஹாயமாவார், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் கொல்வார். பரிசுத்தமான சித்தமுள்ள பீஷ்மர் என்னை நோக்கி, 'ராஜனே! நான் சிகண்டியைக் கொல்ல மாட்டேன். ஏனெனில், அவன் முன்னமே ஸ்திரீயாகப் பிறந்தவன். அக்காரணத்தினால் அவன் என்னால் யுத்தத்தில் விலக்கப்படத்தக்கவன். மகா பாகுபலமுள்ளவனே! யான் பிதாவுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யும் எண்ணத்தினாலே ஐசுவரியத்தினால் நிரம்பிய ராஜ்யத்தையும் ஸ்திரீகளையும் முன்பு விட்டேனென்கிற விஷயத்தை உலகத்தார் அறிவார்கள். நரசிரேஷ்ட! யான் யுத்தத்தில் ஒருபொழுதும் ஸ்திரீயைக் கொல்லமாட்டேன். ஸ்திரீயாக முந்தியிருந்தவனையும் எவ்விதத்தாலும் கொல்லமாட்டேன். இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன். ராஜனே! இந்தச் சிகண்டியானவன் முன்பு ஸ்திரீயாகப் பிறந்தவனென்பதை நீ கேட்டிருக்கலாம். இவன் முன்பு சிகண்டினியாகப் பிறந்த விஷயமனைத்தையும் யுத்தத்திற்கு முந்தி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பாரத! சிகண்டியானவன் கன்னிகையாகப் பிறந்து பிறகு புருஷனானவன். அவன் யுத்தம் செய்தால் அவனுக்கு எதிரில் எவ்விதத்தாலும் யான் பாணங்களைப் பிரயோகிக்க மாட்டேன். அப்பா! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஜயத்தைவிரும்பி யுத்தமுனையில் வந்திருக்கின்ற மற்ற எல்லா அரசர்களையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று சொல்லி

யிருக்கிறார். பரதசிரேஷ்ட! சாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான காங்கேயர் இவ்வாறு என்னைப் பார்த்துச் சொல்லியிருத்தலால் எல்லாவிதத்தினாலும் அந்த யுத்தகளத்தில் அவருடைய ரக்ஷணமே முக்கியமென்று நான் எண்ணுகிறேன். பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் ஸிம்மத்தைக்கூடச் செந்நாய் கொன்றுவிடும். செந்நாய்போன்ற சிகண்டியினாலே பீஷ்மரை மஹாயுத்தத்தில் வதமடையும்படி செய்யாமலிருப்போமாக. மாதுலனான சகுனியும் சல்யனும் கிருபரும் துரோணரும் விவிம்சதியும் முயற்சியுடன் கங்காபுத்திரரை ரக்ஷிக்கவேண்டும் அவர் காக்கப்பட்டால் ஜயம் நிச்சயம்' என்று கூறினான். அவர்களெல்லோரும் இவ்வாறான துரியோதனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அப்பொழுது பீஷ்மரை ரதஸமூஹத்தினால் நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். உம்முடைய புத்திரர்களும் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் நடுங்கச் செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களைக் கலங்கச்செய்துகொண்டும் காங்கேயரைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஸந்தோஷத்துடனே சென்றார்கள் அம்மகாரதர்கள் கவசம்பூண்டு யுத்தஸன்னத்தமான ரதங்களோடும் யானைகளோடும் யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து நின்றார்கள். தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரத்தைக் கையில் தாங்கின இந்திரனைத் தேவர்கள் பாதுகாத்ததுபோலவே அவர்களனைவரும் மகாரதரான அந்தப் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு நின்றார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் மறுபடியும் தன் பிராதாவைநோக்கி, 'துச்சாஸன! யுதாமன்யு உத்தமௌஜஸ இருவரும் அர்ஜுனனுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷிக்கின்றார்கள். அர்ஜுனனும் சிகண்டியினுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷிக்கின்றான். பார்த்தனாலே பாதுகாக்கப்படுகின்றவனும் நம்மால் அவ்வாறு உபேக்ஷிக்கப்பட்டவனுமான அந்தச் சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொல்லாமலிருக்கத்தக்க காரியத்தைச் செய்' என்று கட்டளையிட்டான். பிராதாவினுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உமது புத்திரனான துச்சாஸனன் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸைனியத்துடன் சென்றான். ரதக்கூட்டங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் திருஷ்டத்யும்னனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! பாஞ்சால்ய! புருஷசிரேஷ்டனான சிகண்டியைப் பீஷ்மருக்கெதிரில் இப்பொழுது நிறுத்து. யான் அவனை நிச்சயமாகப் பாதுகாக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

தொண்ணூற்றொன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கௌரவபாண்டவசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டு ஒன்றையொன்று எதிர்த்தது)

பிறகு, சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மர் சேனையுடன் புறப்பட்டார், ஸர்வதோபத்திரமென்கிற பெரிதான வ்யூஹத்தையும் தமக்கு ஏற்படுத்திக்கொண்டார் கிருபர், கிருதவர்மா, மகாரதனான சைப்யன், சகுனி, ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், காம்போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் பீஷ்மரோடும் உமது புத்திரர்களோடும் எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் முந்தி அந்தவ்யூகமுகத்தில் நின்றார்கள் கவசம் பூண்டவர்களான துரோணரும் பூரிச்ரவஸும் சல்யனும் பகதத்தனும் வ்யூஹத்தினுடைய வலப்பக்கத்தை அடைந்து நின்றார்கள். அச்வத்தாமாவும் ஸோமதத்தனும் மஹாரதர்களான அவந்தி தேசத்தரசரிருவரும் பெரிய சேனையுடன் அந்தவ்யூகத்தினுடைய இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். துரியோதனன் த்ரிகர்த்தர்களால் சூழப்பட்டு வ்யூகத்தினுடைய மத்தியில் பாண்டவர்களை லக்ஷியம் வைத்துக்கொண்டு நின்றான் ரதிகசிரேஷ்டனான அலம்புஸனும் மகாரதனான சுருதாயுஸும் கவசம்பூண்டு வ்யூகத்திலுள்ள எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்பொழுது இவ்வாறு வ்யூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஜ்வலிக்கின்ற அக்கினிகள்போல, ஸன்னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா, பீமஸேனன், அர்ஜுனன், மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் கவசம்பூண்டு வ்யூகத்திலுள்ள எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் முன்னிலையில் நின்றார்கள். சத்துருக்களின் படையை அழிக்கின்றவர்களான திருஷ்டத்யும்னனும் விராடனும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் பெரும்படையோடு நின்றார்கள். சிகண்டியும் அர்ஜுனனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும் தோள்வலிமைமிகுந்த சேகிதானனும் வீர்யமுடையவனான குந்திபோஜனும் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் நின்றார்கள் மகாவில்லாளியான அபிமன்யுவும் மகாபலவானான துருபதனும் பெரியவில்லைக் கையில் தாங்கிய யுயுதானனும் வீர்யமுடைய யுதாமன்யுவும் பிராதாக்களான கேகயர்களும் யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கவசம்பூண்டு நின்றனர். இவ்வாறு, சூரர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் யுத்தத்தில் கவசமணிந்து பெரிதான கௌரவவ்யூகத்திற்கேற்றபடி ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு யுத்தத்

திற்கூராக நின்றார்கள். உமமைசசேர்ந்த அரசர்களும் யுததத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களாகி சேனையோடு பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக் கொண்டு யுதத்ரஙகததில் பாண்டவாகளை எதிாததாாகள். பீம ஸேனனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவாகள பீஷ்மரோடு எதிர்கதுப் போாபுரிய எண்ணிய போரில வெற்றியை விருமபி வஸிம்மநாதங்களேயும் கிலகிலாசபதங்களேயும சங்கங்களேயும் கிரகச வாத்யங்களேயும் பசுவின்கொமபிளுல செய்திருக்கின்ற வாதயஙகளேயும பேரீவாதயங்களேயும மிருதஙகங்களேயும பணவங்களேயும் வாசித்துக்கொண்டும மற்ற வாத்யமுகங்களே ஒலியிடும்படி செய்து கொண்டும பயங்கரமான சபதஙகளே வெளியிட்டுகொண்டும பகைவர்களே எதிாததாாகள. பேரீவாத்யங்கள், மிருதங்கங்கள், சங்கங்கள், துந்துபிவாதயஙகள் இவைகளினுடையசபதஙகளாலும உரததஸிமமநாதஙகளாலும பறபலவிதமான கூததாட்டுக்களா லும நாங்களும பாதிதவனிசெய்துகொண்டு பாபரப்புடனும் அதிககோபததுடனும அதிகவேகமாக அவாகளே எதிாததோம. அபபொழுது, பெரிதானகைகலநதசண்டை நோநதது பிறகு, (வீராகள்) ஒருவனையொருவா எதிாததுசசென்று யுததம செய் தாாகள் பிறகு, பெரியசபதத்திளுல், பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பக்ஷிகளும் அதிகோரமாகசசப்திதுக்கொண்டு அங்குமிங்கும் அலைநதன. காநதியுடன் உதித்தசூரியனும காநதிபறறவனுனன். காற்று மிகபபெரியபயததை வெளியிட்டுக்கொண்டு நெருங்கி வீசிறறு கொடியஉருவமுளளநரிகள, நோநதிருக்கின்ற பெரிய அமஙகலததை வெளியிட்டுக்கொண்டு, பயஙகரமான ஒலியுடன் அபபொழுது ஊளையிட்டன. திககுககள ஜ்வலித்தன. மண்மாரி பொழிநதது. அவ்வாறே, ரகததசேர்டுகலநத எலுமபுமழை பொழிநதது. அழுகின்ற வாகனஙகளின் கண்களினின்று ஜலம் கீழேவாநதது அவைகள் மனததில் அதிகமாகககவலையுற்று ஜல மலங்களையும பெருககின. மனிதாகளேப் பக்ஷிக்கின்றவர்களும் பயஙகரமாகக் காஜிக்கின்றவர்களுமான ராக்ஷஸர்களுடைய இன்ன இடத்தினின்று உண்டாகின்றன என்று காணமுடியாத உரததசப் தஙகள் கேடகபபட்டன. நரிகளுடைய கூட்டஙகளும் காக்கை களும எதிரிலவருகின்றவைகளாகக் காணபபட்டன. அநதயுத்த களத்தில் நாய்களும பற்பலவிதஒலிகளோடு குலேககின்றவைகளா கக் காணப்பட்டன ஜ்வலிக்கின்றபெரியதூமகேதுக்கள் சூரியன் மீது தாக்கிப பெரிய பயததை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு விரை வாகப பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, அதிகமாகவிருத்தியடைந்திருக் கின்ற அநதயுத்ததத்தில் அந்தபபாண்டவன் தாாத்தராஷ்டிரன் இருவருடைய பெருமபடைகளும் காற்றினுல் நன்முக அலேக்கப

பட்டிருக்கின்ற காடுகள்போலச் சங்கங்கள் மிருதங்கங்களுடையசப் தங்களால் நடுக்கமுற்றன. அரசர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவர்களால் நெருங்கியவைகளும் அமங்களகரமான முகூர்த்தத்தில் புறப்பட்டவைகளுமான சேனைகளுடைய நெருங்கியசப்த மானது காற்றினால்கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம் போலத் தோன்றியது.

நூறுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அலம்புஸன், திரௌபதீபுத்ரர்களோடு போர் புரிந்து அபிமன்யுவை எதிர்த்தது.)

தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் தேஜஸ்ஸுடையவனுமான அபிமன்யு மஞ்சள்நிறமுள்ள சிறந்தகுதிரைகளோடு மேகம் வர்ஷதாரைகளைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப்பொழிந்துகொண்டு பெரிதான துரியோதனன்படையை எதிர்த்துச்சென்றான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனும் சத்துருக்களை அழிக்கிறவனும் பலஆயுதங்களுள்ளவனும் குறைவற்றதான சேனைக்கடலில் பிரவேசிக்கின்றவனுமான அபிமன்யுவை உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் தடுப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானார்கள், அந்த அபிமன்யுவினால் யுத்தத்தில் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் சத்துருக்களை அழிக்கின்றவைகளுமான அம்புகள் சூரர்களான க்ஷத்ரியர்களை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்திற்கு அனுப்பின. ஸுபத்திராபுத்திரன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு யமதண்டம் போன்றவைகளும் கொடியவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றஸர்ப்பம்போன்றவைகளுமான அம்புகளைத் தொடுத்தான். அவன் ரதங்களையும் ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் யானைகளையும் யானைமீதேறியிருக்கின்றவர்களையும் விரைவாகப் பிளந்தான். ரணகளத்தில் அப்படிப்பட்ட பெரியகாரியத்தைச் செய்கின்ற அபிமன்யுவினுடைய செய்கையை அரசர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகப்பூஜித்தார்கள்; பல்குனகுமாரனைப் புகழவும் புகழ்ந்தார்கள் ஸுபத்திரையின் புத்திரனான அபிமன்யு, காற்றானது பஞ்சுக்குவியல்களை ஆகாயத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் பறக்கும்படி செய்வதுபோல அக்கௌரவ ஸைனியங்களைப் பறக்கும்படி அடித்தான். அந்த அபிமன்யுவினாலே துரத்தப்படுகின்ற உமதுபடைகள் சேற்றில்அமிழ்ந்த யானைகள் போல் ரக்ஷிப்பவனை அடையவில்லை. அபிமன்யு உமமுடைய எல்லாச் சேனைகளையும் துரத்திவிட்டுப் புகையில்லாத நெருப்புப்

போல விளங்கிக்கொண்டு நின்றான். காலனாலேதூண்டப்பட்ட விட்டிற்பூச்சிகள் எரிகின்ற தீயைப்பொருததுபோல உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் சத்துருக்களை அழிக்கின்ற அபிமன்யுவைப் பொறுக்கவில்லை. அடிக்கின்றவனும் பெரியவில்லைக் கையிற் கொண்டவனும் பாண்டவர்களுள் மகாரதனுமான அபிமன்யு எல்லாச் சத்துருக்களுக்கும் வஜ்ராயுதத்தையுடைய இந்திரன் போலக் காணப்பட்டான். பொன்மயமான பின்புறமுள்ளதும் திக்குக்களில் ஸஞ்சரிக்கின்றதுமான அந்த அபிமன்யுவினுடைய வில்லானது மேகங்களில் பிரகாசிக்கின்ற மின்னல்போல் விளங்கியது. யுத்தரங்கத்தில் கூர்மையுள்ளவைகளும் துவைந்தவைகளுமான அம்புகள் பூத்தமரங்களடர்ந்த கானகத்தினின்று வண்டினங்கள்போல வெளியில்ஸஞ்சரித்தன. பொன்னாலாகிய உறுப்புக்களுள்ள ரதத்தோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் மகா பலசாலியுமான அந்த அபிமன்யுவுக்கு அவகாசத்தை ஜனங்கள் காணவில்லை. மகாவில்லாளியான அபிமன்யுவானவன் கிருபர், துரோணர், துரோணபுத்திரர், பருகதபலன், ஸைந்தவன் ஆகிய இவர்களை மோகிக்கச்செய்துகொண்டு லாகவத்தோடு நன்றாக ஸஞ்சரித்தான். உம்முடையஸைனியத்தைஎரிக்கின்ற இந்தஅபிமன்யுவினுடையவில்லைச் சூரியமண்டலத்திற்குஒப்பாக மண்டலாகாரமாகச்செய்யப்பட்டதாகவே நாங்கள் கண்டோம். பகைவர்களைமிகவும் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் அதிகவேகமுள்ளவனுமான அந்த அபிமன்யுவைக்கண்டு சூரர்களானக்ஷத்திரியர்கள் அவனுடைய செய்கைகளாலே இவ்வுலகத்தை இரண்டுஅர்ஜுனர்களையுடையதாக எண்ணினார்கள். அவனால் அடிக்கப்படும் அந்தப்பெரிய பாரதசேனையானது மதங்கொண்டஸ்திரீபோல ஆங்காங்கு சுழன்றது. இந்திரன் மயனைஜயித்து மித்திரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்ததுபோல, அபிமன்யு மகாஸைனியத்தை ஓடும்படியடித்தும் மகாரதர்களைநடுங்கும்படிசெய்தும் மித்திரர்களை ஆனந்தமடையும்படி செய்தான். அந்தஅபிமன்யுவினாலே யுத்தத்தில் துரத்தப்பட்ட உம்முடையசேனைகள் மேககர்ஜனைபோலக் கோரமாக அலறின. பர்வகாலத்தில் காற்றினால் அதிகமாகஅலைக்கப்பட்டு வேகத்துடன்கூடின ஸமுத்திரத்தினுடைய சப்தத்தைப்போலக் கோரமான உமதுஸைன்யத்தினுடைய அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு அப்பொழுது துர்யோதனன் ரிஷ்யசிருங்ககுமாரனை அலம்புஸனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

'இரண்டாவதுபல்குனன்போன்ற இந்தஅபிமன்யு,விருத்திரன் தேவசேனையைத்துரத்துவதுபோலக் கோபத்தினால் நம்முடைய

சேனையை ஓட்டுகிறான். அப்படிப்பட்ட அபிமன்யுவுக்கு எல்லா வித்தைகளிலுங் கரைகண்டவனும் ராக்ஷஸர்களுள் சிரேஷ்டனுமான உன்னைத்தவிர வேறுசிறந்தமருந்து இருக்கிறதாக யுத்தத்தில் நான் காணவில்லை ஆதலால், விரைவாகச்சென்று அந்தவீரனான அபிமன்யுவை யுத்தத்தில் ஸம்ஹாரஞ்செய். பீஷ்மர் துரோணர் இவர்களை முதன்மையாகக்கொண்ட நாங்கள் அர்ஜுனனைக் கொல்வோம்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு, பலசாலியும் பிரதாபசாலியுமான அந்தராக்ஷஸேந்திரன் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம்போல உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு உமது புத்திரனுடைய ஆஜ்ஞையினாலே யுத்தரங்கத்தில் விரைவாகச்சென்றான். அந்த அலம்புஸனுடைய பெரியசப்தத்தினாலே பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையானது காற்றினால் அலைகொண்ட கடல்போல எங்கும் நிலையற்றதாயிற்று. அனேகவீரர்கள் அவனுடைய சப்தத்தினால் பயப்படுத்தப்பட்டு பிரியமான பிராணனையிழந்து யுத்த பூமியில் விழுந்தார்கள் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவும் ஸந்தோஷத்தோடு அம்புடன்கூடின வில்லைக் கையிலெடுத்து ரதமத்தியத்தில் நர்த்தனஞ் செய்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு ராக்ஷஸனை எதிர்த்தோடினான். பிறகு, அந்த ராக்ஷஸன், கோபங்கொண்டு, யுத்தத்தில் அர்ஜுனகுமாரனை எதிர்த்து, அவன் ஸமீபத்திலிருந்த அவனுடைய சேனையைத் துரத்தினான். அவ்வாறு வதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை லக்ஷியம் வைத்து, தேவர்களுடைய சேனையைப் பலன் என்கிற அஸுரன் எதிர்த்ததுபோல, ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான் கோரரூபமுள்ள ராக்ஷஸனாலே, யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்படுகின்ற அசைனியத்திற்கு நாசம் உண்டாகியது. பிறகு, ராக்ஷஸன் தன் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அவ்விதமான பாண்டவர்களுடைய பெரிய சேனையை ஆயிரம் அம்புகளாலே யுத்தரங்கத்தில் துரத்தினான். அந்தப் பாண்டவர்களுடைய படையானது கொடிய உருவமுள்ள அரக்கனால் போரில் அடிக்கப்பட்டுப் பயந்தோடியது. யானை தாமரை ஓடையை நாசஞ் செய்வதுபோல, யுத்தத்தில் அவ்வரக்கன் பாண்டவசேனையை மிக அடித்துப் பிறகு ரணகளத்தில் மகாபலசாலிகளான திரௌபதிபுத்திரர்களை எதிர்த்தான். மகாவில்லாளிகளும் சத்துருக்களை அடிக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான அந்தத்திரௌபதிகுமாரர்கள் கோபங்கொண்டு ஐந்து ஜ்யோதிக்கிரஹங்கள் சூரியனை நாடுவதுபோல யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை லக்ஷியம் வைத்து விரைவாக ஓடினார்கள். கோரமானயுகமுடிவில் ஐந்து கிரகங்களால் சந்திரன் பீடிக்கப்படுவதுபோல ராக்ஷஸோத்தமன்

வீரியசாலிகளான அவர்களால் பிடிக்கப்பட்டான். பிறகு, பலசாலியான பிரதிவிந்தியன் கூர்மையுள்ளவைகளும் முழுமையும உலோகங்களாலானவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான அம்புகளால் ராக்ஷஸனை விரைவாகஅடித்தான். அவர்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்ட ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் சூரியனுடைய கிரணங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட பெரியமேகம்போல விளங்கினான். பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் தேகத்தில் நன்றாகப் பாய்ந்திருக்கின்றவைகளுமான அம்புகளாலே அந்த ஆர்ஸ்யசிருங்கியானவன் பிரகாசிக்கின்ற சிகரங்களுடனகூடின மலைபோல விளங்கினான். பிறகு, பிராதாக்களான திரௌபதி குமாரர்களைவரும் மகாயுத்தத்தில் ராக்ஷஸராஜனைப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூர்மையான பாணங்களால் அடித்தார்கள் கோபம் மூட்டப்பட்ட ஸர்ப்பங்கள் போன்ற கோரமான அம்புகளாலே நன்றாகப் பிளக்கப்பட்ட அந்த அலம்புஸன் நாகராஜன்போல மிக்க கோபங்கொண்டான். மிகவும் அடிக்கப்பட்ட அந்த அலம்புஸன் அந்த மகாரதர்களாலே பிடிக்கப்பட்டு ஒரு முகூர்த்தகாலம் தொடர்ச்சியாக மூர்ச்சை அடைந்திருந்தான். பிறகு, பிரஜ்ஞையடைந்து, கோபத்தினாலே இரண்டு மடங்காக விருத்திபண்ணப்பட்ட பராக்கிரமத்துடன் அம்புகளாலே அவர்களுடைய கொடிமரங்களையும் விற்களையும் அறுத்தான். மகாரதனான அலம்புஸன் தேரின்நடுவில் நர்த்தனம் செய்கின்றவன் போலவும் சிரிப்புள்ளவன் போலவும் ஒவ்வொருவரையும் ஐவைந்து பாணங்களால் அடித்தான். மகாபலசாலியும் கோபமுள்ளவனுமான ராக்ஷஸன் விரைவுடனும் மிக்க பரபரப்புடனும் அம்மகாத்மாக்களுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். மிக்க பரபரப்புள்ள அரக்கன் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் பற்பல வடிவமுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் மறுபடியும் அவர்களைப் பிளந்தான். அந்த யுத்தத்தில ராக்ஷஸன் மகாவில்லாளிகளை ரதத்தையிழந்தவர்களாகச்செய்து அவர்களைக் கொல்லக் கருதி வேகத்தோடு ஓடினான். துராத்மாவான அவ்வரக்கனால் அவர்கள் யுத்தத்தில் பிடிக்கப்படுவதைக்கண்டு அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்து அருகில் ஓடிவந்தான். அவ்விருவருக்கும், விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது போல யுத்தம் நேர்ந்தது. அந்த யுத்தத்தை உடனசேர்ந்தவர்களனைவரும் மகாரதர்களான பாண்டவர்களும பார்த்தார்கள். மஹாராஜரே! மகா யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் ஒருவர்மீதொருவர் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும மகா பலசாலிகளும் குரோதத்தினால் நன்றாகச்சிவந்திருக்கின்ற கண்களையுடையவர்களும் போரில் காலாக்னிக்கு ஒப்பானவர்களுமான அவ்விரு

வரும் குரோதமுள்ள ஸர்ப்பங்கள் போலக் கண்களால் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். முற்காலத்தில் தேவாஸுர யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கும் சம்பரனுக்கும் போர்நேர்ந்ததுபோல அவ்விருவருக்கும் கோரமானதும் தொடக்கத்திலேயே குரூரமாயிருப்பதுமான போர்நேர்ந்தது' என்று கூறினான்.

நூற்றோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அபிமன்யு அலம்புஸனை வென்றது)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! மகாரதர்களை வதஞ்செய்கின்றவனும் யுத்தத்தில் சூரனுமான அர்ஜுன குமாரனை அலம்புஸன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? சத்துரு வீரர்களை நாசம்செய்பவனான அபிமன்யுவும் அலம்புஸனை யுத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? அவற்றை நடந்தவண்ணம் எனக்குச் சொல்லவேண்டும் ஸஞ்சய! தனஞ்சயனும் யுத்தத்தில் என்னுடைய ஸைனியங்களில் என்னசெய்தான்? ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான பீமனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும் நகுலஸஹதேவர்களும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் என்ன செய்தார்கள்? இதை எனக்கு உண்மையாகச்சொல். நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'ராக்ஷஸேந்திரனுக்கும் ஸுபத்திரா புத்திரனுக்கும் நடந்ததும் ஸந்தோஷகரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தைஉண்டுபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தத்தை உமக்கு யான் சொல்லப்போகிறேன். யுத்தத்தில் பாண்டவர்களான அர்ஜுனனும் பீமஸேனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் எவ்வாறு பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தினார்களோ அவ்வாறே பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முதன்மையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பயமின்றி அற்புதமும் விசித்ரமுமான செய்கைகளைச்செய்தார்கள். அலம்புஸனோ யுத்தத்தில் மகாரதனான அபிமன்யுவை அடிக்கடி வெருட்டி மிகப்பெரிய ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு வேகத்தோடு அவனை எதிர்த்தோடி, 'நில், நில்,' என்றும் சொன்னான். அபிமன்யுவும் வேகத்தோடு ஸிம்மம்போல் அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு மகாவில்லாளியும் தன் பிதாவுக்கு அத்யந்தம் வைரியுமான ஆர்ஷ்யசிருங்கியைப்பார்த்து எதிர்த்தோடிவந்தான். பிறகு, சிறந்த ரதிகர்களான நரராக்ஷஸர்களிருவரும் த்வரையுடன் தேவாஸுரர்கள் போல இர

ண்டு ரதங்களால் யுத்தத்தில்(பரஸ்பரம்) எதிர்த்தார்கள். ராக்ஷஸ சிரேஷ்டனான அலம்புஸனே மாயாவி; பல்குனபுத்திரனே திவ்யமான அஸ்திரங்களுடன் கூடியவன். பிறகு, அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவானவன் கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே ஆர்ஷ்யசிருங்கியை யுத்தத்திலடித்துத் திரும்பவும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். அலம்புஸனும் மிக்க கோபங்கொண்டு பெரியயானையைத் தோத்ரங்களாலே அடிப்பதுபோல அர்ஜுனகுமாரனை ஒன்பது பாணங்களால் வேகத்துடன் மார்பிலடித்தான். பிறகு, கார்யங்களை விரைந்துசெய்யும் தன்மையுடைய ராக்ஷஸன் அர்ஜுனனுடைய குமாரனை அனேகபாணங்களால் யுத்தத்தில் துன்பமுறும்படி அடித்தான். பிறகு, அபிமன்யு கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ளவைகளும் பதிவான கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களாலே ராக்ஷஸேந்திரனை விசாலமான மார்பைப்பிளந்தான். அந்த அம்புகள் அவனுடைய சரீரத்தை விரைவாகப் பிளந்துகொண்டு மர்மஸ்தானங்களில் பிரவேசித்தன. அந்தஅம்புகளாலே எல்லா அங்கங்களும் பிளக்கப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸேந்திரன் பூத்தபலாச மரங்கள் அடர்ந்திருக்கும் மலைபோல விளங்கினான். மகா பலசாலியான அந்த ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் பொன்மயமானகணுக்களுள்ள அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஜ்வாலையுடன் கூடின பர்வதம் போல விளங்கினான். பிறகு, கோபமும் பொறுமையுமுள்ள அலம்புஸனானவன் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பான அர்ஜுனகுமாரனை அம்புகளாலே மூடினான். அந்த ராக்ஷஸனாலே தொடுக்கப்பட்டவைகளும் யமதண்டம்போன்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் அபிமன்யுவைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. அவ்வாறே, அபிமன்யுவினாலே தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னணிகளுள்ளவைகளுமான அம்புகள் அலம்புஸனைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. ஸுபத்திராபுத்திரனே யுத்தரங்கத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்துக் கணுக்கள்பதிவாயுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் பலன் என்கிற அஸுரனை இந்திரன் புறங்காட்டச் செய்ததுபோல (அவனைப்) புறங்காட்டச்செய்தான். சத்துருவினால் ரணகளத்தில ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் நோக்கமற்றிருக்கின்ற ராக்ஷஸன் சத்துருக்களை வதஞ்செய்யுந் திறமையுள்ள இருள்மயமான மகாமாயையை வெளியிட்டான். பிறகு, அவர்கள் எல்லோரும் இருளால் மூடப்பட்டவர்களானார்கள். ரணகளத்தில் பாண்டவஸேனாவீரர்கள் அபிமன்யுவையாவது தங்களைச் சேர்ந்தவர்களையாவது பிறர்களையாவது காணவில்லை. குருநந்தனனான அபிமன்யுவும் அந்தக்கொடியபேரிருளைக்கண்டு அத்யுக்ரமான பாஸ்கராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். பிறகு, உலகமனைத்தும்

பிரகாசமாயிற்று. அபிமன்யு துராத்மாவான அந்த ராக்ஷஸ னுடைய அவ்விதமான மாயையை நாசஞ்செய்தான். மகா வீரிய முடையவனும் புருஷ சிரேஷ்டனுமான அபிமன்யு மிகுந்தகோபங் கொண்டு ராக்ஷஸேந்திரனை யுத்தத்தில் கணுக்கள்பதிவான அம் புகளாலே மறைத்தான். அவ்வாறே, அந்த ராக்ஷஸனால் இன்னும் வேறான அனேகமாயைகள் வெளியிடப்பட்டன. எல்லா அஸ்திரங் களையும் அறிந்தவனும் அளவிடமுடியாத வல்லமையுள்ளவனுமான அபிமன்யு அம்மாயைகளனைத்தையும் தடுத்தான். பிறகு, தன் மாயை அழியப்பெற்றவனும் அம்புகளால் துன்பஞ்செய்யப்படு கின்றவனுமான அந்தராக்ஷஸன் அவ்விடத்திலே ரதத்தைவிட்டு அதிக பயத்தால் ஓடினான். மாயா யுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்ள அந்தராக்ஷஸன் விரைவாக ஜயிக்கப்பட்டவுடனே, அர்ஜுனகுமா ரன் யுத்தத்தில் உமது ஸைன்யத்தை, மதத்தினால் மூடப்பட்ட சிறந்த காட்டானையானது தாமரைகளால் நிறைந்த ஓடையை நாசம் செய்வதுபோல மிக நாசஞ்செய்தான். பிறகு, சந்தனுபுத் திரரான பீஷ்மர் ஓடுகின்ற சேனையைக்கண்டு அபிமன்யுவைப் பெரிதானசரமாரியினால் நான்குபக்கங்களிலும் வளைத்துக்கொண் டார். மகாரதர்களான அனேக தார்த்தராஷ்டிரர்கள் யுத்தத்தில் ஸகாயமற்ற அந்தவீரனை எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அம்புகளால் திடமாகப்பிளந்தார்கள். ரதிகர்களுள் வீரனும் பிதா வையொத்த பராக்கிரமமுள்ளவனும் விக்கிரமத்தினாலும் பலத்தி னாலும் வாஸுதேவருக்கொப்பானவனும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிக ளுள்ளும் சிறந்தவனுமான அந்த அபிமன்யுவானவன், பிதாவான அர்ஜுனன் மாதுலரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இருவரையும்போலப் பல வித காரியங்களை யுத்தத்தில் செய்தான். பிறகு, புத்திரனிடம் செல்ல விருப்பமுள்ளவனும் மிக்க கோபமுள்ளவனும் வீரனுமான தனஞ்சயன் உம்முடைய ஸைனிகர்களை நாசம்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்தான். உம்முடைய பிதாவான பீஷ் மர், ராகு சூரியனை எதிர்ப்பதுபோல, யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்த்தார். பிறகு, ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையு முடைய உம்முடையபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்து கொண்டு நாற்புறங்களிலும் பாதுகாத்தார்கள். அவ்வாறே, பாண் டவர்களும் மகா யுத்தத்தின்பொருட்டு ஸன்னத்தர்களாகவும் கவசமணிந்தவர்களாகவுமிருந்துகொண்டு அர்ஜுனனை நாற்புறங் களிலும் சூழ்ந்து பாதுகாத்தார்கள். பிறகு, கிருபர், பீஷ்மருக்கெதி ரில் நிற்கின்ற அர்ஜுனனை இருபத்தைந்துபாணங்களால் பிளந்த தார். பிறகு, ஸாத்யகியானவன், பாண்டவனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யஎண்ணி ஒருபுலி யானையை எதிர்ப்பதுபோலக்கூர்மையுள்ள

அம்புகளாலே அந்தக்கிருபரை எதிர்த்து அடித்தான். கிருபரும் விரைவுடன் மிகசினந்து கழுகிறகுகள்பூண்ட ஒன்பதுபாணங்களால ஸாத்யகியை மாரபிலடித்தார. பிறகு, ஸாத்யகியும் கோபங்கொண்டு அதிகவேகததுடன் வில்லைவளைத்துக் கௌதமரின் உயிரைவாங்கக் கூடிய ஒருபாணத்தை விரைவாக ஸநதானமசெய்தான். வேகத்துடன் வருகின்றதும இநதிரனுடைய வஜ்ராயுதம் போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அநதபபாணததை அதிககோபமுள்ள துரோணபுததிரா குரோதததினால இரண்டாக அறுத்தார். ரதிகாகளுட் சிறநத ஸாத்யகி, பிறகு, கௌதமரைவிட்டுவிட்டு, ராகு ஆகாயததில சநதிரனை எதிரதது வருவதுபோல, யுத்தரங்கத்தில் துரோணபுததிரரை எதிரததுவநதான். துரோணபுத்திரர் அந்த ஸாத்யகியினுடையவில்லை இரண்டாக அறுதது அறுக்கபபட்ட வில்லையுடைய அவனை அமபுகளாலடித்தாா அநத ஸாத்யகி சத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்குந்திறமைபொருநதியதும காரிய பாரததை ஸஹிக்கததகக்துமான வேறுஒருவில்லைக் கையிலெடுதது அறுபது பாணங்களால துரோணபுததிரரை இரண்டுகைகளிலும மார்பிலும் அடித்தான். அடிக்கபபட்டதுரோணபுததிரா துன்பமுற்று ஒரு முகூாத்த காலம் மூாசசையடைநது கொடிமரத்தைப பிடித்துக் கொண்டு தேரினிடையில உடகாாநதாா. பிறகு, பிரதாபசாலியான துரோண புத்திரா மீணடும பிரஜ்ஞையடைந்து கோபங்கொண்டு யுத்ததததில ஸாத்யகியை நாராசததால அடிததார். அந்த நாராசமானது வஸநத காலததில பலமுளள ஒரு பாம்புக்குட்டி வளையில் புகுவதுபோல ஸாதயகியைப பிளநதுகொண்டு பூமியில் பிரவேசிததது. பிறகு, துரோணபுத்திரா வேறொரு பல்லததினாலே யுததததில ஸாதயகியினுடைய உத்தமமானத்வஜத்தையறுத்து ஸிம்மநாதம செய்தாா; மறுபடியும, வாஷா காலத்தில் மேகம் சூரியனை மறைபபதுபோலக் கோரமான அமபுகளாலே ஸாத்யகியை மூடினாா. ஸாதயகியும் அநத அமபுததிரளை நாசஞ்செய்துவிட்டுப பாணஸமூகங்களைப் பலவாறு துரோணபுத்திரர்மீது விரைவாக இறைததான். சததுருவீராகளைக்கொல்லுகிறவனான ஸாதயகி மேகமண்டலததினின்று விடுபட்ட சூரியன் ஜனங்களைத் தபிக்கச் செய்வதுபோல அசுவததாமாவைத் தவிக்கும்படி செய்துவிட்டான். மிக்க பலசாலியான ஸாத்யகி மறுபடியும் அதிக முயற்சியுடன் ஆயிரக்கணககான அமபுகளாலே துரோண புததிரரை மூடினான்; ஸிம்மநாதமும் செய்தான். ராகுவினால் சநதிரன் கவரபபட்டது போல ஸாத்யகியினாலே தமது புத்திரன் கவரப்பட்டது கண்டு பிரதாபசாலியான துரோணர் ஸாத்யகியை எதிர்த்து வந்தார். துரோணர், விருஷ்ணிகுலத்திற்

பிறந்தஸாத்யகியினால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்ட தமது புத்திரனைப் பாதுகாக்கஎண்ணி அந்த மகாயுத்தத்தில் மிக்க கூர்மையுள்ள அம்பினால் ஸாத்யகியை அடித்தார் ஸாத்யகியோ யுத்தத்தில் மகாரதரான குருபுத்திரரைவிட்டுவிட்டு, முழுதும் உலோகத்தாற்செய்த இருபது பாணங்களால் துரோணரைஅடித்தான். அளவற்ற மனோதைரியமுடையவனும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் மகாரதனுமான அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்தஸமயத்தில் துரோணரைக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, ஆகாயத்தில் புதனும் சுக்கிரனும் எதிர்ப்பதுபோல, துரோணரும் பார்த்தனும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள்' என்றுகூறினன்.

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரோணார்ஜுனர்களின்யுத்தமும் பீமசேனனதுபராக்கிரமமும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'மகாவில்லாளியான துரோணரும் பாண்டவனான தனஞ்சயனுமாகிய இரண்டு புருஷசிரேஷ்டர்களும் முயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? புத்திசாலியான துரோணருக்கு எப்பொழுதுமே அர்ஜுனனிடம் பிரியமுண்டு. ஸஞ்சய! அர்ஜுனனுக்கும் எப்பொழுதுமே யுத்தத்தில் ஆசார்யரிடத்தில் பிரியமுண்டு. ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் உத்ஸாகமுடையவர்களும் ஸிம்மம்போலக் கொழுத்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களுமான அந்தத் துரோணரும் அர்ஜுனனும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்.

'அரசரே! துரோணர் யுத்தத்தில் பார்த்தனைத் தமக்குப் பிரியனென்று எண்ணவில்லை. பார்த்தனும் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை முன்னிட்டு யுத்தத்தில் துரோணரை ஆசார்யராக எண்ணவில்லை. க்ஷத்திரியர்கள் யுத்தத்தில் (ஸ்நேகத்தினாலாவது கௌரவத்தினாலாவது) ஒருவரை யொருவர் விட்டுவிலகவில்லை; பிதாக்களோடும் பிராதாக்களோடும் வரம்புகடந்து யுத்தஞ்செய்கிறார்கள். பாரதரே! யுத்தகளத்தில் துரோணர் பார்த்தனால் மூன்று பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டார். பார்த்தனுடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அந்தப் பாணங்களைத் துரோணர் யுத்தத்தில் லக்ஷ்யம் செய்யவில்லை. பார்த்தன் சரமாரியினாலே மறுபடியும் யுத்தத்தில் துரோணரை மூடினன். துரோணர் கானகத்

தில்பற்றிய மிக்கநெருப்புப்போல ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்தார். பிறகு, துரோணர் பதினான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் அதிசீக்கிரத்தில மூடினார். பிறகு, துரியோதனராஜன் யுத்தத்தில் துரோணரைப பின்தொடர்ந்து பாதுகாக்கும்பொருட்டு ஸுசர்மாவை ஏவினான் திரிகர்த்தராஜனும் கோபங்கொண்டு வில்லை நன்றாக வளைத்து உருக்குமுட்களை நுனியில்கொண்ட பாணங்களாலே யுத்தத்தில் பார்த்தனை மூடினான். அவ்விருவர்களாலும் விடப்பட்ட அம்புகள் சரத்காலத்தில ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அன்னப்பறவைகள்போல ஆகாயத்தில் விளங்கின. அந்த அம்புகள் அர்ஜுனனை அடைந்து ருசியுள்ள பழங்களின் மிகுதியால் வளைந்தமரத்தில பக்ஷிகள் பிரவேசிப்பதுபோல நான்கு பக்கங்களிலும் அவன்தேகத்தில பிரவேசித்தன. ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில மிக்க கர்ஜித்துப் புத்திரர்களோடு கூடின திரிகர்த்தராஜனை அம்புகளால் அடித்தான் யுகாந்தகாலத்தில் காலனால் துன்பஞ்செய்யப்படுதல போலப் பார்த்தனால துன்பஞ்செய்யப்படுகிற அந்தவீரர்கள உயிரை இழப்பதில் நிச்சயங்கொண்டு பாண்டவனையே எதிர்த்து அவனது ரதத்தின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, நாற்புறங்களினின்றும வருகின்ற அந்தச் சரமாரியை, மலையானது வர்ஷதாரையைத் தடுப்பதுபோல அர்ஜுனன் சரவர்ஷங்களால் தடுத்தான். அனேக யுத்தவீரர்களாலே விடப்பட்டதும ஒருவராலும நெருங்க முடியாததுமான சரமாரியை, காற்று மேகக்கூட்டங்களைத் தடுப்பதுபோல அர்ஜுனன் ஒருவனாகவேயிருந்து தடுத்ததாகிய அவனுடைய அற்புதமான கைத்தோச்சியை நாங்கள அந்த யுத்தத்தில் கண்டோம். பார்த்தனுடைய அந்தச செய்கையினாலே தேவர்களும் தானவர்களும ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு படைமுகத்தில் திரிகர்த்தர்களைக்குறித்து வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, காற்று ஆகாயத்தைக் கலங்கசசெய்துகொண்டும் விருக்ஷஸமூகங்களைக் கீழே தள்ளிக்கொண்டும் ஸைனிகர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டும் தோன்றியது. பிறகு, துரோணர் மிக்க பயங்கரமான வாயவ்யாஸ்திரத்தைக் கண்டு அதற்குப பகையும கோரமுமான சைலாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுத்தத்தில் துரோணரால் அந்த அஸ்திரம் விடப்பட்டவுடனே காற்றுத்தணிந்தது. பத்துத் திக்குக்களும் தெளிந்தன. பிறகு, வீரனான பாண்டுபுத்திரன் திரிகர்த்தனைச சேர்ந்த ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களை யுத்தத்தில் உத்ஸாகத்தை இழந்தவைகளாகவும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றவைகளாகவும் பராக்கிரமத்தை இழந்தவைகளாகவும செய்தான். பிறகு, துரி

யோதனனும், ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரான கிருபரும், அஸ்வத்தாமாவும், சல்யனும், காம்போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும், அவந்தி தேசாதிபதிகளான விந்தானுவிந்தர்களும், தனது தேசத்து வீரர்களோடுகூடின பாஹ்லீகராஜனும் பெரியதோர் கூட்டத்தோடு பார்த்தனுடைய திசைகளை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் அந்தப்பக்கத்தனும் மஹாபலசாலியான சுருதாயுவும் யானைப்படையோடு பீமனுடைய திசைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் வேந்தரே! பூரிச்ரவஸும் சலனும் ஸுபலனுடைய புத்திரனான சகுனியும் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே மாத்ரீபுத்திரர்களைத் தடுத்தார்கள். பீஷ்மரோ யுத்தத்தில் படைகளோடுகூடின கௌரவர்களோடு யுதிஷ்டிரரைவந்தடைந்து நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார். தன்னையெதிர்த்துவருகின்ற யானைப்படையைக்கண்டு பிருதாபுத்திரனும் செந்நாயினுடல்போன்ற உடலுடையவனும் வீரனும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனுமானபீமன் காட்டில் ஸிம்மம்போல மஹாயுத்தத்தில் இரண்டுகடைவாய்களையும் அடிக்கடி நக்கிக்கொண்டு கதாயுதத்தைக்கையிலெடுத்து ரதத்தினின்று விரைவாகக்குதித்து உம்முடைய ஸைநிகர்களைப் பயமுறுத்தினான். பிறகு, கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட அந்தப் பீமனைக்கண்டு யானைமீதேறியிருக்கின்ற அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுடன் அவனை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். யானைகளின் நடுவிலிருக்கின்ற அந்தப்பாண்டவன், பெரியமேகமண்டலத்தினுடைய நடுவிலிருக்கிற சூரியன்போல விளங்கினான். பாண்டவசிரேஷ்டனான பீமன் தொடர்ச்சியாயிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பெரிய மேகமண்டலத்தைக் காற்றானது சிதறஅடிப்பதுபோலக் கதாயுதத்தினால் யானைப்படையை நாசம் செய்தான். பலசாலியான பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும் அந்த யானைகள் கர்ஜிக்கின்ற மேகங்கள்போல அலறின. அந்தயுத்தமுனையில் யானைகளால் கொம்புகளால் பலவாறாகப் பிளக்கப்பட்டபீமன், பூத்த அசோகவிருக்ஷத்திற்கு ஒப்பாக விளங்கினான். பாண்டவன், பிறகு, கதாயுதத்தினால் யானைவீரர்களுடைய அம்புமழையை நாசம் செய்து காற்றுவேகம்போன்ற வேகத்தோடு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்தான் கொம்பினால் அவயவங்கள் கீறப்பட்ட பீமன் யானைகளுடைய கொம்புகளால் மிகத் துன்புறுத்தப்பட்டு யானையைக் கொம்பில் பிடித்து, பிறகு, அதனைக் கொம்பிழந்ததாகச் செய்தான். பீமன் அந்தத் தந்தத்தினாலேயே கால தண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமன்போல யுத்தத்தில் யானையை மத்தகத்தில் அடித்துக் கீழே தள்ளினான். உதிரத்தால் நனைக்கப்பட்ட

கதாயுதத்தைக் கையில்தரித்தவனும் மேலேபடிந்திருக்கின்ற மாம்ஸத்தினாலும் ஊனீராலும் பிரகாசிக்கின்றவனுமான பீமன் ரக்தத்தினால் தேகமனைத்தும் பூசப்பட்ட ருத்திரன்போலக் காணப்பட்டான். இவ்வாறு கொல்லப்படுகின்றவைகளும் மாண்டவைபோக மிகுந்திருக்கின்றவைகளுமான அந்தப் பெரியயானைகள் தம்மஸைனியத்தையே நாசஞ்செய்துகொண்டு திக்குக்களில் வேகமாக ஓடின. நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற அந்தப் பெரியயானைகளால் துரியோதனனுடைய ஸைந்யமுழுமையும் மறுபடியும் யுத்தத்தைவிட்டுப் புறங்காட்டி ஓடியது.

நூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்த வர்ணனம்.)

பீஷ்மருக்கு ஸோமகர்களோடு மத்தியான்னகாலத்தில் லோகங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. தேராளிகளுட் சிறந்த காங்கேயர் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையை நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூர்மையான அம்புகளாலே நாசஞ்செய்தார். ஸிம்மமானது மிருகங்களுடைய கூட்டத்தை அடைந்து அடிப்பதுபோல, உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அச்சைனியத்தை அடித்தார். திருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் விராடனும் அவ்வாறே துருபதனும் மஹாரதரான பீஷ்மரையடைந்து யுத்தத்தில் பாணங்களாலே அவரை அடித்தார்கள். பிறகு, பீஷ்மர் திருஷ்டத்யும்னனையும் விராடனையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்துத் துருபதன்மீதும் நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். பகைவர்களை அழிக்கிற அந்தப் பீஷ்மராலே அடிக்கப்பட்ட பெரியவில்லாளிகள் காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பங்கள்போல யுத்தத்தில் கோபத்தையடைந்தார்கள். சிகண்டியானவன் பரதகுலத்திற்பிறந்த அரசர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மரைப் பாணங்களால் அடித்தான். விரதம்தவறாத பீஷ்மர் அந்தச் சிகண்டியைப் பெண்தன்மையுள்ளவனென்று மனத்தினால் எண்ணி அவன்மீது அம்பு தொடுக்கவில்லை. திருஷ்டத்யும்னனோ ரணகளத்தில் குரோதத்தினால் அக்னிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிதாமகரை மூன்றுபாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். துருபதன் இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் விராடன் பத்துப் பாணங்களாலும் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் பீஷ்மரை அடித்தார்கள். மிகுதியாக அடிக்கப்பட்டு ரக்தப்

பிரவாஹத்தால் முழுதும் நனைக்கப்பட்ட அந்த பீஷ்மர் வஸந்த காலத்தில் புஷ்பங்களால் நிறைந்த சிவந்த அசோகவிருக்ஷம் போல விளங்கினார். காங்கேயர் அந்த பாண்டவ ஸேனாவீரர்களை மும்மூன்று பாணங்களால் திருப்பியடித்து ஒரு பல்லத்தினால் துருபதனுடைய வில்லையும் அறுத்தார். அந்த துருபதன் வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்துப் பீஷ்மரை ஐந்து பாணங்களால் அடித்து யுத்த முனையில் மிக்க கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களாலே அவருடைய ஸாரதியையும் அடித்தான். யுதிஷ்டிரருடைய ஆஜ்ஞையினால் பீமன், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள், பிராதாக்களான ஐந்து கேகயராஜபுத்திரர்கள், ஸாத்வதனான ஸாத்யகி இவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். பீஷ்மரைக் காப்பதில் முயற்சியுள்ள உம்மைச் சேர்ந்த எல்லா வீரர்களும் ஸைனியங்களுடன் எதிரிகளிடத்தினின்று (அவரை) ரக்ஷித்துக்கொள்வது என்ற காரியத்தின்பொருட்டு யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னன் முதலான வீரர்களையும் பாண்டவசேனையையும் எதிர்த்தார்கள். அந்த யுத்தத்தில் உம்முடைய வீரர்களுக்கும் சத்துரு வீரர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் தேராளிகளுக்கும் யானைகளுக்கும் யமனுடைய ராஷ்டிரத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற மிகப்பெரிய ஸங்குல யுத்தம் நடந்தது. ரதிகன் ரதிகனை எதிர்த்து அவனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். அவ்வாறே மனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள், குதிரைவீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் சத்துருக்கள்படையிலுள்ள மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைக்காரர்களையும் எதிர்த்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அரசரே! வீரர்கள் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலும் பயங்கரமாகவும் பற்பல விதமாகவுமிருக்கின்ற அம்புகளாலும் ஆங்காங்கு பகைவர்களைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள். ரதங்களோ ரதிகர்களால் இழக்கப்பட்டவைகளாகவும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் மிக ஓடுகின்ற குதிரைகளையுடையவைகளாகவும் யுத்த பூமியில் நான்கு திக்குக்களிலும் ஓடின. யுத்தத்தில் தேர்கள் அநேக மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு காற்றுபோன்றவைகளும் [1] கந்தர்வநகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமாகக் காணப்பட்டன. கவசமணிந்தவர்களும் காந்தியுள்ளவர்களும் குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையு முடையவர்களும்

1 காற்றினால் ஆகாயத்தில் பலவடிவங்களாக அமையும் மேகவரிசைகள், ஆகாயத்தில் விசித்திரமாகத் தோன்றும் நகரமென்றும் அது உற்பாதமென்றும் கூறுவர் வராகமிஹிரர், ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 107-வது ஸர்க்கம் முதல் சுலோகம் கோவிந்தராஜீய வியாக்யானம்.

பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளை அணிந்தவர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கு ஒப்பானவர்களும் சௌர்யவிஷயத்தில் யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவர்களும் ஐச்வரியத்திலும் நீதியிலும் முறையே குபேரனையும் பிருஹஸ்பதியையும் ஜயித்தவர்களும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் தலைவர்களும் சூரர்களுமான எல்லா ரதிகர்களும் ரதத்தை இழந்து ஆங்காங்கு ஸாதாரண மனிதர்கள் போல ஓடுவதைக்கண்டோம். யானைகளும் சிறந்த பாகர்களால் விடப்பட்டுத் தங்களுடைய சேனைகளையே அடித்துக்கொண்டும் பலவாறு அலறிக்கொண்டும் கீழே விழுந்தன. கேடகங்களோடும் விசித்திரமான சாமரங்களோடும் கொடித்துணிகளோடும் வெண்குடைகளோடும் பொற்காம்புள்ளவைகளும் நாற்புறங்களிலும் சிதறினவைகளுமான [1] சாமரங்களோடும் ஓடுகிறவைகளும் நீருண்ட மேகங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மேககர்ஜனைபோன்ற ஒலியுள்ளவைகளுமான யானைகள் திசைகள்தோறும் காணப்பட்டன. உமது வீரர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் நடந்த அந்த ஸங்குல யுத்தத்தில் யானைமீதுள்ள வீரர்கள் யானைகளால் விடப்பட்டு ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். (அவ்வாறே) பற்பல தேசங்களிலுண்டானவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் வேகத்தில் காற்றுப்போன்றவைகளுமான குதிரைகளை நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கண்டேன். அவ்வாறே, அந்தயுத்தரங்கத்தில் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கையிற்பிடித்தவர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களும் பகைவர்களால் ஓட்டப்படுகின்றவர்களுமான குதிரைவீரர்களைக் கண்டோம். ஒரு யானை மகாயுத்தத்தில் ஓடுகின்ற மற்றொரு யானையைத் தாக்கிப் பலத்தினால் காலாட்படைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு சென்றது. யுத்தத்தில் யானையானது ரதங்களைப் பொடியாக்கியது. போர்க்களத்தில் ரதங்களும் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற குதிரைகளை அவற்றின்மேலோடி அரைத்தன. [2] குதிரைகளும் மனிதர்களை (க்குளம்புகளால்) துவைத்தன. அந்த ஸைனியங்கள் இப்படிப் பலவிதமாக ஒன்றையொன்று அடித்தன. [3] அவ்வாறு ரௌத்ர ஸ்வரூபமாயும் மஹாபயங்கரமாயுமுள்ள அந்த யுத்தம் நடக்கும்போது கோரரூபமானதும் ரக்தத்தாலும் நரம்புகளாலும் அலைமோதுகின்றதும் எலும்புக்கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நெருங்கமுடியாததும் யமனுடைய

---

1 இது இரட்டிக்கிறது. 'சாமரா:' என்று பாடங்கொள்வர் சிலர்.
2 வேறு பாடம்.
3 அதிக பாடமான அரைச்லோகம் விடப்பட்டது.

ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகின்றதும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களும் புல்தரைகளுமுள்ளதும் ரதங்களாகிற மடுக்களுள்ளதும் அம்புகளாகிற நீர்ச்சுழல்களுள்ளதும் குதிரைகளாகிற மீன்களுள்ளதும் தலைகளாகிற கற்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் யானைகளாகிற முதலைகளால் சூழப்பட்டதும் கவசங்கள் தலைப்பாகைகளாகிற நுரைக்கூட்டங்களுள்ளதும் விற்களும் வேகமுள்ள கத்திகளுமாகிற ஆமைகளால் நிறைந்ததும் சங்கங்களாகிற [1] முதலைகளினுடைய கூட்டங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் குடைகளாகிற [2]ஆமைகளையும் ரதங்களாகிற தெப்பங்களையுமுடையதும் கொடித்துணிகளுள்ள த்வஜங்களாகிற மரங்களால் நிறைந்ததும் மனிதர்களாகிற கரைகளை இடித்துத்தள்ளுகின்றதும் மாம்ஸந்தின்னும் (கழுகுமுதலான) பக்ஷிகளாகிற அன்னப்பறவைகளால் சூழப்பட்டதுமான ரக்தநதி பெருக ஆரம்பித்தது. அரசரே! சூரர்களும் மகாரதர்களுமான அனேக க்ஷத்திரியர்கள் அந்த நதியை ரதங்கள் யானைகள் குதிரைகளாகிற தெப்பங்களாலே பயமின்றித் தாண்டினார்கள். வைதரணீநதியானது இறந்தவர்களை யமனுடைய பட்டணத்தைக் குறித்துக் கொண்டுபோவதுபோல யுத்தத்தில் பயந்து மயக்கமுற்றவர்களை அந்த நதியானது அடித்துக்கொண்டு சென்றது. அந்தப்போர்க்களத்தில் க்ஷத்திரியர்கள் அந்தப் பெரிய அனர்த்தத்தைக் கண்டு, 'அரசர்கள் துரியோதனனுடைய அநியாயத்தினாலே நாசம் அடைகிறார்கள். குணசாலிகளான பாண்டு புத்திரர்களிடத்தில் பாபாத்மாவும் பேராசையினால் மதிமயக்கங்கொண்டவனுமான திருதராஷ்டிரராஜன் எவ்வாறு த்வேஷங்கொண்டான்?' என்று அலறினார். இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய ஸ்தோத்திரத்துடன் கூடியவைகளும் உமது புத்திரர்களுக்கு மிக்க பயங்கரமானவைகளுமான ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் பலவித வார்த்தைகள் கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! பிறகு, எல்லா யுத்தவீரர்களாலும் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, எல்லா உலகங்களுக்குந் தீங்கிழைப்பவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துரியோதனன் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் பார்த்து, 'அகங்காரத்தைவிட்டு நீங்கள் யுத்தம் செய்யுங்கள். ஏன் கால விளம்பம் செய்கின்றீர்கள்?' என்று சொன்னான். இவ்வாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட அரசர்களனைவரும் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, பாண்டவர்களுடன் கௌரவர்களுக்குப் போர்நடந்தது. அரசரே! முற்காலத்தில் மகாத்மாக்களாலே நீர் தடுக்கப்பட்டும் சூதாட்டத்தாலுண்டான அதிகோரமான அனர்த்

1 2 அதிக பாடம்.

தத்ஸமயம் அப்பொழுது தடுக்காமையினுடைய அதிபயங்கரமான பல னுக இதைப் பாரும் வேந்தரே! படைகளையும் உதவிவீரர்களையு முடைய பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. புருஷ சிரேஷ்டரே! இக்காரணத்தினாலும் தெய்வவசத்தாலும் உமது அநீதியாலும் கோரமான ஜனநாசமானது நேர்ந்திருக்கின்றது

நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனை)

நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன், ஸுசர்மாவுடன் யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கிற அந்த அரசர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் பிறகு, ஸுசர்மாவும் யுத்தத்தில் பாணங்களாலே பார்த்தனை அடித்து எழுபது பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் மறுபடியும் ஒன்பது பாணங்களால் பார்த்தனையும் அடித்தான். மகாரதனான இந்திரபுத்திரன் பாணக்கூட்டத்தால் அவனைத் தடுத்து யுத்தத்தில் ஸுசர்மாவின் படையிலுள்ள போர்வீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். அரசரே! மகாரதர்களான அந்த வீரர்கள் யுகாந்த காலத்தில் காலனாலே பிடிக்கப்படுவதுபோல அர்ஜுனனால் பிடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில்பயந்து ஓடினார்கள் சிலர் குதிரைகளையும் சிலர் ரதங்களையும் சிலர் யானைகளையும் விட்டுவிட்டு எல்லாத் திக்குக்களிலும் ஓடினார்கள்; குதிரைகள் யானைகள் ரதங்கள் இவைகளின் மீதேறிக்கொண்டு மிக்க விரைவுடன் ஓடினார்கள். பாரதரே! பெரும்போரில் காலாட்படைகளும் சஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டு அபேக்ஷையில்லாமல் அவ்வவ்வழியினால் ஓடின ஓடுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள் திரிகர்த்த தேசாதிபதியான ஸுசர்மாவினாலும் அவ்வாறே மற்றச் சிறந்த அரசர்களாலும் பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை. அவ்வாறு அந்தச் சேனை ஓடுவதைக்கண்டு உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன் எல்லாப் படைகளுக்கும் முன்னின்று யுத்தத்தில் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் அர்ஜுனனுக்கருகில் எதிர்த்துவந்தான். வேந்தரே! யுத்தத்தில் திரிகர்த்ததேசாதிபதியான ஸுசர்மாவினுடைய உயிரைக் காப்பதற்காகத் துரியோதனன் ஒருவனே தம்பியரனைவருடனும் சேர்ந்து பலவித பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு நின்றான்; மற்ற மனிதர

கள் ஓடிவிட்டனர். அவ்வாறே, பாண்டவர்களும் கவசம்பூண்டு எல்லாவிதமான முயற்சியுடனும் பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்கு அர்ஜுனனைக் காப்பதற்காகச் சென்றார்கள். காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்ட அர்ஜுனனுடைய கோரமான வீரியத்தை யுத்தத்தில் அறிந்தவர்களாயிருந்தும், பாண்டவர்கள் ஹாஹாகாரத்தாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட உத்ஸாகத்தோடு எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்தார்கள். பிறகு, பனைமரத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட சூரரான பீஷ்மர் பாண்டவர்களுடைய சேனையை யுத்தரங்கத்தில் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே மறைத்தார். மகாராஜரே! பிறகு, எல்லாக் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடி, சூரியன் உச்சியை அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில், பாண்டவர்களுடன் போர் புரிந்தார்கள். சூரனான ஸாத்யகியானவன் ஐந்து பாணங்களாலே கிருதவர்மாவையடித்து ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றான். துருபதராஜனும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் துரோணரை அடித்து மறுபடி எழுபது பாணங்களால் அடித்து அவருடைய ஸாரதியையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். பீமஸேனனோ தனக்குப் பிரபிதாமகனான பாஹ்லீகராஜனை அடித்து, காட்டில் புலிபோல உரக்க விம்மநாதஞ்செய்தான். சூரனான அர்ஜுனபுத்திரன் சித்திரஸேனனாலே அநேக பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்காகப் பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியில் நின்றான். அர்ஜுனபுத்திரனும் யுத்தத்தில் சித்ரசேனனை மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். யுத்தத்தில் எதிர்த்த சிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஆகாயத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மஹாகோரரூபிகளான புதனும் சனியும்போல் விளங்கினார்கள். சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவனும் சிறந்த பலமுடையவனுமான ஸுபத்திராபுத்திரன் அந்தச் சித்திரஸேனனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து விம்மநாதஞ்செய்தான். அரசரே! மகாரதனான அந்தச் சித்ரஸேனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விரைவாகக் குதித்துத் துர்முகனுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறினான். பராக்கிரமசாலியான துரோணரும் விரைந்து பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே துருபதனைப் பிளந்து அவனது ஸாரதியையும் அடித்தார். பிறகு, துருபதராஜன் ஸேனாமுகத்தில் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டுப் பூர்வவைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு யுத்தரங்கத்தை விட்டோடினான். பீமஸேனனோ பாஹ்லீகராஜனை எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழந்தவனாகச்

செய்தான். மகாராஜரே! புருஷசிரேஷ்டனான பாஹ்லீகன் அதிக மான பிராணஸம்சயத்தை அடைந்து அந்த மஹாயுத்தத்தில் பர பரப்புடன் அந்தரதத்தினின்று குதித்து லக்ஷ்மணனுடைய ரதத் தில் விரைவாக ஏறினான். ஸாத்யகியானவன் பெரிதான போாக் களத்தில் பலவித அம்புகளாலே கிருதவர்மாவைத்தடுத்துப் பிதா மகரான பீஷ்மரை நாடினான். அந்தஸாத்யகி பெரியவில்லை அசைத் துக்கொண்டு பரதகுலோத்தமரான பீஷ்மரைக் கூர்மையுள்ளவை களும் ரோமங்களைக்கூடச் சேதிக்குந் திறமையுள்ளவைகளுமான அறுபதுபாணங்களால் அடித்துத் தேரினிடையில் நர்த்தனஞ்செய் கின்றவன்போலக் காணப்பட்டான். பிறகு, பிதாமகரான பீஷ்மர் அந்த ஸாத்யகியின்மீது பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மிக்க வேகமுள்ளதும் பெண்ணாகம்போன்றதும் மங்களகரமானதும் இரும்பினாற்செய்ததுமான பெரியசக்தியைப்பிரயோகித்தார். மகா கீர்த்திமானான ஸாத்யகி தன்னை நோக்கி விரைவாக வருகின்றதும் மிருத்யுவுக்கொப்பானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாதது மான அந்தச் சக்தியை லாகவத்தினாலே தன்மீது தாக்காமல் கீழே விழும்படிசெய்தான். மகாபயங்கரமான அந்தச்சக்தியாயுத மானது ஸாத்யகியை அடையாமல் அதிக ஒளியுடன்கூடின பெரிய 1 உற்கைபோலப் பூமியின்மீது விழுந்தது அரசரே! பிறகு, ஸாத் யகியோ பொன்னாற் பிரகாசிக்கின்ற தன்னுடையசக்தியை வேக மாகக் கையிலெடுத்துப் பிதாமஹருடைய ரதத்தைக்குறித்து எறிந்தான். மகாயுத்தத்தில ஸாத்யகியினுடைய புஜத்தினுடைய வேகத்தினாலே நன்றாக எறியப்பட்ட அந்தச் சக்தியாயுதமானது ஒருமனிதனைக்குறித்தோடி காலராத்திரி வருவதுபோல (பீஷ்மரைக் குறித்து) வேகத்தோடு எதிரில்வந்தது. பாரதரான பீஷ்மர் விரைவாகவருகின்ற அந்தச் சக்தியாயுதத்தை மிக்க கூர்மையுள்ள இரண்டு க்ஷுரபாணங்களாலே இரண்டாகவெட்டினார் அந்தச்சக்தி பூமியில் சிதறியது. பகைவர்களை அழிக்குந் திறமையுடையவரும் கோபங்கொண்டவருமான காங்கேயர் சக்தியைத் துண்டாக்கி ஸாத்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலே மார்பிலடித்து அட்டஹா ஸஞ்செய்தார். பிறகு, பாண்டவர்கள் ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடையவர்களாக ஸாத்யகியை ரக்ஷிக்கவேண்டிய தற்காக யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் வெற்றியில் விருப்பமுள்ள பாண்டவர்களுக்கும் கௌ ரவர்களுக்கும் மயிர் சிலிர்க்கத்தக்க கைகலந்த யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது.

---

1 தூமகேது.

நூற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களுடைய யுத்தவர்ணனம்.)

மகாராஜரே! வர்ஷாகாலத்தில் ஆகாயத்தில மேகங்களால் சூழப்பட்ட சூரியனைபபோல யுத்தகளத்தில் பாண்டவாகளால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டும் கோபங்கொண்டிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு துர்யோதனன் துசசாஸனனைநோக்கி, 'பரதர்களிற் சிறந்தவனே! சூரரும மகிமைதங்கிய வில்லைக் கையில்தாங்கியவரும் சூரர்களை அழிபபவருமான இந்தப் பீஷ்மர் நாலுபக்கங்களிலும் சூரர்களான பாண்டவாகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறார். மகாத்மாவான அந்தப் பீஷ்மருடைய ரக்ஷணமானது உன்னால் செய்யத்தக்கது. நமக்குப் பாட்டனரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில பாதுகாக்கப்படுவாராயின் முயற்சியுடையவர்களான பாஞசாலர்களைப் பாண்டவாகளுடன் யுத்ததில கொல்வார். இநத யுத்தத்தில் பீஷ்மரைப பாதுகாப்பதே நமக்கு முக்கியமான காரியமென்று எண்ணுகிறேன். பெரிய விரதமுளளவரும் மகாவில்லாளியுமான இநதப் பீஷ்மா நமக்கு ரக்ஷகா நீ யுத்தத்தில் ஒருவராலும செய்ய முடியாத காரியத்தைச செய்கின்ற பிதாமஹரை எல்லா ஸைன்யங்களோடும் சேர்நது சூழ்நதுகொண்டு பாதுகாக்கவேண்டும' என்று கூறினன். இவவாறு சொல்லியதைக்கேட்ட உமது புத்திரனை அநதத் துச்சாஸனன் யுத்தகளததில் பெரிய ஸைனியத்தால் சூழப்பெற்றுப பீஷ்மரை நான்குபக்கங்களிலும சூழ்ந்துநின்றான். பிறகு, லக்ஷம் குதிரைகளுக்கு(த தலைவனும)ஸுபலபுத்திரனுமான சகுனியானவன் (யுத்தம்செய்வதில்) பழக்கப்பட்டவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமாதரர்களுமான புருஷசிரேஷ்டர்களோடு கூடினவாகளும் நிர்மலமான ரட்டிகளைக் கையிற்கொண்டவாகளும் ரிஷ்டிகளையும் தோமரங்களையுந தரித்தவர்களும கொழுப்புடையவர்களும் மிக்க வேகமுடையவாகளும் வல்லமையுடையவர்களுமான [1] காலாட்களோடுகூடிப் புருஷசிரேஷ்டர்களான நகுலன், ஸகதேவன், பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜர் ஆகிய இவர்களை நான்கு பக்கததிலும் வளைதது எதிரததான். பிறகு, துரியோதனராஜன் பாண்டவர்களைத் தடுப்பதற்காகச சூரர்களான பதினயிரம்குதிரை வீரர்களை அனுபபினன். வேந்தரே! அதிவேகமுள்ளவைகளும் யுததத்தில்புகுந்தவைகளும் பக்ஷிகளைப்போல விரைவாகச்செல்லு

1 'பதாதிநாம' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

கின்றவைகளுமான குதிரைகளினுடைய குளம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியானது நடுக்கமுற்றது, சப்தித்ததும் சப்தித்தது. மலையில் எரிக்கப்படுகின்ற பெரிய மூங்கிலடர்ந்த காட்டினுடைய சப்தம்போலக் குதிரைகளுடைய மிகவும் பெரிதான குளப்படிச் சப்தமானது அப்பொழுது கேட்கப்பட்டது. அந்த யுத்தகளத்தில் தாவிச் செல்லுகின்ற குதிரைகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட பெரும் புழுதியானது சூரியனுடைய ரதத்தையடைந்து சூரியனை மறைத்தது அதிவேகத்துடன் பிரவேசிக்கின்ற அன்னப்பறவைகளாலே பெரிய தடாகம் கலக்கப்படுவது போலச் சிறந்த வேகமுள்ள அந்தக் குதிரைகளாலே பாண்டவசேனையானது கலக்கப்பட்டது. கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய சப்தத்தினாலே ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. அவ்வொலியினால், (வேறு) பேரொலியும் விழுங்கப்பட்டு மறைந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜரும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுல ஸகதேவர்களும், ரணகளத்தில் குதிரைக்காரர்களுடைய வேகத்தை, வர்ஷாகாலத்தில் மிகநிரம்பியதும் பௌர்ணமாஸியில் கொந்தளிப்புற்றதுமான ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தின் வேகத்தைக் கரை தடுப்பதுபோலப் பலத்தால் தடுத்தார்கள். பிறகு, அந்த(ப் பாண்டவ)ரதிகர்கள் கணுக்கள் பதிவான அம்புகளாலே [1] குதிரை வீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தார்கள் மகாராஜரே! உறுதியான வில்லைக் கையில் தாங்கிய வீரர்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரை வீரர்கள் யானைகளாலே அடிக்கப்பட்ட மஹா கஜங்கள் மலையிலுள்ள குகையில் விழுவதுபோல விழுந்தார்கள். அந்தக் குதிரைவீரர்களும் பத்துத் திசைகளிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மிக்க கூர்மையுள்ள ஈட்டிகளாலும் கணுக்கள் பதிந்திருக்கும் அம்புகளாலும் வீரர்களுடைய முடிகளை அறுத்தெறிந்தார்கள். ரிஷ்டிகளாலே அடிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களின் தலைகள் பெரிய மரங்களினின்று பழங்கள் உதிர்வதுபோல உதிர்ந்தன. மன்னரே! ஆங்காங்கு நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரைவீரர்களோடு கூடின குதிரைகள் எல்லா விடங்களிலும் கீழே விழுந்தவைகளும் கீழே வீழ்த்தப்பட்டவைகளுமாகக் காணப்பட்டன. பிராணனைக் காப்பாற்றுவதில் நோக்கங்கொண்ட மான்கள் ஸிம்மத்தைக்கண்டு பயந்து ஓடுவதுபோல வதஞ்செய்யப்படுகின்ற குதிரைகள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு எங்கும் ஓடின. மகாராஜரே! பாண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஜயித்துச் சங்கங்களை ஊதினார்கள். யுத்தத்தில் பேரிவாத்தியங்களையும் அடித்தார்கள். பிறகு, துரியோதனன் சேனை தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக்

---

1 ஒரு சொல் விடுப்பட்டது.

கண்டு மனந்தளர்ந்து மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'மகாபாகு பலமுள்ளவரே! பிரபுவே! மூத்தோனை இந்த பாண்டுபுத்திரன் நகுல ஸஹதேவர்களோடு கூடி, நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, யுத்தத்தில் சேனையை ஓட்டச்செய்கிறான். மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோல இவனை நீர் தடுப்பீராக. நீர் பகைவர்களால் தாங்குதற்கு மிக அரிய வல்லமையுள்ளவரென்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான். பிரதாபசாலியான சல்யன் உமது புத்திரனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு யுதிஷ்டிர ராஜரிருக்குமிடத்திற்குத் தேர்க்கூட்டத்துடன் சென்றான். யுதிஷ்டிரர் தம்மை நோக்கி விரைவாக வருகின்றதும் பெருவெள்ளத்தின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளதுமான சல்யனுடைய மிக்க பெரும்படையை யுத்தத்தில் தடுத்தார். மகாரதரான தர்மராஜா யுத்தத்தில் மத்ரராஜனைப் பத்துப் பாணங்களாலே நடுமார்பில் விரைவாக அடித்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் அவனை ஏழு பாணங்களால் அடித்தார்கள். மத்ரராஜனும் அவர்களனைவரையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான், யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையான அறுபது பாணங்களாலே மறுபடியும் அடித்துப் பரபரப்புடன் கூடின மாத்ரீபுத்திரர்களை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலே அடித்தான். பிறகு, தோள்வலிமிக்கவனும் சத்துருக்களை ஜயிக்கின்றவனுமான பீமன், மிருத்யுவினுடைய வாயை அடைந்ததுபோல யுத்தத்தில் மத்ரராஜனுடைய வசத்தையடைந்திருக்கின்ற யுதிஷ்டிர ராஜரைக்கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாகச் சல்யனை எதிர்த்துவந்தான் பீமன், வரும்பொழுதே, முழுமையும் உருக்கினாற் செய்தவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானத்தைப் பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களாலே மத்ரராஜனை அடித்தான். பிறகு, பீஷ்மர் துரோணர் இருவரும் பெருஞ்சேனை சூழ்ந்துவர விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு தர்மராஜரை எதிர்த்துவந்தார்கள். பிறகு, சூரியன் மேற்றிசையை அடைந்து பிரகாசிக்குமளவில் மகாகோரமும் அதிபயங்கரமுமான யுத்தம் ஆரம்பித்தது.

நூற்றுருவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(வாஸுதேவர் பீஷ்மருடைய வல்லமையைப் பொறாமல் அவரைக்கொல்லச்சென்றதும், அர்ஜுனன் தடுக்க இருவரும் திரும்பித் தேரேறியதும்.)

வேந்தரே! பிறகு, உமது பிதாவான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள உத்தமமான பாணங்களாலே ஸைனிகர்களோடு கூடின

பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார். பீஷ்மா பீமனைப பன்னிரண்டுபாணங்களாலும ஸாதயகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும நகுலனை மூன்றுபாணங்களாலும் ஸகதேவனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்து யுதிஷ்டிரருடைய இரண்டுகைகளிலும் மாரபிலும பன்னிரண்டுபாணங்களை நாட்டினா. பிறகு, மகாபலசாலியான பீஷ்மா திருஷ்டத்யுமனனையும அடிதது ஸிம்மநாதம் செய்தார். பிதாமஹரான அநதப பீஷ்மரை, நகுலன் பன்னிரண்டு பாணங்களாலும் ஸாத்யகி மூன்றுபாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னன் எழுபதுபாணங்களாலும பீமஸேனன் ஏழுபாணங்களாலும் யுதிஷ்டிரா பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தார்கள். துரோணரோ ஸாதயகிபீமஸேனன்இவாகளில் ஒவ்வொருவனையும் யமதண்டத்திற்கொபபான கூர்மையுள்ள ஐந்துஐநதுபாணங்களாலேஅடிததாா. அவ்விருவருமவேணுகமென்கிற ஆயுதங்களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பிராம்மணசிரேஷ்டரான அந்தத் துரோணரை லக்ஷ்யததில நேராகச் செல்லுகின்ற மும்மூன்று பாணங்களாலே திருபபியடித்தார்களை. கூர்மையான அம்புகளாலேதுன்புறுந்தபபட்டும, ஸௌவீராகளும கிதவாகளும கீழ்நாட்டு வீரர்களும மேனுட்டு வடநாட்டுவீரர்களும மாளவர்களும அபீஷாஹர்களும சூரஸேனாகளும சிபிகளும வஸாதிகளும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைவிட்டு விலகவில்லை அவ்வாறே, பறபலதேசத்தினின்று வந்திருக்கிற மற்ற அரசாகளும் பறபல ஆயுதங்களைக் கையிற் கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். அரசரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்களும் பிதாமஹரைச் சூழ்நதுகொண்டார்கள். பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத பீஷ்மா எலலாபபக்கததிலும் தேர்க்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டுக் காட்டில் பிடித்த நெருபபுப்போலச் சத்துருக்களை எரித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தார். ரதமாகிற அக்னிக்கிருகத்திலுள்ளதும் வில்லாகிறஜ்வாலையுள்ளதும கத்திகள், சக்திகள், கதைகளாகிற விறகுகளோடு கூடியதும் பாணங்களாகிற நெருப்புபபொறிகளுள்ளதுமான பீஷ்மராகிற நெருப்பு க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டர்களை எதிர்த்தது. மகாராஜரே! பெருந்தீயானது காற்றுடன்கூட உலர்நதகாட்டில் ஸஞ்சரிபபதுபோலப் பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தைப பிரயோகமசெய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தார். அவர் பொன்மயமான கணுக்களுள்ளவைகளும கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான காணிகளாலும் நாளீகங்களாலும் நாராசங்களாலும் அந்த ஸைனியத்தை மூடினார். மேலும், கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே கொடிகளையும் தேராளிகளையும் கீழே தள்ளி ரதஸமூகங்களை மொட்டையாயிருக்கின்ற பனங்காடுகள் போலச செய்தார். மிக்க புஜபலமுள்ளவரும் ஆயுததாரிகளனை

வரிலுஞ் சிறந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் ரணகளத்தில் ரதங்களை யும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளாகச் செய்தார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! இடிமுழக்கம் போன்ற பீஷ்மருடைய நாணொலியையும் கையுறைகளுடைய ஒலியையும் கேட்டு எல்லாப் பிராணிகளும் நடுக்கமுற்றன. உமது பிதாவி னுடைய பாணங்கள் வீணாகாமல் லக்ஷ்யங்களில் பாய்ந்தன. பீஷ்ம ருடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகள் (யுத்தவீரர்களுடைய) கவசங்களில் தடையற்றுப் பாய்ந்தன மகாராஜரே! வீரர்கள் கொல்லப்பெற்றவையும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவையு மான தேர்கள் யுத்தபூமியில் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்படுவதை நாங்கள் கண்டோம். பதினாயிரம் சைத்தியர்களும், காசிதே சத்து வீரர்களும், கரூசர்களும், மகாரதர்களென்று பிரஸித்தி பெற்றவர்களும் மகாகுலத்தில் பிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில் சரீ ரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் முன்வைத்தகாலைப் பின்வைக் காதவர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளை உடை யவர்களுமான மற்றுமுள்ள அரசர்களனைவரும் வாயைத் திறந்து கொண்டிருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற பீஷ்மரை ரணகளத்தில் எதிர்த்துக் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் பர லோகம் சேர்வதற்காக (அந்த யுத்தகளத்தில்) மூழ்கினார்கள். பரத குலத்திற்பிறந்த மகாராஜரே! அச்சுக்களும் சக்கரங்களும் மற்று முள்ள உறுப்புக்களும் ஒடிக்கப்பெற்ற சில தேர்களை நூறுநூறாக வும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நாங்கள் கண்டோம். 1 வரூதங்களோடு உடைத்துத்தள்ளப்பட்ட தேர்களாலும் கீழே தள்ளப்பட்ட ரதி கர்களாலும் அம்புகளாலும் உடைக்கப்பட்ட நல்ல கவசங்களா லும் பட்டஸங்களாலும் கதாயுதங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் அம்புக்கூடுகளா லும் உடைக்கப்பட்ட சக்கரங்களாலும் கைகளாலும் விற்களாலும் கத்திகளாலும் குண்டலங்களையணிந்த தலைகளாலும் கையுறைகளா லும் விரலுறைகளாலும் கீழே புரட்டித்தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்க ளாலும் பலவாறாக அறுக்கப்பட்ட விற்களாலும் யுத்தபூமியானது நான்குபக்கத்திலும் நன்கு பரப்பப்பட்டதாகியது. அந்த யுத்த களத்தில் யானைமீதேறிப் போர்புரிகின்ற வீரர்கள் யானைகளையும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளையும் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாக வும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். அந்த வீரர்கள்முயற்சிசெய்தும் பீஷ்மருடையபாணத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகின்ற மகாரதர்களைத்

1 வேறொன்றில் மோதுவதால் கெடாமலிருப்பதற்காகத் தேரைச் சுற்றி மரத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஓர் உறுப்பு.

தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே!' மகேந்திரனுக்குச் சமமான வீரியமுள்ள பீஷ்மராலே அடிக்கப்படுகின்ற பெருஞ்சேனை சிதறியது. இருவர் ஒன்றுசேர்ந்து ஓடவில்லை. பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனை, தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிக அடிக்கப்பட்டதும் கீழே விழுந்திருக்கின்ற கொடிகளால் நெருங்கியதும் ஹாஹாகாரங்கொண்டதும் ப்ரஜ்ஞையை இழந்ததுமாயிற்று. பிதா புத்திரனைக் கொன்றான். அவ்வாறே, புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான். யுத்தத்தில் நண்பன் தெய்வபலத்தினால் தூண்டப்பட்டுத் தன் பிரியமான தோழனைக் கொன்றான். இன்னும் மற்றப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய ஸைனிகர்கள் கவசங்களை யிழந்து விரித்த தலைமயிருடன் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அப்பொழுது, பாண்டுபுத்திரனுடைய சேனையானது வழிதெரியாமல் சுற்றிச்சுற்றித் தடுமாறுகின்ற பசுக்கூட்டம்போலத் தடுமாறுகின்றதாகவும் அங்குமிங்கும் சுற்றிவருகின்ற ரதங்களின் ஏர்க்கால்களோடு கூடியதாகவும் தீனஸ்வரத்துடன் கூடியதாகவும் காணப்பட்டது. யாதவநந்தனரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் சேனை பீஷ்மரால் நன்றாக நாசஞ்செய்யப்படுகின்றதைக் கண்டு உத்தமமான ரதத்தை நிறுத்திக்கொண்டு குந்திபுத்திரனை அர்ஜுனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்.

'பார்த்த! நீ எதிர்பார்த்திருந்த காலம் இதோ வந்துவிட்டது. நரசிரேஷ்டனே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற இந்தப் பீஷ்மரை நன்றாக அடி. வீரனே! முற்காலத்தில் விராட நகரத்தில் அரசர்களால் நிறைந்த சபையில் ஸஞ்சயனுக்கு அருகில், 'எவர்கள் என்னை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிவார்களோ அப்படிப்பட்ட பீஷ்ம த்ரோணர் முதலான எல்லாக் கௌரவ ஸைனிகர்களையும் பந்துமித்திர பரிவாரங்களுடன் யான் கொல்வேன்' என்று உன்னால் உரைக்கப்பட்ட அந்த வாக்கியத்தை இப்பொழுது உண்மையாகச்செய். சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனே! குந்திபுத்திர! க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நினைத்து மனக்கவலையற்றவனாகி நீ யுத்தம் செய்' என்று சொன்னார். வாஸுதேவர் இவ்வாறு சொல்ல, அர்ஜுனன் குறுக்கான பார்வையுடன் தலை குனிந்துகொண்டு விருப்பமில்லாதவன்போலப் பின்வரும் வார்த்தையைக் கூறலானான். 'கொல்லத் தகாதவர்களைக்கொன்று நரகத்தைப் பிந்திய பயனாகக் கொண்ட ராஜ்யத்தை அடைவது நலமா? அன்றி, வனத்தில் வாஸஞ்செய்து துக்கங்களை அனுபவிப்பது நலமா? எது நல்லதாகும்? குதிரைகளைப் பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்கு நடத்தும். உம்முடைய வார்த்தையை யான் அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன். ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரு

மான பீஷ்மரை வீழ்த்தப்போகிறேன்' என்றான். மஹாராஜரே! எவ்விடத்தில் பீஷ்மர் சூரியன்போலப் பார்க்க முடியாதவராக ஜ்வலித்துக்கொண்டு நிற்கிறாரோ அவ்விடத்தைக் குறித்து மாதவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற குதிரைகளை நடத்தினார். யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்ப்பதின் பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற மகா புஜபலமுள்ள பார்த்தனைக்கண்டு யுதிஷ்டிரருடைய பெரிய சேனையானது மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்தது. பிறகு, கௌரவர்களுள் சிரேஷ்டரான பீஷ்மர் ஸிம்மம்போல அடிக்கடி அதிகமாகக் கர்ஜித்துக்கொண்டு தனஞ்சயனுடைய ரதத்தின்மீது விரைவாக அம்பு மழைகளை இறைத்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! ஒரு க்ஷணத்திற்குள் அவனுடைய ரதமானது குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் பெரிதான அம்புமழையினாலே பிறரால் அறியப்படவில்லை. வாஸுதேவரோ தைரியத்தைக் கைக்கொண்டு பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே மிக அடிக்கப்பட்ட அந்தக் குதிரைகளை யுத்தகளத்தில் பரபரப்பில்லாமலும் விரைவுடனும் நடத்தினார். பிறகு, பார்த்தன் மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற சப்தமுடன்கூடிய திவ்யதனுஸைக் கையிலெடுத்துக் 'கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே பீஷ்மருடைய வில்லை அறுத்துக் கீழே தள்ளினான். வில் அறுக்கப்படவே, உமது பிதாவான அந்தப் பீஷ்மர் அடுத்த நிமிஷத்திலேயே பெரிதான வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து நாணேற்றி மேகம்போலக் கர்ஜிக்கின்ற அந்த வில்லை இரு கைகளாலும் இழுத்தார். பிறகு, அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய அந்த வில்லையும் அறுத்தான். சந்தனுவின் குமாரரான பீஷ்மர் அர்ஜுனனுடைய அவ்விதமான லாகவத்தைப் புகழ்ந்தார். காங்கேயரானவர் வில்லாளிகளுள் சிரேஷ்டனான பார்த்தனை நோக்கி, 'சத்துருக்களை அழிப்பவனே! மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! நல்லது, நல்லது; குந்திபுத்திர! நல்லது' என்றுசொன்னார். பீஷ்மர் இவ்வண்ணம் சொல்லிப் பின்பு வேறொரு அழகிய வில்லைக் கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுடைய தேரைக் குறித்து அம்புகளைத் தொடுத்தார். வாஸுதேவர் அந்தப் பீஷ்மருடைய அம்புகளைப் பயனற்றவையாகச் செய்துகொண்டும் மண்டல கதிகளைக் காண்பித்துக்கொண்டும் குதிரையை நடத்தும் விஷயத்தில் அதிகமான ஸாமர்த்தியத்தைக் காண்பித்தார். பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவிரும், கொம்புகளாலே நன்றாகக்கீறப்பட்டு (அவைகளை) அடையாளமாகக் கொண்டவைகளும் மிகுந்த யுத்தமுயற்சியுள்ளவைகளுமான இரண்டு காளைகள்போல விளங்கினார்கள். மஹா பாகுபலமுள்ளவரும் லக்ஷ்மீநாதரும் சத்துரு

வீரர்களைக் கொல்பவருமான வாஸுதேவரோ அர்ஜுனன் போரில் மெதுவாயிருத்தலைக்கண்டு யுத்தத்தில் ஓய்வின்றிச் சரமாரியைப் பொழிகிறவரும் இரண்டு சேனைகளின் நடுவையடைந்து சூரியன்போலத் தபிக்கச்செய்கிறவரும் பாண்டுபுத்திரனுடைய ஸைனிகர்களுள் சிறந்தவர்களையெல்லாம் கொல்லுகிறவரும் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் யுகாந்தத்தினுடைய முடிவை உண்டுபண்ணுகிறவர்போல இருப்பவருமான பீஷ்மரைப் பொறுக்கவில்லை. பிறகு, யோகியான வாஸுதேவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனுடைய குதிரைகளை விட்டுவிட்டுப் பெரிதான ரதத்தினின்று கீழே குதித்தார். பலசாலியும் சாட்டையைக் கையில்கொண்டவரும் அதிகபராக்கிரமமுள்ளவரும் அடிக்கடி ஸிம்மம்போலக் கர்ஜிக்கின்றவரும் லோகநாதரும் அளவற்ற காந்தியுள்ளவருமான அந்த வாஸுதேவர் கோபத்தினால் கண்கள்சிவந்து (பீஷ்மரைக்) கொல்லக்கருதி மகாயுத்தத்தில் உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்களுடைய தேஜஸுகளைப் பக்ஷிக்கிறவர்போலத் தம் கைகளையே ஆயுதமாகக் கொண்டு தம் இருகால்களாலும் பூமியைப் பிளக்கின்றவர்போலப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடிவந்தார். யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவராக அருகில்வருகின்ற மாதவரைக்கண்டு அங்குள்ள ஸைனிகர்களனைவரும் வாஸுதேவரிடத்தினின்றுண்டான பயத்தினாலே பிடிக்கப்பட்டு, 'பீஷ்மர் மாண்டார்; பீஷ்மர் மாண்டார்' என்று அலறிக்கொண்டே ஓடினார்கள். பீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும் இந்திரநீலக்கற்போலக் கறுத்த மேனியுடையவருமான ஜனார்த்தனர் பீஷ்மரைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடுகின்றவராக மின்னலுடன்கூடிய மேகம்போல விளங்கினார். யாதவச்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ வாஸுதேவர், ஸிம்மம் யானையை எதிர்ப்பதுபோலவும் ரிஷபம் ரிஷபத்தை எதிர்ப்பதுபோலவும் ஸிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு விரைவாகப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடினார். பீஷ்மர் யுத்தத்தில் புண்டரீகாக்ஷர் தம்மை எதிர்த்துவருவது கண்டு, யுத்தத்தில் பரபரப்பின்றிப் பெரியவில்லை நன்றாக இழுத்து மனவமைதியுடன் கோவிந்தரைப் பார்த்துக் கூறலானார்.

'புண்டரீகாக்ஷரே! வாரும்; வாரும். தேவதேவரே! உமக்கு வந்தனம் ஸாத்வதசிரேஷ்டரே! என்னை இப்பொழுது மகாயுத்தத்தில் கீழே தள்ளும். தேவரே! தோஷமற்றவரே! கிருஷ்ணரே! தேவரீரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும், அடியேனுக்கு எல்லா உலகத்திலும் சிறந்த நன்மையே. கோவிந்தரே! அடியேன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் மூவுலகத்தோராலும் கொண்டாடப்பட்டவனாகிறேன். உமது இஷ்டப்படி அடியேனை ஸம்ஹாரஞ்செய்யும். குற்றமற்றவரே! நான் உமக்குத் தாஸனாயிருக்கிறேன்' என்று

தெளிந்த மனத்துடன் மொழிந்தார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் கேசவரைப் பின்தொடர்ந்தோடி இருகைகளாலும் கட்டிப்பிடித்தான். பார்த்தனாலே கட்டிப் பிடிக்கப்படுகின்றவரும் செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவரும் புருஷோத்தமருமான வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை இழுத்துக்கொண்டே விரைவாகப் பீஷ்மருடையபக்கத்திற்குச் சென்றார். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பார்த்தனே பலாத்காரமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய இரண்டுகால்களையும் கட்டிக்கொண்டு அவரை அதிப்பிரயாஸத்தால் பத்தாவது அடியில் பிடித்து நிறுத்தினான். பிறகு, நண்பனான அர்ஜுனன் மிக்க மனவருத்தமுற்று, கோபத்தினாலே கலங்கின கண்களுள்ளவரும் ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிடுகின்றவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப்பார்த்து, 'மகா பாஹுபலமுள்ளவரே ! நீர் யுத்த முயற்சியினின்று திரும்பும் கேசவரே ! 'யான் போர் புரியப்போவதில்லை' என்று முன்பு நீர் சொல்லியவார்த்தையை நீர் பொய்யாகச்செய்வது தகாது. மாதவரே! உலகிலுள்ள ஜனங்கள் உம்மை, 'பொய்சொல்லுகிறவர்' என்று சொல்லுவார்கள் இதுமுழுமையும் என்பொருட்டே யான் பிதாமஹரைக் கொல்வேன் சத்துருக்களை அழிப்பவரே ! கேசவரே ! என் சஸ்திரத்தின்மீதும் சத்தியத்தின்மீதும் ஸுகிருதத்தின்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். யான் சத்துருக்களுக்கு நாசத்தைச் செய்யப்போகிறேன். நிரம்பின சந்திரமண்டலமானது யுகமுடிவுக்காலத்தில் தற்செயலாகக் கீழே விழுவதுபோல, ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவரும் மகாரதருமான பீஷ்மர் என்னாலே தள்ளப்பட்டு இப்பொழுதே கீழே விழுவதைப் பாரும்' என்று அன்போடு கூறினான். மாதவரோ மகாத்மாவான பல்குனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டும் அவனுடைய வல்லமையைக்கண்டும் மிகுந்த பிரீதியுடையவரானார், மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லாமலே கோபத்துடன் மீண்டும் ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டார். ரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்ற நரசிரேஷ்டர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரையும் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் மேகம் இரண்டு மலைகளின்மீது வர்ஷதாரையைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரியைப் பொழிந்தார் சூரியன் [1] சிசிரருதுவினுடைய முடிவில் தன் கிரணங்களாலே தேஜஸுகளைக் கவர்வதுபோல உமதுபிதாவானதேவவிரதர் யுத்தவீரர்களுடைய பிராணன்களைக் கவர்ந்தார் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறுகௌரவஸைனியங்களை நாசஞ்செய்தனரோ, அவ்வாறே, உமதுபிதாவானபீஷ்மர் பாண்டவஸைனியங்களையுத்தத்தில்நாசஞ்செய்தார் அடிக்கப்பட்டு

---

1 மாசியும் பங்குனியும்.

ஓடுகின்ற சைனிகர்களோர ஊக்கத்தையும் அறிவையுமிழந்து, தன்னுடைய தேஜஸினாலே தவிக்கச்செய்கின்றவனும ஆகாயமத்தியை அடைந்திருக்கின்றவனுமான சூரியனைப பார்கக முடியாதது போல, யுத்ததகில ஒப்பற்றவரான பீஷ்மரைப் பார்பபதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் மகாராஜரே! நூறுநூறாகவும ஆயிரம் ஆயிரமாகவும பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவ சேனையிலுள்ள வீரர்கள், பயத்தால் பிடிக்கபபட்டு, யுத்தத்தில் பீஷ்மர் செய்கைகளை மனிதர்களின் வல்லமைக்கு மேற்படச் செய்வதைக் கண்டார்கள். பாரதரே! பீஷ்மராலே அவ்விதமாகத் துரத்தப்படுகின்ற பாண்டவசேனைகள் சேற்றில் அமிழ்ந்த பசுக்கள்போல ரக்ஷகனை அடையவில்லை. பலசாலியான பீஷ்மராலே தூபபலர்களான பாண்டவ சைனிகர்கள் யுத்தத்தில் எறும்புகள் போல நசுக்கப்பட்டார்கள். ராஜேந்திரரே! அவ்வாறே, பகைவர்களை நாசஞ்செய்யும் தன்மையுள்ள பீஷ்மராலே யுததத்தில் எல்லாப் பாண்டவ வீரர்களும ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் அடிக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே! மகாரதரும் அசைக்கமுடியாதவரும் அம்புக் கூட்டத்தைப் பொழிகின்றவரும் அரசர்களை வாட்டுகின்றவருமான பீஷ்மரை அந்தப் பாண்டவ வீரர்கள் பாணங்கள்போன்ற கிரணங்களோடு பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைப்போலப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந்தப் பீஷ்மர் பாண்டவசேனையை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தையடைந்தான். பிறகு, பீஷ்மர் ஸைனியங்களுடன கூடிய பலசாலிகளான பாண்டு புத்திரர்களைச் சரமாரியால் தடுத்தார். மகாபலசாலியும பெரிய விரதமுள்ளவருமான பீஷ்மர் சக்ரபாணியான ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான் பார்த்துக்கொண்டிருக்குமபொழுதே, பலசாலிகளான கருச தேசதது வீரர்களாலும சேதி தேசதது வீரர்களாலும் எப்பொழுதுமே சூழப்பட்டிருக்கிற பாண்டுபுத்திரர்களை மகாஸ்திரங்களால் அடித்தார். பிறகு, சிரமததினால் வருத்தமுற்றிருக்கின்ற சேனைகளினுடைய மனமானது யுத்தத்தை நிறுததுவதில் நோக்கமுற்றதாகியது.

ஒன்பதாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

நூற்றேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் இரவில் கிருஷ்ணனோடு ஆலோசித்துப் பீஷ்மரிடஞ் சென்று அவரை வதஞ் செய்யும் உபாயத்தைக் கேட்டதும், அவர் சொல்லியதும்.)

அந்தக் கௌரவ பாண்டவ வீரர்கள் போர்புரிந்துகொண்டிருக்கையில் சூரியனும் அஸ்தமிக்கக் கோரமான ஸந்தியா காலமானது தோன்றிவிட்டது. பிறகு, யுத்தத்தை நாங்கள் காணவில்லை. பாரதரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா ஸந்தியாகாலம் நேர்ந்திருப்பதையும் தமது சேனை பீஷ்மராலே அடிக்கப்பட்டு அஸ்திரங்களை இழந்து பயத்தால் மனந்தளர்ச்சியுற்று யுத்தத்தினின்று திரும்பி ஓடுவதில் பற்றுதலுள்ளதா யிருப்பதையும் மகாரதரான பீஷ்மர் போரில் மிக்க பரபரப்புடன் அடிப்பதையும் மகாரதர்களான ஸோமகர்கள் வெல்லப்பெற்று ஊக்கமிழந்திருப்பதையும் கோரமும் பயங்கரமுமான இரவின் தொடக்கத்தையும் பார்த்து ஆலோசித்து அரசர்களுடைய போரை நிறுத்த [1] விரும்பினார். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் தமது படைகளை யுத்தத்தை நிறுத்தும்படி செய்தார். அப்பொழுது, அவ்விதமாகவே உம்முடைய படைகளும் யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டன. குருசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் காயங்களால் அதிகமாகத் துன்பம் அடைவிக்கப்பட்ட மகாரதர்கள் ஸைனியங்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படி செய்து (இருப்பிடத்தை) அடைந்தார்கள். பீஷ்மருடைய பாணத்தால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் அவருடைய செய்கையை நினைத்து அப்பொழுது ஆறுதலை அடையவில்லை பாரதரே! பீஷ்மரும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து உம்முடைய குமாரர்களாலே புகழப்பெற்றும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றும் நான்கு பக்கங்களிலும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்றவர்களான கௌரவர்களோடு (தம்வாஸஸ்தானத்தை) அடைந்தார்.

பிறகு, எல்லாப் பிராணிகளையும் மயங்கச்செய்கின்ற இரவு தோன்றியது. கோரமான அவ்விரவின் தொடக்கத்தில் விருஷ்ணிகளுடன் கூடின பாண்டவர்களும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாத ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திராலோசனையின் பொருட்டுச் சேர்ந்து உட்கார்ந்தார்கள் மகா பலசாலிகளும் ஆலோசனையின் நிச்சயத்தை அறிந்தவர்களுமான (அவர்கள்) மனக் கலக்கமற்றவர்களாகித் தங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கக்கூடியதும் சமயத்திற்கேற்றதுமான ஆலோசனையைச் செய்தார்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் நெடுநேரம் ஆலோசித்து வாஸுதேவரைப் பார்த்து

1 வேறு பாடம்.

இவ்வாறான வார்த்தையைச் சொல்லலானார். 'கிருஷ்ணரே! மகாத்மாவும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவரும் தாமரைக் காடுகளை யானை அழிப்பதுபோல என்னுடைய படையை விசேஷமாக அழிப்பவருமான பீஷ்மரைப் பாரும். மிக மூண்டெரிகின்ற தீப்போலச் சேனைகளைப் பக்ஷிக்கின்ற மகாத்மாவான இந்தப் பீஷ்மரைப் பார்ப்பதற்கு நாம் சக்தியற்றவர்களாயிருக்கிறோம். கோரமானதும் கொடுவிஷமுள்ளதுமான தக்ஷகனென்கிற மகாஸர்ப்பம் போலச் சிறந்த பிரதாபசாலியான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு தீக்ஷ்ணமான சஸ்திரங்களுடன் விற்பிடித்துக் கூர்மையுள்ள பாணங்களை யுத்தத்தில் அதிகமாகப் பிரயோகஞ்செய்துகொண்டு விளங்குகிறார். கோபங்கொண்ட யமனை, வஜ்ரத்தைக் கையிற்கொண்ட தேவராஜன், பாசாயுதத்தைத் தரித்த வருணன், கதாயுதத்தையுடைய குபேரன் ஆகிய இவர்களையும் ஜயித்துவிடலாம்; மிகுந்த கோபங்கொண்ட பீஷ்மரை மகா யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு ஸாத்தியப்படாதவர். கிருஷ்ணரே! இது இவ்வாறான பிறகு, அப்படிப்பட்ட நான் என்னுடைய புத்திக்குறைவினாலே யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் துக்கஸமுத்திரத்தில் முழுகிவிட்டேன். ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத மாதவரே! யான் கானகம் செல்வேன். அவ்விடத்துக்குச் செல்வது எனக்கு மேன்மையானது. கிருஷ்ணரே! யுத்தத்தில் எனக்கு விருப்பமில்லை. பீஷ்மர் எப்பொழுதும் நம்மைக்கொல்லுகிறார். நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பைநோக்கிச் செல்லுகின்ற விட்டிற்பூச்சியானது மரணத்தையே அடைவதுபோல நான் பீஷ்மரை எதிர்த்துவிட்டேன். வ்ருஷ்ணிகுலத்தில் உதித்தவரே! நான் ராஜ்யநிமித்தமாகப் பராக்ரமம் செய்து நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுவிட்டேன். சூரர்களான என்னுடைய பிராதாக்களும் பாணங்களால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள், என்னிமித்தமாக ஸகோதரஸ்நேகத்தினால் ராஜ்யத்தை இழந்து கானகம் சென்றார்கள். மதுஸூதனரே! என்னிமித்தமாகத் திரௌபதியும் அவிக்ஷமான கிலேசத்திற்கு உடன்படுத்தப்பட்டாள்; நான் உயிரைப் பெரிதாக நினைந்திருந்தேன். இப்பொழுது அவ்வுயிரும் கிடைக்க அரிதாகிவிட்டது. மிச்சமான வாழ்நாளைக்கொண்டு நான் உத்தமதர்மத்தை அனுஷ்டிப்பேன். கேசவரே! பிராதாக்களோடு கூடின யான் தேவரீரால் அனுக்கிரகிக்கத் தக்கவனாயிருந்தால், நமக்குரிய தர்மத்திற்கு விரோதமின்றி ஹிதத்தைச் சொல்லும்' என்றார்.

இவ்வாறான அநந்தத் தாமநந்தனருடைய சொல்லைக்கேட்ட பிறகு, வாஸுதேவர் யுதிஷ்டிரரை நல்லவார்த்தைகளினாலே தேறுதலடையும்படி செய்து கருணையினாலே பின்வருமாறு அதிக

விஸ்தாரமான மறுமொழி கூறலானார். 'ஸத்தியப்பிரதிஜ்ஞையை யுடையவரே! தாமபுத்திரரே! சௌரியமுடையவர்களும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் பகைவர்களை அழிப்பவர்களும், வாயுவுக்கும் அக்னிக்கும் ஸமமான தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களுமான பீமார்ஜுனர்களையும் பராக்கிரமமுடையவர்களும் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரர்கள்போன்றவர்களுமான நகுலஸஹதேவர்களையும் பிராதாக்களாகக்கொண்ட நீர் துயரமடையவேண்டாம். பாண்டவரே! நீர் என்னையாவது நேயமுறையினால் ஏவும். பீஷ்மரோடு நான் போர்புரிவேன். மகாராஜரே! மகா யுத்தத்தில் உம்மால் ஏவப்பட்ட யான் எதைத்தான் செய்யமாட்டேன்? பல்குனன் (தான் கொல்ல) விரும்பாமலிருந்தால், தார்த்தராஷ்டிரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை யுத்தத்தில் அழைத்து நான் கொல்வேன். பாண்டவரே! வீரரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டால் நமக்கு ஜயமுண்டென்று நீர் கருதினால் நான் இப்பொழுதே கௌரவர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்தவரான பிதாமஹரை ஒரு தேராளியாயிருந்தே கொல்வேன் அரசரே! யுத்தத்தில் மகேந்திரனுடைய பராக்கிரமம்போன்ற என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப் பாரும். மகாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தப் பீஷ்மரைத் தேரினின்று கீழேதள்ளுவேன். எவன் பாண்டு புத்திரர்களுக்குச் சத்துருவோ அவன் எனக்குச் சத்துரு; ஸம்சயமில்லை. எவை உமது பொருள்களோ அவை என்னுடையவையே. எவை என்னுடைய பொருள்களோ அவை உம்முடையவையே உம்முடைய தம்பியான அர்ஜுனன் எனக்கு மித்திரன்; ஸம்பந்தி; சிஷ்யன். வேந்தரே! யான் பல்குனனை நிமித்தமாக (எனது) மாமிஸங்களையும் அறுத்து அளிப்பேன். புருஷசிரேஷ்டனான இந்த அர்ஜுனனும் என்னிமித்தமாக உயிரையும் விடுவான். ஐயா! இது எம்முடைய பிரதிஜ்ஞை. நாம் ஒருவரை ஒருவர் (ஆபத்தைத்) தாண்டும்படி செய்துகொள்வோம். ராஜேந்திரரே! யான் யுத்தஞ்செய்ய ஸன்னத்தனாகும்படி என்னை நீர் ஏவும். பார்த்தனால் முன்பு உபப்லாவ்யத்தில் உலூகனிடத்தில், 'பீஷ்மரை வீழ்த்துவேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது. புத்திசாலியான பார்த்தனுடைய அந்த வாக்கை (நாம்) முழுதும் காக்கவேண்டும். அர்ஜுனனிடம் அனுமதிபெற்று நான் இக்காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் ஸந்தேகமில்லை இல்லையேல், யுத்தத்தில் இதைச்செய்வது பல்குனனுக்குஸுலபமானது. அந்த அர்ஜுனன் சத்துருபட்டணங்களை அழிக்கும் திறமையுள்ள பீஷ்மரை யுத்தத்தில் கொல்லுவான். பார்த்தன் முயற்சிசெய்தால் யுத்தத்தில் செயற்கரிய காரியத்தையும் செய்வானன்றோ? அர்ஜுனன்

யுத்தத்தில் நல்ல முயற்சியுடையவர்களும் தைத்யர்களோடும் தானவர்களோடுங் கூடினவர்களுமான தேவர்களையும் கொல்வான். அவ்வாறிருக்க, இந்தப் பீஷ்மரைக் கொல்வதில் யாது ஸந்தேகமுளது? மஹா வீர்யமுடையவரும் சந்தனுபுத்ரருமான பீஷ்மர் இப்பொழுது புத்தி வேறுபட்டிருக்கிறார், அவர், அறிவுமழுக்கமடைந்திருத்தலாலும் வாழ்நாள் குறுகினமையாலும் நிச்சயமாகவே செய்யவேண்டிய விஷயத்தை அறியவில்லை' என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! மாதவரே! நீர் எவ்விதம் சொல்லுகிறீரோ அது அவ்விதந்தான். உம்முடைய வேகத்தைத் தாங்கும் விஷயத்தில் இவர்கள் எல்லோரும் போதுமானவர்களல்லர். புருஷப் புலியே! தேவரீர் என்னுடைய பக்ஷத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறீர். அப்படிப்பட்டயான், நிச்சயமாகவே இந்த எல்லா விருப்பங்களையும் அடையப்போகிறேன். ஜயசீலர்களுள் உத்தமரே! கோவிந்தரே! தேவரீரை நாதராகக்கொண்டு யான் யுத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களையும் ஜயிப்பேன். அவ்வாறிருக்க, மகாரதரான பீஷ்மரைக் குறித்து யாது ஸம்சயம்? மாதவரே! தேவரீருடைய கௌரவத்தைக்கருதி உம்மைப் பொய்யராகச்செய்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. போர்புரியாமலேயிருந்து, நீர் வாக்களித்தபடி, உதவிபுரிவீராக. பிரபுவே! பீஷ்மர், 'துரியோதனனுக்காக நான் யுத்தம்செய்வேன். உன்னுடைய நன்மையின்பொருட்டு நான் ஆலோசிக்கப்போகிறேன்; எவ்விதத்தாலும் (உனக்காக) யான் போர்புரியேன். இது ஸத்தியம்' என்று யுத்த விஷயமாக என்னிடத்தில் ஒரு சபதஞ்செய்திருக்கிறார். மாதவரே! அந்தப் பீஷ்மரல்லவோ எனக்கு ராஜ்யத்தை அளிப்பவர்; ஆலோசனை சொல்பவர். மதுஸூதனரே! ஆதலால், அவருடைய வதத்தின் உபாயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக உம்முடன் சேர்ந்து நாம் எல்லோரும் மறுபடியும் அவரிடம்போவோம். ஆதலால், நாமனைவரும் ஒன்றுகூடிப் புருஷ சிரேஷ்டரான அவரைக் காலவிளம்பமின்றி அடைவோம். விருஷ்ணிகுலத்திலுதித்தவரே! உமக்கு விருப்பமிருந்தால் ஆலோசனையைக் காமதமின்றி (அவரிடம்) கேட்கிறேன். ஜநார்த்தனரே! கிருஷ்ணரே! அவர் நம்முடைய விஷயத்தில் ஹிதமாயும் ஸத்தியமாயுமுள்ள வாக்யத்தை உரைக்கப்போகிறார். அவர் சொல்லும் வண்ணமே யுத்தத்தில் செய்யப்போகிறேன். உறுதியான விரதமுள்ள அவர் நமக்கு ஜயத்தைக்கொடுக்கப்போகிறார்; மந்திராலோசனையையும் சொல்லப்போகிறார். பாலர்களும் பிதாவையிழந்தவர்களுமான நாங்கள் அந்தப் பீஷ்மரால் வளர்க்கப்பட்டோம். மாதவரே! என் பிதாவான பாண்டுவுக்கு இஷ்டமான தகப்பனும் முதிர்ந்தவருமான அந்தப் பிதா

மஹாரை நான் கொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். க்ஷத்திரியப் பிழைப்பை நிந்திக்கவேண்டும்' என்றார் மஹாராஜரே! பிறகு, கண்ணபிரான் குருநந்தனரான தர்மபுத்திரரைப் பார்த்து, 'பேரறிவாளரே! ராஜேந்திரரே! உம்முடைய வார்த்தை எனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது ஸமர்த்தரும் பயங்கரமான பிரதிஜ்ஞையுடையவருமான பீஷ்மர் கண்பார்வையினாலும் (பகைவர்களை) எரிப்பார். கங்காபுத்ரரான பீஷ்மருடைய வதோபாயத்தைக் கேட்பதற்காக அவரிடத்தில் நீர் செல்லலாம். நீர் கேட்டால் அவர் உண்மையையே சொல்லுவார் பாரதரே! நாம் மந்திராலோசனை கேட்கும் பொருட்டுக் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரிடம் செல்வோம் பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! நாம் அங்குச்சென்று முதியவரான சந்தனுபுத்திரரை ஆலோசனை கேட்போம். அவர் நமக்கு எவ்விதமான மந்திரத்தை உபதேசிப்பரோ அந்த மந்திராலோசனையினால் பகைவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிவோம்' என்று கூறினார். பாண்டு மகாராஜருக்கு மூத்தவரே! இவ்வாறு வீர்யமுடைய வாஸுதேவரும் அந்த வீரர்களான பாண்டவர்களும் ஆலோசனை செய்து எல்லோரும் ஒன்றுகூடி, அப்பொழுது, ஆயுதங்களையும் கவசங்களையும் வைத்துவிட்டுப் பீஷ்மருடைய அரண்மனையை அடைந்து உள்ளே பிரவேசித்து அவரை முடிகளால் வணங்கினார்கள் மகாராஜரே! பாண்டவர்கள் பரத சிரேஷ்டரான அந்தப் பீஷ்மரைப் பூஜித்துத் தலையால் வணங்கிச் சரணமடைந்தார்கள் மகா புஜபலமுள்ளவரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமகருமான பீஷ்மர் அவர்களைப்பார்த்து, 'வாஸுதேவரே! உமக்கு நல்வரவா? தனஞ்சய! உனக்கு நல்வரவா? தர்மபுத்திர! பீம! நகுல! ஸஹதேவ! உங்களுக்கு நல்வரவா? குழந்தைகாள்! உங்களுக்குப் ப்ரீதியை விருத்திபண்ணக்கூடிய எந்தக் காரியத்தை இப்பொழுது நான் செய்வேன்? யுத்தத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் அன்பு பாராட்டுங்கள்; ஸந்தேகப்படாதீர்கள் மிகவும் செயற்கரிய காரியத்தையும் யான் எவ்விதத்தாலும் செய்வேன்' என்று கூறினார். அவ்வாறு ப்ரீதியுடன் அடிக்கடி சொல்லுகின்ற பீஷ்மரைப் பார்த்து ராஜாவான தர்மநந்தனர் தாழ்ந்து ப்ரீதியுடன் பின்வரும் வாக்கியத்தை உரைக்கலானார்.

'பிரபுவே! எல்லாம் அறிந்தவரே! எவ்வாறு நாங்கள் ஜயமடைவோம்? எவ்வாறு ராஜ்யத்தை அடைவோம்? பிரஜைகளுக்கு எவ்வாறு பிராண ஸந்தேகம் உண்டாகாமலிருக்கும்? அதனை எனக்கு உரைக்கவேண்டும். தேவரீரே உமது வதோபாயத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். வீரரே! யுத்தத்தில் தேவரீரை நாங்கள் எவ்விதமாக ஸகிப்போம்? குரு

பிதாமஹரே! (யுத்தத்தில் பகைவர்கள்) உமக்கு அந்தத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயமானது கொஞ்சமேனும் சம்பவிக்கிறதில்லை. யுத்தத்தில் எப்பொழுதுமே தேவரீர் வட்டமானவில்லுடன் காணப்படுகிறீர். மிக்க பாஹுபலமுள்ளவரே! அம்புகளை எடுப்பதும் வில்லிற் பூட்டுவதும் விடுவதும் காணப்படவில்லை. ரதத்தில் தேவரீரை இரண்டாவது சூரியனைப்போலக் காண்கிறோம். சத்துரு வீரர்களை அழிக்கின்றவரே! பரதசிரேஷ்டரே! 1 அல்லாவிடில், ரதங்களையும் குதிரைகளையும் போர்வீரர்களையும் யானைகளையுங் கொல்லுகின்ற தேவரீரை எந்த மனிதன்தான் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவனாவான்? புருஷசிரேஷ்டரே! பெரிய சரமாரிகளைப் பொழிகின்ற தேவரீர்களாலே யுத்தரங்கத்தில் பெரிதான என்னுடைய படை நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுவிட்டது. பிதாமஹரே! எவ்வாறு தேவரீரையுத்தத்தில் ஜயிப்போமோ, அகண்ட பூமண்டலாதிபத்யம் எனக்கு எவ்வாறு கிடைக்குமோ, என்னுடைய ஸைனியத்திற்கு எவ்வாறு க்ஷேமம் உண்டாகுமோ அதனை எனக்குச் சொல்வீராக' என்றார்.

பாண்டுவுக்கு மூத்தோரே! பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், பாண்டவர்களைப் பார்த்து, 'குந்திபுத்திர! எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனே! நான் உயிரோடிருக்கும்வரையில் யுத்தத்தில் உனக்கு எவ்விதத்தாலும் ஜயமுண்டாகாது. இதனை ஸத்தியமாக நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டவர்களே! யுத்தத்தினால் நான் ஒருவன் ஜயிக்கப்பட்டால் நீங்கள் பகைவர்களை யுத்தத்தில் ஜயிப்பீர்கள். யுத்தத்தில் நீங்கள் ஜயத்தை விரும்புவீர்களானால் என்மீது விரைவாக அடியுங்கள். பார்த்தர்களே! உங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன். அனாயாஸமாக என்னை அடியுங்கள். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உங்களுக்கு நன்மையுண்டென்று நான் எண்ணுகிறேன். நான் உங்களால் அறியப்பட்டவன். நான் கொல்லப்பட்டால் எல்லாம் கொல்லப்பட்டவைகளே. ஆதலால், இவ்வாறு நீங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், 'காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தகனைப் போன்ற தேவரீரை யுத்தத்தில் நாங்கள் ஜயிக்கத்தக்க உபாயத்தைத் தேவரீர் எங்களுக்கு உரைக்கவேண்டும். யுத்தத்தில் வஜ்ரதரனை இந்திரனும் வருணனும் யமனும் ஜயிக்கப்படத்தக்கவர்கள். இந்திரனுடன் கூடின தேவாஸுரர்களாலும் தேவரீர் யுத்தரங்கத்தில் ஜயிக்க முடியாதவர்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்.

பீஷ்மர், 'மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பாண்டவ! நீ சொல்வது ஸத்தியமே. யுத்தத்தில் முயற்சியுடனே சஸ்திரங்களைக் கையிலெடுத்துச் சிறந்த வில்லையுங் கையில் பிடித்த நான் யுத்தத்தில்

1 உபாயத்தைச் சொல்லாமலிருந்தால் என்பது.

இந்திரனுடன்கூடின தேவாஸுரர்களாலே கூட ஜயிக்கமுடியாதவன் 'ஆதலால், ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிடுவேனேயாகில் என்னை இந்த மகாரதர்கள் கொல்வார்கள். தாமநந்தன! ஆயுதத்தைக் கீழே வைத்தவனிடத்திலும் விழுந்தவனிடத்திலும் கவசத்தையும் கொடியையும் இழந்தவனிடத்திலும் ஓடுகிறவன் விஷயத்திலும் பயந்தவனிடத்திலும், 'உன்னைச் சேர்ந்தவன் நான்' என்று கூறுகிறவனிடத்திலும் ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்பட்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயைப் பிரதானமாகக் கொண்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயென்று பிரஸித்திபெற்றவனிடத்திலும் ஸ்திரீயினிடத்திலும் ஸ்திரீயினுடைய பெயரையுடையவனிடத்திலும் அங்கங்குறைந்தவனிடத்திலும் ஏகபுத்திரனுள்ளவன் விஷயத்திலும் ஸந்ததியுண்டுபண்ணுதவன் விஷயத்திலும் நபும்ஸகனிடத்திலும் எனக்கு யுத்தம் செய்ய மனம் ஒவ்வாது. ராஜேந்திர! முன்னமே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற இவ்விதமான என்னுடைய ஸங்கல்பத்தைக்கேள். மஹாவீரனென்று பிரஸித்திபெறாத ஒருவனைப்பார்த்து ஒருபொழுதும் நான் போர்புரியேன். ராஜனே! உன்னுடைய ஸைனியத்திலுள்ள மகாரதனும் துருபதகுமாரனுமான இந்தச் சிகண்டி யுத்தத்தில் பொறுமையுள்ளவன், சூரன், யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிப்பவன். அவன் முதலில் ஸ்திரீயாயிருந்து, பிறகு, புருஷத்தன்மையைப் பெற்ற விஷயமனைத்தையும் உள்ளபடி நீங்களும் அறிவீர்கள். கவசம்பூண்ட சூரனான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, கூர்மையுள்ள பாணங்களோடு என்னையே எதிர்த்துவரட்டும். வீரனென்று பிரஸித்திபெறாதவனும் மேலும் முன்பு ஸ்திரீயாயிருந்தவனுமான சிகண்டியின் விஷயத்தில் பாணத்தைக் கையாலெடுத்து எவ்விதத்திலும் அடிப்பதற்கு நான் விரும்பமாட்டேன். பரதர்களிற் சிறந்தவனே! பாண்டுகுமாரனான அர்ஜுனன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்று அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் என்னை விரைவாக அடிக்கட்டும். முயற்சியுள்ளவனான என்னை உலகங்களில் அஸ்திரசஸ்திரங்களால் அடிக்கக்கூடிய வீரன் மகா பாக்யசாலியான கிருஷ்ணன்; அல்லது, பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயன். இவர்களைத் தவிர வேறொருவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை. இப்பொழுது எனக்கு எதிரில் நபும்ஸகனான சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆயுதங்களைக் கையில்கொண்டவனாகவும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனாகவும் சிறந்த வில்லைப் பிடித்தவனாகவுமிருக்கின்ற அர்ஜுனன் என்னைக் கீழே தள்ளட்டும். இவ்வாறு செய்தால் உனக்கு ஜயமானது நிச்சயமாக உண்டாகும். குந்தீ புத்திர! நல்ல விரதமுள்ளவனே! நான் சொன்னபடி இந்தக் காரியத்தை நீ செய். பிறகு, யுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற திருதராஷ்

டிரபுத்ரர்களை நீ ஜயிப்பாய்' என்று நியமித்தார். பிறகு, பீஷ்மரால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டபாண்டவர்கள் மகாத்மாவும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமானபீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்து, தங்கள் தங்களுடைய பர்சறையை அடைந்தார்கள். பரலோகத்தை அடைவதில் தீக்ஷைகொண்ட கங்காபுத்திரரானபீஷ்மர் அவ்வாறு சொன்னவுடனே, அர்ஜுனன் துக்கத்தினால் மிகுந்த தாபமடைந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப்பார்த்துக் கூறலானான்.

'மாதவரே! ஆசாரியரும் கௌரவர்களுள் முதிர்ந்தவரும் சிறந்த அறிவையுடையவரும் புத்திமானுமான பிதாமஹரோடு யுத்தகளத்தில் எவ்வாறு நான் யுத்தம்செய்வேன்? வாஸுதேவரே! பெரியமனமுள்ளவரும் மகாத்மாவுமானபீஷ்மர் பால்யத்தில்புழுதி விளையாட்டினால் புழுதிபடிந்திருக்கின்ற மேனியையுடைய என்னால் அழுக்கடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார். கதனுக்கு மூத்தவரே! பாலனான நான் குழந்தையாயிருக்கையில் எவருடையமடியின் மீதேறி, மகாத்மாவும் பிதாவுமான பாண்டுவுக்குப் பிதாவான எவரை, 'தாத!' என்று அழைத்தேனோ, எவர் என்னைப்பார்த்து, 'பரதகுலத்தினுதித்தகுழந்தாய்! உனக்கு யான் தந்தையல்லேன். யான் உன்தந்தைக்குத் தந்தை' என்று சொன்னாரோ அப்படிப்பட்டமகானுபாவர் என்னால் எவ்வாறு கொல்லத்தக்கவர்? கேசவரே! பீஷ்மர் இஷ்டப்படி என் ஸைனியத்தைப் பீடிக்கட்டும். மகாத்மாவானபீஷ்மருடன் நான் போர்புரியேன். ஜயமோ அல்லது வதமோ எதுவந்தாலும் வரட்டும். நீர் எப்படி எண்ணுகிறீர்? ஸநாதனதர்மத்தை அறிந்தவனான நம்மைப்போன்ற மனிதன் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்தவரும் வயது முதிர்ந்தவருமான பிதாமகர் மீது எப்படி அடிப்பான்?' என்று லஜ்ஜையுடன்சொல்ல, ஸ்ரீவாஸுதேவர், 'ஜிஷ்ணுவே! பார்த்த! முன்பு, 'யுத்தத்தில் பீஷ்மரை நான் கொல்வேன்' என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்துவிட்டு, க்ஷத்திரியதர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற நீ எவ்வாறு பீஷ்மரைக் கொல்லாமலிருக்கலாம்? பார்த்த யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்ட இந்த க்ஷத்திரியரை ரதத்தினின்று கீழே தள்ளு. கங்காபுத்திரரை நீ யுத்தத்தில் கொல்லாமல் உனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. முன்பு தேவர்களாலும் காணப்பட்டிருக்கிற இது பரவசனாயிருந்தாலும் உனக்கு ஸம்பவிக்கும் எது முன்புகாணப்பட்டதோ அது அவ்விதமே ஆகும்; வேறுவிதமாக மாறாது. வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன்போன்றவரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை வஜ்ரபாணியான மகேந்திரனாயிருந்தாலும் உன்னைத்தவிர வேறுஎவன் எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்கு வல்லமை

உடையவனுவான்? முற்காலத்தில் மஹாபுத்திமானுன ப்ருஹஸ்பதியானவர் இந்திரனைப்பார்த்துச சொல்லியதுபோல நீ மன வுறுதிகொண்டு பீஷ்மரை வதம்செய். என்னுடைய இந்த வார்த்தையை நீ கேள். வயதுமுதிர்ந்தவனுயினும அறிவினுல சிறந்தவனுயினும் நற்குணங்களால் நிறைந்தவனுயினும் தன்னைக்கொல்லக் கருதிவருகின்ற [1] ஆததாயியை ஒருவன் நிசசயமாகக் கொல்லவே வேண்டும். தனஞ்சய! யுததம்செய்தல், பிரஜைகளைரக்ஷித்தல், யாகம்செய்தல் இவைகள் க்ஷத்திரியர்களுக்கு நிலைத்ததாமமென்பது அஸூயையில்லாதவர்களால் சொல்லபபட்டிருக்கிறது' என்று மறுமொழி சொன்னுர்.

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! சிகண்டி நிச்சயமாய்ப் பீஷ்மருக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனுகப போகிருன். பீஷ்மர் பாஞ்சாலபுத்திரனுன சிகண்டியைப்பார்த்து எப்பொழுதுமே திரும்பி விடுகிருர். ஆதலால், நாம் அந்தப பீஷ்மருக்கெதிரில் சிகண்டியை முன்னிட்டு உபாயத்தினுலே பீஷ்மரைத் தள்ளுவோமென்பது என்னுடைய எண்ணம். யான் பாணங்களாலே மற்றவில்லாளிகளைத் தடுப்பேன். சிகண்டியோ யுத்தம்செய்பவர்களுள் உததமரான பீஷ்மரையே எதிர்ததுபோர்புரியட்டும். 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லேன். இவன் முன்பு பெண்ணுயிருந்து பின்பு புருஷனுனவன்' என்னும் பீஷ்மருடையவாக்கியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றுன். பீஷ்மரைவதஞ்செய்வதற்குரிய உபாயத்தைப்பற்றிய அர்ஜுனனுடைய வாரத்தையைக் கேட்டு, அப்பொழுது, பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனுடன்சேர்ந்து மயிர்சிலிர்த்தவர்களாக ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். மாதவரோடுகூடின புருஷசிரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு நிச்சயத்தைசசெய்துகொண்டு மகாத்மாவான பீஷ்மரிடத்தினின்று அனுமதிபெற்று ஸந்தோஷமுள்ள மனத்துடன்போய்த் தங்கள் தங்கள் ஸுகசயனங்களை அடைந்தார்கள்' என்றுகூறினுன்.

நூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருடையயுத்தமும், சிகண்டிக்குப் பீஷ்மருடன் ஸம்வாதமும் யுத்தஸன்னுகமும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! எவ்வாறு சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை யுத்தத்தில எதிர்த்தான்? பாண்டவர்களும்

---

[1] விராடபர்வம 175-மபக்கம் குறிப்பிற்காணக.

எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'மகாராஜரே! பிறகு, நிர்மலமான அதிகாலையில், சூரியோதய மாவதற்குமுன், பேரிகைகளும மத்தளங்களும், ஆனகங்களும் அடிக்கபபடவும, வெண்மையான சங்கங்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஊதப்படவும், பாண்டவர்கள் பகைவர்களையெல்லாம் அழிக்கத் தக்கதான அணியைவகுத்துச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு யுததத்திற்காகச சென்றார்கள். அரசரே! சிகண்டி எல்லாபபடை களுக்கும் முதலில் நின்றான். பிறகு, பீமஸேனன் அர்ஜுனன் இவ் விருவரும் அந்தச் சிகண்டியினுடைய சக்ரரக்ஷகர்களானார்கள். த்ரௌபதிபுத்திரர்கள் வீரயவானான சுபத்திராபுத்திரன் ஸாத்யகி சேகிதானன் ஆகிய இவர்கள் ஸைனியததிற்குப பின்பக்கத்தை ரக்ஷித்தார்கள். அவர்களுக்குபபின் பாஞ்சாலர்களால் நான்கு பக்கங்களிலும் பாதுகாக்கபபடுகின்ற மகாரதனான திருஷ்டத்யும் னன் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனானான். பிறகு, பிரபுவான யுதிஷ்டிர மகாராஜர் நகுல ஸஹதேவர்களோடுகூடி ஸிம்மநாதத்தினால் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். பிறகு, விராடன் தன்னுடைய ஸைனியத்தினால் சூழப்பட்டு அவ ருக்குப் பின்புறம் சென்றான். மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! துருபதன் அவருக்குப் பின்புறத்தில அவரை அடுத்து விரைவாகவந்தான். பிராதாக்களான ஐந்து கேகயவீரர்கள், வீர்யமுடையவனான திருஷ்டகேது, கடோத்கசன் என்கிற ராக்ஷஸன் இவர்கள் அந்த ஸைனியத்தினுடைய பின்புறததைப பாதுகாத்தார்கள். பாண் டவர்கள் இவ்வாறு பெரியசேனையை அணிவகுத்துக்கொண்டு தங்கள் உயிரையிழக்கவுந் துணிந்து யுத்தத்தில் உம்முடைய சேனையை எதிர்த்து வந்தார்கள். ராஜரே! அவ்வாறே, கௌரவர் கள மகாரதரான பீஷ்மரை எல்லா ஸைனியங்களுக்கும் முன்னிலை யில் வைத்துக்கொண்டு பாண்டவர்களைக்குறித்து எதிர்ததுச் சென்றார்கள். பிறகு, பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவரும் மகா பலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்ட வரும் சிறந்த வில்லாளியுமான துரோணரும், அவருடைய குமார ரும் மகாபலசாலியுமான அசுவத்தாமாவும் அந்த ஸைனியததைப் பின்தொடர்ந்தனர். அதன் பின்புறத்தில், பெரிய யானைப் படை யினால் சூழப்பட்ட பகதத்தன் சென்றான். கிருபர் கிருதவர்மா இவ் விருவரும் பகதததனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். பலவானும் காம்போஜதேசாதிபதியுமான ஸுதக்ஷிணன் அவனைப் பின் தொடர்ந்தான். பாரதரே! மாகதன் ஜயத்ஸேனன் ஸௌபலன் பிருகத்பலன் அவ்வாறே ஸுசர்மாவைத் தலைமையாகக்கொண்ட மகாவில்லாளிகளான மற்ற அரசர்கள் ஆகிய இவர்கள் உமது

ஸைனியத்தின் பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தனர். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், ஒவ்வொருதினமும் வந்தவுடனும், போரில் ஆஸுரவ்யூகங்களையும் பைசாசவ்யூகங்களையும் ராக்ஷஸவ்யூகங்களையும் ஏற்படுத்தினார். பாரதரே! பிறகு, ஒருவரையொருவர் அடிக்கின்ற உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய பெரும் போர் நடந்தது. அர்ஜுனனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பார்த்தர்கள் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டும் பற்பலவித அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்கள். பாரதரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் பீமனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் ரக்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டு அப்பொழுது பரலோகம் சென்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் மகாரதனான ஸாத்யகியும் உம்முடைய படையில் புகுந்து பராக்கிரமத்தால் நாசம் செய்தார்கள். யுத்தத்தில் வதம் செய்யப்படுகின்ற உம்முடைய ஸைனிகர்கள் பாண்டவர்களுடைய பெரிதான சேனையைத் தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு, எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சேனையானது மகாரதர்களாலே ஓட்டப்பட்டுப் பத்துதிக்குக்களிலும் ஓடிற்று. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின பாண்டவர்களாலே கூர்மையான அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற உம்முடைய ஸைனிகர்கள் ரக்ஷகனை அடையவில்லை’ என்றான்.

திருதராஷ்டிரன், ‘ஸஞ்சய! பார்த்தர்களாலே பீடிக்கப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் என்னசெய்தாரென்பதைச் சொல்வாயாக. ஸஞ்சய! பகைவர்களை வாட்டுகிறவர்களும் என்னைச் சேர்ந்தவீரர்களை நாசம் செய்கிறவர்களுமான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள்? அதை எனக்குச் சொல்’ என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான். ‘மகாராஜரே! பாண்டவர்களாலும் ஸ்ருஞ்சயர்களாலும் உமது புத்திரனுடைய சேனையானது பீடிக்கப்படும்பொழுது உமது பிதா செய்ததை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டுவுக்கு மூத்தவரே! சூரர்களான பாண்டவர்கள் மிக்க மனமகிழ்ச்சியுடன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள். ராஜரே! அப்பொழுது, யுத்தத்தில் பகைவர்களாலே செய்யப்படுகின்ற ஸைனியத்தினுடைய நாசத்தையும் மனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினுடைய நாசத்தையும் பீஷ்மர் பொறுக்கவில்லை. சிறந்த வில்லாளியும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் தம் உயிரைவிடக்கத் துணிந்து பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களை

யும் நாராசங்களாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் கூர்மையுள்ள அஞ்சலிகங்களாலும் வர்ஷித்தார். மன்னரே! அந்த பீஷ்மர், யுத்தத்தில், சஸ்திரங்களைக் கையில்கொண்டு பாண்டவர்களுள் மகாரதர்களான ஐந்து உத்தம வீரர்களை முயற்சியுடனே அம்புகளால் தடுத்தார். பீஷ்மர் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு வீரியத்தோடும் பொறுமையோடும் பிரயோகிக்கும் பலவித சஸ்திரவர்ஷங்களாலும் அஸ்திரவர்ஷங்களாலும் கணக்கிலடங்காத ஏராளமான யானைகளையுங் குதிரைகளையும் கொன்றார். புருஷசிரேஷ்டரே! பீஷ்மர் ரதங்களினின்று ரதிகர்களையும் குதிரைகளின் முதுகினின்று குதிரைவீரர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற காலாட்கூட்டங்களையும் யானைகளினின்று பகைவர்களுக்குத் தோல்வியை உண்டுபண்ணும் திறமையுள்ள யானைவீரர்களையும் கீழே தள்ளினார். யுத்தத்தில் அஸகாயசூரரும் மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவரும் மகாரதருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவவீரர்கள், வஜ்ரபாணியான இந்திரனை அஸுரர்கள் எதிர்ப்பதுபோல, எதிர்த்தார்கள். இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவையுமான அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு (பீஷ்மர்) கோரமான சரீரமுள்ளவராக எல்லாத் திக்குக்களிலும் காணப்பட்டார். யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகின்ற பீஷ்மருடைய இந்திரதநுஸைக்கொப்பான பெரிதான வில்லானது எப்பொழுதும் மண்டலாகாரமாகவே காணப்பட்டது. வேந்தரே! உமது குமாரர்கள் யுத்தத்தில் அந்தச் செய்கையைப் பார்த்து அதிகமான ஆச்சரியத்தையடைந்து பிதாமஹரைப் பூஜித்தார்கள். பாண்டவர்கள் மனநிலை தவறினவர்களாகி யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகின்ற சூரரான உம்முடைய பிதாவை, விப்ரசித்தியென்பவனைத் தேவர்கள் பார்ப்பதுபோலப் பார்த்தார்கள்; வாயைத்திறந்திருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற அந்தப்பீஷ்மரைத் தடுக்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பத்தாவது நாள் வந்தவுடனே, பீஷ்மர் சிகண்டியினுடைய தேர்ப்படையைக் கூர்மையான பாணங்களாலே நெருப்பானது காட்டை எரிப்பதுபோல எரித்தார். கோபங்கொண்ட நாகம்போன்றவரும் காலனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தகனைப்போன்றவருமான அந்தப் பீஷ்மரைச் சிகண்டி மூன்று பாணங்களால் நடுமார்பிலடித்தான். அந்தச் சிகண்டியினாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட பீஷ்மர் சிகண்டியைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு மீண்டும் அவனைப் பார்க்கவில்லை; சிரித்துக்கொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானார்.

'உன்னிஷ்டப்படி அடித்தாலடி. இல்லாமற்போனால் சும்மா இரு. உன்னை எதிர்த்து எவ்விதத்தாலும் யான் போர்புரியேன். நீ பிரம்மதேவனாலே ஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிபண்ணப்பட்ட சிகண்டி

னியன்றோ?' என்றார். பீஷ்மருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுச் சிகண்டி, கோபமூண்டு இரண்டு கடைவாய்களையும நக்கிக்கொண்டு, யுத்தரங்கததில் பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! உமமை க்ஷத்திரியர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரென்றறிவேன்; ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமரோடு நீர் யுத்தஞ்செய்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன், உமமுடைய திவ்யமான பிரபாவத்தைப் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன்; உம்முடைய மகிமையை அறிந்திருந்தாலும, உமமோடு நான் இப்போது யுத்தம செய்யப்போகிறேன் நரோத்தமரே! பாண்டவர்களுக்கும் எனக்கும் பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணி இபபொழுது உம்மை யுத்தரங்கத்தில் எதிரததுப போராபுரியப் போகிறேன் உம்மை நிச்சயமாகக் கொல்லபபோகிறேன் உமமுடைய முன்னிலையில் ஸத்தியத்தின்மீது ஆணையிடுகிறேன். இபபடிபபட்ட என்னுடைய வாக்கியத்தைக்கேட்டு எதுசெய்யத்தககதோ அதை நீர் செய்யும். உமது இஷ்டபபடி யுத்தஞ்செய்தாலும் செய்யும். இல்லாவிட்டாலும் வேண்டாம். நீர் உயிரோடு என்னிடத்தினின்று தப்பிப் பிழைக்கபபோகிறதில்லை. பீஷ்மரே! யுத்தத்தில் ஜயம் பெறுபவரே! நீர இவவுலகத்தை நன்றாகப் பாரததுவிடும' என்று கூறினான். அநதச சிகண்டி பீஷ்மரைபபாரதது இவவாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, வாக்குக்களாகிற அம்புகளால் மிகக துன்பத்தை உண்டுபண்ணிககொண்டு படிநதகணுக்களுள்ள ஐநதுபாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான். அந்தச சிகண்டியினுடைய அவ்விதமான வார்த்தையைக்கேட்டு மகாரதனான அர்ஜுனன் (பீஷ்மரைக் கொல்வதற்கு) இதுதான் சமயமென்றெண்ணிச சிகண்டியைப்பார்த்து, 'அம்புகளால் சத்துருக்களை ஓடுமபடிசெய்துகொண்டு யான் உன்னைப் பின்தொடரப போகிறேன். நீ மிகுநத பரபரப்புடன் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள பீஷ்மரை எதிர்த்து விரைவாகச செல. மஹாபலசாலிகளான கௌரவாகள யுத்தத்தில உனக்குத் துன்பததை உண்டுபண்ணுவதற்கு வல்லமையுள்ளவர்கள் ஆகார்கள். சிறந்த புஜபலமுளளவனே! ஆதலால், இப்பொழுது முயற்சியுடன் பீஷ்மரை எதிரத்துச செல். யுததததில் பீஷ்மரைக் கொல்லாமறபோனால் என்னோடுகூட நீ இவ்வுலகத்தில வஸிக்கின்ற ஜனங்களால் பரிகஸிக்கத தக்கவனாவாய். வீர! இந்த உத்தமமான யுத்தத்தில நாம பரிகஸிக்கபபடததக்கவர்களாகாவண்ணம் யுத்தத்தில முயற்சியைசசெய். பிதாமஹரை ஸம்ஹாரமசெய். ஒன்றுசோநது முயற்சிசெய்கின்றவாகளும் மகாரதர்களுமான எல்லாக் கௌரவாகளையும நான் தடுத்துப் போர்புரியப்போகிறேன். நீ பிதாமஹரை நாசம்செய். யான் துரோணரையும துரோணபுத

திரரையும் கிருபரையும் துரியோதனனையும் சித்திரஸேனனையும் விகர்ணனையும் ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதனையும் அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தாநுவிந்தர்களையும் காம்போஜ தேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் 'சூரனான பகதத்தனையும் மகாபலசாலியான மாகதனையும் சூரனான பூரிஸ்ரவஸையும் ரிஸ்யசிருங்க புத்திரனும் ராக்ஷஸனுமான அலம்புஸனையும் எல்லா மகாரதர்களுடனுங் கூடின திரிகர்த்த தேசாதிபதியான ஸுசர்மாவையும் கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுக்கப்போகிறேன். ஒன்று கூடி யுத்தம் செய்கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான எல்லாக் கௌரவர்களையும் யுத்தத்தில் யான் எதிர்ப்பேன். நீ பிதாமஹரை வதஞ்செய்' என்று தூண்டினான்' என்று கூறினான்.

நூற்றேன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருக்கும் துரியோதனனுக்கும் ஸம்வாதமும், பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தலும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பாஞ்சால ராஜகுமாரனான சிகண்டி, தாமாதமாவும் தீவ்ரமான விரதத்தையுடையவரும் கங்காபுத்திரருமான பிதாமகரை எவ்வாறு எதிர்த்தான்? ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்தவர்களும் தவரைப்படவேண்டியகாலத்தில் த்வரையுடன் கூடியவர்களும் பகைவர்களை ஜயிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களுமான எந்தமகாரதர்கள் பாண்டவசேனையில் சிகண்டியைப் பாதுகாத்தார்கள்? மகாவீரியமுடைய சந்தனு புத்திரரான அந்தப் பீஷ்மர் அந்தப்பத்தாவதுதினத்தில் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு போர்புரிந்தார்? ரணகளத்தில் சிகண்டியினால் பீஷ்மர் எதிர்க்கப்பட்டதை நான் பொறுக்கவில்லை. ஸஞ்சய! அந்தப்பீஷ்மருக்குத் தேர் ஒடியாமலிருந்ததா? பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அவருடையவில் சிதறாமலிருந்ததா?' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான். 'பரதரிற்சிறந்தவரே! படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு ரணகளத்தில் போர்புரிகின்ற இந்தப்பீஷ்மருக்கு வில்லும் சிதறவில்லை; தேரும் ஒடியவில்லை. அரசரே! யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பிதாமஹரைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அனேகலக்ஷக்கணக்கான உமது சேனையிலுள்ளமகாரதர்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நன்குபழக்கப்பட்ட குதிரைகளும் (பாண்டவசேனையை) எதிர்த்துச்சென்றன. குருகுலத்தில் பிறந்த

வரே! யுத்தத்தில் பகைவர்களைஜயிக்கும் திறமையுள்ள அந்தப் பீஷ்மரும் பிரதிஜ்ஞை செய்தபிரகாரம் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஒழிவின்றி நாசத்தை உண்டுபண்ணினார். போர்புரிகின்றவரும் மிக்கவில்லாளியும் அம்புகளால் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவருமான அந்தப்பீஷ்மரைப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன் நாலாபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பாண்டுவுக்கு மூத்தவரே! பத்தாவதுநாள் வந்தவுடன், அவ்விதமான சத்துரு சேனையைக் கூர்மையான அம்புகளாலே நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறியோடும்படி செய்கின்றவரும் மகிமைபொருந்திய வில்லையுடையவரும் பாசத்தைக் கையில்கொண்ட யமன்போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, இரண்டுகைகளாலும் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் ரதங்களாலும் மாமஸங்களாலும் ரணகளத்தை அருவருக்கத்தக்கதாகச் செய்கின்றவனும் சத்துருக்களாலே ஜயிக்கப்படாதவனுமான தனஞ்சயன் எல்லாரதிகர்களையும்பயமுறுத்திக்கொண்டு பீஷ்மருக்கருகில் வந்தான். பார்த்தன் ஸிம்மம்போல உரக்கக்கர்ஜித்தும் அடிக்கடி வில்லிற்பூட்டிய நாண்கயிற்றை ஒலிக்கும்படி இழுத்தும் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு யுத்தகளத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரித்தான். வேந்தரே! ஸிம்மத்தினுடைய சப்தத்தைக்கேட்டு மிருகங்கள் பயந்து ஓடுவதுபோல அந்த அர்ஜுனனுடைய சப்தத்தினாலே மிக்க நடுக்கமுற்றவர்களாகி உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் மிக்க பயங்கரமான அந்த யுத்தரங்கத்தினின்று ஓடினார்கள். பிறகு, துரியோதனன், பாண்டவன் வெல்வதையும் உமது சேனை நாலாபக்கங்களிலும் பீடிக்கப்படுவதையுங்கண்டு மிகுந்த துன்பத்தை அடைந்து பீஷ்மரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) வசனிக்கலானான்.

'ஐயா! வெண்மையான குதிரைகளுடன் கூடியவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனுமான இந்தப் பாண்டுநந்தனன் என்னைச் சேர்ந்தவர்களனைவரையும் நெருப்பானது காட்டை எரிப்பதுபோல எரிக்கிறான். யுத்தம்புரியும் வீரர்களுள் சிரேஷ்டரே! காங்கேயரே! பாண்டவனால் யுத்தத்தில் துரத்தியடிக்கப்பட்டு நமது சேனைகள் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றதைப் பாரும். சத்துருக்களைத் தபிக்கும்படி செய்கின்றவரே! கானகத்தில் பசுக்கூட்டங்களை இடையன் துரத்துவதுபோலவே நம்முடைய இந்தச் சேனையானது பாண்டவனால் துரத்தப்படுகிறது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ஆங்காங்கு ஓடுகின்ற என்னுடைய சேனையை, எவ்விதத்திலும் ஜயிக்க முடியாத பீமனும் ஓடும்படி செய்கிறான். ஸாத்யகி சேகிதானன் மாத்ரீ

புத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் மகா பராக்கிரமசாலியான அபிமன்யு ஆகிய இவர்கள் என்னுடையபடையை ஓடும்படிசெய்கிறார்கள் அவ்வாறே, சூரனான திருஷ்டத்யும்னனும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனும மகாயுத்தத்தில் என்னுடையசேனையை விரைவாக ஓடும்படிசெய்கிறாகள். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! புருஷசிரேஷ்டரே! இந்த மகாரதாகளனைவராலும் கொல்லப்படுகின்ற இந்தக் கௌரவஸைனியத்திற்கு நிலைத்துநிற்பதிலும் சண்டைசெய்வதிலும் தேவதைக்குச் சமமான பராக்கிரமமுள்ள உம்மைத்தவிர வேறு கதியிருப்பதாக நான் காணவில்லை. போதுமான திறமையுள்ளீா, துன்பமடைந்தவர்களான நம்முடைய ஸைனிகர்களுக்குச் சீக்கிரம் ரக்ஷகராகவேண்டும்' என்றான். மகாராஜரே! இவ்வாறுசொலலியதைக்கேட்ட உம்முடையபிதாவும் சநதனுபுததிரருமான தேவவிரதா, ஒரு முகூர்ததகாலம் ஆலோசிததுத் தம மனத்தில நிசசயமசெய்துகொண்டு, உமதுபுத்திரன் தேறுதலடையுமபடியான சிலவாாததைகளைப் பின்வருமாறு கூறலானார்.

'துரியோதன! அரசனே! நீ ஸாவதானமாககேள். '[1]மகாபலசாலியே! ஒவ்வொருநாளும் மகாபலசாலிகளான பதினாயிரம் க்ஷத்திரியாகளைககொன்றுவிட்டு நான் யுத்தத்தினின்று மீளுவேன்' என்று முன்பு நான் உன்னிடமசெய்த இநதபபிரதிஜ்ஞையானது முடிக்கபபட்டுவிட்டது. பரதர்களிலசிறநதவனே! என்னால்சொல்லபபட்ட காாயததை இவ்வாறு நான் செய்துமுடித்துவிட்டேன். இசசமயத்திலும என்பலத்திற்குத்தக்கபடி பெரியகாரியத்தைச் செய்யப்போகிறேன். இபபோது, நான், கொல்லப்பட்டு(ப்பூமியில்) படுக்கவாவது படுப்பேன்; அல்லது, பாண்டவர்களைக் கொல்லவாவது கொல்வேன். இந்திரனுடன்கூடின அமரர்களாலும் மகாபலசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். அவ்வாறிருக்க, சாருநதன்மையுடைய க்ஷத்ரியனாலே எவ்வாறு அவர்கள் ஜயிக்கத்தக்கவாகள்? புருஷசிரேஷ்டனே! யான் யுத்தமுனையில் பிராணனைவிட்டு எஜமானனுடைய அன்னத்தைப் புஜித்ததினால் ஏற்படுத்தபபட்ட உன்கடனை இன்று தீாத்துக்கொள்ளப் போகிறேன்' என்றார் பரதசிரேஷ்டரே! எவவிதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரான பீஷ்மா, இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, க்ஷத்திரியர்களை அம்புகளால் பிளந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தார். பரதசிரேஷ்டரே! சேனையின் மத்தியில் நிற்கின்றவரும் கோபங்கொண்ட ஸர்பபம் போன்றவரும் கங்காபுத்திரருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தாாகள். குருகுலத்திற் பிறந்த ராஜரே! பத்தாம் நாளில் பீஷ்மர் தம்முடைய சக்தியை

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான ஒரு சுலோகம் விடப்பட்டது.

வெளிப்படுத்திக்கொண்டு லக்ஷக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்றார். மேலும், பாஞ்சாலர்களுள் எவர்கள் மேன்மை பெற்றவர்களோ, ராஜபுத்திரர்களோ, மகாரதர்களோ அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸுகளை, சூரியன் கிரணங்களாலே ஜலத்தை இழுப்பதுபோல, இழுத்தார் மகாராஜரே! புருஷஸிரேஷ்டரான பீஷ்மர் வேகமுள்ள பதினாயிரம் யானைகளையும் லக்ஷங்குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் இரண்டு லக்ஷக்கணக்கிலடங்கின நிறைந்த காலாட்படைகளையும் கொன்று புகையற்றநெருப்புப்போல யுத்தத்தில் நன்றாக ஜ்வலித்தார். உத்தராயணத்தை அடைந்து தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்ற அந்தப் பீஷ்மரைப் பாண்டவஸேனை வீரர்களுள் சிலர் பார்ப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. சிறந்த வில்லாளியான பீஷ்மராலே துன்பமடையும்படி செய்விக்கப்பட்டவர்களும் கோபமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவஸேனைவீரர்களும் மஹாரதர்களான ஸ்ருஞ்சயர்களும் கொலவதின் பொருட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்து ஓடி வந்தார்கள். அனேகமகாவில்லாளிகளாலே (அம்புகளால்) சிதற அடிக்கப்பட்டவரும் அவ்வாறு ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற வருமான அந்தப் பீஷ்மர் மேகங்களால் சூழப்பட்ட மலைபோலக் காணப்பட்டார். உம்முடைய புத்திரர்களோ பெரிய சேனையுடன் கூடின கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து நின்றார்கள். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது.

நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே! அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய விக்கிரமத்தைக் கண்டு சிகண்டியைப் பார்த்து, 'பிதாமகரை நீ எதிர்க்க வேண்டும். அவரிடத்தினின்று இப்பொழுது நீ எவ்விதத்தாலும் பயப்படவேண்டாம் யான் பீஷ்மரைக்கூர்மையான அம்புகளாலே உத்தமமான ரதத்தினின்று கீழேதள்ளப்போகிறேன்' என்று கூறினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பார்த்தன் இவ்வாறு சொல்ல, சிகண்டியானவன் பார்த்தனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்தான். அரசரே! அவ்வாறே, திருஷ்டத்யும்னனும் மகாரதனான அபிமன்யுவும் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்

கள். பிராயமுதிர்ந்தவர்களான விராடனும் துருபதனும் கவசம் பூண்டவனான குந்திபோஜனும், உமது புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, காங்கேயரை எதிர்த்தார்கள். வேந்தரே! நகுலன் ஸஹதேவன் வீர்யமுடையவரான தர்மராஜா ஆகிய இவர்களும் மற்றெல்லாச்சைனியங்களும் பார்த்தனுடையவார்த்தையைக்கேட்டுக் காங்கேயரை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். ஒன்று சேர்ந்த மகாரதர்களான அவர்களை உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்கள் சக்திக்கும் உத்ஸாகத்திற்கும் தக்கபடி எதிர்த்தார்கள். அந்த விஷயத்தை, சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று கேளும். மகாராஜரே! சித்ரஸேனன் யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்க்கக் கருதிச்செல்லுகின்ற சேகிதானனைப் புலிக்குட்டி விருஷபத்தை எதிர்த்துச்செல்லுவதுபோல எதிர்த்துச்சென்றான். வேந்தரே! கிருதவர்மா, பரபரப்புள்ளவனும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனும் பீஷ்மரின் பக்கத்தைக்குறித்து நெருங்கிவருகின்றவனுமான திருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தான். காங்கேயரைக்கொல்வதில் நோக்கத்துடன் அதிககோபமாகவருகின்ற பீமஸேனனை ஸோமதத்த குமாரன் விரைவாகத்தடுத்தான். அவ்வாறே, சூரனும் அனேக பாணங்களை இறைக்கின்றவனுமான நகுலனை விகர்ணன், பீஷ்மர் உயிர்வாழ்தலை விரும்பித் தடுத்தான். அரசரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற ஸஹதேவனை யுத்தகளத்தில் சரத்வானுடைய புத்திரரான கிருபர் மிகுந்தகோபங்கொண்டு தடுத்தார். பலசாலியான துர்முகனும், பீஷ்மரைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனும் குரூரமானசெய்கையுடையவனும் மகாபலசாலியும் பீமஸேனகுமாரனுமான கடோத்கசன் என்கிற ராக்ஷஸனை எதிர்த்தான். பாண்டவர்களுக்குப் பிரியத்தைச்செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலே பீஷ்மரைக்கொல்வதில் விருப்பமுற்றிருக்கிறவனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகியை ரிச்யசிருங்கனுடையகுமாரனான அலம்புஸன் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற அபிமன்யுவைக் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணன் எதிர்த்தான். பாரதரே! வயதுசென்றவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறவர்களும் சத்துருக்களை அடக்கும்வல்லமையுடையவர்களுமான விராடன் துருபதன் இவ்விருவரையும் அச்வத்தாமா கோபங்கொண்டு தடுத்தான். யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரான பாரத்வாஜர் பீஷ்மரைக்கொல்லவேண்டுமென்றெண்ணங்கொண்டவரும் பாண்டுபுத்திரர்களுள் மூத்தவருமான தர்மபுத்திரரைத் தடுத்தார். மகாராஜரே! பீஷ்மரைக்கவர்ந்துகொள்ளக்கருதிய சிகண்டியை முன்னிட்டு யுத்தத்தில் வேகமுடையவனும் பத்துத்திக்குகளையும்

பிரகாசிக்கச்செய்கின்றவனுமான அர்ஜுனனை மகாவில்லாளியான துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் தடுத்தான். உமமைசசேரநத மற்றப்போர்வீரர்கள் பீஷ்மருக்குள திராகசசெலலுகின்ற மகாரதாகளானபாண்டவவீரர்களை யுத்ததகில் தடுததாாகள. மகாரதனுன திருஷ்டத்யும்னனே, பரபரப்புடன், 'இதோ குருநத்தனனுன அர்ஜுனன் யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிாததுசசெலலுகிறுன். எதிர்த்தோடுங்கள்; பயப்படாதீாகள். பீஷ்மா உஙகளை நாட மாட்டார். அர்ஜுனனை யுத்தத்தில எதிாத்துபபோாபுரிவதற்கு இநதிரனுமம உத்ஸாஹமுடையவனுகான் வீராகளே! அஙஙன மிருக்க, பலமற்றவருமம ஸ்வல்பமான வாழ்நாட்களையுடையவருமான பீஷ்மா யுத்தத்தில் அாஜுனனை எதிாததுபபோாபுரிவதற்குச் சக்தியுள்ளவராகாரென்பதில் ஸநதேகம் யாது?' என்று அடிககடி ஸைனியங்களை உரக்கக் கூவிஅழைததுககொண்டு வேகமாகப் பீஷ்மா ஒருவரையே எதிாததோடினுன். இவ்வாறுன ஸேனுபதியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுப பாண்டவசேனையிலுள்ள மகாரதாகள் மிக்க உத்ஸாகத்துடன் காங்கேயருடைய ரதத்தை எதிாததுச் சென்றுாகள் யுததத்திலவருகின்ற அநதப் பாண்டவவீரர்களை உமமைச சோநத புருஷசிரேஷ்டாகள உதஸாகத்துடன், ஜலபபிரவாகங்களை மலைகள தடுபபதுபோலத தடுத்தார்கள். மகாராஜரே! மகாரதனுன துசசாஸனன் பயததைத விட்டுப் பீஷ்மருடைய உயிரைப பாதுகாக்க விருபபமுள்ளவனுக அர்ஜுனனை அருகில் எதிாத்து வநதான் அவவாறே, மகாரதாகளும் சூராகளுமான பாண்டவாகள் காங்கேயருடைய ரதத்தைக் குறித்தும் உமது புத்திராகளை நோககியும யுத்ததகில் எதிர்ந்து ஓடி வந்தாாகள். அரசரே! பார்த்தன் துசசாஸனனுடைய ரதத்தைநாடி அதைத் தாண்டிச் செல்லாமலிருநதானென்றும் விசித்ரமான ஆச்சரியத்தை அவவிடததில் கண்டோமம. பொங்குதலுற்ற மகாஸமுததிரததைக் கரைதடுபபதுபோலக் கோபங் கொண்டிருககிற பாண்டவனை உமது புத்திரன் தடுத்தான். பாரதரே! அவ்விருவரும் ரதிகர்களுள் சிறநதவாகள. அவ்விருவரும் பரதவம்சத்தில பிறநதவர்களுள (பிறாகளால் எவ்விதத்திலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். இருவரும் காந்தியினுலும தேஜஸினுலும் சநதிரனுககும் சூரியனுக்கும் ஒபபானவாகள். அதிகப் பரபரப்புளளவாகளும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் மகாயுததததில், முன்பு மயன் இந்திரன் இவாகளிருவருமம எதிாததுபோல எதிாத்தாாகள். மகாராஜரே! துசசாஸனன் யுத்தத்தில் கூாமையான மூன்று அம்புகளாலே பாண்டவனையும் இருபது அமபுகளாலே வாஸுதேவ

ரையும் அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுனன், கிருஷ்ணர் பீடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு துச்சாஸனன்மீது யுத்தத்தில் நூறு நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். அரசரே! தாகங்கொண்ட ஸர்ப்பங்கள் தடாகத்துத் தண்ணீரை அருந்துவதுபோல அந்நாராசங்கள் அவனது கவசத்தையுடைத்து யுத்தத்தில் அவன் ரக்தத்தைப் பானஞ்செய்தன. பரதசிரேஷ்டரே! துச்சாஸனன் கோபங்கொண்டு பதிந்த கணுக்களுள்ள இறகுகட்டின மூன்று பாணங்களால் பார்த்தனை நெற்றியில் அடித்தான். மகாராஜரே! பாண்டவன் ரணகளத்தில் நெற்றியில் பாய்ந்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களாலே நன்றாக வளர்ந்திருக்கின்ற கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு விளங்குவதுபோல விளங்கினான். வில்லாளியான உம்முடைய புத்திரனாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான அந்தப் பார்த்தன் யுத்தரங்கத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷம்போல விளங்கினான். பிறகு, பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் மிகுந்த கோபங்கொண்ட ராகு பூர்ணசந்திரனைப் பீடிப்பதுபோலத் துச்சாஸனனைப் பீடித்தான். அரசரே! பலவானான அர்ஜுனனாலே பீடிக்கப்படுகின்ற உமது புத்திரன் பார்த்தனை யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளாலே அடித்தான். பிறகு, பார்த்தன் மூன்றம்புகளாலே அவனுடைய வில்லை அறுத்து ரதத்தையும் உடைத்துப் பிறகு கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே உமது புத்திரனையும் அடித்தான். அந்தத் துச்சாஸனன் பீமனுக்கெதிரில் நின்றுகொண்டு வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து இருபத்தைந்து பாணங்களாலே அர்ஜுனனை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மகாராஜரே! சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற பாண்டவன் அந்தத் துச்சாஸனன்மீது கோபங்கொண்டு யமதண்டம்போன்றவைகளும் கோரரூபமுள்ளவைகளுமான அநேக அம்புகளைத் தொடுத்தான். முயற்சியுள்ள பார்த்தனுடைய அந்தப் பாணங்களை உம்முடைய குமாரன் தன்னை வந்து நாடுவதற்குள்ளாகவே வெட்டினான். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. உம்முடைய புத்திரனானவன் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பார்த்தனை அடித்தான். பிறகு, பார்த்தனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு, பொற்கணுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளை வில்லில்பூட்டி (அவன்மீது) எய்தான். மகாராஜரே! பாரதரே! அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தை அடைந்து அதனைவிட்டகலாது வசிப்பதுபோல அந்தப் பாணங்கள் மிக்க வலிமையமைந்த அந்தத் துச்சாஸனனுடைய தேகத்திலேயே

அமிழ்ந்தன். மகாபலசாலியான பாண்டவனாலே பீடிக்கப்படு கின்ற உமது புத்திரன் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்தனை விட்டுவிட்டு விரைவாகப் பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்து ஓடினான் ஆழ்ந்த ஆபத்ஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற அந்தத் துச்சாஸனனுக்குப் பீஷ்மர் அக்காலத்தில் திட்டுப்போலாயினார் அரசரே! சூரனும் பராக் கிரமசாலியுமான உம்முடைய குமாரன், பிறகு, பிரஜ்ஞையை அடைந்து மறுபடியும் பார்த்தனை எதிர்த்தான். கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே புரந்தரன் விருத்திராஸுரனைப் பிளந்ததுபோல, துச்சாஸனன் பார்த்தனைப் பிளந்தான் மிக்கபலமுள்ள சரீரத்தை யுடைய அர்ஜுனன் கொஞ்சமேனும் வருத்தமடையவில்லை.

நூற்றுப்பதினோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்வந்த்வயுத்தம்.)

கவசமணிந்தவனும் ரணகளத்தில் பீஷ்மரை நோக்கியே முயற்சிசெய்கிறவனுமான ஸாத்யகியைப் பெரியவில்லைக் கையிற் கொண்ட அலம்புஸன் யுத்தத்தில் தடுத்தான். பரதகுலத்திற் பிறந்த மன்னரே! ஸாத்யகி மிகுந்த கோபங்கொண்டு மிகநகைத்து ஒன்பது பாணங்களாலே யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை அடித்தான். அரசரே! அவ்வாறே, ராக்ஷஸனும் அதிக கோபங்கொண்டு சினி யின் குலத்திற் பிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். சினியினது பௌத்திரனும் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான ஸாத்யகி அதிககோபங் கொண்டு ராக்ஷஸன்மீது யுத்தத்தில் பாணஸமூகத்தைப் பிர யோகித்தான். பிறகு, ராக்ஷஸன் மிக்கபாகுபலமுள்ளவனும் உறு தியான பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான ஸாத்யகியைக் கூர்மை யுள்ள பாணங்களால் அடித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். தேஜஸ்வி யான ஸாத்யகி அப்பொழுது ராக்ஷஸனால் யுத்தத்தில் மிக அடிக் கப்பட்டுத் தைரியத்தைக்கைப்பற்றி நகைத்து ஸிம்மநாதத்தை யுஞ்செய்தான் பிறகு, கோபங்கொண்டவனான பகதத்தன் யுத் தத்தில் வேணுகம் என்னும் ஆயுதங்களாலே மகாகஜத்தை அடிப் பதுபோலக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித் தான் ரதிகர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகி யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை விட்டுவிட்டுப் பிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்து அரசன்மீது கணுக்கள் படிந்த அம்புகளைத் தொடுத்தான். பிராக்ஜ்யோதிஷதேசாதி பதியும் மிகுந்த ஹஸ்தலாகவமுடையவன்போல நூறுமுனையுள்ள

ஒரு பல்லத்தினாலே அந்த ஸாத்தியகியினுடைய பெரிய வில்லை அறுத்தான். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான ஸாத்யகி, பிறகு, வேகமுள்ள வேறுவில்லைக் கையில் எடுத்து யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பகதத்தனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான். மகா வில்லாளியான அந்தப் பகதத்தன், மிக அடிக்கப்பட்டு இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு, பொன்னாலும் வைடூரியத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் இரும்பினாற்செய்ததும் உறுதியானதும் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் கோரமானதுமான சக்தியாயுதத்தை மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியின்மேலெறிந்தான். அரசரே! அந்தப் பகதத்தனுடைய பாகுபலத்தால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் விரைவாகத் தன்னை நோக்கி வருகின்றதுமான அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஸாத்யகி யுத்தத்தில் பாணங்களால் இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, அந்தச் சக்தியாயுதமானது ஒளியை இழந்த பெரிதான எரிநக்ஷத்திரம்போல விரைவாகக் கீழே விழுந்தது. அரசரே! உம்முடைய குமாரன் சக்தியாயுதம் நாசம்பண்ணப்பட்டதைக் கண்டு பெரிதான தேர்க்கூட்டத்துடன் ஸாத்யகியைத் தடுத்தான். அவ்வாறு, சூழப்பட்டிருப்பவனும் விருஷ்ணிவீரர்களுள் மகாரதனுமான ஸாத்யகியைக்கண்டு துரியோதனன் அதிக கோபங்கொண்டு தன் தம்பியரனைவரையும் பார்த்து, 'கௌரவ்யர்களே! இந்த யுத்தகளத்தில் நம்முடைய பெரிதான தேர்க்கூட்டத்தினின்று ஸாத்யகி உயிரோடு திரும்பாவண்ணம் செய்யுங்கள். அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெரும்படை கொல்லப்பட்டதென்றே யான் எண்ணுகிறேன்' என்று கூறினான். மகாரதர்கள் அந்தத் துரியோதனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று ஏற்றுக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக்கொல்லமுயற்சிசெய்கின்ற ஸாத்யகியை எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தார்கள். அப்பொழுது, பீஷ்மரைக் கொல்லும்பொருட்டு முயற்சிசெய்கின்ற அபிமன்யுவைப் பலசாலியான காம்போஜராஜன் யுத்தத்தில் தடுத்தான். அரசரே! காம்போஜராஜன் பதிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுனகுமாரனை அடித்து மறுபடியும் அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே அவனையே அடித்தான். ஸுதக்ஷிணனே பீஷ்மருடைய உயிரை(க் காக்க) விரும்பி, யுத்தத்தில் மறுபடியும் அபிமன்யுவை ஐந்து பாணங்களால் அடித்து ஒன்பதுபாணங்களால் அவனது ஸாரதியையும் அடித்தான். அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்ததில் மிகவும் பெரிதான அந்த யுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களை அழிப்பவனான சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்து வந்தபொழுது, மகாரதர்களும் வயதுசென்றவர்களுமான விராடனும் துருபதனும் பெரியசேனையைத் தடுத்துக்கொண்டு பரபரப்

புடனே யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைக்குறித்து ஓடிவந்தார்கள். பாரதரே! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரான அஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு (அவர்களை) எதிர்த்தார். பிறகு, அவ்விருவருக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம் நடந்தது. பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்பவரே! முயற்சிசெய்கின்றவரும் மகாவில்லாளியும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவருமான துரோணபுத்திரரை விராடராஜன் பத்துப்பல்லங்களாலே அடித்தான். துருபதனும் அப்பொழுது கூர்மையான மூன்றுபாணங்களால் அவரை அடித்தான். குருபுத்திரரை எதிர்த்து மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும் நன்றாக அடித்தார்கள். பிறகு, அஸ்வத்தாமாவோ பீஷ்மரைக்குறித்து நன்றாக முயற்சிசெய்கின்ற சூரர்களான விராடன் துருபதன் இருவரையும் அனேக அம்புகளால் அடித்தார். யுத்தத்தில் அவ்விருவரும் அஸ்வத்தாமாவினுடைய கோரமான பாணங்களைத் தடுத்ததாகிய கிழவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான பெரிய செய்கையைக் கண்டோம். அவ்வாறாகவே, சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபாசாரியர் எதிர்த்துவருகின்ற ஸஹதேவனை, வனத்தில் மதங்கொண்டயானை மற்றொரு மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல, எதிர்த்து அருகில்வந்தார். யுத்தத்தில் சூரரான கிருபர் மகாரதனான மாத்ரீபுத்திரனைப் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்ட எழுபதுபாணங்களாலே விரைவாக அடித்தார். மாத்ரீபுத்திரனோ அம்புகளாலே அவருடையவில்லை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு, அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய கிருபரை ஒன்பதுபாணங்களால் அவன் அடித்தான். அந்தக் கிருபர் யுத்தத்தில் பெரிய காரியத்துக்குச் சாதனமான வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்துக் கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய உயிரைக் காப்பாற்ற எண்ணி மிக்க உத்ஸாகத்துடன் கூர்மையுள்ள பத்துப்பாணங்களால் மாத்ரீபுத்திரனை மார்பிலடித்தார். மஹாராஜரே! அவ்வாறே, பாண்டவனும் கோபங்கொண்டு பீஷ்மரைக் கொல்லும் விருப்பத்தினால் கோபமுள்ள கிருபரை மார்பிலடித்தான். அவ்விருவருக்கும் கோரரூபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான யுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவனும் கோபமுள்ளவனுமான விகர்ணன் யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு அறுபது பாணங்களாலே நகுலனை அடித்தான். நகுலனும் புத்திசாலியும் உமமுடைய புத்திரனுமான விகர்ணனாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டு அவனை எழுபத்தேழுபாணங்களால் பிளந்தான். சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவர்களும் வீரர்களும் நரசிரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவரும்பசுக்கொட்டிலில் இரண்டுகாளைகள்போலப்பீஷ்

மர்நிமித்தமாக ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். பராக்கிரமசாலியான துர்முகன் போரில் உம்முடைய சேனையை நாசஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்ற கடோத்கசனை ரணகளத்தில் பீஷ்மருக்காக எதிர்த்தான். கடோத்கசனோ, கோபமுள்ளவனாகி யுத்தத்தில் பகைவர்களை வாட்டுந்தன்மையுடைய துர்முகனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள ஓரம்பினால் மார்பில் அடித்தான். வீரனான துர்முகன் உத்ஸாகத்துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு யுத்தமுனையில் கூர்மையுள்ள அறுபது அம்புகளாலே அவனை அடித்தான். அவ்வாறே, பீஷ்மரின் வதத்தைக்கருதி வந்துகொண்டிருக்கின்ற ரதிகசிரேஷ்டனான திருஷ்டத்யும்னனை மகாரதனான கிருதவர்மா எதிர்த்தான். அவன் திருஷ்டத்யும்னனை இரும்புமயமான ஐந்து பாணங்களாலடித்து மறுபடியும் ஐம்பதுபாணங்களால் விரைவாக அடித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். அரசரே! மிக்க பாகுபலமுள்ள ஹார்த்திக்யன் அந்த மகாரதனான பார்ஷதனை அடித்தான். பார்ஷதனும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் லக்ஷ்யத்தில் நேராகத் தாக்குகின்றவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களாலே அந்த ஹார்த்திக்யனை அடித்தான். விருத்திரனும் மகேந்திரனுமாகிய இருவருக்கும் யுத்தம் நேர்ந்ததுபோலப் பீஷ்மநிமித்தமாக மஹாயுத்தத்தில் அவ்விருவருக்கும் ஒருவரையொருவர் வெல்வதில் நோக்கமுள்ள போர் நடந்தது. மகாரதரான பீஷ்மரைக்குறித்து, அவ்வாறு எதிர்த்துவருகின்ற பீமஸேனனைப் பூரிச்ரவஸ் விரைவாக எதிர்த்து, 'நில்; நில்' என்று சொன்னான். பிறகு, ஸோமதத்தகுமாரன் மிக்ககூர்மையுள்ளதும் பொற்கணுக்களுள்ளதுமான ஒரு நாராசத்தினாலே யுத்தத்தில் பீமனை நடுமார்பிலடித்தான். ராஜசிரேஷ்டரே! மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந்த நாராசத்தினாலே, பிரதாபசாலியான பீமஸேனன், முற்காலத்தில் ஸுப்ரஹ்மண்யருடைய சக்தியாயுதத்தினால் தைக்கப்பட்ட கிரௌஞ்சபர்வதம் போல விளங்கினான். சிற்பியினால் நன்றாகச் சாணைபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அந்த அம்புகளை நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கோபங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் தொடுத்தனர். பீமன் பீஷ்மரைக்கொல்வதில் விருப்பங்கொண்டு மகாரதனான ஸௌமதத்தியை அடித்தான். அவ்வாறே, ஸௌமதத்தியும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தில் ஆசைகொண்டு பீமனை அடித்தான். அவ்விருவரும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களாகி யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிந்தார்கள். பெரியசேனையினால் சூழப்பட்டவரும் பீஷ்மருக்கு எதிராகவருகின்றவரும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரைப் பாரத்வாஜர் தடுத்தார். மேகத்தினிடிமுழக்கத்திற்கு ஒப்பான

துரோணருடைய தேரின் சப்தத்தைக்கேட்டுப் பிரபத்திரகர்கள் நடுங்கினார்கள். அரசரே! யுத்தரங்கத்தில் பாண்டுபுத்திரனுடைய பெரிய சேனையானது முயற்சியுள்ளதாயிருந்தும் துரோணரால் தடுக்கப்பட்டு அடியினின்று அடிபெயாததுவைத்து நகரவதற்குக் கூடச்சக்தியற்றதாயிற்று. ஜனநாதரே! பீஷ்மரைக்குறித்துப் போர் புரிவதில் முயற்சியுடையவனும் அதிக கோபமுள்ளவனுமான சேகிதானனை உமது புத்திரனான சித்திரஸேனன் தடுத்தான். பாரதரே! பீஷ்மருக்காகக் கொடும்போர்புரிகிற சித்திரஸேனன் சேகிதானனை அதிக வல்லமையுடன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். அவ்வாறே, சேகிதானனும் சித்திரஸேனனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான். அவ்விருவருக்கும் அந்த எதிர்ப்பில் மிகக பெரிய போர் நடந்தது. பாரதரே! அந்த யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனன் பலவாறாகத் தடுக்கப்பட்டும் உம்முடைய புதல்வனைப் புறங்காட்டி ஓடும்படி அடித்து உம்முடைய சேனையையும் அடித்தான். பாரதரே! 'இந்த அர்ஜுனன் நம்முடைய பீஷ்மரை எவ்விதத்தாலாவது கொல்லாமலிருக்கவேண்டும்' என்று நிச்சயித்துத் துச்சாஸனனும் அதிக வல்லமையுடன் பார்த்தனைத் தடுத்தான். பாரதரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற உம்முடைய புத்திரனின் சேனையானது சிரேஷ்டர்களான ரதிகர்களாலே ஆங்காங்கு கலக்கப்பட்டது.

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர் அசுவத்தாமாவுக்குத் துர்நிமித்தங்களைக்காட்டிப் போருக்குச்செல்லக் கட்டளையிட்டது.)

பிறகு, வீரியமுடையவரும் பெரிய வில்லைக் கையிற்பிடித்தவரும் மதயானையைப்போன்ற வலிமையுடையவரும் மிக்கபலசாலியும் சுபாசுபங்களைக் குறிக்கும் சகுனபலன்களையறிந்தவரும் பராக்கிரமசாலியும் நரசிரேஷ்டருமான துரோணர், மதங்கொண்டயானைகளைக்கூடத் தடுக்குந்திறமையுள்ள பெரியவில்லைக் கையிலெடுத்து நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களுடைய சேனையை ஓடும்படிசெய்துகொண்டும் அரசேனையில் பிரவேசித்து, நான்குபுறங்களிலும் நேர்ந்துள்ள துர்நிமித்தங்களைக்கண்டு, சத்துருசைனியங்களைத் தபிக்கும்படி செய்கின்ற தமபுத்திரரான அசுவத்தாமாவைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்.

துரோணர், 'அப்பா! மகாபலசாலியான பார்த்தன் பீஷ்மரைக் கொல்லவேண்டுமென்று அதிக முயற்சியை யுத்தத்தில் செய்யும் நாள் இதுவே. எனது அம்புகள் மேல்நோக்குகின்றன. வில் துடிக்கிறதுபோலிருக்கிறது. [1]அஸ்திரங்கள் என் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்பவில்லை. என் மனம் குரூரமாயிருக்கிறது. மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் ஓயாமல் திக்குக்களில் பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன. பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுடைய ஸேனையிருக்குமிடத்தில் கழுகுகள் சூழ்ந்து பறந்து உட்காருகின்றன. சூரியன் ஒளியிழந்தவன்போலக் காணப்படுகிறான். திக்குகள் நான்குபக்கங்களிலும் சிவந்திருக்கின்றன. பூமி அலறுகிறது; துன்பமடைகிறது; நான்குபக்கங்களிலும் நடுங்குகிறதுபோல் இருக்கின்றது. [2]கங்கங்களும் க்ருத்ரங்களும் கொக்குகளும் அடிக்கடி கத்துகின்றன. அமங்களகரமானவைகளும் கொடிய உருவமுள்ளவைகளுமான நரிகள் ஊளையிட்டுக்கொண்டு மிகுந்த பயத்தை உணர்த்துகின்றன. பெரிய உற்கையானது சூரியமண்டலத்தின் மத்தியத்தினின்று கீழே விழுந்தது. கபந்தத்துடன் கூடின [3]பரிகமானது சூரியனைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறே, கோரமான [4]பரிவேஷமானது அரசர்களுடைய தேகங்களுக்கு நாசம் உண்டாகக்கூடிய கோரமான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சந்திர சூரியமண்டலங்களைச் சுற்றித் தோன்றியுளது. குருராஜனுடைய தேவாலயங்களிலுள்ள தேவதைகள் நடுங்குகின்றன; சிரிக்கின்றன; கூத்தாடுகின்றன, அழுகின்றன. ஜ்யோதிர்க்கிரகங்கள் துர்லக்ஷணங்களுடன் கூடின சூரியனை இடமாகச் சுற்றுகின்றன. [5]பகவானான சந்திரனும் தலைகீழாக உதயமாகிறான். அரசர்களுடைய சரீரங்களைக் காந்தியிழந்தவையாகவுங் காண்கிறேன். தார்த்தராஷ்டிரனுடைய ஸைனியங்களில் கவசமணிந்த வீரர்கள் பிரகாசிக்கவில்லை. இரண்டு ஸைனியங்களுக்கும் நாலுபக்கங்களிலும் பெரிய பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலியும் காண்டீவத்தின் ஒலியும் கேட்கப்படுகின்றன. அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் நிச்சயமாகச் சிறந்த அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து மற்ற யுத்தவீரர்களை விலக்கிக்கொண்டு பீஷ்மரை எதிர்க்கப்போகிறான். தோள்வலியுள்ளவனே! பீஷ்மர் அர்ஜுனன் இருவருக்கும் நேரக்கூடிய மகாயுத்தத்தை நினைத்து மயிர்க்கால்கள் சிலிர்க்கின்றன. என் மனம் வாட்டமடைகிறதுபோலிருக்கிறது. இச்சமயத்தில் பார்த்தன், வஞ்சனையில் வல்லவனும

1 'அஸ்திரங்கள் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை' என்றும் கொள்ளலாம்.
2 கழுகின் வகைகள். 3 உதயாஸ்தமன காலங்களில் சூரியனுக்குக் குறுக்கிட்டிருக்கும் மேகவரிசை. 4 சூரியனைச்சுற்றி இருக்கும் ஒரு வட்டமான ரேகை. 5 ஒளியுள்ளவன் - ஸ்ரீயுள்ளவன்.

பாவபுத்தியுள்ளவனுமான சிகண்டியை யுத்தத்தில் முன்னிட்டுக் கொண்டு, பீஷ்மரின் முன்னிலையில் யுத்தபூமியை நாடிவிட்டான். முன்பே, பீஷ்மர், 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், பிரம்மதேவரால் இவன் ஸ்திரீயாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டவன். பிறகு, தெய்வச்செயலால் மீண்டும் புருஷனானவன்' என்று உரைத்திருக்கிறார். மகாபலசாலியான சிகண்டியானவன் பீஷ்மரால் மதிக்கப்படாத கொடியுள்ளவன். அமங்களஸ்வரூபியான அவன்மீது பீஷ்மர் (ஆயுதமெடுத்து) அடிக்கமாட்டார். இதனை ஆலோசிக்கின்ற என்னுடைய அறிவானது மிகவும் தளர்ச்சியடைகிறது. பார்த்தனும், போரில் முயற்சிகொண்டு, கௌரவர்களுள் பெரியவரான பீஷ்மரைக்குறித்து அருகில் வந்துவிட்டான். யுதிஷ்டிரருடைய குரோதமும் அர்ஜுனனோடு யுத்தத்திற்காகப் பீஷ்மர் எதிர்த்திருப்பதும் என்னுடைய அஸ்திரப்ரயோக ஆரம்பமும் நிச்சயமாகவே பிரஜைகளுக்கு அமங்களகரமானவை. பாண்டவன் மனவுறுதியுள்ளவன்; இலாக்கியமான பலமுடையவன்; சூரன்; அஸ்திரங்களை நன்கு கற்றறிந்தவன், அஸாதாரணமான விக்கிரமமுள்ளவன்; வெகு தூரத்திலிருந்தே லக்ஷ்யத்தை அடிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவன், திடமான பாணங்களையுடையவன், நிமித்தங்களை அறிந்தவன், யுத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவன்; சிறந்த பலசாலி, புத்திமான், துன்பங்களைப் பொறுக்கும் திறமையுள்ளவன், யுத்தம் செய்யும் வீரர்களுள் உத்தமன்; எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் விஜயமடைகிறவன், பயங்கரமான அஸ்திரங்களை உடையவன். விரதம் தவறாதவனே! யுத்தத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துவருகின்றவனும் பயங்கரமான அஸ்திரங்களை உடையவனுமான அர்ஜுனனை நீ கண்டு அவன் வரும்வழியை விட்டு விலகி யுத்தத்துக்குச் செல். மகாகோரமான யுத்தத்தில் இப்பொழுது நேர்ந்துள்ள பெரிதான இந்தக் கஷ்டத்தைப் பார். மிக்க கோபங்கொண்ட அர்ஜுனனாலே பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவைகளும் மகிமைபொருந்தியவைகளும் மங்களகரமானவைகளுமான சூரர்களுடைய கவசங்கள் கணுக்கள் படிந்த பாணங்களால் பிளக்கப்படுகின்றன. த்வஜங்களுடைய நுனிகளும் தோமரங்களும் விற்களும் வெட்டப்படுகின்றன. மேலும், பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான ஈட்டிகளும் பொன்னால் மிக விளங்குகின்ற சக்திகளும் யானைகளினுடைய கொடிகளும் நாசம் பண்ணப்படுகின்றன. புத்திர! வேலைக்காரர்கள் பிராணன்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இது ஸமயமன்று. ஸ்வர்க்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு புகழ்ச்சியின்பொருட்டும் ஜயத்தின் பொருட்டும் செல். இந்த அர்ஜுனன், தேர்களும் யானைகளும் குதி

ரைகளுமாகிற நீர்ச்சுழலுள்ளதும், மகாகோரமானதும், எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததுமான யுத்தநதியை ஒரு தேரின் உதவியினால் தாண்டுகிறான். யுதிஷ்டிரனிடத்திலேயே பிராம்மணப்ரீதியும் இந்திரிய நிக்ரகமும் கொடையும் தவமும் மகிமைதங்கிய நடக்கையும் காணப்படுகின்றன. அர்ஜுனனையும் பலவானான பீமஸேனனையும் மாத்ரீ புத்ரர்களான நகுலஸஹதேவர்களையும் உடன் பிறந்தவர்களாகக் கொண்டவனும் விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றின வாஸுதேவரை நிலைத்த நாதராகவுடையவனும் தவத்தினால் பரிசுத்தமான தேகமுள்ளவனுமான அந்தத் தர்மபுத்திரனுடைய துக்கத்தினால் உண்டான கோபமானது துர்ப்புத்தியுள்ள துரியோதனனுடைய சேனையை எரிக்கிறது. இதோ பார்த்தன் வாஸுதேவரை ஆதாரமாகக் கொண்டு தார்த்தராஷ்டிரனுடைய ஸேனைகளனைத்தையும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பிளக்கிறவனாகக் காணப்படுகிறான். பேரலைகளுள்ள மிகப்பெரிய கடலானது திமிங்கலத்தினால் கலக்கப்படுவது போல இந்தக் கௌரவஸைனியம் இதோ கிரீடியினால் கலக்கப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது. கூக்குரல்களும், கில கிலா சப்தங்களும் ஸேனாமுகத்தில் கேட்கப்படுகின்றன. நீ பாஞ்சால புத்திரனைக்குறித்துச் செல். நான் யுதிஷ்டிரனைக்குறித்துச் செல்லப்போகிறேன். நாற்புறங்களிலும் இருக்கிற அதிரதர்களாலே சூழப்பட்டதும் நடுக்கடல் போன்றதுமான அளவற்ற தேஜஸுள்ள தர்மபுத்திரனுடைய வ்யூகமத்தியமானது ஒருவராலும் நாடமுடியாதது. ஸாத்யகி, அபிமன்யு, திருஷ்டத்யும்னன், விருகோதரன், நகுலஸஹதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் பிரஜைகளுக்கு நாதனான தர்மபுத்ரனைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணன்போலக் கறுத்தநிறமுடையவனும் பெரியஸாலவிருக்ஷம்போல உன்னதமாயிருக்கின்றவனுமான இந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் இரண்டாவது அர்ஜுனனைப்போல ஸேனாமுகத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறான். பெரியவில்லைக் கையிலெடுத்து உத்தமமான அஸ்திரங்களைப் பூட்டி திருஷ்டத்யும்னனைக் குறித்துச் செல். அரசனையும் விருகோதரனையும் எதிர்த்து நீ சண்டைசெய்வாயாக. எவன்தான் பிரியனான தன்புதல்வன் அநேகவர்ஷகாலம் ஜீவித்திருக்க விரும்பமாட்டான்? ஆயினும், நான் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை நன்றாகப்பார்த்து உன்னை ஏவுகிறேன். ஐயனே! யுத்தங்களில் யமனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமானரான இந்தப் பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தில் இதோ பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்சேனையை எரிக்கிறார்" என்று கூறினார். மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியான த்ரோணர், தம்புத்திரனைப்பார்த்து இவ்வாறு கட்டளையிட்டு, அம்மஹாயுத்தத்தில் தர்மராஜருடன் போர்புரிந்தார்.

நூற்றுப்பதின்மூன்றுவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனனது பராக்ரமவர்ணனை.)

அரசரே! பகதத்தன், கிருபர், சல்யன், கிருதவர்மா, அவந்தி தேசத்தரசர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், யௌவனமுள்ளவனான துர்மர்ஷணன் ஆகிய உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான இந்தப் பத்து யுத்த வீரர்கள் பற்பல தேசங்களினின்று வந்திருக்கின்ற பெரியசேனையுடன் யுத்தத்தில் பீஷ்மருக்கு மிக்க கீர்த்தியை விரும்பிப் பீமஸேனனுடன் போர்புரிந்தனர். சல்யனோ பீமஸேனனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். கிருதவர்மாவும் கிருபரும் மூன்று பாணங்களாலும் ஒன்பது பாணங்களாலும் பீமனை அடித்தார்கள். சித்ரஸேனனும் விகர்ணனும் பகதத்தனும் பீமஸேனனைப் பப்பத்துப் பாணங்களால் அடித்தார்கள். ஸைந்தவன் பீமஸேனனை மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான்; அவந்திதேசாதிபதிகளான விந்தானுவிந்தர்கள் ஐவைந்துபாணங்களால் அடித்தார்கள், துர்மர்ஷணனோ கூர்மையுள்ள இருபதுபாணங்களால் பாண்டவனை அடித்தான். மகாராஜரே! வீரனும் சத்ருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் தனித்தனியாகப் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களைக் காட்டிலும் உத்தமர்களும் மகாரதர்களுமான அந்தக் கௌரவர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பாரதரே! பீமன் சல்யனை ஏழு பாணங்களாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுபாணங்களாலும் அடித்துப் பின் கிருபருடைய அம்புடன்கூடின வில்லை நடுவில் துண்டாக்கினான்; பிறகு, அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய இந்தக்கிருபரை மறுபடியும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான்; அவ்வாறே, விந்தனையும் அனுவிந்தனையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான். துர்மர்ஷணனையும் சித்திரஸேனனையும் முறையே இருபது பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான், விகர்ணனையும் ஜயத்ரதனையும் முறையே பத்துப்பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான். பீமன் மறுபடியும் ஸைந்தவனை மூன்று பாணங்களால் அடித்து மகிழ்ச்சியோடு கர்ஜித்தான். ரதிகர்களுள் உத்தமரான கௌதமர், பிறகு, வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்துப் பரபரப்புடன் கூர்மையுள்ள பத்துப் பாணங்களால் பீமனை அடித்தார். மகாராஜரே! வேலுகம் என்கிற ஆயுதங்களால் பெரிய யானை அடிக்கப்படுவதுபோலப் பத்துப்பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட பிரதாபசாலியான பீமன், பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் அனேக பாணங்களால் கிருபரை அடித்தான். காலனுக்கும்

அந்தகனுக்கும் ஒப்பான காந்தியுள்ள பீமஸேனன், அவ்விதமாகவே, ஸைந்தவனுடைய குதிரைகளையும் அவனது ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். மகாரதனான ஸைந்தவன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று விரைவாகக் குதித்துப் பீமஸேனன்மீது கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்தான். பீமன் மிக்க பலசாலியான ஸைந்தவனுடைய வில்லை இரண்டுபல்லங்களாலே நடுவில் துண்டாக்கினான். வேந்தரே! அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடையவனும் ரதத்தையிழந்தவனும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்தவனுமான அந்த ஜயத்ரதன் விரைவாகச் சித்ரஸேனனது ரதத்தின்மீதேறினான். அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவன் அத்யாச்சரியகரமான காரியத்தைச் செய்தான்; பீமன், எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மகாரதர்களைப் பாணங்களால் அடித்தும் தடுத்தும் ஸைந்தவனை ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்தான். அப்பொழுது, சல்யன் பீமஸேனனுடைய வீரச் செயலைப் பொறாமல் சிறப்பினாலே நன்றாகச் சாணை பிடிக்கப்பட்டவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான அம்புகளை வில்லிற் பூட்டி யுத்தத்தில் பீமனை அடித்தான், 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். சத்துருக்களைத் தண்டிக்குந் திறமையுள்ளவர்களான கிருபர், கிருதவர்மா, வீரியசாலியான பகதத்தன், அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானுவிந்தர்கள், சித்ரஸேனன், துர்மர்ஷணன், விகர்ணன், வீரியசாலியான ஸிந்துராஜன் இவர்கள் சல்யனைக் காக்கும்பொருட்டுப் பீமனை விரைவாக அடித்தார்கள். அந்தப் பீமனும், அவர்களை ஐவைந்துபாணங்களாலடித்து, சல்யனை எழுபதுபாணங்களாலும் மறுபடியும் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்தான். சல்யன் அந்தப்பீமனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸாரதியைப் பல்லத்தினாலே மர்மஸ்தானத்தில் திடமாக அடித்தான். பிரதாபசாலியான பீமஸேனன், விசோகன் (பாணங்களால்) பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மத்ரராஜனுடைய இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் மூன்றுபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அவ்வாறே, மற்றப் பெரிய வில்லாளிகளையும் மும்மூன்றுபாணங்களாலடித்து ஸிம்மம்போலக் கர்ஜித்தான். யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களும் மகாவில்லாளிகளுமான அந்தக் கௌரவவீரர்கள் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான பாண்டவனை முனைமழுங்காத மும்மூன்று பாணங்களாலே மர்மஸ்தானங்களில் நன்றாக அடித்தார்கள். சிறந்த வில்லாளியான அந்தப் பீமஸேனன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டும் வர்ஷிக்கின்ற மேகங்களால் (விடப்பட்ட) நீர்த்தாரைகளாலே மலையானது துன்பமுறாததுபோலத் துன்பமுறவில்லை. அரசரே! பாண்டவர்க

ருள் மகாரதனும் மிக்க கீர்த்தியுள்ளவனுமான பீமஸேனன் கோபமீறி மத்ரராஜனை மூன்று பாணங்களாலும் கிருபரை ஒன்பது பாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் மிகுதியாக அடித்துப் பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனை நூறுபாணங்களால் யுத்தத்தில் அடித்தான்; பிறகு, அதிக ஹஸ்தலாகவமுள்ளவன்போல மகாபலசாலியான கிருதவர்மாவினுடைய அம்புடன்கூடின வில்லை மிக்க கூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினாலே அறுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான கிருதவர்மா அப்படிப்பட்ட வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து விருகோதரனை இரண்டுபுருவங்களினிடையில் நாராசத்தால் அடித்தான். பீமனோ யுத்தத்தில் சல்யனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்துப் பகதத்தனை மூன்றுபாணங்களாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுப் பாணங்களாலும் கௌதமர் முதலான ரதிகர்களை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான். அவர்களும் அந்தப் பீமனை யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தார்கள் மகாரதர்களால் எல்லா ஆயுதங்களாலும் அவ்வாறு பீடிக்கப்பட்டும் அந்தப் பீமன் துன்பமற்றவனாக ஸமானர்களான அவர்களைத் துரும்புபோல எண்ணி ஸஞ்சரித்தான் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டர்களான அந்த வீரர்களும் மனக்கவலையற்றவர்களாகப் பீமன்மீது நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகம்செய்தார்கள் அறிவிற்சிறந்தவரே! மகாரதனும் வீரனுமான பகதத்தன் மிக்கவேகமுள்ளதும் பொற்காம்புள்ளதுமான சக்தியாயுதத்தை அந்தப் பீமன்மீது யுத்தத்தில் பிரயோகித்தான் மகாபாகுபலமுள்ளஸைந்தவன் தோமரத்தையும் பட்டஸத்தையும் பீமன்மீது பிரயோகித்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் கிருபரும் சல்யனும் முறையே சதக்னியையும் ஒரு பாணத்தையும் பீமன்மீது பிரயோகித்தார்கள் பிறகு, மற்றச் சிறந்த வில்லாளிகள் பீமஸேனனைக் குறித்துப் பராக்ரமத்தினால் ஐந்து ஐந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தார்கள். வாயுபுத்திரனான பீமன் தோமரத்தை க்ஷுரப்ரத்தினால் இரண்டாக வெட்டினான்; பட்டஸத்தை மூன்று பாணங்களாலே எள்ளுச்செடியின் அடிக்கட்டையை வெட்டியெறிவதுபோல் வெட்டியெறிந்தான். மகாரதனான அந்தப் பீமன் கழுகிறகுகள் கட்டப்பெற்ற ஒன்பது பாணங்களாலே சதக்னியைத் துண்டித்து மத்ரராஜன் தொடுத்த பாணத்தையும் அறுத்து யுத்தத்தில் பகதத்தன் விடுத்த சக்தியையும் விரைவாக அறுத்தான் யுத்தத்தில் புகழ்பெற்ற பீமஸேனனும் கோரமான மற்றப் பாணங்களைக் கணுக்கள் பதிவாயுள்ள அம்புகளாலே ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் அனைவரையும் மும்மூன்று பாணங்களில் அடித்தான். பிறகு, அம்

மகாயுத்தம் நடக்கையில் அர்ஜுனன் மகாரதனும் யுத்தத்தில் சத்ருக்களை நாசம் செய்கின்றவனும் அம்புகளால் போர்புரிகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு ரததோடு அந்த யுத்தரங்கத்துக்கு வந்தான். அந்த யுத்தகளத்தில் ஒன்றுகூடியவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தப் பாண்டவர்களிருவரையுங்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்த புருஷசிரேஷ்டர்கள் ஜயத்தில் ஆசைவைக்கவில்லை. பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மரைக் கொல்ல விரும்பிய அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ரணகளத்தில் மகாரதர்களோடு போர்புரிகின்ற பீமனை அடைந்து உம்மைச் சேர்ந்த பத்து வீரர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். வேந்தரே! ரணகளத்தில் பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு நின்றவர்களை அர்ஜுனன், பீமனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யக்கருதி அடித்தான். பிறகு, துரியோதனராஜன் ஸுசர்மாவைப்பார்த்து, 'நீ ஸேனா ஸமூகங்களாலே எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பெற்று அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கொல்வதின்பொருட்டு விரைவாகச்செல். பாண்டுபுத்திரர்களான இந்த அர்ஜுனனையும் பீமனையும் கொல்' என்று தூண்டினான். துரியோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, திரிகர்த்ததேசத்திற்கும் பிரஸ்தலதேசத்திற்கும் தலைவனான ஸுசர்மா வில்லாளிகளான பீமார்ஜுனர்களைக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்து விரைவாக ஓடி அநேக ஆயிரமரதங்களோடு நாற்புறங்களிலும் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டான். பிறகு, அர்ஜுனனுக்குப் பகைவர்களுடன் பெரும்போர் நடந்தது.

நூற்றுப்பதினான்காவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமார்ஜுனர்களுடைய பராக்கிரமவர்ணனை.)

அரசரே! அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவனும் மகாரதனுமான சல்யனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் 1 மூடினான். ராஜேந்திரரே! அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவையும் கிருபரையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான்; பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசன், ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், கிருதவர்மா, துர்மர்ஷணன், மகாரதர்களான அவந்தி தேசத்து வீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கழுகிறகுகள் கட்டின மும்மூன்று பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடித்தான். பாரதரே! சித்ரஸேனனது ரதத்தில் வீற்றிருப்பவனும் அதிரதனு

---

1 'ஸமரே' என்பது விடப்பட்டது.

மான ஜயத்ரதன் அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய சேனையை யுத்தத்தில் பிடித்துப் பாணங்களாலே அர்ஜுனனையும் அடித்து வேகத்துடன் பீமனையும் அடித்தான். வேந்தரே! சல்யனும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான கிருபரும், பலவாறு மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற பாணங்களாலே அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் துன்பமடையச் செய்தார்கள். சித்ரஸேனன் முதலான உமதுடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கூர்மையுள்ள ஐவைந்து பாணங்களால் விரைந்து அடித்தார்கள். ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களும் பரதசிரேஷ்டர்களுமான குந்தியின் குமாரர்கள் திரிகர்த்தர்களுடைய பெரிய படையை யுத்தத்தில் மிகவருத்தினார்கள். ஸுசர்மாவும் ரணகளத்தில் விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஒன்பது பாணங்களால் பார்த்தனை அடித்து அவனுடைய பெரும் படையை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்தான். சூரர்களான மற்ற ரதிகர்கள் பொற்கட்டுள்ளவைகளும் லக்ஷ்யத்தில் நேராகச்செல்லுகின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களாலே பீமஸேனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தார்கள். அந்த ரதிகர்களுடைய மத்தியில் ரணக்கிரீடை செய்கின்றவர்களும் ரதிகர்களுள் உதாரர்களும் பரதகுலத்தில் பிறந்த வீரர்களுள் சிறந்தவர்களுமான குந்திபுத்திரர்கள் இருவரும், மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்க விருப்பங்கொண்டு பசுக்கூட்டத்தினிடையில் ஸஞ்சரிக்கின்ற மதமிஞ்சிய இரண்டு ஸிம்மங்கள்போல ஆச்சரியகரமான ரூபமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். வீரர்களான பீமன் அர்ஜுனன்இருவரும் யுத்தகளத்தில் சூரர்களுடைய விற்களையும் அம்புகளையும் பலவாறு அறுத்து அவர்களுடைய தலைகளை நூறுநூறாக உருட்டினார்கள் அந்தப் பெரிய போர்க்களத்தில் அனேகரதங்கள் ஒடிக்கப்பட்டன. நூற்றுக்கணக்கான குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. யானைகளும் யானைப்பாகர்களோடே பூமியில் விழுந்தன. அரசரே! ஆங்காங்கு அனேகரதிகர்களும் குதிரைவீரர்களும் நாசம்பண்ணப்பட்டு எல்லாப்பக்கங்களிலும் துடிக்கிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்ட யானைக் கூட்டங்களாலும் காலாட்படைகளின் கூட்டங்களாலும் நாசம் செய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் பலவாறாகவொடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் யுத்தபூமி பரப்பப்பட்டிருந்தது. பாரதரே! பலவாறாக வெட்டித் தள்ளப்பட்ட குடைகளாலும் சிறே அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களாலும் ஒடிந்து சிறே கிடக்கின்ற அங்குசங்களாலும் யானைவிரிப்புக்களாலும் கேயூரங்களாலும் தோள்வளைகளாலும் முத்து மாலைகளாலும் துகைக்கப்பட்ட கம்பளங்களாலும் தலைப்பாகைகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் சாமரங்

களாலும் விசிறிகளாலும் ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்டவை களும் சந்தனம் பூசப்பெற்றவைகளுமான கைகளாலும் அரசர்களு டைய தொடைகளாலும் யுத்தபூமியானது நன்குபரப்பப்பட்டது. மிக்க பலசாலியான பார்த்தன் அம்புகளாலே அந்த வீரர்களைத் தடுத்துக்கொன்றதாகிய அவனுடைய ஆச்சரியமானவல்லமையை அந்த யுத்தத்தில் நாங்கள் கண்டோம். மஹாபலசாலியான உம் முடைய புத்திரனே பீமார்ஜுனர்களுடைய பராக்கிரமத்தைக் கண்டு கங்கா புத்திரரான பீஷ்மருடைய ரதத்தின் ஸமீபத்தை அடைந்தான். கிருபர், கிருதவர்மா, ஸிந்துதேசாதிபதியான ஜயத்ரதன், அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தானுவிந்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் அப்பொழுது யுத்தத்தைவிட்டு விலகவில்லை. பிறகு, சிறந்த வில்லாளியானபீமனும் மகாரதனான பலகுனனும் கௌர வர்களுடைய கோரமான படையை யுத்தத்தில் மிகவும் ஓடும் படிசெய்தார்கள். பிறகு, அரசர்கள் அர்ஜுனனது தேரின்மீது மயிலிறகுகள் கட்டின பாணங்களில் பதினாயிரங்களையும் லக்ஷங் களையும் விரைவாக விழும்படி செய்தார்கள். பிறகு, பார்த்தன் அந்த மகாரதர்களைப் பாணக்கூட்டத்தால் தடுத்து யுத்தகளத் தில் நாலாபக்கங்களிலும் அவர்களை மிருத்யுவினிடத்திற்கு அனுப் பினான். மகாரதனான சல்யனே யுத்தரங்கத்தில் விளையாடுகிறவன் போலிருந்துகொண்டு கோபமுற்றுப் பதிந்தகணுக்களுள்ள பல்லங் களாலே அர்ஜுனனை மார்பிலடித்தான். பார்த்தன் அவனுடைய வில்லையும் கையின்உறையையும் ஐந்துபாணங்களால் அறுத்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே பிறகு அவனையும் மர்மஸ்தானத்தில் அடித்தான். பிறகு, மத்ரராஜன் சிரேஷ்டமுள்ளவனுகிக் காரியத்திற்கு ஸாதகமாயுள்ள வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் அர்ஜு னனை அடித்தான். மகாராஜரே! மத்ரராஜன் அர்ஜுனனைமூன்று பாணங்களாலும் வாஸுதேவரை ஐந்துபாணங்களாலும் பீமஸே னனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். பிறகு, மகாரதர்களும் பாண்டுபுத்திரர்களுமான பார்த்தனும் பீமஸேனனும் துரியோதனனுடைய பெரும்படையை நாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த இடத்துக்குத் துரோணரும் மகாரத னான மாகதனும், துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பெற்று, வந்தார் கள். பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் உத்தமரே! ஜயத்ஸேனனே யுத்தரங்கத்தில் பயங்கரமான ஆயுதத்தையுடைய பீமனைக் கூர்மை யுள்ள எட்டுப்பாணங்களால் அடித்தான். பீமன் அந்த ஜயத்ஸே னனைப் பத்துப்பாணங்களாலும் மறுபடி ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்து ஒருபல்லத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியை அடித்துத் தேர்த்தட்டினின்று கீழேவிழும்படி செய்தான். பிறகு, அரசனான

அந்தமாகத்தன் எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, நிலைதவறி எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற குதிரைகளோடு (போர்க்களத்தினின்றும்) விலகினான். துரோணரோ அந்தத் தருணம் பார்த்துப் பீமஸேனனைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் உருக்கினாலானவைகளும் நுனியில் முட்களோடு கூடியவைகளுமான அறுபத்தைந்து பாணங்களாலே அடித்தார். பாரதரே! யுத்தத்தில் புகழ்பெற்ற பீமன் பிதாவுக்குச் சமமான அந்தக் குருவைப் போரில் ஐந்து பல்லங்களாலும், அவ்வாறே, அறுபது பாணங்களாலும் அடித்தான். அர்ஜுனனோ ஸுசர்மாவை அநேக பாணங்களால் அடித்து அவனுடைய ஸைன்யத்தைக் காற்றானது பெரிய மேகங்களைச் சின்னபின்னம் செய்வதுபோலச் சின்னபின்னமாக்கினான். பிறகு, பீஷ்மரும் துர்யோதனராஜனும் கோஸலதேசாதிபதியான பிருகத்பலனும் அதிககோபமுண்டு பீமஸேனன் தனஞ்சயன் இருவரையும் எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறே, சூரர்களான பாண்டவர்களும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும், வாயைத்திறக்கும் யமன் போன்ற பீஷ்மரை யுத்தத்தில் எதிர்த்து வந்தார்கள். சிகண்டியோ பாரதர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மரை நாடி மகாரதரான அவரிடத்தில் பயமின்றி மிக்க மனக்களிப்புடன் எதிர்த்துவந்தான். யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட பார்த்தர்கள் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லா ஸ்ருஞ்சயர்களுடனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களனைவரும் விரதத்தினின்று தவறாத பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிகண்டிமுதலான பார்த்தர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, பீஷ்மருக்கு ஜயமுண்டாவதன்பொருட்டுப் பாண்டவர்களுடன் அந்த யுத்தரங்கத்தில் கௌரவர்களுக்குப் பயங்கரமான போர் நடந்தது. அரசரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஜயத்தில் பீஷ்மர் பந்தயமானார். யுத்தமாகிற சூதாட்டமானது, வெற்றியின் பொருட்டோ தோல்வியின் பொருட்டோ அந்தப் பீஷ்மரைச் சார்ந்திருந்தது. ராஜேந்திரரே! திருஷ்டத்யும்னனோ எல்லாச் சைனியங்களையும் பார்த்து, 'ரதிகசிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் பயப்படாதீர்கள். கங்காபுத்திரரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான். ஸேநாபதியின் வார்த்தையைக் கேட்டு மகாயுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனை பிராணனை விடத்துணிந்து பீஷ்மரை விரைவாகச் சென்றது மகாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரான பீஷ்மரும் வருகின்ற அப்பெரும்படையைப், பெரிய கடலானது வருகின்ற வெள்ளத்தையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதுபோல ஏற்றுக்கொண்டார்' என்று கூறினான்.

நூற்றுப் பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் போரில் வெறுப்படைந்து தம்மைக்கொல்லமுயலும்படி யுதிஷ்டிரரை ஏவியது.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! சந்தனுமகாராஜருடைய புத்திரரும் மகாவீர்யசாலியுமான பீஷ்மர் பாண்டவர்களோடும் ஸருஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு பத்தாவது நாளில் யுத்தம் செய்தார்? கௌரவ வீரர்களும் பாண்டவர்களை எவ்வாறு யுத்தத்தில் எதிர்த்தனர்? போரை ஆபரணமாகக் கொண்ட பீஷ்மருடைய மகாயுத்தத்தை எனக்குச் சொல்' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

'பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்துச் சண்டை செய்ததையும், மேலும், அந்த யுத்தம் நடந்த வகையையும் இப்பொழுது நான் (உமக்கு) உரைப்பேன். கிரீடியினாலே, ஒவ்வொரு தினமும் வந்தவுடன், உம்மைச் சேர்ந்த மகாரதர்கள் உத்தமமான அஸ்திரங்களால் பரலோகத்தை அடைவிக்கப் பட்டார்கள். யுத்தத்தில் ஜயத்துடன் கூடியவரும் குருகுலத்தில் பிறந்தவருமான பீஷ்மர் தாம் பிரதிஜ்ஞை பண்ணியபடி பார்த்தர்களுக்கு யுத்தத்தில் ஓய்வின்றி நாசத்தை உண்டாக்கினார். சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவரே! கௌரவர்களுடன் சேர்ந்து போர்புரிகின்ற பீஷ்மரையும் பாஞ்சால ராஜகுமாரனைக் கண்டியுடன் கூடியிருக்கின்ற அர்ஜுனனையுங்கண்டு ஜனங்கள் ஸந்தேகமடைந்தார்கள். பத்தாவது நாளில் பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நேர்ந்த அந்தச் சண்டையில் யுத்தரங்கத்தில் மிகவும் பயங்கரமான ஜனக்ஷயமானது ஒழிவற்று உண்டாயிற்று. சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் அந்தப் பத்தாவது நாள் யுத்தத்தில் பதினாயிரம் பதினாயிரமாகவும் இன்னும் அதிகமாகவும் யுத்தவீரர்களைக் கொன்றார். அரசரே! பெயர்களும் கோத்திரங்களும் அறியப்படாதவர்களும் போரில் பின்வாங்காதவர்களுமான எல்லாச் சூரர்களும் அங்குப் பீஷ்மரால் கொல்லப்பட்டார்கள். தர்மாத்மாவும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவருமான பீஷ்மர் பத்துநாள் முழுமையும் பாண்டவ சேனையை அவ்வாறு தவிக்கச் செய்துவிட்டு ஜீவித்திருப்பதில் ஆசையற்றவரானார். மஹாராஜரே! மிக்க புஜபலமுள்ள உம்முடைய பிதாவான சந்தத் தேவவிரதர் (எல்லாருக்கும்) எதிரில், விரைவில் தமக்கு

வதத்தை விரும்பி, 'யுத்தத்தில் எதிர்த்து நிற்கும் புருஷசிரேஷ்டர்களை யான் கொல்லேன்' என எண்ணி ஸமீபத்திலிருக்கின்ற பாண்டுநந்தனரைப் பார்த்து, 'யுதிஷ்டிர! பேரறிவுள்ளவனே! எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவனே! அப்பா! சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று தர்மத்தைவிட்டு விலகாததும் ஸ்வர்க்கத்தைப் பலனாகக் கொண்டதுமான வார்த்தையைக் கேள். அப்பா! பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! இந்தத் தேகத்தில் நான் அதிகமாக வெறுப்படைந்திருக்கிறேன். யுத்தத்தில் அனேக பிராணிகளைக் கொன்றுகொண்டே எனக்கு நெடுங்காலம் சென்றுவிட்டது. ஆதலால், எனக்கு நீ பிரியத்தைச் செய்ய விரும்பினால் அர்ஜுனனையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு என்னைக் கொல்லும் விஷயத்தில் முயற்சிசெய்யவேண்டும்' என்கிற வாக்கியத்தைக் கூறினார். ஸத்யத்தில் நோக்கங்கொண்ட பாண்டவராஜா அவருடைய அந்த அபிப்பிராயத்தை அறிந்து யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் பீஷ்மரை எதிர்த்துச் சென்றார். மன்னரே! பிறகு, திருஷ்டத்யும்னனும் பாண்டு புத்திரரான யுதிஷ்டிரரும் பீஷ்மருடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டுத் தங்கள் ஸைனிகர்களைப் பார்த்து, 'ஸத்யஸந்தனும் சத்ருக்களை ஜயிப்பவனுமான அர்ஜுனனாலே நீங்கள் காக்கப்பெற்றுப் பீஷ்மரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்; அவருடன் போர்புரியுங்கள்; யுத்தத்தில் அவரை ஜயித்துவிடுங்கள். சிறந்த வில்லாளியும் சேனாபதியுமான திருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனும் யுத்தத்தில் நிச்சயமாக உங்களைப் பாதுகாப்பார்கள். ஸ்ருஞ்சயர்களே! யுத்தத்தில் இப்பொழுது உங்களுக்குப் பீஷ்மரிடத்தினின்று கொஞ்சமேனும் பயமுண்டாக வேண்டாம். சிகண்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு நிச்சயமாகப் பீஷ்மரை ஜயிக்கப் போகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். பத்தாவது நாளில் அந்தப் பாண்டவர்கள் அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைச்செய்துகொண்டு, [1] மஹாலோகத்தையடைவதில் முயற்சியுள்ளவர்களாகிக் கோபமூண்டு சென்றார்கள். அவர்கள் சிகண்டியையும் பாண்டவனான தனஞ்சயனையும் முன்னிட்டுப் பீஷ்மரைத் தள்ளுவதில் அதிக முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு, உமது புத்திரனாலே கட்டளையிடப்பட்ட மஹாபலசாலிகளும் சேனைகளையுடையவர்களும் துரோணரோடும் அவர் புத்ரரோடுங் கூடியவர்களுமான பற்பல தேசத்து அரசர்களும் எல்லா ஸஹோதரர்களோடுங் கூடின பலவானான துச்சாஸனனும் யுத்தமத்தியிலிருக்கின்ற பீஷ்மரை அப்பொழுது காப்பாற்றினார்கள். பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்த சூரர்கள் மஹா விரதசாலியான பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிகண்டியை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்

1 'ப்ரம்மலோகம்' என்பது மூலம்

டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். வானரத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட அர்ஜுனன் சேதிதேசத்து வீரர்களோடும் பாஞ்சாலர்களோடும் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு சந்தனு புத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்தான். சினியின் பேரனை ஸாத்யகி துரோண புத்திரரையும் திருஷ்டகேது பௌரவனையும் அபிமன்யு மந்திரியுடன் கூடின துரியோதனனையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! விராடனே ஸைனியங்களுடன் சேர்ந்து சேனையுடன் கூடியவனும் விருத்தக்ஷத்திரனுடைய குமாரனுமான ஜயத்ரதனை எதிர்த்தான். யுதிஷ்டிரர், சிறந்த வில்லாளியும் ஸைனியங்களை யுடையவனுமான மத்ர ராஜனை எதிர்த்தார். பீமஸேனனும் நான்கு பக்கங்களிலும் காக்கப்பெற்று யானைப்படையை எதிர்த்து அருகிற் சென்றான். பாஞ்சால்யன், ஸோமகர்களுடன் சேர்ந்து முயற்சியுடன் எவ்விதத்திலும் அவமதிக்க முடியாதவரும் தடுக்கமுடியாதவரும் ஆயுதம் பிடித்தவர் அனைவருள்ளும் சிறந்தவருமான துரோணரைநோக்கி எதிர்த்துச் சென்றான். சத்துருக்களை அடக்குபவனும் ஸிம்மத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும் ராஜபுத்திரனுமான பிருகத்பலன் கோங்குமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்ட ஸௌபத்திராபுத்திரனை எதிர்த்தான். உமது புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனைக் கொல்லக்கருதி அரசர்களுடன் சிகண்டியையும் பாண்டவனான தனஞ்சயனையும் எதிர்த்தார்கள். மிக்க பயங்கரமாயுள்ள இரண்டு ஸேனைகளினுடைய பராக்கிரமமும் அந்த யுத்தரங்கத்தில் வெளிப்பட்டுச் சேனைகளும் சிதறியோடவே பூமி மிக நடுங்கியது. பாரதரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடையனவும் பிறர்களுடையனவுமான அந்தச் சேனைகள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்கண்டு நன்றாகப் போர்புரியத்[1] தொடங்கின. பாரதரே! பிறகு முயற்சிகொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற அந்த வீரர்களுடைய பெரிய சப்தமான து எல்லாத்திக்குக்களிலும் தோன்றியது. யானைகளினுடைய கர்ஜனைகளும் சங்கவாத்தியங்கள் துந்துபிவாத்தியங்கள் இவைகளினுடைய சப்தமும் ஸைனியங்களினுடைய ஸிம்மநாதமும் பயங்கரமாகத் தோன்றின. எல்லா அரசர்களின் மாலைகளிலும் தோள்வளைகளிலும் கிரீடங்களிலுமுள்ள சந்திர சூரியர்களுக் கொப்பான ஒளியானது மங்கிப்போயிற்று. சஸ்திரங்களாகிற மின்னல்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிற புழுதியாகிற மேகங்கள் நன்றாகத் தோன்றிவிட்டன. பயங்கரமான விற்களுடைய சப்தமாகிற இடிமுழக்கமும் தோன்றியது. இரண்டுசேனைகளிலும்

1 வேறுபாடம்.

பாணங்கள் சங்கங்கள் இவைகளினுடைய சப்தங்களும் பேரிகைக ளுடைய பேரொலிகளும் ரதங்களின் சப்தங்களும் தோன்றின. இரண்டு சேனைகளிலுமுள்ள பிராஸங்கள், சக்திகள், ரிஷ்டிகள் இவைகளினுடைய கூட்டங்களாலும் பாணங்களுடைய கூட்டங்க ளாலும் நிரப்பப்பட்ட ஆகாயமானது ஒளியற்றதாகியது மஹா யுத்தத்தில் ரதிகர்கள் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு விழுந்தார்கள். குதிரைகளும் அவ்வாறே விழுந்தன. யானைகள் யானைகளை அடித்தன. காலாட்கள் காலாட்களை அடித்தார்கள். நரசிரேஷ்டரே! மாமஸத்திற்காக இரண்டுகழுகுகளுக்குச் சண்டை உண்டாவது போல அந்த யுத்தத்தில் பீஷ்மர் நிமித்தமாகக் கௌ ரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடு மிக்க பெரும்போர் நடந்தது. பாரதரே! மஹாயுத்தத்தில் வெற்றியைப் பெற எண்ணிய அவ்விரு திறத்தாருக்கும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதற்காக யுத்தத்தில் கோரமான எதிர்ப்பு நேர்ந்தது.

நூற்றுப்பதினொருவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்த வர்ணனை.)

மஹாராஜரே! பராக்கிரமசாலியான அபிமன்யு பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டுப் பெரிய சேனையுடன் சேர்ந்திருக்கிற உம்முடைய புத்திரனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். துர்யோத னன் கோபங்கொண்டு ரணகளத்தில் படிந்தகணுக்களுள்ள ஒன் பது பாணங்களாலே அபிமன்யுவை மார்பில் அடித்து மறுபடியும் மூன்று பாணங்களால் அவனை அடித்தான். அபிமன்யு போர்க் களத்தில் அதிக கோபங்கொண்டு மிருத்யுவினுடைய நாவைப் போன்ற இரும்பினாலாகிய ஒரு சக்தியைத் துர்யோதனனது தேரின்மீது பிரயோகித்தான் அரசரே! மகாரதனான உம்மு டைய புத்திரன் வருகின்ற கோரரூபமான அந்தச் சக்தியை க்ஷுரப்ரத்தினாலே இரண்டாகத் துண்டாக்கினான் அதிக்கோப முள்ளவனான அபிமன்யு அந்தச் சக்தி கீழேவிழுந்ததைக் கண்டு துரியோதனனை மூன்று பாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். பரதசிரேஷ்டரே! பின்னும், அவன் கோபமுள்ள அந்தத் துர்யோதனனை உக்ரமான பத்துக்கணை களாலே நடுமார்பில் அடித்தான். பாரதரே! பீஷ்மருடைய நாசத்தின் பொருட்டும் பார்த்தனுடைய விஜயத்தின் பொ ருட்டும், பார்க்கின்றவரை மகிழ்விப்பதும் எல்லா அரசர்க

ளாலும் புகழ்ப்பெற்றதும் கோரமாயுள்ளதும் விசித்திரமாயிருப்பதுமான அந்த யுத்தம் நடந்தது. வீரர்களான அபிமன்யுவும் துரியோதனனும் யுத்தகளத்தில் சண்டைசெய்தனர். பிராமணர்களுள் சிறந்தவரும் பகைவர்களை வாட்டச்செய்யுந் தன்மையுள்ளவருமான துரோணபுத்திரர் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ள ஸாத்யகியை நாராசத்தினாலே மார்பிலடித்தார். பாரதரே! அளவிடமுடியாத மனோபலமுள்ள ஸாத்யகியும் குருபுத்திரரை எல்லா மர்மஸ்தானங்களிலும் கழுகிறகுகள்பூண்ட ஒன்பது பாணங்களாலே அடித்தான். அபூர்வத்தாமாவோ யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களாலும் மறுபடி முப்பது பாணங்களாலும் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் விரைவாக அடித்தார். துரோணபுத்திரராலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டவனும் உறுதியான வில்லைக் கையிற் பிடித்தவனும் மிக்க பிரதாபசாலியுமான அந்த ஸாத்யகி துரோணபுத்திரரை மூன்றுபாணங்களாலே அடித்தான். மகாரதனை பௌரவன் பெரியவில்லை கையில்கொண்டு திருஷ்டகேதுவை யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடிப் பலவாறு பிளந்தான். அவ்வாறே, மகாரதனும் மிக்க தோள்வலிமையுள்ளவனுமான திருஷ்டகேது பௌரவனை யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள முப்பது பாணங்களாலே விரைவாக அடித்தான். மகாரதனை பௌரவனும் திருஷ்டகேதுவினுடைய வில்லை அறுத்து உரக்க ஸிம்மநாதஞ்செய்து கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அவனை அடித்தான். மகாராஜரே! அந்தத் திருஷ்டகேது வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலே பௌரவனை அடித்தான். சிறந்த வில்லாளிகளும் சிறப்புற்றவர்களும் மகாரதர்களுமான அவ்விருவரும் அந்த யுத்தகளத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் பெரிதான அம்பு மழையைப் பொழிந்தார்கள். பாரதரே! அவ்விருவரும் ஒருவர் ஒருவருடைய வில்லை அறுத்தும் குதிரைகளைக் கொன்றும் ரதத்தை இழந்தவர்களாகி மிகச் சினந்து கத்திசண்டைக்காக எதிர்த்தார்கள். வேந்தரே! அவ்விருவரும் முன்புறத்தில் நூறு சந்திரப் பிரதிமைகளை உடையவைகளும் அனேக நக்ஷத்திரப் பிரதிமைகளால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவைகளும் விருஷபத்தினுடைய தோலினால் செய்யப்பட்டவைகளும் விசித்திரமாயுள்ளவைகளுமான இரண்டு கேடகங்களையும் மிக அழகிய ஒளிபொருந்தியவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளுமான இரண்டு கத்திகளையும் கையிலெடுத்து, பெருங்காட்டில் ஒரு பெண்சிங்கத்தோடு சேரமுயற்சி செய்கின்ற இரண்டு ஆண்சிங்கங்களைப்போல ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தார்கள். அவ்விருவரும் விசித்ரமான மண்டலகதிகளையும் போக்குவரவுகளையுங் காண்பிக்கின்றவர்களாகவும் ஒருவரை ஒரு

வர் எதிர்க்கின்றவர்களாகவும் ஸஞ்சரித்தார்கள். பௌரவன் அதிக கோபங்கொண்டு பெரிய கத்தியினால் திருஷ்டகேதுவை நெற்றியெலும்பில் அடித்தான், 'நில், நில்' என்றுஞ் சொன்னான். சேதிராஜனும் யுத்தத்தில் புருஷசிரேஷ்டனான பௌரவனை முனை கூர்மையான பெரியகத்தியினால் தோளின்பூட்டுகளில் அடித்தான். மகாராஜரே! பகைவர்களை அடக்குந் திறமையுள்ள அவ்விருவரும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி ஒருவர் மற்றொருவருடைய வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தார்கள். பிறகு, உம்முடைய குமாரனான ஜயத்ஸேனன் பௌரவனைத் தன் ரதத்தின்மீது ஏற்றிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தினின்று ரதத்தோடு அப்புறம் சென்றான். பிரதாபசாலியும் பராக்கிரமமுள்ளவனும் மாத்திரி புத்திரனுமான ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு திருஷ்டகேதுவை அந்த யுத்தரங்கத்தைவிட்டு வெளியே கொண்டு போனான். சித்திரஸேனன் [1] ஸுசர்மாவை அனேக அம்புகளால் அடித்து மறுபடியும் அவனை அறுபது பாணங்களாலும் ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தான். அரசரே! ஸுசர்மாவோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உமது புத்திரனைக் கூர்மையுள்ள நூறு பாணங்களாலே அடித்தான். சித்திரஸேனனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பதிவான கணுக்களுள்ள முப்பது பாணங்களால் ஸுசர்மாவை அடித்தான். அவனும் அவனைத் திருப்பியடித்தான். அரசரே! பீஷ்மருடைய யுத்தத்தில் கீர்த்தியையும் கௌரவத்தையும் விருத்திபண்ணுகிறவனும் பீஷ்மருடைய நாசத்தைக்குறித்துப் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகிறவனுமான அபிமன்யு பார்த்தன் நிமித்தமாக ராஜபுத்திரனான பிருகத்பலனோடு போர்புரிந்தான். கோஸலேந்திரனோ அர்ஜுனகுமாரனை ஐந்து பாணங்களால் அடித்துப் பதிவான கணுக்களுள்ள இருபது கணைகளால் மறுபடியும் அடித்தான். ஸுபத்திராபுத்திரன் உருக்கினாலாகிய எட்டுப்பாணங்களால் கோஸலேந்திரனை அடித்தும் யுத்தத்தில் அசையும்படி செய்யவில்லை; திரும்பவும், கோஸலேந்திரனை அம்புகளால் அடித்தான். பல்குனகுமாரன் கோஸலராஜனுடைய வில்லையும் மறுபடியும் அறுத்தான்; கழுகிறகுகள் பூண்ட முப்பதுபாணங்களாலும் அடித்தான் ராஜபுத்திரனான அந்தப் பிருகத்பலன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து அபிமன்யுவை அனேக அம்புகளால் அடித்தான். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! மகாராஜரே! பரபரப்புள்ளவர்களும் ரணகளத்தில் ஆச்சரியகரமாகப் போர்புரியும் ஸ்வபாவமுடையவர்களுமான அவ்விருவருக்கும்

1 இவன் பாண்டவகக்ஷியைச் சேர்ந்தவன்; கௌரவகக்ஷியிலுள்ள ஸுசர்மா வேறு; அவன் திரிகர்த்த தேசாதிபதி.

தேவாஸுர யுத்தத்தில் பலிசக்ரவர்த்திக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோலப் பீஷ்மர் நிமித்தமாக யுத்தம் நடந்தது. வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட இந்திரன் உத்தமமான பர்வதங்களைப் பிளந்ததுபோலப் பீமஸேனன் யானைப்படையை எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான். பீமனாலே கொல்லப்படுகின்றவைகளும் மலைகொப்பானவைகளுமான யானைகள் பூமியை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு ஒன்றுசேர்ந்து பூமியில் விழுந்தன. மலைபோன்ற உருவமுடையவைகளும் பிளந்த மைத்திரளைபோன்றவைகளுமான அந்த யானைகள் பூமியை அடைந்து சிதறுகின்ற மலைகளைபோல விளங்கின. மகா வில்லாளியான யுதிஷ்டிரர் பெருஞ்சேனையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு(த் தம்மை) எதிர்த்த மத்திரராஜனை யுத்தத்தில் அடித்தார். பரபரப்புள்ள பராக்ரமசாலியான மத்ரராஜனும் பீஷ்மருக்காக மகாரதரான தர்மநந்தனரை யுத்தத்தில் பீடித்தான். ஸைந்தவராஜன் விராடராஜனைக் கணுக்கள் பதிந்திருக்கும் கூர்மையான ஒன்பது பாணங்களாலும் மறுபடியும் முப்பது பாணங்களாலும் அடித்தான். மகாராஜரே! ஸேனாபதியான விராடனும் ஸைந்தவனைக் கூர்மையுள்ள முப்பது பாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். விசித்திரமான வில்லையும் வாளையுமுடையவர்களும் விசித்திரமான கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் த்வஜங்களையு முடையவர்களுமான அந்த விராடனும் ஸைந்தவனுமாகிய இருவரும் யுத்தத்தில் விசித்ரரூபமுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். துரோணர் மகாயுத்தத்தில் பாஞ்சால புத்திரனை எதிர்த்து, படிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் பெரும்போர் புரிந்தார். மகாராஜரே! பிறகு, துரோணர் பார்ஷதனுடைய பெரிய வில்லை வெட்டி அவன்மீது ஐம்பது பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற அந்த த்ருஷ்டத்யும்னன், துரோணர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, வேறு தனுஸைக் கையிலெடுத்து, போர்புரிகின்ற அவர்மீது யுத்தத்தில் அம்புகளைத் தொடுத்தான். மகாரதரான அந்தத் துரோணர் அந்த அம்புகளை அம்புகளால் அடித்து ஒடித்துத் த்ருபதபுத்திரன்மீது ஐந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். மகாராஜரே! சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான பார்ஷதன், பிறகு, கோபமூண்டு துரோணரின்மீது யுத்தத்தில் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானகதையை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும் தங்கப்பட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான அந்தக் கதாயுதத்தைத் துரோணர் ஐம்பது பாணங்களாலேயே யுத்தத்தில் தடுத்தார். துரோணருடைய வில்லினின்று விடப்பட்ட அம்புகளாலே பலவாறு துண்டாடப்பட்டும் பொடிசெய்யப்பட்டும் அந்தக் கதாயுதம் சிதறிப்போய்ப் பூமி

யில் விழுந்தது. பகைவர்களைவாட்டுகிற பார்ஷதன், கதை சிதற அடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு, துரோணர்மீது முழுதும் இரும்பினாலாகிய மங்களகரமான சக்தியை எறிந்தான். பாரதரே! துரோணர் அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்தில் அறுத்து மகா வில்லாளியான பார்ஷதனையும் யுத்தத்தில் பீடித்தார். மகாராஜரே! துரோணரும் பார்ஷதனுமாகிய இருவருக்கும் பீஷ்மநிமித்தமாக உக்ரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள இந்தப் பெரும்போர் இவ்விதம் நடந்தது. அர்ஜுனன் மிகுந்த முயற்சியுடன் பீஷ்மருகிற்சென்று கூர்மையான அம்புகளாலே பீடித்துக்கொண்டு காட்டிலுள்ள மதங்கொண்ட யானையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். பிரதாபசாலியும் மகாபலசாலியுமான பகதத்தராஜன் மும்மதப்பெருக்குள்ளதும் மதத்தால் விவேகமற்றதுமான யானையோடு அந்த அர்ஜுனனை எதிர்த்தான். விரைவாகத் தன்னை எதிர்த்துவருகின்றதும் தேவராஜனுடைய யானைபோன்றதுமான அந்த யானையை அர்ஜுனன் அதிக முயற்சியுடன் எதிர்த்தான். பிறகு, பிரதாபசாலியும் யானைமீதுள்ளவனுமான பகதத்தராஜன் அர்ஜுனனைச் சரமாரியினால் யுத்தத்தில் தடுத்தான். பிறகு, அர்ஜுனனே வருகின்ற அந்த யானையை மகாயுத்தத்தில் வெள்ளிபோலப் பளபளப்பாகப் பிரகாசிக்கின்ற இரும்பாலாகிய கூரிய அம்புகளாலே அடித்தான். மகாராஜரே! அர்ஜுனன் சிகண்டியை, 'பீஷ்மருடன் போர்புரியப்போ, போ' என்று தூண்டினான்; 'பீஷ்மரை நாசஞ்செய்' என்றும் சொன்னான். பாண்டு மகாராஜருக்கு மூத்தோரே! பிறகு, பிராக்ஜ்யோதிஷ தேசத்தரசனான பகதத்தன் பாண்டவனைவிட்டுவிட்டு விரைவாகத் துருபதனுடைய ரதத்தைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றான். மகாராஜரே! பிறகு, அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு விரைவாகப் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு, யுத்தம் நடந்தது. பிறகு, உம்மைச் சேர்ந்த அந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் வேகமுள்ள பாண்டவனை அழைத்துக்கொண்டே எதிர்த்தார்கள். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது அரசரே! ஆகாயத்தில் மேகங்களை வர்ஷாகாலத்தில் காற்றானது சின்னபின்னம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் உம்மது புத்திரர்களுடைய பற்பலவிதமான படைகளைச் சின்னபின்னம் செய்தான். சிகண்டியோ பரதர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மரை அடைந்து சிறிதும் பயமில்லாமல் விரைவாக அனேகபாணங்களால் (அவர் மேனியை) நிரப்பினான். ரதமாகிற அக்னிகிருகத்தையுடையதும் வில்லாகிற காந்தியுள்ளதும் கத்திகள் சக்திகள் கதைகளாகிற விறகுகளையுடையதும் பாணக்கூட்டங்களாகிற மகாஜ்வாலையுடையதுமான சிகண்டியாகிற நெருப்பு யுத்தத்தில் க்ஷத்

திரியங்களை எரித்தது. உலர்ந்தகாட்டில நன்றாகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற அக்னியானது காற்றுடன்சேர்ந்து ஸஞ்சரிப்பதுபோலப் பீஷ்மரும் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஜ்வலித்தார். மகாரதரான பீஷ்மர் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்தனுக்கு உதவியாக வந்திருக்கின்ற ஸோமகர்களை அடித்துப் பொற்கட்டுகளுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பதிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய அந்தச் சேனையையும் கடுத்தார். அரசரே! பீஷ்மர் மகாயுத்தத்தில நாலுதிக்குகளையும் திக்குக்கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் ரதிகர்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் கீழேவிழும்படி செய்துகொண்டும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களை மொட்டையான பனங்காடுகளைப்போலச் செய்தார். வேந்தரே! ஆயுததாரிகளனைவருள்ளும் சிறந்த பீஷ்மர் யுத்தத்தில ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளாகச் செய்தார். அரசரே! இடிமுழக்கம்போன்ற அந்தப்பீஷ்மருடைய நாணொலியைக்கேட்டு நானாபக்கங்களிலும் ஸைனிகர்கள் நடுக்கமுற்றார்கள். அரசரே! உமது பிதாவினுடைய பாணங்கள் வீணாகாமல் வீழ்ந்தன. பீஷ்மருடைய வில்லினின்றுவிடப்பட்ட அம்புகள் சரீரங்களில் தடைப்பட்டு நிற்கவில்லை. அந்த ரணகளத்தில் ரதங்களை மனிதர்களற்றவைகளாகவும் மிக்க வேகமுள்ள குதிரைகளோடு காற்றைப்போல விரைவாகச்செல்லுகின்றவைகளாகவும் கண்டோம். மஹாரதர்களென்று பிரஸித்திபெற்றவர்களும், மஹா வம்சத்தில் பிறந்தவர்களும், சரீரங்களை விடத்துணிந்தவர்களும், முன்வைத்த காலைப் பின்வைக்காதவர்களும், சூரர்களும், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட த்வஜத்தையுடையவர்களும், குதிரைகளையும் தேர்களையும் யானைகளையுமுடையவர்களுமான பதினாயிரம் சைதயர்களும் காசிதேசத்து வீரர்களும் கருசர்களும் வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற பீஷ்மரை யுத்தத்தில எதிர்த்துப் பரலோகத்தை அடைந்தார்கள். அரசரே! யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துத் தான் உயிரோடிருப்பதில் எண்ணமுள்ள மகாரதன் ஸோமகர்களுள் ஒருவனாவது அந்த யுத்தத்தில் இல்லை. ஜனங்கள் பீஷ்மருடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு ரணகளத்தில் போர்புரிகின்ற எல்லா யுத்தவீரர்களையும் யமனுடைய பட்டணத்தை அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினார்கள். இந்தப் பீஷ்மரை, வீரனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான பாண்டுபுத்திரனையும், யுத்தத்தில் அளவிறந்த பராக்கிரமமுள்ள பாஞ்சாலபுத்திரனை

சிகண்டியையும் தவிர வேறு ஒருமகாரதனாவது யுத்தத்தில எதிர்க்கவில்லை.

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தவர்ணனை.)

சிகண்டியோ யுத்தகளத்தில புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்த்து அவருடைய மார்பில் கூர்மையுள்ள பத்துப்பல்லங்களால அடித்தான். பரதவம்சத்தில் பிறந்தவரே! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் சிகண்டியைக் கோபத்தினால ஜ்வலிக்கின்றகண்ணாலே எரிப்பவர்போலக் கடைக்கண்ணால் நன்றாகப் பார்த்தார். அரசரே! அந்தப் பீஷ்மர் அந்தச் சிகண்டியினுடைய பெண்தன்மையை நினைத்து எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்தத்தில் அவனை அடிக்கவில்லை அதை அவன் அறியவில்லை மகாராஜரே! அர்ஜுனனோ சிகண்டியைப் பார்த்து, 'சிகண்டி! ரதிகசிரேஷ்ட! இந்தப் பீஷ்மரைக் கொல்லும்விஷயத்தில நீ வேகத்தைப் பாராட்டு வீரனே! நீ ஆலோசிப்பதனால் யாது பயன்? மகாரதரான பீஷ்மரை வதஞ்செய். புருஷசிரேஷ்ட! யுத்தத்தில் பிதாமகரான பீஷ்மரை எதிர்த்துப்போர்புரியும் வல்லமையுடைய மனிதன யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில உன்னைத் தவிர வேறொருவன் இருப்பதாக யான் காணவில்லை, இந்த ஸத்தியமாக யான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினான். பரதசிரேஷ்டரே! பார்த்தனால இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட சிகண்டியானவன் பற்பலவிதமான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விரைவாகப் பிதாமகருடைய பக்கத்தில வந்தான் உமது பிதாவான தேவவிரதர அந்தப் பாணங்களைப் பொருளாக எண்ணாமல யுத்தத்தில கோபங்கொண்ட அர்ஜுனனை அம்புகளால் தடுத்தார். மகாரதரான அந்தப் பீஷ்மர் அவ்வாறே பாண்டவருடைய எல்லாச் சேனையையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்துப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினார். அரசரே! அவ்வாறே, பாண்டவர்கள் பெரும்படையினால் சூழப்பெற்று மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோலப் பீஷ்மரை நன்றாக மூடினார்கள் பரதசிரேஷ்டரே! யுத்தரங்கத்தில (பகைவர்களாலே) நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டபீஷ்மர் காட்டில் ஜ்வலிக்கின்றநெருப்பு (மரங்களை) எரிப்பதுபோல யுத்தத்தில சூரர்களை எரித்தார். அந்த ரணகளத்தில் உம்முடையபுத்திரனானவன் பிதாமஹரைப்பாதுகாத்துக்கொண்டு அர்ஜுனனோடுபோர்புரிந்ததாகிய அவனுடைய ஆச்சரியகர

மான ஆண்மையை நாங்கள் கண்டோம். மகாத்மாவும் வில்லாளியும் உமது குமாரனுமான துச்சாஸனன் தான ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் பரிவாரங்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததாகிய அவனுடைய செய்கையினாலே எல்லாஜனங்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில உக்கிரனான துச்சாஸனனைத் தடுக்க முடியவில்லை. யுத்தத்தில் துச்சாஸனனாலே ரதிகர்கள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். அனேகங் குதிரைவீரர்களும் அனேக மகாவில்லாளிகளும் மகாபலமுள்ள யானைகளும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தனர். அவ்வாறே, மற்றும் சிலயானைகள் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் திக்குகளில ஓடின. அக்கினியானது விறகை அடைந்து பிரகாசிக்கின்ற ஜ்வாலைகளுடன் அதிகமாக ஜ்வலிப்பதுபோல உமது புத்திரன் பாண்டவசேனையை நன்றாக எரித்துக்கொண்டு ஜ்வலித்தான். பரதகுலத்திற் பிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான அந்தத் துச்சாஸனனை மகேந்திரனுடைய புதல்வனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனைஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அர்ஜுனனையன்றிப் பாண்டவ வீரர்களில் ஒருமகாரதனேனும் எவ்வித்ததாலும் எதிர்ப்பதற்கும் ஜயிப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. அரசரே! அந்தத் துச்சாஸனனை யுத்தரங்கத்தில் ஜயசீலனான அந்த அர்ஜுனன் ஜயித்து எல்லா ஸைனியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மரையே எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றான். ஜயிக்கப்பட்ட உமது குமாரனான துச்சாஸனன் பீஷ்மருடைய தோள்வலிமையை ஆதாரமாகக் கொண்டு அடிக்கடி தேறுதலடைந்து மதம் மேலிட்டவனாக நன்றாகப் போர்புரிந்தான். அரசரே! அர்ஜுனனோ ரணகளத்தில் போர்புரிந்துகொண்டு விளங்கினான். சிகண்டி யுத்தகளத்தில் இடிவிழுதலுக்கு ஒப்பானவைகளும் ஸர்ப்பங்களுடைய விஷம்போன்றவைகளுமான அம்புகளாலே பிதாமகரையடித்தான். அந்தப்பாணங்கள் உமது பிதாவுக்கு வருத்தத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. காங்கேயர் புன்னகை செய்துகொண்டே அப்பொழுது அந்தப்பாணங்களை ஏற்றுக்கொண்டார் உஷ்ணத்தினாலே வருத்தப்பட்ட ஒருமனிதன் நீர்த்தாரைகளை ஏற்றுக்கொள்வதுபோலப் பீஷ்மர் சிகண்டியினுடைய சரதாரைகளை ஏற்றுக்கொண்டார். மகாராஜரே! யுத்தரங்கத்தில் மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய ஸைனியங்களைக் கொளுத்துகின்ற பீஷ்மரை க்ஷத்திரியர்கள் கோரஸ்வரூபமுடையவராகக் கண்டார்கள்.

பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துரியோதனன் ஸைனியங்களையெல்லாம் பார்த்து, 'யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப் பக்கங்களி

லும் அர்ஜுனனைக்குறித்து யுத்தத்திற்காக எதிர்த்து ஓடுங்கள்; யுத்ததர்மங்களை அறிந்த பீஷ்மர் உங்கள் அனைவரையும் யுத்தத்தில் பாதுகாப்பார். ஆதலால், நீங்கள் பெரும் பயத்தை விட்டுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியுங்கள்' 'இதோ பீஷ்மர் யுத்தத்தில் எல்லாத் தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய ஸுகத்தையும் கவசத்தையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு பெரிதான பனைமரக் கொடியோடு நிற்கிறார். முயற்சியுள்ள தேவர்களும் பீஷ்மரை நெருங்குவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களல்லர். அவ்வாறிருக்க, பலவான்களாயிருந்தாலும் மனிதர்களான பாண்டவர்கள் மகாத்மாவான பீஷ்மரை எதிர்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களென்பதில் யாது ஸந்தேகம்? யுத்தவீரர்களே! ஆதலால், போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைக்கண்டு நீங்கள் ஓட வேண்டாம். யான் இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் முயற்சியுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் முயற்சியுள்ள உங்களோடும் மற்ற வீரர்களோடும்கூடிப் பாண்டவனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன்' என்று கூறினான்.' அரசரே! வில்லாளியான உமது புத்திரனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அர்ஜுனனைக்குறித்து யுத்தம் செய்வதில் முயற்சியுடையவர்களும் சிறந்த பலசாலிகளும் பெரிய சேனையுள்ளவர்களுமான அந்தவிதேஹர்களும் கலிங்கர்களும் தாசேரகர்களுடைய கூட்டங்களும் நிஷாதர்களும் ஸௌவீரர்களும் பாஹ்லீகர்களும் தரதர்களும் மேனாட்டு வீரர்களும் வடநாட்டு வீரர்களும் மாளவர்களும் அபீஷாகர்களும் சூரஸேனர்களும் சிபிகளும் வஸாதிகளும் ஸால்வர்களும் சகர்களும் திரிகர்த்தர்களும் அம்பஷ்டர்களும் கேகயர்களும், விட்டிற்பூச்சிகள் நெருப்பை எதிர்த்து வருவதுபோல, அந்த மஹா யுத்தத்தில் குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தார்கள். மகாராஜரே! மிக்க பலசாலியான அந்த அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களை நன்றாகத் தியானஞ்செய்து வில்லில் பூட்டி மிக்க வேகமுள்ள அந்த அஸ்திரங்களாலும் பாணாக்னிகளாலும், தீயானது விட்டிற் பூச்சிகளை எரிப்பதுபோல, சேனையுடன் கூடின அந்த மகாரதர்களையெல்லாம் எரித்தான். அனேக ஆயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் உறுதியானவில்லைக் கையிற் பிடித்தவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய காண்டீவமானது ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றதுபோலக் காணப்பட்டது. மகாராஜரே! அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த அரசர்கள் சிதறிப்போன பெரிய கொடிகளையுடையவர்களாகி ஒன்றுகூடி வானரக் கொடியையுடையவனை எதிர்க்கவில்லை. ரதிகர்கள் த்வஜங்களுடனே கீழே விழுந்தார்கள். குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளுடன் கீழே விழுந்தார்கள். கிரீடியினுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு யானை வீரர்களும் யானைகளோடு கீழே விழுந்தார்கள். பிறகு, அர்ஜுன

னுடைய புகையினால விடப்படும அம்புகளாலே யுத்தபூமி மூடப்பட்டதாகியது. சேனையானது எல்லாத்திக்குகளிலும அம்புகளால் தாக்கப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. மகாராஜரே! பிறகு, பார்த்தன கௌரவசேனையைத் துரத்திவிட்டுத் துச்சாஸனனைக் குறித்து அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்த எல்லாப் பாணங்களும் உமது புத்திரனான துச்சாஸனனைப் பிளந்துகொண்டு ஸர்ப்பங்கள் புற்றில் நுழைவதுபோலப் பூமியில் நுழைந்தன. பிறகு, பிரபுவான பார்த்தன் துச்சாஸனனுடைய குதிரைகளையுங்கொன்றான், ஸாரதியையும கீழே தள்ளினான்; இருபது பாணங்களால் விவிம்சதியையும ரதத்தையும இழந்தவனாகச் செய்தான்; படிந்த கணுக்களுள்ள ஐந்து அம்புகளாலே விவிம்சதியை மிகவும் அடித்தான். வெள்ளைக் குதிரைகளையுடைய குந்திபுத்திரன் அனேக பாணங்களாலே கிருபரையும விகர்ணனையும சல்யனையும் அடித்து ரதங்களை இழந்தவர்களாகவும் செய்தான். கிருபர், சல்யன், துச்சாஸனன், விகர்ணன், விவிம்சதி இவர்கள் எல்லோரும் இவ்வாறு ரதத்தை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். ஸவ்யஸாசியினாலே ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவவீரர்களனைவரும் யுத்தரங்கத்தில் ஓடினார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! அர்ஜுனன் மகாரதர்களை முற்பகலில் ஜயித்துவிட்டுப் புகையில்லாத நெருப்புப்போல யுத்தரங்கத்தில் ஜ்வலித்தான். மகாராஜரே! கிரணங்களையுடைய சூரியன் போல மற்ற அரசர்களையும் சரமாரியினால் தபிக்கச்செய்தான். பாரதரே! மகாரதர்களைச் சரமாரிகளாலே அவ்வாறு புறங்காட்டியோடும்படி செய்து ரணகளத்தில் ரக்தவெள்ளத்தையுடைய மகாநதியைக் கௌரவஸைனிகர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்குமிடையே ஓடும்படி செய்தான். அரசரே! மிகவும் பயங்கரமானதும் சிறந்த வீரர்களுக்கு அழிவைச் செய்வதுமான அந்த யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் ஸ்ருஞ்ஜயர்களுடன் சேர்ந்து பீஷ்மரைக்குறித்துப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டார்கள். யுத்தத்தில் பராக்ரமத்துடன் விளங்குகின்ற பிதாமகரான பீஷ்மரைக்கண்டு உமது புத்திரர்கள் பிரமலோகத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு (யுத்தத்தினின்று) திரும்பவில்லை. யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்கள் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைய நோக்கங்கொண்டு யுத்தத்தில் மரணத்தை விரும்பினவர்களாகப் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! சூரர்களான பாண்டவர்களும் புத்திரர்களுடன் சேர்ந்து உம்மால் முன்பு உண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவிதமான அனேகந் துன்பங்களை நினைத்து யுத்தத்தில் பயத்தை விட்டு ஸ்வர்க்கலோகத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவர்கள் போலவே உம்மைச் சேர்ந்தவர்களோடும உமது புத்-

திரர்களோடும் போர்புரிந்தார்கள். யானைகளும் தேர்க்கூட்டங்களும் பலவாறு தேராளிகளால் அடிக்கப்பட்டன. யானைகளால் தேர்கள் நொறுக்கப்பட்டன. காலாட்களால் குதிரைகளும்கொல்லப்பட்டன. யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் ஏறிப் போர்புரிகின்றவர்களுடைய சரீரங்களும் தலைகளும் நடுவில் அறுக்கப்பெற்று எல்லாத்திக்குக்களிலும்விழுந்தன. குண்டலங்களையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவர்களும் கீழேவிழுந்தவர்களும் வீழ்த்தப்படுகின்றவர்களும் மகாரதர்களுமான ராஜபுத்திரர்களாலும் ரதங்களுடைய சக்கரங்களால் அறுக்கப்பட்டு நாசம் பண்ணப்படுகிற யானைகளாலும் அந்த யுத்தபூமியானது மூடப்பட்டது. காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் குதிரைவீரர்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். யானைகளும் ரதிகர்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கீழேவிழுந்தார்கள் சக்கரங்களும் நுகத்தடிகளும் கொடிமரங்களும் முறிக்கப்பெற்றுத் தேர்களும் பூமியில் சிதறின. யானைகள் குதிரைகள் ரதிகர்களுடைய கூட்டங்கள் இவைகளினுடைய இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் மூடப்பட்டுமிருக்கின்ற அந்த யுத்தபூமி சரத்காலத்திலுள்ள சிவந்த மேகம்போல விளங்கியது. நாய்களும் காக்கைகளும் கழுகுகளும் செந்நாய்களும் நரிகளும் விகார உருவமுள்ள மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் உணவைப் பெற்று உரக்கக் கத்தின. எல்லாத் திக்குக்களிலும் பலவிதமான காற்றுக்கள் வீசின. ராக்ஷஸர்களும் பூதங்களும் கத்திக்கொண்டு காணப்படவே, பொற்சங்கிலிகளும் மிக்க விலைபெற்ற கொடித்துணிகளும் திடீரென்று காற்றினால் அசைக்கப்பட்டவைகளாகக்காணப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான வெண்குடைகளும் கொடிகளோடு கூடின மகாரதங்களும் நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன கொடிகளுடன் கூடிய யானைகள் பாணங்களால் துன்பமுற்றுத் திக்குக்களிலோடின. மனிதரில் சிறந்தவரே! கதாயுதத்தையும் சக்தியையும் வில்லையுந்தரித்த க்ஷத்திரியர்களும் எல்லா இடங்களிலும் பூமியில்விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் ஆயிரக்கணக்காக அடிக்கப்படுகின்ற பெரியயானைகள் ஆங்காங்கு தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன. மகாரதனான ஸேனாபதியோ யுத்தத்தில் சேனையைப்பார்த்து, 'ஸைனிகர்களே! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள். அதனையன்றி நீங்கள் செய்யும் காரியத்தால் யாது பயன்?' என்று கட்டளையிட்டான். ஸேனாபதியினுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஸோமகர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் சரமாரிகளைப்

பொழிந்துகொண்டு கங்காபுத்திரரை எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எல்லா வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே குந்திபுத்திரனை எதிர்த்தார். கவசம்பூண்ட சிகண்டி, யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைக் குறித்துச் செல்லுகின்ற பீஷ்மரை எதிர்த்துத்தடுத்தான். பிறகு, பீஷ்மர் அக்னிக்கு ஒப்பான அந்த அஸ்திரத்தை உபஸம்ஹாரஞ் செய்தார். இந்தச் சமயத்திலேயே, வெள்ளைக் குதிரைகளையுடைய குந்திபுத்திரன் பிதாமகரை மோகிக்கச்செய்துவிட்டு உமது ஸைனியத்தை நாசஞ்செய்தான்.

நூற்றுப்பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மருடைய பராக்கிரம வர்ணனை.)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! ஸைனியங்கள் நன்றாக அணிவகுக்கப்படாமல் பெரும்பான்மையாக ஒன்றையொன்று அநுஸரித்து நிற்குமளவில், அனைவரும் பிரமலோகத்தை அடைவதில் பற்றுள்ளவர்களானார்கள். ஸங்குலயுத்தத்தில் படைகள்[1] தம்மையொத்தபடைகளை எதிர்க்கவில்லை. ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடும் காலாட்கள் காலாட்களோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் யானைவீரர்கள் யானைவீரர்களோடும் போர்புரியவில்லை. பாரதரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் அவர்கள் பைத்தியங்கொண்டவர்கள்போலப் போர்புரிந்தார்கள். இருதிறத்துச் சேனைகளுக்கும் அதிபயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. எல்லாப்பக்கங்களிலும் மனிதர்களுடைய கூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் சிதறஅடிக்கப்படவே, மகாபயங்கரமாயுள்ள அந்த யுத்தத்தில் (இருதிறத்துச் சேனைகளுக்கும்) ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் இருந்தது. பாரதரே! பிறகு, சூரர்களான சல்யன், கிருபர், சித்திரஸேனன், துச்சாஸனன், விகர்ணன் ஆகிய இவர்கள் பிரகாசிக்கின்ற ரதங்களின்மீது ஏறிக்கொண்டு யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கும்படி அடித்தார்கள். மிக்க பலசாலிகளான கௌரவர்களாலே கொல்லப்படுகின்றதும் ஜலத்தில் முழுகுகின்ற ஓடம்போன்றதுமான அந்தப் பாண்டவ சேனையானது யுத்தத்தில் ரக்ஷகனைப் பெறவில்லை. குளிர்காலமானது பசுக்களுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளப்பதுபோலப் பீஷ்மர் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்தார். அவ்வாறே, மகாபலசாலியான பார்த்

1 நியதமில்லாமல் சண்டைசெய்தார்கள் என்றபடி.

தனாலே உமது ஸைன்யத்திலுள்ள புதிய நீருண்ட மேகங்கள் போன்ற கஜங்கள் பலவாறு கீழே தள்ளப்பட்டன. பார்த்தனாலே அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் நசுக்கப்படுகின்றவர்களுமான அனேக பிரதானஸேனாவீரர்கள் ஆயிரக்கணக்காகக் காணப்பட்டார்கள். அந்த யுத்தகளத்தில் பெரிய யானைகள் கோரமான தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தன. யுத்தபூமியானது, கொல்லப்படும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களுடைய ஆபரணங்களையணிந்த சரீரங்களாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் நிறைக்கப்பட்டு விளங்கியது. மஹாராஜரே! சிறந்த மஹா வீரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தத்திலேயே பீஷ்மரும் பாண்டவனான தனஞ்சயனும் விக்ரமத்தைவெளியிடும்பொழுது யுத்தத்தில் பராக்கிரமமுள்ள பிதாமஹரைப் பார்த்து அந்த உமது புத்திரர்களனைவரும் யுத்தகளத்தில் ஸ்வர்க்கத்தை முக்கியமான கதியென எண்ணி நாசத்தைவிரும்பி ஸைநிகர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! சூரர்களான பாண்டவர்களும் உத்தம வீரர்களுக்கு அழிவை உண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தத்தில் முன்பு புத்திரனுடன் சேர்ந்து உம்மால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பலவிதமான அனேகம் கிலேசங்களை நினைந்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் பயத்தைவிட்டு பிரம்மலோகத்தையடைவதில் பற்றுதலுடன் மிக்க மனக்களிப்புற்றவர்கள் போல உம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் உமது புத்திரர்களையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பாண்டவஸேனாபதியும் மகாரதனுமான திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் தன்சேனையைப் பார்த்து, 'ஸோமகர்களே! நீங்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் காங்கேயரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்று சொன்னான். ஸேனாபதியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, ஸோமகர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் சரமாரியினால் அடிக்கப்பட்டுக் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து வந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற உமது பிதாவான பீஷ்மர் கோபத்திற்குட்பட்டவராகி ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் போர்புரிந்தார். ஐயா! கீர்த்திசாலியான அந்தப் பீஷ்மருக்கு முற்காலத்தில் சிறந்த புத்தியுள்ள பரசுராமராலே பகைவர்களுடையபடையை அழிக்குந்திறமையுள்ள அஸ்திரசிக்ஷை அளிக்கப்பட்டது. பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப்பாட்டனாரும் சத்ருவீரர்களை அழிப்பவருமான அந்தப் பீஷ்மர் அந்த வித்தையைப்பெற்றுச் சத்துருக்களுடைய பலத்துக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாள்தோறும் பார்த்தர்களைச் சேர்ந்த வீரர்களில் பதினாயிரம்பேர்களை ஸம்ஹரித்தார். பர

தர்களிற்சிறந்தவரே! அந்தப்பத்தாவதுநாள் வந்தவுடன், [1]பெரிய பாட்டனரான பீஷ்மர் தாம் ஒருவராக இருந்துகொண்டே யுத்தத்தில் மாத்ஸ்யர்களுடைய படைகளிலும் பாஞ்சாலர்களுடைய படைகளிலுமுள்ள கணக்கிலடங்காத யானைகளையும் குதிரைகளையுங் கொன்று ஏழுமகாரதர்களையும் ஐயாயிரம் ரதிகர்களையும் பதினைலாயிரம் காலாட்களையும் கொன்றார். பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரே! உம்முடைய தகப்பனாரகிய பீஷ்மர் அந்தயுத்தத்தில் அனேக ஆயிரம் யானைகளையும் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் பயிற்சியின் பலத்தால் கொன்றார்; பிறகு, எல்லா அரசர்களுடைய சேனையையும் நாசம் செய்துவிட்டு விராடனுடைய பிரிய ஸகோதரனை சதாநீகனையும் கொன்றார். மகாராஜரே! பிரதாபசாலியான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் சதாநீகனைக்கொன்று அனேகஆயிரம் அரசர்களைப் பல்லங்களாலே பிளந்தனர். யுத்தத்தில் மனக்கலக்கமுற்ற யுத்தவீரர்கள் தனஞ்சயனை அலறி அழைத்தார்கள். அர்ஜுனனுடன் வந்த பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த அரசர்களெல்லாரும் பீஷ்மரை எதிர்த்து யமலோகத்தை அடைந்தார்கள். பீஷ்மர் பாண ஸமூகங்களைப் பத்துத்திக்குக்களிலும் இறைத்துக்கொண்டு பார்த்தர்களுடைய சேனையைத் தாண்டிப் படைமுகத்தில் நின்றார். அந்தப் பீஷ்மர் அந்தப் பத்தாவது நாளில் மிக்க பெரிய காரியத்தைச் செய்து கையில் பிடிக்கப்பட்ட வில்லுடன் இரண்டு சேனைகளுக்குமிடையில் நின்றார். வேந்தரே! கிரீஷ்மகாலத்தில் ஆகாயத்தின் மத்தியையடைந்து தபிக்கின்ற ஸூர்யனை எவ்வாறு ஜனங்கள் கண்கொட்டுப் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாக மாட்டார்களோ, அவ்வாறே, அந்தப் பீஷ்மரை வேந்தர்கள் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! யுத்தத்தில் இந்திரன் அஸுரசேனையைத் தபிக்கச்செய்ததுபோலப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களைத் தபிக்கச் செய்தார்.

அவ்வண்ணம் பராக்ரமத்தை வெளிப்படுத்திப் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு, தேவகி புத்திரரான மதுஸூதனர் ப்ரீதியுடன் தனஞ்சயனை நோக்கி, 'இதோ சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இரண்டு சேனைகளின் மத்தியில் நிற்கிறார். பலத்தினாலே இவரைக் கொன்று நீ வெற்றியடையப்போகிறாய். இச்சேனை பிளக்கப்படுகிற விடத்தில் (சென்று) இந்தப் பீஷ்மரைப் பலத்தினால் அசைவற்று நிற்கும்படி செய். பிரபுவே! வேறொருவன் பீஷ்மருடைய பாணங்களைப் பொறுக்கத் திறமையுள்ளவனகான்' என்றார். அரசரே! இவ்வாறு கிருஷ்ணனாலே தூண்டப்பட்ட

1 'ப்ரபிதாமஹ:' என்பது மூலம்.

அர்ஜுனன் அந்தக்ஷணத்தில் பீஷ்மரைக் கொடியோடும் ரதத்தோடும் குதிரைகளோடும் அம்புகளால் மறையும்படி செய்தான். குருபுங்கவர்களுள் உத்தமரான அந்தப் பீஷ்மரும் பாண்டவனால் பிரயோகிக்கப்படும் அந்த அம்புத்திரள்களை அம்புத்திரள்களால் பலவாறாக நாசஞ்செய்தார். மகாராஜரே! பிறகு, பீஷ்மருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுச் சோகஸாகரத்தில் முழுகியிருக்கின்றவர்களான பாஞ்சாலராஜன், வீர்யமுடையவனான திருஷ்டகேது, பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், நகுலஸஹதேவர்கள், சேகிதானன், ஐந்து கேகயநாட்டு மன்னர்கள், ஸாத்யகி, மிக்க புஜபலமுள்ள சுபத்திரா புத்திரனான அபிமன்யு, கடோத்கசன், த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், சிகண்டி, வீர்யமுடையவனான குந்திபோஜன், விராடன் இவர்களும் பாண்டவபக்ஷத்தைச் சேர்ந்த மகாபலசாலிகளான மற்றும் பலரும் பல்குனனாலே கைதூக்கிவிடப்பட்டார்கள். பிறகு, கிரீடியினாலே காப்பாற்றப்படுகின்ற சிகண்டி வேகத்துடன் உத்தம ஆயுதத்தைக் கையில் ஏந்திப் பீஷ்மரையே எதிர்த்தோடினான். யுத்தமுறைகளைச் சரியாக அறிந்தவனும் சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவனுமான அர்ஜுனன் அந்தப் பீஷ்மருக்கு உதவியாக வந்த எல்லா வீரர்களையுங் கொன்று பீஷ்மரையே எதிர்த்தோடினான். உறுதியான வில்லைக் கையிற்கொண்ட ஸவ்யஸாசியினாலே பாதுகாக்கப்பட்டவர்களான ஸாத்யகி, சேகிதானன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், விராடன், துருபதன், நகுலஸஹதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்குறித்து விரைவாக ஓடினார்கள். யுத்தத்தில் அபிமன்யுவும் த்ரௌபதி குமாரர்களான ஐந்து உபபாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். (முற்கூறின வீரர்களனைவரும்) கையில் பெரிய ஆயுதங்களை எடுத்திருக்கும் பீஷ்மரைக் கண்டார்கள். உறுதியான வில்லைக் கையில் கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் புறங்காட்டாதவர்களுமான அந்த வீரர்கள் எல்லாரும் பகைவர்களுடைய பாணங்களைத் திருப்பியடிக்குந் திறமையுள்ள அம்புகளாலே பலவாறு பீஷ்மரை அடித்தார்கள். உத்தமர்களான மன்னர்களாலே விடப்படும் அம்புத்திரள்களை மிக்க மனோதைரியமுள்ள பீஷ்மர் நாசஞ்செய்து பாண்டவர்களுடைய சேனையில் பிரவேசித்தார். பிதாமகரான அவர் விளையாடுகின்றவர்போல (தம்மீது படாமலிருக்கும்படி) பாணங்களைத் தடுத்தார். பீஷ்மர் புன்சிரிப்புடன் அந்தச் சிகண்டியின் ஸ்திரீத்தன்மையை அடிக்கடி நினைத்து அந்தப் பாஞ்சாலகுமாரனான சிகண்டியின்மீது கணைகளைத் தொடுக்கவில்லை. மகாரதரான பீஷ்மர் துருபதனுடைய சேனையில் ஏழு ரதிகர்களைக் கொன்றார். பிறகு, அந்தக்ஷணத்தில்

அந்தப்பீஷ்மரொருவரைக்குறித்தே எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற மச்ச தேசத்தார்கள், பாஞ்சாலர்கள், சைக்யர்கள் இவர்களுடைய கிலகிலாசப்தம் தோன்றியது. அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவரும் பாகீரதி புத்திரருமான அந்தப் பீஷ்மரொருவரை, மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல, காலாட்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களாலும் அம்புகளாலும் மூடினார்கள். பிறகு, அந்தப் பீஷ்மருக்கும் பாண்டவ வீரர்களுக்கும் நடந்தேறுகின்றதும் தேவாஸுரயுத்தம் போன்றதுமான அந்தப்போரில் கிரீடி சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பீஷ்மரை எதிர்த்தான்.

நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் ரணகளத்தில் சாய்ந்தது.).

இவ்வாறு அந்தப்பாண்டவர்களெல்லோரும் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அடித்தார்கள். எல்லாஸ்ருஞ்சயர்களும் ஒன்று சேர்ந்து மிகவும்கோரமான சதக்னிகளாலும் பரிகாயுதங்களாலும் கோடாலிகளாலும் முத்கரங்களாலும் உலக்கைகளாலும் ஈட்டிகளாலும் க்ஷேபணீயங்களாலும் பொற்கட்டுக்களுள்ள அம்புகளாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் கம்பனங்களாலும் நாராசங்களாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் புசுண்டிகளாலும் யுத்தத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் பீஷ்மரை அடித்தார்கள். பீஷ்மர் அப்பொழுது அனேகவீரர்களால் அடிக்கப்பட்டுக் கவசமசிதறி மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டும் வருத்தமடையவில்லை. நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளும் விற்களுமாகிற தணலுள்ளதும் அஸ்திரவேகமாகிற காற்றுள்ளதும் தேருருளையின் சப்தமாகிற உஷ்ணமுள்ளதும் அழகிய வில்லாகிற மகாஜ்வாலையுள்ளதும் நாசமடைகிறவீரர்களாகிற பெரு விறகுகளோடுகூடியதுமான மகாஸ்திரங்கள் நிறைந்தபீஷ்மராகிற நெருப்பானது சத்துருக்களுக்கு யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப்போலாயிற்று. பீஷ்மர் ரதஸமூகங்களுடைய மத்தியத்திலுள்ள வழியினாலே திரும்பி வெளியில்வந்தார். மறுபடியும், அரசர்களுடைய மத்தியையடைந்து (அங்குமிங்கும்) ஸஞ்சரிக்கின்றவராகக் காணப்பட்டார். வேந்தரே! பிறகு, பீஷ்மர் பாஞ்சாலராஜனையும் திருஷ்டகேதுவையும் தாண்டிப் பாண்டவர்களுடைய சேனையின் மத்தி

யை அடைந்தார். பிறகு, பீஷ்மர் பயங்கரமான சப்தமுள்ளவைகளும் அதிக வேகமுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களையும் கவசங்களையும் உடைக்கின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான உத்தமமான அம்புகளாலே ஸாத்யகி, பீமன், பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயன், துருபதன், விராடன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய ஆறு வீரர்களையும் திருப்பியடித்தார். அந்த மகாரதர்கள் அந்தப் பீஷ்மருடைய கூர்மையான பாணங்களைத் தடுத்து வல்லமையுடனே அவரைப் பப்பத்துக்கணைகளாலே துன்பமடையும்படி அடித்தார்கள். பொற் கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மகாரதனான சிகண்டி பீஷ்மரின்மீது தொடுத்தவைகளுமான பெரிய அம்புகள் அவருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. பிறகு, அர்ஜுனன் விரைந்து பீஷ்மரையே எதிர்த்து ஓடினான். சிகண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அந்தப்பீஷ்மருடைய தனுஸையும் வெட்டினான். மகாரதர்கள் பீஷ்மருடைய தனுர்ப்பங்கத்தைப் பொறுக்கவில்லை. மகாரதர்களான துரோணர், கிருதவர்மா, ஸிந்து ராஜனான ஜயத்ரதன், பூரிச்ரவஸ், சலன், சல்யன், பகதத்தன் இந்தஏழுவீரர்களும் மிகவுங்கோபங்கொண்டு கிரீடியை எதிர்த்துவந்தார்கள். மகாரதர்கள் மிக்க கோபங்கொண்டு அந்தயுத்தரங்கத்தில் திவ்யாயுதங்களைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவனைமூடுகின்றவர்களாக எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனனைக்குறித்துவருகின்ற அவர்களுடைய சப்தமானது யுகாந்தகாலத்தில்பொங்குகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம்போலக் கேட்கப்பட்டது. பல்குனனுடைய ரதத்தை நோக்கி, 'கொல்லுங்கள், விரைவுபடுங்கள்; பிடியுங்கள், அடியுங்கள், அறுங்கள்' என்கிறநெருங்கினசப்தம் தோன்றியது. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! நெருங்கின அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டுப் பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த மகாரதிகர்கள் பல்குனனைப்பாதுகாக்க எண்ணி எதிர்த்து ஓடினார்கள். ஸாத்யகி, பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், விராடன், துருபதன், ராக்ஷஸனான கடோத்கசன், மிகுந்தகோபமுள்ள அபிமன்யு இவ்வேழு வீரர்களும் கோபமுண்டு விசித்திரமான வில்லையேந்தி விரைந்து அந்தப்பீஷ்மரைக்குறித்து ஓடினார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! யுத்தகளத்தில் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களுடன் யுத்தம்நடந்தது போல அந்தப்பாண்டவவீரர்களுக்கு நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தம் நடந்தது. சிரேஷ்டனான சிகண்டியோ யுத்தகளத்தில் கிரீடியினாலேபாதுகாக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வில்அறுக்கப்பட்டபீஷ்மரைப் பத்துக்கணைகளாலும் அவருடையஸாரதியைப் பத்துபாணங்களாலும்அடித்து த்வஜத்தையும்

ஒருபாணத்தால் அறுத்தான். கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் மிக்க வேகத்துடன்கூடின வேறொருவில்லைக் கையிலெடுத்தார்; அந்த வில்லையும் பல்குனன் கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களாலே வெட்டி எறிந்தான். இவ்வாறு, ஸவ்யஸாசியும் சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மர் கையில் வில்லெடுக்க எடுக்கத் திரும்பவும் திரும்பவும் அறுத்தான். வில் அறுக்கப்பட்டவரும் மிகுந்த கோபங்கொண்டவருமான அந்தப் பீஷ்மர் இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு மலைகளையும் பிளக்கும் வல்லமையுடைய ஒரு சக்தியாயுதத்தைக் கையில் விரைவாக எடுத்து மிகுந்த கோபத்துடன் அந்தச் சக்தியைப் பல்குனனுடைய ரதத்தின்மீது எறிந்தார். அர்ஜுனன் ஜ்வலித்துக்கொண்டுவருகின்றதும் வஜ்ராயுதம் போன்றதுமான அந்தச் சக்தி ஆயுதத்தைப் பார்த்துக் கூர்மையான ஐந்து பல்லங்களைக் கையில் எடுத்தான். பரதசிரேஷ்டரே! கோபங்கொண்ட அர்ஜுனன், பீஷ்மருடைய கையினால் எறியப்பட்ட அந்தச் சக்தியாயுதத்தை ஐந்து பாணங்களாலே ஐந்தாகத் துண்டாக்கினான். மிக்க கோபங்கொண்ட அந்தக் கிரீடியினால் அறுக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தியானது மேகக்கூட்டத்தினின்று அற்றுவிழுந்த மின்னல்போல் கீழேவிழுந்தது. பகைவர்களின் பட்டணங்களை அழிக்கின்றவரும் வீரருமான பீஷ்மர் அந்தச் சக்தி அறுக்கப்பட்டது கண்டு கோபமூண்டு, 'இந்தப் பாண்டவர்களுக்கு மகாபலசாலியான [1] வாஸுதேவர் ரக்ஷகராயில்லாவிடின் இவ்வெல்லாப் பாண்டவர்களையும் இந்த ஒரு வில்லினாலேயே கொல்வதற்கு யான் சக்தியுள்ளவன். இந்த வாஸுதேவர் எல்லா உலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவரென்பதே என்னுடைய எண்ணம். பாண்டவர்கள் கொல்லத் தகாதிருப்பதும் சிகண்டி ஸ்திரீயாயிருப்பதும் ஆகிய இவ்விரண்டு காரணங்களையும் கருதி யான் பாண்டவர்களுடன் போர்புரியேன். முன்பு நான் காளியை என் பிதாவுக்கு மணம்புரியச் செய்தபொழுது ஸந்தோஷமடைந்த பிதாவினாலே நான் விரும்பும்போது மரணமும் போரில் ஒருவராலும் கொல்லக் கூடாமையும் எனக்கு (வரமாகக்) கொடுக்கப்பட்டன. ஆதலால், அப்படிப்பட்ட மரணத்தை அடைவதற்கு இதுவே தகுந்த காலமென்று எண்ணுகிறேன்' என்று யுத்தத்தில் நிச்சயமான ஆலோசனை செய்தார். அளவற்றதேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய இவ்விதமான நிச்சயத்தை அறிந்து ரிஷிகளும் வஸுக்களும் ஆகாயமார்க்கத்திலிருந்துகொண்டு பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'ஐயா! உமது மனத்தில் என்ன எண்ணுகிறீரோ அது எங்களுக்கும் பிரியம். மகாராஜரே! அத

1 'விஷ்வக்ஸேநர்' என்பது மூலம்.

ளைச்செய்யும். யுத்தத்தினின்று புத்தியைத்திருப்பும்' என்று கூறினார்கள். இந்த வாக்கியத்தின் முடிவில் அனுகூலமானதும் நறுமணம்பொருந்தியதும் ஜலபிந்துக்களையுடையதும் மங்களகரமுமானகாற்று வீசியது. தேவதுந்துபிகளும் பேரொலியோடு முழங்கின. பீஷ்மரின்மீது பூமாரியும் விழுந்தது. அவர்கள் பேசுகிற வார்த்தைகளை மகாபாகுபலமுள்ள பீஷ்மரும் வ்யாஸமுனிவரின் அனுக்ரஹம்பெற்ற நானுமே கேட்டோம், மற்றவர்கள் கேட்கவில்லை. அரசரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் பிரியரான பீஷ்மர், அப்பொழுது, ரதத்தினின்று கீழேவிழ ஆரம்பிக்கவே, தேவர்களுக்கெல்லாம் அதிகமான பரபரப்பு உண்டாயிற்று. பிறகு, மஹாதபஸ்வியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் தேவகணங்களுடைய இவ்வாறான வார்த்தையைக் கேட்டு அர்ஜுனனை எதிர்த்துப் போர்புரியவில்லை மஹாராஜரே! எல்லாக் கவசங்களையும் உடைக்கின்ற கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே பிளக்கப்பட்ட சிகண்டியோ கோபங்கொண்டு பரதர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மரைக் கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே மார்பிலடித்தான். மஹாராஜரே! சிகண்டியினால் அடிக்கப்பட்ட குருபிதாமஹரான அந்தப் பீஷ்மர் பூகம்பம் உண்டாகுங்காலத்தில் மலை எப்படி அசையாதோ அப்படி யுத்தத்தில் அசையாமல் நின்றார் பிறகு, பீபத்ஸு அட்டஹாசஞ்செய்துகொண்டு காண்டீவம் என்கிறவில்லை நாணேற்றிடும்படிசெய்து, பீஷ்மரை இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரகபாணங்களால் அடித்தான் தனஞ்சயன் கோபங்கொண்டு விரைவுடன் இந்தப் பீஷ்மரை எல்லா அங்கங்களிலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான பாணங்களால் பலமுறை அடித்தான் இவ்வாறு, ஆயிரக்கணக்கான மற்ற வீரர்களாலும் மிகவும் அடிக்கப்படுகின்ற மகாரதரான பீஷ்மர் அவர்களையும் அம்புகளால் விரைவாகத் திருப்பி அடித்தார். ஸத்யபராக்ரமரான அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்த வீரர்களால் விடப்பட்ட அம்புகளைக் கணுக்கள் பதிவான அம்புகளால் ஒரே ஸமயத்தில் தடுத்தார். மகாரதனான சிகண்டி யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மர்மீது தொடுத்தவைகளும் பொற்கிணுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அவனுடைய அம்புகள் பீஷ்மருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. பிறகு, கிரீடியானவன் மிகுந்த கோபத்துடன் சிகண்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு பீஷ்மரையே எதிர்த்து அவருடைய வில்லையும் ஒடித்து அவரையும் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவருடைய கொடியையும் ஓர் அம்பினால் அறுத்துப் பத்துப் பாணங்களால் அவருடைய ஸாரதியையும் அடித்து அவரை நன்றாக நடுங்கும்படி செய்தான். அந்தப்பீஷ்மர் மிக்க

பலமுள்ள வேறு வில்லைக் கையில் எடுத்தார். அவருடைய அந்த வில்லையும் கூர்மையுள்ள மூன்று பல்லங்களாலே மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். குந்திபுத்திரன் மஹாயுத்தத்தில் பீஷ்மர் வில்லைக் கையில் எடுக்க எடுக்க அவைகள் எல்லாவற்றையும் அரைநிமிஷத்திற்குள் அறுத்தான். இவ்வாறு, அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய அனேக விற்களை யுத்தத்தில் துண்டாக்கினான். பிறகு, சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் பராக்கிரமத்தினாலே அர்ஜுனனை மீறவில்லை. பிறகு, இந்தப் பீஷ்மர்மீது அர்ஜுனன் இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரகம் என்கிற பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் சிறந்த வில்லாளியுமான அந்தப் பீஷ்மர் துச்சாஸனனை நோக்கி, '(துச்சாஸன!) பாண்டவர்களுள் மகாரதனான இந்தப் பார்த்தன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு அனேக ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களாலே என்னையே எதிர்த்து அடிக்கிறான். இந்த அர்ஜுனன் வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவன். வீரர்களான தேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய இவர்களனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் என்னை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார்கள். அவ்வாறிருக்க, மிக்க கோபங்கொண்டு அர்ஜுனனைத் தவிர மகாரதர்களான மனிதர்கள் என்னை ஜயிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களென்பதில் யாது ஸந்தேகம்? இதை யான் ஸத்தியமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்றார். இவ்வாறாக அவ்விருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால், பல்குனன் யுத்தகளத்தில் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கூர்மையான அம்புகளாலே பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு, காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனால் கூர்மையான பாணங்களால் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீஷ்மர் புன்சிரிப்புடையவர்போலத் துச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'வஜ்ராயுதத்திற்கும் இடிக்கும் ஒப்பான தாக்குதலையுடையவைகளும் நல்ல கணுக்களுள்ளவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து தொடுக்கப்படுகின்றவைகளுமான இந்த அம்புகள் சிகண்டியுடையனவல்ல. இவைகள் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றன; திடமான கவசங்களை உடைக்கின்றன; உலக்கைகள்போலத் தாக்கி எனக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. இந்தப் பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல. வஜ்ராயுதமும் யமதண்டமும்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் வஜ்ரத்தினுடைய வேகம்போல ஒருவராலும் தாங்கி முடியாத வேகமுடையவைகளுமான இந்தப் பாணங்கள் என் பிராணனைத் தபிக்கச் செய்கின்றன. இந்தப்பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல. கதாயுதமும் பரிகாயுதமும்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் யமதூதர்கள்போல வருகின்றவைகளுமான இந்தப்

பாணங்கள் என் பிராணனை நாசஞ்செய்கின்றனபோலும். இந்தப் பாணங்கள் சிகண்டியுடையனவல்ல. மிக்க கோபங்கொண்டவை யும் அடிக்கடி நாவினால் நக்கிக்கொள்ளுகின்றவையும் விஷத்தினால் அதிகரித்தவையுமான ஸர்ப்பங்கள்போன்று இந்தப்பாணங்கள் என்னுடைய மர்மஸ்தானங்களில் பிரவேசிக்கின்றன. இவைகள் சிகண்டியுடையனவல்ல. இவைகள் அர்ஜுனனுடைய பாணங்களே. இவைகள் சிகண்டியினுடையனவல்ல. [1] நண்டுக்குஞ்சுகள் பிறக்கும் காலத்தில் தாய்நண்டுடைய பிளப்பதுபோல இந்த அர்ஜுன னுடைய பாணங்கள் என் அங்கங்களைப் பிளக்கின்றன. காண்டீ வத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் வானரக்கொடியை உடையவ னும் ஜயசீலனும் வீரனுமான அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற அரசர்கள் எல்லோரும் எனக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ண வல்லமையுள்ள வர்களாகார்கள்' என்றார்.

பாரதரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லி, பிறகு, பாண்டுபுத்திரனை எரிக்க எண்ணங்கொண்டவர்போல அவன் மீது சக்தியைப் பிரயோகித்தார். பரதகுலத்தில்பிறந்தவரே! அந்த ரணகளத்தில் குருவீரர்களனைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அர்ஜுனன் இந்தப் பீஷ்மருடைய அந்தச்சக்தியை மூன்றுபாணங்களாலே மூன்றாகவெட்டிக் கீழேதள்ளினான். பிறகு, காங்கேயர் பின்பு நேரக்கூடிய மரணம் ஜயம் இரண்டில் ஒன்றை விரும்பிப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கேடகத்தையும் கத்தி யையும் கையிலெடுத்தார். ரதத்தினின்று கீழே இறங்குவதற்குள் அவர்கையிலுள்ள அந்தக்கேடகத்தை அர்ஜுனன் அம்புகளாலே நூறுதுண்டுகளாக்கினான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா தம்முடைய ஸைனியங்களைப் பார்த்து, 'காங்கே யரைக் குறித்து எதிர்த்துச் செல்லுங்கள். அணுவளவுங்கூட உங்க ளுக்குப் பயம்வேண்டாம்' என்று ஏவினார். பிறகு, அந்தப் பாண் டவ ஸைனிகர்கள் தோமரங்களோடும் ஈட்டிகளோடும் பாணஸமூ கங்களோடும் பட்டஸங்களோடும் நல்ல வாள்களோடும் கூர்மை யுள்ள நாராசங்களோடும் வத்ஸதந்தங்களோடும் பல்லங்களோடும் அந்தப் பீஷ்மர் ஒருவரையே எல்லாபக்கங்களிலும் எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். பிறகு, பாண்டவர்களுடைய பயங்கரமானஸிம்ம நாதமானது அப்பொழுது தோன்றியது. அவ்வாறே, பீஷ்ம ருடைய ஜயத்தை விரும்புகின்றவர்களாக உம்முடைய புத்திரர் களும் ஸிம்மநாதஞ் செய்தார்கள். கௌரவர்களனைவரும் பீஷ்மரொருவரையே பாதுகாத்தனர். ஸிம்மநாதங்களையும்

1 'மாஸமாஸ் லேகலா இவ' என்பது மூலம்.

செய்தனர். ராஜேந்திரரே! பத்தாவது நாளில் பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நேர்ந்த அந்தச் சண்டையில் உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்கும் பகைவர்களுடன் கைகலந்த போர் நடந்தது. ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு போர்புரிகின்ற ஸைனிகர்கள் கோரமான ஸமுத்திரத்தினுடைய நீர்ச்சுழல்போல ஒரு முகூர்த்த காலம் சுழன்றார்கள். அப்பொழுது, பூமி இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டுப் பயங்கரமாயிருந்தது. ஸமமான தரையும் மேடுபள்ளமும் ஒன்றுமே காணப்படவில்லை. அந்தப் பத்தாவதுநாளில் அந்தப் பீஷ்மர் பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக் கொன்று தாம் மர்மஸ்தானங்கள் உடைக்கப்பெற்று யுத்தத்தில் நின்றார். பிறகு, அந்தப் போர்முகத்தில் பார்த்தனும் கையில் விற்பிடித்து நின்றுகொண்டு கௌரவ ஸைனியங்களினிடையில் பிரவேசித்து அச்சேனையை ஓடும்படி செய்தான். பாண்டவர்கள் பீஷ்மருடன்வந்திருக்கின்ற அனைவரையும் பாணங்களாலே துரத்தியடித்ததாகிய அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான பராக்கிரமத்தை அந்த யுத்தத்தில் நாங்கள் கண்டோம். நாங்கள் வெள்ளைக் குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனனிடத்தினின்று பயந்து கூர்மையான ஆயுதங்களால் பீடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அப்பொழுது விரைவாக ஓடினோம். [1] ஸௌவீரர்கள், கிதவர்கள், கீழ்நாட்டுவீரர்கள், மேனாட்டு வீரர்கள், வடநாட்டு வீரர்கள், மாலவர்கள், அபீஷாஹர்கள், சூரசேனர்கள், சிபிகள், வஸாதிகள், ஸால்வர்கள், திரிகர்த்தர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இந்த [2] மஹாத்மாக்களெல்லோரும் அர்ஜுனனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் காயங்களால் துன்புற்றதை அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகி யுத்தகளத்தில் அர்ஜுனனோடு [3] போர்புரிகின்ற பீஷ்மரை விட்டுவிலகினார்கள். பாண்டவவீரர்களனைவரும் தனியாயிருக்கிற அந்தப் பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு எல்லாக் கௌரவர்களையும் துரத்தியடித்துச் சரமாரிகளையும் இறைத்தார்கள். மன்னரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்து, 'கீழேசாய்த்துவிடுங்கள்; பிடியுங்கள்; போர்புரியுங்கள்; அறுங்கள்' என்கிற ஓயாத சப்தம் தோன்றியது. அரசரே! யுத்தத்தில் நூறுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் (சத்துருக்களைக்) கொன்ற அந்தப் பீஷ்மருடைய தேகத்தில் பிளக்கப்படாத இடம் இரண்டங்குல இடைவெளிகூட இல்லை. பல்குனனால் யுத்தத்தில் கூர்மையான முனையுள்ள அம்புகளாலே நொறுக்கப்பட்டு இவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற உமது பிதாவான பீஷ்மர் கிழக்குமுகமாக ரதத்தினின்று கீழே

---

1 பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான இரண்டரை சுலோகங்கள் விடப்பட்டன. 2 வேறு பாடம். 3 வேறுபாடம்.

விழுந்தார். பாரதரே! சூரியன் அஸ்தமிக்கச் சிறிது நேரமிருக்கையில், உம்முடைய புத்திரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மர் ரதத்தினின்று கீழேவிழ, ஆகாயத்தில் யுத்தத்தைப் பார்க்கவந்திருக்கிற தேவர்கள் அரசர்கள் இவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்கிற மிக்க பெரிதான சப்தமுண்டாயிற்று. ரதத்தினின்று கீழே விழுகின்ற மஹாத்மாவான பிதாமஹரைக் கண்டு அவருடன் கூடவே எங்கள் எல்லோருடைய மனங்களும் கீழே விழுந்தன. எல்லாவில்லாளிகளுக்கும் த்வஜம்போன்றவரும் மிக்க புஜபலமுள்ளவருமான அந்தபீஷ்மர் அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட இந்திரத்வஜம்போலப் பூமியை எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு கீழேவிழுந்தார். அம்புத்திரள்களால் நன்றாக மூடப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பீஷ்மர் பூமியைத் தொடவில்லை. ரதத்தினின்று கீழே விழுந்து சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கின்றவரும் மகா வில்லாளியும் புருஷ சிரேஷ்டருமான இந்தபீஷ்மரைத் தெய்வத்தன்மை வந்து அடைந்தது. மேகம் வர்ஷித்தது. பூமியும் நன்றாக நடுங்கியது. சூரியன் தக்ஷிணாயனத்திலிருக்கும்பொழுது அந்தப் பீஷ்மர் கீழே விழுகின்றவராகக் காணப்பட்டார். பாரதரே! வீரரான பீஷ்மர் காலத்தை ஆலோசித்துப் பிரஜ்ஞையடைந்தார், 'மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரும் காலந்துகளுக் காத்தாவும் நரசிரேஷ்டருமான பீஷ்மர் தக்ஷிணாயனம் நேர்ந்திருக்குங் காலத்தில் எவ்வாறு பிராணனை விட்டார்?' என்னும் திவ்ய வாக்குக்களை ஆகாயத்தில் எல்லாபக்கங்களிலும் கேட்டார். காங்கேயர் அவைகளைக்கேட்டு நல்லகதியை அடையவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு, 'உத்தராயணத்தை விரும்பினவனாகியான இதோ உயிரோடிருக்கிறேன். பூமியில் விழுந்தாலும் நான் பிராணன்களைத் தரிப்பேன்' என்று தேவர்களைப்பார்த்து மறுமொழி கூறினார். ஹிமவானுடைய கன்னிகையான கங்காதேவியானவள் அந்தப் பீஷ்மருடைய அந்த அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அந்த ரணகளத்தில் மஹரிஷிகளை ஹம்ஸவடிவத்துடன் அனுப்பினாள். பிறகு, மானஸ தடாகத்தில் வஸிக்கின்ற அந்த அன்னப் பறவைகள் எந்த இடத்தில் புருஷசிரேஷ்டரும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மர் சரதல்பத்தில் படுத்திருக்கிறாரோ அவ்விடத்திற்கு அவரைப் பார்ப்பதற்கு ஒன்றுகூடி விரைவுடன் வந்தன. ஹம்ஸரூபிகளான அந்த ரிஷிகளோ பீஷ்மரை அடைந்து குருகுலோத்தமரான அவர் சரதல்பத்திலிருப்பதைக்கண்டார்கள். கற்றறிந்தவர்களான அந்தரிஷிகள் மஹாத்மாவும்கங்காபுத்திரரும் பரதசிரேஷ்டருமான அந்தபீஷ்மரைக்கண்டு பிரதக்ஷிணம் செய்து ஸூரியன் தக்ஷிணாயனத்திலிருப்பதையும் பார்த்து ஒருவரோடு ஒரு

வர் ஆலோசனைசெய்து, 'மாஹாத்மாவும ஸத்புருஷருமான பீஷ்மர் தக்ஷிணாயனத்தில் எவ்வாறு மரணத்தையடையலாம்?' என்று சொன்னார்கள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்த ஹம்ஸங்கள் தெற்குத் திக்கை நோக்கிப் புறப்பட ஆரம்பித்தன. பாரதரே! மஹாபுத்தியுள்ளவரும் சந்தனு புத்திரருமான பீஷ்மர் அவைகளைப் பார்த்து ஆலோசித்து, 'ஹம்ஸங்களே! சூரியன் தக்ஷிணாயனத்திலிருக்கும்போது நான் ஒருகாலும் லோகாந்தரத்தை அடையமாட்டேன். இது நிச்சயமாக என் மனத்திலிருக்கின்றது. சூரியன் உத்தராயணத்தை அடைந்தபின் என்னுடைய புராதனமான ஸ்தானத்தை அடையப் போகிறேன் ஸத்தியமாக உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன் உத்தராயணத்தைக் கருதியே நான் பிராணனைத் தரிக்கப்போகிறேன் பிராணனைவிடுவதென்பது என்னிஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. இது நிச்சயம் ஆதலால், உத்தராயணத்தில் மரிக்க எண்ணங்கொண்டு நான் பிராணனைத் தரிக்கப் போகிறேன். மஹாத்மாவான அப்படிப்பட்ட என் பிதாவினாலே எனக்கு, 'உனக்கு, உன்னிஷ்டப்படி மரணமுண்டாகட்டும்' என்று எந்தவரன் கொடுக்கப்பட்டதோ அது என் விஷயத்தில் ஸத்யமாகட்டும் ஆதலால், உயிர் நீங்குதலானது நிச்சயமாக ஸம்பவிக்கப் போவதனால அக்காலம் வரையில் நான் பிராணனைத் தரிப்பேன்' என்று சொன்னார். அந்த ஹம்ஸஸ்வரூபிகளான தேவரிஷிகளைப் பார்த்து அப்பொழுது இவ்வாறாகச் சொல்லிவிட்டு, அந்தப் பீஷ்மர் சரதல்பத்தையடைந்து படுத்திருந்தார். கௌரவர்களுக்குத் தலைமையானவரும் மகாபராக்கிரமசாலியுமான பீஷ்மர் இவ்வாறு சாய்ந்தவுடன், பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் ஸிம்மநாதஞ் செய்தனர். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பரதர்களுக்குப்பிதாமகரும் மஹாபலசாலியுமான அந்தப்பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே உம்முடையபுத்திரர்கள் யாதொன்றையும் அறியவில்லை. அப்பொழுது, கௌரவர்களுக்கு அதிகமான மதிமயக்கம் உண்டாகியது. பிறகு, கிருபர் துரியோதனன் முதலானவர்கள் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அழுதார்கள்; துக்கத்தினாலே பொறிகலங்கி நெடுநேரம் திகைத்து நின்றார்கள். மகாராஜரே! கௌரவர்களனைவரும் மனக்கவலையுற்றார்கள். யுத்தத்தில் மனத்தைச் செலுத்தவில்லை. கௌரவர்கள் தொடைநடுக்கமுற்றுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் செல்லவில்லை. அரசரே! ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவரும் மகாதேஜஸ்வியும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே, அந்தக் குருசிரேஷ்டர்கள் துக்கத்தால் பீடிக்கப் பட்டவர்களானார்கள். வேந்தரே! விரைவாகக் குருராஜனை துரியோதனனுடைய நாசமானது கௌரவர்களால் ஊகிக்கப்பட்டது. உத்தமர்களான யுத்த

வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டும் நாங்கள் அர்ஜுனனாலே ஜயிக்கப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய விஷயத்தை அறியவில்லை. சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களுமான எல்லாப்பாண்டவர்களும் ஜயத்தையும் பரலோகத்தில் உத்தமகதியையுமடைந்து மகாசங்கங்களை முழக்கினார்கள். ஜனேசுவரரே! ஸோமகர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிகள் முழங்கவே, மகாபலசாலியான பீமஸேனன் அதிகமாகத்தோள் தட்டி ஸிம்மநாதம் செய்தான். பிரபுவான காங்கேயர் கொல்லப்பட்டவுடனே, இருதிறத்துச்சேனைகளிலுமுள்ள வீரர்கள் அஸ்திரங்களைக்கீழேஎறிந்துவிட்டு ஆங்காங்கு மனக்கவலையுற்றார்கள். சிலர் உரக்க ரோதனஞ் செய்தார்கள். மற்றவர்கள் ஓடினார்கள். அவ்வாறே, இன்னும் சிலர் மூர்ச்சையடைந்தார்கள். சிலர் க்ஷத்திரிய ஜாதியை நிந்தித்தார்கள். சிலர் பீஷ்மரைப் பூஜித்தார்கள். ரிஷிகளும் பித்ருக்களும் பெரியவிரதமுள்ள பீஷ்மரைப் புகழ்ந்தார்கள். பரதர்களுடைய முன்னோர்களும் பீஷ்மரைப்புகழ்ந்தனர். வீரியமுடையவரும் புத்திசாலியுமான பீஷ்மர் யோகதசையை அடைந்து மஹோபநிஷத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தம் நிர்யாண காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்' என்று கூறினான்.

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம்,

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(எல்லோரும் பீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்ததும், அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அம்புகளாலே தலையணை அமைத்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவருக்கொப்பானவரும் இளமைதொடங்கிப் பிரமசாரியாயிருக்கின்றவருமான பீஷ்மராலே விடுபட்டிருக்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது எவ்வாறானார்கள்? பீஷ்மர் தயையினால் துருபதபுத்திரனான சிகண்டியை அடிக்காமலிருந்தபொழுதே பாண்டவர்களால் கௌரவர்களும் மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன். தூயபுத்தியுள்ளவனான என்னுடைய பிதா இப்பொழுதே கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டேன். இதைக்காட்டிலும் என்னகஷ்டம் உண்டாகப்போகிறது? இதனைப்பெருந்துக்கமென்று நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டும் நூறாகச் சிதறிப்போகாமலிருந்த

லால் என்மனம் நிச்சயமாகவே உருக்கிறுலாகியது.' நல்லவிரத முள்ளவனே! கௌரவர்களுள் ஸிம்மம்போன்றவரும் ஜயத்தை விரும்புகின்றவரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப் பீஷ்மராலே வேறெந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதோ அதனை எனக்குச் சொல்லு. யுத்தத்தில் தேவவிரதர் கொல்லப்பட்டாரென்பதை அடிக்கடி (நினைத்து) நான் பொறுக்கவில்லை. எவர் முன்பு ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமராலும் திவ்யாஸ்திரங்களால் கொல்லப்படவில்லையோ அவர், பாஞ்சாலராஜவம்சத்தில் உதித்தவனும் துருபதனுடைய குமாரனுமான சிகண்டியினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

'கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மர் ஸாயங்காலத்தில் கௌரவர்களை விசனமடையும்படி செய்துகொண்டும் பாஞ்சாலர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் பூமியில் விழுந்தார். அப்பொழுது, அநேக அம்புகளாலே நன்கு பிளக்கப்பட்டவரும் ரதத்தினின்று கீழே விழுந்தவருமான அந்தப் பீஷ்மர் பூமியைத் தொடாமலே சரதல்பத்தை அடைந்து சயனித்துக்கொண்டிருக்கிறார். யுத்தத்தில் ஜயம்பெறுபவரும் கௌரவர்களுக்கு எல்லைமரம் போன்றவருமான பீஷ்மர் விழுந்தவுடனே பிராணிகளுடைய 'ஆ! ஆ!' என்கிற சப்தமானது நெருங்கியதாயிற்று. அரசரே! இருதிறத்துச் சேனைகளிலுமுள்ள க்ஷத்திரியர்களைப் பயம் வந்து அடைந்தது. வேந்தரே! கவசங்களும் கொடிகளும் சிதறப்பெற்றவரும் சந்தனு புத்திரருமான பீஷ்மரைக்கண்டு கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே, ஆகாயம் இருளால் மூடப்பட்டதாயிற்று; சூரியன் ஒளியையிழந்தவனானான்; பூமியும் அலறியது. படுத்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரைக் கண்டு எல்லாப் பிராணிகளும், 'இவர் பிரம்மவித்துக்களுள் சிரேஷ்டர். இவர் எப்பொழுதுமே பிரம்மவித்துக்களுக்குக் கதி' என்று பேசிக்கொண்டன. ரிஷிகள் சரதல்பத்தில் சயனித்திருக்கின்றவரும் பரதர்களுக்குப் பிதாமஹருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, 'இந்தப் புருஷசிரேஷ்டர் முன்பு பிதாவான சந்தனு காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்து அந்தப் பிதாவினுடைய இஷ்டத்திற்காகத் தம்மை ஊர்த்வரேதஸாக்கிக் கொண்டார்' என்று ஸித்தர்களோடும் சாரணர்களோடும் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்கள். ஐயா! பரதர்களுக்குப் பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடனே, உமது புத்திரர்கள் ஒன்றையும் அறியவில்லை. பாரதரே! (கௌரவர்கள்) துக்கத்தினால் முகம்வாடி ஒளியிழந்துவெட்கி லஜ்ஜையுடன் தலைகுனிந்து நின்றார்கள். பாண்டவர்களோ ஜயத்தை

அடைந்து யுத்தமுனையினின்று எல்லோரும் ஸ்வர்ணத்தாலலங்
கரிக்கப்பட்ட மகாசங்கங்களை ஊதினார்கள். மாசற்றவரே! மகா
ராஜரே! ஸந்தோஷத்தினாலே ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிவாத்தி
யங்கள் முழக்கப்படவே மஹா பலசாலியும் குந்திபுத்ரனுமான
பீமஸேனன் மிக்க பலசாலியான சத்ருவை பலத்தினாலகொன்று
மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் விளையாடுவதை நாங்கள் கண்டோம்.
அப்பொழுது, கௌரவர்களுக்கு அதிகமான மதிமயக்கம் உண்டா
கியது. கர்ணன் துரியோதனனிருவரும் அடிக்கடி பெருமூச்சு
விட்டார்கள். கௌரவர்களுக்குப்பிதாமகரான பீஷ்மர் அவ்
வாறு கீழே தள்ளப்பட்டவுடனே, எல்லாம ஹாஹாகாரங்கொண்
டனவும் வரம்புகடந்தனவுமாயிருந்தன. பீஷ்மர் சாய்ந்த
தைக்கண்டு உமது குமாரனான துசசாஸனன் அதிவேகத்துடன்
துரோணருடைய படையை அடைந்தான் புருஷசிரேஷ்டனும
வீரனுமான துசசாஸனன் பிராதாவான துரியோதனனால் அனுப
பப்பட்டுக் கவசமணிந்து தன்னுடைய சேனையை உத்ஸாகமடை
யும்படி செய்துகொண்டு தன்னுடைய ஸைனியத்துடன் அவரிடம
சென்றான். மகாராஜரே! அவவாறு வருகின்ற துசசாஸனனைப
பார்த்துக் கௌரவர்கள், 'இவன் என்ன சொல்லப் போகிறானோ'
என்று அவனைச சூழ்நதுகொண்டார்கள் பிறகு, குருகுலத்தில்
பிறந்தவனான துச்சாஸனன், பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைத்
துரோணருக்குக கூறினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! துரோணர
அப்பொழுது அவ்வித அப்பிரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு
மூர்ச்சையடைந்தார். ஐயா! பிரதாபசாலியான அந்தப் பாரத்
வாஜர் விரைவாகப் பிரஜ்ஞையடைந்து தம்முடைய ஸைனியங்களை
அப்பொழுது (யுத்தம செய்வதினின்று) தடுத்தார். பாண்டவர்
களும் கௌரவர்களு யுத்தத்தினின்று திருமபிவிட்டது கண்டு, வேக
முள்ள குதிரைகளையுடைய ரதங்களாலே தங்களுடைய ஸைனியங்
களை நான்குபக்கங்களிலும சூழ்ந்துகொண்டார்கள்

எல்லாச் சைனியங்களும திருமபியவுடன் அரசர்களனைவரும்
கவசத்தைக் கழற்றிவிட்டுப் பீஷ்மரை அடைந்தார்கள். பிறகு,
லக்ஷக்கணக்கான யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தை விட்டொழிந்து,
பிரமமதேவரிடம் தேவர்கள வருவது போல மகாத்மாவான
பீஷ்மரிடம் வந்தார்கள். அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்
களும, படுத்திருப்பவரும் பரத சிரேஷ்டருமான பீஷ்மரிடம்
சென்று அபிவாதனஞ்செய்து எதிரில் நின்றார்கள். பிறகு, தர்
மாத்மாவும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர், அப்பொழுது, நமஸ்
கரித்து எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டவர்களையும் கௌரவர்களை

யும் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானார் 'மகாபாக்கியசாலிகளே! உங்களுக்கு நல்வரவா? மகாரதர்களே! உங்களுக்கு நல்வரவா? தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களே! உங்களைப் பார்த்ததனாலே நான் ஸந்தோஷமடைகிறேன்' என்றார். பாரதரே! பீஷ்மர் தொங்குகின்ற தலையோடு அவர்களை இவ்வாறு புகழ்ந்து மற்றொருபக்கத்திலிருக்கின்ற உமது பிள்ளைகளைப் பார்த்து, 'என் தலை அதிகமாகத் தொங்குகிறது. தலையணை ஒன்று கொடுங்கள்' என்று கூறினார். பிறகு, அரசர்கள் சிறியனவாயும் மிருதுவாயுமுள்ள சிறந்த தலையணைகளைக் கொண்டுவந்தனர். பிதாமஹரான பீஷ்மர் அந்தச் சிறந்த தலையணைகளை விரும்பவில்லை. பிறகு, புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மர் அவ்வரசர்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறவர்போல இருந்துகொண்டு, 'அரசர்களே! வீரசயனங்களில் இவ்விதமான தலையணைகள் தகுந்தவைகளல்ல' என்று கூறினார். பிறகு, அவர் பாண்டுவின் புதல்வனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் எல்லா உலகங்களிலும் (சிறந்த) மகாரதனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான தனஞ்சயனைப் பார்த்து, 'தனஞ்சய! மகா பாகுபலமுள்ளவனே! அப்பா! என் தலை தொங்குகிறது. இத்தருணத்தில் எந்தத்தலையணை தகுந்ததென்று நீ எண்ணுகிறாயோ அதனை எனக்குக் கொடு' என்று நியமித்தார். அர்ஜுனன் பெரிய வில்லை நாணேற்றிப் பிதாமகரை அபிவாதனஞ்செய்து இருகண்களிலும் நீர்ததும்பப் பீஷ்மரைப் பார்த்து, 'குருசிரேஷ்டரே! சஸ்திரதாரிகளான வீரர்களனைவரிலும் உத்தமரே! ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாதவரே! பிதாமஹரே! உமக்கு யான் அடிமை. நான் என்னசெய்யவேண்டும்? கட்டளையிடுங்கள்' என்று இவ்விதம் சொன்னான். சந்தனு குமாரரான பீஷ்மர், அந்த அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'அப்பா! என் தலை தொங்குகிறது. இந்த வீரசயனத்தில் எந்தத் தலையணையைத் தகுந்ததென்று எண்ணுகிறாயோ அதனை எனக்கு இப்பொழுது கொடுக்கவேண்டும். குருசிரேஷ்ட! அர்ஜுன! எனக்குத் தலையணையை ஏற்படுத்து. வீர! வீரசயனத்திற்கு அனுகுணமான தலையணையை எனக்கு விரைவாகக் கொடு. பார்த்த! நீ அல்லவோ ஸமர்த்தன்; எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிரேஷ்டன், க்ஷத்திரியதர்மத்தை அறிந்தவன்; புத்தியையும் பலத்தையும் குணங்களையும் உடையவன்' என்று கூறினார். சத்துருக்களை ஜயிப்பவனான பல்குனனும் அந்த முயற்சியை, அவ்விதமே செய்வதாகச் சொல்லிக் காண்டீவத்தையும் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளையுமெடுத்து அனுமந்திரித்து மகாத்மாவும் பரதர்களுள் மகாரதருமான பீஷ்மரை அனுமதிகொடுக்கும்படி செய்து மகாவேகமுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளுமான மூன்று அம்புகளாலே பீஷ்மருடைய

தலையைத் தூக்கி நிறுத்தினான். ஸவ்யஸாசியினால் தம் அபிப்ராயம் அறியப்பட்டவுடன் பரதசிரேஷ்டரும் தர்மார்த்தமாவும் தர்மார்த்தங்களுடைய தத்துவங்களை அறிந்தவருமான பீஷ்மர் மனக்களிப்படைந்தார். அவர் தலையணை கொடுத்ததனால் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தார். பரதகுலத்திற் பிறந்த எல்லா வீரர்களையுங் கண்ணால் பார்த்துவிட்டுப் பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனும் குந்திபுத்திரனும் யுத்தஞ் செய்கின்ற வீரர்களுள் சிறந்தவனும் அன்பர்களுக்குப் பிரீதியை விருத்திபண்ணுகின்றவனுமான அர்ஜுனனை நோக்கி, ‘பாண்டவ! சயனத்திற்குத் தகுந்ததான தலையணை உன்னால் எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. வேறுவிதமாக நீ செய்திருப்பாயானால் உன்னை நான் முன்னமே சபித்திருப்பேன். மிக்க பாகுபலமுள்ளவனே! க்ஷத்திரிய தர்மங்களில் நிலைபெற்றவனும் சத்பதத்தை அடைந்தவனுமான க்ஷத்திரியன் யுத்தத்தில் இவ்வாறே படுக்க வேண்டும்’ என்று கூறினார்.

இவ்வாறு அர்ஜுனனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்களையும் அவர்களோடு சேர்ந்த எல்லா அரசர்களையும் ராஜபுத்திரர்களையும் பார்த்துப் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானார். ‘(மன்னர்களே!) பாண்டவனாலே ஏற்படுத்தப்பட்ட என்னுடைய தலையணையைப் பாருங்கள். இந்தச் சயனத்தில் சூரியன் திரும்புகின்றவரையில் யான் படுத்திருக்கப்போகிறேன். அப்பொழுது, யுத்தத்தினின்றும் மீண்டும் உயிரைத் தரித்திருக்கும் அரசர்கள் என்னைப் பார்ப்பார்கள். திவாகரன் உத்தம தேஜஸுள்ளதும் ஏழுகுதிரைகளுள்ளதுமான ரதத்தோடு கூடினால் அடையப்பட்ட வடதிசையை அடையும்வரையில் என்னுடைய பிராணன்களை, அன்புக்கு மிக உரிய நண்பர்களைப்போல, நான் நிச்சயம் பாதுகாக்கப்போகிறேன். மன்னர்களே! நான் வஸிக்கும் இந்த இடத்தில் அகழ்களைத் தோண்டவேண்டும். அனேக பாணங்களாலே நிறைக்கப்பட்டவனாகிய நான் இவ்வாறு இருந்துகொண்டே சூரியனை உபாஸிக்கப்போகிறேன். மன்னர்களே! வைரத்தை விட்டுவிட்டு யுத்தத்தினின்றும் ஒழியுங்கள்’ என்று சொன்னார். பிறகு, ஸமர்த்தர்களாலே நன்றாகக் கற்பிக்கப்பட்டவர்களும் (தேகங்களில் தைத்திருக்கின்ற) சல்யங்களைப் பிடுங்கும் விதத்தை அறிந்தவர்களுமான வைத்தியர்கள் எல்லா உபகரணங்களோடும் பீஷ்மரிடம் வந்தார்கள். அந்த வைத்யர்களைக் கண்டு கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் உமது புத்திரனான துரியோதனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தார். ‘கொடுக்கவேண்டியவைகளைக் கொடுத்து மரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிடலாம். இவ்வண்ணம் நேர்ந்தபிறகு வைத்தியர்களால் எனக்கு இப்பொழுது

செய்யத்தக்க காரியம் என்ன இருக்கின்றது? க்ஷத்திரிய தர்மத்தில் சிறந்த ஸர்வோத்தமமான கதியை நான் அடைந்தவனாயிருக்கிறேன் அரசர்களே! சரதல்பத்தை அடைந்துள்ள எனக்கு இவ்வாறு சிகிச்சை செய்துகொள்வது தர்மமன்று. . வேந்தர்களே! இந்த அம்புகளோடேயே நான் நெருப்பில் எரிக்கப்படத்தக்கவன்' என்றார் அந்தப் பீஷ்மருடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு உமது புத்திரனான துரியோதனன் அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிட்டான். பிறகு, அங்குள்ள பற்பல தேசத்தரசர்கள் அளவற்ற தேஜஸுடையவரான பீஷ்மர் தர்மத்தில் நன்கு நிலைபெற்றிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டனர் உமது பிதாவான பீஷ்மருக்கு மன்னர்களும் மகாரதர்களும் வீரர்களும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடித் தலையணை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, பிறகு, மங்களகரமான சயனத்தில் படுத்திருப்பவரும் மகாத்மாவுமான அவரிடம் வந்து. அபிவாதனஞ் செய்து மும்முறை வலம் வந்து அவருக்கு நாலுபக்கங்களிலும் ரக்ஷையை ஏற்படுத்தி ஸாயங்காலமானதும் அதிக மனவருத்தமுற்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே நினைக்கின்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை அடைந்தார்கள். மகா பலசாலியான ஸ்ரீமாதவர் பீஷ்மர் சாய்ந்ததைக்கண்டு தங்கள் ஸ்தானங்களை அடைந்தவர்களும் பிரீதி அடைந்தவர்களும் மகாரதர்களுமான பாண்டவர்களுக்கருகில் வந்து அச்சமயத்தில் தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'கௌரவ்யரே! தெய்வாதீனமாக நீர் ஜயசீலராக விளங்குகிறீர். ஸத்தியஸந்தரும் மகாரதரும் ஒருவராலும் கொல்லத்தகாதவருமான பீஷ்மர் பாக்கிய விசேஷத்தால் சாய்க்கப்பட்டார் ஸத்யஸந்தரும் மஹாரதரும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் கரைகண்டவரும் மனிதர்களால் தனித்தும் தேவர்களோடு கூடியும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் நேத்திரத்தினாலேயே பகைவரைக் கொல்லும் திறமையுள்ளவரான உம்மை எதிர்த்து (உமது) கோரமான நேத்திரத்தால் எரிக்கப்பட்டார்' என்று கூறினார். இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட தர்மராஜர் ஜநார்த்தனரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு மறுமொழி கூறினார்.

'உமது அருளால் வெற்றி; உம்முடைய கோபத்தினால் தோல்வி. கிருஷ்ணரே! பக்தர்களுக்கு அபயங் கொடுக்கின்ற நீர் அன்றோ எங்களுக்கு ரக்ஷகராயிருக்கிறீர்! கேசவரே! எவர்களுக்கு யுத்தத்தில் நீர் எப்பொழுதும் ரக்ஷகராக இருக்கிறீரோ, எவர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தைத் தேடுவதில் முயற்சியுள்ளவ

ராகஇருக்கிறீரோ அவர்களுக்குஜயமுண்டாவது ஆச்சரியகரமன்று. எல்லா விதங்களாலும் உமமை நாடியிருககின்றவர்களுக்கு (க்ஷேமம உண்டாவது) ஆச்சரியமன்றென்பது என்னுடைய எண்ணம' என்றார் இவ்வாறு சொல்ல, ஜநாாததனா, அதனைக் கேட்டுப் புன்சிரிப்புடன், 'ராஜசிரேஷ்டரே! இபபடிச் சொல்வது உமக்கே தககதாகும்' என மொழிநதாா

பத்தாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

நூற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் தண்ணீர் கேட்டவுடன் அரசர்கள் குடத்தில் கொணர அதனை அருந்தாமல் அர்ஜுனனைக் கேட்டதும், அவன் பாதாளகங்கையால் அவருக்குத் தாகசாந்தி செய்வித்ததும், அவர் அவனைப் புகழ்ந்து ஸமாதானஞ் செய்துகொள்ளும்படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும்.)

மகாராஜரே! அவவிரவு விடிநதவுடனே, எல்லா அரசாகளும் பாணடவாகளும கௌரவாகளும பீஷ்மரிடம சென்றாகள். கௌரவாகளுட்சிறநதவரே! வீரசயனததில்படுததிருக்கின்றவரும் க்ஷத்திரிய சிரேஷ்டரும வீரருமான அநதப பீஷ்மரை க்ஷததிரியாகள் அபிவாதனஞ்செய்து ஸதோத்திரமசெய்தாாகள். அந்த இடததில ஆயிரக்கணக்கான கன்னிகைகள் சென்று சந்தனப்பொடிகளையும பொரிகளையும புஷ்பமாலைகளையும சாநதனவரின்மீது எல்லாப்பாகங்களிலும் வாரியிறைத்தாாகள் ஸ்திரீகளும் முதியவர்களும சிறுவாகளும பாாககிறவர்களான (மறற) ஸாதாரண ஜனங்களும உதிககின்ற சூரியனைப் 1 பிராணிகள் விருமபுவது போலச சநதனு புத்திரரான பீஷ்மரை விருமபி அடைநதாாகள நூறறுககணக்கான தூரியவாத்தியங்களும அவவிடம கொண்டுவரப்பட்டன. அவ்வாறே 2 நடர்களும 3 நாத்தகாகளும சில்பிகளும குருகுலத்து விருத்தரான பிதாமஹரிடம வநது சோநதார்கள். ராஜேநதிரரே! அநதக் கௌரவாகளும் பாண்டவாகளும் ஒன்று சோநது கவசஙகளைக கழற்றி ஆயுதஙகளையும கீழே வைத்துவிட்டுப பீஷ்மருடைய அருகில வநது பழமைபோல அநயோநயப் பிரீதியுடன் வயதின முறைபபடி ஒருவராலும் ஜயிகக முடியாதவரும் பகைவர்களைப பீடிபபவருமான தேவ விரதரைச சுற்றி உட்காாநதாாகள். அனேக அரசாகளாலே நிறைநததும பீஷ்மராலே விளங்குகின்

1 'பூதானி' என்பது மூலம ; 'கநதர்வா முதலான பிராணிகள்' எனபது பழையவுரை. 2, 3 கூத்தாடுபவரில் வகைகள்.

றதும் ஜ்வலிக்கின்றதுமான அந்தப் பாரத சபையானது ஆகாயத்தில் ஸூர்யமண்டலம் போலப் பிரகாசித்தது. கங்காபுத்திரரைச் சூழ்ந்திருக்கும் அரசர்களுடைய அந்தச் சபையானது தேவேசரான பிரம்மதேவரை உபாஸிக்கின்ற தேவர்களுடைய கோஷ்டி போல விளங்கியது. பரதரேறே! அம்புகளால் மிகவும் வாட்டப்பட்ட பீஷ்மர் வேதனையைத் தைரியத்தினால் பொறுத்துக்கொண்டு [1] ஸர்ப்பம் போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தார். பாணங்களால் எரிச்சலுண்டு பண்ணப்பட்ட தேகமுள்ளவரும் ஆயுதங்களின் அடியினாலே மூர்ச்சையை அடைபவருமான பீஷ்மர் அங்கு நிற்கின்ற மன்னர்களைப் பார்த்து, 'தீர்த்தம் வேண்டும்' என்று சொன்னார். மன்னரே! பிறகு, அந்த க்ஷத்திரியர்கள் நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் பலவித பக்ஷியங்களையும் குளிர்ந்த தீர்த்தக் குடங்களையும் கொண்டுவந்தார்கள். சாந்தனவர் அருகில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்த்தத்தைப் பார்த்து, '(அரசர்களே!) கேவலம் மனிதர்களுக்கு மாத்திரம் உரிய இந்தப் போகங்கள் இப்பொழுது என்னால் அனுபவிப்பதற்குத் தகுந்தவைகளல்ல. யான் மனிதர்களைவிட்டு விலகிச் சரதல்பத்தை அடைந்து ஸூர்ய சந்திரர்கள் திரும்புவதை மாத்திரம் எதிர்பார்த்தவனாக இருக்கிறேன்' என்று மொழிந்தார். [2] பாரதரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் இவ்வாறு சொல்லி அரசர்களை நிந்தித்து, 'அர்ஜுனனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்' என்று கூறினார். பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் பிதாமஹருடைய அருகில் வந்து அபிவாதனஞ் செய்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு வணக்கத்துடன் எதிரில் நின்றுகொண்டு, 'யான் யாது செய்யக் கடவேன்?' என்று கேட்டான். மன்னரே! நமஸ்காரஞ் செய்து எதிரில் நிற்கின்ற பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயனைப் பார்த்துத் தர்மாத்மாவான பீஷ்மர் ப்ரீதியுடன் கூறலானார். 'அர்ஜுன! உன்னுடைய பாணங்களாலே சூழப்பட்ட என்னுடைய சரீரம் எரிக்கப்படுகிறதுபோலிருக்கின்றது. என்னுடைய மர்மஸ்தானங்கள் வருத்தமடைகின்றன. என்வாயும் உலர்ந்துபோகிறது. அர்ஜுன! வேதனையினால் சரீரம் துன்பமடைந்திருக்கின்ற எனக்கு நீ தீர்த்தத்தைக் கொடு. மகா வில்லாளியான

---

1 வேறுபாடம்.

2 [illegible] என்பது அதிகபாடம்;

'மன்னர்களே! ஸ்வர்க்கஸம்பந்தம் பெற்றதும் பசுஸம்பந்தம் பெற்றதும் அக்னிமயமான பாணத்தினாலே பூமியினின்று கொண்டுவரப்பட்டதுமான தேஜோமயமான தீர்த்தத்தை யான் பானம்பண்ணப் போகிறேன்' என்பது பொருள்.

அர்ஜுன! நீதான் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி தீர்த்தம் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவனா யிருக்கிறாய்?' என்றார். வீரியமுடையவனான அர்ஜுனனோ, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு ரதத்தின்மீதேறிக் காண்டீவம் என்னும் வில்லை உறுதியாக நாணேற்றி இழுத்தான். இடி முழக்கம்போன்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய நாணொலியையும் தலத்வனியையும் கேட்டு எல்லா அரசர்களும் எல்லாப் பிராணிகளும் நடுங்கினார்கள். பிறகு, ரதிகர்களுள் உத்தமனும் குந்தியின் புதல்வனுமான அந்தப் பாண்டவன் படுத்துக் கொண்டிருப்பவரும் சஸ்திரதாரிகளான எல்லாச் சூரர்களுள்ளும் சிறந்தவரும் பரதசிரேஷ்டருமான பீஷ்மரை ரதத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ் செய்து ஜ்வலிக்கின்ற ஒரு பாணத்தை வில்லிற் பூட்டி அதைப் பார்ஜந்யாஸ்திர மந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்து எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மருடைய வலப்பக்கத்தில் பூமியைப் பிளந்தான். பிறகு, நிர்மலமும் மங்களகரமுமான நீர்ப்பெருக்கானது பூமியினின்றும் மேல் நோக்கிப் பெருக ஆரம்பித்தது. பிறகு, பார்த்தன், குளிர்ந்ததும் அமிருதம் போன்றதும் திவ்யமானமணமும் சுவையுமுள்ளதுமான ஜலத்தினுடைய குளிர்ந்த தாரையினாலே குருகுலத்திற் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவரும் சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவருமான பீஷ்மரைத் திருப்தி செய்தான். இந்திரன்போல அரியசெய்கையைச் செய்கின்ற பார்த்தனுடையஅந்தச் செய்கையினாலே அரசர்கள் மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். மனிதர்களின் பராக்ரமத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்ரமத்தையுடைய அர்ஜுனனுடைய அச்செய்கையைக் கண்டு கௌரவர்கள் குளிரினால் பிடிக்கப்பட்ட பசுக்கள்போல மிக நடுக்கமுற்றார்கள். சூழ்ந்திருந்த மன்னர்கள் ஆச்சரியத்தினாலே உத்தரியங்களை வீசினார்கள். சங்கங்கள் துந்துபிவாத்யங்கள் இவைகளினுடையசப்தம் எங்கும் நெருங்கியதாகத் தோன்றியது. அரசரே! திருப்தியடைந்தவரான பீஷ்மரும் அர்ஜுனனை எல்லா அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கும் எதிரில் புகழ்ந்துகொண்டு பின் வருமாறு சொல்லலானார்.

'மிக்க பாகு பல முள்ளவனே! கௌரவ நந்தனா! உன்னிடத்தில் இச் செய்கை ஆச்சரியமன்று. அளவற்ற காந்தியுடையவனே! நீ பூர்வ யுகத்திலிருந்த நரரிஷி யென்றும், நீ வாஸுதேவரைச் சகாயமாகக் கொண்டு பெரிதான காரியத்தைச் செய்யப்போகிறா யென்றும் நாரதர் சொல்லியிருக்கிறார். தேவராஜன் தேவர்களுடன் சேர்ந்தும் செய்ய முடியாததான ஸர்வக்ஷத்திரிய ஸம்ஹாரரூபமான காரியத்தை நீ நிச்சயமாகவே செய்யப்போகிறாய் என்று அந்தத் தேவரகஸ்யத்தை அறிந்தவர்கள் கருதுகிறார்கள். நீ ஒருவன் புவியில் உள்ள வில்லாளி

களுள் உத்தமன்; மனிதர்களுள் சிரேஷ்டன். உலகத்திலுள்ள பிராணிகளுள் மனிதர்கள் சிறந்தவர்கள்; பக்ஷிகளுள் கருடன்சிறந்தது, நதிகளுக்கு ஸாகரம் சிறந்தது; நாலுகால் பிராணிகளுள் பசுமாடு சிறந்தது; தேஜஸுள்ள வஸ்துக்களுள் சூரியன் சிறந்தது; பர்வதங்களுள் ஹிமாசலம் சிறந்தது, ஜாதிகளுள் பிராம்மணஜாதி சிறந்தது; வில்லாளிகளுள் நீ சிறந்தவன். அர்ஜுன! என்னாலும் விதுரனாலும் துரோணராலும் பலராமராலும் ஜனார்த்தனராலும் ஸஞ்சயனாலும் அடிக்கடி சொல்லப்பட்ட வாக்கியம் துரியோதனனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. விபரீத புத்தியுள்ளவனும் புத்தியற்றவனுமான துரியோதனன் அந்தவாக்யத்தை நம்பவில்லை. நெடுங்காலமாகச் சாஸ்திரமுறையைக் கடந்தவனான அந்தத் துரியோதனன் பீமனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட்டும் கொல்லப்பட்டும் படுக்கப்போகிறான்' என்றார். கௌரவராஜனான துரியோதனன் இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்தான்.

சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர், அந்தத் துரியோதனனைப் பார்த்து, 'அரசனே! அறிந்துகொள். கோபத்தை விட்டுவிடு. துரியோதன! புத்திமானான பார்த்தன் நன்மணம்பொருந்தியதும் குளிர்ந்ததுமான தீர்த்தத்தை உண்டுபண்ணினதை நீ பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டாயல்லையோ? இவ்விதமான ஜலத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் வேறொருவனும் இவ்வுலகிலில்லை. அர்ஜுனன் ஆக்னேயாஸ்திரம், வாருணாஸ்திரம், ஸௌம்யாஸ்திரம், வாயவ்யாஸ்திரம், வைஷ்ணவாஸ்திரம், ஐந்திராஸ்திரம், பாசுபதாஸ்திரம், உலகங்களைப் படைத்த பிரம்மதேவரிடத்தினின்று கிடைத்த பிரம்மாஸ்திரம், தாதாவையும் த்வஷ்டாவையும் ஸவிதாவையும் விவஸ்வானையும் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரங்கள் ஆகிய இவைகள்எல்லாவற்றையும் அறிவான். இப்புவியில் வேறொருவன் இந்தஅஸ்திரங்களை அறியான். இம் மண்ணுலகனைத்திலும் தனஞ்சயன் ஒருவனே இந்தஅஸ்திரங்களை அறிகிறான். தேவகிபுத்திரரான கிருஷ்ணரும் அறிகிறார். இவ்வுலகில் வேறொருவனும்அறியான். அப்பா! யுத்தத்தில் இந்த அர்ஜுனன் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்க முடியாதவன். மகாத்மாவான இந்த அர்ஜுனனுடைய செய்கைகள் மனிதனால் செய்யமுடியாதவைகள். மன்னவ! பலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் சூரனும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவனுமான அந்த ஜிஷ்ணுவுடன் காலதாமதமின்றி நீ நட்பைச் செய்துகொள். குருகுலத்தவரிற் சிறந்தவனே! அப்பா! மஹா பாகுபலமுள்ளவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணர் [1] ஸ்வாதீனராயிருக்கும்பொழுதே சூரனான பார்த்த

1 'கோபங்கொள்ளாமலிருக்கையிலேயே' என்பது.

ேனாடு நீ ஸந்திசெய்துகொள். அப்பா! அர்ஜுனன் பதிவான கணுக்களுள்ள பாணங்களால் உன்னுடைய எல்லாச் சேனைகளையும் நாசம் செய்துவிடுமுன்னரே நீ அவனோடு ஸந்தியைச் செய்துகொள். வேந்தனே! யுத்தத்தில் மாண்டவர்கள்போக மிகுந்திருக்கிற உன் ஸகோதரர்களும் அனேக அரசர்களும் உயிரோடிருக்கையிலேயே உனக்கு அர்ஜுனனோடு ஸந்தி உண்டாகட்டும். ஐயா! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களையுடைய யுதிஷ்டிரன் யுத்தகளத்தில் உன்சேனையை எரிக்குமுன்னரே (உனக்குப் பார்த்தனோடு) ஸந்தி உண்டாகட்டும். மஹாராஜனே! நகுலன் ஸஹதேவன் பீமஸேனன் அர்ஜுனன் இவர்கள் உன் சேனையை முழுதும் அழிக்காமலிருக்கும்பொழுதே உனக்கு வீரர்களான பாண்டவர்களோடு ஸ்நேகமுண்டாவதை நான் விரும்புகிறேன். அப்பா! யுத்தம் என்னுடனே முடியட்டும். பாண்டவர்களோடு நீ விரோதத்தை விட்டுவிடு. தோஷமற்றவனே! நான் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உனக்கும் ருசிக்கலாம். இந்த விஷயமானது உனக்கும் உன் குலத்திற்கும் தகுந்ததென்று நான் எண்ணுகிறேன். கோபத்தை விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸமாதானஞ் செய்துகொள். பல்குனனாலே எது செய்யப்பட்டதோ அது போதுமானது. பீஷ்மனுடைய நாசத்தினாலே உங்களுக்கு நேசமுண்டாகட்டும். மிகுந்திருக்கின்றவர்கள் நன்றாகப் பிழைத்திருக்கட்டும். அரசனே! நீ கிருபைசெய். பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்திற் பாதியைக் கொடு. தர்மராஜன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை அடையட்டும். கௌரவேந்திர! நீ மித்திரத்துரோகியும் அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனுமாகப் பழிச்சொல்லை அடைய வேண்டாம். பிரஜைகளுக்கு என்னுடைய நாசத்தினாலே மன அமைதி உண்டாகட்டும். பாண்டவர்கள் பிரீதியுடையவர்களாக(க் கௌரவர்களோடு) சேரட்டும். அரசனே! தந்தை தனயனையும் மருகன் மாமனையும் பிராதா பிராதாவையும் அடையட்டும். இச்சமயத்திற்கேற்ற என்னுடைய இவ்வார்த்தையை மோகத்தினாலேயோ புத்தியின் குறைவினாலேயோ கேளாமற் போவாயாயின் நீ கடைசியில் மனவருத்தமடைவாய். நீங்களெல்லோரும் இதனை முடிவாகக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள். உண்மையான இந்த வார்த்தையை யான் உனக்குக் கூறலாயினேன்' என்றார்.

கங்கா புத்திரரான பீஷ்மர் அரசர்களின் மத்தியில் நேயத்தால் இந்த வாக்கியத்தைத் துரியோதனன் கேட்கும்படி செய்துவிட்டுப் பின் பாணங்களால் மர்மஸ்தானங்கள் மிக வருத்தப்பட்டிருந்தும் வேதனையை அடக்கிக்கொண்டு தம் மனத்தை யோகதாரணையுடன் கூடியதாகச் செய்து பேசாமலிருந்துவிட்டார். தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடுங்கூடியதும் ஹிதமான

தும் ஆரோக்கியகரமாயுள்ளதுமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்டும், சாகப்போகிறவன் நல்லமருந்தை ஏற்காததுபோல் உமது புத்திரன் அதனை ஏற்கவில்லை.

நூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அரசர்களெல்லாம் அகல, கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வந்ததும், அவர் அவன் பிறப்பைக்கூறிப் பாண்டவரோடு உறவாடச்சொல்லியதும், அவன் அதனைக் காரணங்காட்டி மறுத்து க்ஷமைகேட்டு மீண்டதும்.)

மஹாராஜரே! சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் பேசாமலிருந்துவிட்ட பிறகு, அந்த எல்லா அரசரும் மீண்டு தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டுப் புருஷசிரேஷ்டனான கர்ணன் சிறிதுபயமுற்று விரைவுடன் அவருடைய பக்கத்திற்கு வந்தான். அவன், அப்பொழுது சரதல்பத்தை அடைந்திருக்கின்ற மகாத்மாவான பீஷ்மரை, ஜனனகாலத்தில் நாணற்படுக்கையில் படுத்தவரும் வீரரும் பிரபுவுமான ஸுப்ரமண்யரைப்போலக் கண்டான். மகாதேஜஸுடையவனான கர்ணன் கண்களைமூடிக்கொண்டிருக்கும் வீரரான அந்தப் பீஷ்மரை அடைந்து, அப்பொழுது, பாஷ்பத்தினால் தடுமாறுகின்ற குரலோடு அவருடைய சரணங்களில்விழுந்து, 'குருசிரேஷ்டரே! யான் ராதையின்புத்திரன்; குற்றமற்றவனாயினும் பார்க்கும்பொழுதெல்லாம் உங்களால் மிகவெறுக்கப்படுபவன்' என்று தன்னைப் பீஷ்மரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டான். கௌரவர்களுள் முதியவரான பீஷ்மர் அம்புகளால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற கண்களையுடையவராகி அந்த வார்த்தையைச் செவியுற்றுத் தம்வாஸஸ்தானம் நிர்ஜனமாயிருப்பதைக் கண்டு ரக்ஷகர்களைத் தூரச்செல்லும்படிசெய்து பிதா புத்திரனைக் கட்டிக்கொள்வதுபோலக் கர்ணனை ஒருகையால் கட்டிக்கொண்டு மெள்ள அவனைப் பார்த்து நேசத்துடன் பின்வருமாறு கூறலானார்.

"நீ என்னோடு பகைக்கிற விஷயத்தில் எனக்கு வருத்தமில்லை. நீ என்னிடம் வராமலிருந்தால் நிச்சயமாகவே உனக்குச்ரேயஸ் உண்டாகாது. கர்ண! நீ குந்திபுத்திரன்; ராதாபுத்திரனல்லை. நீ சூரியனிடத்தினின்றும் பிறந்தவன். தேர்ப்பாகன் உனக்குப் பிதாவல்லன். மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! நீ சூரியனிடத்திலிருந்து உண்டானவனென்று நாரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரிடத்தினின்றும் கேட்டு அறிந்திருக்கிறேன். தேஜஸினாலும் ஸம்சயமில்லை. அப்பா! எனக்கு உன்மீது பகையில்லை.

உனக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். உன்னுடைய உற்சாகத்தைக்கெடுப்பதற்காக உன்னை நோக்கிக் குரூரமான வார்த்தையை யான் சொன்னேன். நீ காரணமின்றிப் பாண்டவர்களை பகைக்கிறாயென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஸூதபுத்திரனே! துரியோதனராஜனால் பலவாறு தூண்டப்பட்டு நீ தர்மலோபத்தைச்செய்கிறவனானமையால் உனதுபுத்தியும் இவ்விதமான கெட்ட நிலைமையை அடைந்துவிட்டது. குணசாலிகளுடைய புத்தியும் இழிகுணர்களின் சேர்க்கையால் த்வேஷமுள்ளதாகவும் மாத்ஸர்யமுள்ளதாகவும் ஆகிறது. அந்தக்காரணத்தினால் கௌரவர்களுடைய சபையில் நீ பலவாறு குரூரமான வார்த்தையைக் கேட்கும்படி செய்யப்பட்டாய். இப்பூமியில் யுத்தத்தில் சத்துருக்களால் தாங்கமுடியாத உன்பராக்கிரமத்தை யான் அறிவேன். உன்னிடத்திலுள்ள பிராமணபக்தியையும் சௌரியத்தையும் நீ தானஞ்செய்வதில் நன்கு நிலைபெற்றிருப்பதையும் யான் அறிவேன். தேவனுக்கொப்பானவனே! மனிதர்களுள் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனுமில்லை. குலத்திலுண்டாகிற உட்கலகபயத்தாலே நான் எப்பொழுதுமே குரூரமான வார்த்தையைச் சொன்னேன். பாணங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் அவைகளை ஸந்தானஞ்செய்வதிலும் சுறுசுறுப்பிலும் அஸ்திரபலத்திலும் பல்குணனோடும் மஹாத்மாவான ஸ்ரீகிருஷ்ணரோடும் ஸமானனாயிருக்கிறாய். கர்ண! வில்லாளியான நீ ஒருவனாகவே காசிநகரத்தையடைந்து குருராஜனான துரியோதனனுக்கு ஒரு கன்னிகையை [1] விவாகம் செய்விப்பதற்காக அரசர்களை யுத்தத்தில் அடித்தாய். அவ்விதமாகவே பலசாலியும் ஒருவராலும் அடக்கமுடியாதவனுமான ஜராஸந்தராஜனும் [2] அடிக்கப்பட்டான். போரில்புகழ்பெற்ற கர்ண! யுத்தத்தில் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனுமில்லை. நீ பிராமணர்களுக்கு ஹிதன்; ஆண்மையை முன்னிட்டுப் போர்புரிபவன்; தேஜஸினாலும் பலத்தினாலும் யுத்தஞ்செய்வதில் நீ தேவகுமாரனுக்கு ஸமானன் யுத்தத்தில் மனிதர்களனைவரிலும் மேம்பட்டவன். உன்னைப்பற்றி முன்பு நான் பாராட்டிய கோபத்தை இப்பொழுது விட்டுவிட்டேன் விதியை முயற்சியால் வெல்லமுடியாது. பகைவர்களையழிப்பவனே! வீரர்களான பாண்டவர்கள் உனக்குச் சகோதரர்களான பிராதாக்கள். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! எனக்குப்பிரியத்தைச்செய்யவிரும்புவாயாயின் அவர்களோடு நீ சேர்ந்துவிடு. ஆதித்யகுமாரனே! பகை என்னோடு தீர்ந்து

1 சாந்திபர்வம் 4 வது அத்யாயம் பார்க்க.

2 சாந்திபர்வம் 5-வது அத்யாயம் பார்க்க.

போகட்டும். இப்புவியிலுள்ள எல்லா அரசர்களும் இப்பொழுது உபத்திரவமற்றவர்களாயிருக்கட்டும்' என்றார்.

கர்ணன், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! இவையனைத்தையும் அறிவேன்; ஸம்சயமில்லை பீஷ்மரே! நான் குந்திபுத்திரனென்றும ஸூதபுத்திரனல்லனென்றும் சொன்னது வாஸ்தவமே. நான் குந்தியினால் எறியப்பட்டேன்; ஸூதனால் வளர்க்கப்பட்டேன். துரியோதனனுடைய ஐசுவரியத்தை அனுபவித்துவிட்டு அதனைப் பொய்யாகச்செய்ய நான் பிரியப்படவில்லை. மிக்கவல்லமையுடையவரே! வஸுதேவகுமாரரான கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உபகாரஞ் செய்வதின்பொருட்டு எவ்வாறு உறுதியான விரதத்துடனிருக்கிறரோ அவ்வாறுகவே துரியோதனன் நிமித்தமாகத் தனம், சரீரம், புத்திரர்கள், மனைவி, கீர்த்தி இவ்வனைத்தும் என்னால் விடப்பட்டன. கௌரவரே! 'க்ஷத்திரியர்கள் வியாதியினால் மரணமடைந்தவர்களாகவேண்டாம்' என்று துரியோதனனை அடுத்து என்னால் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதும் கோபமூட்டப்பட்டார்கள். இந்த விஷயம் அவசியம வரக்கூடியதே. இது ஒருவனாலும் தடுக்கமுடியாதது. விதியை முயற்சியால் தடுப்பதற்கு எவன் வல்லவன்? பிதாமஹரே! பூமிக்கு க்ஷயத்தைக்காண்பிக்கின்ற நிமித்தங்களை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்; ஸபையிலும் கூறியிருக்கிறீர்கள். பாண்டவர்களும வாஸுதேவரும் வேறுமனிதர்களாலே ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்று எல்லாவிதத்தாலும் நான் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். அவர்களையும் நாம் எதிர்த்துப் போர்புரிவதில் ஊக்கமுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். 'யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை ஜயிப்பேன்' என்று என்மனம் உறுதியுடனிருக்கிறது. மிக்ககுரூரமான இந்தவைரம் என்னால் விடமுடியாதது. நான் ஸ்வதர்மத்தினாலே பிரீதியுள்ள மனத்தையுடையவனாகித் தனஞ்சயனோடு போர்புரியப்போகிறேன். ஐயா! யுத்தத்தின்பொருட்டு நிசயமுள்ளவனை எனக்கு அனுமதிகொடும். வீரரே! தேவரீருடைய அனுமதிபெற்று யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம. கோபத்தாலும ஆலோசனைக்குறைவினாலும் நான் சொல்லிய தகாதசொற்களையும் செய்த விரோதமான செய்கைகளையும தேவரீர் என்விஷயத்தில் பொறுத்தருள்க' என்று வேண்டினன். பீஷ்மா், 'கர்ண! அதிகுரூரமான இந்த வைரமானது விடமுடியாததாயிருக்குமாயின் யான் உனக்கு அனுமதிகொடுக்கிறேன். ஸ்வர்க்கத்தை அடையவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு யுத்தஞ்செய். நான் கோபத்தைவிட்டுப பரபரப்

பின்றி யுத்தத்தில் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தேன். என்சக்திக்குஇயன்றவளவும் உத்ஸாஹத்திற்குத் தக்கபடியும் ஸாதுக்களுக்குரிய நல்லொழுக்கங்களில் யான் நிலைபெற்றிருந்தேன். அப்படிப்பட்டயான், உனக்கு அநுமதிகொடுக்கின்றேன். எதை விரும்புகிறாயோ அதை அடைவாயாக. நீ தனஞ்சயனிடத்தினின்று க்ஷத்திரியதர்மத்தால் அடையக்கூடிய உலகங்களை அடையப்போகிறாய். நீ அஹங்காரத்தைவிட்டுப் பலத்தையும் வீர்யத்தையும் அடைந்து போர் புரிவாயாக. க்ஷத்திரியனுக்குத் தர்மத்தை விட்டுவிலகாத யுத்தத்தைக்காட்டிலும் மேலானது வேறொன்றுமில்லை. வெகுநாளாக விரோதத்தைத் தணிப்பதற்குப் பெரிதான முயற்சியைச் செய்தேன். ஆனால், அது என்னால் முடியாமல் போயிற்று. எங்குத் தர்மமோ அங்குஜயம்' என்று கூறினார். காங்கேயர் இவ்வாறு சொல்லியவளவில், ராதேயன் அபிவாதனஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ரதத்தின்மீதேறி உமது புத்திரனிடத்திற்குச் சென்றான்' என்று கூறினான்.

ஜனமேஜயமகாராஜரே! இவ்வாறு அநேக விருத்தாந்தங்களையுடையதும் பாவத்தைபோக்குவதும் மங்களகரமுமான இந்தப் பீஷ்மபர்வமுழுதும் கேட்கின்ற உமக்கு என்னால் கூறப்பட்டது. அரசரே! இந்தப்பர்வத்தை எப்பொழுதும் இப்புவியில் வேதத்தின் கரையடைந்தவர்களான பிராம்மணர்களைக் கேட்பிக்கிறவர்களும் சிரத்தையுடன் கேட்பவர்களுமான மனிதர்கள் எல்லாப் பாவங்களையுந் தொலைத்து முடிவுக்காலத்தில் சரீரத்தைவிட்டு எந்த இடத்தை அடைந்தபின் மீண்டும் திரும்பாகளோ அவ்வித விஷ்ணுவின் ஸ்தானமான வைகுண்டத்தை அடைகிறார்கள். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஆதலால், இம்மைமறுமைப்பயன்களை அடைய விருப்பமுள்ளமனிதன் ஸர்வப்ரயத்னத்தினாலும் பாரதத்தைக் கேட்கவேண்டும். ராஜேந்திரரே! இந்தபீஷ்மபர்வம் படிக்கும்பொழுது பிராமமணர்களைச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்காரஞ்செய்து அவர்களுக்குப் போஜனம அளிக்கவேண்டும்; உத்தமமானதீர்த்தத்தையும அவர்களுககுக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கூறினார்.

பீஷ்மவதபர்வம் முற்றிற்று.

பீஷ்ம பர்வம் முற்றிற்று.